

THE MOST BLESSED EVENT

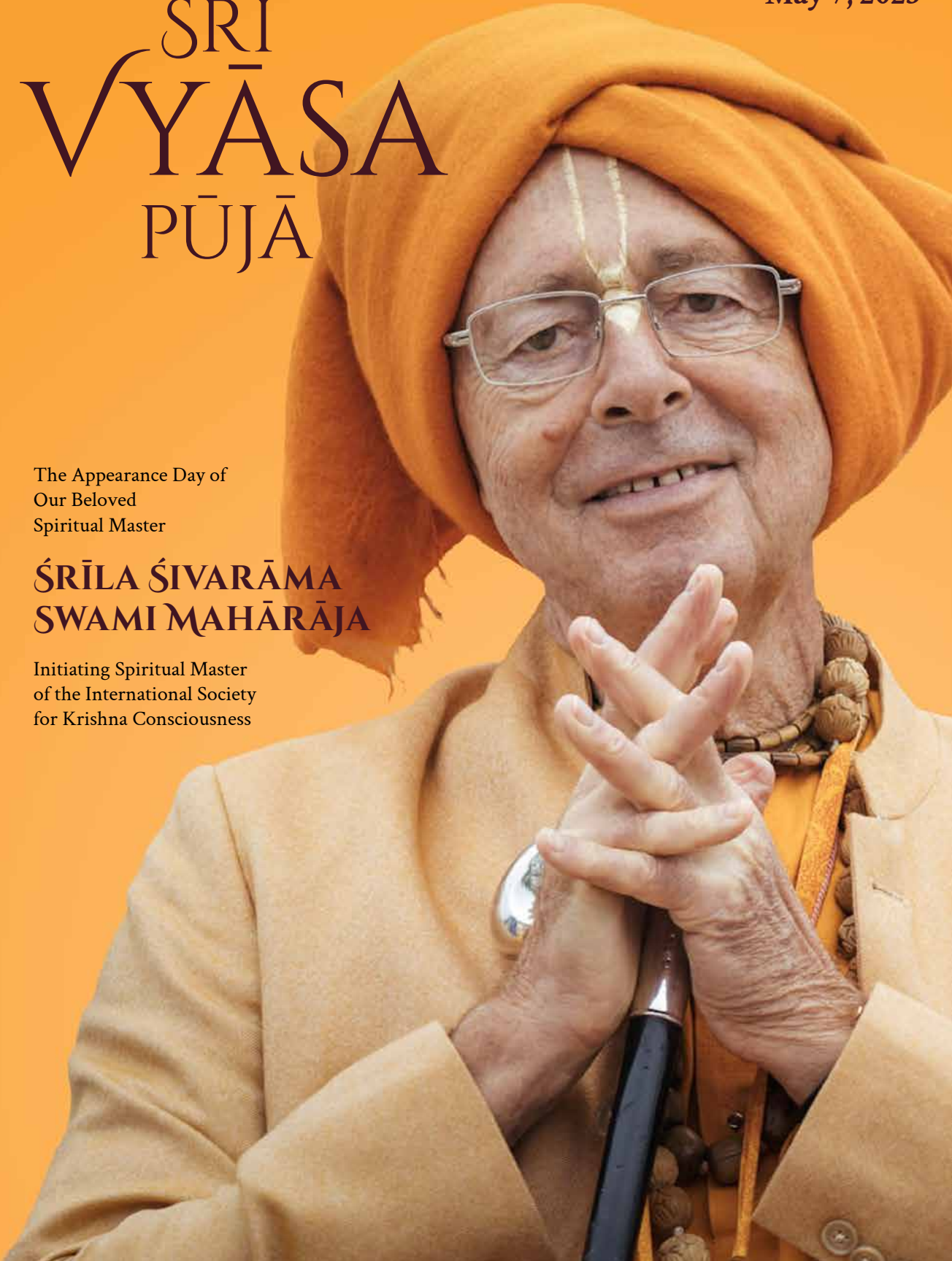
May 7, 2023

ŚRĪ VYĀSA PŪJĀ

The Appearance Day of
Our Beloved
Spiritual Master

ŚRĪLA ŚIVARĀMA
SWAMI MAHĀRĀJA

Initiating Spiritual Master
of the International Society
for Krishna Consciousness

The Most Blessed Event
May 7, 2023

ŚRĪ VYĀSA-PŪJĀ

The Appearance Day of
Our Beloved Spiritual Master

ŚRĪLA ŚIVARĀMA SWAMI MAHĀRĀJA

Initiating Spiritual Master of the International Society
for Krishna Consciousness

ŚRĪ GURV-AṢṬAKA

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

1.

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master receives benediction from Śrī Kṛṣṇa, the ocean of mercy. Just as a cloud extinguishes a forest fire with the cool water of its rains, so the spiritual master delivers Kṛṣṇa's mercy by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómestert megáldja Śrī Kṛṣṇa, a kegy óceánja. Ahogyan a felhőből aláhulló hűs eső oltja ki az erdőt felégető tüzet, úgy oltja el a lelki tanítómester az evilági lét lángoló tüzet Kṛṣṇa kegyének záporával. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

2.

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta
vāditra-māḍyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Chanting the holy names, dancing in ecstasy, singing, and playing musical instruments, the spiritual master is always joyfully engaged in the *saṅkīrtana* movement of Śrī Caitanya Mahāprabhu. Because he always relishes the mellows of pure devotional service within his mind, sometimes his hair stands on end, he feels quivering in his body, and tears flow from his eyes like waves. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester szüntelenül örömet merít Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana*-mozgalmából: a szent nevek énekléséből, az eksztatikus táncból, az énekből és a zenéből. Mivel elméjében a tiszta odaadó szolgálat ízeit élvezi, a haja olykor égneq áll, a teste remeg, és könny patakszik a szeméből. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

3.

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master lovingly engages in the temple worship of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa, and encourages his disciples in such service. They dress the Deities, clean Their temple, prepare delicious foods, and offer Their Lordships many other services. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester nagy szeretettel merül el Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatában, s tanítványait is erre biztatja. Felöltözteti a *mūrtikát*, kitakarítja a templomukat, ízletes ételeket főz nekik, és még sok másféle módon imádjaa őket. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

4.

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiiva tṛptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is satisfied when he sees devotees offer four kinds of palatable foods to Rādhā-Kṛṣṇa, and his satisfaction is complete when they honour the delicious *bhagavat-prasāda* and thus become spiritually content. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómestert elégedettség tölti el, amikor azt látja, hogy a *bhakták* négyféle ízletes ételt ajánlanak fel Rādhānak és Kṛṣṇának, s öröme akkor válik tel-

jessé, amikor a finom *bhagavat-prasādāt* megtisztelve lelki örömben van részük. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

5.

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāram
ādhurya-līlā guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is ever eager to hear about the unlimited conjugal pastimes of Rādhikā and Mādhava, Their qualities, Their names, and Their forms, and to speak of these exalted topics with other similarly eager devotees. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester mindig mohón vágyik arra, hogy hallhasson Rādhikā és Mādhava számtalan szeretői kedvteléséről, tulajdonságáról, nevééről és formájáról, és nagy örömmel beszél e magasztos témákról hasonlóan mohó *bhakták* társaságában. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

6.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dāksyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is very dear to the *gopīs*, because he is expert in assisting them in making various tasteful arrangements for the perfection of Rādhā and Kṛṣṇa's conjugal pastimes within the groves of Vṛndāvana. I offer my most humble obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester nagyon kedves a *gopīknak*, mert ügyesen segít nekik választékos és kifinomult eleganciával előkészíteni Vṛndāvana ligeteit, hogy tökéletessé tegyék Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseit. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

7.

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is to be honoured as much as the Supreme Lord, because he is the most confidential servitor of the Lord. This is acknowledged in all revealed scriptures and followed by all great saints. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master, who is very dear to Śrī Kṛṣṇa.

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója. Ezt az összes kinyilatkoztatott szentírás megerősíti, és minden kiváló szent ehhez tartja magát. Mélységes tisztelettel borulok a Kṛṣṇának oly kedves lelki tanítómester lótuszlába elé.

8.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

By the grace of the spiritual master, one receives the mercy of Kṛṣṇa, and without the guru's grace, one can make no spiritual advancement whatsoever. Thus I always meditate upon my spiritual master, praising his qualities, his service, and his mercy. At sunrise, noon, and sunset, with a straw between my teeth, I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of my spiritual master.

A lelki tanítómester áldásából nyerjük el Kṛṣṇa kegyét, s a guru áldása nélkül egyáltalán nem tudunk fejlődni a lelki életben. Ezért mindig mesteremen medítálok, dicsőítem tulajdonságait, szolgálatát és kegyét. Napkeltekor, délben és napnyugtakor, számba fűszálat helyezve, mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

THE MEANING OF VYĀSA-PŪJĀ

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.”

*śrī kṛṣṇa-tattva -nirdeśe kṛpā yasya prayojanam
vande taṁ jñānadaṁ kṛṣṇaṁ caitanyaṁ rāsa-vigrahaṁ*

“I offer my respectful obeisances unto Śrī Kṛṣṇa Caitanya, who is full of transcendental mellows and the giver of spiritual knowledge. Without His mercy, no one can understand the truth of Kṛṣṇa.”

*samudra-śoṣaṇaṁ reṇor yathā na ghaṭate kvacit tathā me
tattva -nirdeśo mūḍhasya kṣudra-cetasaḥ*

“Just as a particle of dust cannot absorb the ocean, foolish people like me have extreme difficulty in understanding the truth.” (Śrī Kṛṣṇa-saṁhitā 1.1–2)

So, following the Vaiṣṇava's order to write some insights on the meaning of Śrī Vyāsa-pūjā, I humbly pray to my spiritual master unto His Holiness Śrīla Śivarāma Swami to dispel the ignorance of my heart with his mercy which is like a very bright light *kṛpā-āloka*, that dispels all the darkness. I humbly pray for the mercy of Śrī Kṛṣṇa Caitanya to dispel my foolishness with His mercy, and to give me the intelligence to somehow understand this profound subject. And I also humbly pray for the mercy of my beloved deities Śrī Śrī Rādhā-Madana-mohana, to kindly bless me with the inspiration to present the truth about Śrī Vyāsa-pūjā with humility and eloquence.

According to the Vedic system, the birthday of the spiritual master is celebrated as Śrī Vyāsa-pūjā. Traditionally in the Vedic times, the disciples were celebrating the event of transcendental appearance of their Śrī Gurus on the day of Guru Pūrṇimā. The day of Guru Pūrṇimā is the day of appearance of Kṛṣṇa-dvaipāyana Śrī Vyāsadeva.

Because he imparted the Vedic wisdom to the world by compiling the *Vedas*, the *Purāṇas*, the epic *Mahābhārata*, and the *Vedānta-sūtra*, Śrī Vyāsadeva or Veda-vyāsa became known as the literary incarnation of Lord Śrī Kṛṣṇa. Out of compassion, he presented the essence of *Vedas* and *Vedānta* in his *Śrīmad-Bhāgavatam*, in a way that enables the people of the Kali-yuga to attain the ultimate goal of life—pure love and unalloyed devotion to Godhead. Thus, Śrī Vyāsadeva is considered to be the Ādi Guru—the original guru from whom Vedic knowledge and the successions of spiritual masters and disciples began. Thus all bona fide spiritual masters (*sad-gurus*) coming in the lines of successions descending from Śrī Vyāsadeva and who are delivering the knowledge coming from Vyāsadeva to the world, are the true representatives of Śrī Vyāsadeva. Therefore, the day on which the disciples celebrate the birthday of their spiritual master is called Śrī Vyāsa-pūjā—the day of worshiping Vyāsa.

It is worth mentioning that in order to distance himself from many Māyāvādīs of his time, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura did not follow the common custom and did not celebrate his Vyāsa-pūjā ceremony on the day of Guru Pūrṇimā. His first Vyāsa-pūjā was organized by his disciples at the Calcutta Gauḍīya Maṭha on the February 24, 1924, on the *tithi* commemorating the 50th anniversary of Sarasvatī Ṭhākura's appearance in the world. In his purport to *Śrī Caitanya-bhāgavata*, Madhya-khaṇḍa 1.8 Bhaktisiddhānta Sarasvatī writes:

“Since the impersonalists do not accept the eternality of distinctions such as great and small, they are unable to accept Śrī Vedavyāsa as spiritual master and they therefore forcibly consider him the propounder of their ignorance... In the Māyāvādī *sampradāya* the make-show of Vyāsa-pūjā is seen on Guru Pūrṇimā day in the month of Āṣāḍha (June-July). The *Vedas* state that the very moment one develops detachment, one will retire from material enjoyment and achieve a taste for the service of the Lord. In this regard there is no consideration of proper or improper time. As soon as the living entity's material enjoyment is vanquished, he approaches an *ācārya* and takes shelter of his lotus feet. Taking shelter at the lotus feet of an *ācārya* in this way is the real meaning of the term Vyāsa-pūjā.”

His Divine Grace A. C. Bhaktivedānta Swami Śrīla Prabhupāda followed on the footsteps of his divine spiritual master and allowed his disciples to conduct his Śrī Vyāsa-pūjā on the day of his birthday.

“The spiritual master is the representative of Vyāsadeva. Therefore, according to the Vedic system, on the birthday of the spiritual master the disciples conduct the ceremony called Vyāsa-pūjā.” (*Bhagavad-gītā As It Is* 18.75, purport)

Although the ceremony of Vyāsa-pūjā differs in the various Vaiṣṇava *sampradāyas*, the essence is the same—to acknowledge and serve Śrī Guru as a part of *acintya-bhedābheda-tattva* principle, which establishes him to be simultaneously one with and different from the Personality of Godhead:

*yadyapi āmāra guru — caitanyera dāsa
tathāpi jāniye āmi tānhāra prakāśa*

“Although I know that my spiritual master is a servitor of Śrī Caitanya, I know Him also as a plenary manifestation of the Lord.” (Cc. Ādi 1.44)

*ācāryaṁ mām vijānīyān navamanyeta karhicit
na martya-buddhyāsūyeta sarva-deva-mayo guruḥ*

“One should know the ācārya as Myself and never disrespect him in any way. One should not envy him, thinking him an ordinary man, for he is the representative of all the demigods.” (*ŚBh.* 11.17.27)

So, in the light of such *śāstric* statements the disciple recognize, take shelter, and worship Śrī Gurudeva as one who is identical with the Supreme Personality of Godhead and who simultaneously is a very dear and confidential devotee servant of the Lord. In that role as confidential devotee Śrī Guru may be perceived either one of the confidential associates of Śrīmatī Rādhārāṇī or a manifested representation of Śrīla Nityānanda Prabhu.

In our Gauḍīya Vaiṣṇava lineage the first Vyāsa-pūjā ceremony was instituted in A.D. 1509 by Lord Caitanya Himself who arranged this special ceremony with the intention to honor, glorify and worship Lord Nityānanda Prabhu. As we know Lord Nityānanda is nonother than Balarāma Himself—the first direct manifestation of Śrī Kṛṣṇa and the original source of power, knowledge, and bliss, that nourish and empowers Ādi Guru Vyāsadeva himself as well as all of Vyāsadeva’s representatives in the form of different *śikṣā* and *dīkṣā-gurus*.

Śrīla Vṛndāvana Dāsa Ṭhākura describes in chapter five, *Madhya-khaṇḍa* of his *Śrī Caitanya-bhāgavata*, how one day Lord Caitanya Mahāprabhu

expressed to Nityānanda Prabhu His desire to celebrate Nityānanda Prabhu's Vyāsa-pūjā.

Overwhelmed by *kṛṣṇa-kathā* and *kṛṣṇa-kīrtana*, Lord Nityānanda was intoxicated with ecstatic mellows of Kṛṣṇa consciousness. Understanding the hint of Lord Caitanya, Lord Nityānanda smiled and agreed to observe the Vyāsa-pūjā at the house of Śrīvāsa Paṇḍita.

Śrīvāsa Paṇḍita is a member of Pañca-tattva who represents the marginal living entity (*tataṣṭhā-jīva*) as well as innumerable pure devotees of the Lord.

So, when Lord Caitanya gave this great responsibility to organize Lord Nityānanda's Vyāsa-pūjā at his house, Śrīvāsa Ṭhākura happily accepted it. "O Lord, this is not at all a burden for me. By Your mercy, everything is available in my home." As soon as they entered the house of Śrīvāsa, everyone was filled with ecstatic love for Kṛṣṇa. The Lord ordered that the main entrance be closed so that no one could enter Śrīvāsa's house other than persons who were surrendered to the Lord. The Lord gave to devotees the instruction to begin *kīrtana*. As the sound of that *kīrtana* arose, everyone lost external consciousness. Someone roared loudly, someone fell unconscious, while someone else wept. After obtaining fulfilment of His long cherished desire for the association of Nityānanda, the Lord forgot Himself and floated in an ocean of bliss. Śrī Gaurasundara called out, "Chant! Chant!" and His entire body became soaked with tears of ecstasy.

To reveal the glories of Nityānanda, Lord Viśvambhara became absorbed in the mood of Balarāma and sat on the throne. Intoxicated by the mood of Balarāma Śrī Gaurasundara said to Nityānanda, "Quickly give Me Your plow and club." Being instructed by the Lord, Nityānanda Prabhu put those items in the hands of Gauracandra, who accepted them. After accepting the plow and club from Nityānanda, the Lord was overwhelmed and called for Vāruṇī. Everyone was speechless and confused as they looked at each other. After careful consideration, they offered the Lord a pitcher of Ganges water. All the devotees offered water, and the Lord drank. It appeared as though Lord Balarāma Himself was drinking. Nityānanda, who is nondifferent from Śeṣa, could not control His ecstatic mood and became overwhelmed in the mellows of loving devotion. One moment He laughed, one moment He cried, and the next moment He was naked. His entire body was filled with the nature of a child. The most grave Nityānanda became restless, but the Lord personally pacified Him.

“Be calm, tomorrow You must worship Vyāsadeva.” Speaking in this way, the Lord returned home. All the devotees then returned to their own homes, while Nityānanda remained in the house of Śrīvāsa. In the dead of that night, Nityānanda suddenly roared loudly and broke His *daṇḍa* and *kamaṇḍalu*. Thus experiencing the transformations of ecstatic love he completely abandoned the ingredients and external formalities of *vaidhī-bhakti*, or regulative devotional service.

Next morning the devotees assembled together, and they began to incessantly chant the names of Kṛṣṇa. Śrīvāsa Paṇḍita was appointed the head priest. On Lord Caitanya’s instructions, he completed all the formalities and performed all the activities according to scriptural injunctions. He placed an attractive garland of forest flowers in the hands of Nityānanda and spoke to Him, “O Nityānanda, please listen. After reciting the appropriate mantras, offer this garland and Your obeisances to Vyāsadeva, for if Vyāsadeva is pleased all Your desires will be fulfilled.” After hearing what Śrīvāsa said, Nityānanda replied, “Yes. Yes.” But He did not appear to know which mantras He should recite. He murmured something that no one could understand, and while holding the garland in His hands, He looked around. Thereafter the magnanimous Śrīvāsa informed the Lord, “Your Śrīpāda is not worshiping Vyāsa.” On hearing Śrīvāsa’s words, Lord Viśvambhara quickly came before Nityānanda and said, “O Nityānanda, please hear Me. Quickly offer the garland and then worship Vyāsadeva.” As Nityānanda saw Lord Viśvambhara standing before Him, He offered the garland to Him. In this way Śrī Nityānanda completed Vyāsa-pūjā by offering a garland to that personality from whom everything emanates and whose empowered incarnation is Śrī Vyāsa.

Receiving the most enchanting garland Viśvambhara manifested His six-armed form. On seeing the conch, disc, club, lotus, plow, and *muṣala*, Nitāi was overwhelmed and fell unconscious. As soon as Nitāi saw the six-armed form, He fell unconscious to the ground with no symptoms of life. All the Vaiṣṇavas became frightened and prayed, “O Kṛṣṇa, please protect Him. O Kṛṣṇa, please protect Him.” Then Lord Caitanya personally picked Him up with His own hands and said, “O Nityānanda, get up and steady Your mind. Listen to the congregational chanting that You have begun. The *kīrtana* for which You have incarnated to inaugurate is going on before You. What more do You want? You have become overwhelmed with ecstatic love and forgotten Yourself. But now control Your loving sentiments and distribute this love to

anyone You desire. Please glance mercifully on Your subordinates. Anyone who maintains the slightest envy of You is never dear to Me even if he worships Me.” Nitāi regained consciousness by the Lord’s words. He became filled with ecstasy on seeing the six-armed form and began to cry. It appeared that a great river was flowing from His two lotus eyes. Thereafter Mahāprabhu instructed everyone, “Now that the Vyāsa-pūjā ceremony is completed, begin *kīrtana*.” Thus the entire day was passed in the happiness of the Vyāsa-pūjā ceremony as all the devotees danced in the association of Viśvambhara. In the evening Viśvambhara said to Śrīvāsa Paṇḍita, “Now bring the remnants of the foods offered to Vyāsadeva.” Śrīvāsa Paṇḍita then immediately brought all the food-stuffs before the Lord, who served everyone those remnants with His own hands. And thus the Vyāsa-pūjā ceremony was completed.

Revealing the inner meaning of this transcendental pastime Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī explained in his purports that many people consider Śrī Vyāsadeva as an ordinary devotee and the spiritual master and the Vaiṣṇavas as mortal beings and thus they tend to become inattentive, neglectful or offensive in their worship. To emphasize that Śrī Guru is identical with the Supreme Lord, Lord Caitanya worshipped Lord Nityānanda as the original Guru—the one who plays a unique role in that He is the connecting link between all conditioned souls and Śrī Caitanya Mahāprabhu, who is non-different from Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

At the same time Śrī Nityānanda exhibited the pastime of worshiping Gaura—the Lord of his heart, by offering his Vyāsa-pūjā garland. In his purport to *Śrī Caitanya-bhāgavata*, Madhya-khaṇḍa, 1.5.8, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī writes that another name for Śrī Vyāsa-pūjā is *śrī guru-pāda-padme pādyārpaṇa*, or “bathing the lotus feet of the spiritual master with five ingredients,” or the process by which it is made known that the inner desire of the spiritual master is to properly serve the Lord.

So, by offering his Vyāsa-pūjā garland to Lord Caitanya, Lord Nityānanda stressed that all expansions, incarnations, energies, and devotees are included within Lord Śrī Caitanyadeva. Therefore, according to the consideration of the two verses, *yathā taror mūla-niṣecanena* and *sattvaṁ viśuddhaṁ vasudeva-śabditaṁ*, by worshiping Śrī Caitanyadeva, who is the original source of everything, all spiritual masters are automatically worshiped.

Śrīla Vṛndāvana Dāsa Ṭhākura also described that bound to each other by love, both Śrī Caitanya and Śrī Nityānanda meditated on the each other as They

madly danced together in *kīrtana* during that first Vyāsa-pūjā celebration. The meaning is obvious—the Supreme Lord engaged in meditating on His servant, and the devotee engaged in meditating on His worshipable Lord.

Describing the end of Lord Nityānanda’s Vyāsa-pūjā celebration Śrīla Vṛndāvana Dāsa Ṭhākura specifically mentions that Lord Śrī Nityānanda exhibited the pastime of worshiping not just Gaura along, but Gaura with the devotees headed by Śrīvāsa. In other words, if one wants to really serve and please the Lord, he should humbly serve Vaiṣṇavas in the lead with Śrī Guru. Because one who respects the Lord (*sevya-vigraha*) while disrespecting the devotees (*sevaka-vigraha*) can never please the Lord (*sevya-vigraha*); rather he becomes an object of neglect and falls in the mire of offense. So, in the *Ādi Purāṇa* it is stated:

*ye me bhakta-janāḥ pārtha na me bhaktāś ca te janāḥ
mad bhaktānām ca ye bhaktās te me bhaktatamāḥ matāḥ*

“My dear Pārtha, those who claim to be My devotees are not My devotees, but those who claim to be devotees of My devotees are actually My devotees.”

Your humble servant
Rādhā-Govinda Dāsa

DEAR ŚRĪLA PRABHUPĀDA!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

“I offer my respectful obeisances unto His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, who is very dear to Lord Krishna, having taken shelter at His lotus feet.”

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

“Our respectful obeisances are unto you, O spiritual master, servant of Sarasvatī Gosvāmī. You are kindly preaching the message of Lord Caitanyaadeva and delivering the Western countries, which are filled with impersonalism and voidism.”

Dear Śrīla Prabhupāda,

You travelled around the world fourteen times. You travelled to many countries, including Iran, but not to Turkey. But who can say Śrīla Prabhupāda has never been to Turkey? You sent your mercy through some of your disciples. In 1971, Brahmānanda Swami was the first to bring Kṛṣṇa consciousness to Turkey, and he later described his preaching in a *Back to Godhead* magazine article. “In Erzurum, Turkey, when he and [an]other devotee performed *harināma-saṅkīrtana* in the town square, they drew a crowd of several hundred curious onlookers, were then arrested, their passports confiscated, and ended up spending several days in jail.”

There were no activities in Turkey for some time. Then, in 2000, I met with Your Divine Grace through a book titled, *The Science of Self-Realization*. After reading some chapters my world turned upside down. As a young Muslim boy, I was learning about things nobody had taught me, and I was feeling upset with you. My life started to change: I was learning about Kṛṣṇa consciousness with the help of your books, since there were no devotee temples or preaching centers in Istanbul at that time. I even began translating some of your books into Turkish. I wanted the people around me to know about you and your

philosophy. I felt your presence in Istanbul, and it was so strong. Still, I felt helpless without proper devotee association. In my prayers I asked you to help me find my spiritual master.

You heard my prayers and in 2006 I met with your wonderful disciple, Śrīla Śivarāma Swami, in Śrī Māyāpur Dhāma. Śrīla Śivarāma Swami first came to Istanbul in 2007. The flowers of good fortune that you created for the whole universe were blossoming in Turkey. We gradually established ISKCON Turkey under the guidance of Śrīla Śivarāma Swami. We now have more than a hundred practicing and preaching devotees in Istanbul, Ankara, and Antalya; a preaching center in Istanbul; Govinda's Restaurant; Official BBT Turkey Publishing House; Food for Life Turkey, along with many other things to come.

Śrīla Śivarāma Swami arranged everything in accordance with government regulations, giving us the opportunity to practice and preach Kṛṣṇa consciousness here. What good fortune! Surely, everything is possible by your mercy, Śrīla Prabhupāda. I like your famous expression: "Impossible is a word in a fool's dictionary." In addition to your causeless mercy, impossible things in Turkey are now possible, due to the efforts of your amazing disciple, Śrīla Śivarāma Swami who has been teaching us and we are blessed by his presence. Mahārāja teaches us how to be a good disciple, along with many other aspects of Kṛṣṇa consciousness. We learn how to love you and serve you. And I know that I will never, ever, be able to pay back what you have given us. I am ever grateful for what I have.

Although I have never seen you in person, Śrīla Prabhupāda, I still feel your hand and your strong presence. In a way, I have seen your hand, for you have always watched over us, and you kept your hand with us. You come to the dreams of devotees, you speak to us through your books, and you inspire us by your lectures and letters. If we follow your teachings and the good followers of ISKCON in Turkey, we can continue our mission to give Kṛṣṇa to others. I know you will keep watching over us as there are sincere Turkish devotees who desire to do more. We still have many things to do in Turkey!

Your servant,
Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa

ŚRĪLA ŚIVARĀMA SWAMI MAHĀRĀJA'S OFFERING TO ŚRĪLA PRABHUPĀDA, 2023

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace, and all glories to your divine appearance day.

Some thirty years ago I wrote a Vyāsa-pūjā offering about a granny in Hungary, who by the influence of your movement became a devotee. That story highlighted the transformation you have brought about in the lives of countless people who may live in even the most far-flung parts of the world. Many devotees contacted me about that old lady, and even today I am occasionally asked about her, and how she is.

She has moved on! But her history is not a one off, it was one of many.

Since that time I have seen your movement continue to transform the young and the old. And while every person's story is unique, they all have one thing in common: you are their saviour.

This year I would like to narrate another example of how Kṛṣṇa consciousness is saving people day by day, and how every story of salvation increases your already endless glories. I will tell the history of Jananī Devī Dāsī. However, I emphasise that her final words are the essence of my narration, the essence of her life, the essence of the marvel of your influence.

Sometime back in 1991, our book distributors entered a modest ice-cream shop in a very remote part of Hungary. The shop owner, Irene, was in her thirties, a mother of three girls, her husband a simple Christian working in the hospitality sector. Irene purchased whatever *Bhāgavatams* we had in print and thereafter, year after year, she would purchase every new book that came out, reading them very carefully. In this way Irene became a devotee.

She chanted sixteen rounds a day, was a vegetarian, made her little girls vegetarians, and raised them as devotees by telling them stories from Kṛṣṇa Book. After some years the book distributors no longer visited, but Irene continued on with her Kṛṣṇa conscious life, even though she never saw devotees or visited a temple.

Meanwhile all was not well at home. Irene's husband was against Kṛṣṇa consciousness and the changes it was bringing into his house. He tried to burn

Irene's *Gītā*, and forbade her practices. But Irene would not stop her Kṛṣṇa consciousness, neither would she stop teaching it to her children. Needless to say, the differences between the parents became a source of ongoing tension in the household.

Yet Irene remained her serene, sweet, soft-spoken self. A lone devotee in her home, in her greater family, and in her village, she never faltered, but continued year after year, decade after decade, following what she read in your books. Her girls grew up, finished their education, and married with children of their own.

The middle daughter was named Bea, and she was an economist who worked at a bank as financial advisor. As Kṛṣṇa would have it, being a devotee she used to visit the temple, and in conversing with some ladies, she became inspired to work for the Budapest temple, organising festival programs. We all knew that Bea was a devotee, but it took some time before we came to know that almost all her family were devotees, including her mother.

When I heard the story of her elderly Kṛṣṇa conscious mother, I asked if Irene could come to the temple. How was someone chanting sixteen rounds and following the principles for thirty-years and not initiated? I first met Irene in 2017 and we talked at length. She was such a sweet person, such a sweet devotee. We agreed that in time, she would formalise her relationship with Kṛṣṇa through initiation.

In the spring of 2019, Irene was taken to hospital for what was meant to be a minor colon operation, only to be told that she had fourth stage cancer that had spread throughout her body. The doctors were amazed that she did not complain of any pain, and they gave her only a few months to live. Irene took the news gracefully, peacefully, indeed so much so that the doctors sent her to a psychologist. But there was nothing wrong with Irene: she understood the temporary nature of the body, and she didn't complain about her fate. She had full faith that everything was as it was supposed be.

Events moved quickly and predictably. With great difficulty Irene came to see me in August and we again spoke of initiation, which then took place the next month during the Rādhāṣṭamī festival. Irene received the name Jananī Devī Dāsī. She was a real mother. Jananī's illness swiftly took its toll, and she was no longer able to travel the distance from home to the temple, or to Kṛṣṇa Valley.

Then came Covid, a period of two years that I spent almost exclusively

in Kṛṣṇa Valley. It wasn't a time of travel. And from that time, March 2021, Jananī's condition deteriorated rapidly.

In May I began to call Jananī regularly to help prepare her for the final lesson, her departure from this world. I would speak to her or read to her while her girls took turns nursing her. Bea was with her 24/7, and in that time she witnessed Jananī's non-stop, intense Kṛṣṇa consciousness, during which she was either listening to your Divine Grace, or hearing *Caitanya-caritāmṛta*.

Almost up until her passing, Jananī always chanted sixteen rounds and read your books. Then the evening before her passing, I called and read Narottama Dāsa Ṭhākura's prayer,

"My dear Lord! Please hear me. The day that I give up my body absorbed in thoughts of you, please give me shelter at your lotus feet."

I encouraged her to pray to Kṛṣṇa so that she may always think of him, that he kindly take her back to Godhead to be either a *gopa* or *gopī*. All night your *bhajana* played as Jananī slept, and in the morning, Bea asked her if she remembered the prayer we had spoken about. She nodded in affirmation. Bea and her sister Rita bathed and dressed Jananī, and at 9.46 am, while the two girls were chanting beside her, Jananī Devī Dāsī left this world. It was the 9th of June, 2021.

As I said at the beginning, this story is an introduction to its conclusion, which is a summary of Jananī's words spoken by Bea at the ashes immersion ceremony in Kṛṣṇa Valley. Jananī had said,

"From the first day that I began to read Śrīla Prabhupāda's books, I accepted everything that he said as truth and followed everything that he instructed. Throughout my life, I never doubted Śrīla Prabhupāda for a moment, for I knew that in him and in his teachings, I had found what I was searching for all my life. I do not lament my imminent death, for I know everything is as it should be, and Kṛṣṇa will always be with me. Hare Kṛṣṇa."

Śrīla Prabhupāda, I was and continue to be amazed at how this meek housewife had such unflinching faith in your teachings, and how, just by reading your books, she attained such an elevated state of devotion, without any devotee association.

I do not know how many other people in remote parts of the world, unknown to nearby temples or devotees, have been transformed in the same way. It is the wonder of your books and of your teachings. However, I do know that you continue to live and guide sincere souls who, like Jananī, are looking

for the truth and want to live by it. Thank you for being so wonderful.

Oh yes! One final thing.

At the conclusion of the ashes ceremony, after having been with his wife all through her illness, after hearing her words of devotion, and after hearing the remembrances at the ceremony, Jananī's husband approached me with tears in his eyes and extended his hand. As we shook hands he said in a choked voice, "Thank you! Thank you for all that you did for Jananī."

Śrīla Prabhupāda, I didn't do anything. We just distributed your books.

And another thing!

Ironically Rita, the other daughter, also married a husband who was against Kṛṣṇa consciousness and her devotional practices. While Jananī could still speak, the last instruction that she gave Rita was that she should make her whole family Kṛṣṇa conscious. And she did! Her husband has been chanting sixteen rounds for the last year.

And we didn't do anything, other than distribute your books.

Your servant

Śivarāma Swami

April 15, 2023

HOMAGES

BHAKTIPĀDA GOSVĀMĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Néhány *bhakta* barátom megkért, hogy írjam le felajánlásként ezt a történetet neked. Körülbelül nyolc-kilenc évvel ezelőtt történt. Akkor nemrég kerültem fel a *sannyāsī* várólistára. Abban az időben a csodálatos nyári napokon Magyarországon belül utaztál, és meglátogattál néhány vidéki nagyvárost. Abban a szerencsében volt részem, hogy én is elkísérhettelek.

Abban az időben sok minden nem úgy alakult, ahogyan te elvártad volna. Először Kecskeméten és Szolnokon voltunk, onnan átmertünk Győrbe, Győrből pedig elmentünk Szombathelyre. Ezek alatt a napok alatt nagyon sok olyan dolog összegyűlt, ami nem tett elégedetté téged. Amikor már mindenből jó sok összejött, akkor kegyesen leültetted engem, és ahogy egy lelki tanítómesternek kell, szigorúan de szeretettel tanítottál.

Azt mondtad, hogy amikor Śrīla Prabhupāda szigorúan szólt a tanítványaihoz, akkor a *sannyāsīk* sírtak. Miközben nagyon szigorú voltál velem, én egy cseppet se láttam benned anyagi dühöt. Minden tulajdonságod maximálisan transzcendentális volt. Csak azt láttam, hogy az volt az egyetlen motivációd, hogy nagyon szerettél volna segíteni nekem, hogy fejlődjek, és hogy tudjál majd rám bízni felelősségteljes szolgálatokat. Minden, amit és ahogyan csináltál, tökéletes volt. A szívemben mély hálát éreztem, hogy kedvesen kihúztál engem *māyā* karmaiból.

Egy-két nap múlva elutaztál Budapestre, én pedig folytattam a szolgálatomat. Rögtön azzal kezdtem, hogy igyekeztem az utasításaid szerint változtatni a városokban a dolgokon. Körülbelül két hét múlva szerettem volna írni neked egy rövid jelentést arról, hogy amennyire csak tudok, mindent az utasításaid szerint csinálok. Az email végén pedig feltettem a kérdést, hogy ez megfelelő-e így számodra, vagy szeretnéd, hogy valamit máshogyan csináljak, és elküldtem a levelet.

Estefelé amikor már éppen feküdtem aludni, a számítógép jelezte, hogy érkezett egy új email. Habár este már nem kellett volna, de megnéztem kitől jött a levél. Tőled érkezett. A válasz csupán egy mondatból állt: „Nem bízom benned.”

Az alvásnak annyi lett. Egész éjszaka ezen a mondaton meditáltam. Először az egóm és az elmém azt mondta, ha nem bízol bennem, akkor felesleges folytatnom a szolgálatot. Először ezek a gondolatok keringtek az elmémben, aztán gondoltam, hogy nem lenne őszinte megoldás abbahagyni a szolgálatot.

De az elme csak azt mondta, hogy hogyan lehetne folytatni a szolgálatot, ha a gurud nem bízik benned. Utána feltettem magamnak a kérdést: „És te megérdemled, hogy bízzanak benned?” Ekkor megértettem, hogy még minimális okot sem adok arra, hogy bízni lehessen bennem. Hogy ez mind igaz. Ki vagyok én, hogy bárki is bízzon bennem? Fájdalmas volt szembenézni ezzel, másrészt viszont nagyon hálás voltam, hogy felébredhettem az illúzióból.

Így telt az egész éjszaka a gondolatok cunamiként háborgó óceánjában. Végül hajnal felé sikerült eldöntenem, hogyan fogok cselekedni és mit írok neked válaszul. A következőt akartam írni:

„Kedves Guru Mahārāja! Teljesen igazad van, hogy nem bízol bennem. Semmi okod sincs rá, hogy bízz bennem. Arra gondoltam, hogy amíg ki nem rúgysz engem, addig szeretném folytatni a szolgálatomat.”

Miután megterveztem a válaszomat, a géphez ültem, hogy megírjam. Kinyitottam az emailedet, hogy mielőtt válaszolok, még egyszer elolvassam a leveledet. Olvasom a mondatodat: „Nem bízom benned.” Aztán jobban megnézem a mondatot és valami furcsa kis jelet látok ott, amit tegnap este nem láttam. Újra elolvasom a mondatot: „Nem, [vessző] bízom benned.”

Így kedves Guru Mahārāja, a te indokolatlan kegyedből egyetlen éjszaka alatt meghaltam, újjászülettem és egy nagyon jó próbatételen is átmentem.

Nagyon hálás vagyok neked érte!

Szolgád:

Bhaktipāda Gosvāmī

MAHĀPRABHU SWAMI

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni kegyelmednek!

Ezen a szent és magasztos napon, amikor is a lelki tanítómestert imádjuk, minden évben el szoktad mondani, Guru Mahārāja, hogy ilyenkor a *paramparāt* és Śrīla Vyāsadevāt imádjuk. Valójában azonban ezen szentek imádata egyszerűen csak egy fantazmagória anélkül, hogy egy élő mester beavatna bennünket ebbe a láncolatba, aki áttetsző közegeként tolmácsolja és tisztán közvetíti az üzenetet. Ahogy Śrīla Prabhupāda mondja, akár egy postás. A postás azonban egy nagyon fontos dologban különbözik tőle. Ő nem ismeri a levél tartalmát, és nincs is kapcsolata az abban foglaltakkal. Eme transzcendentális tudásnak viszont az a csodálatos természete, hogy aki hittel hallja és ismétli azt, az maga is részese lesz ennek az üzenetnek, és másokat is képes bevonni ebbe a misztériumba.

*nigama-kalpa-taror galitaṁ phalaṁ
śuka-mukhād amṛta-drava-saṁyutam
pibata bhāgavataṁ rasam ālayaṁ
muhur aho rasikā bhuvi bhāvukāḥ*

(Śrīmad-Bhāgavatam 1.1.3)

A Sukadeva Gosvāmī ajkairól származó nektár az, ami a paramparan keresztül száll alá, s ez nem más, mint a *Śrīmad-Bhāgavatam*. Valójában ezt kapjuk a lelki tanítómestertől. Ezt csak egy önmegvalósított személytől szabad hallani, mert ez az örök életet ajándékozza a tanítványnak. Az Abszolút Igazságot csak egy ilyen mester tudja átadni úgy ahogy van, hiszen ő részese ennek az igazságnak. Ellenkező esetben az ismétlődő születés és halál körforgásába taszítja a tanítványt, mert a tudatlanságnak ez az egyenes következménye.

Guru Mahārāja, te tökéletesen elfogadtad Śrīla Prabhupāda misszióját, és fáradhatatlanul arra törekszel, hogy mindig tiszta eszköz lehess vágyának beteljesítésében. Valójában ez a mi felbecsülhetetlen szerencsénk, hiszen te kötsz össze minket az *ācāryával*.

Ebben az átmeneti és nyomorúságos világban az ember egyedüli dolga az, hogy gyakorolja az önmegvalósítást, és sikeressé tegye az életét. Ez csak Kṛṣṇa és a guru kegyéből lehetséges.

Köszönöm, hogy szemeket adtál nekem, mert a sajátommal csak szemetet látok.

Kérlek, add az áldásodat, hogy mindig a te szemeddel lássak, különben eltévedek ebben a sötét labirintusban!

Jelentéktelen szolgád:
Mahāprabhu Swami

ABHAYA-CARAṆA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd szeretetteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmának!

Nagy-nagy szeretettel köszöntelek téged e jelentéktelen felajánlásommal, valamint szívem és létem összes szeretetével, rajongásával, ragaszkodásával az év egyik legcsodálatosabb örömnépén, Vyāsa-pūjād és isteni születésnapod alkalmából!

Reggelente nagyon szeretem olvasni azokat a *vaiṣṇava* imákat, melyek nagyon különlegesen, valódi ékesszólással vannak megfogalmazva! Szinte kiszűrődik belőlük, hogy ezeket a gyönyörű imákat csak egy *nitya-siddha vraja-vāsī* fogalmazhatta meg így! Az egyik nagy kedvencem, amely Śrīla Rūpa és Śrīla Sanātana Gosvāmīt dicsőíti, ekképpen hangzik:

*sanātanaṁ rūpaṁ udiyoṣoḥ kṣitau
hr̥dād-adhanau vraja-kānaneṣayoḥ
tat-keli-kalpāgama-saṁgatīlataḥ
sadāli-vithir anurāginir-bhaje*

„Śrīla Rūpa Gosvāmīt és Śrīla Sanātana Gosvāmīt imádom, akiknek szívéből Rādhā és Kṛṣṇa, Vṛndāvana királya és királynője kilépett ebbe a világba. A védikus szentírások alapján feltárták az isteni pár kedvteléseit, s nyomdokaikat Kṛṣṇa minden szerető, odaadó híve követi.” (Śrī Kṛṣṇa-bhāvanāmṛta-mahākāvya)

Ebből a versből véve ihletet, hasonlóképpen fogalmaznám meg a te emelkedett dicsőségedet: Minden dicsőséget isteni személyednek, Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának, akinek a szívéből csak úgy spontán és természetes módon feltárult és az elesett lelkek számára is oly láthatóvá vált az isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāma megannyi kedvtelésének dicsősége, illetve azok színterei, melyeknek Új Vraja-dhāma örök *cintāmaṇi* földje ad otthont!

Aztán egy másik kedvencem, amelynek tartalma és lényege meghatározó az egész életem során:

*vairāgya-yug-bhakti-rasaṁ prayatnair
apāyayan mām anabhīpsuṁ andham
kṛpāmbudhir yaḥ para-duḥkha-duḥkhī
sanātanas taṁ prabhum āśrayāmi*

„Vonakodtam beleinni az odaadó szolgálat lemondással ízesített nektárjába, Sanātana Gosvāmī azonban megszánt, s megitatta velem. A kegy óceánja ő, a könnyörület hajléka, ezért örökké lótuszlábának árnyékában szeretnék élni.”
(*Vilāpa-kusumāñjali*, 6.vers)

Újra hasonlóképpen fogalmaznám meg a te emelkedett dicsőségedet: Minden dicsőséget Isteni személyednek, Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának, aki nek olykor szigorú, olykor nagyon érzékenyült, szeretetteljes pillantásai által még egy olyan ostoba, feltételekhez kötött léleknek is, mint amilyen én vagyok, lehetősége nyílik elengedni az anyagi léthez való görcsös ragaszkodást, illetve belekóstolni a szent név és az Isteni kedvtelések folyékony és parttalan nektárjába! A kegy óceánja ő, a könnyörület hajléka, ezért örökké lótuszlábának árnyékában szeretnék élni.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.18.13. verse így fogalmazza meg a hiteles lelki tanítómester dicsőségét:

*tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānām kim utāśiṣaḥ*

„Ha eljutunk a mennyei bolygókra, vagy megszabadulunk az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr *bhaktájának* társaságában. Mit mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre halál vár?”

A lelki tanítómester és a tanítvány ideális kapcsolatát a *Śrīmad-Bhāgavatam* 6.16.26. verse így foglalja össze:

*śrī-śuka uvāca
bhaktāyaitāṁ prapannāya vidyām ādiśya nāradaḥ
yayāu aṅgirasā sākaṁ dhāma svāyambhuvaṁ prabho*

„Śrī Sukadeva Gosvāmī így folytatta: Így lett Nārada Citraketu lelki tanítómestere, s mivel a király teljesen meghódolt, minden tanítást átadott neki ebben

az imában. Ó, Parikṣit király! Nārada ezután a nagy bölccsel, Aṅgirával együtt a legfelsőbb bolygó, Brahmaloaka felé vette útját.”

Śrīla Prabhupāda e vers magyarázatában összefoglalja az egész *bhakti-yoga*, a Kṛṣṇa-tudat folyamatát, valamint a lelki tanítómester és az őszinte tanítvány elszakíthatatlan kapcsolatát: „Amint Citraketu felfogta a *vairāgya-vidyā*nak, a lemondás tudományának a filozófiáját, megértette a *bhakti-yoga* folyamatát. Ezzel kapcsolatban Śrīla Sārvabhauma Bhaṭṭācārya azt mondta: *vairāgya-vidyā-nija-bhakti-yoga*. A *vairāgya-vidyā* és a *bhakti-yoga* párhuzamosan futnak. Mindkettő feltétlenül szükséges a másik megértéséhez. Az írások továbbá kijelentik: *bhaktiḥ pareśānubhavo viraktir anyatra ca* (Bhāg. 11.2.42). Az odaadó szolgálatban, a Kṛṣṇa-tudatban tett fejlődés jele az anyagi élvezetről való egyre nagyobb lemondás. Nārada Muni az odaadó szolgálat atyja, s ezért Aṅgirā, hogy indokolatlan kegyben részesítse Citraketut, elhozta Nāradát, hogy tanítsa őt, s e tanítások rendkívül hatásosak voltak. Aki követi Nārada Muni nyomdokait, kétségtelenül tiszta *bhakta*.

Amiket most leírok, azt nem a saját vágyaim alapján írom le, mivel én inkább elrejténém, eltitkolnám mindezt mindenki elől. Lehet, hogy valakit meghökkent vagy esetleg felháborít, mégis beszélnem kell. Beszélnem kell, mert csak az igazságot írom le, semmi mást, ráadásul a te csodálatos megjelenési napod alkalmával! De alázatosan kérlek, fogadd el minden egyes tévelygésemet, küszködésemet, lemondásaimat, áldozathozatalaimat, mert mindezzel csak próbáltam közeledni a valóság, az Abszolút Igazság, a Transzcendens felé, ami Śrī Śrī Gaura-Nitāi, valamint Śrī Śrī Rādhā-Śyāma csodálatosan ragyogó lótuszlábainak végső oltalmát jelenti!

Valószínű, hogy a legtöbben engem félreismernek (talán mert nem igazán értik a *gaudīya-vaiṣṇava siddhāntát*, amelynek alapja az, hogy szó szerint mindenről le kell mondani). Sokszor különcknek, űrültnek, rögeszmésnek, spekulánsnak vagy esetleg *sahajiyának* gondolnak, amiért egy párszor megőrültem, vagy egyszer meg is égettem magam az életem során, miközben próbáltam gyakorolni az *ekānta-bhaktit* vagy a *vairāgya-vidyāt*. (28 fogalmat gyűjtöttem össze a védikus írásokból, amelyeknek megegyező vagy nagyon hasonló a jelentésük). Pedig én csak őszintén, a hiteles úton próbálkoztam *siddhává* válni! Mégis azt érzem, hogy társadalmilag meg vagyok bélyegezve...

*dharmasya tattvaṁ nihitaṁ guhāyāṁ
mahā-jano yena gataḥ sa panthāḥ*

„A Kṛṣṇa-tudat titkát nagyon nehéz megérteni, de aki a hajdani *ācāryák* utasításai szerint halad, és követi a tanítványi láncolathoz tartozó elődeinek nyomdokait, az sikeres lesz. Mások nem érhetnek el sikert.” (*Mahābhārata, Vana-parva* 313.117)

Śrīla Prabhupāda egyik leckéjének címe is ez: „Több millió élet is eltelhet, míg valóban akarod látni Kṛṣṇát!” *Siddhává* válni, nagyon nehéz dolog! Vagy a te meghatározásod szerint: még ha az összes idejét ki is használja valaki, még az is lehet *bahūnām janmanām ante*, még ott van a kétség, hogy sikerülni fog-e.

Imádom hallgatni a leckéidet! Egyszerűen briliánsak! Van egy többszáz leckéből álló gyűjteményem, a legszigorúbb leckéid ezek, amelyekben nem a *varṇāśramāt* magyarázod – az is elengedhetetlenül fontos –, hanem az anyagból és a kötőerőkből való kiszabadulás, felszabadulás folyamatát: *vairāgya-vidyā-nija-bhakti-yoga*. Ezeket a leckéket több százszor hallgattam már meg, majdnem kívülről tudom mindet. A 2013-as Vyāsa-pūjā felajánlásomként két 800 oldalas könyvet állítottam össze ezeknek a leckéknek a szó szerinti leírásával. Egy mondatot nem tettem hozzá és nem vettem el belőle. Mindent úgy jegyeztem le, ahogy mondtad, ahogy van. Az egyik az *Ātma-samarpaṇa*: Teljesen átadni önmagam, a másik pedig a *Paramahansa-pantaḥ*: A „paramahansák útja” címet viseli. Valójában ez a két könyv is a te dicsőségedet hirdeti, mert 90 %-ban a te szavaidat, a fennmaradó 10%-ban pedig Śrīla Prabhupāda odaillő idézeteit, illetve Istentestvéreid koherens leckéit, szavait tartalmazza.

Számomra teljesen elképesztően, velősen és tömören fogalmazol, amiben minden benne van! Sokszor kérdezem magamtól: „Hogyan lehet ilyen tökéletesen megfogalmazni, összefoglalni valamit?” A szavaid a szavak ékessége, a mondataid a mondatok királya, illetve királynője!

Hogyan is lehetséges ez? Aztán eszembe jut a válasz. Ahogy Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura írja a *Gurvaṣṭakában*,

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómestert éppen úgy kell becsülni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója. Ezt minden kinyilatkoztatott szentírás jóváhagyja, és minden hiteles szaktekintély követi. Ezért tiszteletteljes hódolatomat

ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki Śrī Hari [Kṛṣṇa] igaz képviselője.”

Egyszerűen imádom olvasni a könyveidet, de főként a *Veṇu-gītā*, a *Na pāraye 'hamot*, a *Kṛṣṇa-saṅgatit* és a *Dāmodara-jananī*! A *Dāmodara-jananī* kivételével legalább 15-20 alkalommal végigolvastam őket! Meg is akartam fogadni avatásomkor a könyveid olvasását, de szeretetteljesen azt mondtad, hogy nem kell... Csodálkozom is rajta, hogy vannak olyan tanítványaid, akik még egyszer sem olvasták ezeket a csodálatos könyveket, amely telis-tele van Rādhā-Śyāma szívét megolvasztó és elrabló kedvteléseivel! Hogyan is ismerhetnek téged, vagy akár a szíved mélységeit ezen tanítványok, ha nem olvassák a könyveidet...

Az egyik szigorúbb leckédben elmondod, hogy nem szükséges jégen állni, vagy tűzbe rakni a kezünket, de a lényeg az, hogy énekeljük állandóan a szent nevet. Egy másik leckédben, amelyben összefoglalod az odaadó szolgálat folyamatát, az *anartha-nivṛttit* úgy határozod meg, hogy hajlandó elengedni az *anarthákat*, míg a *niṣṭhát*, rucit úgy, hogy hajlandó a lemondásokra, melyek azzal a szinttel jönnek.

Emlékszem, hogy az egyik ilyen próbálkozásom alkalmával milyen fájdalmasan, féltőn, de mily páratlanul mély szeretettel néztél rám, amikor „tűzbe tettem a kezem” és elég csúnyán össze is égettem magamat. Ez a tekinteted örökké beleégett a szívembe és fáklyalángként ragyogja be sötét fémszívemet!

26 éve, 1997-ben csatlakoztam a mozgalomhoz és egyetlenegy cél vezérelt: hogyan tudom én megérteni Istent? Szemtől szemben látni akarom Istent, illetve az isteni párt! Különösen meghatványozódott eziránti vágyam, amikor hallottam Śrī Śrī Rādhā-Śyāma elbűvölően csodálatos kedvteléseiről! Ez volt a vágyam akkor, ugyanez most is, és ez marad még akkor is, ha még milliószor meg kell születnem az anyagi világban! Mindegy, hogy mi az ára, még ha képtelen vagyok is rá, valahogy én meg akarom fizetni az árát, még ha számtalanszor meg kell örülnöm, vagy tűzbe kell érte tennem a kezemet hozzá, vagy még ha milliószor is meg kell halnom a szerencsétlen próbálkozásaim közben, akkor is! De azt is tudom, hogy a lelki tanítómester kegye nélkül mindez csak egy délibáb marad! Mint az egyik szigorú leckédben magyarázod, hogy panthās tu koṭi-śata-vatsara-sampragamyah (Brahma-saṁhitā 5.34) sok milliárd élet eltelhet, ha valaki nem tiszteli a gurut és a tőle kapott tudást, és nem ülteti a gyakorlatba, akkor nem kapja meg a kegyét.

*mahat-kṛpā vinā kona karme ,bhakti' naya
kṛṣṇa-bhakti dūre rahu, saṁsāra nahe kṣaya*

„Ha valaki nem részesül egy tiszta *bhakta* kegyében, nem juthat el az odaadó szolgálat szintjére. Még az anyagi létezés kötelékeitől sem szabadulhat meg, a *kṛṣṇa-bhakti* eléréséről nem is beszélve.” (*Caitanya-caritāmṛta*, Madhya-līlā 22.51)

Vagy ahogy Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura kifejti a *Siddhi-lālasāban*:

sakhī carāṇe kabe koriḥ ākūti
sakhī kṛpā kori' dibe sva-rasiki sthiti

„Mikor fogok úgy sóvárogni egy *sakhī* lótuszlába után, hogy lekötözve érezze magát, hogy kegyesen szilárd helyzettel ajándékozzon meg saját természetes és örök hangulatomban?”

Az egyik szigorú leckédben hangsúlyozod, hogy el kell döntenünk, hogy transzcendentalistákka akarunk válni vagy Kṛṣṇa-hívőkké. Mert Kṛṣṇa-hívőnek lenni nem nehéz: Kṛṣṇa-hívő lehet maradni egy élet, tíz élet, millió élet alatt is. De transzcendentalistává válni az egy másik dolog. A próbálkozásaim csak erről szólnak és erről tesznek tanúbizonyságot.

A bukácsoló tanítványaid iránt hihetetlenül mély szeretetet tanúsítasz azért, hogy egy ritka, az ír himnusz dallamát idéző *kīrtanādban*, amit a tanítványaid csak „a valóság *kīrtanának*” hívnak, és ahol Dānī Rāya vámszedői kedvtelését meséled el a *kīrtana* alatt, mély aggodalmadban sírva mondd ki az igazságot: „Imádkozzunk! Olyan régen szenvedünk az anyagi világban, emeljen minket fel, ki ebből az anyagi mederből! Ezért emeljük fel a kezünket, hogy fel tudjon emelni! Ez a *sādhana*! A *sādhana* az, amikor ki akarunk jutni az anyagi világból Kṛṣṇa tiszta szolgálatába. Nem felszabadulás, hanem szolgálat. De csak Kṛṣṇa tud felemelni! De ez mikor működik? Prabhupāda azt mondja, hogy akkor működik, amikor tudtok sírni! Sírva énekelni! Annyira ki akarunk jutni ebből a világból! Ó, Rādhā-Śyāma, ments meg! Ó, Rādhā-Śyāma, ments meg! Igen, azt mondjuk: Rādhā-Śyāma, ments meg! Rādhā-Śyāma, ments meg! Ó, Rādhā-Śyāma, ments meg! És nagyon hangosan. Hogyha valaki sír, akkor nagyon hangosan sír. Ó, Rādhā-Śyāma! Rādhā-Śyāma! Ments meg! Légy szíves, ments meg!

Nekünk nincsen más menedékünk: mi nem ismerünk félisteneket, mantrákat, más élőlényt, nekünk az egyetlen menedékünk az Rādhā-Śyāma! Hogyha Ők nem segítenek, akkor ki fog? Hát nem? Nem fájdalmas az anyagi világ?! Akkor? Imádkozzunk Hozzájuk: Annyira fáj! Ments meg! Rádásul mi nem

is vagyunk *bhakták*. Nem vagyunk Śukadeva Gosvāmī, Prahlāda Mahārāja. Mi csak nagyon leesett lelkek vagyunk. De bízunk abban, hogy Rādhā-Śyāma nagyon kegyes, és azért kérjük, hogy segítsen! És tudjuk, hogy amit mi akarunk, az egy nagyon magas dolog! Olyan magas dolog, amit a legnagyobb *vaiṣṇavák* sem tudnak elképzelni! De Prabhupāda ígérte ezt nekünk, és akkor az Ő nevében kérjük... Valahogy akarjuk megkapni az Ő figyelmüket: azért állunk a hóban, azért hordunk nehéz könyveket, azért fogadjuk el az emberek sértéseit, hogy valahogy megismerjenek Ők. De tudjuk, hogy ez semmi, mert ahogy Śyāmasundara minden élőlényt illúzióba rak, csak a vágyából felszabadít mindenkit! Szóval mi mit tudunk csinálni? De hogyha szükséges, akkor egy-millió életem át ezt csináljuk, csak hogy megkapjuk valamikor az Ő kegyüket! Itt élünk Krisna-völgyben, ez a mi otthonunk. Mi nem tudunk más otthont, mert ez az Ő otthonuk. Ők idejöttek, akkor már fogadjanak be a bensőséges szolgálatukba, hogy mi is tudjuk Őket tiszta szívből, szeretettel szolgálni!

Piszkos a szemünk, a szívünk, tele van fekete dolgokkal: kék és mohóság. Mi ezek vagyunk, de ezzel együtt nekünk még mindig ott van ez az igényünk! És lehet, hogy kútból kell húzni a vizet, és nincs kényelem, és nincs elektromosság, de mi soha nem fogjuk feladni a próbálkozást, mert tudjuk, hogy az Ő kegyük nélkül sosem fogjuk Őket úgy látni, ahogy Ők az összes társukkal vannak. Itt Krisna-völgyben van a Rādhā-kuṇḍa, a Govardhana-hegy, itt járkálnak a tehénpásztor fiúk, tehénpásztor lányok. Mi nem vagyunk *vaiṣṇavák*, de még mindig szeretnénk a *vraja-vāsik* szolgája lenni! Ez a vágyunk! Hogy merünk erre vágyani? Azért, mert egy *vraja-vāsī*, Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy ha *jaپázunk* 16 kört és tartjuk a 4 szabályt, akkor mi is visszamehetünk az eredeti otthonunkba! Ez az egyetlen jogunk! És nem számít, hogy mi fog történni, mi csak itt fogunk maradni és sírunk és sírunk, amíg megadod nekünk azt, amit mi akarunk! Mert nekünk, ha még hülye elménk is van, nincs semmi más vágyunk ebben a világban, mint a Ti menedéketeket megkapni! Folytatjuk a következő évet, bármi is történik velünk, az a Te vágyad: ha megtartasz minket, megölsz minket, mi csak bábok vagyunk a Te kezeidben! Ez minden: mi a Tiéd vagyunk!

Kedves Bhakták! Ezt most én mondom nektek: mindig úgy éljete, hogy csak bíztok Rādhā-Śyāmában! És hogyha Rájuk bízátok az életeteket, akkor minden nagyon jó lesz! Ez a legmagasabb valóság! Ezen kívül nincs semmi. Egyetlen tanácsom: adjátok a szíveteket Rādhā-Śyāmának, és soha ne vegyétek vissza! Ennyi. Ennél jobb dolog nincsen! Csak szeressétek Őket! Jó, itt van egy utolsó dolog: azért mondom ezt, mert annyira bízom abban, amit Śrīla Prabhupāda mond –

mert én tudom, hogy Ő nem tud mást, mint az igazat mondani – és azért, mert ti is hisztek benne, akkor én is nagyon szeretlek titeket! Jaya Rādhā-Śyāma!”

Kedves Guru Mahārāja! Én valóban szeretnék tiszta *bhaktává*, egy hiteles transzcendentalistává válni! E tekintetben sajnos nincs társulásom, de a legszigorúbb leckéid világítótoronyként beragyogják az utamat, és lassacskán minden kétség szertefoszlik. Mint ahogy az egyik leckédben kihangsúlyozod: „Tűzd ki az időpontot!” A transzcendentalistáknak ez az egyetlen alternatíva! Szeretnék igazi követőddé válni, kedves Guru Mahārāja, és a hűséges kuttyádként úgy táncolni, ahogyan te akarod! Mint ahogy Śrīla Prabhupāda írja a *Mārkine Bhāgavata-dharmában*: „Ó, Uram, olyan vagyok, akár egy báb a kezeidben. Ha idehoztál, hogy táncoljak, akkor táncoltass engem, táncoltass engem! Ó, Uram, táncoltass engem, ahogy Te akarod! Nincs odaadásom, tudásom sincs, de erős hitem van Kṛṣṇa szent nevében.”

„Ó, Uram, és mesterem! Szeretett lelki tanítómesterem! Olyan vagyok, akár egy báb a kezeidben. Ha idehoztál, hogy táncoljak, akkor táncoltass engem, táncoltass engem! Ó, Uram, táncoltass engem, ahogy Te akarod! Nincs odaadásom, tudásom sincs, de erős hitem van Kṛṣṇa szent nevében...”

Guru Mahārāja kī jaya! Guru Mahārāja kī jaya! Guru Mahārāja kī jaya!

Jelentéktelen szolgálát:

Abhaya-carāṇa Dāsa

ABHINANDA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Ő Isteni kegyelmednek! Minden dicsőséget Vyāsa-pūjā ünnepségednek!

Kerestem szavakat, hogy dicsőítselek téged, kifejezzem az irántad érzett hálámat, fohászkodjam hozzád, de meglehet mindez csupán álmos hízélgés.

Ó, mester! Kérlek, adj alázatot és szeretetet feléd, amivel boldogan szolgálhatlak téged és társaidat.

Ó, mester! Kérlek, adj tisztaságot, hogy hamisság és irigység nélkül doboghasson érted a szívem létezése minden pillanatában.

Ó, mester! Kérlek, adj mohó vágyat, hogy mindig kérhessek tőled a nincstelen bajba jutott hangulatával, feledvén büszkeségemet.

Ó, mester! Kérlek, add meg az emlékezés képességét, hogy téves létezésemből a kapura rálehessek, s azon beléphek.

Ó, mester! Kérlek, adj iránymutatást és erőt a választáshoz, hogy el ne tévedjek a lehetőségek rengetegében.

Elesett szolgád:

Abhinanda Dāsa,

aki annyira szánalomra méltó, hogy sokszor kérni se tud.

ABHISĀRIKĀ DEVĪ DASĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Újra eljött a születésnapod, így újra abban a kegyben részesülhetünk, hogy írhatunk neked felajánlást. Ilyenkor minden évben zavarban vagyok, mivel képtelen vagyok kellőképpen dicsőíteni téged. Egyszer egy leckében hallottam, hogy képzeljük el, milyen lenne az életünk jelenleg, ha Śrīla Prabhupāda nem vállalja értünk azt, hogy eljön nyugatra prédikálni. Hol tartana most az életünk? Mit csinálnánk jelenleg? Be kellett hunyni a szemünket és elképzelni ezt. Azt hiszem, ott akkor, egy kis töredékét felfogtam annak, hogy mit is köszönhetünk Śrīla Prabhupādának és neked, Guru Mahārāja. Ha Śrīla Prabhupāda nem vállal értünk annyi erőfeszítést, és ha te, Guru Mahārāja nem jöttél volna Magyarországra prédikálni, akkor tudom, hogy egy végeláthatatlan szenvedés lenne csupán jelenleg az életem. Valójában nem tudok neked elég hálás lenni ezért. Olyan szerencsés vagyok, mert lefoglalsz szolgálatban. Kérlek, mindig tarts lótlábad szolgálatában valahogy. Bolond az, aki megpróbálja visszafizetni a lelki tanítómesterének, amit tőle kapott, hiszen az lehetetlen lenne.

Sokat gondolkodok mostanában azon, amit szoktál mondani, Guru Mahārāja, hogy ne akarjunk kényelmes életet. Kṛṣṇa azt szeretné látni, hogy keményen dolgozunk Érte. Ez a mondat újra és újra feljön bennem. Sokszor azon kapom magamat, hogy tervezgetem, hogyan lesz majd kényelmes életem a jövőben, de akkor eszembe jutnak a szavaid és olyankor azt érzem, hogy keményen szeretnék én is dolgozni Kṛṣṇáért. Abban reménykedem, hogy az Úr úgy rendezi, hogy ne legyen kényelmes életem. Tudom, hogy milyen fontos számodra, Guru Mahārāja a magyar *yātrā* jövője, és én abban reménykedem, hogy az Úrtól kapok felhatalmazást ahhoz, hogy egy kicsit legalább hozzá tudjak valamilyen módon járulni a jövőben ahhoz, hogy Magyarországon egyre erősödjön a Kṛṣṇa-tudat.

Bárcsak egyszer elégedetté tudnálak tenni téged! Ennek kell lennie életem céljának és akkor tudom, hogy sikeres lesz az életem. Nagyon ostoba vagyok és elesett, a kegyed nélkül pedig tényleg semmire sem vagyok képes. Bhaktivinda Ṭhākura így ír egyik dalában: „Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Csak a kegyed révén létezem. Ha Te nem vagy kegyes hozzám, egyfolytában sírok, és lassan elszáll belőlem az élet.” Bennem sincs semmi értékes, Guru Mahārāja, kérlek, add a kegyedet, hogy mindig lótuszlábaid szolgálatában legyek lefoglalva, ez az egyetlen esélyem. Köszönöm, hogy megmentetted az életem.

Jelentéktelen szolgád:
Abhisārikā Devī Dāsī

ABHIVANDITĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Dear Gurudeva, your devotion to the lotus feet of Kṛṣṇa inspires me. The spiritual master is the representative of God and by your good example in serving Kṛṣṇa, you set the right mood and give confidence to one. All my life I was convinced that there was no way to comprehend spiritual knowl-

edge by my own efforts. Thank you very much Gurudeva for allowing me to become your disciple. You are dear to Kṛṣṇa and your books inspire me to be Kṛṣṇa conscious and associate with the devotees, fulfilling the mission of Śrīla Prabhupāda. The fact that there is a Krishna Valley in Hungary under your leadership is a mercy to all your disciples and others. Your ascetic lifestyle makes me think about true values, which I sometimes forget. I would like to wish you inexhaustible enthusiasm, patience and good health.

Dear Gurudeva, please enlighten us with new books. May your disciples make you happy by spreading the Holy Names! Please leave us more devotional nectar so that we may apprehend your sweet devotion to Kṛṣṇa. Dear Gurudeva, I hope that you will not feel disappointed by my actions.

Your servant,
Abhivanditā Devī Dāsī
Turkey

ĀCĀRYA NIṢṬHA DĀSA

Dear Most Respected Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you, All glories to Śrīla Prabhupāda!

In the Eleventh Canto, Lord Kṛṣṇa instructs Uddhava,

“Thus enlightened in Vedic knowledge by service to the spiritual master, freed from all sins and duality, one should worship Me as the Supersoul, as I appear within fire, the spiritual master, one’s own self and all living entities.” (ŚBh. 11.17.32)

It is miraculous how the mercy coming from Śrī Guru enables and empowers one to overcome all the anarthas and obstacles on the path of *bhakti*.

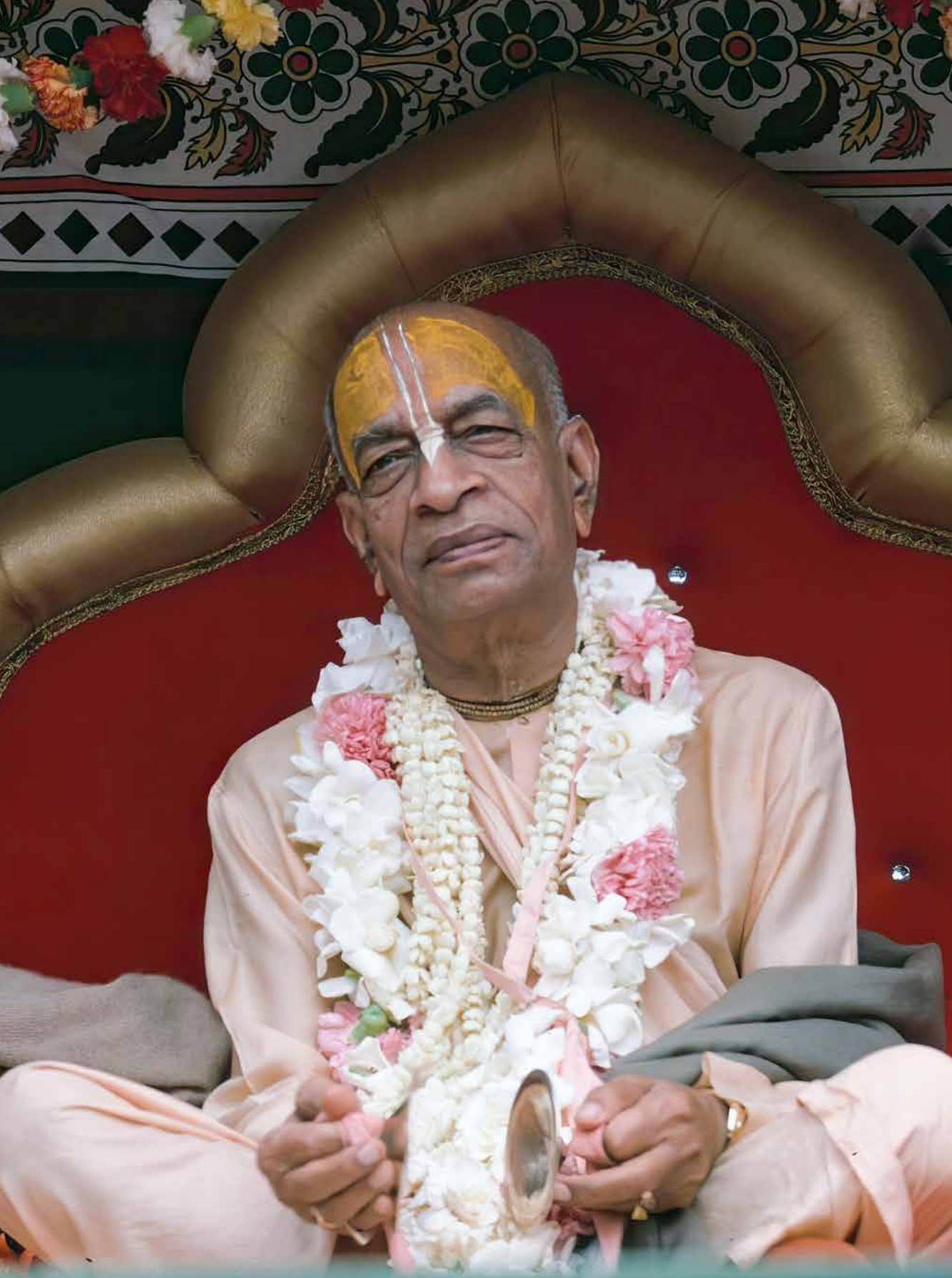
“Therefore, the guru is offered first the respectful prayers, *vande gurūn*. And *gurūn*, *bahu-vacana*, plural, that many gurus. But they are not many; they are one, *guru-tattva*” (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā 1.1 Māyāpur, March 25, 1975).

While some devotees may have only one guide in their spiritual life, I have

had many. Even so, as I gather more and more mercy from you, and as our relationship deepens, I see your place as prominent. It was destiny, the Lord's mercy, that I "bumped" into you several years ago in Māyāpur; thereafter I have had the rare privilege of receiving your correspondence and your personal time. You are rendering one of the greatest services to ISKCON by systematically and tirelessly educating devotees on the depth of our *siddhānta*, along with the subtleties and methodology of its progressive application. Such effort is vital, lest our movement descend to the platform of sentimental religiosity, a fatal trend witnessed throughout religious history.

Thank you for excavating the pristine gems of *sādhana-sādhya tattva* from Śrīla Prabhupāda's books, and doing everything in your power to best present them to the movement's impressionable, and perhaps naïve, followers, myself included. This herculean task, shifting the focus of our modern movement's absorption from the external acts of service to the more internal desire motivating such acts, literally saves and protects the *bhakti latā-bījā*. Kali-yuga is indeed a dangerous field in which the creeper must grow, where the enemies of bad association, strong material tendencies, and misconceptions of sadhana abound. Yet your presence as a gardener nourishes the creeper with higher *śraddhā*, *sādhya-saṅga*, and realized encouragement. Only a truly blessed and fortunate jiva, receiving the mercy of such great souls, can emerge from this world to the other side of birth and death, to enter our real home, Goloka Vṛndāvana, and accept the Lord's divine service eternally. Thank you for giving me this opportunity.

Your aspiring servant,
Ācārya Niṣṭha Dāsa

Jaya Radhe Shyama

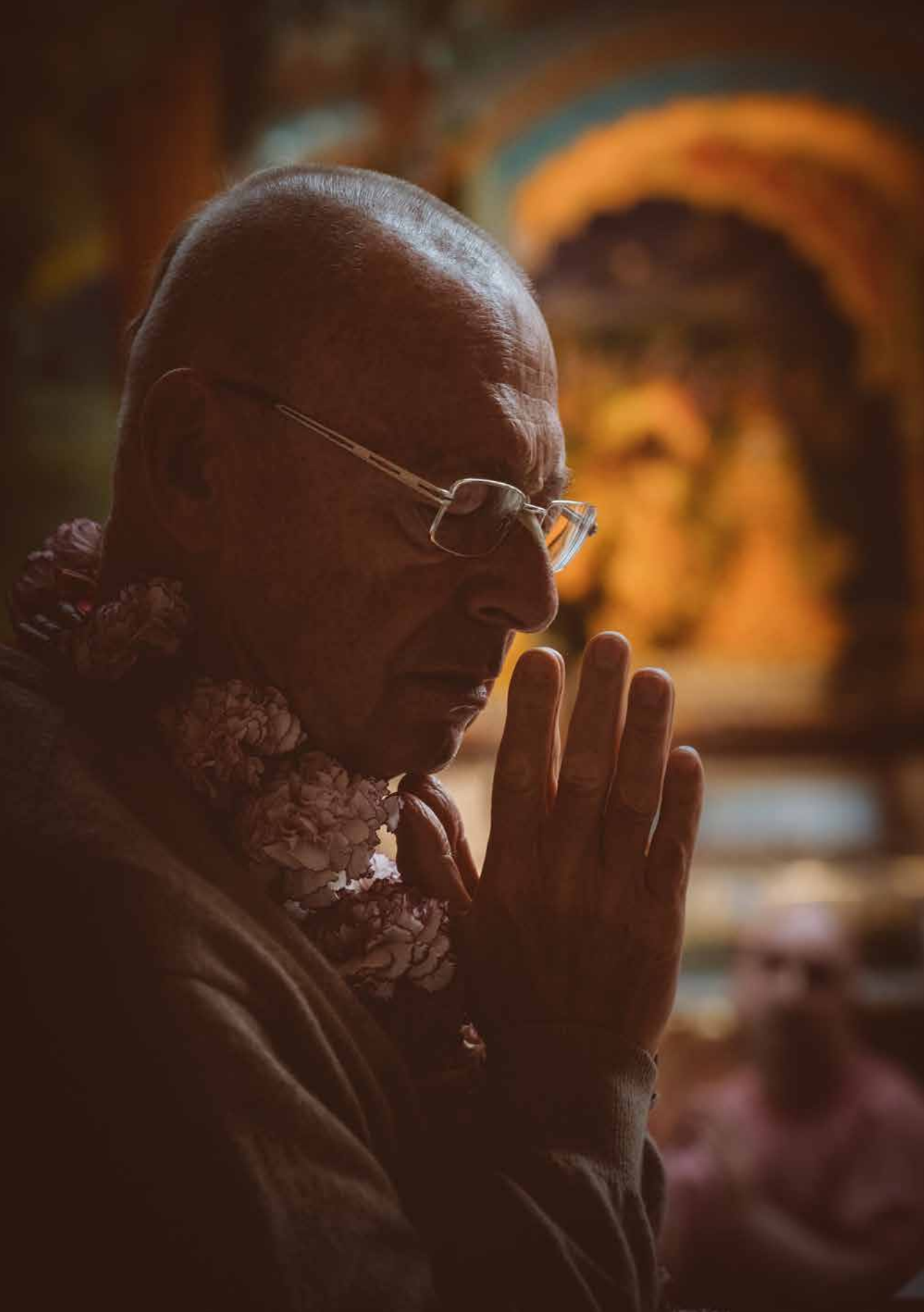

ĀCĀRYA-RATNA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

*yadyapi āmāra guru-caitanyera dāsa
tathāpi jāniye āmi tānhāra prakāśa*

„Noha tudom, hogy lelki tanítómesterem Śrī Caitanya szolgája, azzal is tisztában vagyok, hogy Ő egyben az Űr teljes megnyilvánulása is.” (*Caitanya-caritāmṛta*, Ādi-līlā, 1.44)

A mai napon, Gaura Pūrṇimā fesztiváljának napján, itt ülök Śrī Śrī Dayāl-Nitāi–Vijaya-Gaurāṅga csodálatos formái előtt és nézem, ahogyan a *vaiṣṇavák* szolgálják őt az *abhišekával*, és más formában is. Elgondolkodom azon, hogy mennyire egyértelműnek és magától értetődőnek vesszük azt, hogy részt vehetünk egy ilyen csodálatos ünnepségen, a *bhakták* társaságában. Tovább gördítve ezt a gondolatot a fenti vers fényében: mennyire magától értetődőnek vesszük azt, hogy te, Guru Mahārāja, itt vagy velünk, és mindent megteszel azért, hogy nekünk ez az egész teljesen természetes legyen.

Ahogyan Śrīla Prabhupāda írja ennek a versnek a magyarázatában: „Alapvető természetét tekintve minden élőlény az Istenség Legfelsőbb Személyiségének a szolgája, s így a lelki tanítómester is az. A lelki tanítómester azonban az Űr közvetlen megnyilvánulása. Egy tanítvány ezzel a meggyőződéssel fejlődhet a Kṛṣṇa-tudatban. A lelki tanítómester nem különbözik Kṛṣṇától, mert ő Kṛṣṇa megnyilvánulása.”

A következő vers ezt még jobban megerősíti: „A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómester nem különbözik Kṛṣṇától. Az Űr Kṛṣṇa a lelki tanítómester alakjában szabadítja fel *bhaktáit*.” (*Caitanya-caritāmṛta*, Ādi-līlā, 1.45) Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī a következő versben a *Śrīmad-Bhāgavatamból* idéz: „Az *ācāryára* úgy kell tekinteni, mint Rám, és soha semmilyen formában nem szabad tiszteletlenül bánni vele. Nem szabad irigykedni rá, közönséges embernek gondolván őt, mert ő az összes félisten képviselője.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.17.21)

Visszatérve a korábbi gondolatszálhoz: a mi jólétünk a te szolgálatodtól függ, amelyet Śrī Kṛṣṇának, Śrī Caitanya Mahāprabhunak és Śrīla Prabhupādának ajánlasz. Csak azért vagyunk itt, mert te gondoskodtál erről. És milyen hatalmas is ez a szolgálat, amelyet te ajánlasz az Úrnak!

Ahogy Śrīla Prabhupāda írja a *Caitanya-caritāmṛta* 46. versének magyarázatában, a lelki tanítómester nagyon kedves és bensőséges szolgája az Úrnak. Ezért, az Istenség Személyiségével azonos személyként kell gondolnunk rá. Az *acintya-bhedabheda-tattvāt* figyelembe véve kell felfognunk személyiségedet. És így kell meditálnunk rajtad. Te vagy az, aki megmutatja hogyan kell szolgálni a lelki tanítómestert és Kṛṣṇát: *śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā / yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato* 'pi. Milyen könnyű is nekünk, hogy egyszerűen csak bekapcsolódhatunk az általad szervezett Kṛṣṇa-tudatos mozgalom bármely aspektusába. Sosem szabad elfelejtenünk, hogy mindez a te kegyedből létezhet csupán. A te odaadásod hozta létre mindazt a páratlan mennyiségű és minőségű szent helyet itt, Magyarországon, ahol az odaadó szolgálatunkat végezhetjük. Milyen elesett és szerencsétlen is vagyok, hogy nem gondolok állandóan erre! Elménkben folyamatosan ezen meditálva kellene végeznünk a szolgálatunkat:

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁś tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengenem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.”

Köszönöm, kedves Guru Mahārāja, hogy létrehoztad a *vaiṣṇavák* közösségét, szolgálati lehetőséget teremtettél számunkra, megannyi módon lehetőséget adva nekünk a Kṛṣṇa-tudatban való fejlődésre, hogy megírtad a könyveidet, amelyben Kṛṣṇa bensőséges kedvteléseit tárod fel számunkra, és hogy társulhatunk veled eksztatikus *bhajanákon* és *kīrtanákon* keresztül! Hogyan is lehetnék képesek meghálálni mindezt a különleges ajándékot?

Elesett szolgád: Ācārya-ratna Dāsa

ADHĪŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances in the dust of Your lotus feet.

Please let me present to Your lotus feet the following offering:

Of course, I do not deserve the grace that You bestow upon me. Of course, I am very slowly moving along the spiritual pathway back to Lord Kṛṣṇa.

However dear Guru Mahārāja, only thanks to You was I able to realise that my real purpose in life is service to Kṛṣṇa and His devotees. It is through service that a connection with the devotees develops. Thus I can be near the Lord and His devotees. I think service is one of the reasons for being happy in spiritual life, even whilst in this material world.

In the material world I can see the Deities, and I can hear about Kṛṣṇa's pastimes and His pure devotees, but I experience even greater happiness when I serve the Deities, You, and the devotees.

I know that Śrīla Prabhupāda and Yourself spoke about this topic many times, but now I can say that I am beginning to understand it. And this is just the beginning! I appreciate it very much, because in this way I am gaining realisation that there is happiness in the spiritual world. Happiness for which we need to strive. Your wonderful books help me to realise it all. All of this became possible only thanks to Your causeless mercy!

Your servant,

Adhīśvarī Devī Dāsī

ADHOKṢAJA KṚṢṆA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Recently some events have taken place that have added a few rocks on the rocky road back to Godhead. True colours have been shown. Real friends have emerged along with real wisdom that has dispelled the confusion.

What has become especially apparent to some of us, is just how much shelter you are able to provide Guru Mahārāja. Your love for Śrīla Prabhupāda is palpable and empowering. To please him you have all the knowledge and understanding of a bonafide disciple.

Your counsel shines with illumination, clearing the path ahead and giving us the strategy to deal with contention. You are genuine, vital and essentially realised. Your words are worth their weight in gold. There is no difficulty in your ascertaining the truth nor in you loving the Absolute Truth.

In your presence one feels validated, reassured and confident.

One feels loved.

You are the real deal.

You are my life and destiny.

The future is bright with you up ahead.

My only problem is displeasing you, my only happiness is in pleasing you.

Your friend is mine, your critic my enemy.

May I never offend you, may I love you more and more, eternally.

Your insignificant servant,
Adhokṣaja KṚṣṇa Dāsa

ĀḌHYĀ RĀDHĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I feel like I can't thank you enough for what you have given me this year. Initiation itself is an immeasurable gift, but the way it happened for me was unimaginable. You really gave me the initiation of my dreams. It was the best (and most crazy!) day of my life and I would not have had it any other way.

I don't know if any other guru would make me beg him face to face like that to be accepted! But it's what initiation is really about. It was the greatest mercy to have that exchange with you and it was so blissful. Standing next to you in front of Rādhā-Gokulānanda, and have Them be witness, is one of my most precious memories.

You taught me so much just in that one day. What a guru really is (and isn't), the attitude a disciple should have, the depth of the guru-disciple relationship... I could go on. It also revealed to me so many faults in myself which I am now inspired to improve.

I really hope I can be a good disciple in my words and actions. All I can say is that I will promise to try my best.

Your servant,
ĀḌhyā Rādhā Devī Dāsī

ĀDI-GURU DĀSA

With tireless spiritual strength
You plunder transcendental mellows
From an unlimited ocean length
Annihilating our earthly woes

Gaura's mantra sounds
Such musical delight
Your bliss abounds
Our hearts take flight

Serving Rādhā-Śyāma's Forms
Their mind-enchancing gaze
Enticing you all the morns
And us our eyes ablaze

Generous time you give
Prasādam time again
Your precious time to live
Fortunate are we the lame

Pastimes in Vṛndāvana-dhāma
Written for all time future
Your pen the soothing balm
Each time our souls you tutor

Inside your inner core
Serving is your aim
Opening the flower door
To sacred Vraja's fame

Kṛṣṇa is our master
In you our Gurudeva
To get all us faster
To Vṛndāvana's inner cave

By grace we found you
By hearing we progress
Kṛṣṇa teaching us too
Goloka we aim no less

Unto your lotus feet a million times I beg
Please don't forget me as I tread
The path of practise and remembrance
With a sidelong glance by chance

Your servant
Ādi-guru Dāsa

ĀDI-RASA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your ever forgiving and merciful grace. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhūtale
śrimate mahātmā prabhu iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhūtale
śrimate bhaktivedanta-svaminṇ iti nāmine
namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

On this very auspicious day I pray that you will be with us on this planet for many more years and we celebrate your Vyāsa-pūjā many more times.

I am so grateful to Kṛṣṇa to be your disciple as a part of your preaching and being able to have the privilege of your association.

I need your mercy for my spiritual growth and I need your help in meeting the challenges of practising Kṛṣṇa consciousness in today's world. I know this help will come by carrying out your orders.

Your lotus feet are the best for worship, but still I am unable to glorify you. I beg for your mercy to be a disciple of yours, eternally. Your mercy can help me to perform my devotional service with ease and to your satisfaction. I am so grateful to be allowed to be connected with you and try to render some service.

Respectfully, with utmost humility and gratitude,

Your humble servant,
Ādi-rasa Devī Dāśī
Istanbul, Turkey

AJITA GAURĀṄGA DĀSA

Hare Kṛṣṇa

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda. All Glories to your lotus feet.

Dear Guru Mahārāja,

Recently I came across a letter that Śrīla Prabhupāda wrote to his New York disciples. They expressed feeling separation from him as he was leaving of New York, to which Śrīla Prabhupāda replied:

“...Physical presence is immaterial; presence of the transcendental sound received from the spiritual master should be the guidance of life. That will make our spiritual life successful...”

As a matter of fact, I met you for the first time via the medium of sound – particularly your recorded *japa*. It was amongst recordings friends gave me in my search for different spiritual masters in our *paramparā*. I was advised to chant *japa* along with the recording to see if anything would happen. After a couple of days doing this, I got to your recording. And there it was - some-

thing happened, something special. Remembering back, I would describe it as a camera finetuning its lens into focus -- blurred vision turned into crystal clear vision. I felt something in my heart -- love. So, after finishing my rounds together with you, I found the chanter of that wonderful *japa*, as at that time I knew nothing about you.

The first video I saw when I googled “Śivarāma Swami”, was when you were debating with Dr Stephen Law about the existence of God. You gently destroyed all the arguments that he presented about the non-existence of God. I watched through the whole video, and I was amazed how you explained our movement so scientifically. Just as Śrīla Prabhupāda explains in his teachings – that we are not whimsical followers based on sentiment and that our process is completely scientific. That we just need to be willing to make the experiment. I saw Prabhupāda’s teachings come alive in you. I saw a firm believer whose beliefs were founded in a lot more than some made up theories. I saw confidence. I saw a sincere follower of Śrīla Prabhupāda -- I saw you.

I am immeasurably thankful for that day and that your *japa* sound was there in my friend’s playlist which eventually guided me to you. Moreover, I am very grateful that there is a vast infrastructure provided for the hearing needs of your disciples – podcasts, videos, books, conferences, lectures, seminars. This way it is possible to hear from you regularly and feel your presence although faraway.

In *Śrīla Prabhupāda Līlāmṛta* volume 2, chapter 59 there is an excerpt from one of the lectures given by His Divine Grace and when answering the questions about feelings of separation from one’s spiritual master. Śrīla Prabhupāda says: “When you feel separation from your spiritual master, you just try to remember his words and his instructions, and you will not feel separation. You will feel like he is with you.”

If I may ask you something -- please keep your instructions coming, so we can feel your presence more in our everyday lives. This is the greatest blessing, to be a servant of a great servant, who is a servant of an even greater servant.

Thank you for accepting the burden of bringing us back home, back to Godhead, via the teachings of Śrīla Prabhupāda.

Your servant eternally,
Ajita Gaurāṅga Dāsa

AKHILĀŚRAYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Ahogy az érintőké különböző színűnek tűnik más-más nézőpontból szemlélve, úgy a Legfelsőbb Személy, Kṛṣṇa is másnak tűnik, attól függően, hogy ki az, aki őt nézi és hogyan tekint rá. Téged is, kedves Guru Mahārāja, hosszú évek óta „szemlélnek” tanítványaid százai és mindig újabb és újabb nagyszerű tulajdonságaidra bukkannak. Minden évben rengeteg felajánlás mutatja be kiváló jellemedet, a felelősségteljes vezetőt, a kiváló író és bátor prédikátort. Sokan fogadtunk el téged lelki tanítómesterünknek, mert érintőkéként változtattad meg a szívünket.

Ahogy számos alkalommal említetted, értékeled, ha egy *bhakta* kitartó és megbízható a szolgálatában. Ne kelljen amiatt aggódni, vajon mikor kell hirtelen helyettesítés után nézni, nem fog-e a szolgálata hiányt szenvedni. Velem is többször előfordult már, hogy nem bírtam elviselni azt a helyzetet, amiben voltam és váltanom kellett. Te viszont megingathatatlanul végzed lelki kötelességeidet minden körülmények között, mert inspiráló barátokkal, hozzád hasonlóan eltökélt lelki harcosokkal veszed körül magadat, szigorú *sādhana*t követsz, és hihetetlen alaposan tanulmányozod Śrīla Prabhupāda könyveit. Te vagy az egyik élő bizonyítéka annak, hogy mindaz, amit Śrīla Prabhupāda tanított, az valóban úgy van, csak őszintén követni kell a kijelölt folyamatot.

Örülök, hogy a *yātrā* vezetői egyre több terhet vesznek le a válladról, és már nem neked kell napi ügyekbe belefolyodni, és nem a te fejednek kell fájni minden megoldandó probléma miatt. Végre egyre inkább a prédikálással, a gyönyörű könyvek megírásával, a gyakorló *bhakták* útbaigazításával foglalkozol a szervezés helyett. Jó látni, hogy milyen boldogan, felszabadultan osztod meg velünk a transzcendentális tudást és a személyes megvalósításaidat. Téged hallgatva egyszerűnek tűnik a lelki élet gyakorlása, *bhajanáid* és *kīrtanáid* alatt pedig elfeledkezünk az élet anyagi, nyomorúságos oldaláról.

Kedves Guru Mahārāja, nagyon szerencsésnek tartom magamat, hogy lóbuszúbad menedékébe sodort az élet. Valójában minden esemény, mely közelebb vitt a *bhakták* társaságához és a meghódolás folyamatának elfogadásához,

az tőled, a te prédikálásodból eredt. Örökre hálás vagyok neked, hogy megmentettél és próbálsz felemelni! Bízom benne, hogy még sokáig velünk leszel, és sok gyönyörű könyvet fogsz megírni. Azért imádkozom hozzád, hogy én is felismerjem végre, mennyire fontos megbízhatónak lenni, és hogy ennek érdekében többet kell törekedni a fejlett *bhakták* társaságára, a komolyabb *sādhana* gyakorlására és a könyvek tanulmányozására.

Jelentéktelen szolgád:
Akhilāśraya Dāsa

AKṢAYA DĀSA AND ĀNAPĀYINĪ DEVĪ DĀSĪ

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cākṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

Cakṣu-dāna dila yei, janme janme prabhu sei: You are my master, birth after birth. Still, we are unable to glorify you. Every moment of your life, you teach us by example. You never waste a single moment to glorify your spiritual master: A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda; every time anyone credits your wonderful service, you attribute it to Śrīla Prabhupāda's mercy.

Guru Mahārāja, you have made all arrangements not only for your disciples but for humanity at large to receive your teachings through many innovative ways such as books, lectures, live internet podcasts, etc. In every activity of yours, you never fail to strengthen your commitment and conviction to Śrīla Prabhupāda and his ISKCON. In an exemplary way, you teach us the mood of becoming an “eternal” disciple by displaying your unconditional pure love for Śrīla Prabhupāda. Please Guru Mahārāja, instil in our hearts a drop of that mood of servitor-ship for your divine grace as you have for Śrīla Prabhupāda.

Since being initiated, we have tried to follow your instructions to the best of our ability. As you advised us to read Śrīla Prabhupāda’s books, we have been reading more and are completely depended on your mercy in this matter. By your mercy alone we can perform devotional service and be successful in our endeavour. Your valuable guidance has given us courage, enthusiasm, and direction in our spiritual lives. Your blessings and encouragement have given us strength to render devotional service by serving the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu in spreading the holy names and message of the Supreme Lord. Please accept our heartfelt gratitude in accepting and guiding us in the path of divine knowledge (Kṛṣṇa consciousness).

We beg the mercy of Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāma and Śrī Śrī Gaura-Nitāi to keep you in good health. For now, we pray at your divine lotus feet to always have your shelter. Thank you for being there when we need you. Thank you for always answering our questions and clearing our doubts. Thank you for everything you gave us this year. We look forward to serving you more and more. Please bless us to follow your instructions and become worthy servants.

Your fallen servants,
Akṣaya Dāsa
Anapāyinī Devī Dāsī

BHAKTA ALEX

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

In the beginning when Rādhā Govinda Prabhu was first visiting Romania, he said in a lecture that we should choose a spiritual master in whom we see Śrīla Prabhupāda, and then I realized that you were that perfect disciple of Śrīla Prabhupāda.

Thank you very much for accepting a beginner like myself under your guidance, and thank you for your daily example of an elevated Vaiṣṇava.

Your ever grateful disciple,
Bhakta Alex

AMBIKĀ

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisance at the dust of your lotus feet. All glories your Divine Grace.

A very happy Vyāsa-pūjā to you, dear Guru Mahārāja.

I feel very fortunate I can write something for your glorification whose very life is a glorification of Śrī Śrī Rādhā-Śyāma & Śrīla Prabhupāda.

I have been practicing Kṛṣṇa consciousness for the past 13 years and was concerned about my prospective spiritual master. Many devotees gave me different options, but I decided to wait for sign that would tell me who my Gurudeva would be?

Finally after many years of prayers to Rādhā-Śyāma, I came to know about you. I felt an instant connection & then I wrote you my first letter in 2019. When I received your first email response, I felt very blessed & after waiting for a further three long years, I was fortunate to meet you in person in Māyāpur,

December 2022. Many devotees describe Māyāpur as a land of mercy, but I experienced that mercy when I met you & received your blessings. Those two weeks with you were the best time of my life.

Śyāma-bihārī Prabhu & Tīrtharāja Prabhu told me many stories about your journey in Kṛṣṇa consciousness. I was blessed to decorate Rādhā-Dāmodara's altar every morning and be a part of your daily podcast. In this way I got to ask you many questions and was guided along the way by your senior disciples during my services there.

Gurudeva, you are very detail oriented. When devotees were building the kitchen in Māyāpur you said, "This kitchen belongs to Śrīmatī Rādhārāṇī & it needs be the best, because for Rādhārāṇī, Kṛṣṇa's happiness is the prime concern & for you Śrī Rādhikā's happiness is the prime concern." Thank you, Gurudeva for showing me how to find love in detail; your love for Rādhā-Śyāma prominently reflects in the details of your devotional service. Please bless me that I do not take deity service casually, but do whatever is best for Them.

I am a hopeless soul but I have you as my greatest hope. Gurudeva, I beg you to never abandon me & to give me the strength to become a "real" disciple in the way Śrīla Prabhupāda instructed.

In your recent class in Māyāpur, you glorified Rāmeśvara Prabhu, saying that for you he will remain a Mahārāja. You mentioned that Rāmeśvara Prabhu is the biggest *saṅkīrtana* enthusiast. Although yourself a *saṅkīrtana* hero, you were showing me how to give all respect to others & seek none for myself. Thank you for this lesson, Guru Mahārāja.

Guru Mahārāja, I am suffering in this world but foolishly think it is a place of happiness and enjoyment. I am stuck here because of my false ideas & hopes to enjoy this world. Please untie me & fix me at the lotus feet of your Rādhā-Śyāma.

Please bless me that I become a real disciple of yours & serve you the way you desire. Please bless me that I can apply your instructions externally & internally.

Your forever servant,
Ambikā
Delhi, India

AMITA KṚṢṆA DĀSA

Dearest Guru Mahārāja

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day.

Hare Kṛṣṇa.

Guru Mahārāja, on this glorious Vyāsa-pūjā appearance, we wish you a very very happy Vyāsa-pūjā, and pray that you will always have fun-filled spiritual times. I understand you are now even busier writing books, and that we will have less and less of your time. I want to tell you that you always made us feel relaxed whenever we met. You gave us wonderful words of wisdom, keeping us on the track of a spiritual life and away from a miserable material one: Thank you for that and for the mercy you have always shown me and the family. I hope you continue to write books for the pleasure of Śrīla Prabhupāda, so that in the future we get your words of wisdom and always remember you.

This past year I have been worshiping at the temple, which has been very nice. For some reason, when I get the chance to do *guru-pūjā* I get goose pimples. Although I worship Śrīla Prabhupāda I feel I am worshiping Śrīla Prabhupāda and you at the same time. It is an amazing feeling. Is this even possible? I feel that you are always with us and that you keep an eye on us so that we do the right things in life, and I hope that with your mercy we can improve day by day.

Mohana Prabhu recently stayed with us for a few days, and that was wonderful because it brought us closer to you simply by talking about you and your pastimes. We went on *saṅkīrtana* to Croydon Town Centre. For the first time I wore *dhotī*, *kurta* and *tilaka* on High street in the cold weather, which I did not find comfortable, though after 5 minutes it did feel natural. I did some book distribution with Kṛṣṇa's and your mercy. With listening to classes, everyone says that they have a connection with devotees, I think it is true that with a pure devotee you can do anything.

Please keep giving me the strength to follow your instructions, to serve you, and to protect myself from committing any offences.

Your humble servant

Amita Kṛṣṇa Dāsa

AMṚTA DEVĪ DĀSĪ

Thank You For being a blessing in my life

Dearest Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisance at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You are ‘the best of the best’ and I thank you for your love, patience and kindness. I have indeed been Blessed for eternity when I found you.

I’ve missed your personal association and the opportunity to directly serve you. When will that day come again when each day is filled with the absorption of service to your lotus feet.

Time is getting shorter, and I am less than first class with a long way to go, but despite this you accept me and mercy flows.

Please now and then glance this way and continue showering your mercy and love upon this fallen soul. Please engage me in your visionary service to Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāmasundara.

With all my love

Your servant and daughter

Amṛta Devī Dāśī

AMŚU DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Péntek délelőtt volt, amikor Śyāmī rámírt viberen. Elviszi Girirāját Prabhākarához, mert itt az idő. Természetesen már várható volt, hogy ez eljön. Amint végeztem a *gurukulában*, már rohantam is hozzá.

Prabhākara egy végtelenül alázatos és jámbor *vaiṣṇava* volt. Mindenki barátja, ezért mindenképpen szerettem volna szolgálni őt ezen az utolsó úton.

Amikor beléptem a szobájába az ágyán feküdt békésen. A szeme le volt hunyva. Transzcendentális hangulat vette körül, ahogy a szent nevet énekeltek a *bhakták*. Leültem mellé, elkezdtem masszírozni és közben becsatlakoztam a *bhajanába*.

Ez a szituáció hihetetlen érzelmeket hívott elő belőlem. Amikor láttam Govinda Harit az apja mellett, a saját gyerekkorom sejlett fel. Négy éves voltam, amikor elment az édesanyám. Nagyon nehéz volt, ezért át tudtam érezni, mi vár erre a kisleányra. Azonban a 30 év Kṛṣṇa-tudat eredményeként ezen érzéseken túllépett az öröm érzése. Itt egy *vaiṣṇava*, aki most eltávozik a születés és halál óceánjából, és visszatér Vṛndāvana királyának és királynőjének, illetve örök társaiknak a társaságába. Mi lehetne ennél csodálatosabb?

Egész éjszaka a szent nevet énekeltek, és próbáltunk mindent megtenni, hogy Prabhākarának kényelmes legyen. Már amennyire egy ilyen helyzetben lehet erről beszélni.

Amikor a *śrī rūpa-maṇjarī-pada* című dalt kezdtük el énekelni, Prabhākara lehunyt szeméből könnyek gördültek le az arcán. Felemelő volt ott lenni. Az elmém csak úgy úszott a Kṛṣṇa-tudatos meditációban.

Másnap ugyanez folytatódott.

Vasárnap azonban elbúcsúztam Prabhākarától, mert más feladat is várt ránk. Az apósom Olivér, aki az utóbbi öt évben velünk élt, egy néhány héttel ezelőtti hajnalon váratlanul elhagyta a testét. A hamvait elvittük a Vaiṣṇava vijayához és beszórtuk a Yamunába. Miután ezt megtettük, már indultunk is tovább Budapestre, ahol egy másik *vaiṣṇava* készült az utolsó útjára.

Lohitākṣa tájékoztattott Gopa-rāja állapotáról, ezért úgy döntöttünk meglátogatjuk. Amikor megérkeztünk Gopa-rāja elég rossz állapotban volt ahhoz képest, amikor pár héttel előtte találkoztunk. Lohitākṣa, Gergő és Gopī-gaṇa ültek az ágya mellett és *japáztak*. Bekapcsoltam Śrīla Prabhupāda *japázását*, és így Ő Isteni Kegyelme társaságában énekeltek együtt a szent nevet körülbelül másfél órán át.

Ekkor megérkezett Ottó, hogy megvizsgálja Gopa-ráját. Mindannyian kijöttünk a szobából.

Śyāmīra néztem és mindketten egy hullámhosszon voltunk. Maradunk, mert itt kell lennünk Gopa-rájával. Pár szót váltottunk Ottóval, ami megerősítette a döntésünket.

Gopa-rāja Prabhut már nagyon régóta ismertem. Amikor Debrecenben Lohitākṣával és Sākṣival jártunk össze, már akkor is nagyon kedves volt hozzám. Kicsit mintha az apukám is lett volna. Néhány évig a hétvégéken, amikor

Lohitākṣákék lejöttek Krisna-völgybe, illetve amikor a Radhe Resortot elkezdték együtt laktunk.

Gopa-rāja mindig nagyon korán kelt. Letusolt, majd kiült a konyhába és elkezdett *japázn*i. És ez mindig így ment. Hihetetlen fix volt ebben. Általában 32 vagy 64 kört *japázott*. Néha együtt is *japáztunk*. Ilyenkor kis diskurzust is tartottunk arról, hogy ki hogyan *japázik*, min meditál *japa* közben.

Most pedig itt feküdt előttem és elhagyni készült a világot.

Tanulságos volt látni, ahogy elfogadta a vele történő eseményeket. Különböző fázisokon ment át. De a leginspirálóbb az volt, ahogyan a szent nevet énekelte megállás nélkül. Ilyet még nem láttam. Attól a perctől kezdve, hogy közösen *japáztunk* Śrīla Prabhupāda mantrázását hallgatva, egészen az utolsó pillanatig folyamatosan *japázott* szünet nélkül.

A telefonhívásod előtt kezdett rosszabb lenni az állapota. A tüdeje kezdett megtelni folyadékkal, emiatt már nehezen vett levegőt, forgolódott. Lohitākṣa megnyugtatta és stabil oldalfekvésbe helyezte.

Ekkor jött Śyāmī, hogy te vagy a vonalban. Kihangosítottunk. Ez volt az a pillanat, amit soha nem fogok elfelejteni, amíg élek. Gopa-rāja a hátára fordult. Teljes mértékben a hangodra figyelt. Nem forgolódott, nem ficergett. Mintha vigyázzállásban állt volna, csak éppen fekvé.

A hangod hallatán mindenki elhallgatott és arra figyelt, hogyan beszélsz Kṛṣṇáról, Śrīmatī Rādhārāṇīról és a lelki világ lakóiról, illetve a közöttük lévő kapcsolatokról. Az elmém csak úszott és úszott.

Eközben Gopa-rāját is figyeltem. Śyāmī rám nézett és intett. És megtörtént a csoda. Gopa-rāja Prabhu a transzcendentális hangodat hallgatva elhagyta ezt a világot. *Tulasit* tettem a szájába és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga virágfüzérét a nyakába. Még tovább beszélte, de nem akartalak megzavarni, csak úsztam ebben a pillanatban.

Végül szóltam, hogy elment. Egyszerre sírtam és örültem. Hiányozni fog Gopa-rāja Prabhu, de örömmel is ez, mert már egy *gopī* méhében van, s hamarosan személyesen találkozik Śrīmatī Rādhārāṇīval és Śyāmasundarával.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy a szent nevet és a lelki tudást adod nekünk, aminek hatására ilyen csodákat tapasztalhatunk, élhetünk át. Remélem, amikor eljön az időm, te ott leszel velem, és én is megszülethetek majd egy *gopī* méhében.

Szolgád: Amśu Dāsa

ĀNANDA CAITANYA DĀSA

Dearest Guru Mahārāja

Please accept my humblest obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your divine appearance day!

I have often reflected and maybe even lamented that I was not able to participate in the very special, pioneering years of Kṛṣṇa consciousness in the 1970s; devotees joining in their droves, temples opening left, right and centre, a missionary spirit like no other. What your generation did, the sacrifices you made to spread Kṛṣṇa consciousness, will probably never be equalled. It was history in the making, and a period that was not only predicted centuries before, but will be spoken of for millennia to come. Oh what a privilege to be a part of it all, I pondered.

However, as time has gone on, my tendency to lament on ‘what could have been’ has subsided. It has been replaced by an increasing appreciation and gratitude for what I have. We may not be in the same pioneering mood, the spirit of sacrifice may have dampened over the past 50 years, and things may not quite be as black and white as they used to be. But I feel solace because I have something invaluable, the greatest treasure there is, something I hold very tightly to my heart. This is something I would not trade for the world. This is something that has transformed my life. This is something that is transforming my heart. It is your *saṅga* Guru Mahārāja. And in actuality, I refer not simply to your association, but the opportunity to be accepted as your disciple. As I meditate on my fortune, I think of one of my favourite lines from the *Bhagavad-gītā*: *yaṁ labdhvā cāparam lābham*: “upon gaining this he thinks there is no greater gain.”

Just as Śrī Rādhā’s servants enjoy a level of intimacy and servitude that her friends simply cannot expect to have, making their position unique and sought after, I also find myself in the happy position of being your disciple, giving me a certain relationship and access to you which others cannot hope to enjoy. A type of access I would not have were I around since the ‘70s.

How did I become the recipient of such mercy I cannot fathom. All I can do is to enter deeper and deeper into appreciating Mahāprabhu’s eternal words:

*ei rūpe
brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bija*

[Cc. Madhya 19.151]

Your servant, always and forever
Ānanda Caitanya Dāsa

ĀNANDA VṚNDĀVANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőségét menedéket adó
lótuszlábadnak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja, a Brahma-Madhva-gauḍīya-vaiṣṇava sampradāya hiteles
képviselőjeként, te is meg akarod mutatni a célt, amiért Śrīla Prabhupāda eljött
Vṛndāvanából. Eljött Vṛndāvanából, hogy Vṛndāvana dicsőségét elterjessze.

Hallottuk, hogy csak az tud Kṛṣṇa dicsőségéről beszélve másokat megvál-
toztatni, akit Kṛṣṇa maga felhatalmaz rá. Rāmānanda Rāya ezt a verset mondta
Caitanya Mahāprabhunak, Rūpa Gosvāmī dicsőségével kapcsolatban:

*bhakte kṛpā-hetu prakāśite cāha vraja-rasa
yāre karāo, sei karibe jagat tomāra vaśa*

„Indokolatlan kegyednek köszönhetően, amelyben *bhaktáidat* részesíted, be
akarod mutatni a vṛndāvanai transzcendentális kedvteléseket. Bárki, aki fel-
hatalmazást kap, hogy ezt megtegye, az egész világot a Te irányításod alá hajt-
hatja.” (*Caitanya-caritāmṛta*, Antya-līlā 1.205)

Śrīla Prabhupāda ezt írja a magyarázatban: „Az Istenség Legfelsőbb Szemé-
lyiségének oltalma alatt a tiszta *bhakta* képes az Úr szent nevét hirdetni, hogy
mindenki élhessen ezzel a lehetőséggel, s Kṛṣṇa-tudatossá válhasson.”

Majd később 211. vers magyarázatában: „Az a költő vagy író, aki transzcendentális témákkal foglalkozik, nem közönséges író vagy fordító. Mivel az Istenség Legfelsőbb Személyisége felhatalmazta őt, bármit ír, annak nagy hatása lesz. Elengethetetlen, hogy az Istenség Legfelsőbb Személyisége felhatalmazza az embert.”

A *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozattal egy újabb lepel hullott le a transzcendentális világról, ami megváltoztatta az ISKCON *bhakták* életét.

Sokszor hallottuk, hogy amikor valaki elmerül a hallás folyamatában, szert tesz hasonló érzésekre, mint amikről olvasott. Sokan tapasztalták amint könyveidet olvassák, hogy megmagyarázhatatlan vágyak ébrednek a szívükben, amiket kincsként őriznek belül.

Śrīla Prabhupāda korábban megengedte azoknak a *bhaktáknak*, akik alkalmassak voltak rá, hogy elmélyedjenek Rādhā-Kṛṣṇa szolgálatának megismerésében az *ācāryák* könyveinek olvasása segítségével, hiszen a prédikálásnak ez nem egy állomása, hanem a végcélja, ahogyan azt te is írtad.

A prédikálás lehetőséget ad arra, hogy felkészüljünk e téma befogadására, és másoknak elő készítsük az utat a tökéletesség felé.

Számunkra te vagy az, aki feltárja e világ valóságát. Az *ācāryák* írásait teszed elérhetővé számunkra, olyan módon, hogy az építi a lelki életünket.

A lelki tökéletesség és jelen helyzetünk között húzóódó távolságot összezsugorítod könyv méretre, és aki elmerül e könyvekben, hatalmas távolságokat szelhet át minden lappal.

Felbecsülhetetlen társaságodat és kinyilatkoztatásaidat csak azt tudja igazán megköszönni, aki tudja, hogy mit kapott. Én csak ámulok, és csak annyit tehetek, hogy utat engedek írásaidnak, hogy egy nap a szívemben megnyilvánítsák azt, amiről írsz. Kérlek, áldj meg, hogy odaadásod kizárólagos iránya szívem visszavonhatatlan vágyává váljon.

Amikor a feleségemmel beszélgetek, mondtad, hogy úgy tekintesz a tanítványaidra és a lelki követőidre, mint a gyermekeidre. E beszélgetésben egy mondat nagyon mélyen megérintett, ezt szeretném veled megosztani. A következőt mondtad: Krisna-völgyet, mit gondoltok, magamnak építem? Nem. Ezt nektek csinálom, a lelki gyermekeimnek. Ezt mind értetek teszem, mind értetek.

Kérlek, áldj meg minket, hogy ezeket az ajándékokat az életüknek tekintsük, és hogy másoknak is megteremthessük az utat Rādhā-Śyāma szolgálata felé.

Jelentéktelen szolgád:

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

ĀNANDA VṚNDĀVANĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja

Please accept my obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

On this auspicious day of your appearance, let me express my deep gratitude and respect to you. For the past 23 years of my life, I have received your communications via your lectures, books and *kīrtanas*. These communications have the spiritual power to purify my consciousness, and to inspire me to pure devotional service. In your books, the heritage of our acharyas is fully accessible. Thanks to them, we, the people of Kali-yuga, who are not qualified to be considered as human beings, can understand difficult philosophical points, and feel the attraction of *vraja-bhakti*. Thank you for explaining the tattva so scientifically and systematically, and for showering us with the grace of the spiritual taste of *rasa*. Your literary heritage is an invaluable contribution to Śrīla Prabhupāda's mission, and for many generations to come it will be protected from mixed forms of *bhakti*, and from the harmful influence of the Kali-yuga. Thank you for boldly defending the foundations of Vaiṣṇava culture and for opposing any tendencies towards secularization.

My personal communication with you was limited, but I was struck by your qualities of a *sādhū*: directness, openness, a personal approach to your students, and a big kind heart. It was balm to my heart, which had been somewhat hardened by the actions of my past spiritual master. Thank you for restoring my faith and giving me shelter. I pray that by the grace of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Gaura-Nitāi, I may be able to serve and be useful to you.

Your servant,
Ānanda Vṛndāvanī Devī Dāsī

ĀNANDA-VARDHANA DĀSA

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak és Isteni kegyelmednek!

Nem olyan régen beszélgettem egy *bhaktával* rólad. Arra hívta fel a figyelmemet, hogy akkor tudsz a legfelszabadultabban kommunikálni, lényed akkor teljeseodik ki igazán, ha Kṛṣṇáról írsz vagy beszélsz, de főleg, ha írsz. Elgondolkodtam ezen, és én is észrevettem ezt a jelenséget nálad, mivel rendszeresen hallgatom a podcastjaidat, és olvasom a magyar nyelvű könyveidet. Ez a tendencia főleg az írásaidban figyelhető meg. Ha világi témákról van szó, melyeknek csak távolról van kapcsolatuk Kṛṣṇával és a *bhaktákkal*, akkor próbálsz mindig a legtömörebben fogalmazni, spórolva az idővel és az energiával, viszont ha Kṛṣṇáról és társairól írsz, nem kímélsz sem időt, sem energiát, s a dicsőítő szavakkal sem spórolsz. Számomra azt a *bhaktát* testesíted meg, akinek a szavai, a tettei, a gondolatai, a késztetései, a tervei és a céljai mind transzcendentálisak. Olyan személy vagy, akit a lelki tanítómesterének a boldogságán kívül semmi más nem érdekel. Pozitív értelemben véve döbbenetes látni, hogy a védikus szentírások által bemutatott végső emberi életcél, az istenszeretet elérése hogyan válik valóra személyedben a viselkedésed alapján.

Különleges figyelmet érdemel az a törekvésed, mellyel teljes mértékben meg akarod te magad is érteni, és másokkal is meg akarod értetni a szentírást. Csodálatos dolog tapasztalni nálad azt a kutatói lelkesedést, amivel próbálsz feloldani, szintézisben egyesíteni a szentírás és a szentek látszólag ellentmondásos állításait. Számomra már az is csodálatos, hogy észreveszed ezeket az ellentmondásokat, nem beszélve arról, hogy időt és energiát nem kímélve felkutatod ezek feloldását. Példaként külön kiemelném a *Nava-vraja-mahimāban* azt a részt, amely Kṛṣṇa és társai pontos kormeghatározásával foglalkozik. Azon megnyilatkozásaid is nagyon vonzóak számomra, amikor meg akarod érteni bizonyos kérdéses, kényes helyzetekben azt, hogy Śrīla Prabhupāda most éppen mit akarna. Többek között emiatt a mentalitásod miatt is bízom benned és imádlak téged *sākṣād hari*-ként. Akárhogy is próbálnád, nem tudnád letagadni a Rādhā-Śyāma és Śrīla Prabhupāda iránti rajongó szeretetedet. Ezt csak az nem

veszi észre, aki olyan, mint a légy, hogy csak a sebekre száll, vagy direkt kerül téged, de ilyen egyetlen józan ember sem tudna megtenni.

Kedves, könyörületes lelki tanítómesterem, kérlek szépen, segíts nekem, hogy én is hasonló mentalitású emberré tudjak válni, mint te, és ezekben a nagyon nehéz időkben is maradj velem! Kérlek, adj időt és képességet nekem felkészülni az élet legfontosabb vizsgálataira, kérlek, add nekem az igaz szeretet képességét!

Törekvő szolgád:

Ānanda-vardhana Dāsa

ĀNANDINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuuszlabaidnak!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

A hódolat felajánlása egy titkos kincs, ha gyakoroljuk, akkor az alázatot és a tiszteletet gyakoroljuk. A legjobb módja annak, hogy közeledjünk hozzád. Te adod a lelki tudást, közvetíted nekünk Kṛṣṇa tanításait, s lefoglalsz Rādhā-Śyāma odaadó szolgálatában. Ezzel csodálatos kincset adsz, hiszen a világban nincs még egy hely, ahol a legcsodálatosabb isteni párt közvetlenül szolgálhatom. Sokszor csak belemerülök lótuuszarcuk gyönyörű látványába. Ezt a páratlan lehetőséget te adsz számunkra. „Ez az egyetlen valóság” – mondtad egyszer évekkel ezelőtt, amikor öltöztetted Őket. Egész lényed izgatott és boldog volt. Vajon mikor fogod újra öltöztetni Őket?

Rādhā-Śyāma és Śrīla Prabhupāda egyre csak inspirál téged, hogy írd csodálatos könyveidet. S te kifogyhatatlan vagy a témákban, és egyre újabbakat találsz, amikkel elkápráztatod a világot. Oly közel hozod hozzánk Rādhā-Śyāmát, hogy egyre vonzóbbak és elragadóbbak még az olyan esetek számára is, mint én.

Az írással megtaláltad azt a világot, amibe belemerülve csak az isteni pár és *bhaktái*, és a Velük való kapcsolat öröme, izgalma és békéje létezik. Ez áraszt el téged, és ahogy olvasom a könyveidet, engem is ez az izgalom, öröm, lelkesedés és béke kerít hatalmába. A tudásnak, amit átadsz felmérhetetlenül hatalmas ereje van. Segít a lelki célokat pontosítani, megfogalmazni és vezet a megvalósítás felé. Nagyon izgalmas.

Kedves Guru Mahārāja! Minden csak a te kegyedből történhet. Minden nap várom, hogy olvashassak, tanulhassak, így társulhassak veled a könyveiden át.

Várom, hogy újra itt lehess velünk és szolgálhassalak. Jó egészséget és sok-sok erőt kívánok neked! Boldog születésnapot!

Kérlek, add a kegyed!

Jaya Guru Mahārāja!!!

Vágyakozó szolgád:

Ānandinī Devī Dāsī

ĀNĪŚĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a csodálatos napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden alkalommal nagyon nehezen írok neked felajánlást, mert sajnos nem tudlak megfelelően dicsőíteni, csak azt tudom, hogy végtelenül hálás vagyok.

„A feltételekhez kötött lélek az anyagi boldogság reményében a gyümölcsöző cselekedetek útvesztőjébe téved, amelyek valójában csak anyagi szenvedést okoznak neki. A feltételekhez kötött lélek nem tudja ezt, ezért azt mondják, hogy *avidyāban*, azaz tudatlanságban van. A boldogság hiú reményében a feltételekhez kötött lélek anyagi tetteket tervez. Satyavrata Mahārāja most azért imádkozik, hogy az Úr vágja át a hamis boldogság e szoros csomóját, s így legyen legfelsőbb lelki tanítómestere.” (Śrīmad-Bhāgavatam 8.24.47)

Imádkozom, hogy egy napon még jobban képes legyek felfogni és viszonozni, amit értem tettél.

Ez valójában felfoghatatlan, ami néha ijesztő is egyben.

Jelentéktelen szolgád:

Anīśa Devī Dāsī

ANTARDHĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Ezen a mai napon szeretném megköszönni neked mindazt, amit értünk teszel, hogy kihúzol minket az anyagi világ mocsarából. Megmentesz minket attól, hogy értelmetlenül újra és újra megszülessünk és meghaljunk, vég nélkül szenvedve az anyagi gyötrelmekről. A te kinyújtott kezed mindig a rendelkezésünkre áll, hogy bele kapaszkodjunk és engedjük kihúzni magunkat az anyagi lét mocsarából. Az egyetlen kérdés, hogy mi akarjuk-e, hogy kihúzz minket. Hogy szeretnénk-e véglegesen felhagyni minden ostoba dologgal ebben az anyagi világban, vagy csak fél kézzel és fél szívvel kapaszkodunk, és engedjük, hogy kicsússzon a kezünk közül ez a páratlan lehetőség.

Ha esetleg nem vagyunk sikeresek, az semmiképpen sem a te hibád. Csupán magunknak köszönhetjük, ha nem követjük, vagy nem követjük megfelelően az utasításaidat, amelyek olyanok, mint a kinyújtott kezed, mely örökké rendelkezésünkre áll, hogy bele tudjunk kapaszkodni. Vannak utasításaid, melyek minden egyes tanítványod számára érvényesek, és amelyeket mindannyiunknak követnünk kell, ha fejlődni szeretnénk a lelki életben. És vannak olyan utasításaid is, amelyek specifikusak és nem mindenkinek szólnak, csupán bizonyos személyek számára érvényesek. Akárhogyan is van, személyes vagy általános utasításaid mind segítenek minket abban, hogy tökéletesítsük az életünket. Némelyik utasításod valódi élmény és könnyen követhető, míg mások olykor nagyon keserűnek és nehezen megvalósíthatónak tűnnek.

Ám ha kitartunk mellettük és erősen kapaszkodunk beléjük akkor a sikerünk garantált.

Ezért szeretném ma megköszönni neked, hogy utasításaiddal mindig a jó irányba terelsz, és örökké segíteni próbálsz még annak ellenére is, hogy olyan szerencsétlen vagyok, hogy sokszor nem veszem eléggé komolyan némelyiket, azt kockáztatva ezzel, hogy kicsúszik a kezem közül egy olyan különleges lehetőség, amely csupán néhány nagyon kivételes személynek adatik meg, mégpedig, hogy elmondhassa magáról, hogy a te őszinte követőd.

Kérlek, fogadj el engem hibáim ellenére is törekvő szolgádnak, aki megpróbál belekapaszkodni kinyújtott, segítő kezeidbe, azáltal, hogy törekszik követni ezeket az utasításokat!

Köszönöm szépen!

Elesett szolgád:

Antardhī Dāsa

ANUCĀRIṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day!

Dear Guru Mahārāja,

A few months ago, I found myself in the company of a group of devotees, some new to *bhakti*, some with many years of practice, and the rest falling somewhere in-between. At one point, the subject of accepting a spiritual master came up in conversation. One young man opened his heart: He was intrigued by the idea of accepting a guru, and had been thinking about it. But he had doubts: how did it all work? For example, how would his guru instruct him if he were not always nearby? How would it all fit into his life (job, family, etc.)? How would he be able to do service? And so on...

Shyly, I asked if I might share my experience, perhaps it may help him. I began by saying that I live far from my spiritual master and only have his *darśana* on

rare occasions; even so I feel connected to my Guru Mahārāja. I explained how my spiritual master guides me through his classes, recordings, and writings. I feel blessed for having the Internet, which allows me to do *sevā* for him, despite the distance. I mentioned Śrīla Prabhupāda, who had more than five thousand disciples. The spiritual connection was always there, despite not all of them being physically present. I also shared that I feel the connection most strongly in the association of my spiritual brothers and sisters: In those moments we talk about our dear spiritual master, praise his achievements, share experiences - small things that may seem insignificant to others but mean a lot to us.

The most senior devotee in the group approved of what I said and then proceeded to expound the concepts and application of *vapuḥ* and *vāṇī*, stressing the importance of the latter, and how it is available to every disciple. By the end, the young man was smiling and seemed encouraged by what he had heard. Maybe he was ready to take that next step and accept a guru? I have never seen him since, so I do not know. But to this day I hope that somehow my words, which were entirely inspired by you, Guru Mahārāja, assisted him in moving forward in his spiritual path, and that he has found his guru and is as blessed as I am.

Guru Mahārāja, every day the thought of you nurtures my faith and gives me courage to fight Māyā. I pray to always be able to serve you and to perfect my *sādhana*, so that you are never disappointed in me. I cherish all the instructions I receive from you, even if only via your podcast, which seem to arrive just when I need them. I am forever indebted: you overlooked my foolishness, not to mention my lack of brahminical qualities, and accepted me. You saved me, despite my being unworthy of your mercy.

Thank you for giving purpose to my existence. I would be in a bad place in this life if it were not for you.

Forever your humble servant,
Anucāriṇī Devī Dāsī
Portugal

ANUPAMĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Már többször volt, hogy veled álmodtam, és olyankor mindig egy nagyon bensőséges, szívmengető, kedves kapcsolatot érzek veled, nagyon közelit, őszintét és természeteset.

Nagyon szeretem ezeket az álmokat, tényleg ilyen kapcsolatot szeretnék veled. Amikor azokra az utasításokra gondolok, amiket te adtál levelekben, üzenetekben vagy a podcastjaidon keresztül, akkor mindig biztonságérzet tölt el, kitisztul az elmém. Tudom, hogy ezek az utasítások elvezetnek ahhoz a célhoz, ami minden *bhakta* álma. Minden olyan világos és egyértelmű, amikor tőled hallok a lelki élet kérdéseiről vagy a transzcendentális tudásról. A könyveidben annyira összeszedetten, aprólékosan, gyönyörűen és széleskörűen magyarázod el azt, amit a lelki tudásról és Kṛṣṇáról tudnunk kell.

Köszönöm neked, hogy minden energiádat és idődet feláldozva írod ezeket a gyönyörű könyveket. Sosem éreztem még, hogy igazán Kṛṣṇa-tudatos lennék, de ha olvasom őket, akkor a lelki világ nyílik meg a szemeim előtt. Magával ragadja a gondolataimat, bárcsak mindig ebben az állapotban lehetnék! Kṛṣṇa kedvteléseim gondolkodva, elmerülve bennük. Ez is a te kegyed a rengeteg egyéb érdemed mellett, amit a magyar *yātrāért* tettél, hogy elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát. Nagyon szépen köszönöm neked. A mai világban elég nehéz még élni is, csak azért érdemes, mert ismerhetlek téged, a tanítványod lehetek és láthatlak, hallhatlak.

Kedves Guru Mahārāja! Bízom abban, hogy egyszer megkapom a *bhakták* áldását és a te kegyedet, és sértések nélkül tudom majd énekelni a szent nevet, el tudok merülni a Kṛṣṇáról szóló gondolatokban, és a te és Śrīla Prabhupāda szolgájának mondhatom magam.

Képesítetlen szolgád:
Anupamā Devī Dāsī

ĀŚĀ-LATĀ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You on this wonderful day!

This year was a very unique one in terms of my relationship with you. As I was reading the offerings I wrote to you over the last few years, I noticed how each one seems to have a different theme, a different meditation, a different outlook I had on you throughout that year. Each year, I felt that my connection to you grew deeper, but I believe this year in particular to be special, because I feel that my faith in my relationship with you became stronger and I now feel that it doesn't just depend on having your physical association.

Now, at the time I am writing, you are in India; you have been there for 3 months, and you will be there for almost 3 more months. I didn't know how I would perform during the Christmas marathon 2022, without you physically being here to encourage me, but somehow you still managed to push me to work hard from thousands of miles away. This is proof of the potency of your blessings.

However, this January was the hardest period for me. I felt like my life was quite in order (with your blessings), and then suddenly many of the people closest to me started to leave physically and emotionally. I could tolerate that, but not having you physically here became extremely painful. This made me realise how much I love you and how much I am attached to you. But love does not mean control, and I am starting to realise that now. Love means happiness lying in the happiness of the beloved. My duty as your disciple is to please you through my service. Please give me your blessings so I am able to do that for the rest of my life, Guru Mahārāja. And eternally after that.

Guru Mahārāja, you are the dearest, most important person in my life. You are the only person I would never *really* want to lose. And that is solely because of your wonderful qualities. I meditated on them a lot this year. With whatever is happening in the world, even in this society, I feel increasingly grateful every day to have you as my spiritual master. You are somebody who is quite simply, good at everything. Not only are you skilled, you are also respectful, intelligent and thoughtful.

Śrīla Prabhupāda said, “If you want to be a right gentleman, means according to your position... If you are a *brāhmaṇa*, you should act as a *brāhmaṇa*; if you are a *kṣatriya*, you should act as a *kṣatriya*; if you are a *vaiśya*, you act as a *vaiśya*; and if you are none of them, then you are a *sūdra*. In this way, if we live like a gentleman, then we can make progress further in spiritual advancement.” You are the perfect gentleman, Guru Mahārāja.

Whenever I see or hear Śrīla Prabhupāda, I think of you. That is something I would like to achieve one day. To be so dedicated to following the instructions of my spiritual master that one can immediately recognise me as a sincere disciple of yours. Because I know, I can say with confidence, that by following you, I will not lose anything. I will never fall down from the path of devotional service. I will never go wrong whilst under your guidance. You are the source of all the wonderful spiritual experiences and memories and milestones that I have made, and will make in this lifetime. There are so many I could mention.

Although I would love to be able to be in your physical association more than I am, I cannot say that I have been deprived of it. I am fortunate to have had opportunities when I could speak to you personally, when I could wash your plate or bring you water. I am grateful for the times when I could hear you giving a lecture, play *karatālas* for you in a *bhajana*, or sing with you. These memories will always be etched deep into my heart.

This coming year, I hope I can continue deepening my relationship with you, Guru Mahārāja. My only desire is to do that which you told me, to reach pure devotion at the end of this life. And I know the way to do that is by following in your footsteps. The mercy you have shown on this completely and utterly, unimportant soul is unfathomable.

You are the embodiment of magnanimity. And I am fortunate enough to be on the receiving end of it.

Thank you so much, Guru Mahārāja.

Your servant forever,
Āśa-latā Devī Dāsī

AṢṬA-SAKHĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on your appearance day.

My most dominant thought when remembering the past year was the passing away of some of my godbrothers. When a Vaiṣṇava leaves his body, it is a test for him, and a teaching for us. The most important thing is to never forget Kṛṣṇa and to always remember Him. If we can reach such a state of consciousness, our passing away from both this body and the material world will be successful. But alone we cannot prepare ourselves - we need help from Kṛṣṇa via our spiritual master.

You write in the 7th Volume of *Nava-vraja-mahimā* the following:

“Inspired by Lord Kṛṣṇa from within his heart, the spiritual master guides the disciple to liberation with the beacon of transcendental knowledge through the phases of relationship, practice, and goal.”

By your mercy the transcendental knowledge is available for us through Śrīla Prabhupāda’s and previous acharyas’ books, through your books and lectures, and through personal instructions. This includes all the transcendental knowledge we need. By practicing *sādhana* and doing devotional service we employ your instructions, and by applying this knowledge in our lives, the process of passing away becomes more natural.

On two occasions you publicly presented the way this process works. Prabhākara Prabhu and Gopa-rāja Prabhu were both exemplary disciples of yours. They were always enthusiastic to follow sadhana and service. During the final stage of their illness, they could separate their mind and their consciousness from their bodily pains as well as from their material identities, even when their wives, children, and friends were around them. As you were teaching them over the phone they left their bodies in the society of Vaiṣṇavas. You led them with your transcendental voice and with instructions on the path they were to take: how they would travel to a planet where Kṛṣṇa enacts His pastimes; how they will appear in the womb of a *gopī*; and after birth how they will get the proper education from Krishna’s associates so as to properly serve Rādhā-Śyāma according to their *sthāyi-bhāva*. Then you chanted the

mahā-mantra and they were able to leave their bodies peacefully and go forward, go back to Godhead. They passed the final exam successfully, and taught us through their faith, enthusiasm, *sādhana*, service and separation, how to lovingly surrender at your lotus feet.

Perfect disciples are the result of a perfect master. Their glories are your glory, Guru Mahārāja! All glories to you, Guru Mahārāja, and all glories to your perfect disciples!

We do not know when we will leave this world, and it may be we will not have time to prepare as Prabhākara Prabhu and Gopa-rāja Prabhu did. However, Guru Mahārāja, you are so merciful and compassionate that you flood us with transcendental literature. After the monumental series of *Nava-vraja-mahimā*, you began to write and publish your commentaries to *Vilāpa-kusumāñjali*. It is detailed, and sweeter than the sweetest! Even if locked up in a material, conditioned body, our mind and soul can be absorbed within the transcendental realm of Goloka Vṛndāvana. We can have association with the sweet, pure and loving mood of the only reality, and develop an exclusive desire to embrace it in our hearts. We can focus on our urgent need to get your mercy and blessings; to get Rādhā-Śyāma's mercy to serve Them in a pure loving relationship in Goloka.

Thank you, Guru Mahārāja, for leading me through the phases of relationship, process and goal. Thank you for giving me the opportunity to prepare for the last exam!

your insignificant servant,
Aṣṭa-sakhī Devī Dāsī

AUDĀRYA-ŚAKTI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Nem múlhat el év anélkül, hogy ne köszönjem meg neked a lehetőséget, hogy Új Vraja-dhāmában élhetek! Nagyon szépen köszönöm!

A társulásom is elfogadtad! Köszönöm!

Első, majd második avatásban részesülhettem általad! Erre már nincsenek is szavak! Csak próbálok élni a lehetőségekkel, hogy valamit visszaadjak.

Guru Mahārāja, az én szívemben egy komoly úriember vagy, aki azért szereti a (jó) vicceket. Minden helyzetben elegáns vagy és méltóságteljes, és én bizony azt is szeretem, amikor megtörlöd a lótuszorrod lecketartás közben. Nincsenek is szebb kezek ezen a világon a földiek között, amelyek oly művészien tudnának írni, mint az én lelki tanítómestereméi. Arany keze van, szokták mondani.

Számomra nincs még egy olyan személy, aki annyi mindent megtett már Śrīla Prabhupādáért, mint te. Sokat gondolkodom a vele való kapcsolatodon. Szeretnék én is úgy szeretni, ahogy te szereted Śrīla Prabhupādát. Mindent adni, minden körülményben.

Sajnos, még fejletlen a fogalmazó képességem, kérlek, nézd el ezt nekem!

Aztán még azon gondolkodtam, hogy nagyon bátor is vagy, nem csak elegáns. Magyarországon Kṛṣṇáról beszélni, tehenekről, farmokról és más mesébe illő dolgokról... De bátraké a szerencse! És neked sikerült! Śrīla Prabhupāda mellett egy másik példa vagy arra, hogy ha az embernek teljes hite van Kṛṣṇában és a guruban, akkor minden lehetséges. Ha az életünket teljesen Rādhā-Śyāmának ajánljuk akkor velünk és másokkal is csak jó történhet.

Guru Mahārāja, én nagyon bátortalan vagyok, de a te bátorságodon való meditáció már engem is felbátorított. Így kiváló inspiráció forrás is vagy, ha szabad így fogalmaznom. Sajnos én cseppet sem vagyok művészi képességekkel megáldva, csak így tudom kifejezni, mennyire csodállak. Talán egyszer a kegyedből méltón tudlak majd dicsőíteni, addig maradok jelentéktelen gyermeki tanítványféle, aki csodálja az ő mesterét, akinek minden lépése egy tánc, minden szava egy ének. Földöntúli hangulattal árasztasz el bennünket, és mi elmerülhetünk ebben!

Guru Mahārāja, ha te nem jössz a Kárpát-medence ezen részére, még mindig valami butaságot csinálnék. Bátorságod és hited gyümölcsében, a legnagyobb szeretetben fürödhettek itt, Krisna-völgyben.

A te odaadásodból táplálkozhatom!

Szolgád:

Audārya-śakti Devī Dāsī

AVADHŪTA RĀYA DĀSA

Dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

It is Nityānanda Trayodaśī here in Hungary and as I sat down to listen to the festival class by Indradyumna Mahārāja, I also thought of you and I felt a great sense of inspiration to write to you. I often think of you, but today was most appropriate to also deeply appreciate you, as you are that loving devotee who most significantly represents Lord Nityānanda's mercy in my life besides my Guru Mahārāja.

This mercy helped me numerous times to stay on the straight and narrow path of *bhakti* and even though I often doubt that such a fallen person like myself can actually make it back to Kṛṣṇa in just one lifetime, I'm always confident that as long as I stay at the shelter of your lotus feet, all success is guaranteed. Just like you have been successful beyond any measure, by sticking to serving Śrīla Prabhupāda's mission in Hungary no matter what. Serving you alongside the wonderful devotees of Eger is the greatest privilege of my life and I'm always amazed how mercifully Kṛṣṇa arranges everything if I simply try to serve the devotees here. The morning programs, the in-house festivals, the outreach programs, the harinams are all nectar and they really make me wonder how can Kṛṣṇa be so merciful even to such a person like myself who has committed some grave offenses. His mercy is indeed unlimited and I can only pray that I will not take it for granted.

I really wanted to thank you for giving me this wonderful life and wonderful opportunity here in Eger, Hungary. Had you not come here to preach in spite of all troubles and headaches, I would not have met Indradyumna Mahārāja at Eurowoodstock Budapest. I would not have met Kamala and then Caitanya Prabhu in Eger and I would not have met Egri Csillagok, the hard-working devotees who slowly but surely changed people's lives here through *prasāda* distribution. Last year marked the 25th anniversary of Govinda's Eger and I pray that I can be around for the 50th anniversary too!

Thank you, thank you and thank you again. Whenever we meet or correspond, you always remind me of the ultimate goal of life and urge me to come

out of *māyā*. To meet a *sādhu* like yourself is very rare and I'm eternally grateful to you for not giving up on me. It is such a blessing that activities such as picking up my beadbag to chant, or serving *prasāda* to the devotees, or picking up the *mṛdaṅga* when going out on *harināma* often conjure up your words, your smile, your reflections and I immediately have your association. You often guide me from afar and it certainly feels like we are one family. How I became this lucky I'll never know but I'm just happy it happened somehow by Śrīla Prabhupāda's grace.

Hare Kṛṣṇa.

Your servant,
Avadhūta Rāya Dāsa

AVATĀRĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném kifejezni feléd hálámat, hogy elfogadtál szolgádnak, hogy a megmentőm vagy és a vezércsillagom az anyagi világ sötétjében.

Annyi mindent elvesztettem vagy majdnem elvesztettem az elmúlt időszakban, és mindent el is fogok veszíteni, ami ehhez a testhez kapcsolódik, végül magát a testet is. Ám a kincseket – melyekkel végtelenül kegyesen megajándékoztál – természetükből fakadóan nem veheti el tőlem senki. A szent név, a *bhakták* társasága, a lehetőség odaadóan szolgálni Rādhā-Śyāmát, nemhogy elvesztek volna, sokkal inkább felértékelődtek és a szívembe ágyazódtak a megpróbáltatások idején.

Gyakran eltűnődöm: mit csinálhat éppen Guru Mahārāja? Talán könyvet ír, Śrīla Prabhupāda egyik leckéjét hallgatja, Rādhā-Śyāma imádatán medítál, *kīrtanát* vezet, esetleg podcastot készít nekünk, netán kedves szolgájával és evilági kedvtelésének egyik prominens alakjával, Śyāma-bihārī Prabhuval viccelődik? Más oldalról, ha a tetteimet, szavaimat, gondolataimat vizsgálom, felteszem a kérdést, mit szólna ehhez Guru Mahārāja? Mit várna tőlem? Mit

írt erről Śrīla Prabhupāda? Mit mondtál ezekről a szemináriumaidban, a podcastokban, a könyveidben, személyesen, vagy mi az a példa, amit mutatsz? Ezek fényében tudom, hogy nevetnél, kijavítanál vagy szomorú lennél, amiért még mindig ilyen ostoba vagyok. Bárhogya is, ezek által a meditációk által nagyon közel érezlek akkor is, ha a Föld másik felén jársz.

A csodálatos transzcendentális irodalmak, melyeket szeretett lelki tanítómestered lótuszlábainak nyomdokait követve írsz és megajándékozod velük az egész világot – *paramahamsákat* és eseteket egyaránt – bepillantást engednek számomra Goloka Vṛndāvana ablakán, hogy vágyat és ragaszkodást fejleszthessek ahhoz a világhoz, ahová valójában tartozom.

Tudva, mennyi odaadó erőfeszítést tettél és teszel a szent név terjesztéséért, mennyi tanítványért vállalsz felelősséget, csodálatot és nagy hálát érzek, de szégyellem is magam, amiért nem tudom ezt kellőképpen kifejezni. Igyekezni fogok, de ez kevés lesz. Kérlek szépen, áldj meg, hogy a lótuszlábaidra emlékezve képes legyek szépen követni az utasításaidat. Így még én is elérhetem Rādhā-Śyāma örök szolgálatát. A kegyedből bármi lehetséges.

Bár képtelen vagyok felfogni a jó szerencsémeket, nagyon köszönök neked mindent, Guru Mahārāja!

Érdemtelen szolgád:
Avatārī Dāsa

BHAKTA BĀBA ZSOLT

Hare Kṛṣṇa, kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Sok boldogságot, erőt és lelki kincseket kívánok neked megjelenési napod alkalmából!

Ebben az évben is szeretném kifejezni köszönetemet, hogy a lelki élet útján tartasz a könyveiden és a prédikálásodon keresztül. Soha nem fogom tudni visszafizetni azt a sok jót és a csodálatos tudást, amit tőled kaptam.

Egész életemben a létezésünk értelmé és az Abszolút Igazság után kutattam. Eközben folyamatosan úgy éreztem magam, mint egy ostoba gyermek, aki hánykolódik a sok-sok filozófiai rendszer tengerén. Nem tudom szavakba önteni, hogy mennyire hálás vagyok neked, hogy megosztottad velem az Úr Caitanya Mahāprabhu indokolatlan kegyét és üzenetét, s így nem sodródtam még mélyebbre a hamis elméletek végeláthatatlan óceánjában.

*śrī-caitanya-prabhum vande bālo 'pi yad-anugrahāt
taren nānā-mata-grāha vyāptam siddhānta-sāgaram*

„Hódolatomat ajánlom Śrī Caitanya Mahāprabhunak, akinek kegyéből még egy tudatlan gyermek is képes átúszni a végső igazság óceánját, amely hemzseg a különböző elméletek krokodiljaitól.” (*Caitanya-caritāmṛta*, Ādi-līlā 2.1)

Úgy érzem, nekem is kötelességem lenne még több emberrel megosztani azt a kincset, amit nektáresőként záporoztál eddig rám a leckéiden, a könyveiden és a személyes példamutatásodon keresztül. Ezekben a nehéz időkben (háborúk, járványok, földrengések stb.) egyre sürgetőbb szükség van rá, hogy a tudatlanság fátylával befedett lelkekhez eljusson a transzcendentális tudás.

Nagyon nagy szerencséje ennek a bolygónak, hogy van itt néhány ilyen emelkedett, bölcs személy, mint te. Úgy gondolom, hogy mindannyiunknak élnie kellene a lehetőséggel, hogy minél többet tanuljunk tőled, és minél többet meg is valósítsunk ebből a tudásból.

Bárcsak egyszer felébredne a szívemben a vágy, hogy elégedetté tudjalak tenni téged!

Kívánok neked további jó egészséget és sok boldogságot Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában! Szeretettel ajánlom hódolatomat lótuuszálábaid előtt!

Egy elesett lélek:
Bhakta Bába Zsolt

BALĀNUJA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Azt mondják, a földanya nagyon türelmes, mindent elbír, de egy valakit nem tud hordani a hátán: a hálátlan embert. Szeretném hát ezt a felajánlást annak szentelni, hogy kifejezzem a hálámat, amit érzek feléd.

Szeretném megköszönni, hogy évek óta türelmes vagy velünk, oly sok hibánk és ballépésünk ellenére is. Folyamatosan inspirálsz és bátorítasz minket, lefoglalsz a *bhakták* szolgálatában. Lehetőséget adsz rá, hogy Krisna-völgy közelében élhessünk, részt vehessünk az isteni pár imádatában.

Az apa az a személy, aki életet ad a gyermekének. Akkor mit mondhatunk arról, aki lelki életet ad?

Te nekünk lelki életet adtál, lehetőséget arra, hogy a szent nevet énekelhessük, tiszta *bhakták* között, közvetlenül szolgálhassuk Rādhā-Śyāmát! Kétségtelenül te vagy a mi lelki apánk!

Egy gyermek sohasem tudja visszafizetni azt a gondoskodást, amit az apjától kapott. Mégis kérlek, add a kegyedet és az áldásodat, hogy valahogy képesek legyünk meghálálni azt a rengeteg törődést, amit tőled kaptunk!

Köszönettel, jelentéktelen szolgád:
Balānuja Dāsa

BALARĀMA DĀSA

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Some months ago You sent me a message on Viber. It was a quote from Śrīla Prabhupāda, emphasising the importance of following, and maintaining loyalty for the future of our movement.

Vows are something I do not take lightly, but at the same time give great empowerment. Thus I would like to declare in writing that, although I do not know yet what challenges life will bring, I promise to stand up for what you have indicated me to do in this message.

This is a Vyāsa-pūjā offering in which I would like to offer something, rather than just complain about my shortcomings. By this vow —with great pleasure— I bind myself to You. So here I am. Not much but truly yours. Dear Guru Mahārāja — please accept me.

Your servant:
Balarāma Dāsa

BHAKTA BÁRÁNY RICHÁRD

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

You are staying in Śrīdhāma Māyāpur now, and I am wondering which is better; to have your most desirable personal association, or to serve your mission in Hungary.

I came with the devotees from Budapest to the UK. It is nice here of course, seeing the beauty of the deities. At the same time, now I can appreciate more what you have given us at home.

I am continuing to go out every week to distribute *Śrīmad-Bhāgavatam*. We are praying for people to move in the temple and join the *saṅkīrtana* team.

Also, I'm grateful that by your, and your disciples' favour, I got this "dream job" of helping with your books.

By Kṛṣṇa's merciful arrangement I met you. Unfortunately, I don't know you truly. Please let me see who you really are, how great you are, how dear you are to Kṛṣṇa, and thus make me your surrendered, loving servant.

I read this nice verse (Cc. Ādi 1.45):

*guru kṛṣṇa-rūpa hana śāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā karena bhakta-gaṇe*

According to the deliberate opinion of all revealed scriptures, the spiritual master is non-different from Kṛṣṇa. Lord Kṛṣṇa in the form of the spiritual master delivers His devotees.

I'm burning in this blazing forest fire of material existence, I beg you to please save me by giving me the holy name.

Your servant

Bhakta Bárány Richárd

BHAKTA BARCZA LÁSZLÓ

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Pabhupā-dának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon sokat jelent nekem minden, amit tőled kaptam. Hálásan köszönöm, hogy odafigyelsz rám!

Imádkozom hozzád, hogy tarts meg a szolgálatodban, hogy követni tudjam az utasításaidat, és az irányításoddal tovább fejlődhessek a lelki életben.

Szolgád:

Bhakta Barcza László

BHADRĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

I offer my humble obeisances, asking you to accept these imperfect efforts of the beginner-devotee. I was lucky to find myself among those who met a spiritual master. I was lucky that I was picked up by the Rādhā-Śyāma liner that saved me from floating in the ocean of material existence. You were very merciful, letting me become part of Śrīla Prabhupāda's family, and I am forever indebted to you.

Unconsciously, I have become habituated to seeing you, hearing you, and waiting for you. Fortunately for me, with every action I take, I try to meditate on how, or if, it will please you, Guru Mahārāja.

Guru Mahārāja, nothing I can say will sufficiently express my appreciation and gratitude for your part in my life, but this is an occasion to attempt just that. My son, Mārkaṇḍeya, said, „when I met Guru Mahārāja it reminded me of a situation: I'm driving on the highway and my mother presses the button for speedy drive (Turbo). I felt that speed inside my body, and that was exactly how I felt when I met you.“

Thank you for all you have taught me. Thank you for your instructions and corrections. Thank you for answering questions I did not even know I had. Thank you for your wonderful books!

Thank you for my dear spiritual brothers and sisters, and for all the remarkable Vaiṣṇavas in Hungary who now live in my heart and in the hearts of my family. All of you provide inspiration; some of you have given me and my family invaluable support and advice. I would never have met them if it were not for you.

Thank you Guru Mahārāja for your guidance, your *kīrtana*, and for your kindness. You are a source of energy and hope.

Thank you very much.

Your servant,
Bhadrā Devī Dāsī

BHAKTA-RĀJA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāminn iti nāmine*

On the occasion of your glorious appearance day, I would like to express my appreciation and gratitude to you for being here for us to show us the way on the spiritual path back to Kṛṣṇa. Since I had serious difficulties and trials in recent years, as well as getting to know people better during this time, I always remember how fallible and weak one is, if he is not guided or sheltered properly. How rare it is that a person in the captivity of the material world, is able to show others the right way with patience, determination and kindness, without self-interest, just out of pure love; so that they too can experience the highest perfection of life, the bliss of pure God-consciousness. Yes, such a person is very rare indeed, but I see that you are one of them. Therefore, all glory to you! And thank you for your teachings!

It happens to me often that I get discouraged and see my situation as hopeless when I lose the battle during the war with my *anarthas*. In this situation you came to my mind several times, saying out of infinite compassion: “Just don’t give up! Keep going!” Then my heart calmed down and I was able to accept the existing situation, and through acceptance I was then able to look at the world with love. You recently replied to a letter of mine in which you wrote that people suffer because of weakness of heart and that I should be brave. I would like to accept this teaching of yours. I want to think of everyone in the world with compassion, of course it is not always easy to tear down the curtain of illusion but I will try to be brave and strive for it.

To me, this is what a true spiritual leader looks like, one who sets an example to the fallen souls with every deed and word. Even if we stumble, fall, and everything around us burns, we should never give up. Even if I am not yet able to follow you properly, please continue to give me your blessings so that I may rise to the task. Now I will continue my life in a new place, but still among devotees who, like you, will help keep me on the path.

Thank you for the blessings that I constantly receive from you, which are helping me develop my spiritual life. Thank you for being my spiritual master and for letting me be your disciple. I wish to hear your teachings for a long time to come.

Your insignificant servant:
Bhakta-rāja Dāsa

BHAKTA-RŪPA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my heartfelt obeisances,

We recently returned from a trip to India which began with a class by yourself on Nityānanda Trayodaśī in Māyāpur.

You described how we have learned to identify with our second nature, a nature that is separate to our original spiritual nature (*jīvera 'svarūpa' haya - kṛṣṇera 'nitya-dāsa*). The second nature is our *ahaṅkāra* or false ego and it makes a fool out of us (*ahaṅkāra-vimūḍhātmā*).

In the material world everyone is comfortable acting as their second nature, just as in a stable full of donkeys nothing seems out of place. I have to regretfully admit that thus far in my practice of Kṛṣṇa consciousness I have acted as a donkey.

The events in the week following your class really exposed my false ego and I can see the painful but necessary exposure of my second nature to be your mercy only. I thank you with a little more humility than before for giving me shelter in a corner of your lotus feet.

I am grateful for your vibrating the absolute truth for our benefit and I vow to keep your instruction and guidance in my life by daily hearing your podcasts over the next year. Please continue to help me to become a devotee. Without your help I'm certainly lost.

Your unqualified servant,
Bhakta-rūpa Dāsa

BHAKTĀVATĀRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

In the second volume of Kṛṣṇa Book, in the chapter entitled “Prayers by the personified Vedas” Śrīla Prabhupāda quotes a nice verse by Śrīpāda Śrīdhara Svāmī who says:

“O all-merciful spiritual master, representative of the Supreme Personality of Godhead, when my mind will be completely surrendered unto your lotus feet, at that time, only by your mercy, I shall be able to get relief from all obstacles to spiritual life and I shall be situated in blissful life.”

Thank you Dear Guru Mahārāja for accepting me as your disciple and for showering me with so much kindness. Thank you for all your wonderful instructions and detailed books and lectures. Thank you for everything you do for so many of us. You astonish and amaze me and I am so very glad that I’ve had the opportunity to meet you in this lifetime and I hope and pray that I can, by your grace, become somewhat fit to serve you.

Your servant,
Bhaktāvatāra Dāsa

BHAKTI-DEVĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

It is always such a joyful occasion to glorify you and express my gratitude!

Some years ago, at the beginning of your Christmas Eve *bhajana* in Budapest, you were speaking and suddenly started calling out devotees by name: “hey, you are a devotee for so and so many years. Do you think of Kṛṣṇa all the time?” Devotees were shocked, they did not know how to respond, they kept saying “I am trying,” etc., I wished you had asked me too, but you did not. Were you to ask me that question I would have said: “I think of You all the time. Does it amount to something?”

And because Śrīla Prabhupāda shines through anything you do, therefore, indirectly, I am always connected to Śrīla Prabhupāda. Thank you for that!

The formula is so simple: You are perfect, you deliver us perfect knowledge, we don’t have to try to come up with solutions, we just have to accept it from you. We are so very lucky. And you extend yourself unbelievably. You are always available, you take care of everyone, like a supercomputer you remember everyone’s problems, stories, you are always helpful and just loaded with kindness, love and giving. You listen fully and are always present. It is an astonishing realisation to know that you are here, and answers are just an email away.

No matter how many times I see it happen I often forget that you perform miracles. You do mend hopeless cases. It is easy to say: “by the mercy of Kṛṣṇa and Guru,” but to see it happening around you all the time, one must develop faith in you. And being the unqualified, conditioned person I am, miracles do strengthen my faith. Every single minute of every day I count my blessings of the unspeakable good fortune that you are there for us.

How can the whole world not love you and follow you?

You have something for everyone: if your writing is too high, they can admire your *sādhana*. If that is too much they can marvel at your managerial or range of artistic skills. Or just simply admire your wit and humour, or how educated you are. What to speak of the countless other activities you are expert at. There is something for everyone.

Like Śrīla Prabhupāda, you see the best in us on the scale we can perform, bound by our karma and conditionings in this life. But you always relate to us as if we were performing our maximum. Yet, you see our real issues under the surface and help resolve them.

I cannot give you much. And it is a race with time: I am not “there” yet, but hopefully I will be one day, and nothing you ever told or taught me will be lost. This much I can promise.

With much love and gratitude dear Guru Mahārāja,
Your servant
Bhakti-devī Devī Dāsī

BHAKTI-LATĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-
pādának!

*nāma-śreṣṭham manum api śaci-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavāṭīm
rādhā-kunḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-gurum taṁ nato'smi*

„Leborulok lelki tanítómesterem csodálatos lótuszlába előtt. Indokolatlan kegye által nyertem el a legszentebb szent nevet, az isteni mantrát, Śaci-mātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī s bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, Mathurā legszentebb földjét, az áldott Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kunḍát és Govardhana-hegyet, s a szívemben lakozó vágyat, hogy Śrī Rādhikā és Mādhava szerető szolgálatába merüljek Vṛndāvanában.” (Śrī Mukta-carita, Invokáció)

Amikor azon gondolkoztam, hogy mi legyen az ez évi felajánlásom témája, újra meg újra ez a vers jutott eszembe, mert ebben minden benne van, amit neked köszönhetek. Noha méltatlan vagyok rá, hogy dicsőítselek, mégis megpróbálom, mert ez egy tanítvány kötelessége, amikor hálát érez a szívében a lelki tanítómestere iránt.

Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy megajándékozta engem a szent névvel. Noha sokáig nem értettem, hogy mi ez a kincs, a kegyedből még egy olyan ostoba is, mint én, lehetőséget kaptam arra, hogy megváltozzon a szívem, és őszintén a szent névhez fordulhassak.

Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy a *saṅkīrtanán* keresztül lehetőséget adott arra, hogy a testemet, a szavaimat és a gondolataimat lefoglalhassam az Űr

Caitanya szolgálatában, s így az életem egy magasztos célt kapott. Noha céltalan voltam egész életemben, te utat mutattál, és ezáltal magasztossá tetted jelentéktelen életemet.

Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy a leckéiden és az életeden keresztül olyan hűen közvetítet a *gosvāmīk* tanításait, s ezáltal világossá teszed, hogy *śrī-rūpa-raghunātha-pade*, Vṛndāvanát és Rādhā-Kṛṣṇát nem érhetjük el Rūpa és Raghunātha Dāsa Gosvāmīk kegye nélkül.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy a csodálatos könyveiden keresztül bepillantást adtál egy olyan világba, mely az életem céljává vált. Kizárt, hogy volna olyan ember, aki elolvasva a könyveidet, ne érezne mohó vágyat arra, hogy örökké Vṛndāvanában lakjon.

Köszönöm, Guru Mahārāja Rādhā-Śyāmát. Köszönöm, hogy a kegyedből én is nap mint nap láthatom Vṛndāvana királyát és királynőjét. Ha valaki olvassa a *Nava-vraja-mahimāt*, melyben Rādhā-Śyāma elbűvölő édességéről és kedvteléseiről írsz, minden bizonnyal a legkötelezettebbé válik.

De mi értelme lenne a szent névnek, Vṛndāvanának és Rādhā-Śyāmának nélküled, Guru Mahārāja, aki tökéletesen ismered a szerető odaadás hangulatát? Énekelheti valaki életeken keresztül a szent nevet, és olvashatja életeken keresztül a szentírásokat, egy olyan képesített lelki tanítómester kegye nélkül, mint amilyen te is vagy, hogyan érthetné meg a tiszta odaadó szolgálat hangulatát? Éppen ezért, amit a leginkább köszönök, hogy elfogadtál engem, hogy a tanítványod lehetek, és hogy tőled kaptam a szent nevet, Caitanya Mahāprabhut, a *gosvāmīkat*, Vṛndāvanát és Rādhā-Śyāmát!

Hálás szolgád:

Bhakti-latā Devī Dāsī

BHAKTA BOGDÁNYI ZSOLT

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, minden dicsőséget neked!

Egy tanítvány legédesebb kötelességei közé tartozik a guru dicsőítése. Idén azonban nagyon nehezen megy az írás. Ki is vagyok én, hogy egy olyan személyt dicsőítsek, mint amilyen te vagy? A porszem mit tud mondani a Holdról? Ilyen gondolatok járnak a fejemben.

Sajnos azt is be kell ismernem, hogy jelentéktelenségem mellett ráadásul cseppet sem vagyok intelligens. Hogy tekinthetnénk intelligensnek egy vízben fuldoklót, aki nem két kézzel ragadja meg a felé dobott mentőövet? Kaptam egy nagyon ritka lehetőséget, hogy találkozhattam veled, de mégsem tudtam élni a lehetőséggel, csak parányi mértékben. Ez az én hibám, de vállalom a következményeit. Mély hitem van abban, amit Kṛṣṇa a Bhagavad-gītā 2.40-es versben mond: *nehābhikrama-nāśo 'sti pratyavāyo na vidyate sv-alpam apy asya dharmasya trāyate mahato bhayāt*. „Ebben a törekvésben nincsen veszteség vagy hanyatlás, s ezen az úton már egy kis fejlődés is megvédi az embert a félelem legveszélyesebb fajtájától.”

Bár a Kṛṣṇa-tudat útján csak nagyon keveset fejlődtem, de azt a keveset is neked köszönhetem, a te kegyedből volt lehetséges. Meg természetesen Śrīla Prabhupāda és a *bhakták* kegyéből, de az ő kegyük is rajtad keresztül áramlik felém. Hosszú út áll még előttem, de bízom benne, hogy ha nem is ebben az életben, de egy következőben sikerül majd elérnem a Kṛṣṇa-tudatot, hiszen az eddig elért lelki eredményeim sosem fognak elveszni. Igazából már az boldoggá tenne, ha életről-életre fejlődhetnék lelkileg.

Szeretném megköszönni, hogy a lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda kegyéből elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, és megnyilvánítottad a magyar *yātrāt*. Ezáltal még az olyan jelentéktelen és elesett személyek is lehetőséget kaphattak a lelki fejlődésre, mint amilyen én vagyok. Köszönöm, hogy a magam lehetőségei és korlátai között, a magam módján én is részt tudok venni Śrīla Prabhupāda missziójában, és szolgálhatom a *bhaktákat*. Kérlek, add a kegyedet, hogy egyszer fel tudjam fogni, hogy milyen szerencsés voltam, és mekkora ajándékot kaptam!

Végezetül szeretnék neked jó erőt és egészséget kívánni, hogy még sok csodálatos könyvvel, videóval, tanítással tudd megörvendeztetni a *bhaktákat* és a lelki életre éhező világot. És persze véget nem érő *kīrtanákkal* és *bhajanákkal* is, mint amilyen a nemrég megjelent dupla CD-d, a *Kṛṣṇa-prema-mayi*, ami nekem is a személyes kedvencem, megnyugvást és erőt tudok belőle meríteni.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Bogdányi Zsolt

BHAKTA BORDÁS GERGŐ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sajnos képtelen vagyok megfelelő formába önteni az irántad érzett hálámat, de ahogy egy gyereknek is megbocsát az apja, ha össze-vissza beszél, úgy kérlek, te is bocsáss meg nekem esetlenségemért!

A legnagyobb kincset ajándékoztad számomra, az önvalóm megértését és ha egyszer rászolgálok, az isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara menedékének lehetőségét.

2017-ben változott meg alapjaiban az életem, együttérzésednek és indokolatlan kegyednek köszönhetően azóta is részese lehetek a Kṛṣṇa-tudatú közösség életének. A *bhaktákkal* való társulás, a *kīrtanák*, a leckék és nem utolsósorban a kiváló *prasādák* egyre jobban átszőtték az életemet. Kṛṣṇa elrendezése által azonnal megtaláltam a helyem a közösségben, a gyerekek nevelése, a szülőknek való pedagógiai tanácsadás, a könyvírás és más projektek a mai napig segítenek elmerülni az odaadó szolgálatban. Nem titkolt tervem, hogy tapasztalt *bhaktákkal* együttműködve létrehozzuk a világ legelismertebb pedagógiai hálózatát, mely a *Bhagavad-gītā* elvrendszere épül. Az anyagi erőforrás, az üzleti vízió és a pedagógiai tapasztalat megteremthető vagy rendelkezésre áll, de a lelki felhatalmazásod nélkül mindez egy fabatkát sem ér. Az én erősségem te vagy! Ennek tudatában igyekszem szolgálid szolgájává válni. Köszönöm, hogy itt vagy közöttünk, és példát mutatsz minden tekintetben!

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Bordás Gergő

BRAJA SEVAKĪ DEVĪ DĀSĪ

*jayati jayati śivarāma svāmī!
namo namaḥ namo 'stu te!*

BRAJA-LATĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőiséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, fogadd őszinte jókívánságaimat születésnapod alkalmából!

Nem tudom elégszer megköszönni, hogy vagy nekem, és adod a társulásodat a leckéiden, könyveiden, vlog üzeneteiden és *bhaktáidon* keresztül.

Az életem folyama egy másik mederben folyik neked köszönhetően, és értelmet nyert általad.

Nagyon hálás vagyok, hogy itt élhetek a szent Krisna-völgy közelében, *bhakták* társaságában, felbecsülhetetlen érték ez számomra, a szíved egy darabja.

Köszönöm, hogy megelőlegezted a bizalmadat felém, és remélem egyszer valóban hozzád méltó tanítványoddá válhatok.

Jelentéktelen szolgád:

Braja-latā Devī Dāsī

BRIJBĀSĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Szeretném megköszönni, hogy Új Vraja-dhāmában élhetek a *bhakták* társaságában és szolgálhatom Rādhā-Śyāmasundarát. Tőled kaptam mindezt.

Már két éve több okból kifolyólag nem a *pūjāri* osztályban végzek szolgálatot. Nem volt könnyű meghoznom ezt a döntést, de szükségszerű volt. Szembesülnöm kellett a belső alkalmatlanságommal és a fizikai korlátaimmal. Most folyamatosan dolgozom magamon, hogy egyszer újra ott szolgálhassak, de ehhez sokat kell változnom belül.

Kérem a kegyedet, hogy a szívem olyan tisztává válhasson, hogy képesítetté válhassak Rādhā-Śyāma imádatára.

Köszönöm, hogy minden képesítetlenségem és sértéseim ellenére menedéket kaphatok lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgád:

Brijbāsī Devī Dāsī

BRNDĀVANEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked transzcendentális megjelenési napod alkalmából!

Köszönöm, Guru Mahārāja! Köszönök szépen neked mindent! Amikor felajánlást írok neked, sokszor gondolok arra, hogy bár a magyar nyelvet több szem-

pontból is egy finom és kifejező nyelvnek gondolom, mégis ilyenkor mintha túl kevésbé válna! Vajon ki lehet-e fejezni szavakkal, mit jelentesz nekem? Vajon ki tudom-e mutatni, mennyire hálás a szívem? Vajon képes vagyok-e leélni úgy ezt az életem, hogy boldog lehess attól, hogy tanítványodnak fogadtál? Mire képes a hála, a szeretet, a kötődés? Mennyit tudok vajon visszafizetni mindaból a mérhetetlen kincsből, amit tőled kaptam, s minden nap kapok?

Az elmúlt év ismét tele volt sok eseménnyel, történéssel. Sok barát, ismerős közelségétől kellett fájó búcsút vennem, s hagyni, hogy Kṛṣṇa újra a keblére ölelhesse őket. Sok barát, ismerős döntött úgy, hogy a belső önvizsgálat helyett a külső vádaskodásban merül el. S volt pár történés, ahol őszinte gondolataidnak utat engedve a személyesség nektári diskurzusa helyett tördöféseket kaptál viszonzásul. S én szomorú voltam és csalódott. Csalódott, mert az emberi természet feltételekhez kötöttsége a legmélyebb gödörbe rántja a lelket. S ahol a hála, a szeretet, a törődés hangjai kellene hogy felcsengjenek, oda a képmutatás, önzőség, a hamis egó mérgező ritmusai férköznek be. Most pedig újra csak eszembe jut a pár mondattal ezelőtti kérdésem: mire képes a hála, a szeretet, a kötődés? Hát úgy tűnik, sajnos erre is ...

Drága Guru Mahārāja! Nem ismerek nálad szebb szívű személyt! Mindig lenyűgöz légiességed, eleganciád, pengeéles logikád, szíved egyszerűsége és tisztasága! Születésnapodon, amikor az jut eszembe, vajon mit is adhatnék neked, mindig arra gondolok, hogy bárcsak örökké veled szolgálhatnék Kṛṣṇa-tudatos mozgalmunkban tetteimmal, gondolataimmal, lelkemmel. Kérlek, őrizd meg te is szíved egy kis csücskében!

Nemrég olvastam egy gyönyörű verset a *Bhāgavatamból*, ezt még szeretném zárásként megosztani veled.

*yair īdṛṣī bhagavato gatir ātma-vāda
ekāntato nigamibhiḥ pratipāditā naḥ
tuṣyantv adabhra-karuṇāḥ sva-kṛtena nityaṁ
ko nāma tat pratikaroti vinoda-pātram*

„Pṛthu Mahārāja így folytatta: Hogyan fizethetnénk vissza adósságunkat azoknak, akik megvilágosodásunk érdekében a védikus bizonyítékok alapján, teljes meggyőződéssel elmagyarázták az Istenség Legfelsőbb Személyiségével kapcsolatos önmegvalósítás útját, határtalan szolgálatot végezve? Nem tehetünk mást, mint két tenyerünkben vízzel kínáljuk Őket, hogy elégedettek legyenek.

Az ilyen nagy személyiségeket csupán önnön tevékenységeik tehetik elégedetté, melyeket az emberi társadalomban hajtanak végre végtelen kegyükből.”
(Śrīmad-Bhāgavatam 4.22.47)

Śrīla Prabhupāda azt írja a magyarázatában: Aki megpróbálja visszafizetni az adósságát a lelki tanítómesterének vagy annak, aki Kṛṣṇa transzcendentális üzenetét tanítja neki, az éppúgy nevetségessé válik, mint egy bohóc, mert ezt az adósságot lehetetlen visszafizetni. Aki eredeti Kṛṣṇa-tudatára ébreszti az emberiséget, az minden ember legjobb barátja és jótevője.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm! Köszönöm, hogy itt vagy, hogy idejöttél, hogy láthatlak, hogy hallhatlak. Köszönöm a mosolyodat, a mély, elgondolkodó tekintetedet, a *bhajanáidat*, az intelmeidet, a szigorú tanácsaidat, az atyai gondoskodásodat, szíved mély érzelmeit és megvalósításait könyveid nektári formájában. És még annyi minden mást is köszönök neked! Kṛṣṇa vigyázza minden léptedet!

Érdemtelen szolgád:
Bṛndāvanēśvarī Devī Dāsī

CAITANYA CANDRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You on this most auspicious of days.

It seems the world has gone mad - a global meltdown... and our ISKCON world does not seem to be immune from it. Never before in the world, and especially in the history of our movement, have there been so many divisions and causes for sorrow, on so many issues.

This is no doubt the influence of Kali – it’s his age, his yuga; it looks like he is doing a very good job.

Lord Caitanya came to defeat the influence of Kali by introducing the *yuga-dharma*, *harināma-saṅkīrtana*.

As our closest representative of Lord Caitanya and our well-wisher, please

continue to inspire us with your example; inspire us to take spiritual life seriously, chant the Holy Names seriously, to read and study Śrīla Prabhupāda's books seriously, to take obtaining loving service to the residents of Śrī Vṛndāvana-dhāma seriously, going back to Godhead seriously.

We have much to celebrate in You as a result of your serious focus on advancing in Kṛṣṇa Consciousness and sharing it with others. We have the opportunity to serve in the association of wonderful devotees, the heart-warming experience of being with You in deep meditative *bhajan*as and *kīrtan*as, the example you have given in the study of Śrīla Prabhupāda's books, the profound gift of sharing Your devotional ecstasies in the form of Your own books, the shade of the lotus feet of Their most beautiful Lordships Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga, and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara here in the most wonderful and mystical New Vraja-dhāma.

Thank You for all the austerities, efforts and prayers that have manifest these priceless gifts, they all give us cause to celebrate You in great happiness.

It is only by the shining light of love and devotion that the darkness of Kali will be dissipated, and that we can actually see the path and deepen our desire to traverse it.

Please shine on, shine on and continue to bless us.

Please take my hand and lead me along that path.

Your aspiring servant
Caitanya Candra Dāsa

CAKORĪ RĀDHĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances on this, your most auspicious Vyāsa-pūjā day. All glories to you, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year has flown by so quickly and it is time again to give some words of praise to you for all you have done and what you mean to me as my spiritual father. It has been a tough year all round, but you continue to guide us patiently,

navigating the turbulent seas of Kali-yuga. You faithfully press on with the business of preaching and bringing us closer to Kṛṣṇa. You never give up or allow yourself to be distracted from all that is going on in the world. You are a bright lantern in the darkness, and I pray that one day I have the eyes to see the message, ears to hear it, and a will to serve their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāma, the Vaiṣṇavas and You my dearest Guru Mahārāja.

From a disciple lagging by the wayside.

Your servant
Cakorī Rādhā Devī Dāsī

CAKRAVARTINĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Last year was so special for me, as I took shelter under your lotus feet and became your disciple. Thank you for your mercy and thanks to Kṛṣṇa as well, that you had accepted me. I know, that I don't deserve it, but I will do my best in order to become a good devotee and will be a good example of Vaiṣṇavī for ordinary people.

I would like to tell you, that I admire your level of tolerance to every soul, the way you answer the questions from your disciples, your sense of humour, your discipline, your big and clean heart and your mercy.

I also admire that you are smart, humble, sincere, strict, honest, wise... actually I see so many good qualities in you, which I would be glad to possess.

Thank you for everything you are doing for

Kṛṣṇa Consciousness, for devotees, for your disciples and for ordinary people. I wish you a long life and good health, so you could serve to Kṛṣṇa and mission of Śrīla Prabhupāda.

Your servant,
Cakravartinī Devī Dāsī

CAMPAKA DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa!

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to the lotus feet of Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bija*

(Cc. Madhya-līlā 19.151)

I have been blessed with your divine association, Guru Mahārāja. May I offer my gratitude and appreciation for your causelessly and compassionately accepting me as your disciple last summer.

You gave me a most beautiful name, Campaka Devī Dāsī. I remember you asked me if I liked it, and I replied, “Yes, Guru Mahārāja.” Simply by remembering your smile at that moment instantly softens my heart and brings a smile to my face.

It still feels like a dream waking up each day in New Vraja-dhāma, the divine abode of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. You are so kind and merciful for giving me this opportunity.

I would like to ask for your blessings that I may continue my service here in New Vraja-dhāma being faithful to you, Śrīla Prabhupāda and all the Vaiṣṇavas, with body, mind, and soul with each rising and setting of the sun.

Śrīla Prabhupāda writes: “The way to establish our relation in transcendental sweetness is to approach Him [Lord Kṛṣṇa] through His recognised devotees. One should not try to establish the relation directly; there must be a via medium which is transparent and competent to lead us to the right path.” [Purport Śrīmad-Bhāgavatam 1.9.22]

Guru Mahārāja, I pray I can follow your instructions by constantly walking on the right path.

Your servant,
Campaka Devī Dāsī

CANDRA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked e szent napon!

Egy nagyon nehéz éven vagyunk túl: sok szeretett *bhakta* társaságának elvesztése, betegségek, csalódások sorozata, emberi kapcsolatok meggyengülése vagy zátonyra futása, melyek megtépázták a szűkebb és tágabb *bhakta*-társadalmunkat. Szomorú ezt látni, tapasztalni, főleg azt, hogy ha ezzel szemben tehetetlenek vagyunk, és nincs lehetőségünk a dolgokat jobbra fordítani. Úgy tűnik, hogy minden csak egyre zavarosabbá válik, mintha a *kali-yuga* „kedvező” szelei most még nagyobb erőre kaptak volna. Ilyen lelki erőt és hitet próbáló időszakban marad az ima és a türelem, hogy Kṛṣṇa végül elrendez mindent, és „elhozza amire szükségünk van, és megőrzi, amink van”.

Guru Mahārāja, nemrég azt mondtad nekem, hogy te már nem csodálkozol semmin, és hogy a legbiztosabb, ha az ember a szent névben bízik meg csak teljes mértékben. Töreksem rá, hogy a hitem mélyüljön a szent névben, remélem, egyszer megértem majd mélyebben őt, nem csak a felszínen.

Köszönöm, hogy irányt mutatsz, gondoskodsz és türelmesen vezetsz Kṛṣṇa felé, még ha a tempóm lassabb is.

Hálás vagyok, hogy a tanítványod lehetek!

Elesett szolgád:

Candra Devī Dāśī

CANDRA-ŚEKHARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Tudom, hogy valamelyik évben írtam már erről, de nem állom meg, hogy ismét meg ne írjam: minden évben ez a legkedvesebb időszak számomra. Mert az, hogy megírhatom a Vyāsa-pūjā felajánlásomat, nekem igazi ünnep. Annak a tavaszi ünnepkörnek a betetőzése, ami januárban kezdődik el, Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga beavatásának évfordulójával, vagyis a budapesti *mūrtik* szülinapjára való készülődéssel, utána Nityānanda megjelenési napja, Gaura Pūrṇimā, Nṛsimha Caturdaśi, majd végül a te megjelenési napodra való emlékezés, a Vyāsa-pūjā.

Idén is ugyanígy fokozódik, fokozódott a hangulat, s lélekben egyre emelkedettebben készülök, készülünk ezekre a nevezetes eseményekre. Mégis, amiről írni szeretnék inkább az, hogy hogyan vagy jelen velem, bennem a tanításaid és az írásaid által a „szürke” hétköznapiokban.

Két fronton próbálom segíteni a missziódat. Egyfelől a budapesti gyülekezet néhány *bhaktájának* tanácsadójaként, másfelől pedig, mint az egyházunk börtönprédikátora, az igazán bűnös és elesett lelkek kapcsolatát segítem helyrehozni Kṛṣṇával, Śrīla Prabhupādával. Mindkét szolgálat egyben nagy tanítás is nekem. Arra sarkall, hogy még jobban igyekezzek megérteni a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját, s törekedjek a lehető legtisztábban és érthetőbben átadni az odaadó szolgálat gyakorlatát. Tudod, én nem vagyok egy nagy filozófus, de Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda és a te kegyedből valahogy mégis siker koronázza törekvéseimet. Annyira boldog vagyok, amikor látom, hogy fejlődnek és egyre elkötelezettebbé válnak a *bhakták*. Olyan jó érzés megtapasztalni, amikor már ők is prédikálnak! Minden fogadalomtétel, minden fesztivál, amikor látom, hogy milyen szépen próbálnak szolgálni téged, milyen szeretettel kapcsolatban vannak egymással, segít, hogy átlendüljek a magánéleti nehézségeimen, segít, hogy újból érezzem: igen, ezért érdemes erőfeszítéseket tenni! Bárcsak te is így érezhetnél, amikor rám, méltatlan szolgálóra gondolsz!

A felajánlásaikban a *bhakták* szoktak egy áldást kérni. Tavaly óta dédelgetem ezt a kérést. Kérlek, hogy add az áldásodat, hogy tanításaidat követve, szolgálatodat végezve, lehessen annyira meghódolt, hogy beteljesíthessem Rūpa Gosvāmī szavait. Legyek képes elfogadni mindent, ami kedvezően segíti az odaadó szolgálatomat és legyek képes elutasítani mindent, ami kedvezőtlenül hat rá. Ne csak az elmémmel, a szívemmel is higgyem, hogy Kṛṣṇa megvédelmez! Kérlek, vedd el a büszkeségemet, hogy megértsem, Kṛṣṇa segítsége nélkül semmire sem lennék képes, hogy soha ne gondoljam magamat többnek egy

nagyon szerencsés embernél, aki a szolgálatodat és bhaktáid szolgálatát végezheti. Válgak végre szilárdá abban a megértésben, hogy csakis Kṛṣṇánál, Śrīla Prabhupādánál és nálad keressek menedéket, váljon végre meggyőződésemmé, hogy nélküled nem vagyok képes semmire!

Látod, ostoba vagyok és önző! Ahelyett, hogy téged dicsőítenélek, magamról írok, a magam javára kérek. Bocsáss meg minden bűnömért, hibámért, s kérlek, hogy lásd azt a törekvést, amivel a te missziódat és Śrīla Prabhupāda misszóját próbálom beteljesíteni.

Tudom, nem én vagyok a legfényesebben csillogó porszem lótuszlábad porában! De azt is tudom, hogy az egyik porszem az én vagyok. Köszönöm, hogy egy lehetek azok közül, akik kegyedben részesülhetnek.

Megadtad nekem az odaadó szolgálat páratlan kincsét, s ezzel megadtad a lehetőségét annak, hogy emberhez méltó módon élhessek. Örökké adósod vagyok. Gyémántnál értékesebbet kaptam tőled, bocsásd meg, hogy fizetségem, törekvéseim csupán üvegcserepek.

Szolgád:

Candra-śekhara Dāsa

CANDRA-GUPTA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

In this letter, I would like to wish you all the best for the mission you offer to Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa year after year.

Again, a year passed and while so much has been happening in the world and people have been doing so many things, You and the devotees You inspired came closer to the satisfaction of Lord Kṛṣṇa with another year of service. A lot of books have been distributed, a lot of people have heard the Holy Name through Harināma, Preaching and Festivals, a lot of people have been able to taste Kṛṣṇa Prasāda and many have been able to see Kṛṣṇa's face glowing with satisfaction and emotion.

In serving Śrīla Prabhupāda, every milestone accomplished is ultimately the fruit of your work.

On the occasion of your appearance day, I wish that your desires will continue to be fulfilled! Please bless us with it as well!

Your servant
Candra-gupta Dāsa

CANDRAMĀLĀ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

It is impossible for an unqualified disciple to describe a spiritual master whose qualifications cannot be put into words. You have changed my life in a positive way since the first time I saw you. I can't thank you enough. No instruction is given by you without the power to carry it out. You are always with us, if we can do our part in the relationship, we can feel it. As time passes, I realise how valuable you are. It is my heartfelt wish to please you, to be worthy of you. With all your being, with your instructions, with your books, with your devotion to Śrīla Prabhupāda, you are our greatest example, our greatest inspiration, and our greatest protector. Living in this material world can be really hard sometimes. And I understand that the more I take shelter in you, the more I put you at the center of my life, the safer and more peaceful I am.

Guru Mahārāja, you don't waste a single moment. I pray that my relationship with time becomes like yours. You have endured many difficulties and accomplished great projects despite all challenges. Every action you do is for Śrīla Prabhupāda's and Kṛṣṇa's satisfaction. It's very inspiring to see this. Although you are a very elevated person, you are very humble. I believe that your faith in Kṛṣṇa will one day be born in my heart because I am your disciple. Although I personally do not deserve it, Kṛṣṇa will have mercy on me because of you. You are 'always very eager to serve Kṛṣṇa faithfully.' And even a blind person can

see your devotion to the holy name. You are glorifying Kṛṣṇa every moment with your books, your lessons, your way of living. And your attachment to the holy *dhāma* is so much that you brought Vṛndāvana to Hungary. And everywhere you go becomes Vṛndāvana.

Please Guru Mahārāja, this little bird who hasn't broken her shell yet doesn't want to leave your protection for a second. Do not withhold your mercy and protection from me so that one day I will be able to fly. Although I am not qualified to deserve all this however, I am hopeful because you are my spiritual master. My love for you transforms my heart. I am so grateful to you that I cannot put it into words. I long to be a much better student, to be able to serve you more purely. Please continue to give your mercy to me and to all your students. You are our everything.

Your servant

Candramālā Devī Dāsī

CARAṆA-REṆU DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for living such an ideal Kṛṣṇa conscious life. Your steadiness in Kṛṣṇa consciousness is inspiring and reassuring. You remain fixed, focused and determined in your service to Śrīla Prabhupāda, never being disturbed by the strong waves and winds of maya but providing a perfect example for all of us to follow.

You have completely dedicated yourself to serving Śrīla Prabhupāda and his mission, and from this service you have produced so many wonderful things.

Your amazing books which are so instructive and wonderful to read, clearly tell us how we can make advancement on the spiritual path. They enlighten us as to the meaning of pure devotional service and how to achieve it.

They fill us with bliss and excitement as we read of Kṛṣṇa's wonderful pastimes with his intimate associates in the transcendental lands of Vṛndāvana and

Mathurā and a yearning to actually witness, and hopefully one day to personally take part in them.

Thank you for your Vlogs and podcasts with which you continually and compassionately reach out to a wide audience speaking relevant truths and encouraging us to make personal improvements in our lifestyles.

When travelling and visiting different temples or centres, I have personally seen how you completely and generously give of yourself to others by sharing your precious time, instructions, humour and advice unreservedly.

You have provided a wonderful template such as New Vraja-dhāma showing devotees how to live a successful, peaceful, and joyful human life.

Dear Guru Mahārāja, please forgive me for not being able to fully appreciate all that you have given us.

Please bless me so that I can somehow or other advance in my spiritual life, be more appreciative of your gifts and serve and satisfy the devotees especially those within the Welsh Yātrā.

Aspiring to be the humble servant of your servants,
Caraṇa-reṇu Devī Dāsi

CARITĀMṚTA DEVĪ DĀSI

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és minden dicsőséget neked!

Ismét eltelt egy év, s mi, elesett tanítványaid, megpróbáljuk megmutatni, hogy mennyire fontos vagy nekünk, hogy milyen hála van a szívünkben, mert létezel, mert kapcsolódhatunk hozzád. Ezt a feléd irányuló érzéshalmazt majdnem lehetetlen kifejezni, így marad a szavak általi dicsőítésed.

Nagyon köszönöm, hogy vagy. Köszönöm szépen az avatást, és köszönöm szépen a kitüntetett lehetőséget, hogy Rādhā-Śyāma oltárára léphettem. Ez az év végtelenül nehéz volt számomra, és a betegségem miatt fizikai és lelki szenvedéssel volt teli. Köszönöm, hogy egész évben figyeltél rám és folyamatosan

érdeklődtél az állapotomról, Guru Mahārāja! Köszönöm a telefonhívásokat, a lelki támogatást, s mind a praktikus tanácsokat, mind azokat, amik a lelki helyzetemre, az előre mozdulásomra, a további fejlődésemre vonatkoztak.

Köszönöm, hogy számíthatok arra, hogy ha úgy adódik, a testem elhagyásakor is gondolsz majd rám, elesett tanítványodra, s azt gondolom, az az igazi segítség, hogy olyan lelki tudást kaptunk és kapunk tőled, amit magunkkal tudunk vinni a halálunk után is. Köszönöm és köszönjük mindazon tanításaid, melyek ezt a folyamatot segítik. Ezt a sok nehézséget és ezt a sok szenvedést nem tudtam volna a szent név gyógyító és erőt adó támasza és menedéke nélkül végigcsinálni. Köszönöm, köszönjük, hogy a Kṛṣṇa-tudatot és a szent nevet elhoztad nekünk. Nélküled nem lenne ez a kapaszkodónk!

És végül kifejezhetetlen hála van bennem a végtelen figyelmes segítségéért, tanácsaidért és tanításaidért, ami a lányom felé irányul. Köszönöm! Végtelenül köszönöm!

Kṛṣṇa éltesen még számtalan évig! Szívből és mélyen szeretném, hogy sokáig követhessük még a lábnyomodat!

Jelentéktelen és tökéletlen szolgád:
Caritāmṛta Devī Dāsi

CITTA HARI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Kṛṣṇa az eredeti, legfelsőbb lelki tanítómester: *imaṁ vivasvate yogaṁ proktavān ahaṁ avyayam* (*Bhagavad-gītā* 4.1), a Legfelsőbbel való kapcsolat örök tudományát Ő személyesen oktatta.

A legfelsőbb gondoskodás e hangulatának, hogy megmentse elesett, eltévedt gyermekeit, a megszemélyesült formája ebben a legsötétebb korban az Úr Śrī Caitanya Mahāprabhu és az Úr Nityānanda Prabhu, társaikkal egyetemben.

A hat Gosvāmī és hűséges követőik, valamint a tőlük eredő lelki tanítványi láncolat tagjai mindannyian e legfelsőbb kegyóceánnak a részei, kiterjedései, személyes megnyilvánulásai. Közülük is Śrīla Prabhupāda és a lelki tanítómes-
terünk az, akiken keresztül a legelevenebben, legközvetlenebbül tapasztalhatjuk az Úr mindenek fölötti, kegyes, indokolatlan, szereteteli hangulatát.

Éppen ezért megjelenésed olyan az életünkben, mint a felfoghatatlanul ragyogó nap a mi elveszett, elsötétült egünk horizontján. Fényt és meleget hozott e kietlen, elveszett tájra, és állhatatos, fáradhatatlan odaadásod életet lehelt e terméketlen sivatagi talajba, gondosan öntözte, szeretettel gondozta.

Erre a páratlan csodára, kiváltságos szerencsénkre emlékeztet újra és újra megjelenésed napja. Hálásan köszönöm, hogy a tanításodon és személyes példádön keresztül életet, reményt adsz, és vezetsz minket kívülről és belülről is, a szívünkön keresztül. Végigvezetsz a számunkra lehetetlen akadályokkal teli rögzös belső úton, a teljes elfogadás útján. Ezáltal fokozatosan felfedezhetjük a belső, személyes folyamatot, az igaz, szeretettel teli lelki kapcsolatainkat, ami az egyetlen valóság, az illúziótól, a személytelenségtől és az elkerüléstől mentes, teljesen tiszta és ragyogó megoldás az életünk minden problémájára, az anyagi feltételekhez kötött válságunkra. Nélküled rég elmerültünk volna bűneink súlyától a szenvedés feneketlen óceánjában, ehelyett viszont kegyedből egyre felszabadultabb érzelmekben és felejthetetlen élményekben lehet részünk.

Köszönöm mindezt, és imádkozom azért, hogy úgy fogadhassam ezt a belső útmutatást, a szeretet megnyilvánulását, ahogy tiszta szívből adod, tiszta szívvel. Kegyed nélkül egy tapodtat se tudnék haladni, csak tudatlanul, egyre távolodnék az igaz célomtól, de áldásod által biztosan tudom, hogy fokozatosan, lépésről lépésre eltűnhet minden áthatolhatatlannak érzett akadály. Mert ez a Legfelsőbb által adott kapcsolat, a bensőséges, személyes folyamat, a biztos megoldás csodája.

Köszönöm, hogy az Úr Caitanya Mahāprabhu, a legkegyesebb Úr kegyének hordozója, életmentő serlege vagy éppen a kietlen, kiszáradt világban. Kérlek, csöppents egy cseppet erre a gyenge venyigére, mert csak ez a remény tarthatja életben, fejlődésben. E szeretet kiapadhatatlan áradata nélkül, hogyan is tudna e gyámoltalan növény megeredni, létezni, megerősödni? Másképp, hogyan lehetne a bűnök sivatagi porát valaha is lemosni e szívről?

Bár tudom, hogy nem vagyok alkalmas rá, de mivel azt mondtad, hogy lelki szempontból szabad mohónak lenni, arra kérlek, hogy áldd meg ezt a remény-

teli növényt kegyeddel, hogy kivirágozzon, beérhessen és a kegy édes gyümölcsseit hordozhassa a szívében. Mert ahogy tőled tanultuk, ez okozza Kṛṣṇának a legnagyobb örömet, és erre vágyom, mert tudom és remélem, hogy ez tesz téged is elégedetté.

Örök szolgád:
Citta Hari Dāsa

BHAKTA CSAPLÁR GYURI

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, fogadd el ezt a jelentéktelen felajánlást elesett szolgálótól, amivel szeretném kifejezni hálámat és mély tiszteletemet feléd.

Neked köszönhetően Európa szívében egy gyönyörűen működő *yātrā* jött létre, amellyel lehetősége nyílt mindenkinek, hogy részt vehessen Rādhā-Śyāmasundara és Gaura-Nitāi szolgálatában, vagy akár csak e helyek látogatójaként élvezhesse az Urak, illetve a *bhakták* társaságát.

Nagyon hálás vagyok, hogy neked köszönhetően részt vehetek a *bhakták* szolgálatában, és így lehetőségem nyílt a lelki életben való fejlődésre, az életem kiteljesítésére. A te kitartó, odaadó munkádnak köszönhetően az életem igazi értelmet nyert.

Tavaly elfogadtál tanítványodnak, amivel nagy örömet okoztál nekem, és amiért végtelenül hálás vagyok neked. Remélem, hogy a jövőben is lesz lehetőségem folytatni az odaadó szolgálat útját és ezáltal sikerülni fog téged is elégedetté tennem.

Legmélyebb tisztelettel alázatos szolgád:
Bhakta Csaplár Gyuri

BHAKTIN CSIZMADIÁNÉ MILLYE ÁGNES

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném kifejezni hálámat, szeretetemet irántad, köszönetemet, amiért folyton az elmémben tarthatlak, és szavaiddal a helyes irányba tereled csapongó gondolataimat! Minden évben ezt a napot várom a legjobban, amikor dicsőíthetlek, ilyenkor közelebb érezhetem magamat hozzád. Bár nagyon kevés alkalom volt eddigi életemben, amikor közelségedből meríthettem erőt, mégis olyan elszakíthatatlannak tűnik a kötelék, ami hozzád fűz, hogy szinte már nem is számít a találkozások száma. Sokszor az is boldoggá tesz, ha egy új videót megnézhetek tanításaidból, vagy egy rövid idézetet olvashatok tőled. Számomra nektárcseppek. Próbálok távolabb kerülni az online tértől, de más mód nem kínálkozik a társuláshoz. Természetesen többre vágyom, de elfogadtam, hogy csak ezek a lehetőségeim, és ha egyszer a *bhakták* indokolatlan kegyéből megváltozik az életem, akkor mindennél jobban hálás leszek. Annyira gyorsan telik az idő, érdemtelenül múlik el az életem; bizonyosan nem követek el mindent, hogy lelkileg fejlődjek, de a vágyam nem szűnik a szolgálatod iránt. Csodálom helyzetedet, hogy milyen hatalmas a tudásod, mennyi szeretetet adsz a *bhaktáknak*, és tanítást, amivel bárki esélyt kaphat, hogy visszakerülhesen a lelki otthonunkba. Megjelenésed napján kívánom, hogy nagyon sokáig vigyázzon rád Kṛṣṇa! Bárcsak méltó lennék a bizalmadra, bárcsak elégedetté tudnálak tenni! Kérlek, hadd vegyek menedéket lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Cszmadiáné Millye Ágnes

BHAKTIN CSUJOKNÉ DR. KÓSA JÚLIA

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Az idei évben jutottam el addig a pontig, hogy a lelki életemben egyedül már nem érhetek el tartós eredményeket vagy azokat is csak nagy nehézségek árán.

Szükségessé láttam egy olyan személyt választani lelki vezetőmnek, akire felnézek és akit tudok követni.

Nagyon hálás vagyok azért, hogy lehetőségem volt bemutatkozni neked, és te kegyesen elfogadtad a bemutatkozásomat.

Nem felejttem el soha azt a pillanatot, amikor ezt megtetted.

Ezután igyekszem még több időt és figyelmet fordítani a lelki életemre, hogy ha majd eljön az idő, tudjam viszonzni kegyességedet azzal, hogy hű tanítványod leszek.

Addig is hálás szívvel mondok neked köszönetet azért, hogy láthatom, milyen csodálatosan szolgálod Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *vaiṣṇavákat*.

Őszinte híved és szolgád:

Bhaktin Csujokné Dr. Kósa Júlia

DĀMODARA-RATI DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék élni ezzel a csodálatos lehetőséggel, hogy egy ilyen kiváló és különleges személy dicsőségét zenghetem, mint amilyen te vagy! Rādhā-Śyāma éltesen sokáig!

Egy régen írt leveledben, kérdésemre, hogy mi is az aranykor, ezt válaszol-

tad: „Az aranykor akkor jön, amikor a szíved arannyá válik. Ami megnyilvánul kint a világban, az annak az eredménye lesz, ami a *bhakták* szívében jelen van.”

Ez arra ihletett, hogy a te arany szívedre emlékezzek, és számba vegyem azt a sok csodát, ami megnyilvánult belőle.

Mondhatja valaki, hogy de erről annyiszor írtam már. És ez igaz. De amikor nap mint nap szembesülök azzal a rengeteg jóval, amit tőled kaptam, és nem győzők hálát adni érte, akkor nem érzem azt, hogy helytelenül cselekszem. Kṛṣṇa kedvteléseit is hányszor hallottuk már, mégis mindig élvezetet nyújt.

Ha egész életemen át szolgálak egyre eltökéltebben, akkor sem fogom tudni visszafizetni neked, amit tőled kaptam.

De nézzük meg, mi nyilvánult meg a te arany szívedből:

– 874 avatott tanítvány, emellett akik avatásra várnak, akik követnek távolabbról vagy közelebből – akiknek megváltozott az élete. Akik előtt megnyílt a lelki világ kapuja – csak az idő választja el őket attól. 874, vagy több ezer, vagy inkább több tízezer ember, aki esélyt kapott a boldogságra, az igazságra. És én is köztük vagyok!

– Krisna-völgy, Śrī Śrī Rādhā-Śyāma birodalma, ami lakóhelyet ad azoknak a legszerencsésebb lelkeknek, akik bár családban élnek, mégis élhetnek templomban, és lehet a munkájuk a szolgálatuk, és szentelhetik teljes életüket, figyelmüket az odaadó szolgálatban való fejlődésnek, az önmegvalósítás útjának. Hol van még egy ilyen csodálatos lehetőség a világban?! Kṛṣṇa kedvteléseinek helyszínén élhettek, sétálhattok, és emlékezhettek rájuk. A *bhaktáknak* minden lehetőségük megvan arra, hogy tökéletessé tegyék az életüket. És én is köztük vagyok!

– Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāma. Akik utaztak sokat a világban, vagy csak átlapozták a *Darśana* könyvet, tapasztalhatták, hogy itt Magyarországon vannak a legszebb *mūrtik* a világon. Az Ő szolgálai – akiket te képeztél és képzel folyamatosan és fáradhatatlanul – pedig nagyon szépen öltöztetik és díszítik Őket, hogy mindig tudjunk emlékezni Rájuk. Sokszor összeöltöznek a *Śrīmad-Bhāgavatam* soron következő versével, vagy a leckeadó „véletlenül” elmesél egy olyan kedvtelést, amit a háttér ábrázol. Ilyenkor azt gondolom, hogy én csak ennyit tapasztalok, de biztos más események is történnek még az én szemem számára láthatatlanul. Megkaptuk tőled a legszebb *mūrtikat*, és nap mint nap gyönyörködhetünk Bennük. És én is köztük vagyok!

– Könyveid sora. Mindegyik, kivétel nélkül. A nektár folyama sodorja el az olvasót, és állandó „lámpafelkapcsolást” (aha élményt) is tapasztal a szerencsés

élőlény. Bárcsak eljönne az a nap, amikor nem teszek mást, csak a te könyveidet olvasom reggeltől estig! És hálás szívvel imába foglalom a neved, hogy ezt megkaptam tőled! Egyre alaposabban, apró részletekbe menően írod nektári könyveidet. Aki igazán szerencsés, az függővé válik tőlük. És én is köztük vagyok!

– Töretlenül tanítasz bennünket nem csak írott formában, de nektári szavakkal is, leckéken, podcastokon, vlogokon, szemináriumokon keresztül. Fáradtságot nem kímélve készülsz rájuk, hogy a javunkra válják és kamatoztassuk saját életünkben az ott elhangzottakat. Mert ha megértjük transzcendentális tanításaidat, megváltozik az életünk, és másokét is rajtunk keresztül megváltoztatod. Aki téged hallhat, felszabadul a feltételekhez kötöttsége szorításából. És én is köztük vagyok!

– Személyes utasításaid, amik irányt mutatnak a *bhaktáknak* egy életen át, akár édes szavak, akár éles szavak formájában – de mindig a javunkra gondolva. A tanítvány legbecsesebb kincse a guru utasítása, aki megkapta ezt tőled, nagyon szerencsés. És én is köztük vagyok!

– A barátaimat is tőled kaptam, a férjemet is, ők mind a tanítványaid. Csofálatos személyek, akikre, ha csak rágondolok, megtisztul a szívem. Te munkálkods bennük, formázod a kis szívüket, és így egyre több tulajdonságra szert tesznek. A *bhakták* a legnagyobb kincsünk, mert segítenek a szolgálatunk fejlesztésében, a rád és Kṛṣṇára való emlékezésben, vagy csak ha bajban vagyunk. Ők képviselnek téged, rajtuk keresztül tanulunk meg szolgálni és szeretni – tisztán, önérdek nélkül. Gazdag az az ember, akinek akár csak egy igaz barátja is van. És én is köztük vagyok!

– A *kīrtanák*, *bhajanák*, melyek áldásában régebben sűrűbben részesülhettünk hiányoznak. A lelki életem legnagyobb táplálói voltak, énekelni két napon át (mint régen a Krisna-völgyi Szent név napokon), vagy éjfélig (mint Śrī Rādhāṣṭamīn). Ezekben a *kīrtanákban* elolvad a hamis egó, megszűnik a tér és az idő, és megvalósul a teljes érdek egység: Rādhā-Śyāma öröme. Boldog az a *bhakta*, akinek ezek ott vannak az emlékeiben. És én is köztük vagyok!

– A leveleidet is végtelenül köszönöm! Bocsáss meg, hogy én mindig olyan hosszan írtam neked, és így visszatekintve nem fontos dolgokról. De te mindig kedvesen válaszoltál, végtelen türelemmel reagáltál. Azok a levelek az útravaló útmutatóim, örökké lelkesedést meríték belőlük, és úgy érzem, hogy jelen vagy, amikor olvasom őket. Szerencsés az a *bhakta*, akinek van egy ilyen kincstára, a tőled kapott levelek kincse. És én is köztük vagyok!

– Köszönöm neked Śrīla Prabhupādát! Ha te nem veszed a fáradságot, hogy ide gyere Magyarországra, akkor hogy kerültem volna kapcsolatba Ő Isteni Kegyelmével, a tanításaival, az életmódjával, az értékrendjével, az élet céljával? Mennyi lemondást vállaltál értem, amit az ő kedvéért tettem, és én kaptam a hasznot belőle! Szeretnék olyan lenni, mint te. Ismered a lelki tanítómestered vágyát, gondolkodását, szavait, tanításait, el vagy merülve benne. Ő az iránytű az életedben: Śrīla Prabhupāda mit mondott erről, mit mondana most, hogyan cselekedne? Nagy biztonságot ad nekem, hogy te ennyire Śrīla Prabhupāda-tudatos vagy. Példát mutatsz, hogy nekem is arra kell törekednem, hogy ilyenné váljak: ismerjem a tanításaitokat, könyveiteket, leckéiteket, éle-teteket, vágyaitokat.

Ez a te kincsesbányához hasonlatos szíved számomra látható megnyilvánu-lása. Biztos vagyok benne, hogy ha egyre komolyabban, odaadóbban és figyel-mesebben szolgálak téged, egyre többet fogok látni belőle.

Az életemet teszem arra, hogy ezeket a csodálatos kincseket mindig a legna-gyobb becsben tartsam, és másoknak is adjak belőlük.

Az életünket teljesen átítatod. Olyan vagy nekünk, mint a Sarkcsil-lag, ami körül az összes többi bolygó kering. „Guru Mahārāja így szereti!” „Guru Mahārāja így szeretné!” „Guru Mahārāja így tanította!” Benne vagy a Krisna-völgyi levegőben. Bármerre nézek, téged látlok. A szent lótuszkezeid munkáját. Köszönöm, hogy védelmezel bennünket, irányt mutatsz, menedé-kedbe fogadtál. Ha csak kapaszkodok erősen a *dhotidba*, vagy ha bátrabb vagyok, a lótuszlábadba, akkor semmi baj nem érhet. Tudom. Bár hatalmadnak csak parányi töredékét érzékelem.

Még számtalan utasításodat nem követem, de az a szándékom és törekvé-sem, hogy ebben fejlődjek, és az a remény hajt előre, hogy egyszer majd elége-dett leszel velem.

Kívánom, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāma, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és Śrīla Prabhupāda összes áldásukkal árásszanak el!

Örökké hálás szolgád:

Dāmodara-rati Devī Dāsi

DAYĀMAYA DĀSA

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

Mostani írásomat szeretném virágszirmokként felajánlani lótuuszlábadhoz megjelenési napod alkalmából. Amikor 2020-ban felhívtál magadhoz miután levelet írtam neked, hogy a tanítványod szeretné lenni, elmondtad, hogy a legfőbb szolgálat az, hogy Kṛṣṇa-tudatos legyek, és a mai napig visszacseng a fülemben ahogyan azt mondod: „Segítek”.

Az utóbbi hónapokban ez a két dolog az, amire rávilágít nekem Kṛṣṇa: hogy a valóság szerint és *bhakták* társaságában, menedékében, a te menedékedben éljek, nem pedig identitásválságban, az elmémmel harcolva, azzal küzdve, hogy nem tudok igazán függeni Istentől és azoktól, akik Istent közvetítik. Kezdek ráébredni arra, hogy mi is zajlik bennem valójában, és ez néha ijesztő. Az elme át akarja venni az irányítást, és küzdelmek alakulnak ki bennem. Remélem, hogy ezek idővel majd lecsendesednek és megtalálom a helyzetet, ahol önmagam tudok lenni, és kiegyensúlyozottan, szilárdan tudom gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot.

Ezzel kapcsolatban eszembe jut, hogy te lelki tanítómesterként mit is válsz, hogy visszavezess minket Kṛṣṇához. Ezt nem is lehet máshogy csinálni, csak nagy szeretettel és apai gondoskodással, amit érzek is, amikor a közeledben lehetek.

Köszönöm, hogy elfogadsz akkor is, ha néha engedetlen fiadként az elmém más irányba vinne.

Maradok örök szolgád:

Dayāmaya Dāsa

DAYĀRĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretném a hálámat kifejezni azért a sok jóért, amit neked köszönhetek!

Elsősorban azért, hogy elfogadtál tanítványodnak. Sokszor felidézem azt a napot amikor felavattál, azóta is kedves emlékként él a szívemben.

Jelenleg Krisna-völgyben élek, az ehhez való inspirációt is belőled merítem. Úgy gondoltam, ha te adod a kegyedet, akkor talán nekem is sikerülhet itt élnem, szolgálnom Rādhā-Śyāmát és téged. Nagyon boldog és elégedett életem van itt, a menedékedben.

Azért is hálás vagyok neked, hogy nyáron olyan sok időt tölthettünk együtt a nagyszerű lemezed elkészítése során, amely időszak alatt felejthetetlen élményeket szerezhettem. A hosszú és kemény nyári napokon, amikor nagyon elfáradtam a mezőgazdasági munkákban, igazi felüdülés volt a veled való társulás és gyakorlás. Mindannyian nagyon vártuk az esti próbákat. Ez volt életem legszebb nyara. A felvétel napjaiban nagyon izgultunk, hogy a lehető legkevesebbet hibázzunk, s kegyedből mindössze egy-két apró hiba csúszott csak be.

Most, miközben írom ezt a levelet, jelenleg is nagyon hiányzol, hiszen távol innen, Indiában vagy. Podcastjaid enyhítik ezt a hiányt, illetve az a tudat, hogy a Krisna-völgyi szolgálataimmal reményeim szerint elégedetté tehetlek.

Bízom benne, hogy nemsokára személyesen is élvezhetem a társaságodat!

Jelentéktelen szolgád:
Dayārāma Dāsa

DEVAKANYĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you.

This year your Vyāsa-pūjā has come again, and like every year I just want to express to you my gratitude and admiration.

I recently read a transcript of a lecture by Śrīla Prabhupāda on *ŚBh.* 1.7.44, where he says the following:

“Even if you become more learned than your guru, you should not exhibit it before your guru. You should always remain a fool number one.”

Śrīla Prabhupāda really emphasised this point. However, I thought I am so fortunate, that I do not have to be afraid of committing this offence at all. Even if I wanted to be more learned I would not have a chance. You are an example all over the world, of what going deep into Vedic knowledge means. This year I visited several centres around Europe, wherever I went and introduced myself as your disciple, everyone just expressed their admiration for you.

You are like no one else. By your unfathomable faith in Śrīla Prabhupāda, you have created such an amazing yatra in Hungary, established one of the highest spiritual standards in the world and given us so many wonderful and incomparable books. You always stick to Prabhupāda’s words, follow him in every aspect of your life.

I realise again and again that I got such a unique opportunity of being born here in Hungary and having you in my life. I just want to follow your instructions, as you followed Śrīla Prabhupāda’s and take shelter at your lotus feet. In the long-term I would like to stay in Krishna Valley and contribute to the success of the Hungarian *yātrā* as much as I am able to, worship Rādhā-Śyāma, and continue the mission you started here.

Thank you for the opportunity of accepting me as your disciple and please give me your mercy to be eligible to call myself one.

Your insignificant servant,
Devakanyā Devī Dāsī

DEVARŚI DĀSA

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Over the past year I have attempted to assist HG Sīta-Rāma Prabhu in his service to you and Śrīla Prabhupāda. To say that it is not easy to establish a community around cow protection, farming, and education would be the greatest understatement of my life. Hare Kṛṣṇa! I thought it was difficult to control my mind and senses. I thought it was difficult to find compromises and harmony in married life with children. I thought it was difficult managing volunteers on Food for Life and other projects I've tried to lead. However, nothing could have prepared me for the difficulties in bringing harmony and unity to a community of devotees trying to live and serve together. It is a service that seems beyond my physical and spiritual competence. It is littered with stumbling blocks and heart-breaking disappointments. Yet, I remain convinced it is the most important thing in my life. I can only pray.

May Lord Matsya break our pride and lead us to safety. May Lord Kūrma bear the weight of our egos and help us churn nectarine devotion out of the ocean of our flawed service. May Lord Varāha lift our consciousness from the depths of the material universe and place it in the orbit of the lotus feet of Śrīla Prabhupāda. May the great Lord Nṛsiṃhadeva protect our delicate creepers of devotion and rip from our hearts our offensive and divisive mentalities. May the merciful Lord Trivikrama establish his proprietorship over all we have and push us into humble service. May Lord Paraśurāma remove the obstacles to proper management of this mission for generations to come. May the perfect prince of Ayodhyā, Lord Rāma, please accept us as his own and shelter us from the Rāvaṇa-like army of Kali. May the sweet Lord Kṛṣṇa become our central focus of unity. May He bless our endeavours to protect His cows, while His dear brother Lord Balarāma blesses the harvests of our external fields and internal *bhakti-latās*. May Lord Buddha bless our attempt to spread the principles of *ahimsā* far and wide, and may Lord Kalki bless us with a golden age of simple living and high thinking.

Begging for your mercy and blessings to find the intelligence in myself to please my dear god-brother, yourself, and Śrīla Prabhupāda.

Yours always,
Devarśi Dāsa

DHARMĀTMĀ DĀSA

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Wishing you all good health and strength, so your disciples can assist you in your service to Rādhā-Śyāmasundara for a long time to come.

Your servant,
Dharmātmā Dāsa

DHARMA-RĀJA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances and all glories to your Divine Grace and Śrīla Prabhupāda.

My heart overflows with love and gratitude for you, especially after attending your Caitanya Caritamṛta and Gaura Pūrṇimā classes and *kīrtanas* in Śrīdhāma Māyāpur this year. It was a long-cherished dream come true.

Your deep spiritual realizations, your logical and *śāstra*-based presentation of Kṛṣṇa Consciousness philosophy, and your chastisements have transformed my life. I remember how you corrected me in your podcast last year and instructed me to study deeper and collate teachings systematically instead of superficially

reading and picking out points from *śāstra*. Your instructions have been my constant focus.

Witnessing your spiritual bliss while singing *Lālasāmayi Prārthanā* and *Nāma Saṅkīrtana* on Gaura Pūrṇimā was a moment that touched my soul. It was as if you had opened the doors to your heart and allowed me to see your innermost love for Lord Caitanya and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmsundara.

Your dedication to Śrīla Prabhupāda's mission, your exemplary Vaiṣṇava conduct, your illuminating classes and *kīrtanas*, and your compassionate heart have all inspired me to stick to this path and be loyal to Śrīla Prabhupāda's teachings. You are a living example of what it means to be a *mahā-bhāgavata*, and I feel fortunate and blessed to be your disciple.

I cannot thank you enough, Guru Mahārāja, for all that you have done for me. You have given me a purpose, a direction, and a sense of belonging in this world. You have shown me how to lead a life that is pleasing to Kṛṣṇa and how to serve Him with love and devotion.

I know that I can never repay the debt I owe you, but I promise to follow your teachings always and strive to become a better devotee with each passing day.

Your servant,
Dharma-rāja Dāsa
New York City, USA

DHARMA-SETU DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances, all glories to your Divine Grace, all glories to Śrīla Prabhupāda.

In the seventh canto, fifteenth chapter of *Śrīmad-Bhāgavatam*, Nārada Muni instructs Mahārāja Yudhiṣṭhira that by engaging in the service of the spiritual master with faith and devotion one can automatically acquire all the benefits of other methods of spiritual attainment and can conquer the influence

of the modes of nature. Such faith and devotion in Śrī Guru is not based on sentiment alone, but rather on the understanding that because the spiritual master gives transcendental knowledge for enlightenment he is to be considered directly the Supreme Personality of Godhead - ‘*yasya sākṣād bhagavati jñāna-dīpa-prade gurau*’ (Śrīmad-Bhāgavatam 7.15.26). Demonstrating faith and devotion to Śrīla Prabhupāda through your personal activities and teachings, you are kindly giving transcendental knowledge to your disciples by which we can aspire for an eternal relationship with Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa and Their loving associates.

Although situated a long way from your lotus feet, both physically and spiritually, I beg you for your blessings to attain devotional service following in your footsteps “*śrī-guru-carāṇe rati, ei se uttama-gati je prasāde pūre sarva āśā* - Attachment to Śrī Guru’s lotus feet is the supreme goal and by his grace all desires are fulfilled” (Narottama Dāsa Ṭhākura). Through your beautiful rendition of *Śrī Vilāpa-kusumāñjali* you are kindly shaping the direction of my aspirations for eternal service. I pray that by your Divine Grace those aspirations may one day be fulfilled.

Your servant,
Dharma-setu Dāsa

DĪNA-BANDHU DĀSA

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I met with your lotus feet in 2019 in Istanbul, where your presence was powerful and calming. I was searching for a Guru, and you were the first ISKCON Guru I had seen. My mind at the time did not accept that I was already your servant; whatever you instructed me I wanted to carry out - I wanted to please you, and this indicated to me that you were my Guru.

In time it became obvious that I should ask for a formal guru-disciple rela-

tionship. I asked through Nṛsiṃha Kṛṣṇa Prabhu, and you speedily and mercifully accepted me, which surprised me beyond my expectations.

You are the embodiment of Kṛṣṇa's mercy for me - an ocean of mercy. You are always kind to me. I am such a fool, but you always protected me. This is my first letter to you. I am trying to get better in writing about my feelings to you.

Guru Mahārāja, you picked me up from hell, yet I still could not develop a strong attachment to the holy name until this time. I am praying for attachment to the holy name and to become a better servant. You are so glorious, please continue to give me mercy.

Your lowest servant,
Dīna-bandhu Dāsa

DIVYA-KELI DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to You!

We are so fortunate to have this opportunity to remember you, and to glorify you on your appearance day. I feel so grateful to have you as my spiritual master. I am always thinking of how lucky we are, because you accepted us and gave us the path through Śrīla Prabhupāda, the path with which we can easily go back home back to Godhead, if we are serious enough to follow His teachings and instructions. We simply have to give this one life, as Śrīla Prabhupāda many times said.

We are all of such different natures, with varying moods and behaviours. Additionally, we are on such different levels of devotion, so I often reflect how it couldn't be easy for you to deal with us all. But still, you keep following your Guru Mahārāja's instructions, showing us a perfect example to follow in our own lives, and giving us a chance for perfection. You flawlessly demonstrate the potency of following the order of the spiritual master. As your disciples we must learn this art from you. Sometimes I feel that we do not really deserve

the tolerance you afford us. So many times you have to repeat yourself, sometimes multiple times, in order to make us do things in the right way. But you keep repeating, patiently. Without this we would have no chance to make any progress. Without you we would just be lost. We are products of your causeless mercy.

Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura writes in *Gurv-aṣṭaka*: “The spiritual master is receiving benediction from the ocean of mercy. Just as a cloud pours water on a forest fire to extinguish it, so the spiritual master delivers the materially afflicted world by extinguishing the blazing fire of material existence.” You are always very very tolerant with me. I keep committing the same mistakes all the time. I feel so ashamed because of those moments. But you are so soft hearted that you always give me a chance to correct things, or to make it better next time. You are always giving so much mercy which I do not deserve. By this mercy we can receive the mercy of Kṛṣṇa. And without your blessings there is no possibility of any advancement.

I remember last year on your appearance day you were in Śrī Vṛndāvana Dhāma, and by your mercy we had the opportunity to serve you. It was such a wonderful time. You were with Śrīla Bhakti Bhṛṅga Govinda Swami Mahārāja, Śrīla Indradyumna Swami Mahārāja, Śrīla Asita Kṛṣṇa Swami Mahārāja, and H. H. Balarāma Baba. It was a really nice feast. There were so many wonderful preparations, many of your favourites. I remember I made *samosās* for you. Mañjuvālī Mātājī, Yaśasvinī Mātājī, and other talented cooks wanted to satisfy you on this special day.

After the salty preparations had been served, we began to distribute the sweets. There was very nice chocolate cake, *rasagullā*, *sandēśa*, and *barfi*, amongst others. At the end of the lunch we usually distribute *mukhavāsa*, an Indian mouth freshener. I had noticed that alongside the *dahi-vaḍa*, they had also packed a nice little packet of what looked like *mukhavāsa*. I was impressed by how thoughtful they were, thinking also about the end of the meal. So when almost everyone had finished, I started to distribute the “*mukhavāsa*.”

On my first round, only Asita Kṛṣṇa Mahārāja took this special item, since he had finished with the sweets. He quietly accepted it and did not say anything. After a while, when everybody had finished their sweets, I went around again with this special *mukhavāsa*. As Govinda Mahārāja ate it, he began looking at me with a very strange face, and Indradyumna Mahārāja the same. Then they looked at each other and made a face like ‘what is this horrible thing?’ They

were coughing and I didn't understand what was going on, so I served some to you as well, Guru Mahārāja. You also reacted the same.

It was terrible. I saw you all experiencing such a bad taste. Full of concern, I began offering some more sweets or something to drink. But you rather wanted to know what it was I had served you with. I felt my face going red in embarrassment. I felt so very ashamed and worried, but I could not answer the question; what was this special *mukhavāsa*? Your red faces only increased my worry. Had I poisoned you all? It felt like a nightmare, and I wished I could wake up from it and all would be ok.

After a few minutes, Govinda Mahārāja asked me: "This *mukhavāsa* was with the *dahi-vaḍa*?" I replied "yes Mahārāja." He continued: "Oh, so that was the *masala* for *dahi-vaḍa*, not *mukhavāsa*!" At that moment, everybody started laughing sooo much. The *masala* contains cumin seeds, black salt, chili, and various other spices, and when all mixed together, has a rather unpleasant taste, especially when contrasted with the delectable feast. Following this incident, I received the name Mukhavāsa-keli. I still feel so sorry about this incident. Of course it does have a funny side, but still I am so grateful to you for forgiving such a blunder.

We are always learning so much from you. You are showing the perfect example for us to follow because you always glorify your spiritual master. Words cannot thank you enough for your tolerance, efforts and care. I am unable to repay you Guru Mahārāja. I can just promise that I offer my life and soul for Rādhā-Śyāmasundara's service.

Your servant, always
Divya-keli Devī Dāsī

DIVYA-NĀMA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat és szeretetteljes jókívánságaimat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget oltalmazó, hűs
menedékednek!

Szeretnék elmesélni egy történetet.

Egyik reggel nagyon frusztrált voltam, semmirekellőnek éreztem magam. Arra gondoltam, méltatlan vagyok arra, hogy a tanítványod legyek. Mint minden reggel, megálltam Új Vraja-dhāma határán, hogy elmondjam az imáimat, de az is csak olyan gépies volt. A sírás kerülgetett, úgy éreztem minden törekvésem hiábavaló. Aztán összevesztem a főnökömmel, és sértődöttségemben elkezdtem leckéket hallgatni, hogy ne kelljen senkihez sem szólnom.

A hangod teljesen megnyugtató volt, és a leckék kicseréltek. Olyan érzés volt, mintha hajléktalan lettem volna, de te egy gyönyörű új otthonnal áldottál volna meg!

Kicserélődtem, a boldogságom visszatért, újra éltem, kaptam levegőt.

Azóta minden nap hallgatlak vagy olvasok tőled, mert csak így tudok boldogulni.

Hálásan köszönök mindent!

Szolgád:

Divya-nāma Dāsa

EKĀVALĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Eltelt újra egy év amióta a legutóbbi felajánlásomat írtam neked, mégis úgy tűnik, mintha tegnap lett volna. Most ismét a kegyedért imádkozom, hogy intelligenciám legyen ahhoz, hogy szavaimmal örömet és elégedettséget tudjak okozni neked. Boldog kötelességemnek érzem, hogy téged dicsőítselek, mert ez lehetőséget ad arra, hogy elmerülhessek csodálatos tulajdonságaidban. Ez mindig így van, de a születésnapodon még inkább. Mély hálát érzek a szívemben, ha arra gondolok, milyen nehéz felelősséget vállaltál fel: azt, hogy visszaviszel haza, Istenhez. Köszönöm azt a sok türelmet, amellyel ezen az úton

vezetsz, és az időt és energiát, amelyet bele fektetsz abba, hogy segíts fejlődnöm a lelki életben. Te vagy a legkedvesebb és a legfontosabb személy az életemben, és a példaképem abban, hogyan kell követni és szolgálni a missziót. Ahogy látom milyen hűen követed Śrīla Prabhupāda utasításait, és hogyan teljesíted be a vágyát, arra gondolok, milyen nagy kincset is kaptam: a társaságot és a lehetőséget, hogy szolgálhatlak.

Most, amikor a felajánlásomat írom, már csak néhány hét választ el az indiai utazástól, amiről írtam neked. Szavaidon elmélkedem, amiket egy *parikrama* leckéden hallottam. Arról beszéltél benne, hogyan készítsünk fel a szívünket a szent *dhāmāba* való belépésre. Azt mondtad, vágyunk kell arra, hogy megért-sük mi a *dhāma*, és hogy hogyan tudjuk szolgálni a *dhāmát*. Arról beszéltél, hogy nem élvező, hanem szolgáló hangulatban kell belépnünk Kṛṣṇa örök lakhelyére, alázatosan kell imádkoznunk és énekelnünk a szent nevet, és akkor feltárul előttünk igazi valóságában. Ezeket a tanításokat mélyen a szívembe zárom, mert tudom, hogy szavaid mindig átsegítenek minden próbatételen. Tanítá-said a menedékem, amikor távol vagy. Személyes jelenléted mindig nagyon inspiráló számomra, olyannyira, hogy még kemény szívemet is meglágyítja, de amikor nem vagy itt, hiányérzetem van. Ilyenkor Śrīla Prabhupāda szavaira gondolok: ha egy tanítvány őszintén követi a lelki tanítómestere utasításait, akkor mindig érezni fogja a lelki tanítómester személyes jelenlétét a szívében. Ezen meditáltam ma, miközben virágfűzért fűztem estére Śrīmatī Rādhārāṇī-nak a tündérfa illatos téli virágaiból, abból a kis virágból, amely Új Vraja-dhāma csodája, és valószínűleg azért nyílik, hogy örömet szerezzen az isteni párnak a hideg téli éjszakákon, azon a helyen, amit te hoztál létre Nekik és az itt élő *vaiṣṇaváknak*, hogy szolgálhassuk Őket. Rādhā-Śyāma birodalmán kívül sehol sem tapasztaltam még ilyen boldog életet. Köszönöm ezt a csodálatos és kivé-teles lehetőséget, kedves Guru Mahārāja!

Örök szolgád:

Ekāvalī Devī Dāsī

EKA-VARṆA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to your most merciful lotus feet. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda.

Your glories are unlimited, so how to glorify you sufficiently with my limited understanding and intelligence? In all honesty, it is not possible for me to adequately understand or glorify you. But it is so relishable to try.

Kṛṣṇa said to Arjuna in the 10th chapter of the *Bhagavad-gītā* (10.19):

*śrī-bhagavān uvāca
hanta te kathayiṣyāmi
divyā hy ātma-vibhūṭayaḥ
prādhānyataḥ kuru-śreṣṭha
nāsty anto vistarasya me*

Translation

“Yes, I will tell you of My splendidous manifestations, but only of those which are prominent, O Arjuna, for My opulence is limitless.”

My mood is such that I relish the attempt to understand Kṛṣṇa and His glories and opulence and in a similar vein I will attempt my insignificant offering to you and your many splendid glories, manifestations, and opulence in this world.

All glories, All glories, All glories:

You have inspired and guided the devotees, both in the presence of Śrīla Prabhupāda and after he departed this world. Through temples you have built and maintained, for the love of Kṛṣṇa, and for the books, *kīrtana*, and *prasāda* you have distributed. You have been a steady rock through tough times, maintaining the stiff upper lip of a British soldier.

The years of replying to emails, letters, phone calls, text messages, pagers, and telegrams. You have selflessly given your all to the will of the devotees, never for a second seeing this as a burden, but rather a most glorious service to your guru and Kṛṣṇa.

To the podcasts, vlogs, books written, classes given, and personal instructions to the devotees, year after year.

To the style of your preaching, humble, down to earth, accepting, and regal like an English king, but with a thunderbolt behind your back, ready to throw at a moment's notice. Setting the standard and being a flawless example to your disciples.

To the regulation and routine of your daily life, in eating, sleeping, and *sādhana*. Precise like a Swiss watch...

To the impacts you created and the legacy you made, which is felt all over the world by thousands of devotees and non-devotees alike.

To, perhaps, one of the most incredible manifestations - Hungary!!! Not just the Budapest temple, or Krishna Valley, or the centres and restaurants, but to the most incredible thing: The devotees and the mood of the devotees. You and the devotees are one. They know your mind and you made them what they are.

All this has had the biggest impact on my life. I live and serve in Hungary and feel your presence there. I am drawn to Hungary like a moth to the flame. To be honest, it felt like poison at first, but things have changed and the poison has turned to nectar. I have seen the deeper glories of what you have done in Hungary.

I promise to always find my way back home, to Hungary.

I promise to try to follow your instructions to learn Hungarian.

I promise to attempt to be a good representative of your mood and mission.

Thank you so much Guru Mahārāja.

Your most useless rotten disciple,
Eka-varṇa Dāsa

BHAKTIN ELENA

Dear Guru Mahārāja,

Please kindly accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet.
All Glories to Śrīla Prabhupāda! All Glories to you!

Oh, Guru Mahārāja, you are an example of Śrīla Prabhupāda's perfect servant. You do so much for his mission. You lead an impeccable lifestyle; you show by

your example how to live a simple and exalted life. You preach, write transcendental literature and inspire. Over the past year, I have watched many videos of the New Vraja-dhāma Community. There were rave reviews of wonderful happenings there including inspiring preaching programs. This is due to your mercy Guru Mahārāja.

Allow me to offer you the fruits of my service to you. By your grace, it was possible for me to participate in Śrīla Prabhupāda's Marathon this year and to distribute 110 books (51 of which were *mahā* big books). It was only with your blessings that I was able to do *saṅkīrtana*. You inspired this.

Thanks to you, this jiva has started to get up early and conduct daily *maṅgala-ārati* and *guru-pūjā*. It was only by your grace that it became possible to do my *japa* in the morning, and not during the day or in the evening, as I previously did. Also, by your grace and instructions, it was possible to study *Śrīmad-Bhāgavatam* regularly. In one of your lectures, you cited the example of Gopa Kumāra, who could not achieve his goal despite repeating the *mahā-mantra* without offense. Studying *Śrīmad-Bhāgavatam* helps us in this regard by developing a relationship with Kṛṣṇa. This instruction has become very firmly embedded in my heart. Thank you for that.

I feel your presence, your hand that guides this insignificant soul along the path of devotion. Thanks to you, I realize this is the right way. Thank you, Guru Mahārāja, for your spiritual strength and inspirations, for everything you do and for the way you live. You are showing by example how to live and serve a spiritual teacher and the Lord Himself. Many thanks for this.

Please forgive me for continually wasting priceless time clinging to my material attachments and still not understanding what you require from me.

It was only by your grace that I began to understand the good of being in the company of devotees, the importance of chanting the Holy Names and serving in the mission of Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, please bless me so that I can always understand how to satisfy you and chant the holy names of the Lord purely thus sacrificing my happiness for serving the mission.

Your humble servant,
Bhaktin Elena

GAURA-ĀRATI DEVĪ DĀSĪ

My dear Gurudeva,

Please accept my sincere and humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I take the opportunity of this Vyāsa-pūjā offering to thank you, my dear spiritual master, for all your blessings. Your very presence in my life is a blessing, a gift from the lord, and I appreciate everything the Lord does to encourage me back to Him. Thank you for your kind words of encouragement and guidance. I continue to study, pray, and chant, trying to please you and the Lord.

Always seeking your blessings, forever at your lotus feet.

Gaura-ārati Devī Dāsī

GAURA-CANDRA DĀSA

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

*nāma-śreṣṭhaṁ manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavāṭīm
rādhā-kunḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-gurum taṁ nato 'smi*

„Leborulok a lelki tanitómasterem gyönyörű lótuszlábai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb Szent Nevet, az isteni mantrát, Śaci-mata fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet Mathurāt, a gyönyöradó lakhelyet Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kunḍát, Govardhana-hegyet és a szívemben a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikát és Mādhavát Vṛndāvanában.”
(Śrī Mukta-carita, Invokáció)

Megkaptam Gauramaṇi Prabhu és Gurūttama Prabhu isteni szolgálatát!

Drága Gurudeva! Te adtad nekem csodálatos tanítványod, Ānanda Caitanya Prabhu társulását, aki arra kér, hogy osszak könyvet, és ezáltal terjesszem az isteni pár iránti spontán szeretettel végzett szolgálat dicsőségét.

Ó, kedves lelki tanítómesterem! Te adtad nekem Vṛndāvana, a Rādhā-kunḍa és a Govhardana-hegy szolgálatának vágyát. Amikor a hűvösvölgyi Stop Shop parkolóban osztok könyvet, a környező lankák, az ott csordogáló patakokkal díszített táj Vṛndāvanára emlékeztet.

Ettől pedig egyre mohóbb vágy ébred a szívemben, hogy meghívjam az arra járó lelkeket, hogy egy napon majd velem együtt éljék át ezt a csodálatos élményt az eredeti otthonunkban!

Köszönöm szépen Guru Mahārāja mindezt! Érdemtelen vagyok a szeretetre, és nincsenek jó tulajdonságaim. De most mégis azért könyörgök hozzád, aki transzcendentális helyzeted miatt mindig a jót látod az élőlényekben, hogy gondoldj rám szeretettel!

Jelentéktelen szolgád:

Gaura-candra Dāsa

GAURA-CANDRIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves, jó Uram! Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

Dicsőség legyen neked mindig és mindenhol! Ezért imádkozom minden reggel ébredés után, hogy emlékeztessen magam arra, hogy minden napot, melynek kezdetekor dicsőíthetem az Urat, neked köszönhetek. Neked köszönhetem ezt az életet, hisz egy második születést kaphattam tőled, egy olyan életet, amit érdemes élni, aminek célja, értelme van.

Ha te nem osztottad volna indokolatlan kegyedet azáltal, hogy menedéket adsz lótuszlábadnál, lehet, hogy akkor is ugyanúgy felébrednék minden nap,

de a Kṛṣṇa-tudat nélkül milyen üres, értelmetlen napok lennének azok, milyen céltalan lét, milyen nyomorúságos élet lenne az!

Amikor megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, már akkor vágytam arra, hogy egyszer majd ismételhessen a *gāyatrī-mantrát*, és mint egy kisgyerek, aki alig várja, hogy felnőtt legyen, úgy vártam és reméltem, hogy ha őszintén akarom, és komoly erőfeszítést teszek, akkor egyszer majd talán megkaphatom tőled e csodálatos mantrákat. Ezért, hogy mindig emlékezsek erre a vágyamra, mint a gyermek, ki eljátssza már, hogy nagykorú, én is elmondtam a mantrákat, úgy ahogy kell, naponta háromszor.

S mivel akkor még a *gāyatrī-mantrák* rejtve voltak előttem, így az általam akkor ismert *praṇāma* mantrákat, később a te *praṇāma-mantráddal* együtt a *Pañca-tattva mahā-mantrát* és a *Hare Kṛṣṇa mahā-mantrát* ismételgettem. Mindezt tettem azért, hogy ha majd eljön az ideje, ha majd úgy érzed, érdemes leszek rá, akkor minél természetesebb legyen, hogy megszakítom a napom és mélyen meditálva tudjam énekelni a *gāyatrī-mantrát*.

Akkor még nem tudtam, hogy sohasem leszek megfelelő arra, hogy megkapjam e szent mantrát.

Ám mégis, elképzelhetetlen jó szerencse folytán, teljesen indokolatlan kegyedből, átadtad nekem ezeket a csodálatos *gāyatrī-mantrákat*, melyek által valóban újjá születhettem. A hitem, a szeretetem, az elköteleződéseim irányodba és egyúttal a Kṛṣṇa-tudat felé rendkívüli módon megerősödött. Sokszor úgy érzem, mintha nem is e földön élnék, hanem csak a testem van itt. Hogyan is lehetsz ennyire kegyes, hogy ilyen szeretetet árasztasz, hogy vezetsz minket ki az anyagi világ sötét erdejéből a fény felé, vissza Kṛṣṇához.

Ó, kedves Guru Mahārāja! Nincsenek szavak a hálára, amit érzek, örökre leköteleztél, csodálatos tetteiddel, odaadásoddal mutatod a helyes irányt. Imádkozom az Úr Kṛṣṇához, hogy sose felejtsem el, hogy mit is köszönhetek neked!

Bárcsak e szálnalmas szavak helyett csodálatos virágfüzérék folyhatnának ki gondolataimból, melyeket lótuszlábaid elé helyezhetnék minden reggel.

Dicsőség legyen neked mindig és mindenhol!

Örökké hálás szolgád:

Gaura-candrikā Devī Dāsī

GAURA-KĪRTANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gurunak és Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hosszú ideje nem írtam már felajánlást neked. Persze lehet azt gondolni, hogy egy hálátlan tanítvány vagyok, aki egyszer egy évben sem tud annyi időt a lelki tanítómesterére szánni, hogy pár dicsőítő sort leírjon, azonban a lelki tanítómesterrel való kapcsolat, mint minden kapcsolat, nem mentes a nehézségektől. Sok dolog történik a lelki gyakorlóval amikor Kṛṣṇa teszteli a hitét, a kitartását, az eltökéltségét és még megannyi dolgot a gyakorlat sokszor rögzös útján.

Nem kétséges, hogy az a sok lehetőség, amely adott, hogy fejlődjünk a lelki életben a te érdemed, az a sok hiteles tudás, amit részletezve megkapunk, hogy jobban megértsük azt, a te általad írt könyvekből még jobban megérthető, és az, hogy ez a közösség valamilyen szinten összetart, az a te kitartásodat dicséri. Az életünkben azonban vannak olyan időszakok, amelyek ha nem erősítenek meg, akkor elpusztítanak. Életem azon részén vagyok túl, ha mondhatom ezt, amely komolyan elgondolkodtatott mindenről, ami eddig körülvett. És ez a veled való kapcsolatodat is érintette. Persze ennek a felajánlásnak csak rólad kellene szólnia, és csakis téged dicsőítenie, amit teljes mértékben meg is érdemelsz. Mégis azt hiszem, sok más *bhaktának* is javára válik, ha leírom, milyen következtetésre jutottam abból, amit megéltem ebben a pár évben.

Amikor az ember Krisnás lesz, az sok mindent jelenthet. Ahogy mondja az Úr, négyféle személy kezd el gyakorolni a lelki életet. Aki szenved, aki kíváncsi, aki gazdagságra vágyik, és aki tudást keres. A tudást keresőket ítéli meg Kṛṣṇa a legjobbaknak. De mindenkinek szükséges a hit (*śraddhā*), hogy megmaradjon a lelki élet gyakorlatánál. Bármi is a motiváció, el kell jutnunk a tudás szintjére, hogy ne csak a szenvedéseinkre keressünk gyógyírt a mozgalmunkban, ne csak a jó módot élvezzük, ne csak a mértéktelen tudáshalmazba merüljünk, hanem igazi tudásra (*vijñāna*) tegyünk szert. Eljön az életünkben egy olyan szakasz, amikor el kell döntenünk azt, hogy csak megmaradunk a szenvedéseinknél, vagy csak az anyagi előnyöket nézzük a mozgalmunkban, vagy csak felfuvalkodott módon mindenki mást lenézünk, mondván mekkora tudósok vagyunk, vagy pedig kitalálunk a hamis „lelki” egónk csapdájából. És itt jön az a pont

is, amit szerettem volna leírni. Hogy ezekben a vívódásainkban mindig kerekünk egy bűnbakot, akit lehet okolni azért, hogy a mi tiszta eltökéltségünket megnehezíti, vagy meg is szünteti. Az egyik ilyen bűnbak a lelki tanítómester szokott lenni.

Nem magunkat okoljuk hitünk elvesztéséért, hanem mindig másokat. Amikor minden ég körülötted, mindenki kormos lesz.

Van egy pont az életben, amikor el kell döntenünk, miért vagyunk itt. El akarom érni Kṛṣṇát? Vissza akarok menni a lelki világba Hozzá? Krisnás akarok lenni igazán? És amikor az ember mindenkit hibáztat, ki kell lépnie a saját létezésén kívülre, hogy láthassa valódi önmagát, és ne azt, amit a megfelelési kényszere diktál.

Nekem egy álom segített, amit nem részleteznék, de nagyon tanulságos volt. Megértettem, hogy ha nem szeretem a *bhaktákat*, nem szeretem a lelki tanítómesteremet, akkor hogyan lehetnék Kṛṣṇa-tudatos, hiszen maga Kṛṣṇa is ezt teszi. Szereti a *bhaktáit*. Valahogy meg kell tanulnunk szeretni, de nem szentimentális módon, és nem is csak a tudás útján, hanem őszintén, szívből. Lehet, hogy nem mindenkivel vagyunk azonos hangulatban, de akkor is meg kell találni a lehetőséget a szeretetünk kifejezésére.

Azt hiszem, veled is így vagyok. Tanulom azt, hogy hogyan legyen a kapcsolatunk szeretetteljes, habár úgy látom, teljesen másféle személyek vagyunk. A *vapu* lehet, hogy nekem nem megfelelő, csak a *vāṇī*. Ez a megvalósításom. A szeretet részedről nem kérdőjelezhető meg, hiszen minden pillanatban áldozatot hozol értünk, tanítványaidért. De nekem nagyon sokat kell fejlődnöm.

Kérlek, kedves Guru Mahārāja, gondold jó szívvel rám! Nem tudok mást felajánlani, mint a kitartásomat és az elkötelezettségemet a *bhakták*, Śrīla Prabhupāda és teirántad. Hogy fejlődök-e valamit? Nem tudom. De azt biztosan tudom, hogy amikor visszamegyek a lelki világba, bárki is az *iṣṭha-devatām* – még az is lehet, hogy a lelki hangulatunk teljesen különböző –, de te mégis ott leszel, hogy átadj Neki. Köszönöm, hogy szeretsz, annak ellenére, hogy nem érdemlem meg.

Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád:
Gaura-kīrtana Dāsa

GAURA-KṚṢṆA DĀSA, NŪPURA DEVĪ DĀSĪ, NĪLA ÉS GOVINDA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Legelőször szeretnék köszönetet mondani mindazért, amit neked köszönhetek, s köszönhetünk mindannyian, akik a tanításaidon és lelki gondoskodásodon keresztül kapcsolatba kerülhettek veled. Számomra te mindig a lelki tanítómesterek közül is a legkiválóbb voltál, aki mindig a tanítványai érdekét tartotta szem előtt, még akkor is, ha ez egy tanítványnak aktuálisan nem tetszett.

Sosem vagy megalkuvó, ha a mi lelki fejlődésünkről van szó. Ahogy Raghunātha Dāsa Gosvāmī beszámol saját lelki tanítómesterének adományáról, ugyan ezeket kaptuk meg tőled mi, szerencsétlenül bukdácsoló lelkek. Raghunātha Dāsa Gosvāmī így imádkozik:

*nāma-śreṣṭhaṁ manum api śacī-putraṁ atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavāṭīm
rādhā-kuṇḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-guruṁ taṁ nato 'smi*

„Leborulok a lelki tanítómesterem gyönyörű lótuszlábai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb Szent Nevet, az isteni mantrát, Śacī-mata fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet Mathurāt, a gyönyöradó lakhelyet Vṛndavanát, az isteni Rādhā-kuṇḍát, Govardhana-hegyet és a szívemben a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikát és Mādhavát Vṛndāvanában.” (Śrī Mukta-carita, Invokáció)

Transzcendentális kalkulációk alapján megkaptunk tőled MINDENT. Mindent, ami eredeti lakhelyünkre, Goloka Vṛndāvana-dhāmába való visszatérésünket lehetővé teszi.

„Bárcsak hirdetnék nevedet mindhárom világban...”

Bárcsak el tudnánk fogadni olyan tiszta szívvel, olyan önátadással, olyan egyszerű elmével és olyan bátran, ahogyan azt te teszed.

Egyszer egy *bhakta* a Rādhā-kuṇḍa partján arról beszélt, hogy az emberi élet megélésének három szintje van. A legmagasabb szinten az ember kutatja az Urat és szolgálja Őt, újraépítve a Vele való kapcsolatát. Ennél fejletlenebb szint az, amikor az ember aktívan, szenvedélyesen hajszoja az anyagi javakat, evilági terveket sző, és jól vagy rosszul használja ezt a világot. A legalacsonyabb szint pedig az, amikor valaki csupán az érzékei elégedettségével foglalkozik, s mintegy „menekültként” csupán elkerül mindennemű nehézséget és erőfeszítést. Az utolsó kettő fajta élet abszolút szempontból haszontalan. Azok, akik erre rádöbbennek a világot, ők az emberiség fáklyahordozói, akik világosságot gyújtanak a szívekben.

Te egy ilyen fáklyahordozó vagy, Guru Mahārāja. Hordozod, továbbadod azt a lángot, amelyet Śrīla Prabhupāda benned fellobbantott, s időközben magad is e lánggá váltál, amely mindent és mindenkit képes lángra lobbantani, transzcendentális izzásban tartani.

Kérlek, tedd meg ezt velünk is!!!

Ugyanez a *bhakta*, amikor azt kérdeztem tőle, hogy mit jelent számára a lelki tanítómestere, azt válaszolta, hogy „Ő minden!” Szeretnénk mi is örökké így gondolni rád!

Szeretettel maradunk érdemtelen szolgálid:

Gaura-Kṛṣṇa Dāsa, Nūpura Devī Dāsī, Nīla és Govinda

GAURA-MANĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az idei évben kedves barátomra, kiváló tanítványodra, Prabhākara prabhura emlékezve írom a Vyāsa-pūjā felajánlásomat neked. A *Śrīmad-Bhāgavatam* hete-

dik énekében találhatunk egy verset, melynek tartalma számomra a kettőtök kapcsolatát jellemezte.

*śrī-nārada uvāca
brahmacārī gurukule
vasan dānto guror hitam
ācaran dāsavan nīco
gurau sudṛḍha-sauhrdaḥ*

„Nārada Muni így szólt: A tanítvány gyakorolja a teljes érzékszabályozást. Legyen engedelmes, és a lelki tanítómesterhez az elszakíthatatlan barátság érzése fűzze. Szigorú fogadalmat téve éljen a *gurukulában*, egyedül a guru érdekét szem előtt tartva.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.12.1.)

A vers többek között a tanítvány engedelmességéről és az elszakíthatatlan barátság érzéséről beszél. Ezek a jellemzők azok, melyek engem megfogtak. Bár Śrīla Prabhupāda nem fűzött magyarázatot ehhez a vershez, mégis az életéből pontosan láthatjuk, hogy a barátság számára az abszolút megbízhatóságot és az egymás iránti teljes elköteleződést biztos, hogy jelentette, ahol a lelki tanítómester és a tanítvány minden körülmények között számíthatnak egymásra.

Ezt a hihetetlenül mély kapcsolatot figyelhettem meg Közted és Prabhākara prabhu között is. Te végtelen bizalmadat adva avatást adtál neki, bízva abban, hogy állhatatosan gyakorolja majd a *sādhana* folyamatát és lelkesen végzi majd szolgálatait, ő pedig mély hálát érezve irántad, örömmel és becsületesen követte és teljesítette minden kérésedet, illetve azok kéréseit, akik téged képviseltek *śikṣā-guruként* számára.

Kedves Guru Mahārāja, amilyen kedvező körülmények között Prabhākara prabhu elhagyta a testét, az egy újabb megerősítés volt számunkra, hogy te mindig ott vagy tanítványaid számára, hogy szerető gondoskodásoddal a legjobbat, a tiszta Kṛṣṇa-tudatot add számukra. Segítő és irányt mutató szavaiddal jelen vagy gyermekeink életében, még mielőtt megfogantak volna, és ott vagy halálos ágyunknál és még azon is túl, amikor hamvainkat a szent Yamunā, vagy a szent Gangesz folyókba szórják. És természetesen küzdelmes életünk során mindvégig jelen vagy gondoskodó, védelmező lelki tanítómesterünként.

Három évvel ezelőtt, amikor Prabhākara prabhu az első műtétjére készült, ami nagyon komoly volt és nem lehetett biztosan tudni a pozitív kimenetelét, azzal próbáltam őszintén biztatni őt, hogy mennyire szerencsés.

Azt mondtam neki: „Prabha, bárhog is alakul ez a műtét, azért ez mekkora dolog, hogy Guru Mahārāja személyesen készít fel téged rá, és arra is, ha esetleg nem kelnél fel belőle.” Aztán tudjuk felkelt, sőt még egyszer felkelt egy újabb súlyos műtét után, melyre szintén felkészítetted.

Végül, később ott voltál, Indiából telefonon bekapcsolódva, kora hajnalban, amikor elhagyta ezt a világot... Micsoda mindent felülmúló gondoskodás és szeretet ez részedről a tanítványod, a tanítványaid felé. Ugyan aznap este Gopa-rāja prabhu részére, ugyanezt a hihetetlen törődést újfent megnyilvánítottad...

Szeretett lelki tanítómesterem!! Természetesen a fenti szomorú, ugyanakkor mégis édes és csodálatos események csak egyek azok közül az élethelyzetek közül, ahol ott vagy velünk, ott vagy értünk. Hisszük, tudjuk és tapasztaljuk, hogy MINDIG SZÁMÍTHATUNK RÁD. Köszönjük szépen!

Kérlek áldj meg, hogy olyan tanítványoddá tudjak én is válni, akire te is mindig számíthatsz, aki a lelki gyakorlatait hozzád méltóan gyakorolja és, aki mindig hűségesen szolgálja missziódat!

Hálás szolgád,
Gaura-maṇi Dāsa

GAURA-NITĀI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az Úr összes *vaiṣṇava* híve előtt. Olyanok ők, mint a kívánságteljesítő fák, melyek mindenki vágyát teljesítik, s nagyon könnyörlétesek a bűnbeesett és megkötött lelkek iránt.”

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Mélységes hódolatomat ajánlom neki.”

Dicsőíteni a vaiṣṇavákat, megfelelően dicsőíteni a *vaiṣṇavákat* – ez nem egyszerű feladat. Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Mahārāja nagy kihívás előtt állt 1918-ban. Egy előadásban úgy kellett dicsőítenie a *vaiṣṇavákat*, hogy a kor legtekintélyesebb *brāhmaṇái* is elégedettekké váljanak – sőt, hogy elfogadják, a *vaiṣṇavák* emelkedettebb lelki helyzetben vannak, mint a kor legkiválóbb tekintélyei, a *brāhmaṇák*. Kiváló *ācāryánk* bölcsen megoldotta a feladatot, előbb bőségesen dicsőítette a *brāhmaṇákat*, mint az emberiség legkiválóbbjait, majd a *vaiṣṇavák* dicsőítésébe fogott, és bebizonyította, hogy ők a lelki világhoz tartozó élőlények, s így „automatikusan” magasabb rendűek, bármilyen kiváló, de evilági tudatú személynél.

A lelki tanítómestert dicsőíteni talán még nehezebb feladat. A lelki tanítómester felnyitja a tanítvány tudatlanságtól megvakult szemét – a tudás fáklyalángjával. Ám a tanítvány különböző szinten képes csak elsajátítani a tiszta, transzcendentális látásmódot. Így, ha meg is próbálkozik a lelki tanítómestere dicsőítésével, annak sikere megkérdőjelezhető. Ennek ellenére a *śāstra* szerint a tanítványnak dicsőítenie kell a lelki tanítómesterét – a tőle telhető legjobb módon.

Śrīla Prabhupāda (1974.08.04): „Ez a tanítvány dolga, hogy dicsőítse a lelki tanítómestert, *paramparā*. Én dicsőítem a lelki tanítómesteremet, te dicsőíted a lelki tanítómesteredet. Ha egyszerűen ezt tesszük, dicsőítünk, akkor Kṛṣṇa dicsőségesé válik.”

A tanítvány egyetlen lehetősége ebben a helyzetben, hogy imákkal fordul ahhoz a személyhez, akit dicsőíteni kíván – a saját lelki tanítómesteréhez.

„Gurudeva, ó lelki tanítómester! Adj ennek a szolgának csak egy csepp irgalmat. Egy fűszálnál alacsonyabb vagyok. Adj meg minden segítséget. Adj erőt. Hadd legyek olyan, amilyen te, vágyak és törekvések nélkül.”

Az elmúlt időszakban nagy változás történt az életemben. Kérésed az volt, hogy személyes szolgálattal segítsem a te szolgálatodat – költözzek Māyāpurba és viseljem gondját annak a pár lakásnak, ami menedéket ad neked és tanítványaidnak, amikor a szent *dhāmában* a könyveidet írod. Az új helyzet egy olyan lehetőséget biztosított a számomra, amit szeretnék kihasználni – személyes tapasztalataim által szeretnék dicsőíteni, kedves Guru Mahārāja. Olyan helyzetekben, ahol csak pár *bhakta* láthat, csak néhányan lehetnek jelen – nem a képesítés alapján, hanem mert egy ebéd, egy közös úszás egyszerűen ilyen természetű élethelyzet.

Az ebédek rituáléja természetes része a napjainknak. Minden apró részlet azt szolgálja, hogy minél kellemesebb környezetben táplálhasd a tested – ami 70 év felett nem egyszerű feladat. Ám az a részletesség, ahogy te magad felkészülsz a napi egyszeri étkezésre, és ahogy másokat is felkészítesz rá, igazán jellemző része a természetednek. Híresen precíz vagy az apró részletek terén is, mindig érdeklődsz, hogy mit honnan szereznek be a *bhakták*, hogyan lehetne jobb minőséget biztosítani.

A családi hangulat alapja, hogy az asztal körül ülve te foglalod el az asztalfőt. Háttal az ételeket előkészítő kis csapatnak, türelmesen várod, hogy mit tesznek eléd, miközben elkezded mondani a bevezető imákat.

Először mindig nagy adag nyers zöldséget kapsz, amit finom olíva olajjal locsolsz meg. Egészséged fenntartása megköveteli, hogy ilyen szerényen kezdj étkezni – nem forró rizzsel vagy *sabjival*, ahogy a legtöbbben szeretnénk.

Amíg ezt az „előételt” fogyasztod, a többi *bhakta* szép rendben megkapja az ebéd szokásos fogásait – *śukta* vagy más kesernyés előétel, rizs, *dhal*, *capātī*. Te pedig rezzenéstelenül fogadod, hogy mást kell fogyasztanod. Aztán neked is kínálják a *śuktát* – amit láthatóan nagyon szeretsz – és a forró, labda nagyságú *capātīt*. Az első elégedett mosoly ekkor szokott megjelenni. A gyönyörű, még gőzölgő *capātī* Prabhupādára, szeretett lelki tanítómesteredre emlékeztet. Prabhupāda is nagyon szerette, ha forrón kapta meg a jól elkészített *capātīkat*.

Nagyon szeretsz vendégeket hívni. Mindig figyelmesen választod meg, hogy ki mikor jöjjön. Vigyázol arra is, nehogy két vendég valahogy ne passzoljon egymáshoz. Amint ilyen veszély fenyeget, azonnal kéred, hogy ne ugyanarra a napra hívják meg őket – ez a feladat Śyāma-bihāri Prabhura hárul. A vendégek már várnak rád, ahogy a családban illik, és veled együtt ülünk le. Nem szeretted a formaságokat – bár elfogadod, hogy a tanítványaid esetleg most láttak meg először, s így nekik le kell borulniuk előtted. De mindig jelzed, hogy nem formális hangulatba kerültünk. Bátran kezdeményezhet bármelyikünk egy kis beszélgetést – természetesen könnyed témákról.

Egyik nap, amikor befejezted az úszást, beszédbe elegyedté egy 10 éves *vaiṣṇava* kislánnyal. Megkérdezted tőle, hogy eljönne-e hozzád ebédre. A kislány bátran igent mondott. Másnap egy gyönyörűen öltözött kislány – Rādhārāṇī – állított be, kezében édeséggel teli nagy tálakkal. Meglepődtünk, de te azonnal leültetted őt magad mellé, és beszélgetni kezdtél vele – habár a kislány alig értett angolul. Különleges személyiség, kegyes természeted hihetetlen vidám, kellemes hangulatot varázsolt közénk. Még arra is figyeltél, hogy a kis-

lányt a helyes viselkedésre tanítsd – hogy nem állítunk be váratlanul, nehogy nehézséget okozzunk ezzel a vendéglátónknak.

Ebéd előtt rendszerint úszás van napirenden. A csapat felkészül, visszük a csónakot, a zászlót, a neoprém ruhát, te pedig *japázva* jössz utánunk a partra. A felkészülésed olyan, mint az olimpiai bajnokoké. Először a napvédő krém, majd a ruha és végül a szemüveg kerül elő, és a kés, a végső menedék. Aztán már indulsz is – nem vársz senkire, hiszen ez most a szolgálatod. A csónak a felvezető és menedéked, ha nagyon elfáradnál útközben. A cél „minimum 3 km felfelé” – ahol egy kis ház a forduló. Beindítod a csapásmérő szoftvert és elindulsz – gyorsúszásban. Szép, egyenletes tempóban úszol, minden figyelmed arra irányul, hogy az úszással újra felkészítsd a tested az írásra, hogy elégedetté tedd Prabhupādát.

Nagyon szépen köszönöm, hogy tanúja lehetek személyiséged rendkívüli megnyilvánulásainak.

Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat újra és újra neked, kedves lelki tanítómesterem. A legtöbben nagyon szigorú *vaiṣṇavának* ismernek – ám ez csak a felszín, a „tanítómester” – mögötte tiszta szív és mély, meleg, baráti hangulat rejlik.

Érdemtelen szolgád:
Gaura-Nitāi Dāsa

GAURA-PREMA DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Śrī Gaura-Nitāi. All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. And all glories to you.

No matter the age of a person, he or she will need someone in this world who will love them, forgive them, and at the same time trust them under all circumstances. Only a mother can show such mercy, but devotees can offer more as we

also have a spiritual master. It is you, who have always been our well-wisher, who made us look at life with the right eye and showed us the way to leave this birth-death circle, who guided us, and who worked day and night to bring us back to Kṛṣṇa, our eternal home. So no matter how hard life is, we can always find peace at your lotus feet. You patiently raise us by using your deep knowledge and energy, just as a gardener patiently grows a tiny sapling by giving it water and fertilizer, so that one day it will become a huge tree and its head will touch the sky. Moreover, we also receive the mercy of Kṛṣṇa through you.

Dear Guru Mahārāja, in order to be worthy of this mercy and to better serve your lotus feet, I pray that these blessed Vyāsa-pūjā ceremonies continue for many years to come.

Gaura-prema Devī Dāsī,
who finds peace and happiness in serving your lotus feet and delight as your eternal servant.

GAURA-VIGRAHĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja, te kegyesen mindig arra tanítasz bennünket, hogy meghalljuk és megértsük Kṛṣṇa tanítását és önzetlen, szeretettel teli természetét, és teljesen elfogadjuk az irányítását minden helyzetben az Ő menedékébe kapaszkodva. Örömben, csalódásban, veszteségben, kudarcban, mindegy, hogy mi ér bennünket, csak haladjunk tovább rendületlenül azon a lelki úton, amit Śrīla Prabhupāda fektetett le elénk, és amelyen te a példamutatásoddal irányt mutatsz számunkra.

A saját meglátásaink és megoldásaink nagyon korlátozottak, Kṛṣṇa tanítása és megoldásai mindig tökéletesek. Nála jobban senki sem ismer bennünket, és mindig úgy segít, ahogy az a legjobb nekünk, kívülről és belülről egyaránt. Amikor kegyesen elrendez valamit, mindig azt gondolom, ilyet sohasem let-

tem volna képes kitalálni, különösen nem megvalósítani. Nehéz meglátni, kitalálni előre, hogy Kṛṣṇának mi a terve és a szándéka. Mert az Ő megoldásai kiszámíthatatlanok, teljesen egyediek, meglepetésekkel teliek, ugyanakkor nagyon szövevényesek, összetettek, mindig zseniálisak, mert egyszerre mindig több mindent old meg velük. Ily módon örökre bevésődnek, emlékezetesek maradnak.

Sok-sok kudarcon keresztül vezet az út odáig, hogy teljesen el tudjuk fogadni Kṛṣṇa elrendezéseit, mivel sajnos az illúzióval teli elképzeléseink folyton megátolnak ebben. Útközben, amikor az elképzeléseink összetörnek, a kudarcok nagyon fájdalmasak. Annak ellenére, hogy elméletileg tudjuk, a kudarc a siker záloga, mégis ott van bennük a mély veszteség érzése, a zavarodottság, a siránkozás, a félelem és a düh. Idővel viszont, a kegyedből sikerül felismernünk, hogy a küzdelmeink során Kṛṣṇa velünk van, hogy mennyire szeret, segít és mire tanít még a kudarcainkon keresztül is.

Megértjük, hogy Kṛṣṇa végtelen szeretettel fordul felénk, elrendezései mind ebből fakadnak. Az odaadás szeretetből születik. Egy gyerek a szeretetet a szülők által adott szeretetből tanulja meg. Ám az is igaz, hogy sokszor a szülőknek szigorúaknak is kell lenniük, ha tanítani akarnak. Éppen ezért nekünk fel kell ismernünk és meg kell értenünk a szigorúság mögött is a szeretetet, ami sokszor nem könnyű.

Viszont idővel a kegyedből amikor egyre jobban megértjük a Kṛṣṇa elrendezései mögötti szándékot, akkor lassan képessé válunk elfogadni, megtenni azt, ami a legfelsőbb, örök érdekünk. Végre igazán parányiak tudunk lenni, menedékért őszinte szívből, gyermekien könyörögve, és ekkor Kṛṣṇa kedvesen felkarol és szerető védelmébe fogad.

Amikor megfogadjuk áldott tanításodat, és ily módon sikerül Kṛṣṇa elrendezésére bízunk magunkat, akkor tapasztalhatjuk meg, hogy az Ő megoldásai valódi megváltásként hatnak, véget vetnek minden ostoba szenvedésünknek, és soha nem tapasztalt elégedettséggel töltenek el. Megértjük, hogy elrendezései teljesen tökéletesek, melyekhez foghatót sosem gondoltunk volna, sosem tapasztaltuk az anyagi világban. Megláthatjuk, hogy tettei mindig túlcseresznyés szeretettel vannak tele, mellyel egyre jobban belopja magát a *bhaktái* szívébe, fokozatosan kiszorítva a feltételekhez kötött, önző anyagi elképzeléseinket és megszokott, elvakult megoldásainkat. Ilyenkor kétség nélkül tudjuk és érezzük, hogy mindez csak a lelki tanítómesterünk és Kṛṣṇa szeretetének indokolatlan kegyéből történhet velünk.

A Kṛṣṇában való rendíthetetlen hitet csak a lelki tanítómester kegyéből kaphatjuk meg. Guru Mahārāja, a te szívből jövő szerető odaadásod, törődésed, amivel felénk fordulsz, áldott szerencsénkre Kṛṣṇa figyelmét, kedvességét felénk is tereli. Csakis így, indokolatlan kegyed által, amivel elárasztasz bennünket, kerülhetünk egy parányit is közelebb Kṛṣṇához, a legfelsőbb megoldáshoz és boldogsághoz.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, és nagyon hálás vagyok ezért, amiért ezt a magasztos tudást ilyen emelkedett személytől tanulhatom, mint te. Csodálatra méltó, rendíthetetlen mély hited minden helyzetben ragyogó példaként áll előttünk, mely mindig erővel és reménnyel tölt el, hogy valahogy mi is kitartsunk, és soha ne tévesszük szem elől a végső célunkat.

Szolgád:

Gaura-vigrahā Devī Dāsī

GAYATHRI KINI

All glories to Śrīla Prabhupāda!

All glories to Gurudeva Śivarāma Swami Mahārāja!

Dear Gurudeva,

Please accept my humble obeisances at your feet.

I am not an initiated devotee. Please forgive me for this.

I follow your videos, podcasts, and kīrtanas on YouTube. This keeps me incredibly happy.

I feel that you are the light that would guide a person to dispel their darkness.

Sometimes I find that happiness comes and goes, while later miseries come along and then also go. The wheel of life just continues and the quality of happiness seems best with Kṛṣṇa consciousness and *kīrtanas*.

Despite all this I ponder on what the purpose of my life is. A deep hollow exists in my heart. I have a good family, God fearing parents, and a profession that I follow. But I can't seem to understand what it is that I must achieve?

I feel like I am on a hamster's wheel, chasing life constantly, tied in domestic, professional, family and social entanglements. I try to think of it as duty towards the Lord and serve my duties.

Your lectures inspire me, I feel I must do more. I did visit Krishna Valley in August 2022. I wanted to take darśana of your glorious self Mahārāja. Of course, destiny had it different. You had left for Canada the next day I was told.

Please grant me blessings so that I may achieve what I am meant to in this life. I earnestly ask you to keep me in the shelter of your umbrella of benevolence and guidance that you provide for all devotees.

My humble obeisance and *daṇḍavat praṇāmas* at your feet Gurudeva.

Harināma saṅkīrtana ki jaya! Hare Kṛṣṇa!

From your servant,
Gayathri Kini
Llangennech, Wales

GIRĪŚA DĀSA

Dear Śrīla Gurudeva, please accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda!

On this most auspicious day of your Vyāsa-pūjā, I would like to express my gratitude to you. Today we, your disciples, worship you as the perfect representative of the original guru and compiler of the Vedic scriptures for the benefit of the fallen souls of Kali-yuga, Śrīla Vyāsadeva. His message has not changed over the past five thousand years and you, Śrīla Gurudeva, have perfectly conveyed it in your precepts, showing by example how to fulfill them. As a great Vaiṣṇava, firmly established in the realization of Absolute Truth, you possess an ocean of good qualities. The qualities that most affect me are the following:

The first is your unwavering faith in the Holy Name. You fearlessly and continually preach the glory of the Holy Name and share your affection for it with others.

The second is your unconditional devotion to Śrīla Prabhupāda and his mission.

Simplicity is your third quality. You show in practice that spiritual life is simple, just have faith in the precepts of the spiritual teacher and follow them.

The fourth quality is patience and equanimity. You have a great number of disciples, and as we live in the age of Kali, some of them may please you with their achievements, but some of them may also give you a hard time. Either way, you are not disappointed in them and continue to be patient and help them, no matter what. Moreover, realizing in advance that not every disciple will turn into a good disciple, you still give each one a chance - continuing to accept disciples in the hope that they will listen to you and - more importantly - hear you.

The fifth is your strong desire to explain the philosophy of Kṛṣṇa consciousness by using clear and detailed language with disciples and followers, language expressed in books that are based on the writings of our *ācāryas*.

These qualities touch my callous heart, dear Śrīla Gurudeva. Today, on this holy day, I pray at your feet and at the feet of your companions and followers that I might develop at least some of these qualities and do something for you and for Śrīla Prabhupāda, however clumsy my efforts to repay you. I pray to become a true disciple and to always please you. I pray that, following your example, I will devote my life to Śrīla Prabhupāda's mission. I truly believe that this is the ultimate perfection.

I am so grateful to Lord Kṛṣṇa that I have a spiritual master such as you!

Trying to become your servant and disciple,
Girīśa Dāsa

GOLOKA-PATĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Az intelligens, lelkileg érett ember megérti, hogy ez a világ szenvedéssel teli, és belőle az odaadó szolgálat gyakorlataival tud kiszabadulni. Akik nem ilyen szerencsések, azoknak is segít az Úr a karmájukon – testi szenvedéseiken – keresztül, hogy szert tegyenek erre a tapasztalatra és eltávolodjanak az átmeneti világ illuzórikus csábításától.

A tavalyi évben az egész addigi világom kifordult a helyéről: a rákcletem fényében ártékelődött minden, az értékek megváltoztak. Az anyagi törekvések és az érzékielégítés sajnálatos módon ennyi Kṛṣṇa *bhaktái* között eltöltött év után is túlságosan felülreprezentált volt az életemben, a lelki tevékenységek, törekvések pedig sajnos többnyire mechanikussá váltak, a napi rutin részévé szürkültek.

Bár a szenvedés nagy tanító, mégis a legnagyobb segítséget te nyújtottad, amikor többször is telefonáltál, érdeklődtél. Tanításodon keresztül meg tudtam érteni, hogy a valódi szeretet, amit Kṛṣṇa nekünk, örök társainak nyújt, akik ostobaságukban eltávolodtak tőle, más, mint amit előtte szentimentálisan gondoltam a szeretetről. Elmondtad, hogy valójában több lett volna a karmámban, amit Kṛṣṇa elvett, és annyit hagyott meg, hogy tanuljak, változzak.

Nagyon hálás vagyok azért, hogy azokban a fájdalommal, csalódással és kilátástalansággal teli időkben lelki tudást adtál és egy más nézőpontot, amelyen keresztül már az anyagi világot és a lelki értékeket is másként szemlélem, reményeim szerint egy olyan módon, ami számodra és szeretett Śrīla Prabhupādád, valamint Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara számára is kedves.

Jelentéktelen szolgád:
Goloka-pati Dāsa

GOPA-GAṆA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Amikor idén Māyāpurban voltam nálad, olvastam a *Navadvīpa-dhāma-mahātmyát*. Több esetben volt szó arról, hogy az Úr Caitanya Mahāprabhu megjelent valaki szeme előtt. Arra gondoltam, hogy talán egyszer nekem is lesz részem ebben a kegyben. Az Úr Caitanyát viszont csak az Úr Nityānanda kegyéből lehet elérni. Amikor ez a gondolat futott át az elmémen, megértettem, hogy milyen szerencsés helyzetben vagyok, hiszen Kṛṣṇa elvezetett hozzád. Te az Úr Nityā-

nanda hiteles képviselője vagy, és én szolgálhatlak téged. Nekem már nem kell elérnem semmit, nem akarok mást csinálni, csak fejlődni a szolgálatodban. Arra vágyom, hogy kívülről úgy fejlődjek, hogy a tetteimmel minél pontosabban elvégezzem a szolgálatot, amit kérsz tőlem, belülről pedig úgy, hogy ezt bármilyen viszonzásra való vágy nélkül, pusztán odaadásból, a te elégedettségem miatt végezzem.

Hiszen az igazi szolgálatot te végzed Śrīla Prabhupādának, az én feladatom pedig az - legyen az bármilyen parányi is -, hogy segítslek téged ebben a szolgálatban. Vannak feladatok, amiket ki tudsz osztani a tanítványaidnak, például az intézmény működésével és a mozgalom terjesztésével kapcsolatos dolgokat, viszont a csodálatos könyveidet csak te vagy képes megírni. Ezek a könyvek itt maradnak velünk, és sok millió *bhaktához* fognak eljutni a jövőben. Elmondhatatlanul hálásak vagyunk neked ezekért a könyvekért, amelyekben megmutatod hogyan tökéletesítsük a *sādhana*kat, inspirálsz bennünket arra, hogy haladjunk az úton, felébreszted a vágyat, hogy elérjük Kṛṣṇát, és akiben kifejlődött ez a vágy, az megízlelheti az isteni pár csodálatos kedvteléseinek nektárját, amik még ízletesebbé válnak mert te beszéled el őket.

Köszönjük neked azt a rengeteg energiát és erőfeszítést, amit e könyvek írásába fektetsz!

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, add a kegyed, hogy örökké tudjalak szolgálni bárhová is menjél!

Szolgád:

Gopa-gaṇa Dāsa

GOPA-KUMĀRA DĀSA

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

Lehetetlen feladat számomra megfelelő szavakat találni, nem vagyok alkalmas arra, hogy téged dicsőítselek. Ahogyan telik az idő egyre jobban körvonalázódik elesett állapotom. Ezért arra gondolok, kedves Guru Mahārāja, milyen szeretettel törődsz a tanítványaiddal és velem is, mert ez bizonyos szempontból lehetetlen feladat, de mégis lehetségessé válik egy olyan nagyon önzetlen, hiteles személy kegyéből, mint amilyen te vagy!

Bár nem vagyunk rá alkalmasak, de mégis itt lehetünk. Ebből látszik, hogy mennyire különleges személy vagy, mert segíted a Kṛṣṇa-tudatunk fejlődését. Amikor valaki a *kali-yugában* él, nagyon *sumanda*, nagyon alacsony a képesítettsége a lelki dolgokhoz, de általában még az anyagi dolgokhoz is. Jó emlékezőtehetség, megfelelő intelligencia, műveltség, tisztaság, kedvező tulajdonságok, tiszta hit Kṛṣṇában, mind csak álmok maradnak a *kali-yuga* emberei számára! Ezért elengedhetetlen egy fizikailag is jelen lévő lelki tanítómester társasága számunkra.

Egy önzetlen, tiszta, Kṛṣṇa-tudatos személy kegye nélkül, egy hiteles lelki tanítómester kegye nélkül, aki a tanítványi láncolathoz tartozik, aki Śrīla Prabhupāda szolgálatának él, mennyi lenne az esélyünk? Ez mutatja meg a lelki tanítómester dicsőségét. Újra és újra támogató körülményeket tapasztalhatunk magunk körül,

szerető elrendezéseket, amelyekbe könnyű belekapaszkodni. Krisna-völgy minden lakója nagyon szép példa számunkra, nagyon kedvező a társaságukban élni. Mivel te egy nagy tudással rendelkező, szerető, gondoskodó, Kṛṣṇa-tudatos személy vagy, biztonságban, védelemben vagyunk, ha követünk téged. Ahogyan Kṛṣṇa kijelenti a *Bhagavad-gītā* 4.34-ben „Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot. Tudakozódj tőle alázatosan és szolgálj őt! Az önmegvalósított lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.”

Miért jó egy lelki tanítómesterhez fordulni? Mert rendelkezünk négy hiányossággal, és emiatt nagyon szenvedünk. A *Bhagavad-gītā* bevezetéséből megtudhatjuk, mi is ez a négy hiányosság: Egy materialista ember biztos, hogy hibákat követ el, számtalan illúzió hatása alatt áll, hajlamos arra, hogy becsapjon másokat, és tökéletlen érzékei korlátokhoz kötik. Ezek következtében pedig zavarodottakká válunk. Sok Krisna-völgybe érkező vendég, amikor részt vesz a vendégvezetésen, arra a kérdésre, hogy milyennek látja most a világot, azt válaszolja, hogy káosz van, bizonytalanság, és borzasztó az emberek helyzete.

Ezért nagyon kedvező egy képzett kapitányhoz fordulni, aki a hajó utasait egyenesen Goloka Vṛndāvanába viszi! A jegyért nem pénzzel kell fizetni, hanem meghódolással, engedelmességgel, alázatossággal és kétkezi szolgálattal, illetve a nehézségek ellenére a hajón kell maradnunk. Ezek a tulajdonságok csak a lelki tanítómester kegyéből válnak lehetségessé számunkra, így vagyunk képesek a hajón maradni. A víz nem mindig csendes, ezért ahogyan a *Bhagavad-gītā* 2.7 magyarázatban olvashatjuk: „Valamennyi védikus írás azt tanácsolja, forduljunk egy hiteles lelki tanítómesterhez, hogy megszabadulhassunk az élet bonyodalmaitól, amelyekben akarattunk ellenére részünk van.” Szenvedhetünk természeti csapásoktól, betegségektől, más élőlényektől, annyi mindentől. De legfőképpen a saját elménktől, ami általában az ellenségünk.

Ezért, kedves Śrīla Guru Mahārāja, köszönjük nagyon szépen, hogy itt vagy, és segítesz minket! Śrīla Guru Mahārāja *ki jaya!*

Szeretnénk kérni áldásaidat, hogy lótuuszlábadid szolgálatában maradhassunk, képesek legyünk meghallani és megérteni az utasításaidat, és teljesen meg tudjunk hódolni neked! Valamint, hogy mindig menedéket tudjunk venni Kṛṣṇa szent neveinél! Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare

Jaya Śrīla Guru Mahārāja *ki jaya!*

Szolgád:

Gopa-kumāra Dāsa

GOPĀLA-NĀYIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In an ocean full of misery and suffering, I am grateful for your guiding instructions. Simply following what you say offers us a golden key to navigate our way out of this world. When I was younger, you would send letters to my sister and to me; the letters were in a golden yellow envelope, with a big ‘Gaurāṅga’

sticker on the front. Every time a letter came to Bhaktivedanta Manor my heart skipped a beat and did a happy dance! These letters brought so much joy, but more importantly, they have been a constant guide and source of inspiration that has kept me going on this spiritual journey.

There are many distractions in this world and without you I would be overwhelmed. In a letter written in 2015, I asked if I should continue staying in the *āśrama*, or go on a preaching tour in Mexico. You requested that I stay in the ashram. Surrendering to your instructions led to a wonderful time. I will hold that training forever. Before taking second initiation you requested I go on books and collect *dakṣiṇa*. Guru Mahārāja, I am forever grateful for all your instructions and guidance in this life. Without these instructions I would be entangled in confusion and misery. Showing gratitude in a letter falls short, given how much you have done for me. I sincerely pray that I can practice my sadhana and do my best to serve you in whatever capacity I may. The instructions you gave me are straight-forward. You are a constant reminder of the Absolute Truth. All I must do is follow your instructions to be free from misery. It seems easy, but sometimes I get distracted and fall ill to miseries of the mind. I pray and pray that my life can be dedicated to following your instructions, in the same way you have so perfectly and whole-heartedly followed the instructions of Śrīla Prabhupāda.

Your selfless dedication to Śrīla Prabhupāda's mission has saved many of us. So many would be lost souls without your selfless love. Your lectures and books are a light in so many lives. While reading *Veṇu-gītā* I found myself in awe of the descriptive writing, the attention to detail, and how lovingly you opened a window into the spiritual world. I cannot thank you enough for all this work. You have followed Śrīla Prabhupāda's mission in minute detail. I am forever indebted to you.

Your servant forever,
Gopāla-nāyikā Devī Dāsī

GOPĀLĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja.

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I could list many reasons for being grateful to you. Yet today, on the occasion of your appearance, I would like to thank you for putting me in touch with Śrīla Prabhupāda, your divine spiritual master.

I heard his lectures, read his books, and partook in his movement prior to meeting you. Or, so I thought. But in fact, it was only a shadow of the real association. I needed to meet a person who loves and understands Śrīla Prabhupāda to be able to do the same. Fortunately, I heard you say: “Read his books first,” “Listen to him” and “Check what Śrīla Prabhupāda says about it.” Only with this above empowerment did I get the chance to understand his spoken and written words. It is through these words which moved your heart that I was hoping mine would move too. At the end of the day: “Even the most learned man cannot understand the words, activities and symptoms of a person situated in love of Godhead” (Cc. Madhya 23.39) But even if I do not fully understand Śrīla Prabhupāda, trying to do so is a soul-lifting experience; a shelter that sustains me on the path of devotional service and a guiding star that leads to the very perfection of *bhakti*.

Understanding Śrīla Prabhupāda better helps me to also understand you better. It is important, because when I understand you well, I can follow wholeheartedly. When I hear you saying something and recall how I read Śrīla Prabhupāda saying the same, I see how the *paramparā* principle is working, and my faith grows stronger. Even your most revolutionary statements are strongly based on the writings of your spiritual master, and anyone who has trouble agreeing should carefully study Śrīla Prabhupāda’s life and books.

By always putting Śrīla Prabhupāda in the forefront and placing yourself as the humble disciple, you teach me what it means to be one.

A disciple follows a bone fide guru in divine *paramparā*. I remember the first class I attended (Nod, Turkey, 2017), you proclaimed, “Who cares about what you think?!” Your words were had to digest for a person who relied on

her mind her whole life (and millions of lives prior) and thought herself to be doing quite well. Later in Śrīla Prabhupāda's introduction to *Bhagavad Gītā* I read that perfect knowledge descends to a humble listener through the disciplic succession represented by a bona fide spiritual master. So, to achieve this knowledge we need to place our concocted ideas aside and start hearing from a spiritual master. What a great fortune it is for me that I can hear from you and that way - from Śrīla Prabhupāda himself!

A disciple sees the mercy of guru in the successes that come along the path of devotional service. Śrīla Prabhupāda states in the preface to *Bhagavad-gītā*: "If I have any credit in this connection, it does not belong to me personally, but it is due to my eternal spiritual master, His Divine Grace Om Viṣṇupāda Paramahansa Parivrajakācārya 108 Śrī Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Mahārāja Prabhupāda." Śrīla Prabhupāda always emphasized his indebtedness to his spiritual master, and similarly you make clear your own debt to Śrīla Prabhupāda. Sometimes by words, but even more so - by following his instructions strictly and urging us to do the same.

Thank you, dear Guru Mahārāja for generously sharing the gifts you got from Śrīla Prabhupāda and empowering us to share them further.

I wish you every success in pleasing your spiritual master and I am asking for his and your mercy, so I could assist you in your service to him.

Your humble servant,
Gopālī Devī Dāsī

GOPA-LĪLĀ-DHARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Zoom konferencia, ami nem az, aminek tűnik. Mégis helyükre kerülnek a dolgok.

Aki lelki síkon van megbocsájt, esélyt ad. A többiek hibáztatnak.

Akinek hite van az odaadó szolgálat hatalmában, azt nem rendíti meg az anyagi energia le-föl játéka, szemben azzal, akinek ez a valóság, mert így nem tudja felmérni a lelki folyamat csodáját.

Az az alázat, hogy próbálsz megértetni azokkal, akiknek nem szólt, hogy mit írtál. Ahogy menedéket adsz nekik, akik nagyobb hibát követtek el, mintha csak az árnyékodat keresztezték volna.

Azok zavarát próbáltad orvosolni, akik lehet, hogy ugyanúgy nem tudták volna kiállni ezt a próbát. Mint ahogyan Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura óvta meg azokat a személyeket, akik végig akarták húzni lelki tanítómestere testét Māyāpur porában.

Te adtál menedéket, anyagi segítséget azoknak, akik érintettek volna benne, de a „számonkérők” részéről nem történt hasonló felajánlás.

Nagyon másra számítottam. Azt hittem arról a dicsőséges eseményről lesz szó, hogy két tanítványod is beteljesítette emberi küldetését, s menedéket véve a tanítványi láncolat hiteles képviselőjénél, visszatértek eredeti otthonukba.

Reméltem, hogy sokan csak erre vágnak, ezer kérdéssel arról, hogyan is lehetne hasonlóban részük. Mert mi az, ami ennél előrébb való?

Számítottam élet fordulatokra a kérdezőktől, akik megváltoztatnák életüket a tőled kapott válaszokat alkotmányként elfogadva életük további részében, hogy ugyanebben lehessen részük.

Bár nem bírtam végighallgatni az egészet, mégis megerősödött a hitem abban, hogy el akarjam érni azt a tökéletességet, amit kínálsz mindannyiunknak. Hitem felvérteződött az odaadó szolgálat felülmúlhatatlanságában. Megnyugodtam, ha hibázok is, megkapom a menedéket, hogy felülemelkedve rajta jobb eséllyel folytathassam.

Egyfelől szomorú voltam, hogy kevesek kérik tőled, amiért rendeltetted a számunkra, másrészt boldog voltam, hogy ezek a kincsek méltó kezekben lettek félretéve.

Köszönöm szépen, hogy kapcsolatba kerülhettem veled!

Remélem, araszoló lépteim lassan közelítenek azok felé, akik számodra is azt jelentik, hogy sikeresen teljesítéd küldetésed!

Guru Mahārāja ki! Jaya!

Araszolgád:

Gopa-līlā-dhara Dāsa

GOPĪ-BHĀVA DEVĪ DĀSĪ, ŚYĀMA DĀSA, AND BABY ŚYĀMĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your transcendental appearance day.

Guru Mahārāja, we would like to take this opportunity to thank you for all your kind encouragement, care, and guidance. Having you in our lives over the past decades has been our one solid blessing. We continue to feel grateful and cannot help but feel truly blessed.

We are not able to have your darshan personally as much as we would like, which makes the rare occasion when we do meet special, allowing us to cherish every moment of it.

Thank you for all your kind words on your last visit at the Manor Haveli. We would like to apologise for not returning to the UK in time for Śyāmī's grain ceremony, which you kindly agreed to take part in.

She is both a blessing and a beautiful gift, the result of your encouragement, and we cannot wait for her to meet you. When that moment finally arrives, her life will be truly blessed.

Wishing you the best of health on your Vyāsa-pūjā day. We are forever indebted to you and Rādhā-Śyāma for blessing us, in addition to having you in our lives.

Your loving servants,
Śyāma Dāsa
baby Śyāmī
Gopī-bhāva Devī Dāsī

GOPIKĀ-SŪTA DĀSA

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śūila Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon köszönöm, hogy itt lehetek a közösségben és szolgálatot végezhetek.

Hálás vagyok minden napért, hogy énekelhetem a szent nevet a kegyed által. Örülök, hogy ennyi energiád van, ilyen sok szolgálatot tudsz végezni, foglalkozni a tanítványaiddal, *mūrtit* imádni és mindig inspirálónak maradni. A lelki élet, ami számomra a te oltalmad nélkül nem létezne, életlevegőmmé vált a mindennapjaimba. Ezt a csodálatos kapcsolatot tőled kaptam. Indokolatlan kegyedből befedettségem ellenére is mindig kapok nektárcseppeket Kṛṣṇától. A te tiszta látásmódod teszi lehetővé, hogy lelkivé tegyük a dolgokat az életben.

Köszönöm, hogy egy ilyen jelentéktelen személy is örök szolgád és követőd maradhat!

Mélységes hódolattal, szolgád:

Gopikā-sūta Dāsa

GOPĪNĀTHA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On a December night in 2013 in Swansea, Wales, you were giving this insignificant disciple some heart surgery, although you did not view this disciple as insignificant. Śrīla Prabhupāda said that a sadhu always makes time to give his association to those who ask for it. Amidst an intense schedule and so late at night, you still found time to offer shelter.

By some great fortune I find myself under the soothing shade of your care. This is, without a doubt, the greatest treasure of my life. Every day I eagerly lap up the nectar that pours through your lips and flows through your pen. I become inspired by your association, although it must be said that this disciple might test the principle of *tad-ātmā*!

We see *vraja-bhakti* and the path to *vraja-bhakti* through your eyes, filling our vision with the company you keep. How can we repay you? We cannot. The very least I can do is to be eternally grateful to you for offering me the shade at your lotus feet.

Thank you, Guru Mahārāja.

Your servant,
Gopīnātha Dāsa

GOPI-PREMA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, amit mély tisztelettel és alázattal ajánlok neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Elsősorban nagyon hálás szívvel szeretném neked megköszönni, hogy tavaly felavattál és én is ott lehettem a csodálatos Vyāsa-pūjā ünnepségeden! Nagyon különleges nevet kaptam tőled, a Gopī-prema Devī Dāsī nevet adtad nekem, és ezáltal a *gopīk* szeretetének a szolgálója lettem. Ez lett a nevem. Bár csak megvalósíthatnám e csodálatos név jelentését, az életem során, amit tőled kaptam! Bár csak én is úgy ragaszkodhatnék az isteni párhoz, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához, mint a *gopīk*, és bár csak én is rajongó szívvel, bensőségesen szolgálhatnám őket, örömet okozva ezzel nekik és Isteni személyednek egyaránt, mivel tudom, hogy Rādhā-Śyāma boldogsága a te boldogságod is egyben! Kétségtelenül a te ragyogó szíved Vṛndāvana és Rādhā-Śyāma! Hogyan is lehetne másképpen? Ez egyszerű tény, ez az igazság!

Kedves lelki tanítómesterem! Nagyon csodálatos volt ott lenni Krisna-völgyben és látni körülötted a sok, szeretettel rajongó tanítványodat:

prabhukat, mātājikat. Frissen avatottan, Új Vraja-dhāma hangulatától, illetve a szent név ízétől megmámorosodva még 72 évesen is táncoltam és ugráltam boldogságomban a *kīrtanákban*! Mindezt a lehetőséget a te óriási kegyed, a te ragyogó szíved teszi lehetővé! Értelmet adtál az életemnek a szent név páratlan ajándékát, a *bhaktákkal* való társulás lehetőségét, a védikus szentírásokban való elmerülést, a csodálatos vṛndāvanai hangulatot Új Vraja-dhāmában, és főként Śrī Śrī Rādhā-Śyāma megdöbbenően édes és lenyűgöző kedvteléseit! Egyszerűen mindent! Nélküled nagyon sötét lenne a világ, és reménytelen az életem.

Aztán voltunk a házadnál, és amikor megpillantottalak, hirtelen örömömben pusztit dobtam feléd. Olyan gyorsan történt minden, de utána gondolkodtam, hogy lehet, hogy nem illő egy lelki tanítómesternek pusztit dobni, és szégyelltem is magamat miatta, de te kegyesen elfogadtad, sőt még mosolyogtál is rajta. Kérlek, bocsásd meg nekem, ha nem megfelelően vagy tiszteletlenül és túl közvetlenül viselkedtem!

Körülbelül 15 éve vagyok Kṛṣṇa-hívő. Bár mindig is hittem Istenben, de valójában a te tanítványod, Abhaya-caraṇa Dāsa, a fiam győzött meg arról, hogy milyen különleges a Kṛṣṇa-tudat, hogy én is énekeljem a szent nevet, és éljek lelki életet. Emlékszem, körülbelül 10 évvel ezelőtt fél napokat olvastam egyfolytában, és egyszerűen nem tudtam letenni a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, amit Śrīla Prabhupāda oly sok nehézség árán fordított le és adott át számunkra. Csak olvastam és olvastam, pedig nem értettem és nem tudtam belőle megjegyezni semmit, de a *Śrīmad-Bhāgavatam* misztikus ereje és különleges íze mégis odata-pasztott engem a fotelba, és arra készítetett, hogy ne is hagyjam abba az olvasást! A fiam azt mondta, hogy minden nap ragyogtam a boldogságtól egyszerűen csak a *Śrīmad-Bhāgavatam* olvasása által! Így mondhatom, együltében kiolvastam az egész *Śrīmad-Bhāgavatam* sorozatot az elejétől a végéig! Ezt is mind-mind a te csodálatos kegyed, szereteted és jóakarated teszi lehetővé, mert ha te nem jöttél volna ide Magyarországra, és nem vállaltál volna felelősséget botladozó, ám lelkes tanítványaid életére, illetve arra, hogy megoszsd velünk azokat a páratlanul értékes kincseket, amelyeket a szívedben féltve őrzöl, mindez nem valósulhatott volna meg. A te kegyed nélkül örök sötétségre lennénk kárhoztatva, ezért a te személyed az életünk ragyogó napja!

Emlékszem a tavalyelőtti *saṅkīrtana*-fesztiválon találkoztunk először, decemberben. Kíváncsian odajöttél hozzám és viccesen beszélgettél velem. Aztán azonnal arról kérdeztél, hogy *japázok*-e és hogy mennyit. Láttam rajtad az elégedettséget, amikor mondtam, hogy körülbelül 3 éve *japázok* rendszere-

sen, napi négy órát. Aztán megkaptam tőled életem első instrukcióját: tartson mindig leckét nekem a fiam, Abhaya-caraṇa Dāsa a Kṛṣṇa-tudatról és a lelki életről. Az instrukciódát mindketten elfogadtuk, azóta is rendszeresen folynak a leckék, illetve a felolvasások.

Történt velem egy különleges esemény, amit még szeretnék megosztani veled, kedves lelki tanítómesterem! Egy négyemeletes panelházban lakom a fiammal, és 70 év felett már igen nehéz számomra megmászni a lépcsőket a harmadik emeletig. Minden negyedik-ötödik lépcsőnél, aztán a lépcsőfordulóknál is sajnos meg kell állnom, hogy kipihenjem magamat, mivel az öregség meglehetősen legyengített. Még a földszinten voltam az első lépcsőfordulónál, már előre tartottam a reám váró lépcsősortól, amikor megszólalt egy hang a szívemben: Ki az, aki nem fogad szót Nekem? Ettől megdöbbenve, rácsodálkozva, de egyben felvillanyozva, nevetve felszaladtam a harmadikig, pihenés és fáradtság nélkül, sebesen szedve a lábaimat! Aztán elmeséltem ezt a fiamnak és együtt örültünk ennek a kisebb csodának, mert biztosra vesszük, hogy az Úr Kṛṣṇának egy parányi kegye nyilvánult meg számomra, máskülönben ez a különleges történés fizikailag lehetetlen lett volna egy 70 év feletti idős nő számára! Talán valami ilyesmi élmény és megvalósítás lehet az is, hogy nem a test az énünk...

Hálás szívvel köszönöm mindezeket az élményeket és a veled való páratlanul értékes kapcsolatot, valamint, hogy a tanítványoddá fogadtál neked, kedves Guru Mahārāja és a Legfelsőbb Úrnak, Kṛṣṇának! Minden nap 3-4 órát olvasok *vaiṣṇava* imákat, *aṣṭakákat*, melyekből tudom, hogy örök azonosságomban Kṛṣṇa szolgálja vagyok. Minden nap iszunk vizet, Kṛṣṇa a víz íze, és Kṛṣṇa mindent tud, mindenhez ért, nagyon elbűvölő, gyönyörű és mindenkit vonzó! A lelki világban Kṛṣṇába mindenki szerelmes! Śrīmatī Rādhikā, Kṛṣṇa örök párja, Vṛndāvana királynője nagyon gyönyörű, édesen elbűvölő a jelleme és én nagyon szeretném közvetlenül is szolgálni Őket, nemcsak hallani Róluk, mivel az isteni pár kedvteléseit hihetetlenül elbűvölőek! Gyönyörűen vannak felöltöztetve, és pávatollak vannak Kṛṣṇa turbánjában... Minden olyan szép és mesésen csodás! De szilárd hitem van benne, hogy ez a valóság! A szent név, Rādhā-Śyāma!

Amikor a fiam, Abhaya-caraṇa Dāsa naponta felolvassa számomra az isteni pár kedvteléseinek egy-egy epizódját a Kṛṣṇa-könyvből, illetve a könyveidből (*Veṇu-gītā*, *Na pārāye 'ham*, *Kṛṣṇa-saṅgati*, *Nava-vraja-mahimā*, *Dāmodara-janani*), akkor nagy figyelemmel, könnyes szemmel és mondhatni szinte szájtátva hall-

gatom ezeket a páratlanul csodálatos *līlākat*! Olyan csodálatos Rādhā-Śyāma, és annyira elbűvölők!

Bárcsak az indokolatlan kegyedből és az áldásod által a név, amit adtál – Gopī-prema, a *gopīk* szeretetének szolgálja – ez a szolgálat, ez a hangulat lenne a szívem, lelkem, életem, egyetlen ragaszkodásom és egyetlen meditációm az életem végén! Bárcsak visszamehetnék hozzájuk a lelki világba – vagy ha ez számomra nem lehetséges, mivel nagyon jelentéktelen és leesett személy vagyok – akkor legalább kaphatnék egy újabb születést és Új Vraja-dhāmában, *bhakták* közé születhetnék meg, hogy következő életemben a *gopīk* szeretetének szolgáljaként mégis el tudjam sajátítani azt a páratlanul rajongó szeretetet Śrī Śrī Rādhā-Śyāma felé, amit a *gopīk* képviselnek, és amit te minden egyes tetteddel, szavaddal, gondolatoddal teljes mértékben be is mutatsz, közvetítesz felénk, mert az egész lényedet áthatja a *gopīk* szeretete, hangulata Rādhā-Śyāma felé!

Köszönöm mindazoknak a *bhaktáknak*, akik segítettek engem fejlődni a lelki életben, de elsősorban hálásan köszönöm neked, Guru Mahārāja a lehetőséget, hogy én is *bhaktává* válhatok és Śrī Śrī Rādhā-Śyāma lelkes, szívből rajongó, szerető szolgájává! Ezt csupán a te kegyed teszi lehetővé, illetve a felettébb csodálatos lelki tanítómestered, Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda kegye, aki oly sok nehézségen keresztülmenve, 70 éves kora felett, háromszor is szívinfarktust átélve, önzetlenül, tűzön-vízen átkelve, illetve még az utolsó perceiben is tanítva adta át nekünk Isten szolgálatát, a *śuddha-bhaktit* és a szent nevet!

Kedves Guru Mahārāja! Én nem vagyok tanult ember, nagyon elesett személy vagyok, és sajnos meg sem tudom jegyezni, amit olvasok, de bárcsak indokolatlan kegyedből még számomra is valósággá válhatna az egyetlen valóság: Az Úr Caitanya örök szolgálata, valamint Vṛndāvana, a *gopīk*, a *mañjarīk* és Rādhā-Śyāma! Bárcsak a végtelen szereteted és indokolatlan kegyed által megvalósulhatna a szívemben mindez! Mert jól tudom, a te áldásod nélkül ez egyszerűen lehetetlen! A te áldásod nélkül ez egyszerűen lehetetlen! A te áldásod nélkül ez egyszerűen lehetetlen!

Bocsánatot kérek, hogy ily hosszúra sikeredett a felajánlásom, de el szerettem volna mondani mindezeket a dolgokat, amiket fontosnak tartok, és amiket ragyogó kincsekként, féltve őrzök a szívemben, mert ki tudja, hogy meddig él az ember, és főként 70 év felett bizony lehet, hogy ez az utolsó alkalom, hogy dicsőíthetlek téged! Nagyon boldog vagyok, hogy felavattál és hogy a tanítványod lehetek, hálás szívvel köszönök szépen mindent! Örökké indokolatlan kegyedben és áldásodban bízva és ajánlva magamat! Bárcsak mindig tudnék

egy kis szolgálatot végezni lótu-szlábatoknál, ezáltal egy kis örömet okozni mindig számotokra! Nagyon boldog születésnapot kívánok neked, kedves Guru Mahārāja!

Nagyon leesett, jelentéktelen, de egyben lelkesen törekvő követőd, szolgád, tanítványod: Abhaya-caraṇa Dāsa anyukája, Gopī-prema Devī Dāsī

GOṢṬHEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Ezen a kedvező napon, engedd meg, hogy szavakban nyilvánítsam ki őszinte hálámat a végtelen szolgálatodért Śrīla Prabhupādának, és a menedékért, amit adsz nekem ebben a szenvedéssel és félelemmel teli világban. Számomra te Śrīla Prabhupāda közvetlen képviselője vagy. Egy tükör, amiben egy csodálatos élethű példáját látom annak, hogy milyen egy hűséges tanítvány a tanítómesteréhez.

Nitāi-bhāvana Prabhu nemrég Māyāpurban járt nálad, nem sokat, de mesélt arról, hogy mivel vagy sokat elfoglalva. Különleges érzéseket váltott ki bennem, amit mondott. A szívemben, legalábbis nekem úgy tűnt, valami olyan változás történt, ami korábban nem volt számomra elérhető, és nem éreztem ezelőtt. Ezek az érzések segítették bennem a *bhakti* lényegének megértését, és feltárták a személyiséged finomabb oldalait, hogy milyen végtelenül odaadó vagy, és milyen erős hited van a tanítómesteredben. Te megteszel minden tőled telhetőt, akár csak a te lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda. Lelki tanítómesterként mindent megteszel azért, hogy nekünk biztos jövőnk legyen. Könyveiden keresztül feltárod nekünk Kṛṣṇa csodálatos *līlāit* kifinomult és filigrán látásoddal. Ezzel is lehetőséget adsz, hogy minél jobban megismerhessük és megszerethessük Kṛṣṇát. És ez felbecsülhetetlenül értékes kincs. Van-e ennél magasabb szintű gondoskodás?

Csodálatos tulajdonságaid megérintik kemény szívemet. Imádkozom lótusz-lábaid előtt, hogy én is kifejlesszem magamban ezeknek a tulajdonságoknak legalább a töredékét, és tegyek valamit érted és Śrīla Prabhupādáért, még akkor is, ha ez csak éretlen kísérlet arra, hogy megköszönjem és megháláljam, amit tőled kapok. Imádkozom, hogy jó tanítványod legyek és szolgálhassalak.

Melletted van jövőm a Kṛṣṇa-tudatban. Ott van a kegyed, Śrīla Prabhupāda kegye és Kṛṣṇa kegye.

Hosszú életet kívánok neked, mert hasznos dolgokat teszel a világ számára.

Jelentéktelen szolgád:
Goṣṭheśvarī Devī Dāsī

GOSVĀMINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon hálás vagyok, hogy a gyermekemet ilyen körülmények között nevelhetem. El tudom vinni minden nap a templomba, részt tud venni a templomi életben. Már kiskorában elkezdheti (vagy folytathatja) a kapcsolatot Rādhā-Śyāmával, a szent *dhāmában* tud felnőni, fejlett *bhakták* lehetnek a barátai.

Enélkül nincs értelme gyermeket hozni erre a világra. Ez egy olyan különleges dolog, amit fel sem tudunk fogni igazán, azt hiszem.

Szerencsére Amala szeret is templomba járni. Szereti a *bhajanát*, különösen szereti Śrīla Prabhupādát és az Úr Caitanyát, és sokszor sír amikor haza kell mennünk. Nagyon remélem, hogy ez a lelkesedése megmarad. Azt is remélem, hogy egyszer együtt megyünk majd vele Rādhā-Śyámát szolgálni!

Kérlek, add a kegyed továbbra is, hogy jó *bhakta* és jó szülő lehessenek!

Köszönök mindent!

Szolgád:
Gosvāminī Devī Dāsī

GOVINDA HARI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Eljött ez a csodálatos nap, amikor megjelenési napodat ünnepehetjük.

Igazából egy tanítvány számára minden nap így kell hogy elteljen, ebben a hangulatban. A hála érzésével és hangulatában. A szeretet egyik jele az, hogy valaki hálát tud mutatni a másik személy felé. Ez történhet szavakkal és tettekkel egyaránt. Sokszor könnyebb beszélni egy dologról, mint megtenni. Nap mint nap próbálom kifejezni a hálámat feléd a szolgálatomon keresztül. Bár ez a szolgálat tökéletlen, mégis reménykedem abban, hogy ennek ellenére egy kis örömet tud okozni neked. A vágyam az, hogy a te missziódat tudjam segíteni évről évre, életről életre.

Olyan sokat kaptam tőled: megismerttetted velem a Kṛṣṇa-tudatot, ami leg-ritkább kincs ebben az anyagi világban, és semmilyen anyagi dologgal sem összehasonlítható.

A *Hari-bhakti-sudhodaya* 7.28. verse ezt mondja:

*sthānābhilāṣī tapasi sthito 'ham
tvām prāptavān deva-munīndra-guhyam
kācaṁ vicinvann api divya-ratnaṁ
svāmin kṛtārtho 'smi varam na yāce*

„[Amikor az Istenség Legfelsőbb Személyisége az áldásában részesítette, Dhruva Mahārāja így szólt:] »Ó, Uram! Gazdagsággal járó rangra törekedtem ebben az anyagi világban, ezért szigorú vezekléseket és lemondásokat végeztem. Most megkaptalak Téged, akit a nagy félistenek, szentek és királyok is oly nehezen érnek el. Üvegcserepet kerestem, s helyette a legértékesebb drágakőre bukkantam. Így aztán olyan elégedett vagyok, hogy nem kívánok semmilyen áldást Tőled.«”

Ez a *divya-ratna* transzcendentális drágakő. Ezt kaptam meg tőled. Most már csak rajtam múlik, hogy hogyan tudom értékelni ezt a transzcendentális drágakövet.

Elhoztad Śrī Caitanya Mahāprabhu misszióját ide Magyarországra, követve lelki tanítómestered, Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedānta Swami Prabhu-pāda vágyát.

Bárcsak egyre jobban és jobban el tudnék merülni ebben a misszióban!

Śrīla Sarvābhauma Bhaṭṭācārya így fejezte ezt ki a *Caitanya-candrodaya-nāṭaka* 6.75-ben:

*kālān naṣṭam bhakti-yogam nijam yah
prāduṣkartum kṛṣṇa-caitanya-nāmā
āvirbhūtas tasya pādāravinde
gāḍham gāḍham liyatām citta-bhr̥ṅgaḥ*

„Hadd keressen oltalmat tudatom, amely olyan, akár egy méh, az Istenség Legfelsőbb Személyisége lótuszlábánál, aki most Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhu-ként jelent meg, hogy a Neki végzett odaadó szolgálat ősi tudományát tanítsa, amely az idők folyamán szinte teljesen elveszett!”

Mi Śrī Caitanya Mahāprabhu kegye és mi történik azzal, aki megkapja az Ő kegyét? A *Caitanya-candrodaya-nāṭaka* 8.10. verse ezt írja: „Ó, kegy óceánja, Śrī Caitanya Mahāprabhu! Ébredjen most áldásos kegyed, amely mindent tisztává és gyönyörtelivé varázsolva könnyűszerrel elűz minden anyagi bánatot! Kegyed transzcendentális boldogságot ébreszt, és eltakar minden anyagi örömet. Áldott ez a kegy, amely minden vitát elpusztít, megsemmisíti a különböző szentírások között fennálló véleménykülönbségeket, és transzcendentális ízeket ont magából, megörvendeztetve ezzel a szívet! Boldogsággal van teli, örökké odaadó szolgálatra serkent, és mindig az Isten iránti szerelmet dicsőíti. Bárcsak indokolatlan kegyedből transzcendentális gyönyör ébredne szívemben!”

Ez a vers szépen tükrözi azt, amire én is vágyom. Ez az, amit adtál nekem Guru Mahārāja, Śrī Caitanya Mahāprabhu kegye.

Szeretném kérni az áldásaidat, hogy minél jobban el tudjam fogadni Śrī Caitanya Mahāprabhu csodálatos kegyét, ami által az életem tökéletessé válhat.

Örök szolgád:

Govinda Hari Dāsa

GRANTHA-RĀJA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Śrīla Prabhupāda a Vyāsa-pūjā kapcsán a hiteles lelki tanítómestert a *vidvan* szóval jellemzi. Te teljes mértékben megtestesítetted ezt, ezért személyed és tanításaid szavatolják azt, hogy ebben az űrült korban is van jövője az ISKCON-nak.

A *vidvan* szó, ha jól értem, minden egyébnél magasabb rendű tudásra utal, nem egyszerűen „szakértő” az, akit így jellemeznek, hanem egy olyan kivételes személy, aki hűségesen követi az előző *ācārya* tanítását.

Ez a tulajdonság, mely benned kristálytisztán látszik, eloszlatja félelmeinket és aggodalmunkat a mozgalmat illetően. Vannak ugyanis guruk, akik úgy érzik, változtatniuk kell Ő Isteni Kegyelme mozgalmán, van, aki még Śrīla Prabhupāda versfordításait is „korrigálja”. Ezzel szemben te, kedves Guru Mahārāja, minden szavaddal, teteddel, leckéddel, podcastoddal, tanításoddal az eredeti utat, Śrīla Prabhupāda eredeti útját képviseled, és bennünket is oda vezetsz. Bizonyos, hogy ez a lelki siker egyetlen helyes útja.

Köszönök szépen mindent!

Alázatos szolgád:

Grantha-rāja Dāsa

BHAKTIN GULYÁS ZSÓFIA

Tisztelt Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget önnek megjelenési napja alkalmából!

Ez az első felajánlásom, amit írok önnek, bár a szívemben már régen megfogalmazódott az örök hála azért, hogy létrehozta a legcsodálatosabb iskolát, amely

megváltoztatta az életemet. Fantasztikus lehetőséget nyitott meg mindazok számára, akiknek a szívében ott moccan a vágy az önmegvalósítás folyamatára. Köszönöm, hogy az ön kegye által létezik a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közössége, amire úgy találtam rá, mint a legértékesebb kincsre az életben. Nagyon nagy akadálypálya előtt állok a lelki életben, de az ön leckéi, könyvei, videói mindig lelkesítenek, erőt és inspirációt adnak, hogy folytassam. Köszönöm, hogy ön ennyire alapos mindenben. Köszönöm önnek, hogy már nem csak létezem, hanem végre élek is.

Kérem, fogadja el, hogy a legjobbakat kívánom önnek megjelenési napja alkalmából.

Jelentéktelen szolgálja:
Bhaktin Gulyás Zsófia

GUṆA-GRĀHĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Lenyűgözve állok a gigászi erőfeszítés előtt, amit azért teszel nap nap után, hogy időtlen irodalmat ajándékozz nekünk. Az író, főként, ha isteni ihletettséggű, elkerülhetetlenül kitárulkozik, a lelkét boncolja valamennyi viharvert, könnyáztatta oldalon, egyenként váltva meg keserédes áldozatával minden olvasóját. Honoré de Balzac így fogalmaz: „A lángész könnyekkel öntözi meg alkotásait. [...] Aki az emberek fölé akar emelkedni, annak elő kell készülnie a küzdelemre, és nem szabad meghátrálnia semmi nehézség előtt. A nagy író olyan mártír, aki nem fog meghalni.”

Sápadtan imbolygó lidércfények után futunk, miközben szemünk megszokta a sötétséget is. E világtalan tévelygésbe hoz reményt minden egyes leírt szavad, melyek ide-oda csapkodó, soha ki nem hunyó szikrákként valódi melegséget hoznak, kikezdve ezzel közönyben ázó szívünk legvégső ellenállását.

Te nem evilágból való vagy, ahogy a műveid sem, s elképzelni sem tudom,

milyen nehéz lehet neked itt. Csehov szavaival: „A földgolyó nem túlságosan jó hely a művészet számára. A föld nagy és tágas, de az író nem talál helyet magának sehol sem. Az író - örökös árva, száműzött, bűnbak, védtelen gyermek.”

Azonban te önként vállaltad ezt a sorsot, mert szívedbe zártad lelki tanítómestered kívánságát: „A megvalósítás azt jelenti, hogy írnotok kell, mindannyiótoknak, arról, hogy mik a megvalósításaitok. Mi a célja ennek a *Vissza Istenhez* magazinnak? Az, hogy leírod a megvalósításodat, azt, hogy mit valósítottál meg Kṛṣṇáról. Erre szükség van. Ez nem egy passzív dolog. Mindig aktívnak kell lennetek. Írjatok mindig, amikor csak van időtök. Mindegy, hogy csak kettő sort, vagy négy sort, de írjátok le a megvalósításaitokat. *Śravaṇam*, *kīrtanam*, leírni vagy felajánlani imákat, az Úr dicsőségét. Ez a *vaiṣṇava* egyik feladata. Hallotok, de ugyanakkor írnotok is kell” – mondta Śrīla Prabhupāda 1972 augusztusában.

A világi történetek a boldogtalanságról szólnak, vagy abba torkollanak. „Ennek rossz vége lesz, de legalább az eleje jó lesz.” – Próbál biztatni bennünket Victor Hugo. A te írásaid olvasása azonban *madhureṇa samāpayet*, a legcsodálatosabb végkifejlettel áldanak meg. Ez páratlanul ritka. Ezért te vagy a legkíválóbb író, akit ismerek, és nem volt, és soha nem is lesz nálad csodálatosabb lelki tanítómester.

Minden dicsőséget neked Isteni megjelenésed napján!

Jelentéktelen szolgád:

Guṇa-grāhī Dāsa

GURŪTTAMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Először 2002-ben találkoztam veled, a Máriaremetei úti templomban. Az emeletre mentem fel mit sem sejtve, amikor hirtelen kitárult az ajtó, és ott ültél az asztalodnál. A *bhakták* hódolatukat ajánlották, én pedig csak zavartan

álltam kissé tanácstalanul. Kamsāri Prabhu bemutatott neked, majd kedvesen köszöntöttél néhány szóval, megkérdezted, hogy vagyok. Anyagi szempontból nézve egyszerű és hétköznapi mondatok hangzottak el, de a menedék érzése öntött el, éreztem, hogy „otthon vagyok”, megérintetted a szívem. Tizenöt éve mondhatom magam szerencsésnek, mert elfogadtál tanítványodnak. Habár mostanában sajnos nem láthatlak sokat személyesen, az irántad érzett szeretetem, hálám és nagyrabecsülésem napról-napra nő. Ahogy telnek az évek a Kṛṣṇa-tudatban, néha beleborzongok, amikor belegondolok a szerencsémbe. *brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva*. Nagyon ritka, hogy az ember találkozhat egy hiteles lelki tanítómesterrel a *kali-yuga* kellős közepén, ha indokolatlan kegyről beszélünk, akkor ez az! De amikor az ember találkozik egy hozzád hasonló személlyel, akkor ez a szerencse többmilliószoros. Minden egyes nap amikor rád gondolok, hallgatom a podcastjaidat, leckéidet, figyelemmel kísérem megnyilvánulásaidat, tetteidet, olvasom a könyveidet, felidézem személyes beszélgetéseinket, akár gyűléseinket, egyre szerencsésebbnek érzem magam, és nem győzők hálát adni Kṛṣṇának, hogy veled találkozhattam. Te voltál az első személy, akivel megismerkedhettem, de ha a három világot bejártam volna előtte, akkor se választottam volna mást, ebben biztos vagyok.

*yair īdr̥ṣī bhagavato gatiṁ ātma-vāda
ekāntato nīgamibhiḥ pratipāditā naḥ
tuṣyantv adabhra-karuṇāḥ sva-kṛtena nityam
ko nāma tat pratikaroti vinoda-pātram*

„Pṛthu Mahārāja így folytatta: Hogyan fizethetnénk vissza adósságunkat azoknak, akik megvilágosodásunk érdekében a védikus bizonyítékok alapján, teljes meggyőződéssel elmagyarázták az Istenség Legfelsőbb Személyiségével kapcsolatos önmegvalósítás útját, határtalan szolgálatot végezve? Nem tehetünk mást, mint két tenyerünkben vízzel kínáljuk őket, hogy elégedettek legyenek. Az ilyen nagy személyiségeket csupán önnön tevékenységeik tehetik elégedetté, melyeket az emberi társadalomban hajtanak végre végtelen kegyükből. (Śrīmad-Bhāgavatam 4.22.47)

Két kezemet összetéve, csak annyit tudok mondani, hogy köszönöm!

Örök szolgád:
Gurūttama Dāsa

BHAKTIN GYÖRGYI

Dear Śivarāma Swami Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Dear Mahārāja,

It is an honour to both greet you and wish you vibrant health on your appearance day!

I am amazed by the work you have completed as part of Śrīla Prabhupāda's mission in Hungary. With your conscious and focused management, Hungarian devotees have become more and more capable of maintaining the centres in the country. It is good to be part of such a community of devotees.

I am especially fortunate in my association with your disciples in Eger. For a long time, we had Wednesday Govinda Clubs, but I could not always take part in them due to my school schedule. Recently, Kṛṣṇa helped me and made a kind arrangement of having kirtan jams on Thursdays. We have also started coming to *maṅgala-ārati* on Tuesday mornings, which provides a clear and focused beginning for the day. Chanting together strengthens and inspires me to practise regularly.

In December I bought Śrīla Prabhupāda's *Līlāmṛta* and offered the two volumes to our university library. I am happy to contribute to students' spiritual development and to offer them the potential of Kṛṣṇa consciousness.

I started Sanskrit this past autumn. It was a nice inspiration coming from Kṛṣṇa, and will help me to think and read about Him more often.

Dear Mahārāja, I know I am the odd one in the Hungarian *yātrā*, not perfectly following all the rules and regulations. Yet my devotion to serving Kṛṣṇa's devotees is pure and sincere, a way for me to serve the Supreme Lord Himself.

This devotion is my gift to you. Please accept my appreciation and best wishes for your future missions. It is such an honour to know you.

Your grateful servant,
Bhaktin Györgyi

HALA-DHARA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The better I know you, the more I appreciate the great mercy Kṛṣṇa has bestowed upon me by receiving you as my spiritual master. Not only do you preach and write about the highest mellows, your own example shows us how to attain the “ultimate” goal. You are uncompromising and resolute in your devotion, and have set the standard for us.

You make it clear that we should aim to achieve perfection in this lifetime. The ways we should act to achieve it, which includes reading your books, give us a glimpse into perfection itself – into what awaits us if we take your instructions to heart and sincerely follow the process. In this way, I see our relationship in terms of *sambandha-abhidheya-prayojana*.

Not only do you inspire us to perfect ourselves, you also implore us to take up Lord Caitanya’s mission, Śrīla Prabhupāda’s mission, and our *sampradāya*’s mission. This is the way to give the greatest mercy of Kṛṣṇa consciousness to others. By doing so we can most easily achieve perfection.

Thank you, Guru Mahārāja! May you be eternally glorified!

Your servant,
Hala-dhara Dāsa

HARE KṚṢṆA DEVĪ DĀSĪ

My *priya āne pūjya* Śrīla Gurudeva,

Please would you accept my humble obeisances at your soft lotus feet, especially today, the most munificent and magnificent day of Śrī Vyāsa Pūja. All glories to your *divya* Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In the English translation of the fourth verse of the *Śrī Tulsi-kīrtana*, there is a prayer: “Please give me the privilege of devotional service.” To be able to offer obeisances to one such as you, Guru Mahārāja, is a privilege, as is being given the opportunity to submit this humble glorification of your divine mercy upon those of us who have forgotten our original culture.

My gratitude also goes to the team of devotees who will make it possible for my offering to reach you. We cannot take any of this for granted.

Gurudeva, you have steadily and liberally given us a window into the cultivation of pure devotional service under the guidance of one who knows what that means; you are following in the footsteps of Śrīla Prabhupāda, who brought, and opened this *paramparā* to all of us in the West.

Such privilege of participation in this devotional service is rarely available to most, which is distressing. One of my heroes at medical school was Dr Tudor Hart, who observed that those patients who most needed medical care were the ones least likely to get it. He named this phenomenon the inverse care law. But by your astute care, Gurudeva, and by your direct involvement in our holistic well-being, you said, “you have a very long way to go,” and when the appropriate time arrived, you said, “get out.”

Thank you for your clear, uncompromising, yet compassionate instructions over the past nearly four decades. These instructions seem to come with their own power of execution. Upon giving up medical service responsibility, the freed-up time and mental space enables an ever-fresh scrutiny of the vast array of Vaiṣṇava theology, opening the world of Kṛṣṇa consciousness. We personally gain from books written by yourself, given our rare privilege of a living connection with the “*bhūta*” author. The classes you give around the production of these books are like an array of pickles and crunchy *papadam* that ornament well-cooked offerings. We are privileged to be witness to your deep love for Śrīla Prabhupāda, your Deities, and all devotees who come under your magnanimous wing.

Thank you Gurudeva for giving me my name. In “retirement” nearly every person we meet and respectfully and humbly greet says, “Hare Kṛṣṇa,” and each time we get to feel your causeless mercy flowing through the heart, pumping, and purifying me on this “long way back to Godhead,” with you Gurudeva, and all that you have given us in the market place of the Holy Name.

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja.

Your servant, Hare Kṛṣṇa Devī Dāśī

HARI DHARMA DĀSA

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your service to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for initiating me, and I look forward to the days we can spend time together in service to Kṛṣṇa and Rādhārāṇī.

Your ever obedient servant,

Hari Dharma Dāsa

HARI-KĪRTANA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Mindig egy csodálatos nap a Vyāsa-pūjád napja, ami viszont sokkal nehezebb, hogy méltóképpen dicsőítselek ebből a kiváló alkalomból.

Óriási hála fog el mindig, amikor arra gondolok, hogy mennyi időt, energiát szentelsz a tanítványaid képzésére, a könyvek írására, amelyek fáklyalángként segítenek nekünk az anyagivilágban való életünk sikeressé tételében.

Nem ismerek még egy olyan embert az életemben, aki ennyire széles látókörűen, a jövőt előre látva gondoskodik a rábízottakról, mint te.

Próbálom elfogadni, hogy a személyes jelenléted nyújtotta menedék egyre kevésbé lesz jelen az életünkben. Tudom, hogy ezzel is próbálsz minket felkészíteni arra a feladatra, hogy lelki felnőtteként vigyük tovább az Úr Caitanya misszióját, de akkor is nagyon nehéz elfogadni a gondolatot, hogy a személyes jelenléted nyújtotta mindenkit felemelő lelki erőt egyre jobban a tanításaid, a könyveid olvasása és az utasításaid követése révén tudjuk majd megtapasztalni.

Köszönöm szépen, hogy segítesz bennünket!

Jelentéktelen szolgád:

Hari-kīrtana Dāsa

HARI-DVĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Bár nem érzem alkalmasnak magam rá, de kérlek, fogadd el tőlem köszöntése-met megjelenési napod alkalmából!

A *Caitanya-caritāmṛta* Madhya-līlā 19.151. versében, ezt olvashatjuk:

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bija*

Az iskolában 5. osztályban tanulunk a védikus világról, a felsőbb, az alsóbb és a középső bolygórendszerekről. Ilyenkor felmerül a mai technikától elbű-völt gyerekekben a kérdés: ha az alsóbb bolygórendszerekben annyival fejlet-tebb a technika, miért jobb mégis itt a középső bolygórendszerben élni? Miért vagyunk mi szerencsésebbek? Ilyenkor el szoktam mondani nekik, hogy azért, mert itt lehetőségünk van a transzcendentális tudásról hallani. Ha pedig elsa-játítjuk ezt a tudást, lehetőségünk van kiszabadulni az anyagi lét rabságából, és visszatérhetünk Kṛṣṇához a lelki világba. Azt is elmondom, hogy milyen szerencsések, hogy ilyen kegyes személyek veszik őket körül, mint te is.

Itt Magyarországon mi vagyunk azok a nagyon szerencsések, akik Kṛṣṇa és a te kegyedből lehetőséget kaptunk arra, hogy tudásra tegyünk szert az önva-lóról és Kṛṣṇáról.

Ennek a tudásnak a magját kaptam meg én is annak idején a debreceni templom-ban, amikor egy program keretében először hallottalak *bhajanázni*. Azóta tudom, hogy megtaláltam azt az embert, aki a legerősebb erkölcsi viszonyulási pont lett az életemben, aki után próbálok én is menni a lelki életemben. Próbálok meghallani tőled, vagy érdeklődni a *bhaktáktól*, hogy hogyan is kell ezt jól csinálni, úgy, hogy az téged is elégedetté tegyen. Habár ez inkább csak botladozás a részemről, mint normál tempójú haladás, kegyednek hála még mindig itt vagyok, és nem gondolom azt, hogy bárhol máshol szívesebben lennék, mint lótu-szlá-aid menedékében.

Ha pedig a testi nehézségeim eluralkodnak rajtam és visszahúznak, mindig arra gondolok, ha te ilyen idős korod ellenére ennyire aktív vagy, és fáradhatat-

lanul teljesítet a lelki tanítómestered vágyát a Kṛṣṇa-tudat terjesztésére, akkor nekem sem szabad panaszkodnom.

Kérlek, add a kegyedet továbbra is, tarts meg lótuszlábad menedékben, mert ezen kívül nincs más reményem arra, hogy fejlődjek a lelki életben!

Elesett szolgád:

Hari-dvārī Devī Dāsī

HARI NĀRĀYAṆA DĀSA

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and You!

The time of year has come again. First of all, I would like to wish you a very happy appearance day!

I have been writing you Vyāsa-pūjā offerings almost every year for coming close to 13 years now. So far, I have not lost the taste for doing so, and I pray that I never do.

Even when I was 7 years old, standing in front of a full temple room of devotees, reading out my offering to you. Or now, 13 years later, at 20 years of age, sitting in Śrīdhāma Māyāpur, writing this offering for you just before I am about to serve you lunch, my fundamental feelings towards you have not changed. But the depth has increased. My feeling of immense love and gratitude has not changed, but it has matured, due to my extreme fortune that I can have your association.

Over the years of association with you, I have become more and more convinced about your perfect character, qualities, and spiritual potency. Of course, every devotee thinks of their Guru as the perfect Guru, and that's fine, but in you I have found an unmatched level of perfection in all areas of life and spiritual life. There is not one specific area that exhausts your brilliance, or one area that one could use to summarise you: "Oh he is the Guru with the great *kīrtanas*" or "He is the Guru with the nice classes." And that is because you are the best in everything.

For example:

Kīrtanas: there is no other *kīrtanas* like yours. Starting from the raw spiritual potency to the beautiful melodies and the depth with which it's thought out musically. I could just keep going on about how blissful they are. If this was the sum and substance of your glories, it would already be more than perfect. But there is more.

Your classes: The amount of preparation and information you put into your classes, is seriously unmatched. The way you keep the audience focused on the transcendental subject matter with your genius presentation, or the number of interesting stories and facts you add to them, just make your classes so special that if all you did was to give classes, that would already be more than one expects from a Guru. But again, that's not all.

Your writing: Your books are such a stupendous service to ISKCON, Śrīla Prabhupāda, and the devotees, that I am convinced people don't yet understand the full value of them but they will increasingly, over time.

The previously mentioned points I have made about your brilliance were referring to areas of Kṛṣṇa Consciousness that others are also engaged in, but still, you excel at them. I believe that writing is something not many do, and even when they do, it's nowhere near the depth of your subject matter, your effort and your proliferation. By being around you I can see how much writing means to you, and how seriously you take it, and even how much taste you get from it. This is such a beautiful thing, and I really wish devotees fully understood the great value of your books.

I would also like to highlight your naturally loving personality. It feels like that is your underlying personality trait, and everything else builds on that. Sometimes a loving father must teach the son a lesson, therefore he becomes strict, but still, he does so out of love. I have so many examples and memories of you acting out of such love towards me, and others. Caring about the wellbeing of someone in a given situation more than anyone would expect a person to do. And for you, this is the natural thing. And this is part of the reason why you are such a perfect Guru. Because you are so caring and loving towards your disciples.

An example is one time in Māyāpur, you were participating in a zoom meeting with your disciples, and you mentioned that you have 874 initiated disciples. Then you were talking about how it would even be possible to plan to spend time with all these disciples. And how you emphasised that anyone could

come. This also just shows how loving, caring and personal you are. Not only to your disciples, but to everyone. And this is not a material thing. This is just another telling sign of a pure devotee.

Thank you very much for everything!

All I can say is that I am very grateful to be your disciple, and I hope that one day I can make you proud.

Your insignificant servant,
Hari Nārāyaṇa Dāsa

HĪRA-GOPĪ DEVĪ DĀSĪ

I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of the fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains.

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

Guru Mahārāja, I had written my offerings earlier, but this year I am running short of words. I find it hard to describe your mercy in words.

I started my journey as Heena, but with your divine blessings I was elevated, thus bringing me closer to devotees. I am a fallen soul, but with your *kṛpā* I transformed from Heena to Hīra-gopī Devī Dāsī. After initiation on the fourth of September, 2022, on Rādhāṣṭamī, I realised my position was to be the servant of servants of the Supreme Personality of Godhead, Rādhā-Śyāmasundara.

You held my hand when there was no ray of hope. Moment by moment, you teach by example. Whenever someone credits you with the wonderful service you do, you attribute it to Śrīla Prabhupāda's mercy.

Guru Mahārāja, with your lectures and preaching you have made the spiritual path easy, not only for your disciples but for humanity at large. Your innovative ways, whether via lectures or live internet broadcasts, truly stand out.

In your exemplary way, by displaying your unconditional pure love for Śrīla Prabhupāda, you have shown us how to become an eternal disciple. Please Guru Mahārāja, instil a small drop of the servitor in our hearts for your divine grace, as you have done for Śrīla Prabhupāda.

Since my initiation, I have tried to follow your instructions to the best of my ability. In this I have depended on your mercy. Only by your mercy can I perform devotional service without difficulty. Your blessing and encouragement allow me to render devotional service to the Supreme. Please accept the heartfelt gratitude of our family (Arun, Aadya & Aaradhya). With your guidance we are attempting to follow the path of Śrī Caitanya Mahāprabhu, the Gosvāmīs, Śrīla Prabhupāda, Gurus, and other senior Vaiṣṇavas.

You are one of the precious gems of ISKCON. Your good health is important to us, as only under your instructions can our spiritual life progress. We beg the mercy of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara to keep you in good health, so that you may preach Kṛṣṇa consciousness all over the world.

For now, I pray at your divine lotus feet to always have your shelter, despite my shortcomings. Thank you for being my guiding light, thank you for everything you have given me. Despite my insignificance, Guru Mahārāja, I look forward to serving you and to following all your orders, which I will treat as a manual of this human life. Please bless me so I can follow your instructions and become a worthy servant of yours.

Your eternal servant,
Hīra-gopī Devī Dāsī

INDRA-NĪLA DĀSA ÉS

MA̐DHAVA-PRIYĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked! Megjelenési napod alkalmából sok szeretettel köszöntünk.

Nagyon köszönjük, hogy tavaly júniusban eljöttél hozzánk meglátogatni minket. Mindig nagy öröm számunkra, amikor személyesen találkozhatunk veled. Bár nagyon izgulunk, de nagyon szeretünk veled lenni. Az apai közvetlenséged és egyszerűséged megengedi, hogy bármit megoszthassunk veled.

Hálásak vagyunk, hogy elfogadtad tanítványodnak Ānanda-candrikāt. Már gyerekkora óta inspirálsz őt, és ő mindig is csodált téged. Nagy örömünk, hogy e sajnálatos és szomorú helyzetében menedékre talált nálad, te pedig menedékedbe fogadtad őt. Köszönjük szépen, Guru Mahārāja!

A szereteted és a figyelmed az egész nagy családjunkra kiterjed. Mindnyájan érezzük a gondoskodásodat. Még azok a rokonok is, akik nem követik a lelki gyakorlatokat. Számukra is fontos vagy, és mindig kérdeznek rólad. Mindenki úgy tekint rád, mint a családjunk lelki apukájára.

Olyan nagyszerű élmény számunkra, hogy a könyveidet olvasva betekinthetünk Rādhā-Śyāma csodálatos kedvteléseibe, ahol a társaik és a *mañjarik* szeretettel szolgálják Őket. Nagyon köszönjük, hogy feltárod mindezt nekünk.

Csodáljuk azt az erőt, amivel szolgálod a lelki tanítómestered mozgalmát, és segíted tanítványaidat a lelki úton. Köszönjük szépen mindazt, amit értünk teszel!

Kívánunk jó egészséget neked és várjuk, hogy újra láthassunk téged.

Szolgáid:

Indra-nīla Dāsa

Mādhava-priyā Devī Dāsī

INDRAPATI DĀSA ÉS ŚUKA-ŚĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából kérlek, fogadd szívünkben jövő, legszebb kívánságainkat! A legszebbeket, lelkieket, melyeket nem szennyez be semmi. Köszönjük, hogy úton lehetünk hazafelé, s talán túl sok hibát már nem ejtünk.

Köszönjük lelki menedéked.

Jó egészséget kívánunk, és sok szeretettel gondolunk rád!

Szolgáid:

Indrapati Dāsa és Śuka-śārī Devī Dāsī

ĪŚA-SAṄGĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on this auspicious day of your appearance!

This special time of spring has come again, when we all can meditate on your transcendental qualities and glorify you! This is my third opportunity to express my gratitude to you, and I consider myself very fortunate: each year you continue to amaze me with your limitless compassion and mercy. And every year I have a better understanding of your work, your service, and what you've created for us in the past few decades in Hungary.

I want to thank you for the teachings, the corrections, and the instructions you gave me in the past year. Thank you for making my mother's first visit to New Vraja-dhāma so special. Seeing you, talking to you in front of Rādhā-Śyāma, and getting their *mahā-prasāda*, surely made a huge impact on her spiritual advancement.

Thank you for caring about my spiritual life, which shows me how merciful you are. Last summer, when I was initiated, you wrote me in an excited mood, asking about my new name. My spiritual master lives far away, and I miss him. I think of you as my other father, so I want to thank you for making me feel less alone, and also for helping me serve my Guru.

Please always keep me in the service of your lotus feet.

Your insignificant servant,

Īśa-saṅgā Devī Dāsī

(Budapest)

ĪŚĀVATĀRA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

A körülöttünk lévő világ tele van szenvedéssel, a Covid járvány következményei, a világban és a szomszédunkban dúló kegyetlen háború hatása nap mint nap terheli elmémet, szomorúsággal tölt el. Tudom, a bennünket érő hatások előző életeink következményei, melyet saját magunk idéztünk elő, és nem függetlenek előző életeink tetteitől. Nagyon lehangoló a mások szenvedéssel teli földi léte.

A védikus irodalmat olvasva vigasztaló és megnyugtató mondatokra lelek: „Az ember az anyagi világban nem tud a maga erejéből megmenekülni a halál kegyetlen kezétől, ha nem hódol meg az Úr lótuszlábainál.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.8.8 magyarázat)

„Megfogadtam, hogy azt, aki akár csak egyetlen alkalommal is komolyan meghódol Előttem, s azt mondja: „Drága Uram! Mától a Tiéd vagyok!”, és bátorságért imádkozik Hozzám, azonnal rettenthetetlenséggel áldom meg, és attól kezdve mindig biztonságban lesz.” (*Caitanya-caritāmṛta*, Madhya-līlā 22.32)

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kapja az áldásokat. Ahogyan az esőfelhő eloltja az erdőtüzet, a lelki tanítómester is eloltja az anyagi élet, az ismétlődő születés és halál tüztét.” (*Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka*)

Hálával teli szívvel gondolok Prabhupādára és rád, kedves Guru Mahārāja, mert ha ti nem hozzátok el nekünk Kṛṣṇa vigasztaló szavait, nem lenne kiút ebből az anyagi káoszból, és továbbra is a földi lét körforgásában vergődnénk. Az Úr kegyéből elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, és egy új, reményteli világot teremtettél nekünk Krisna-völgyben, és itt, a Budapesti Templomban, ahová visszavonulva lelki vigaszt nyerhetünk és feltöltekezhetünk a körülöttünk zajló rémségek ellen. Könyveid és videó-blogjaid inspiráló utat mutatnak ebben a felfordult világban.

Hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy ide vezérelt Magyarországra és közvetlenül fordulhatunk hozzád vigaszért és segítségért.

Hare Kṛṣṇa! Köszönöm, hogy elfogadtál tanítványodnak.

Jelentéktelen szolgád: Īśāvatāra Dāsa

ĪŚVARA KṚṢṆA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretettel köszöntelek megjelenési napod alkalmából! Szeretném megköszönni, hogy a tanítványod lehettek, és először egy kicsit feleleveníteni, hogy miként kezdődött a kapcsolatunk.

A hűvösvölgyi templom udvarán tartottál kérdés-feleletet. Már többedik alkalommal hallottalak akkor. Jelentkeztem, és megkérdeztem, hogy honnan lehet tudni, hogy mi az ember „előírt kötelessége”, ami többször szerepel a *Bhagavad-gītā*ban. Rám néztél, és komolyan azt mondtad: „Ezért kell az embernek elfogadnia egy lelki tanítómestert.” Akkoriban lenyűgözött és azóta egyre jobban lenyűgöz a tudásod mélysége, a szavaid bölcsessége, a memóriád, az intelligenciád, a jóakarod, a sokoldalúságod.

Aztán az egyik első *nāma-haṭṭa* táborban lehetőségem volt személyesen is beszélgetni veled. Akkor megkérdeztem, hogy elfogadnál-e engem tanítvány-jelöltnek. Kedvesen elfogadtál. Így lehetőségem nyílt rá, hogy megkérdezzem, mi az én előírt kötelességem. Kíváncsian vártam a választ. Nem sokat haboztál, rögtön válaszoltál: „Írjál!”. Vagyis, hogy írjak könyveket, cikkeket – amire korábban soha nem gondoltam. Azóta viszont nagyon hálás vagyok érte, mert sok örömemet leltem az elmúlt évtizedekben az ilyen szolgálatokban, és remélhetőleg nem voltak teljesen haszontalanok. Ezen a beszélgetésen kaptam tőled azt az első utasítást is, hogy írjak egy összehasonlító könyvet a kereszténységről és a Kṛṣṇa-tudatról, ami kegyedből meg is valósult. Azóta írtam még néhány könyvet. Mostanában pedig leginkább videókat csinálok, mert kevesebb időbe telik az elkészítésük, meg a világ is változott, és könnyebb nézésre, mint olvasásra rávenni az embereket.

Persze mint mindenben, ezekben a szolgálatokban is te vagy a legtökéletesebb, leghatékonyabb példa. Könyvek sokaságát, sorozatokat írtál különböző műfajokban. És rengeteg színvonalas videót készítettél. Köszönjük szépen neked ezt a rendkívüli értéket!

Ami most eszembe jut még rólad, az a rendíthetetlenséged, amivel a magyarországi *bhakta*-közösséget létrehoztad, szervezted, és ahogyan – ha jobban

a háttérbe húzódva is – jelenleg is irányítod. A kezdetek óta rengeteg *bhakta* jött és ment az egyházunkban, vagy vált teljesidős önkéntesből támogató *bhaktává*, beleértve sok egykori vezetőt is. Te magad voltál és vagy az a központi, szilárd szervező erő és személyiség, aki stabilitást, nyugalmat, prosperitást biztosított az elmúlt évtizedekben. Időközben kiképezted hűséges, megbízható, fejlett tanítványaid és követőid közül azokat, akik tovább tudják erősíteni ezt az intézményi stabilitást. De számomra lenyűgöző, ahogy minden akadályon, kihíváson, új helyzeten, személyi változásokon keresztül felfejlesztetted a jelenlegi szintre a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közösségét. Bár mindenki jól ismerne téged, és értékelné csodálatos tulajdonságaidat!

Nemrégiben készítettem egy vonalas diagramot, amin látszik, hogy miként fejlődött a közösségünk népszerűsége az elmúlt évtizedben az 1%-os felajánlások tükrében. Minden más kiségyházat megelőzve meredeken emelkedik a támogatottságunk vonala. Ez nyilván az 1%-os csapat tevékenységének az eredménye is, de számomra jól tükrözi a közösségünk általános fejlődését is, amelynek te vagy a fő vezérlője.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönjük a tanításaidat és a példádát, ami kétségtelenül egy tökéletes, tiszta *bhakta* viselkedését és prédikálását mutatja. Bárcsak minél több őszinte lélek ismerné fel az általad képviselt Kṛṣṇa-tudat csodálatos tisztaságát, erejét és fontosságát, és bárcsak minél többen csatlakoznának követőidhez és tanítványaidhoz, hogy beteljesítsék Śrīla Prabhupāda vágyait, enyhülést hozzanak egy szenvedésteli világ nehéz időszakában, és iránymutatásodat követve minél többeket segítsenek vissza az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez, Kṛṣṇához.

Köszönöm szépen, hogy a kegyedből megismerhettem a csodát, amit Kṛṣṇa-tudatnak hívnak, és hogy minden nappal bővílhet a tapasztalataim, a tudásom és a megértésem köre. Köszönöm, hogy rávezettél az életre, amit élni érdemes.

Minden dicsőséget neked!

Hálás szolgád:

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

JAGANNĀTHA DĀSA

Dear Mahārāja,

Please accept my obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In the 11th Canto of the *Śrīmad-Bhāgavatam*, 7th chapter, 44th verse, the *avadhūta brāhmaṇa* instructs King Yadu thus:

“O King, a saintly person is just like water because he is free from all contamination, gentle by nature, and by speaking creates a beautiful vibration like that of flowing water. Just by seeing, touching, or hearing such a saintly person, the living entity is purified, just as one is cleansed by contact with pure water. Thus, a saintly person, just like a holy place, purifies all those who contact him because he always chants the glories of the Lord.”

This verse very aptly describes your Holiness.

And Śrīla Prabhupāda so expertly summed up the current situation in his poem *Mārkine Bhāgavata-dharma*:

“Most of the population here is covered by the material modes of ignorance and passion. Absorbed in material life, they think themselves very happy and satisfied, and therefore they have no taste for the transcendental message of Vasudev.”

You must be very dear to Śrīla Prabhupāda as you tirelessly preach the message of Vāsudeva, Lord Śrī Kṛṣṇa. The *hūṇas*, *yavanas*, and a multitude of *mleccha* races become purified by your direct contact and sincerely take up the process of pure devotional service to the Supreme Lord, Śrī Kṛṣṇa. These aspiring devotees in turn become *sannyāsīs*, preachers, GBC, book distributors, *pūjārīs*, cowherds and more. In this way, Lord Caitanya’s movement continues to spread throughout the world and to expand into time and space. The jackals may howl, but the caravan will pass...

Param vijayate śrī-kṛṣṇa-saṅkīrtanam!

All glories to Your Divine Grace!

Your servants,

Jagannātha Dāsa (BKG) and family

JAGANNĀTHA-PRIYA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

For countless lifetimes,
For millions of *kalpas*
I have been loitering
In this material world.
But by some great fortune
I have met your Divine Grace,
My life has been blessed
By your association.
You are truly a spiritual captain,
Steering us across this ocean
Of material existence
To the shore of Goloka Vṛndāvana.
Thank you for your shelter!
Thank you for your care!
Thank you for your guidance!
Thank you, Guru Mahārāja,
For everything!

An insignificant servant of your servant,
Jagannātha-priya Devī Dāsī

JAVAT-VĀSĪ DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Recently I have heard some senior Gauḍīya Vaiṣṇavas talking again about the imminent Golden Age of Lord Caitanya. So many ISKCON temple projects in countries worldwide are already offering golden opportunities to participate in *bhakti-yoga* under the loving direction of Mahāprabhu's spiritual family. For devotees fully absorbed in maintaining those projects the prophetic age may seem well under way.

On the other hand some of our family members are under the impression that we are in the midst of a managerial crisis which is in danger of asphyxiating the whole mission. Living amidst such an apparently divided *saṅga* I yearn for leaders who lead by example. Leaders who follow their great impeccable predecessors without relying on the support of sycophantic worshippers or crumbling under the pressure of political correctness.

In a life of confusion, hedonism, intoxication and despair I have, amongst many millions of whimsical decisions, made two very fortuitous ones.

To join an ISKCON community

To approach you for initiation.

How can I serve you Guru Mahārāja?

My wife Vṛndā Devī Dāsī is very pleased that I am getting assessed by a psychiatric nurse tomorrow. It was very encouraging for me to hear you in conversation with Citi-Śakti Mātājī at the Manor Haveli last year.

I also was very encouraged when in answering a question in a recent podcast you said that “The last thing we should consider doing upon discovering that a devotee friend has severely deviated is to cut them off.”

You are the best friend I've got Guru Mahārāja.

You are the reason I'm still getting up and running the race.

Your servant,
Javat-vāsī Dāsa

JAYA CAITANYA DĀSA

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget az Úr Gaurāngának, minden dicsőséget a *bhaktáknak*!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śālākayācakṣur
unmilitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklya lángjával felnyitotta szememet. Tisztelet teljes hódolatomat ajánlom neki.”

*tvam naḥ sandarśito dhātrā dustaraṁ nistitīṣatām
kalim sattva-haraṁ puṁsām karṇa-dhāra ivārṇavam*

„Úgy hisszük a gondviselés akaratából találkoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik át akarnak kelni Kali veszélyes óceánján, mely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.”
(Śrīmad-Bhāgavatam 1.1.22)

Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy a jókívánságaimat kifejezzem képességeimnek és korlátaimnak megfelelően.

Amikor az első könyved megjelent, nem igazán tudtam, hogyan értsem meg, ami oda le van írva, egyszerűen annyira távol éreztem magamtól a lelki világ csodálatosságát. Végül az Úr Kṛṣṇa felsőlélekként elküldött tanítványodhoz, Mañjarī Mātājihoz, és megkérdeztem, hogy kezeljem ezeket az információkat, mik ezek. A válasz egyszerű és tökéletes volt: Ezek a könyvek ablakok a lelki-világra – mondta szeretetteljes tanítványod.

Jöhet szél vagy vihar, jégeső vagy tornádó, de mindig ott van egy ablak a lelki világra. Ez a lehetőség szavakkal ki nem fejezhető, amit a te kegyedből kaptunk. Egyik könyvedben azt írod, hogy Kṛṣṇa a következőt mondja: „Én képes vagyok megszegni az általam alkotott univerzális szabályokat azért, hogy téged visszavigyelek a lelki világba!”

Sokat gondolkodtam ezen, hogy mit is jelent ez, hogyan szegi meg Kṛṣṇa a saját univerzális szabályait, míg végül megértettem teáltalad, te vagy az, aki

minden indok nélkül tudásban részesítesz bennünket. Te vagy az a személy, aki fáradságot nem kímélve terelsz mindenkit haza, vissza Istenhez.

„Sokféle igazságtalanság létezik, de a legnagyobb, hogy ez a tanítás nincs általánosan oktatva” (Śivarāma Swami) De hogyan lehet bármiféle tudást szerezni ebben az anyagi világban? Az Úr Brahmā felesége, Sarasvatī Devī a tudás istennője. Ő egy Devī, egy Mātā, és mint ilyen, mindig meg van védve, meg kell, hogy legyen védve. Ezért senki semmilyen tudásban nem részesülhet saját magától. Kṛṣṇa azt mondja a *Gītāban*, hogy menj el egy lelki tanítómesterhez és alázatosan szolgálj őt. Mindig kell egy személy, aki engedélyezi, hogy megközelíthessük Sarasvatī Devīt, és aztán kell egy személy, aki abban a kegyben is részesít bennünket, hogy meg is értsük, ami oda le van írva, aztán megint kell valaki, aki megtanít a tudás alkalmazására, és hogy teljes legyen a tudás, azt meg is kell osztani. Te vagy az a személy, aki indokolatlan kegyedből mindezt odaadod bárkinek, aki hajlandóságot mutat arra, hogy elfogadja az üzenetet.

Az igazi kincs, amit én kaptam tőled az utasításaid és a tanításaid. Az utolsó utasításod nekem így hangzik: „...De van egy megjegyzésem és egy ötödik instrukcióm számodra: ne *gurukulában* térj vissza az anyagi világba. Azt akarom, hogy menj vissza Istenhez. Ez az, amit Prabhupāda akar tőled, és amit Rādhā-Śyāma akar tőled és Anīśától. És te ezt meg tudod csinálni. Én 100%-ban hiszek abban, hogy ha valamire rászánod az eszed, meg tudod csinálni, te és Anīśa is.”

Egyszer régen hallottam egy kérdést, ami így hangzik: Ha két személy valóságosan és igazából szereti egymást, akkor mikor jön el az a pont, amikor a kapcsolatuk megszakad? Majd ezután az elmémbe egy láthatatlan tábla kezdett kialakulni, hogy kit mennyire szeretek, szeretem a barátaimat, szeretem a családomat, szeretem Istenemet. Egy idő után kezdtem érezni, hogy valami nem tökéletes, hiszen mindenkit máshogyan és más mértékben szeretek. Ez lenne az igazi szeretet? Ameddig süt nap és felhőtlen a kék ég valamennyire működött is, de mi van, ha jön a vihar? Márpedig a vihar mindig jön...

Aztán egy leckén azt mondtad, ha igazából, valóságosan van jelen a szeretet, akkor az a kapcsolat nem tud megszakadni, mert soha nem tud olyan helyzet generálódni, ami miatt ez megtörténne. Ez az igazi válasz arra a kérdésre, mikor szakad meg a kapcsolat, ha az valóságos és igazi. Soha. Lehet, hogy mi elfordulunk Kṛṣṇától, lehet, hogy mi elfelejtjük Őt, de Kṛṣṇa soha nem fordul el tőlünk, soha nem felejt el, mindig ott van a szívünkben. Ez a legértékesebb kincsem, amit tőled kaptam, habár rávilágított arra, hogy amit addig szeretetnek gondoltam, csupán csak árnyéka volt az igazi szeretetnek.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.7.10. versének harmadik sora azt mondja: *kurvanty ahaitukīm bhaktim*. Önzetlenül, tisztán és szeretettel énekelni az Úr Kṛṣṇa szent nevét, ez az ami örök, ez az ami érték.

Szeretett Mahārāja, kedves lelki tanítómesterem, legyél nagyon boldog és elégedett ezen a kedvező napon, kívánom, hogy minden vágyad teljesüljön. Légy szíves fogadd el e pár sort, erőtlen próbálkozásomat.

„Uram, illuzórikus energiádnak köszönhetően az anyagi világban minden élőlény elfelejtette igazi, eredeti helyzetét, és tudatlanságból folyton anyagi boldogságra vágyik a társadalom, a barátság és a szeretet formájában. Ezért kérek, ne kívánd, hogy anyagi áldásokat fogadjak el Tőled, hanem mint egy apa, aki nem vár fia kérésére, megtesz mindent a fiú érdekében, azt add meg nekem, amiről Te úgy gondolsz, hogy a legjobb a számomra!” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.20.31)

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen, érdemtelen szolgád:
Jaya Caitanya Dāsa

JAYA ŚRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Újra eltelt egy év és megint itt van a lehetőség, hogy felajánlást írjak neked. Már hetek óta gondolkodom azon, hogy mit is írhatnék. Olyan sok minden történik egy év alatt nemcsak a világban, hanem itt Krisna-völgyben és egy *bhakta* életében is.

Ez a világ csak egyre rosszabb és egyre nehezebb élni benne normális emberként. Az anyagi természet, ez az anyagi test és a démonikus vezetők egyre jobban megnehezítik az emberek életét, amit én is érzékelek. Ez a digitális világ, amit egyre jobban erőltetnek ránk, nagy veszélyt jelent. Komoly tudatosságot

igényel, hogy az embert ne kebelezzék be az internet, a Facebook, a YouTube és az egyéb csatornák. Ha az ember nem vigyáz, tönkre teheti a kapcsolatait, degradálja a személyiségét, a fő probléma pedig az, hogy elfelejtjük Kṛṣṇát, aki az élet legfőbb célja. Ezt a hatást saját magamon is tapasztalom.

Olyan ez, mint egy kétélű fegyver, lehet vele gyilkolni, de nemes célra is lehet használni.

Egy Kṛṣṇa-tudatos személy mindenben látja a lehetőséget Kṛṣṇa szolgálataira. Végző soron minden az Ő energiája és az Ő tulajdona. E téren is számomra követendő példát mutatsz. A rövid, tanulságos videóid, a leckéid, mind használják a modern technika lehetőségeit, és általa sok-sok szenvedő lélekhez jut el az üzeneted, a *bhaktákat* pedig inspirálja, hogy vegyék komolyan a Kṛṣṇa-tudatot.

A választás rajtunk áll, hogy mit akarunk meghallani. Nagy a csábítás, mert sok mindent lehet hallani, még az utcára sem kell kilépnünk. A lakásunkba tódul az információ. Attól függően, hogy mit hallunk, fejlődnek bennünk anyagi vagy lelki vágyak. A hangnak nagy ereje van.

Egy évvel ezelőtt tartottad az Úr Caitanya utazásai leckesorozatot. Most hallgatom másodszorra, és nagyon lelkesítő ahogyan beszélsz az Úr Caitanyáról. Igazi nektár. A *Śrīmad-Bhāgavatam* (1.1.3.) ezt írja:

„Ő, tapasztalt bölcsek, ízelejték meg a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, a védikus irodalom kívánságteljesítő fájának érett gyümölcsét! Śrī Śukadva Gosvāmī ajkairól fakad e gyümölcs, s ezért még zamatosabbá vált, bár nektárja mindig ízletes volt mindenki, még a felszabadult lelkek számára is.”

Amikor téged hallgatlak, megértem e *śloka* mélyebb üzenetét. Amikor te beszélsz Kṛṣṇáról vagy az Úr Caitanyáról, az nagyon édes és lelkileg felemelő, habár oly sokat hallottunk már ezekről a témákról, mégsem mindig ugyanaz az élmény.

Bárcsak én is olyan Kṛṣṇa-tudatos tudnék lenni minden pillanatban mint te, és kihasználnék minden pillanatot a személyiségem és a tudatom fejlődésére, tisztítására. Valahogy ki kell mászni az egó csapdájából, ami már életek óta megkötöz és börtönben tart. Most végre itt a lehetőség, csak egy életet kell adni. Szeretnék elégedetté tenni, mi másra vágyhatnék még, ebben minden benne van.

Jelentéktelen szolgád:

Jaya Śrī Devī Dāsī

JAYADEVA DĀSA

I grow hot/I grow cold/I grow mean/I grow old
I am one thing, then another
I go here, I go there, on a wing, not a prayer
Thinking of happiness, I'm soon to discover.

I won't wait in a queue, nor be told what to do
Like a dog with a bone, I won't share it
In a trice I am nice, then by some strange device
The cat from next door can't bear it.

I won't come to heel and refuse to just kneel
Thinking your chain will limit and bind me
But it's there to protect this dog's disrespect
Whom you've shackled so misfortune won't find me.

Cos that's who you are and that's what you do
For this feral is in peril from naught but himself
And the noose of your love stops him slipping right through
Tho t'would be better you did as he strains on your health.

He offers you little, some tittle, some tat
And barks in your night, disturbing your sleep
And still, you maintain him, he's grateful for that
But gratitude's short and conditionally cheap.

Another year flies, by now he's flea-fur infested
You can delouse and rehouse him at a home fit for kings
But he growls and he howls and he has no interest
Too busy with bones and with moaning and things.

But who else would tolerate this feral reprobate
None but you would slightly in dream
Put up with a dog who's lost in the fog
Of forgetfulness and gratitude, so it sadly seems.

So sorry I'm not much of a disciple dear Lord
Forgive me for callously, carelessly being
Blind to his kindness I'm offered that's proffered
By my marvelous Guru whose love I'm not seeing.

Your fallen dog,
Jayadeva Dāsa

JAYANTĪ DEVĪ DĀSĪ

Legkedvesebb Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Megpróbálok szavakat találni a szívemben, melyek megfelelően dicsőíthetnék a fenségedet, Guru Mahārāja, azonban arra a felismerésre jutok, hogy nem rendelkezem olyan tiszta szívvel, amely méltó lenne erre. Ezért egy méltatlan kísérletet teszek arra, hogy kifejezzem az érzéseimet, megköszönjem a csodálatos kegyedet, mellyel hozzájárultál az életemhez, és oly sokunk életéhez.

Tanítványaid számára olyan vagy, mint a legszeretőbb édesapa, azonban én olyan vagyok, mint egy szemtelen gyermek, aki elmerül a hasztalan, anyagi játékokban, ahelyett, hogy az apja szeretetében venne menedéket, és az ő kívánságait teljesítené. Te mindig készen állsz arra, hogy megadd mindazokat az eszközöket, amelyek által újból felismerhetjük elfeledett kapcsolatunkat a Legfelsőbb Úrral. Rávilágítasz arra, hogy minden olyan pillanat, amit nem a lelki értékek felismerésére használunk, amikor nem az Istenség Személyiségéről beszélünk, az hasztalan.

Hálás szívvel köszönöm, hogy magával a jelenléteddel, az életeddel mutatsz példát számomra; megmutatod, hogy hogyan lehet összhangba hozni a személyes fejlődést, a *sādhana* végzését és a lelki tanítómester lótuszlábadnak szolgálatát úgy, hogy az elme is kiegyensúlyozott maradjon. A törekvésed még akkor

sem csökken, amikor kedvezőtlen körülmények vesznek körül, és akkor sem, ha testi kihívások nehezítik az utad.

Értékes időt szánsz a kérdések megválaszolására, a leckékre való készülésre, a könyvek megírására, hasznos útmutatást adsz a tanítványaidnak, szerető szívvel kijavítod őket a lelki életük fejlődésének érdekében, felégeted a visszahátasait.

Vajon én képes vagyok felbecsülni mindezek értékét? Vajon képes vagyok eleget tenni a legegyszerűbb kérésednek?

*he guro-jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó, lelki tanítómester, isteni tudás adományozója! Ó, bűnösök barátja, te a saját örömedet osztod szét, s a kegy óceánja egyes-egyedül te vagy. Noha Vṛndāvana az otthonod, alászállsz az elbukott lelkekért, milyen jómagam is vagyok, s Rādhā Kṛṣṇa iránt érzett isteni szerelmét dicsőíted. Kérlek, légy kegyes hozzám!” (idézi a *Pañcarātra-pradīpa*)

Szívemben tartva azt a legfőbb törekvésemet, hogy egy napon elégedetté tehesselek, lótuszlábaid elé borulva kérem a kegyedet, hogy számodra kedves módon szolgálhassalak, s talán egyszer Śrī Rādhā lótuszlábán porszem lehessek.

Szeretettel gondolok rád, Guru Mahārāja, és áldott megjelenési napot kívánok!

Szolgád,
Jayantī Devī Dāsī

BHAKTA JENEY MÁTÉ

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you.

It is possible to formulate words and ideas in my mind, but indeed it is hard, nay impossible to describe the effects your actions in Hungary gave rise to. I will try to depict a few of them anyway.

You being the link between the worlds, I prostrate myself at your feet.

Your efforts, and continuous tenacity to the instructions of Śrīla Prabhupāda created the Hungarian *yātrā* that exists today.

The list is obviously incomplete:

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara
Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga
New Vraja-dhāma
Lélek Palotája in Budapest
Nava-vraja-mahimā

All these holy places, pastimes, and personalities manifest here due to your request, and are providing continuous spiritual havens for ones desiring a glimpse on this eternal path.

You are the catalyst here in Hungary in carrying out Śrīla Prabhupāda's master plan of preaching. It is by your grace, perseverance, passion, and limitless mercy that I get to do some minuscule service in this movement.

Your mercy flows and extends through your disciples. By this mercy I got the chance to come in touch with you, and for this I am eternally indebted to them, and to you.

Your servant,
Bhakta Jeney Máté

JITENDRIYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Kemény időket élünk, kedves Guru Mahārāja. A világban tombol a *kali-yuga*. Az emberek egymásnak ugranak, nagyon erősen jelen van a nézeteltérések, az egymás elleni erőszak hullámainak energiája, ahogyan azt a szentírások már időtlen idők óta megjövendölték. Próbálok belegondolni, vajon te hogyan éled meg a téged ért támadásokat, ami neked is kijutott az utóbbi időszakban. Ha nem merülünk el a szent nevek éneklésben, bárkit könnyedén magával ragadhatnak a kritika veszélyes hullámai. Te mindig elmerülsz a Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálatban, a *kīrtanában* és Kṛṣṇa legbensőségesebb kedvteléseiben. Ki érthetné meg valójában, mennyire másként látod a világot, mint egy átlagos ember, vagy akárcsak egy átlagos *bhakta*. A lelki tanítómester mindig elmerül a Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálatban, és tanítványait is ebben foglalja le. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

Köszönöm szépen, hogy lefoglaltál a szent név éneklésének szolgálatában, és ezzel a legnagyobb ajándékot adtad számomra, és még annyi más tanítványod és nem tanítványod számára is. Ez tényleg visszafizethetetlen kegy, amit, ha felismerünk, valóban nem marad kételyünk azzal kapcsolatban, hogy hálát érezzünk feléd, Śrīla Prabhupāda felé, az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda felé. A hálás szív pedig önkéntelenül is adni akar. Próbálok hát minden pillanatban emlékezni az ajándékra, amit kaptam tőled! Nekem könnyű a dolgom, hiszen hála végtelen kegyednek, rengeteg felemelő emlék rajzolódik ki előttem, ha rád gondolok.

Azt mondják, lehetetlen megismerni a lelki tanítómestert. Lehet, hogy azt gondolja valaki, hogy megismerheti, de valójában ez nevetséges próbálkozás csupán. Ha rád gondolok, akkor én mindig egy hadvezért látok magam előtt, egy tökéletes vezetőt, akivel gyengeségeimet legyőzve beállok a csatába *māyā* ellen, és veled együtt, a te kegyeddel felvértezve, oroszlánokként harcolhatunk, a *harināma-saṅkīrtana* legyőzhetetlen fegyverével. Köszönöm a sok lehetőséget, amit a közös szolgálatra adtál! A rengeteg óra közös *kīrtana* veled a legnagyobb

ajándék számomra, amit Caitanya Mahāprabhutól kaptam fizetségül a könyvosztó szolgálatomért. Emlékszem amikor egy *mṛdangát* ajándékoztál nekem, amit Bangladesből hozattál Budapestre, nagyon örültem neki. Köszönöm, hogy gondoskodtál rólam, és arról, hogy a lehető legjobb irányba foglalj le az Úr Caitanya és Śrīla Prabhupāda missziójában. A *mṛdanga* és a *kīrtana*, hála neked, az életem legfontosabb részét képezi, az Úr Balarāma bensőséges kegét élvezhetem a Vele való társuláson keresztül.

Hálás szívvel emlékezem rád, kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy lelkesítesz a tökéletes példáddal.

Bízom abban, hogy a jövőben méltó leszek arra, hogy veled tARTHASSAK a lelki világ számomra még ismeretlen dimenzióiba.

Köszönöm a végtelen inspirációt, amit nyújtasz nekünk!

Jelentéktelen szolgád:

Jitendriya Dāsa

BHAKTIN JUHÁSZ ZSUZSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretnék köszönteni megjelenési napod alkalmából és egyben szeretném hálámat kifejezni, hogy követhetlek téged, mint a Kṛṣṇa-tudat és Śrīla Prabhupāda hűséges és elhivatott követőjét, képviselőjét. Bízom benne, hogy ezt a levelet - bár még csak a második a sorban - de számtalan üdvözlő és köszönetnyilvánító levél fogja követni, amiben elmondhatom, milyen hálás is vagyok Kṛṣṇának, hogy szólított engem. Köszönöm Śrīla Prabhupādának, hogy megismertette velem az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, Kṛṣṇát, és te, aki követed őt, lehetőséget adhatsz, hogy tanítványodként élvezess hozzá. Nem is olyan régen, lehetőséget kaptam tőled, hogy bemutatkozzak és megkérjelek, hogy fogadj el tanítványodnak. Várom azt a pillanatot, amikor alázatos tanítványodként avatásban részesítesz, és szolgálhatom Kṛṣṇát, téged és a *bhaktákat*.

Ez alkalommal kívánok neked jó egészséget, boldog hosszú életet!

Szeretettel és odaadással, alázatos szolgád:

Bhaktin Juhász Zsuzsa

JULIA, ROSS, AND LAUREN BURROUGHS

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I cannot write as eloquently as your disciples, but I want to thank you for your kind association over the years; your podcasts, lectures, *bhajanas* and magnificent books, each one extraordinarily beautiful.

Please continue to be patient with us, you are our inspiration!

Your servants,

Julia, Ross, and Lauren Burroughs

KAḌAMBA-MĀLĀ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, Dear and Beloved Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances at your Lotus Feet.

All Glory to Śrīla Prabhupāda! On this wonderful and glorious day, from the bottom of my heart, I want to congratulate you on Vyāsa-pūjā and your appearance Day!

With tears in my eyes, I want to thank you for saving my insignificant life once again, when the war started in Ukraine. I only survived because of your prayers and blessings. From the first day I saw you in 2015 at the Ukrainian festival, you completely captivated my heart with your purity and love for the

Lord. I have been searching and waiting for you all my life. You have given me everything: new life, protection, the Holy Name of the Lord, shelter in the temple, service to the Lord, *saṅkīrtana* and planted the seed of *bhakti* in my heart. Everything in my life is due only to your causeless mercy and love. I do not know how I could live in this world if I had not met you. Please teach me how to love Rādhā and Kṛṣṇa, and please help me to become an eternal servant of Śrīmatī Rādhārāṇī.

You are my eternal father and well-wisher - my whole life is totally in your hands.

Please do not ever leave me and let me be your faithful dog at your lotus feet.

Your eternal maidservant,
Kadamba-mālā Devī Dāsī

KAḶĀVATĪ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to the wonderful celebration of your Vyāsa-pūjā festival day! Ki! Jaya!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.” (*Gautamīya-tantra*, Śrī Guru-praṇāma.)

Words do not always flow easily when describing how much our spiritual master means to us. At that point we look to our predecessors, *ācāryas*, for guidance and realizations. Through them we can offer our spiritual master the deserving worship and heartfelt gratitude that one so wants to give and express.

When searching I came across the following:

Excerpts from a Lecture by Śrī Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura Prabhupāda in the Sarasvata Assembly Hall, Śrī Caitanya Maṭha, Māyāpur, 28 January 1931:

2. “Serving the lotus feet of Śrīla Gurudeva is our foremost necessity. Śrīla Gurudeva is the source of our genuine welfare. The very moment we become bereft of his mercy diverse worldly desires manifest in our hearts. I do not want to see the faces of vile persons who criticize my Gurudeva or who support those who criticize him. They are the cause of all inauspiciousness.”

4. “The very instant I deviate from or forget the lotus feet of Śrīla Gurudeva, who is continuously attracting me to his lotus feet, at that very moment I am unquestionably deprived of the Truth and I chase after activities other than service to Śrīla Gurudeva. My Gurudeva constantly protects me from *dvitiya-abhiniveśa*, becoming absorbed in activities separate from the interest of Bhagavān.”

5. “The object of love, Kṛṣṇa (*viśaya-jātiya*), is one half of the equation, and the abode of love, Śrī Guru (*āśraya-jātiya*), is the other half. Their combination results in a complete whole through *vilāsa-vaicitrya* (wonderfully variegated pastimes). Śrī Kṛṣṇa is the complete manifestation of the object of love, and Śrīla Gurudeva is the complete perception of the abode of love. When the transcendental reflection of *āśraya-jātiya tattva* falls upon any conscious being, he is to be understood as the manifestation of my Gurudeva. Gurudeva is that person whose behavior at every moment instructs us that our entire life is meant for serving Bhagavān.”

Śrīla Bhaktisiddhānta Appearance Day Lecture

By His Divine Grace A. C. Bhaktivedānta Swami Prabhupāda

March 2, 1975, Atlanta

“So, try to receive Kṛṣṇa’s grace through the disciplic succession, Caitanya Mahāprabhu. Then you will understand everything.” *Yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau* [ŚU 6.23]. This is the process, Vedic process. One should have unflinching faith in God and spiritual master. Don’t jump over God, crossing the spiritual master. Then it will be failure. You must go through.

We are observing Vyāsa-pūjā ceremony, the birth anniversary of our Guru Mahārāja. Why? We cannot understand Kṛṣṇa without spiritual master. That is bogus. If anyone wants to understand Kṛṣṇa, jumping over the spiritual mas-

ter, then immediately he becomes a bogus. Therefore, Caitanya Mahāprabhu says, *guru-kṛṣṇa-kṛpāya pāya bhakti-latā-bīja* [Cc. Madhya 19.151]. That is Vedic injunction. *Tad viddhi praṇipātena pariprasnena sevayā* [Bhg. 4.34]. Nobody can understand Kṛṣṇa without going through His most confidential servant. This is the meaning of this Vyāsa-pūjā. You cannot surpass. If you think that you have become very learned and very advanced, now you can avoid the spiritual master and you understand Kṛṣṇa, that is the bogus. That is the meaning of this Vyāsa-pūjā ceremony. We should always pray, *yasya prasādād bhagavat-prasādaḥ*. *Yasya prasādād*: only by the grace of spiritual master we can achieve the grace or mercy of Kṛṣṇa. This is the meaning of this Vyāsa-pūjā, offering obeisances by *paramparā* system.”

Your *Saṅkalpa-kaumudī*:

Amazing, inspiring, and easily absorbed and understood, thus helping to understand *bhakti* without it being, a bewildering process.

Quote: “Freedom from bad habits and the development of attachment to Kṛṣṇa are very much dependent on knowledge of Him. That knowledge is of three kinds: Knowledge of relationships, of practice, and of perfection—*sambandha*, *abhidheya*, and *prayojana*.”

All your books contain translations by the *ācāryas*, in words you bring to life. A reader can be drawn into and feel part of them, as portrayed by your realizations, and expressed by your mood.

Śrīmad-Bhāgavatam 3.25.25:

*satām prasaṅgān mama vīrya-saṁvido
bhavanti hṛt-karṇa-rasāyanāḥ kathāḥ
taj-joṣaṇād āśv apavarga-vartmani
śraddhā ratir bhaktir anukramiṣyati*

satām – of pure devotees; *prasaṅgāt* – through the association; *mama* – My; *vīrya* – wonderful activities; *saṁvidaḥ* – by discussion of; *bhavanti* – become; *hṛt* – to the heart; *karṇa* – to the ear; *rasa-ayanāḥ* – pleasing; *kathāḥ* – the stories; *taj* – of that; *joṣaṇāt* – by cultivation; *āśv* – quickly; *apavarga* – of liberation; *vartmani* – on the path; *śraddhā* – firm faith; *ratir* – attraction; *bhaktir* – devotion; *anukramiṣyati* – will follow in order.

TRANSLATION: “In the association of pure devotees, discussion of the pastimes and activities of the Supreme Personality of Godhead is very pleasing and

satisfying to the ear and the heart. By cultivating such knowledge, one gradually becomes advanced on the path of liberation, and thereafter he is freed, and his attraction becomes fixed. Then real devotion and devotional service begin.”

Śrīla Prabhupād Class Cc. Madhya-līlā 20 (121–124), Dec 3rd 1966, New York:

“Therefore, Lord Caitanya says that “The subject matter of the Vedas we must understand.” And what is that subject matter? That we must know our relationship with God, or with each other, or with this nature, or this world; then what is our action, regulated action; then the *prayojana*, the ultimate goal of life is reached. ‘Kṛṣṇa’-*prāpya sambandha*, ‘bhakti’-*prāptyera sādhana*. The ultimate end is to reach Kṛṣṇa, or to get Kṛṣṇa. Ultimate end. And that is confirmed in the *Bhagavad-gītā*: *vedaiś ca sarvair aham eva vedyaṃ* [Bhg 15.15]. The ultimate purpose of the Vedas is to reach Kṛṣṇa. That’s all. So, this is the ultimate goal of life, and Vedas describe this, and Caitanya Mahāprabhu is describing also. We shall come to this point gradually. Thank you very much.”

Like Lord Caitanya and Śrīla Prabhupāda, you use your books to share the love of Godhead in this earthly world. It is there for the taking, for those who yearn for answers about God’s existence, along with the proof that He goes by the name of Kṛṣṇa and that He loves us more than we can ever know. Information on where He, his family, and friends live is depicted in detail and with exquisite illustrations. Those illustrations illuminate one’s mind with transcendental scenes, to which we all ultimately wish to be transported.

We all love your books and as mentioned before by Śrīla Prabhupāda, *vāṇī* is more important than *vapu*. But for me, feeling the waves of separation, *vapu* is important too. Not being in your physical presence so often these days, even if only for a limited time, brings heartache.

All glories to you Guru Mahārāja, on this most revered and happiest of days, when all can come together, and share their love, hearts, and indebtedness to you.

Offering my obeisances at your beautiful lotus feet, I thank you so much for your kindness, compassion, and caring, as well as your tolerance, for such a fallen soul as myself.

Your always aspiring servant,

Love

Kalāvati Devī Dāsī

KALYĀNĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Dāmodarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*dekhiyā vyādhara prema parvata-mahāmuni
nāradere kahe, — tumi hao sparśa-maṇi*

„A vadász extatikus szeretetének jelei láttán Parvata Muni így szólt Náradához: Nem kétséges, hogy érintőkö vagy!” (*Caitanya-caritāmṛta* Madhya-līlā 24. 277)

Amikor az érintőkö hozzáér a vashoz, arannyá változtatja.

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura azt mondta, hogy egy *vaiṣṇava* helyzetéről úgy győződhetünk meg, hogy megnézzük milyen jó érintőkö, azaz, hogy élete során hány embert változtatott *vaiṣṇavává*.

Elég, ha körbenézünk, láthatjuk, Guru Mahārāja: *tumi hao sparśa-maṇi*. Nem kétséges, hogy érintőkö vagy!

Hálásan köszönöm neked a türelmedet, a folyamatos inspirációt, a lelkesedést, aminek a bűvkörében mindenki arannyá válik.

Ez a világ egyre élehetlenebb, és egyre nagyobb szükség van a Kṛṣṇa-tudatra! Bárcsak valahogy a részévé válhatnék a terveidnek!

Teszem, amit tudok, próbálok a nyomdokaidban járó *vaiṣṇavák* szolgálatában mindent megtenni, de rá kell jönnöm, hogy a kegyed nélkül mindez csak délibáb.

Avyakta-mārga-vit, ami annyit jelent, aki ismeri azt, ami kívül esik az érzékelésünk határain. Te is egy ilyen kivételes személyiség vagy, és én roppant szerencsés vagyok, hogy te vagy a kapitányom a hajón, ami itt hömpölyög az anyagi világ óceánján. Néha viharba keveredik, de mivel ilyen nagyszerű kapitányom vagy, mindig tudom merre kell mennem, hogy elérjem a célokat és végre hazataláljak.

„Szakadatlanul téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól és végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó örök szolgálóként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű uram van?” (*Stotra-ratna* 46)

Maradok örök szolgálóid szolgálója: Kalyāṇī Devī Dāśī

KAMALINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretném kifejezni az irántad érzett hálámat.

Hálás vagyok, mert gyökereiben változtattad meg az életemet. Amióta megismerkedtem a Kṛṣṇa-tudattal, azóta szerettem volna, hogy legyen Szombathelyen egy valódi központ étteremmel. Bár akkor még azt hittem, én csak látogató leszek ott. Köszönöm, hogy az erős vágyad, hogy szerte az országban, a vidéki városokban is legyenek prédikáló központok és Govinda éttermek, lehetővé tette, hogy mindez megvalósuljon. Köszönöm a bátorságot, ami segített meghoznom azt a döntést, hogy ennyi idős koromban képes legyek feladni a hivatásomat, és ennek a szolgálatnak adjam át magam. Köszönöm, hogy így minden nap Rādhā-Śyāmával lehetek.

De nem magamról akartam írni, hanem téged szeretnék dicsőíteni. A te példád azt mutatja nekem, hogy ha követed a lelki tanítómestered utasítását, azzal elégedetté teszed őt és Kṛṣṇát. Szeretném neked ajánlani a szombathelyi Govinda étteremben töltött minden percemet! Mert ez az egyetlen szolgálat, amit kitartóan, komolyan és teljes odaadással vagyok képes végezni.

Köszönöm, hogy alkalmatlanságom ellenére bízál bennem. Köszönöm a megértő türelmedet. Köszönöm a határtalan szeretetet, amivel elfogadod a hozzám hasonló szerencsétlen, feltételekhez kötött lelkek legapróbb igyekezetét is.

Újra és újra hódolatomat ajánlom neked, és kérlek, bocsásd meg a sérteéseimet!

Kérlek, vigyázz az egészségedre! Szükségünk van rád!

Örök odaadó szolgád:

Kamalinī Devī Dāsī

KANAKA-MAÑJARĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Having come under your shelter, I see the world as full of potential, in which anyone may tread the sublime path and advance towards pure Kṛṣṇa consciousness – the perfection of life, with you as their master.

You have selflessly dedicated your life to Śrīla Prabhupāda's preaching mission, and you set the example for everyone. You care deeply for all living entities and are willing to undergo so much personal inconvenience to save us.

You possess all the qualities a young devotee aspires to have – too many to mention. Observing your mood towards Śrī Śrī Rādhā-Śyāmsundara, I gain some understanding of what you mean when you say, "They are your life and soul." That's the love we want to feel some day. You always tell us to please Lord Caitanya Mahāprabhu with our regulated devotion, offering us the opportunity to advance towards Kṛṣṇa. This is the sweetest advice and such a meditation...

The clarity of your words leaves me wanting more, especially when you speak about the holy name. Every email you write, even if only a short message, is read over and over and kept for future reading. You see into a disciple's heart and offer us straightforward counsel. You inspire faith and by listening to your instructions and trying to obey them, we know all problems will be resolved.

I am forever indebted for the shelter you have given me, although my efforts to surrender fall far short. I feel a complete fool in your presence, even as you try to guide me out of the darkness and connect me to a real life.

Thank you for giving me so much encouragement and guidance.

Your insignificant servant,
Kanakā-mañjarī Devī Dāsī

BHAKTIN KĀRTTIKA

Dearest Guru Mahārāja.

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Meditating upon the meaning of ISKCON's practice to glorify our Founder Ācārya by singing "Jaya Prabhupāda", I realised that just like there are many levels of understanding of the Hare Kṛṣṇa mantra, in the same way there are surely different forms in which devotees think that Śrīla Prabhupāda should be glorified and honoured.

Dear Guru Mahārāja, your *kīrtana* in glorification of His Divine Grace is truly unique and outstanding. You are an expert and fierce player of Śrīla Prabhupāda's *bṛhad-mṛdaṅga* and in this way you are always boldly pushing devotees to take Kṛṣṇa consciousness seriously and to completely give their hearts to the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu. Your dancing lotus feet are always guiding us on the parikrama path back to Godhead and your lotus hands keep on proving that ISKCON's devotees in effect have the opportunity to attain Rādhā and Śyāma's most desirable service and association. Having given your very being to Śrīla Prabhupāda, you are constantly glorifying him by the spreading of his teachings, by showing how to practice them, and especially by showing the results of following them. Guru Mahārāja, I can't thank you enough for mercifully allowing me to join your *saṅkīrtana* party. But I promise you I will always try to jump higher and higher for you and our *guru-paramparā*. Last year, on this occasion of Vyāsa-pūjā, you enticed devotees and disciples in this way: "Be willing to do anything in order to fulfill Śrīla Prabhupāda's mission." This shall be my one and only desire.

*rādhā-śyāma prāṇa mora jugala-kiśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora*

The divine couple, Śrī Śrī Rādhā and Śyāma, is my life and soul. In life or death,
I have no other refuge but Them.

Forever yours,

Your servant,
Bhaktin Kārttika

KĀRTTIKA-CANDRA DĀSA

Dear Gurudeva,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla
Prabhupāda. All glories to You, Gurudeva.

In *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.17.27) it is stated:

*ācāryaṁ mām vijānīyān
nāvamanyeta karhicit
na martya-buddhyāsūyetas
sarva-devamayo guruḥ*

“One should know the acharya as Myself and never disrespect him in any way.
One should not envy him, thinking him an ordinary man, for he is the repre-
sentative of all the demigods.”

Guru Mahārāja it was a lazy Sunday evening. I was at home, reclining on an
armchair and surfing you-tube videos, when I came across a particular video
that had an impressive short title: “Does God Exist?” It was a debate where you
emphatically, logically, and flawlessly established theism and the existence of
God based on the philosophy of Kṛṣṇa consciousness. I was spellbound with
what I was hearing. I was glued to my phone for the next hour or so and that
is when I became sure in my heart, that I had found my spiritual master. It was
the year 2016.

Just a few months later my friend introduced me to ISKCON and gave me
a *Bhagavad-Gītā As It Is* which I did not read. However, this video completely

changed my heart. I started reading the *Bhagavad-Gītā As It Is* and other books of Śrīla Prabhupāda. I also started hearing your lectures.

Gurudeva, I met you in Vṛndāvana in 2016 on Rāsa Pūrṇimā, and on that spiritually potent day, in Kṛṣṇa's playground, you mercifully gave me shelter. Life has been completely different since then.

As Kṛṣṇa points out in the *Śrīmad-Bhāgavatam*: "One should know the *ācārya* as Myself." You have been my spiritual inspiration, the goal of my life, the Tattva that drives my existence through the darkness of materialism. You are the representative of Kṛṣṇa and are my worshipable spiritual master.

The years 2019 and 2022 will always be the most memorable years in my entire life. You accepted me as your disciple in 2019 and in 2022 you mercifully gave me second initiation. Your mercy overflows like a nectarine river flowing in the spiritual world. Your incomprehensible mercy showers us with all kinds of auspicious spiritual blessings.

Guru Mahārāja, you personally taught me Kṛṣṇa consciousness from the very beginning and moulded my existence. Once you told me, "One cannot chant Hare Kṛṣṇa if one is not clean." Your example of cleanliness, purity and perfection inspires me to always aim for higher principals and improve my life as your eternal servant.

On this day of your auspicious appearance, I thank you Guru Mahārāja from the deepest core of my heart for guiding me and making the difficult journey easier. You once said quoting Śrīla Prabhupāda, "This world is not a fit place for a gentleman." Please give me a place at your lotus feet and allow me to cross this material ocean of existence filled with the storms of desire and shark like attachments.

I pray to Kṛṣṇa to let me be your disciple and servant for eternity.

Your most insignificant servant,
Kārttika-candra Dāsa
Kolkata/Māyāpur

KATHĀMRṬA DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Szeretettel köszöntelek ezen a jeles napon!

Szerencsésnek érzem magam, hogy találkoztam veled és elfogadtál tanítványodnak. Személyesen nem találkozunk sokszor és nem is beszélgetünk sokat. Mégsem érzem, hogy távol lennék tőled.

Egyszer Śrīla Prabhupāda azt mondta: „Hogyha meg akartok ismerni engem, olvassátok a könyveimet.” Én ezt teszem. Most fejeztem be a *Nava-vraja-mahimā* könyvsorozatot. Nem is tudom szavakkal leírni, kifejezni a csodálatom és a hálám. Kedves Guru Mahārāja! Ezek a könyvek megváltoztatták az életemet, a gondolkodásomat, a tudatomat. Amikor végig més a *parikrama* útvonalon és közben meséled a történeteket a helyszínekről, átszöve személyes tapasztalataiddal, úgy érzem, én is ott vagyok. Olyan költőien, szép szavakkal írod le a helyszínt, a kedvteléseket és az érzelmeket.

A vágyam egyre nő, hogy egyszer a te kegyedből, a te segítségével én is részese lehessen Rādhā és Śyāmasundara kedvteléseinek. Közvetve valamilyen apró szolgálatot ajánlhassak a *gopiknak*.

A te alázatos, szeretetteljes hangulatod tanít engem, hogy hogyan lássam a csodálatos Krisna-völgyünket, amikor ott sétálok. Példát mutatsz abban, hogy mindig, minden pillanatban lehet gondolni Kṛṣṇára.

Olvasás közben egyre jobban megismerem csodás odaadásod, érzéseid, szereteted. Így inspirálsz arra, hogy komolyan vegyem a lelkigyakorlataimat, és törekedjek a minél figyelmesebb *japázásra*. Mert megéri, nem lehetetlen eljutni, közel lenni Kṛṣṇa kedvteléseéhez. A csodálatod, az elkötelezettség és az őszinte, mély szereteted Rādhā-Śyāma iránt segítenek nekem is. Erősítik a haladásom a Kṛṣṇa-tudat útján.

Büszke vagyok rá, hogy te vagy a lelki tanítómesterem! Szavaiddal, értékes könyveiddel, videóiddal vezetsz abba az irányba, hogy egyszer talán az én szívemben is felébred majd az önzetlen istenszeretet.

Bízom abban, hogy Rādhā-Śyāma végtelen szeretetében még sok-sok könyvben tudod dicsőíteni a csodálatos isteni párt! Így áldanak meg téged kedves mosolyukkal és viszonozzák szolgálatodat.

Maradok örök szolgád: Kathāmṛta Devī Dāsī

KETAKĪ RĀI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Mindig zavarban vagyok, amikor azt szeretném szavakba önteni, ami leginkább visszaadná annak a tiszteletnek és hálának a nagyságát, amit irántad és elkötelezett munkásságod iránt érzek, mert tudom, hogy nem vagyok még erre sem képes. Keresem, de nem találok a megfelelő szavakat, és csak próbálkozom esetlenül évről évre.

Köszönöm, hogy mindig példát mutatsz, és itt vagy nekünk rendületlenül, pedig biztos nehéz ugyanazt az üzenetet ismételni, bízva abban, hogy egyszer talán a süket fülek mind kinyílnak és a szívig engedik Kṛṣṇa üzenetét, amit lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda adott át neked, és amit te továbbadsz nekünk, mindig a hiteles forrásokból merítve.

Nem sok biztos pont van az anyagi világban amire alapozni lehet, de ez az egyik. A másik az, hogy minden anyagi elmúlik egyszer. Az örök változás, ami biztos, így ebbe kapaszkodom én is, hogy hibáim ellenére látod bennem a törekvőt, én is változom, és bár lehet, hogy néha atyai szigorral néznél rám, de azt is csak a szereteted édessége hatja át, hogy a helyes úton tarts. Írod a könyveidet, amelyek felbecsülhetetlen értékűek, és mindig itt lesznek nekünk útjelzőként, és velük megállítod a mulandóságot. Hogyan is tudnám akkor ezt a hálát egyszerű szavakkal kifejezni, hogy mekkora lehetőséget adsz a kezünkbe?

Kérlek, adj menedéket mindig a lótzslábaidnál, mert erre igazán nagy szükségem van, és arra, hogy tudjak élni ezekkel a lehetőségekkel.

Remélem, egyszer úgy igazán elégedetté tudlak tenni téged és Śrīla Prabhupādát.

Örök szolgád:

Ketaki Rāi Devī Dāśi

KINKARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked!

Tanítványoddá fogadtál indokolatlan kegyedből, de én még mindig nagyon távol vagyok attól, hogy megértsem, valójában ez mit is jelent.

Nemrég levelet írtam neked, amikor a válaszodat megkaptam, mintha ez a sötét, szürke köd egy pillanatra feloszlott volna. Döbbenetes élmény volt a felismerés, hogy te mellettem is ott állsz, felém is nyújtod a kezéd, mint minden tanítványod felé, adod a bizalmadat. Jobban ismersz, mint bárki más.

Tudok-e élni ezzel a páratlan lehetőséggel? Csak remélni tudom, hogy nem vagyok annyira ostoba, hogy elvesztegessem ezt a felbecsülhetetlen kincset. Kértem a tanácsodat, te elmondtad a véleményed, és emiatt meg tudtam tenni egy apró lépést, ami számomra óriási volt. Nélküled nem lettem volna rá képes. Felemelő érzés volt csak elfogadni és hinni abban, hogy ha azt teszem, amit mondasz, minden rendben lesz. Próbáltam elképzelni, hogy milyen lehet az, amikor valaki feltétel nélkül tud követni és a lelki tanítómester utasításai szerint élni, de még az elképzelés is meghaladta a képességeimet. Te ezt teszed napról-napra, Śrīla Prabhupāda vágyai és utasításai szerint élsz. Azt mondtad legyen merész és ne féljek. Én egy gyáva nyúl vagyok, de hiszek benne, hogy általad megerősödhetek. Remélem, lesz erőm a helyes utat járni, és jó döntéseket hozni.

Hálásan köszönöm a kedves törődésedet és a felbecsülhetetlen értékű tanításaidat, amiben nap mint nap részesülhetek a podcastjaid és leckéid által!

Szolgád:

Kinkarī Devī Dāsī

KODANITĀIDĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuśzlábaidnak!

*prāyeṇālpāyusaḥ sabhya kalāv asmin yuge janāḥ
mandāḥ sumanda-matayo manda-bhāgyā hy upadrutāḥ*

„Óh, bölcs! Kali vaskorszakában az emberek rövid életűek. Örökké civakodnak, lusták, félrevezetettek, szerencsétlenek, s legfőképpen mindig zavarodottak.” (Śrīmad-Bhāgavatam 1.1.10)

A Śrīmad-Bhāgavatam elején a Śaunaka Ṛṣi vezette bölcssek mondták el ezt a verset, mielőtt Sūta Gosvāmītól kérdeztek. Ebben a *kali-yugában* gyakorlatilag lehetetlen gyakorolni a lelki életet, annyi rossz tulajdonság jelent akadályt, de:

*kaler doṣa-nidhe rājann asti hy eko mahān guṇaḥ
kīrtanād eva kṛṣṇasya mukta-sangaḥ param vrajet*

„Kedves királyom! Noha a *kali-yuga* teli van hibákkal, mégis van egy jó oldala: pusztán a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklésével az ember megszabadulhat az anyagi kötelékektől, és a transzcendentális világba kerülhet.” (Śrīmad-Bhāgavatam 12.3.51)

Minden *kali-yugában*, látván az élőlények helyzetét, az Úr megteszi ezt az engedményt, és egyszerűsíti az önmegvalósítás folyamatát. Ez minden *kali-yugában*, így van, de:

*sahasra-yuga-paryantam ahar yad brahmaṇo viduḥ
rātriṁ yuga-sahasrāntām te 'ho-rātra-vido janāḥ*

„Ezer földi korszak Brahmā egy napja, másik ezer egy éjszakája.” (Bhagavad-gītā 8.17)

Ezen a napon az Úr egyszer jelenik meg személyesen. Sajnos ez a nap emberi léptékkal nagyon hosszú, mert egy földi korszak 4 320 000 év, és ennek ezerszerese 4 320 000 000 év. Az Úr Kṛṣṇa egyszer jön csak el személyesen, hogy bemutassa kedvteléseit a világnak, de:

*avajānanti mām mūdhā mānuṣīm tanum āśritam
param bhāvam ajānanto mama bhūta-maheśvaram*

„Az ostobák kigúnyolnak, mikor alászálok emberi alakomban. Nem ismerik transzcendentális természetem, s nem tudják, hogy mindenek Legfelsőbb Ura vagyok.” (*Bhagavad-gītā* 9.11)

Mivel nem tudjuk megérteni őt, a következő korszak hajnalán megjelenik Caitanya Mahāprabhuként, hogy elmagyarázza ki is Ő, s *bhaktaként* bemutatja hogyan tudjuk megközelíteni Őt. Ha még ennyi sem elég, Kṛṣṇa elküld téged Guru Mahārāja, hogy elmagyarázd nekünk, hogy annak ellenére, hogy a *kali-yuga* szülöttei vagyunk, a legnagyobb szerencsében van részünk. „Pár” évvel ezelőtt itt járt Śrī Kṛṣṇa, 500 évvel ezelőtt Śrī Caitanya Mahāprabhu, majd Śrīla Prabhu-pāda, s most te jössz el, hogy eloszlass minden kétséget jószerencsénket illetően.

Tökéletes példádval megalkuvást nem tűrően a maximumot ajánlod nem csak guru és Kṛṣṇa, hanem a *kali-yuga* összes élőlényének elégedettségére. Mindent megadsz számunkra, hogy életünket tökéletességre vigyük. Kérlek, add a kegyed, hogy éljünk is ezzel a lehetőséggel!

Jelentéktelen szolgáló:

Koda Nitāi Dāsa

KONCZ CSALÁD

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Drága Mahārāja, nagyon szeretünk téged, és nagyon hiányzol már, oly hosszúúnak tűnik az Indiában töltött idő. Nagyon szeretnénk már találkozni veled, látni nyugodt arcodat, hallgatni csodálatos tanításaidat.

Te vagy nekünk a fenséges lelki tanítómesterünk és példaképünk.

Továbbra is nagy lelkesedéssel hallgatjuk az előadásokat, járunk a templomba, és töretlenül végezzük a szolgálatunkat.

Amikor csak rád gondolunk, látunk vagy hallunk téged, végtelen nyugalom járja át lelkünket.

Számunkra rendkívüli áldás, hogy kegyedből végezhetünk szolgálatot, fejlődhetünk és meghatározott célokra adományozhatunk. Kérünk téged, add a kegyedet, hogy továbbra is részesülhessünk ebben az áldásban.

Maximilián közben elmúlt egy éves, igyekszünk folyamatosan Kṛṣṇa szeretetére nevelni, finom felajánlott ételekkel táplálni, és viselkedésünkkel példát mutatni neki és testvérének Bencének.

Bence már nagyon nagy fiú, elmúlt 10 éves. *Japázik* rendszeresen, jár velünk a templomba, és folyamatosan bevonjuk a szolgálatunkba őt is.

Végtelen szeretettel és tisztelettel gondolunk rád, nagyon hiányzol.

Alázatos szolgálád, a Koncz család:

Bhakta Maximilián, Bence, Andrea, Péter

BHAKTIN KÖHLER LILI

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenésed alkalmából szeretnék köszönteni téged. Hálás szívvel szeretném megköszönni neked a sok-sok erőfeszítést, amelyet a magyar *bhakták* lelki fejlődése érdekében tettél és teszel a mai napig! Köszönöm a sok tanítást, melyeket a csodálatos könyveiden és podcastjaidon keresztül megkaphattam indokolatlan kegyedből! Kimondhatatlanul hálás vagyok azokért a tanítványaidért is, akiknél menedékre találtam. A Kṛṣṇa-tudat folyamata adott valódi értéket és értelmet az életemnek. Szeretném alázatosan kérni a kegyedet, hogy egész életemben tanítványaid hűséges szolgálójának a szolgálója lehessek.

Boldog megjelenési napot kívánok!

Alázattal, szolgálád:

Bhaktin Köhler Lili

KṚṢṆA-KIRAṆA DĀSA

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In *Śaraṇāgati*, Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura teaches us the six-fold process of surrender. It begins with admitting our shortcomings and repenting for them, and it ends with complete surrender to the Lord.

In that context, I am certainly one with unmentionable shortcomings, but my only benediction for some unknown reason is that somehow the Lord brought me into contact with you, and you mercifully offered your unconditional love to me. For that, I cannot repay you, and I am eternally grateful.

You recently mentioned in a disciples meeting that we are seeing devotees of all ages leaving our sight. We understand from *Bhagavad-gītā* 8.15 that this material world is full of misery and is so temporary (*duḥkhālayam aśāśvatam*). Furthermore, it is a dangerous place. You cannot become happy in a place which is meant for miseries and danger.

Although we have so much information available to us via the Vedic literatures, people such as I somehow think we can still be comfortable here. But through experience, I am now realising that this is folly. I have to accept the reality. Certainly, reading your books like ‘Chant More’ further help me to understand the primary focus of our lives. I am also experiencing that sadhana is the bedrock of everything; we see this in your example as well as in your precept.

I often think that if we could do a fraction of what you do Guru Mahārāja, our lives would be perfection. You have always shown steady determination in the practice of devotional service.

May we, by your mercy, follow your example.

Your servant always

Kṛṣṇa-kiraṇa Dāsa

KṚṢṆA-MĀLĀ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja, the most cheerful and the most cherished one.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Reality seemed to be running me ragged and my life seemed to be such a drag, until you grabbed. That snag has been my good fortune. Not just good, of course.

A husband sometimes tells his wife that she is a good wife, but what more can he say? It is not just good, anybody knows that. As a brazen seagull grabs a “simit,” or Turkish pastry, from someone’s hand, you also snatched me from *māyā*’s hand. And you did it again and again.

You very graciously brought us to the abode, the one and only shelter for the lost and the sold. Who really wants to give up the ghost in her arms? That abode is your lotus feet, which is the light of the benighted. As witless as I am, as endless as you are. And your mercy. So, who am I to glorify you?

I was so happy to be able to see you five times in the past year, and when you expressed your discontent about not seeing me enough, I was stunned, not knowing what to say.

Do you really want to see me more? Do you really want to know me more? I could not ask these questions and remained silent. Then, when I was leaving Māyāpur, you joked with me about staying. I was delighted once again.

Your eagerness to snatch even such an empty-headed “simit” like me is divine. I cannot think of any more solid proof to the truth that Lord Kṛṣṇa and his associates will be pleased to see us.

As a result, I am becoming shamelessly sure and wanting so much to be a good disciple to you. I wish to earn some of your eagerness, for which you never asked a price. Anyway, it is priceless. Thank you, very much dearest Guru Mahārāja.

Your amazed servant,
Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī

KṚṢṆA-MAYĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Lelki Tanítómesterem!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārājám! Sok szép idézetet választottam, hogy az éveken át tartó kapcsolatunkban megértsem azt a mérhetetlen kegyet, amelyet felém nyilvánítottál. Azért Śrīla Prabhupāda szavaihoz fordultam, mert példáddal megmutattad nekem, milyen egy szép és igaz kapcsolat a lelki tanítómester és tanítvány között. Śrīla Prabhupāda szigorúságát, méltóságát, igazmondását, kegyességét, együttérzését, tiszta szeretetét Kṛṣṇa iránt mind-mind megmutattad nekem azzal, hogy közvetlen szolgálatot végezhettem neked. Boldog vagyok, ha más tanítványaidat is ilyen helyzetben látom. A velük való beszélgetések által újra és újra felidézzük szeretettel teli szolgálatainkat feléd, amelyek soha el nem múló élményként helyet foglalnak a szívemben.

Egy olyan lelki tanítómester vagy, amelyet Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda említ a *Śrīmad-Bhāgavatam* 5.14.13. vers magyarázatában: „Egy olyan guruhoz kell fordulnunk, aki ki tudja oltani az anyagi világ, a létért folytatott küzdelem lángoló tüzet.” Amikor belemerülök a könyveid olvasásába, amit te sok-sok évig tartó tudatos szolgálattal írtál, akkor érzem, hogy Śrīla Prabhupāda felé milyen csodálatos ragaszkodásod van, hogy te is folytasd az elesett emberek megmentését, a *bhakták* felemelését, hogy életük végén sikeresek legyenek, Kṛṣṇát és társait megismerve a lelki világban éljenek. A könyveidben írt sorokkal kioltod a lángoló tüzet, ami elragadja a figyelmünket a lelki lét csodálatos kedvteléseiről. Azt a tüzet, ami mardossa az anyagi világban élőket. Csak olvasok és olvasok, és ez az égető ragaszkodás a testemhez eltűnik. Csak arra vágyom, hogy bárcsak én is ezekben a kedvtelésekben lehetnék. Sok-sok könyv, amit te írtál! A lelki világ egy éghető papíron élénk tárul és a perzselő fájó tüzet mégis eloltja. Hát nem egy Isteni dolog ez is?

Śrīla Prabhupāda a következőket mondja a *Śrīmad-Bhāgavatam* 5.14.13. magyarázatában: „Egy guru nem teremt aranyat, nem bűvészkedik a szavakkal, és nagyon jól ismeri a védikus tudás végkövetkeztetéseit. Mentés minden anyagi szennyeződéstől, és teljesen átadja magát Kṛṣṇa szolgálatának. Ha valaki képes arra, hogy megszerezze egy ilyen guru lótuszlábjának porát, élete sikeres lesz. Másképp azonban csak kudarc vár rá, ebben az életében éppúgy,

mint a következőben.” Egyszer elmentem egy jósnőhöz. Gyerekekkel voltam egy osztálykirándulás alkalmával. Tudom ez nem egy példa értékű dolog! De annyira égetett az anyagi világ tüze, hogy gondoltam megnézem, mit lát ez a „jósnő”. *Bhakta* vagyok-e még, van-e reményem? Amikor beléptem a kis kunyhóba, már furcsán nézett rám. Mondtam magamban: „Ó Kṛṣṇa, most mi lesz?” Igazi nagy karika fülbevalója volt és díszes szoknyás ruhában volt előttem. Aztán leültetett és megfogta a tenyeremet. Ezeket a szavakat mondta: „Te egy nagyon lelki ember vagy. (Nem voltam Kṛṣṇás ruhában.) Téged védelmez egy személy, aki a földön él. Védelmez anyagilag és lelkileg is. Nem az édesapád az, hanem egy erős személy, akivel közeli lelki kapcsolatod van. Őt sohasem fogod elveszíteni, ha hálás vagy mindig neki!” Jó, hogy ültem, mert csodálkozásomban igazán nem tudtam, hogy ezt honnan gondolja! Én tudtam, hogy rólad beszél, Guru Mahārāja, de hogy ezt honnan agyalta ki? A mai napig érthetetlen!

Még feltettem egy-két kérdést, amire a válaszai az évek során igazzá váltak!

Boldogan jöttem ki a kunyhóból, hogy van még remény, és most utólag áldom a sorsomat, hogy a te lótuszlábaid porából még mindig van egy pár porszem a testemen. Még ha nem is közvetlenül szórtam magamra, de a tanítványaid társulásával, a könyveid olvasásával, a *bhajanákkal* ezek a láthatatlan szeretetet kegyei rám hullottak. Még nem vár rám a kudarc! Hogy miért?

Mert amikor elcsatangoltam a lelki élet útján, nem bűvészkedtlél a szavakkal! Egy-két szóval kirántottál abból a helyzetből, ami után csak elvesztem volna a mocsokba. Nem volt „kérlek” vagy „gondold át, Kṛṣṇa-mayī”. Ez egy olyan veszély volt, amit elhárítottál, pontosan azért, mert mentes vagy minden anyagi szennyeződéstől szeretett lelki tanítómestered és Kṛṣṇa szolgálatával! Milyen Isteni kegy ez is!

Fontosak nekem ezek a szavak, amelyeket Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam*: 2.9.37 magyarázatában említ: „A guru, a hiteles lelki tanítómester az autentikus védikus irodalom útmutatása szerint képes tanítványát a helyes úton vezetni, s nem csupán hangzatos szavakkal kápráztatja el.” Itt őszintén mondom, ezt megvalósítottam! Büszke nem vagyok rá, mert ez azt jelenti, hogy a rossz tulajdonságaimból maradt még sok-sok adag. Amikor azt kiáltottad a zenei felvétel alatt, hogy: „Mit csinálsz Kṛṣṇa-mayī?”, azon gondolkodtam, hogy most ezt pont miért kaptam. De hiszen követtelek. Nem volt baj, hogy eltértél a tervezett zenei lépésektől! Mert én követtelek! Figyeltem nagyon! Mégis megkaptam azt, hogy nem kápráztattál el hangzatos szavakkal. Összetörtem! Dehát miért? Ki lehetett javítani!

Elmélyedtem gondolataimban, hogy mit is rontottam el, persze a lány testem miatt a könnyeim sem maradhattak el. És pár perc alatt rájöttem, hogy egy kedves *bhaktát*, aki telefonon kért segítséget, nem jó szívvel utasítottam el. Csak egy-két szó kellett volna, hogy őt segíthessem, ehelyett egy rejtett büszkeség a szívemet beszenyezte. Persze a pihenő idők alatt a segítség meglehetett volna, de mégis azt gondoltam: „Hát most hogyan is lenne erre időm, mikor itt vagyok Guru Mahārājával, és fontos dolgot végzek!”. Amikor ezeket a gondolatokat elfogadtam, letértem a helyes útról, amit a védikus irodalom útmutatásai szerint nekem te megmutattál. A büszkeség, hogy fontos dolgom van, elborította a tisztánlátásomat. Ez Kṛṣṇának nem tetszett. Bár a kedves *bhakta* elfogadta, hogy majd később válaszolok, de Kṛṣṇa látta, hogy ez így nem helyes dolog.

Ez az idézet Śrīla Prabhupādától nálam megerősítette azt, hogy nem csak a mosolyod, a kedves szavak, a fergeteges *bhajanás* élmények, India, a főzés és az utazás veled azok, amik a lelki élet felé vezethetnek. Kitartásod felém még azt mutatja, van reményem. Az, hogy még a *bhakták* között vagyok, a te érde-med. Nincs kudarc, nincs lángoló tűz mert a lótuszlábad pora eloltja azt, és ha kell, akkor bűvészkedés nélkül, nem csupán hangzatos szavakkal a helyes lelki úton tartasz!

Ezek jutnak eszembe amikor gondolkodom rólad, kedves Guru Mahārāja! A vágyamat Kṛṣṇa felé mindig feléleszted, és minden tanítvánnyal ezt teszed. Lehet mondani azt is, hogy veled van az erő! Kṛṣṇa ereje!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 10.1.16 magyarázatában azt mondja Śrīla Prabhupāda: „Az embernek meg kell hódolnia e guru előtt, aki valódi ismereteket képes átadni neki Kṛṣṇáról.” Az Önmegvalósítás tudománya 2. részének 2. fejezetében pedig Śrīla Prabhupāda egy riporternek azt mondja: „A hiteles guru Isten képviselője, és nem beszél semmi másról, csak Istenről. A hiteles guru az, akit nem érdekel az anyagi élet. Ő Istent, egyedül Istent keresi. [...] Amit tudnunk kell, az mindössze annyi, hogy a hiteles guru csakis Kṛṣṇáról beszél, s megpróbálja az embereket Isten híveivé tenni. Ha ezt teszi, akkor hiteles.”

Ezeket a tulajdonságokat, cselekedeteket, amiről Śrīla Prabhupāda beszélt, megtaláltam benned, kedves Guru Mahārāja! Lecsatolod a láncaimat, és ezáltal ezt láthatom tetteidben. A személyes törődésed a távozó lelkekkel, a bátorító szavaid, amikre annyira áhítoznak az utolsó percekben. Te mindig ott vagy velük. Lelki biztonságot teremtesz. Mindenki bízhat benned! Transzcendentális helyeket adsz nekünk, ahol a *bhakták* szép, tiszta helyeken gyakorolhatják

a lelki tetteiket! A könyveidben élénk tárt kedvtelések, a művészi leírás a lelki világba repít minket. A Krisna-völgy, ahol az anyagi világ kereteiben egy gyönyörű helyet álmodtál meg. A vendégek, akik idejönnek nem csak egy szép parkot látnak benne. Valami Isteni érzés kapja el őket. Nagy levegőt vesznek és azt mondják: „Milyen lelki itt minden!”. Kṛṣṇát meglátják, és akár hisznek, akár nem, csak elvarázsolva állnak előtte. Örök élménnyel térnek haza, még ha folytatják továbbra is az anyagi dolgaikat. Krisna-völgy az otthonom, ez az én érzésem. Bár egy-két kilométer elválaszt tőle, az érzésem nem változik mégsem. Hogyan lehetne ez nélküled?!

Még sorolhatnám dicsőségedet napokon át, de egy biztos, ami mindent elmond a csodálatos személyiségedről, hogy szilárdan képviseled azt, amit Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda kért tőled!

Elesett szolgád:

Kṛṣṇa-mayī Devī Dāsī

KṚṢṆA-MITRA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

„A világunk tele van konfliktusokkal: nézeteltérések otthon, munkába menet, a munkahelyünkön; konfliktusok minden országban és nemzetben. A mi tapasztalatainkhoz képest némely fa jóval többet látott már: háborúkat, viharokat, erdőtüzeket és árvizeket, mégis szilárdan gyökerezik a talajban.

Csakúgy, ahogyan a fák, ha szilárdan ragaszkodunk az értékrendünkhöz, mi is át tudunk majd vészelní minden konfliktust, még akkor is, ha elviselhetetlennek tűnnek.

Légy türelmes, mint a fa!”

A fenti gondolatokat *A Swami szemével – Élet egy kizökkent világban* című könyved 13. fejezetében (*A fák mindent kibírnak*) írtad.

Minden tanításodból, könyvedből, előadásodból állandóan kicseng az

a gondolat, hogy ragaszkodjunk az értékrendünkhöz, a szentírásokhoz, a *Bhagavad-gītā* tanításához.

Sajnos, az utóbbi években egyre újabb és újabb embert próbáló kihívásokkal – járvány, háború, infláció, földrengések – kell szembenézünk. Ezekben a nehéz időkben a tanításaid támaszt, kapaszkodót jelentenek számunkra, hogy méltósággal viseljünk el minden gondot és problémát.

Kedves Guru Mahārāja! Csak csodálni tudom, hogy mennyire a szíveden viseled az elesett lelkek problémáit, a mi problémáinkat, és hogy milyen hatalmas energiákat fektetsz bele, hogy segíts nekünk! Szavakkal ki sem tudom fejezni, hogy mennyire, de mennyire hálás vagyok mindezekért! Köszönet érte neked!

Vyāsa-pūjād alkalmából nagyon jó egészséget kívánok!

Köszönöm szépen minden segítségedet!

Szolgád:

Kṛṣṇa-mitra Dāsa

KṚṢṆĀNANDA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace!

I hope the following story is worthy to tell on the all-auspicious day of your merciful appearance.

Last year I began to learn some of your “Daily Prayers” and very soon I approached the part titled: *Guru-praṇāma*.

I was amazed at how precisely the following mantra depicted your divine grace:

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

Previously I saw the mantra in one of the very first ISKCON guidebooks on *arcana*, compiled by Śrīla Prabhupāda’s disciples under the direction of Jagadish (then – Goswami). The mantra started with: “*he guro jñāna-da dīna-bandho.*”

Yes, I see your divine grace as “giver of divine wisdom” and the best friend of the fallen - myself!

Yes, you are the giver of bliss in your books and *kīrtanas*! That is why you may be seen as the “ocean of mercy.”

You are dwelling in Vṛndāvana regardless of your current whereabouts.

Your merciful appearance dispenses welfare to all fallen souls like myself.

And your books and *kīrtanas* preach the glories of Rādhā’s love for Kṛṣṇa.

So, I beg helplessly: *Prasīda!*

Your disabled servant,

Kṛṣṇānanda Dāsa

(Moscow)

KṚṢṆA-ŚARAṆA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget ennek a csodálatos napnak, aminek köszönhetően most írhatok neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śālākayā
cakṣur-unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Érdekes, hogy megint nem talállok szavakat, pedig neked köszönhetem a legtöbbet ezen a világon. Sőt mindent neked köszönhetek, mert ami nem a te kegyedből történik velem, az nem érdemel köszönetet.

Köszönöm szépen, hogy megjelentél ezen a csodálatos napon. Ha ez nem történt volna meg, akkor én még mindig az ennél is bűnösebb életemet élném. Az, hogy az Úr kegyéből megjelentél, sokunk számára lehetőséget adott arra, hogy felébredjünk abból a szörnyű rémálomból, amit az anyagi energia alta-

tómeséjének köszönhetően álmodtunk. Igaz, önként ültünk bele *māyā* ringató ölébe meghallgatni ezt a mesét, annak ellenére, hogy könyörögtek nekünk, ne tegyük.

De mi mégis megtettük! Elhagytuk a mi Urunkat. Ennél szörnyűbb cselekedetet nagyon nehéz elképzelni. De talán mégis van egy. Mégpedig az, ha hátat fordítunk annak a személynek, aki végtelen kegyéből lehetőséget ad arra, hogy bocsánatot kérjünk az Úrtól. Sőt, ha kell, márpedig kell, még ő kér bocsánatot helyettünk. Hát ki ez a személy, ha nem a végtelen alázat megtestesítője?

Igen, drága Guru Mahārāja, ez vagy te! A kegy óceánja és az elesett lelkek barátja. A nagy szentek azt mondják, ha valaki megbántja Kṛṣṇát a lelki tanítómester jóvá tudja tenni. De ha valaki megbántja a lelki tanítómesterét, azt még Kṛṣṇa sem tudja jóvá tenni. Éppen ezért kedves Guru Mahārāja, kihasználok a lehetőséget, és könyörögve kérlek, hogy bocsásd meg nekem azt a sok sértést, amit bűnös, csaló mentalitásom miatt elkövetek ellened. Továbbá könyörögve kérlek, hogy továbbra se mondj le rólam, annak ellenére, hogy minden pillanatban megérdemelném. Nekem nincs más esélyem, mint a te végtelen jóindulatod. Soha senkire nem volt akkora szükségem, mint amekkora szükségem rád van.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, add a kegyedet, hogy egyszer végre megértsem, hogy a te lótuszszádból származó szavakon kívül nincs más igaz szó.

Nagyon szépen köszönöm, hogy vagy nekünk és az egész életedet arra áldozod, hogy a magam fajta bűnös lelkek újra találkozhassanak Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával, hogy bocsánatot kérhessünk Tőlük.

Nagyon szépen Köszönöm!

„Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok.

Ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet.

Ha te nem vagy kegyes hozzám, akkor szüntelenül sírni fogok és lassan elszáll belőlem az élet.”

(Bhaktivinoda Ṭhākura: *Śaraṇāgati*)

Jelentéktelen szolgád:

Kṛṣṇa-śaraṇa Dāsa

KUNḌALATĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Nagyon boldog megjelenési napot kívánok neked, Guru Mahārāja!

Szeretném kifejezni feléd örök hálámat, amiért megmentettél, amiért Új Vraja-dhāmában élhetek, a szolgálatomért, a példamutatásodért.

Nagy áldás egész Magyarország számára, hogy Śrīla Prabhupāda egy tökéletes követőjeként eljöttél értünk, és megmutattad, mi az élet célja.

Bár nem érzem úgy, hogy sok mindennel hozzájárulhatok Śrī Śrī Rādhā-Śyāma birodalmához, de ez a cél inspirál, motivál, erre törekszem. Szeretnék hasznos tagja lenni a közösségnek, szeretnék olyan tanítványod lenni, aki nem haszontalan, nem okoz fejfájást, aggodalmat neked.

Számomra lelkesítő, ahogyan tökéletes példával jársz előttünk, és türelmesen segítesz, hogy sikert érzünk el életünk végén. Ahogy Śrīla Prabhupādát követed, úgy szeretnék én is követni téged: minden cselekedetemmel, gondolatommal a missziót szolgálva, téged és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmát elégedetté téve.

Szeretném megköszönni neked, hogy annyi elfoglaltságod mellett időt szakítasz a podcastokra is. Ez egy olyan dolog, ami könnyen elérhető, ingyen van, de megfizethetetlen kincset jelent egy tanítvány számára.

Az adósságaimat feléd nem lehet visszafizetni, de törekszem rá, hogy hasznos eszköz legyek a kezében, és Śrīla Prabhupāda missziójában.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyāṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékeznem kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.” (Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura: Śrī Gurv-aṣṭaka 8)

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy a tanítványod lehetek.

Szolgád: Kuṇḍalatā Devī Dāsī

KUNDAVĀLĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és megjelenési napoknak!

Összetört lelki céllal és kudarcokkal teli helyzetemből írva szeretném mélyen megköszönni gondviselésedet! Nem tudtam, hogy ilyen nehéz lesz az út, és lehet végig se tudok menni rajta azzal a sikerrel, ahogy a kezdetekben gondoltam. Ahogy Prabhupādát szolgálod és ragaszkodsz a tanításához ritka példaértékű. Kemény szívem nem érti. Szigorú vagy a lelki elvekkkel kapcsolatban, de lágy vagy az elesettekkel szemben. Megtapasztaltam. Śrīla Prabhupādának tett ígéreted, miszerint segíted tanítványaidat lelki törekvéseikben beteljesíted. Velem is ezt teszed! Az életemet mented meg! Szeretném megköszönni azt is, hogy írsz és ahogy írsz. Segítesz látni a ködben.

Háláról még nem beszélhetek, csak reménykedem, hogy lesz még rá időm, hogy egyszer kifejezhessem. Amit jelenleg önzetlen szeretetednek köszönhetően képes vagyok megtenni, hogy átadom másoknak is a kegyedet. Ezzel segítesz engem is és felemelsz.

Drága lelki apám, mindent megtettél értünk! Sikeres a küldetésed! Maradj közöttünk és mutass példát, amíg csak lehet!

Elesett szolgád:

Kundavālī Devī Dāsī

KUÑJA-BIHĀRIṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I wish there was something I could say or do to show the amount of gratitude I have for you being my Guru!

I owe everything I am and everything I have spiritually to you, even though it is meagre due to my ignorance and repetitive false ego.

Most of the time my life revolves around Deity worship, a great gift I have received from you, although I am not worthy of such an important and intimate service to you and the Supreme Lord. While Deity service seems to be the most important thing in my life, actually, chanting the Holy Name should be the most important thing in my life.

It is through chanting that I may get some kind of small mercy to render some service. Through this chanting and service, I pray that I may somehow be able to show this gratitude.

Your servant,
Kuñja-bihāriṇī Devī Dāsī

BHAKTIN KŪRTI HAVASKA

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on your auspicious appearance day!

Please, allow me to share my thoughts and inspirations while meditating upon your auspicious appearance day. It was a great confirmation for me to hear you say that writing is not a mechanical activity but rather an inspirational and spontaneous one. I also write sometimes about my experiences trying to serve the Vaiṣṇavas and Kṛṣṇa. Usually I look for a specific quote prior writing which matches my mood and feeling of the moment. From now on I would like to implement this new habit into my life -- to meditate upon your Vyāsa-pūjā and gather impressions. Now, that you have mercifully accepted me as an aspiring disciple, I honestly feel I would like to reciprocate to the best of my ability.

This last year, 2022, was the most important year of my life. This year I firmly decided to dedicate my life for the pleasure of Kṛṣṇa and to preaching whenever possible. Furthermore, it was significant since I started receiving some of your mercy and hence I intentionally looked to serving you and tak-

ing shelter of your lotus feet. Though, I did very little, still, you accepted me.

All Glories to you, Guru Mahārāja!

I got Kṛṣṇa's mercy by constantly being around you, either in Budapest or in New Vraja-dhāma, although, I always craved for more. This auspicious year blessed me with so many memories and realisations about you that I cannot begin to count and will never be able to pay back. I did not think it necessary to be in physical proximity to you, but through *vāṇī*, I started to catch and taste some nectar drops of how you relentlessly serve Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda and the Vaiṣṇavas. Also, how you share your meagre time with your disciples and others, just to impart unto them some Kṛṣṇa consciousness. How amazing and loving you are. A great soul! Please, if you kindly desire it, allow me to stay in your presence as long as possible!

Please, forgive me Guru Mahārāja, for always talking about myself and not glorifying yourself. I pray to Rādhā-Śyāmasundara, Gaura-Nitāi, Śrīla Prabhupāda, yourself and all the Vaiṣṇavas that one day I may proclaim your glories, qualities and mercy endlessly and with deep love!

All Glories to you, Guru Mahārāja, for enduring difficulties to please Kṛṣṇa and all the conditioned souls!

Trying to be Your insignificant servant,
Bhaktin Kūrti Havaska

KURU-ŚREṢṬHA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-
pādának! Minden dicsőséget neked, kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmilitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fák-
lyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója. Ezt az összes kinyilatkoztatott szentírás megerősíti és az összes tekintély követi. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom hát az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, Śrī Hari [Kṛṣṇa] hiteles képviselőjének.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőséget kell zengnem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

Amikor ezeket a sorokat olvasom, mindig az jut eszembe, hogy bizony-bizony minden nap dicsőítő sorokat kellene neked írunk, nemcsak a Vyāsa-pūjā alkalmával. De még az is kevés lenne ahhoz, hogy kifejezzük hálánkat, tiszteletünket és köszönetünket.

Szavaim tökéletlenek ahhoz, hogy kellőképpen le tudjam írni gondolataimat. Így aztán próbálkozom tetteimmal, szolgálatommal kifejezni hálámat. Hiszen az elmúlt évek alatt felépítettél Magyarországon egy közösséget, ahol temérdek lehetőség van arra, hogy szolgálatainkkal tudjuk kifejezni köszönetünket, hogy terelgetsz minket a lelki úton Kṛṣṇa lótuszlábai felé. Amikor szolgálataimban szembesülök alkalmatlanságommal és képzetlenségemmel, mindig te lelkesítesz és ösztönözöl, hogy menjek tovább, ne csüggedjek és ne hátráljak meg. Hiszen, ha nem is találkozunk vagy beszélünk gyakran, akkor is itt vagy velem és segítesz. Botladozó tetteimmal, szolgálataimmal szeretném kifejezni a köszönetemet, hogy bíztál bennem, hogy a tanítványod lehetek. Úgy gondolom talán az a legnagyobb ajándék és azzal szerezhetek neked sok örömet, ha az utasításaidat követem, és missziódban aktívan részt veszek.

Sok erőt kívánok neked, hogy továbbra is tudd mutatni nekünk az irányt, melyet követve elnyerhetjük kegyedet, és vissza juthatunk eredeti hajlékunkra Kṛṣṇához.

Szolgád:

Kuru-śreṣṭha Dāsa

KUSUMĀÑJALI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy pár hónapja szereztem be a *Śrīla Prabhupāda-līlāmṛta* könyvet és azóta is minden nap olvasok belőle. Nagyon lelkesítő új részleteket megtudni arról, hogy Śrīla Prabhupāda hogyan indította el az ISCKON-t, hogyan viszonyul a tanítványaihoz és a tanítványai mennyire szeretik Śrīla Prabhupādát. Nemrég olvastam Mukunda Goswamitól egy visszaemlékezést, ami nagyon megfogott, mert egyből te jutottál eszembe! Śrīla Prabhupāda ekkor volt túl a szívrohamon és a kórház után San Francisco mellett gyógyulgatott egy tengerparti házban. Itt látogatta meg Mukunda Goswami, akinek Śrīla Prabhupāda a következőt mondta: „A lelki tanítómesterem nem közönséges lelki tanítómester volt... Megmentett engem!” Mukunda Goswami itt megjegyezte, hogy ekkor döb-bent rá, hogy mit is jelent a lelki tanítómester fogalma. Guru Mahārāja, azért te jutottál eszembe egyből, mert nekem te vagy a lelki tanítómesterem és te sem vagy közönséges lelki tanítómester! Engem te mentettél meg! És a te példádat látva tudom, hogy te megtestesítetted a lelki tanítómester fogalmát! Téged Śrīla Prabhupāda mentett meg, tőled ezt olvastam. És olyan szépen bemutatod nekünk, hogy neked milyen fontos Śrīla Prabhupāda, a te lelki tanítómestered!

Nagyon hálás vagyok, hogy befogadtál ebbe a lelki családba! És tényleg úgy érzem, hogy megmentettél és még sok barátomat is! És hogy mivel mentettél meg? Végtelen lehetne a felsorolás, de az egyik legfontosabb gyökerét emlí-

teném meg, amiből sok más fontos ág terjedt ki, és azóta is ezen a fán múlik a lelkiéletem. Nagyon különleges lehetőség, hogy Új Vraja-dhāmában élhetek! Itt folyamatosan *bhakták* között lehetek, minden lépés egy szent helyre visz, a szent nevet énekelhetem akár egyedül, akár *kīrtana* keretében a *bhaktákkal* és veled is, amiből tavaly nagyon sok jutott a rendszeres próbák során! Nagyon nektári volt, és féltve őrzött kincsként fogom a szívemben őrizni ezt az időszakot! De számomra a legkülönlegesebb lehetőség, ami csakis a te kegyedből valósulhatott meg, az nem más, mint hogy nap mint nap szolgálhatom a te szeretett Rādhā-Śyāmádat. És olyan jó, hogy elhoztad Őket ide, hogy tudjunk személyes kapcsolatot kialakítani Velük, és az életünk központjába helyezni Őket!

rādhā-śyāma prāṇa mora jugala-kīśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora

A te erős hited nélkül nem lennének ilyen ajtók nyitva a számunkra. Minden itt van, ami a lelki élet gyakorlásához szükséges, és olyan szép körülményeket teremtettél, amelyek segítségével könnyebb Kṛṣṇa-tudatosnak lenni, mint bárhol máshol! A könyveidről nem is beszélve... Feltársz nekünk benne mindent Rādhā-Śyāmáról, és segítesz, hogy a filozófiai háttérrel is könnyebben megérthessük. Ezek nélkül nem is merek belegondolni, hogy hol lennék és mit csinálnék...

Szóval köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy megmentettél! Kérlek, add a kegyed, hogy mindig menedéket vegyek az Új Vraja-dhāma által nyújtott lehetőségeknél, hogy mindig tudjam szolgálni a *bhaktákat* és általuk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát is, egyre szebben és mélyebben! Enélkül nincs értelme az életnek! Elmémet a lótuszlábad menedékére helyezem, hogy biztos legyek benne, hogy megmenekültem!

Jelentéktelen szolgád:
Kusumāñjali Devī Dāsī

LALITA-LĪLĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances unto your lotus feet. All Glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda

One day in Turkey I came to your *kīrtana* and that was the day I got the grace to meet a spiritual master. Your *kīrtana* is something that makes me forget about the material world, the presence of a gross body and leaves an unforgettable impression. By your lectures, podcasts and books you inspire and give faith and determination to follow the spiritual path. You have an incredible amount of sublime qualities: good perfectionism, seriousness, organization, an incredible combination of kindness and strictness, which remind me of Kṛṣṇa and the spiritual world where there is no place for material imperfections.

I came to Kṛṣṇa consciousness in Turkey, a Muslim country, where it would seem impossible for ISKCON to exist. But by your mercy and inspiration there are now devotees who are advancing on the spiritual path here. For now it is not a big group of devotees, but there is friendly affection with the right mood in Kṛṣṇa consciousness, like a family.

Every year you share an ocean of mercy with our family by coming to the Bhakti Camp. It is here that such fallen souls like me, by your tireless energy, can get the strength to fully devote themselves to the service of Guru and Kṛṣṇa. I pray for mercy that one day, I will be purified enough to desire for service that is dictated by a loving heart and not merely reflected from your visits.

Your humble servant,
Lalita-līlā Devī Dāśī

BHAKTA LÁSZLÓ PAPP

Dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

I feel so unqualified to glorify you as you truly deserve. Through a humble and sincere prayer to Kṛṣṇa, I will attempt to do so this year.

I attended your wonderful programmes last October both at the Haveli, Bhaktivedanta Manor and Soho Street, ISKCON, London. I was attempting to meditate on Kṛṣṇa during your wonderful, mesmerising, and sublime *kīrtana*, when my Hungarian devotee friend turned towards me and said: “Mahārāja transforms me when he comes - I feel happy and uplifted, as if being in a different blissful world.”

I investigated my devotee friend’s eyes, and I could see that he really meant it. These were not empty words; they were words full of sincerity. And it was not only him who meant it, I was also going through some similar spiritual emotions. We probably were not the only ones in that assembly.

I rarely get the opportunity to see you in person, but when it does happen, it is a great blessing, one that I look forward to the whole year.

Thank you ever so much.

Eternally indebted to you,
your humble servant,
Bhakta László Papp

LĀVAṆYA-KELI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fátylalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!

Kedves Guru Mahārāja, újra eljött megjelenésed kedvező napja, alkalmat adva arra, hogy dicsőíthessünk téged.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy találkozhattam veled és tanítványoddá fogadtál. Śrīla Prabhupāda így ír a *Bhagavad-gītā* 10.9 magyarázatában: „A megszámlálhatatlanul sok élőlény bolygóról bolygóra vándorol az univerzumban, de közülük csak néhány szerencsés találkozik egy tiszta *bhaktával*, lehetőséget kapva az odaadó szolgálat megértésére.” Te adod a tanítványaidnak a lehetőséget, hogy rajtad keresztül kapcsolódni tudjanak Kṛṣṇa odaadó szolgálatához. Mindig tudod, hogy hogyan vezess minket az úton Kṛṣṇa felé. Együttérző szívedbe mindenki belefér, mindenki jólétén fáradozol és végtelen figyelemmel, szeretettel gondoskodsz tanítványaidról. Számtalan elfoglaltságod mellett különleges figyelmet szentelsz a fiataloknak. Megható atyai szeretettel, gondoskodással fordulsz felénk és bátorítod őket a lelki élet gyakorlására.

Hálásan köszönöm azt a végtelen türelmet, amellyel bízatsz minket, hogy Śrīla Prabhupāda lótuszlábánál keressünk menedéket.

„Ó elmém! Csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait! Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennél fogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.” (Śrī *Guru-caraṇa-kamala* 2)

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, segíts, hogy el tudjam fogadni kegyed záporát, és ne legyen más vágy az életemben, minthogy elégedetté tudjalak tenni téged.

Kérlek, tarts mindig lótuszlábaid szolgálatában!

Minden dicsőséget csodálatos személyednek!

Szolgád:

Lāvaṇya-keli Devī Dāsī

BHAKTA LAZAR DAVID

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your divine appearance day!

The people of the present age of Kali are so fortunate to have pure devotees like you traversing the earth, rendering true welfare activities for the benefit of all living entities who are wandering around in this misguided civilisation. By your mercy I also got the wake-up call and by accepting your guidance, day by day I feel that my mind is gradually being purified and slowly but surely I am starting to realise my real identity as a spirit soul, and a servant of the servant of Kṛṣṇa.

As I go out on book distribution I notice the world around me and I feel such pity for the unfortunate people, who, due to so much contamination, reject, or even worse, blaspheme the message that Lord Caitanya so mercifully came to give. Just 3 years ago I was one of them, thinking myself to be the centre of the universe and that everything revolves around me. A simple book, *The Higher Taste*, was the catalyst that helped me start on this journey. Now, my hope is that by distributing books I am able to please you, Guru Mahārāja, and thus, have your recommendation to enter into Lord Caitanya's *saṅkīrtana* party! It is my only chance: *yasya prasādād bhagavat-prasādah*.

On this occasion I feel the need to sing the glories of your outstanding achievements, especially conquering over Hungary and installing the only righteous King and Queen of the land, their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. By your grace They have manifested in New Vraja-dhāma, giving great service opportunities to the most eager. Although fools deride us, many educated persons appreciate our Society and the contributions we make. I remember this summer, having the opportunity to serve at your house in New Vraja-dhāma. I was looking at the official diplomas and titles that you have received over the years, and I was reflecting on how you have directed the effort to contact the highest echelons of Hungarian society. Thus the secular world also recognises, at least to some degree, your outstanding achievements. This is rarely seen in our ISKCON world.

I feel so fortunate to have come into contact with you Guru Mahārāja.

Your servant, Bhakta Lazar David

ĪLĀMṚTA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséged neked!

Csodálatos érzéssel tölt el, ha arra gondolok, hogy szeretett tanítómesterem milyen nagy odaadással szolgálja Rādhā-Śyāmasundarát és követi tanítómestere, Śrīla Prabhupāda nyomdokait. Mikor az oltáron látlak Krisna-völgyben egy-egy fesztivál alkalmával az isteni pár előtt, szemeim könnybe lábadnak, szívemet forróság önti el a *premádat* látván. Sokszor felidézem magamban ezeket a pillanatokat, melyek mentsvárat jelentenek számomra amikor az elmémet, az érzékeimet, a vágyaimat gyötri Māyā Devī. Éretlenségemből kifolyólag az értéktelent sokszor értékesnek látom, aztán hatalmas pofonokat kapok, de a te személyedre gondolva, fogva a *japámat*, zokogva vibrálva a szent nevet megmenekülök, és újra lelki védelembe burkolózva érzem magam. Próbálok hálás lenni!

Köszönöm, hogy megmentesz!

Jelentéktelen szolgád:

Līlāmṛta Devī Dāsī

ĪLĀ-NĀTHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmīn iti nāmine*

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy megkaptuk tőled Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát. „A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik és tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

Mindenkinek, aki itt van az anyagi világban hiányzik valami vagy valaki. Mindenkinek Rādhā-Śyāma hiányzik! De nem tudják ezt, és hasztalanul hajszolják az anyagi boldogságot. Mindenki kutat az igazi boldogság és elégedettség után. Igazi elégedettséget akkor tudunk tapasztalni, amikor Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara elégedettségére törekszünk. Az ő imádatukkal ki tudjuk tisztítani szívünk mélyéről a sok szennyeződést, ami sok életen át halmozódott fel, és haladhatunk életünk célja, a *kṛṣṇa-prema* felé.

Nagyon szépen köszönöm neked, hogy adtad az indokolatlan kegyedet, hogy szolgálatot végezhsek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. Nagyon szeretném ezt neked meghálálni. Az a vágyad, hogy Krisna-völgy legyen önfenntartó, ezért Krisna-völgyben vállalom szolgálatot, hogy így az önfenntartást segítsem. Így szeretném meghálálni indokolatlan kegyedet. Én falun nőttem fel és nagyon értékelem a falusi közösséget. Szívem vágya, hogy Krisna-völgy önfenntartóvá váljon, és így mutassunk példát ennek a technikai világnak és az embereknek.

Örök szolgád:
Lilā-nātha Dāsa

ĪLĀ-ŚAKTI DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you and the auspicious day of your appearance!

I would like to take this opportunity to express my gratitude to you.

There would have been no point to my life, were New Vraja-dhāma never established, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara never invited, and you never asking me to come here.

Reading about all the holy places here, some established and some still unmanifest, as well as looking at Rādhā-Śyāma and beholding Their beautiful form, I pray that I may always remember that the only reason we even have an opportunity to offer some service to Them in this remote corner of Hungary is by your mercy.

By inviting Them here and establishing Their worship, you have brought Vṛndāvana to us. And through your books and personal example you show us the mood of the residents of Vraja, so that by carefully following your instructions and thus receiving your mercy even we, the descendants of savage Hūṇas, could make Rādhā-Śyāma feel at home here.

I am sure They took many austerities upon Themselves by coming here, and I want to sincerely thank you for inviting Them. Thank you for giving me the opportunity to serve Them. I am still struggling with my conditioned nature, but given the mercy and all the opportunities created by you to serve Rādhā-Śyāma and Śrīla Prabhupāda, I want to use all the opportunities in this lifetime to serve Them here.

Your insignificant servant,
Līlā-śakti Devī Dāsī

LĪLĀ-ŚUKA DĀSA

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble Obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

We had an exchange of letters this past year, with the conclusion that I should be humbler. Thus far, pride has been a problem for me. I would need to change how I think, how I speak, and how I act.

I checked in the Hungarian etymological dictionary as to the meaning this word holds.

It originates from the noun “bűz” (büsz-), meaning stench, or reek, with the diminutive “-ke”, as in “hetyke”, based on how arrogant pride is just as repulsive as a bothersome odour. Others say the “hetyke” (prideful) person keeps their nose high, as if smelling something unpleasant, such as the smell of another. That is how this word came to mean pride.

Either meaning is unpleasant. I’d rid myself of pride, but that is not easy. From a spiritual perspective I reek. I need a spiritual bath of humility.

*trṇād api sunīcena taror api sahiṣṇunā
amāninā mānadena kīrtanīyaḥ sadā hariḥ*

“One can chant the holy name of the Lord in a humble state of mind, thinking himself lower than the straw in the street. One should be more tolerant than the tree, devoid of all sense of false prestige and ready to offer all respects to others. In such a state of mind one can chant the holy name of the Lord constantly.” *Śikṣāṣṭaka* 3

“Humility means that one should not be anxious to have the satisfaction of being honoured by others.” (*Bhg.* 13.8-12., purport)

On the level of reflection or thought, I search for those events in which our *ācāryas*, Caitanya Mahāprabhu and Kṛṣṇa, demonstrated humility. This helps me meditate on the quality of humility.

On the level of words, I try to show a willingness to accept comments and corrections from others, even if my mind protests at first. I will ask for help and correction if stuck in my life, my service, my ashram, or my spiritual practices. And any time I share Kṛṣṇa consciousness with others, I do it without expecting recognition.

On the level of action, I always try to render simple practical service to devotees, my spiritual master and to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

I found a beautiful section in the *Caitanya-caritāmṛta* (Madhya 1.185-210), where Śrīla Rūpa and Sanātana Gosvāmī both approach Śrī Caitanya Mahāprabhu. It was edifying, the depth and honesty of their humility as they approached Mahāprabhu.

I would like to highlight a few things they expressed:

Externally they offered *daṇḍavats*, each of them with blades of grass between their teeth, and with cloth bound around their necks.

They were ashamed of serving sinful people and considered themselves more sinful than Jagāi and Mādhāi.

They glorified Śrī Caitanya Mahāprabhu as the saviour of the fallen - Patita-pāvana, and put their trust only in Him.

They considered themselves ineligible for the mercy of Śrī Caitanya Mahāprabhu, but did not give up hope of receiving His mercy.

How did Śrī Caitanya Mahāprabhu react to this? He accepted and initiated them, and asked them to abandon their humility.

“My dear Sākara Mallika, from this day your names will be changed to Śrīla Rūpa and Śrīla Sanātana. Now please abandon your humility, for My heart is breaking to see you so humble.” (Cc. Madhya 1.208)

He also told them that the only reason He came to Rāmakeli was to meet with them.

Rūpa and Sanātana Gosvāmīs’ example gave me the recipe for humility.

I try to follow their example in my own life as much I can, and hope to get to the point where you tell me to abandon my humility, “for Your heart is breaking.”

Unfortunately, I am very far from that, but with your grace, the grace of Śrīla Prabhupāda and Śrī Caitanya Mahāprabhu, maybe one day I can get there.

Your insignificant servant,
Līlā-śuka Dāsa

BHAKTA LŐRINCZY PÉTER

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

A Vyāsa-pūjād alkalmából szeretném megköszönni neked, hogy Magyarországon ilyen kedvező körülmények között gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa-tudatot. Már el sem tudom képzelni, milyen üres lenne az életem a Kṛṣṇa-tudat nélkül.

Köszönöm a lehetőséget, hogy a podcastjaid feltöltésével lehetőséget adsz, hogy egy kis szolgálatot végezzek neked. Ezek a podcastok nagyon inspirálóak, és segítenek jobban elmélyedni a Kṛṣṇa-tudat tudományában.

Szolgád: Bhakta Lőrinczy Péter

BHAKTA LUKAS

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your merciful lotus feet!

Sweeter than Mayday, the happy day just before first of May, the day of your appearance in this world of dismay! Oh, what nectar to be absorbed in meditating on a *mahātmā* like yourself, a feeling known to me only from intensely reflecting on Śrīla Prabhupāda's Vyāsa-pūjā!

Over the past year I again tried to deepen my understanding of *guru-tattva*. What is guru? Guru means heavy; just a particle of dust of his lotus feet can deliver the whole universe due to its density of bhakti. Guru means heavy; he will not budge an inch from Kṛṣṇa's instructions, from remaining fixed in pure devotional service and representing the disciplic succession. Guru means heavy; the potency carried in his words and instructions make things impossible possible, and empowers a lame man to cross mountains.

But rare are they, the pure souls equipped with such weight that no material estimation can ever determine it. Those that do have that equipment get it from their predecessors by empowerment; in this way they become one in feeling, thinking and willing. Śrīla Prabhupāda once expressed this principle thus in an address at a Vyāsa-pūjā offering to Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura Prabhupāda:

“Gentlemen, the offering of such an homage as has been arranged this evening to the *ācārya-deva* is not a sectarian concern, for when we speak of the fundamental principle of *gurudeva* or *ācārya-deva*, we speak of something that is of universal application. There does not arise any question of discriminating my guru from yours or anyone else's. There is only one guru, who appears in an infinity of forms to teach you, me, and all others.”¹

Amazing! The spiritual master is the personification of this principle, the external manifestation of the Supersoul immanent in everything. As you have

¹ <https://www.backtogodhead.in/sri-vyas-puja-homage-and-offering/>

many times mentioned, this process is a very mystical one. One that I am far from comprehending but can't wait to engage in by your mercy.

In your 2022 Vyāsa-pūjā address, you made a point that very much stuck with me. I think it is related to Śrīla Prabhupāda's words. You were emphasizing how the effectiveness of the guru-disciple relationship lies in the faith, the trust that they share with each other. The guru must have confidence that whatever he wants his disciple to do, he will execute it. And in turn the disciple must have the conviction that he will do anything the guru wants him to do.

That is the basis of Śrīla Prabhupāda's movement, a basis very prevalent during His Divine Grace's physical presence and one that needs to be protected. Only in this way can ISKCON change the face of the world, because only in this way can ISKCON keep alive the lush river of mercy coming down the *paramparā*.

Guru Mahārāja, due to your purity and thus being an immaculate via medium of Kṛṣṇa and the *paramparā*, you are highly worthy of not only mine but every living entity's trust. Due to your full surrender, your one-pointed desire to serve Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāma, you truly are the personification of *guru-tattva*. On this auspicious day I wish to sincerely beg you to make me a veritable servant of your lotus feet. Please, always frankly tell me to jump, let the weight of your *bhakti-śakti* shatter my selfish desires and thus free me from the shackles keeping me from jumping any height it takes.

All glories to you Guru Mahārāja for so wonderfully, candidly, and devotionally representing Śrīla Prabhupāda and the whole *guru-paramparā*!

Your aspiring servant,
Bhakta Lukas

BHAKTIN LUPTĀK ÉVA

Hare Kṛṣṇa, dear Śrīla Śivarama Swami Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to express my deep gratitude for your elevating association. Although I do not have much access to you personally, I do have that via your

books, podcasts, lectures, and fine disciples. Your brilliant radiance shines through them, as well.

You graciously help all of us fallen souls in spiritualisation by donating the confidential science of devotional service. This trait of an exalted personality is described in the *Bhāgavatam* as follows:

“A bona fide spiritual master or saintly person always desires to elevate a common man who comes to him. Because everyone is under the delusion of *māyā* and is forgetful of his prime duty, Kṛṣṇa consciousness, a saintly person always desires that everyone become a saintly person. It is the function of a saintly person to invoke Kṛṣṇa consciousness in every forgetful common man.” (ŚBh. 3.22.7, purport)

I am very blissful to be such a common man who has the opportunity to reach your precious character and teachings.

All glories to you on the auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

Your humble servant,
Bhaktin Lupták Éva

BHAKTIN LYUDMILA

Dear Guru Mahārāja,

please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Thank You very much for Your grace for accepting me as a disciple, giving me the opportunity to serve Your lotus feet. You are not only our Spiritual Father, but also a representative of Kṛṣṇa! You give us Love, Devotion to Kṛṣṇa, which is the most valuable thing in this life. It is a great mercy and fortune to have opportunity to communicate with a pure Devotee. This communication is very valuable, it cannot be compared with anything. You are very kind, ready to help by sacrificing Your personal time. You give us knowledge to make us mature.

In every chapter of the *Bhagavad-gītā*, Lord Kṛṣṇa emphasizes that devotional service to the Supreme Personality of Godhead is the highest goal of life.

*mām ca yo 'vyabhicāreṇa
bhakti-yogena sevate
sa guṇān samatīyaitān
brahma-bhūyāya kalpate*

“One who engages in full devotional service, unfailing in all circumstances, at once transcends the modes of material nature and thus comes to the level of Brahman.” (*Bhagavad-gītā* 14.6)

One should not be disturbed by the activities of the modes of nature; instead of putting his consciousness into such activities, he may transfer his consciousness to Kṛṣṇa activities. So if one engages himself in the service of Kṛṣṇa or His plenary expansions with unfailing determination, although these modes of material nature are very difficult to overcome, one can overcome them easily.

By Your mercy, I really want to direct all my strength to the devotional service of the Lord and to my Spiritual Master, to You!!!

Thank You very much for Your deep heart. Filled with love and compassion. For Your kindness and mercy.

Please bless me to be useful in the service.

Your eternal servant
Bhaktin Lyudmila

MA̐DHAVA-DAYITĀ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your Lotus Feet! All glories to His Divine Grace, Śrīla Prabhupāda.

Another eventful year has passed as I sit down to write an offering. The first thing that comes to my heart is the overwhelming gratitude I feel for Śrīla Prabhupāda, for you, Guru Mahārāja, and for the loving devotees. Nothing is possible without the mercy of Guru and his representatives! It is almost impossible that one alone can progress in their spiritual life. As Śrīla Prabhupāda

states, “Without such superior help, one cannot be freed from the bondage of material nature.” Only for one who has surrendered unto the lotus feet of the Lord, does the Lord order this release from the clutches of material nature, both out of His causeless mercy and His paternal affection for the living entity, who is originally a beloved son of the Lord.

As I contemplate this statement, I feel even more undeserving of this mercy. I am so far from the process of surrendering. When we read *śāstra*, we often understand theoretically, but find it difficult to implicate actively in our lives. There were numerous opportunities in the past year, but when Kṛṣṇa presented the opportunity to surrender, somehow, there was always this uncertainty and fear. The fear was nothing more than losing my material comforts, independence, and most of all letting go of my selfish desires! I feel ashamed to say this, but even after almost twenty years I still do not have an ounce of love for Kṛṣṇa, or even you, Guru Mahārāja, when I know surrender will only take me closer and closer to Their divine couple’s eternal service.

So I ask myself, “how do I let go of this fear?” I recently realized that no matter how much service one does, if that service does not bring about spiritual transformation, growth, and most of all yearning for the Lord, then there is something not being done correctly! I feel truly grateful for all the service opportunities that have come about from dressing and cooking for Their Lordships, preaching activities, and on to serving at the Ahimsā Farm. Yet there is something that feels incomplete - perhaps my mood and the attitude behind it? Perhaps not having a grasp for whom, why, and how I am to serve?

Guru Mahārāja, there was one imminent and crucial instruction you gave me a while back: Go deeper into my sadhana and service! As I meditate upon it, I’m beginning to realise the instruction you gave me is all I need in this life. It is the cure for all material bondage and offers freedom to eternal and unconditional happiness with Kṛṣṇa. From today onwards, I vow to make this instruction my life and soul. As your disciple, I wish to only see a pleasing smile on your radiant face when you see me!

Thank you for understanding my heart and being my well-wisher even before I could understand my purpose. My gratitude remains for everything that I have, but I need to make a deeper connection to Kṛṣṇa consciousness, as you often say.

All glories to your selfless services, all glories to your compassion, time, and care for all of us! All glories to you Guru Mahārāja for being an exemplary

example of what it means and takes to be Kṛṣṇa conscious. And this you have transmitted so well via the transcendental knowledge you have given us in the form of your books, podcasts, classes, and vlogs!

Your ever indebted servant,
Mādhava-dayitā Devī Dāsī

BHAKTA MĀDHAVA-KĀNTA

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, All glories to Śrīla Prabhupāda, All glories to You.

I first want to wish You a very happy birthday, and although this means You are getting older in this material world, the quality of your service to Śrīla Prabhupāda and the quality of the teachings You leave for us do not diminish, rather they increase.

Although You are in Māyāpur right now, it might be for the better for us as well because you keep writing your beautiful books that we can learn from, and which inspire me and make you a role model for me with your great writing style. I hope I can see you here in Hungary soon. I know Māyāpur is the best for you to write and enjoy the company of Rādhā-Mādhava and Pañca-Tattva because I've lived there.

As I've experienced both communities, it is truly great to see that the Hungarian *yātrā* as we know it today stands on Your principles that You set in stone, and that You are an influential figure in Māyāpur as well. The Hungarian *yātrā* began with You and it has blossomed into a big religion that can be distinguished from every other. Without You, my parents probably would not have seen the wonders of Kṛṣṇa consciousness and if that were not to have happened, I can be certain I would not be writing this offering to You right now and my life definitely would not be complete without Kṛṣṇa consciousness.

In spite of this, I hope that You will continue to bless everyone that You meet with Your knowledge and presence for a long, long time from now.

Your humble servant,
Bhakta Mādhava-kānta (13)

MA DHUPATI DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda and you!

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitam yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

On the occasion of your glorious Vyāsa-pūjā day, I wish to reflect on your mercy toward devotees in the mood of a caring father.

ISKCON has seen difficult days even in Śrīla Prabhupāda's time, and, being a perfect spiritual institution, *māyā* has never stopped attacking it using the temptations of deviating philosophies, attractive thoughts of modernisation, or simply spreading envy among its members.

As far as I can tell, your standpoint was always that following Śrīla Prabhupāda's instructions would offer safety from any deviations. In this spirit, you have shielded the Hungarian *yātrā* from potentially dangerous influences from sections both outside and inside ISKCON. In addition you have made sure that we adhere to the standards given us by our founding Ācārya.

One way to immunise devotees in Hungary is by teaching, practicing and exacting the highest standard achievable by the devotees in the worship of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga.

Your protection is not unlike the care of a loving father, who allows his children the experiences that help them grow, while at the same time, pulling

them back from the very edge of the abyss. You sometimes agree to come down from the elevated position of spiritual master and allow the questions and comments that would not be in line with accepted etiquette. Your love towards the devotees cuts across formal lines.

Dear Guru Mahārāja,

Thank you for caring for us! Thank you for your compassion! Thank you for tolerating our childlike, sometimes immature behaviour! Thank you for giving us a shining example of how to follow the instructions of the spiritual master by following Śrīla Prabhupāda!

Your useless disciple,
Madhupati Dāsa

MA DHU VANA DĀSA

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja, elérkezett egy nagyon kedvező nap a számomra, a te megjelenési napod, és arra kérek, add a kegyedet, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni téged. Belegondolok milyen szerencsés vagyok, hogy megalapítottad itt nálunk a Kṛṣṇa-tudatú hívők közösségét, aminek én is a tagja lehetek. Olvastam, hogy nagyon sokat gondolkoztál azon, hogy eljöjj-e ide, de a mi szerencsénkire vállaltad ezt a kihívást, és Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda kegyének, valamint a te rendíthetetlen fáradozásodnak köszönhetően sikerült is templomokat, éttermeket és egy sikeres farm közösséget megalapítani.

Nagyon örülök, hogy a lelki apukám vagy, mert nagyon sokat tanulhatok tőled a kitartás terén, a munkához való hozzáállásban, a lelkiélet gyakorlásában, a *bhaktákkal* való törődésben, és sohasem tudom meghálálni, hogy felemeltél Kṛṣṇa gyermekei közé.

Kedves Guru Mahārāja, jó hírem van a számodra, az Ételt az Életért Alapítvány csapatának, aminek én is a tagja vagyok, Bhakta-vatsala Prabhu vezeté-

sével sikerült ebben az évben kifizetni a *nitya-sevāt*, és tudom, hogy ez nagyon fontos misszió a számodra. Ennek a csapatnak még mindig az önkéntes tagja vagyok, és segítem a szolgálatukat, ahogy tőlem telik.

Kedves Guru Mahārāja, abban kérem a kegyedet, hogy megfelelően szolgálhassam az Úr Caitanya Mahāprabhu misszióját, Śrīla Prabhupādát és a *bhaktákat*.

Jelentéktelen szolgád:
Madhuvana Dāsa

MAHĀ MANTRA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your blessed Vyāsa-pūjā.

I wish I could express in words
the gratitude I feel,
to have a spiritual master like you,
genuine and real.

When nothing else in life remains,
just shattered dreams and tears,
you are my rock, my source of knowledge,
meant to dispel the fears.

I pick up your books, Kṛṣṇa in Vṛndāvana,
pastimes that are real.
It puts in perspective material life's illusions that we feel.
You give us more than pastimes,
I feel you give your heart.

I want to read them over again,
to the finish, then back to the start.

“Vilāpa-kusumāñjali” is the pinnacle,
I just cannot put it down.

This surely must be the ultimate jewel in Guru Mahārāja’s crown.
I am sure I do not deserve this mercy,
which freely he is giving.
He is a perfect Vaiṣṇava example,
just see how he is living.

In my mind I grab his feet,
and bow my head and pray,
that whatever happens in my life,
at these lotus feet I stay.

From your insignificant servant,
Mahā Mantra Devī Dāsī

MAHĀBHĀVA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

On this most auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, I bow down —again and again— at your lotus feet, and I pray that somehow this insignificant offering may glorify you in a proper way.

First of all, I would like to sincerely thank you for accepting this wretched soul of mine as your disciple, thus giving me the opportunity to be part of Śrīla Prabhupāda’s movement. I cannot overstate how this blessing has been transformative, changing my life from top to bottom. And as I delineate the contours of this new existence, I realise that your presence accompanies me at every turn — whether I am reciting your *praṇāma-mantra* first thing in the morning, cleaning the deity paraphernalia, singing the *Gurv-aṣṭaka* or simply

looking up from the screen to meet your piercing gaze on the photo sitting on my desk. And it is a wondrous feeling to sense your constant presence in my life as a direct link to the *guru-paramparā*.

This morning, as I was listening to your daily podcast, I was again struck by your profound love and dedication to His Divine Grace. It dawned on me that your undivided attention to the instructions of your spiritual master was the solid rock upon which you built your whole life, and in such an exemplary manner. To this day, without ever wavering, you continue to spread the *saṅkīrtana* mission of Śrī Caitanya, overcoming the many challenges coming in your way with conviction and purity of heart.

Also, I feel extremely blessed to be able to immerse myself in your writing and get drenched in the waters of your spiritual vision. Truth be told, your books are the only space where I feel at home and, while my heart is not sufficiently purified to be able to fully appreciate them, it is only by your causeless mercy that I can sneak into the beautiful pastimes of the Divine Couple.

More broadly, I am so grateful for the time and care you have been taking to instil in us a culture of surrender so that we take responsibility in our spiritual life, realise the “*mat-manāḥ*” injunction and achieve perfection through the path of loving devotion. Right now, all this seems a tall order but then I am reminded of those exhortative words by His Divine Grace in a letter dated 1976: “Do not be discouraged. Go on serving sincerely. Your success is your sincere desire to serve Kṛṣṇa.”

Being a fortunate recipient of your shelter, it seems almost indecent to ask for more. And yet I would like to end this offering letter by begging for a particle of your mercy so that one day I may fully commit to my duty as a *sādhaka* and please Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara through the transparent medium of Their confidential servant. In the meantime, dear Guru Mahārāja, please let me always remain in your loyal service, as well as in the service of the Vaiṣṇavas.

Your servant,
Mahābhāva Dāsa

MAHĀRĀNĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Eddig is számos alkalommal láttam és tapasztaltam azt a sokszintű törődést és gondoskodást, amit a tanítványaidnak nyújtasz. Az elmúlt másfél évben azonban különösen mélyen megérintett ez, hiszen egyrészt az életem új szakaszba érkezett, amelyben több formában is „társulhattam” veled, másrészt pedig ezidőszak alatt a megszokottnál lényegesen több olyan esemény történt, amely messzemenően igényelte a te személyes gondoskodásodat.

Itthon megrázóan sok istentestvérünk távozott el, de az Úr Caitanya végtelen kegyéből olyan módon, hogy megkaphatták tőled azt a támogatást, amelyre a hazafelé tartó út során elengedhetetlenül szükségük volt. Azért, mert amikor erre rászorultak, akkor te mindent félretettél, és a nap bármelyik szakaszában készen álltál arra, hogy megadd nekik ezt a legfontosabb gondoskodást.

Az ISKCON nemzetközi közösségében pedig egymást követték a lesújtó és elkeserítő leleplezések jelentős vezető személyiségek gyermekeket, nőket, a gondjaikra bízottakat érintő kegyetlen bántalmazásairól. Mivel ezek a GBC-tagságod alatt történtek, te is kapcsolatba hozható voltál velük. Ráadásul szerencsétlen módon nyilvánosságra került egy leveled is, amelyben olyan kijelentéseket tettél, amelyeket sokan úgy értelmeztek – teljesen egyértelműen tévesen –, mintha a bántalmazót védenéd. Ez számos tanítványodnak megrendítette a hitét. Azonban itt is megnyilvánult a végtelen gondoskodásod, bár szokatlan, és számomra, aki tanúja voltam mindennek, fájdalmas formában. Hiszen jó pár tanítványod keményen, cseppet sem finomkodva kért számon és követelt magyarázatot. Te azonban mindegyikkel végtelenül kedves voltál, teljesen őszinte, és elismerted a hibákat. Vagyis gondoskodtál róluk azzal, hogy próbáltad megmenteni a guruba vetett hitüket. Ugyanakkor megnyilvánítottad azt a mélységes alázatot – amellyel csak az igazán nagy személyiségek, a tiszta és fejlett *bhakták* rendelkeznek –, amivel feljebbvalójukként minden további nélkül kitetted magad egy megalázó helyzetnek és elviselted a nyíltan sértő, számonkérő hangnemet. Őszintén remélem, hogy ezek a tanítványok képesek megérteni és elfogadni mindezt mérhetetlen gondoskodásod megrázó,

de egyértelmű bizonyítékként. Én nem csak erről győződtem meg sokadik alkalommal, hanem átütő módon megéreztem azt a nagy aggodalmat is, amit a tanítványaid lelki és testi jóléte miatt érzel.

Kedves Guru Mahārāja, remélem, mielőbb képes leszek tényleg elhinni, hogy mindez természetes módon vonatkozik rám is.

Örök szolgád,
Mahārāṇī Devī Dāsī

MĀKHANA-CORA DĀSA

Hare Kṛṣṇa!
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Megjelenésed napja alkalmából Prahlāda Mahārāja, az Úr Nṛsimhadevához szóló imája jutott az eszembe:

*evam janam nipatitam prabhavāhi-kūpe
kāmbhikāmam anu yaḥ prapatan prasaṅgāt
kṛtvātmasāt surarṣiṇā bhagavan grhītaḥ
so 'haṁ katham nu viśrje tava bhr̥tya-sevām*

„Ebben az anyagi világban az emberek, az anyagi vágyaiknak köszönhetően, egy kigyókkal teli kiszáradt kútba estek. A velük való társulás hatására én is ilyen helyzetbe kerültem. Azonban Nārada Muni elfogadott tanítványának. „Legyen ez a *jīva* az enyém”. Így az ő tulajdona lettem. Felemelt engem és megkaphattam az ő társulását. Megtanított a mantrák királyára és engedte, hogy szolgálhassam őt. Kiemelt a *sāmsārāból*, így váltam a Te szolgáddá. Az ő kegye nélkül ez nem lett volna lehetséges. Hogy tudnám feladni a guru szolgálatát, a Te szolgádét. A *karmik* és *jñānik* miután elérték a céljaikat, feladják a *sādhana*jukat. Én nem tudok ilyen lenni. A *bhakti-yoga* folyamatát követve, miután a *sādhana* gyakor-

lása eredményt ad, a *bhaktāknak* továbbra is van vágyuk követni a *bhaktākkal* való társulás *sāadhanáját*.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.9.28, Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura nyomán)

Prahlāda Mahārāja-hoz hasonlóan imádkozom én is hozzád, Guru Mahārāja: Hadd maradjak a te lótuszlábad pora árnyékának menedékében, és hadd folytathassam annak szolgálatát ebben az életben és azon túl is.

Jelentéktelen szolgád:
Mākhana-cora Dāsa

MĀLATĪ-MĀLĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

I am extremely grateful that by accepting me as your disciple you have made me part of your extended family of sincere, dedicated and Kṛṣṇa conscious God-brothers and God-sisters who are constantly helping me progress in my spiritual journey. We had the opportunity to visit New Vraja-dhāma in Dec 2022, although the temperatures were near frigid, the ambience was most pleasing. We felt transported to a world where excellence in devotional practices were spontaneous, effortless, and felt immensely inspired to improve our personal devotional practices.

We could see and feel how you have fulfilled the vision of your spiritual master – Rādhā-Śyāmasundara, the altar, the deity worship, the deity dressing, the mangal sweets, the long *kīrtanas*, Tulasī Mahārāṇī, the cows and bulls, the cart rides, the grounds, the Gurukula...

I feel empowered in devotional service when I think that my Guru Mahārāja would expect this of me and thus have taken up new preaching services which are outside my comfort zone. Listening to your lectures helps me to constantly feel your support in order to correct my daily spiritual practices and in my material dealings I also try to practice Kṛṣṇa consciousness more consciously.

Please continue to keep me in your shelter and bless me so that I can perform my services selflessly, get deeper in my *sādhana*, reduce my *anarthas* and remember you and Kṛṣṇa all the time.

Your forever grateful servant,
Mālatī-mālā Devī Dāsī

MAṆA-MOHANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét abban a végtelen kegyben van részem, hogy köszönhetlek megjelenési napod alkalmából!

Ezen alkalomból, egy régi, talán az első hozzád kötődő emlékemet szeretném elmesélni.

Még az első *nāma-haṭṭa* tábor alatt történt Priya-sakhī *mātāji* nyaralójában Balatonújlakon, az első *guru-pūjā* alkalmával. A tetőtérben volt kialakítva egy templomszoba, ott volt egy kis oltár felállítva. Te vezetted a *kīrtanát*, mi pedig sorban virágszirmot ajánlottunk Śrīla Prabhupādának. Amikor sorra kerültem, én is felajánlottam a virágszirmokat, majd *daṇḍavatot* ajánlottam Śrīla Prabhupādának. Ekkor úgy éreztem, valami felfoghatatlan erő belepréssel a padlóba és valami földöntúli boldogság árad szét bennem. A szívem ki akart ugrani a helyéről, és a könnyeimmel küzdve próbáltam végig mondani Śrīla Prabhupāda *praṇāma-mantráit*. Talán néhány másodpercig tartott az egész, de ott azokban a pillanatokban nemcsak ez az életem, de az egész létezésem megváltozott! Amikor felálltam, ott voltál talán két lépésre tőlem és imára kulcsolt kézzel, azzal a mindenkit elbűvölő transzcendentális mosolyoddal az arcodon néztél rám! Nem tudom a *śāstrát* idézve versekkel megmagyarázni mi történt ott, csak egyszerűen tudom, hogy a TE végtelen könyörületességéből tapasztalhattam meg azt a végtelen boldogságot! A TE kegyedből kaphattam meg örök lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda és a Pañca-tattva kegyét!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

Köszönöm azt a néhány másodpercet, ami megváltoztatta a létezésem, és köszönöm az azóta eltelt több mint 30 évet. Köszönöm az a végtelen kegyet, amit azóta is újra és újra záporozol rám.

dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam

Tavaly Rādhāṣṭamī óta abban a végtelen szerencsében van részem, hogy naponta legalább háromszor hódolatomat ajánlhatom neked és meditálhatok rajtad a *gāyatrī-mantrákkal*.

Kérlek, add áldásaidat rám, hogy életről életre lehetőséget kapjak, hogy megpróbáljam visszafizetni a kegyedet!

Örökké jelentéktelen szolgád, aki újra és újra lótuuszálábaid porába veti magát és indokolatlan kegyedért könyörög:

Mana-mohana Dāsa

MANDA-HĀSĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine grace.

I always eagerly await Vyāsa-pūjā time because it gives me a chance to write to you. On this special day every year, I would like to thank you with all my heart for accepting me as your disciple.

I started a new life in September; I got married. As a *grhastha*, I have been learning a new order of spiritual life and how to develop my devotional service outside of my own country. The video you prepared for the “world marriage day” is my guide. Also, being in a foreign country allowed me to understand

much better everything that Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa and his wife Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī gave to me. I will think more deeply and work on what I can do to advance Śrīla Prabhupāda's mission.

I distributed books at the Istanbul TUYAP Book Fair held in December 2022, along with other devotees, during the Śrīla Prabhupāda Marathon. I observed that young people in our country are willing to receive and read spiritual knowledge. I felt very deeply, understanding again and again how necessary and important the activities of the Gaurāṅga Yoga Center are for us, the fallen souls.

The seminars you give at the Bhakti Camp every year, the behaviour of the most esteemed devotees from Hungary, the lessons they show us while preparing *prasāda*; all are an invaluable treasure for our spiritual development. Being abroad and thus even more aware of the value of this treasure, I express my endless gratitude to you, to Śrīla Prabhupāda, and to the *guru-paramparā*.

It is a wonderful experience to see the devotees in the various temples I visit, to have a sincere and warm communication with them as if I had come home, to feel great joy when doing garland service; I feel like I am no longer in this material world, and rather with Kṛṣṇa. I was dancing for hours at *harināmas*, chanting the *mahā-mantra*, and communicating with many new people whose language I do not understand. But we were communicating, just not in words. It was the most beautiful sign that “we are not this body”.

It is my greatest desire that my devotional service will continue to increase in this way. In order for Kṛṣṇa Consciousness to spread in our country, I need to educate myself more. Getting Bhakti-śāstri training was my first goal. I wish all obstacles on this path to be removed, by your mercy. I desire to be a worthy devotee and to please you.

I thank you with all my heart and express my gratitude.

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*

Your servant,
Manda-hāsā Devī Dāsī
Istanbul

MAṄGALA-GOPĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Please, allow me to express my sincere greetings on occasion of your auspicious appearance day.

Happy Vyāsa-pūjā, dear Guru Mahārāja!

On this wonderful day,

I wish you to be always healthy, so you could continue spreading Lord Caitanya's teachings and Śrīla Prabhupāda's messages all over the world.

Dear Guru Mahārāja!

You are very dedicated to Lord Caitanya's mission, and, therefore, you are very dear to Him.

In the book *Sādhavo Hṛdayam Mahyam* you quoted: "A pure devotee is always in the core of Śrī Kṛṣṇa's heart," especially one who preaches Kṛṣṇa consciousness.

There can be nothing more valuable, than even a moment of association with a pure Vaiṣṇava.

I will always remember, how Kṛṣṇa connected me to you, through your wonderful short videos on different topics, shown on the internet.

Shortly after this connection, I was able to meet you in person in Śrīdhāma Māyāpur, late 2019, in order to hand over a recommendation letter for first initiation.

Two years later, I was very fortunate to receive official recommendation for second initiation.

I travelled to New Vraja-dhāma all the way from Denpasar, Bali, Indonesia, a small island with great Vedic history, so far away from Europe.

My journey was long but I did not see it as far or tiresome because I was ready to go anywhere, where pure devotion can be found.

We are ready to pay any price required to obtain pure devotion. The price we pay for pure devotion is the constant, strong desire to have it.

This is what we learn from a true spiritual master.

We are traveling the roads of this world.

We are flying the skies.

We are crossing the seas and the oceans.

In all that, we are chasing something, which materialistic people, due to their current lifestyle, do not understand.

Whatever we do in this world, we should be after this pure devotional service.

There is no greater happiness in priceless spiritual realization.

There is no greater spiritual bliss, than understanding: I am after the greatest treasure this world can offer.

My fortune is that I know about the existence of pure devotion, and what it does.

My greater fortune, is that my spiritual master knows where to find this pure devotion.

My greatest fortune, is that my spiritual master has already told me how to get pure devotion.

My spiritual master has also been most merciful to me, by continuously helping along the way, in addition to the fortunes he has already given me.

The more I chase after pure devotion, the more exciting it becomes.

The more I learn how to improve my chances of success, the more interesting and intriguing it becomes.

They more I hear from my spiritual master about pure devotion, the more responsible and careful I try to be.

Great care and caution are required here, as being careless and losing this chance due to any reason, could be like digging a mile into the ground and quitting half a meter short from reaching the golden treasure.

When your spiritual master is a pure Vaiṣṇava, and you do not make it to pure devotion, due to lack of care - that would simply be a great pity.

Dear Guru Mahārāja!

There were unforgettable moments in serving you along with my God-sisters and God-brothers in Māyāpur, in New Vraja-dhāma, and in Istanbul.

I never know, when I can meet you next, but surely, deeply in my heart I carry your instructions.

I am currently learning how to do everything necessary in serving you, by studying Śrīla Prabhupāda's books, as well as, your books. Eventually, I must find perfect application in everything I read.

Dear Guru Mahārāja!

Thank you very much for your teachings of pure devotion.

I very much look forward to being protected by your mercy, so I can remain careful and cautious.

So, that, while being careful and cautious in avoiding obstacles, or, “under-water rocks,” I will keep sailing my ship to Kṛṣṇa with you in command, and Kṛṣṇa in my mind and heart.

After all, Lord Śrī Caitanya Mahāprabhu and Śrīla Prabhupāda say, that ultimate success can be achieved in just one lifetime.

Not everyone will achieve pure devotion in one lifetime. Yet, I want to become the one, who does everything necessary to succeed in this “great chase” of my lifetime.

The chase after pure devotion.

Your humble servant and grateful disciple,

Maṅgala-gopī Devī Dāsī

(Los Angeles, USA)

MAÑJARĪ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the *cintāmaṇi* dust of your lotus feet. All glories, all glories to you on the occasion of your *vyāsa-pūjā*. All glories to Śrīla Prabhupāda and our magnanimous *guru-paramparā*.

What does loving devotional service mean?

A few decades ago I started on a journey clueless of what adventures lie ahead of me. Through the association of devotees, I have been woken up from a timeless state of illusion, misguided by others in illusion. I was drawn to the path of *bhakti*. I first learnt that my essential self is spiritual, that all living beings are parts and parcels of the Supreme Being Śrī Kṛṣṇa. I remember being on a ski trip in Austria with my mother, reading on the ski lift Śrī *Īsopaniṣad*’s invocation again and again.

*om pūrṇam adaḥ pūrṇam idam
pūrṇāt pūrṇam udacyate
pūrṇasya pūrṇam ādāya
pūrṇam evāvaśiṣyate*

“The Personality of Godhead is perfect and complete, and because He is completely perfect, all emanations from Him, such as this phenomenal world, are perfectly equipped as complete wholes. Whatever is produced of the Complete Whole is also complete in itself. Because He is the Complete Whole, even though so many complete units emanate from Him, He remains the complete balance.”

I was fascinated both by the Sanskrit and its meaning. That single verse changed my perspective of the world around me immediately. Then I was taught that I have an eternal loving relationship with this Supreme Person, I am His eternal *servant*. Reconnecting with Him is possible by taking shelter of Śrī Gurudeva, the spiritual master. He enlightens us with knowledge, guides us on the path back to our eternal home, accepts us in the state of imperfection and accepts our meagre attempts at service. With his help, we learn to serve.

As the years go by, I remain speechless in wonder at my undeserved, unparalleled good fortune of having been enrolled in the School of Service and Love in your class. What a schoolmaster you are! You are the most qualified professor expert at teaching Kṛṣṇa consciousness on any level. Little did I know what unimaginable dimensions of service and love exist. But Śrīla Prabhupāda made it easy.

“Yes, you do not know how to serve Kṛṣṇa, so you simply assist your *guru*—we must always think like this, that I do not know how to serve Rādhā and Kṛṣṇa, but my spiritual master knows so I am assisting him.” (Letter to Mādhavānanda, Tokyo, 25 April 1972)

There was never a doubt that you know. Even while teaching me the basics you hinted at the highest destination you were willing to take me to. I was a baby in Kṛṣṇa consciousness in the young Hungarian *yātrā* when, in a letter, you responded to my question, how to avoid pride while gaining knowledge:

“How to avoid pride. We should study to learn how to become good servants. It takes so much to know how to serve Kṛṣṇa perfectly. There are unlimited details. That means study. In Vṛndāvana the *gopīs* make Rādhā and Kṛṣṇa flower earrings. There are five kinds of earrings. They are *tādaṅka*, *kuṇḍala*, *puṣpī*, *karnīkā* and *karna-veṣṭana*. The *karnīkā* earring is fashioned from the whorl of a blue lotus

surrounded by yellow flowers. In the middle are a *nhṛṅgika* flower and a pomegranate flower. This is knowledge. Not that I want to become a scholar and be a controller. No, just how to be a servant.” (Letter, 30 January 1992)

I have treasured this letter ever since. You have always personified the perfection of service in this realm. This letter gave a glimpse into the realm of the perfection of service in the eternal world, that of the *vraja-gopīs*, a few little details of their expertise. Since this letter you have taught me so much. You have engaged me in the glorious mission of Śrīla Prabhupāda and placed me into the *līlā* of Lord Caitanya, the *līlā* we can enter even in our state of imperfection. But you have also made the goal the golden Lord came to offer us always more and more clear, the realm that awaits us when we attain perfection if we follow the correct *sādhana*. You have brought us Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and you personally showed us what it means to serve Their divine forms in this world. How They should be our life’s all in all: *rādhā-śyāma prāṇa mora yugala-kīśora jīvane maraṇe gati āro nāhi mora*.

And then you started to write your Kṛṣṇa in Vṛndāvana books to attract our minds to the realm of the supreme reality, the spontaneous service of Kṛṣṇa’s eternal associates, who have empowered you to put words on paper in a most fascinating way.

And now you are pouring your heart, your desires, your deep knowledge of *śāstra* and your realisations into a commentary to Śrī Raghunātha Dāsa Gosvāmī’s *Vilāpa-kusumāñjali*, a book of longing for the highest attainable service for the followers of Caitanya Mahāprabhu. Thus you help us see and desire after service at its topmost heights. Your detailed descriptions give a new meaning to *service* and *love*, turn the seeds of these words into blossoming and fruit-laden trees, sparks into a blazing fire. You show us what it means to only want to give, to serve with one’s very being, to always be in perfect synch with the object of love, in tune with the always changing moods of the pastimes, not wasting a second, doing whatever it takes, without a fault, never missing a beat. How humility, knowledge of *śāstra*, skill, expertise, humour, grace and ever-increasing love intertwine in service on the level of perfection. How the acts of love are not elaborated upon but speak for themselves and how innermost thoughts are rarely divulged with explicit statements. Reading your book melts the heart, makes one laugh and cry, causes astonishment and jubilation and an unquenchable thirst to hear more, to remember constantly, and inspires to serve better, serve more, serve perfectly.

Recently you wrote that “we still have a way to go”. I am still shackled by some remnants of my past sins, and my offences slow me down. But no matter how long it will take, I know you will get me to the highest destination. I know you will help me to realise that I am an indestructible sentient being characterised by an inexhaustible capacity to love and serve, and you will guide me to the impenetrable vault of divine grace which only you can unlock for me. Then I will know who I am and what loving devotional service really means. Then I can assist you in your service, with every fibre of my being.

Your grateful, indebted eternal servant and daughter,
Mañjarī Devī Dāsī

MAÑJUVĀLĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A szentírások azt a folyamatot javasolják a lelki fejlődéshez, hogy szolgáljuk figyelmesen és őszintén szeretett lelki tanítómesterünket.

Minden percben igyekszem szem előtt tartani az utasításaidat és az életem céljává tenni.

Guru Mahārāja, a te példamutató életedet látni a legtökéletesebb példa. Látni, mennyire fókuszáltan és tudatosan éled az életedet. Látni, milyen erősen vágyasz arra, hogy Śrīla Prabhupādát elégedetté tedd.

A te tanításaid a legtökéletesebb tudás, mindig sok erőt és lelkesedést merítek belőle. A te könyveidet olvasni a legnagyobb kincs, a legnagyobb érték számomra.

Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy hibáim ellenére továbbra is lehetőséget kapok a szolgálatodra. Kérlek, bocsásd meg a sok hibát, amit elkövetek. Őszinte vágyam, hogy megfelelően tudjalak szolgálni a *bhakták* társaságában.

Őszinte szolgád:

Mañjuvālī Devī Dāsī

MANODHARA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A tavalyi Rādhāṣṭamīn ismét indokolatlanul adtad a kegyedet, második avatást kaptam tőled. Az előzmények nagyon hasonlóak voltak ahhoz, mint amikor *harināma*-avatást kaptam huszonhárom éve szintén Rādhāṣṭamīn. Akkor is és most is azt éreztem, hogy kicsit megrekedtem, az anyagi élet nehézségei levettek a lábamról. Teljesen elveszettnek éreztem magam. Ilyenkor, amikor a sok nehézséggel vagyok elfoglalva, még sokkal nehezebb a lelki életre összpontosítanom. Sokat imádkoztam, ugyanúgy, mint huszonhárom éve valami kapaszkodóért, hogy láthassak valami fényt az alagút végén. Akkor is váratlanul jött a hír, hogy Caitanya Prabhu javasolt első avatásra, és egy napom volt ezt átgondolni. Hú, hát most? Gondoltam, majd egyszer... Ha majd több leszek: meghódoltabb, megvalósítottabb, ha majd többet tudok felmutatni a Kṛṣṇa-tudatból. Aztán persze a *bhakták* mondták, hogy pont ezekhez kell egy idő után a guru kegye. És igen, a kegyáradat nem maradt el, és nem csökkent a sok év alatt sem. Ezt csak a befogadó képességem korlátozta. Nemcsak irányt mutattál a lelki életemben, hanem az anyagi életben is egyengetted az utamat. Mindig kedvező fordulatot vesz az életem amikor meghallom és főleg, amikor követem a tanácsaidat.

Sok minden történt az első avatás óta: férjhez mentem, gyerekeim születtek, költözködtünk, új szolgálat és új munka... Az anyagi élet legjava! Voltak jobb és kevésbé jó időszakok, ahogyan az lenni szokott. Ekkor ismét jött az az ismerős érzés, mint huszonhárom éve. Az a megrekedés, az a kilátástalanság, amikor az ember kicsit őszintébben tud imádkozni útmutatásért, a szenvedések súlya alatt. És ekkor jött a hír, hogy Mahārāṇī *mātāji* javasolt minket a férjemmel második avatásra. És megint a hú, hát... És mennyivel lettem több azóta lelkiekben? Jobb nem is belegondolni! Guru Mahārāja a régi *bhaktáknak* szeretne második avatást adni, akik kitartanak és itt vannak, amolyan elismerésképp is – mondták a *bhakták*. Ismét az indokolatlan kegyed. Azt hiszem mást nem is nagyon tudok felmutatni csak azt, hogy valahogy még itt vagyok.

Ha belegondolok, miért is lehetséges ez? Hát miattad, mert szakadatlanul adod a kegyedet. Ha más nem is tudok megígérni, azt feltétlenül szeretném, hogy maradok továbbra is, és igyekszem nem a kegy útjába állni.

Örökké hálás lányod:
Manodhara Devī Dāsī

MANOJÑA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

You are fire burning all my desires, look to you anyway I can, floating by helplessly, for your mercy I beg.

Arms stretched out, confusion all around, mind swelled into a fog, unable to focus on you, unable to see things clearly without you.

Hit me with your mercy and cripple me with devotion; unable to stand, with head bowed low, I will go.

One pointed attention--take my hand, kick out uncertainty, show me the promised land.

My head on your feet, I thank you wholeheartedly and cry, my fallen state of being is difficult to clean.

Shower me, shower me, don't let me go, please bring me back, even if I happen to let go.

Follow you, follow you till the end, hands held high, reaching to the sky for you and Kṛṣṇa.

I close my eyes and long to please you, then hit my head on the ground, unconcerned by the blood that pours out.

Thank you for accepting me, pleasing and following you is worth all that I may feel... Thank you.

Your fallen disciple,
Manojña Devī Dāsī

MANTRAMĀLĀ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

I wish you a happy Vyāsa-pūjā day as well as Year 2023.

For quite some time I have had the topic of my Vyāsa-pūjā offering to you: I had heard your podcast entitled *Reporting from Lake Jo in Canada* 2022-08-24, as well as other podcasts around that one.

Your request of 2023-03-09 to us, that we please listen to your podcasts so that we connect to you and you can feel the connection, made me firm in my decision that I would write about (praise) your podcasting efforts, and also give some feedback.

First let me quote you: “Okay, let me answer some questions that have been sitting in my files, and I hope that you’re patient that I’m coming to the questions that you’re sending. Please keep sending them in. There are some really good questions in these files which I’m yet to answer, and the reason for that is, I mentioned earlier, that really takes me a little preparation to do that...” That quote is from Podcast 2022-08-31: “Sins After Initiation, True Self Confidence, Washing Japa Beads.”

You carried on, saying that at the same time you scheduled your book writing (five pages per day), and sticking to that is “not an easy task”.

Any one of us can confirm how many projects you are involved in and how many people need your attention.

For all the above, we salute you, Guru Mahārāja. Thank you for working so hard for our spiritual advancement by educating us, thank you for providing us with regular updates about your activities, and for providing it in two languages! Wow!

Your podcasts are like a fresh breeze; my initiating spiritual master would not issue such podcasts. He is more of a hiding swami, while you allow us to know your thoughts, opinions, likes and dislikes, activities, whereabouts, family ties, and so on. You reveal yourself, you are transparent, you have nothing to hide. Thank you for leading such a pure existence in Kṛṣṇa consciousness and for following in the footsteps of Śrīla Prabhupāda. Kudos for that. A BIG

Thank You for that. All glories to you for that. May Kṛṣṇa bless you to the max for that.

Your grateful servant,
Mantramālā Devī Dāsī
(Hungary-New Zealand)

MATHUREŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábad porának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Emlékszem, amikor először hallottam Śrīla Prabhupādáról, az első gondolatom az volt, nagyon szeretnék találkozni vele. Fájt a szívem, mikor megtudtam, ebben az életemben ez nem lehetséges.

Amikor csatlakoztam a *bhakták* társaságához, sokszor mondták nekem, hogy építsem vele a kapcsolatomat a könyvein, a leckéin és a szolgálaton keresztül. Szép tapasztalat volt, hogy a *vāṇī* mennyire elegendő is lehet, ha lelki kapcsolatról van szó. Mennyire nem a fizikai jelenlét számít, hanem a hallás, a hozzáállás, az őszinteség.

De amikor megtudtam, hogy élő lelki tanítómesterrel is lehet, sőt kell is kapcsolódni a lelki életben a végső cél elérése érdekében, nagyon megörültem. Egyik fontos szempont volt számomra, hogy a lelki tanítómester megközelíthető legyen fizikailag is. Ez volt az egyik oka a sok közül amiért téged fogadtalak el, hogy légy a hajó kapitányom a haza vezető úton.

Ahogy telik az idő egyre szerencsésebbnek érzem magam, hogy elfogadtuk egymást.

Olyan típusú tanítvány vagyok, aki nagyon igényli a személyes társulást a lelki tanítómesterrel. Ez veled szerencsére könnyen kivitelezhető, mindig nyitva áll az ajtód. Nagyon köszönöm neked ezt.

Első éveimben amikor *saṅkīrtanos* voltam, megtapasztalhattam, hogy nem

csak a tanítvány hálás a guru segítségéért, a guru is hálás a tanítvány szolgálatáért. A *saṅkīrtana* igen nehéz szolgálat, amikor az ember nem mentes a kettősségektől. Szerencsénkre mindig féltő gonddal vigyáztál ránk, és öntötted belénk a lelki erőt. Mindig ott álltál mellettünk.

Egyik, életem legnehezebb maratonján meg is üzenetted nekem, hogy ébredjek fel. *Jīva jāgo!* Nagyon jelentőségteljes üzenetet volt, és egy életre kiplakátoltam ezt a szívembe. Persze nehéz az ébredés, sok altatót szedtem régen, és nagyon sok küzdelem és kegy kell mire elmúlik a hatásuk. Te vagy az én ébresztő dalom!

Amikor anyuka lettem kicsit aggódtam, hogy hogy marad majd meg a személyes kapcsolat veled. Sokféle módon próbáltam a közeledben maradni. Például, talán emlékszel a két *capātī* közé reszelt almára, amit almáspite címen küldtem neked. Azóta is készülök egy hiteles verzióval!

Csak álmaimban vágytam rá, hogy a *mūrti*-imádat is egy felület lesz, ahonnan rengeteg tanítást, lelki élményt, inspirációt, lelkesítést kapok majd tőled. Mikor írtam neked, hogy szeretném veled együtt szolgálni Rādhā-Syāmát, nem gondoltam, hogy ez valaha valóra válhat. És hogy így történt, ékes bizonyítéka annak, hogy mennyire személyesen viszonyulsz a *bhaktáidhoz*! Amikor együtt szolgálunk az oltáron, nagyon tapasztalható, hogy minden pillanatban két kézzel adod át nekünk a lelki világot. Személyesen vezetsz Rādhā-Syāmához. Ezen alkalmakkal olyan *saṁskārákat* ajándékozol, amelyek hitet, nagyon sok hitet adnak, és egyre növelik a vágyamat, hogy eredeti helyezemben szolgálhassam az isteni párt és társait. Nagyon hálás vagyok neked ezekért a lehetőségekért!

Hálás vagyok a kegyedért, és köszönöm neked, hogy vagy nekünk, és hogy elfogadsz engem időről időre, még akkor is, amikor épp alszom. Az, hogy hiszel bennem, segít, hogy én is higgyek magamban olyankor is, amikor a legnehezebb.

Hálás, törekvő szolgád:

Mathureśvarī Devī Dāsī

BHAKTA MATOLCSI GÁBOR

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

When my wife was writing about gratitude, she asked me to read her offering to you for this year's Vyāsa-pūjā. This is a good idea, I said to her reassuringly, even though I told myself that she stole what I had in mind for my own offering. Could I write sincerely about gratitude, not to speak of my gratitude to you, Guru Mahārāja - gratitude "not being my forte". Having said that, all those years spent in a Kṛṣṇa conscious community offers ample opportunity to get the hang of speaking and sounding like a devotee, without necessarily being one, so writing this year's offering seemed OK. If only my leitmotif, gratitude, had not been stolen! I had to go back to the drawing board and redo my offering along completely different lines. Then I realised I was running out of time to make my deadline, so felt compelled to improvise. But improvising, instead of following a line of thought that might lead to insights into the deep connection between devotee and spiritual master, opened a door into to the chaos of my unbridled mind. I felt there was nothing in my mind that was worthwhile to be used in a Vyāsa-pūjā offering; my offering was not true, sincere, or important enough to be communicated at all. "Such an offering must glorify the guru, and glorify them sincerely," was what reverberated in my mind. All I could come up with was trite, stilted, impersonal, overpersonal, overbearing, portentous, or excessively egocentric.

At this point I realised that this episode reflected and summed up my life: constantly running out of time for spiritual realisation, not making the most of the spiritual facilities provided by *sādhū*, *guru* and *śāstra*, getting into a panic before the final deadline, death getting ever nearer, and hoping that I was not too late to make a jump start and accelerate my spiritual life by gathering, drop by drop, the honey of *bhakti* through *sādhana* and good association. Small steps made into lifelong habits, leading to transcendence, back to the source of everything, God, Kṛṣṇa.

Wishful thinking turned into endeavouring with confidence, patience and enthusiasm. Patience, with a sense of urgency: we are running out of time

for self-realisation, there's no time to do anything else than that which really matters. Dear Mahārāja! You are the grand master of how to be patient AND how to retain a sense of urgency! You never stop reminding us of what really matters: that there is no time to lose. Your most shocking podcast is the one in which you simply asked us to not procrastinate. Do today what you wanted to do tomorrow. Do in the morning what you wanted to do in the afternoon. There is a compelling force in your words, however soft they are, that won't leave me untouched. How can you be so patient that you never gave up on me, or anyone with a self-sabotaging mentality? Your words, your instructions or descriptions of the minefield of this material world never lose their force! You know full well what is at stake and by the simplest of words you warn us, even to the thousandth time, with patience and urgency.

On your appearance day this year, more than anything, I would like to glorify you for this. Thank you for never stopping blessing us! Well, this is to remember how badly we need it...

Your servant,
Bhakta Matolcsi Gábor

BHAKTIN MATOLCSINÉ BAKOS BEATRIX

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni lótuszlábadnak!

Legkedvezőbb megjelenési napod alkalmából szeretettel köszöntelek.

Egy újabb év telt el az anyagi létezés rendkívül bizonytalan síkján, és örülök, hogy megint eljött az a nap, amikor neked írok. Ilyenkor mindig megkérdezik egymástól az ismerős *bhakták*, hogy megírta-e már a másik a felajánlását, és hogy miről ír. Általában azt szokta elsőként említeni mindenki, hogy a háláról. Arról, hogy milyen hálás neked. Milyen evidens válasz, és mégis mennyire könnyű elfelejtkezni időnként erről a háláról. A Śrīmad-Bhāgavatamban az áll, hogy egy *bhaktának* egyetlen kincse a helyes viselkedése, és mindig hálás.

Már többször is leírtam neked, hogy valódi, mély hálát érzek irántad amiatt, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját, elkezdhettem a gyakorlatát, hallgathatom a leckéidet, *bhajanáidat*, *kīrtanáidat*. De azt még talán nem említettem, hogy mennyire hálás vagyok neked azért, hogy téged tényleg minden helyzetben lehet követni és nincsenek eltéréseid, örökké szilárd vagy az odaadásban. Nagyon szerencsésnek érzem magam, amiért újra és újra bebizonyosodik rólad, hogy te tényleg egy igazi *sādhū* vagy: *titikṣavaḥ kārūṇikāḥ suhrdaḥ sarva-dehinām*. *Titikṣavaḥ* – türelmes; *kārūṇikā* – kegyes; *suhrdaḥ sarva-dehinām* – minden élőlény legjobb barátja, aki a legjobbat akarja mindenkinek.

Köszönöm szépen, hogy csatlakozhatok a missziódhoz. Remélem, hogy egy pici vággyal a szívemben meg tudom próbálni valahogyan viszonzni egyszer mindezt.

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix

ṢEDHYA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Amikor ezeket a sorokat írom, még távol vagy Indiában. Most az egyetlen lehetőségünk arra, hogy társaságodat élvezhessük a podcast üzeneteid hallgatása. Hallgatom a szavaidat minden nap, de azért nagyon hiányzik, hogy itt legyél velünk. Mindig nagyon várunk vissza Krisna-völgybe.

Guru Mahārāja, te egy igazi *bhakta* vagy, mert neked az a legfontosabb, hogy minden körülmények között elégedetté tedd a te lelki tanítómesteredet. Csodálatos a példamutatásod és az erőfeszítésed. Igazából mindent megteszel azért, hogy Śrīla Prabhupādát elégedetté tedd. Hálásak vagyunk, hogy eljöttél értünk is. Ez a te indokolatlan kegyed. Én nem vagyok se okos, se művelt, de azt biztosan tudom, hogy minden jó dolog az életünkben hozzád köthető. Te tényleg mindenki jóakarója vagy.

Köszönöm a lehetőséget, amit kaptunk tőled.

A mai napon azért imádkozom, hogy Rādhā-Śyāma mindig vigyázzon rád, mert te vagy a legcsodálatosabb, legodaadóbb, szerető *bhaktájuk*.

Jaya Guru Mahārāja!

Szolgád:

Medhya Devī Dāsī

BHAKTA MEDVEGY GERGELY

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupādának, Gaura-Nitāinak és Rādhā-Śyāmának!

Nagyon hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy elküldött téged hozzánk, és jelen vagy ebben a világban, ebben az időben, amikor én is itt vagyok. Végtelen szerencsésnek érzem magam, hogy találkozhattam veled, mert általad kerültem kapcsolatba a *bhaktákkal*, Śrīla Prabhupādával és Rādhā-Śyámával.

Személyed hihetetlenül inspiráló számomra, hisz te vagy az igazi *bhakta*. Amikor olvasok a Bhagavad-gītában vagy a Śrīmad-Bhāgavatamban a tiszta *vaiṣṇavákról*, akkor mindig te jutsz az eszembe, mert te vagy az a személy, aki tényleg képviseli Kṛṣṇát. Úgy élsz, úgy beszélsz, úgy cselekszel, ahogy az a legkedvezőbb Kṛṣṇa számára. Minden tettered Kṛṣṇa örömét szolgálja.

Jómagam nagyon elesett és befedett személy vagyok, számomra még elérhetetlennek tűnik az a helyzet, amiben te vagy, hogy minden tettem Kṛṣṇa örömét szolgálja. Ugyanakkor végtelenül motiváló, hogy te ilyen vagy, mert megmutatod azt, hogy igenis lehetséges elérni Kṛṣṇát az odaadó szolgálaton keresztül. Ő igenis létezik, Ő itt van és vár minket.

Leckéid, könyveid, videóid és prédikáló programjaid által megmutatod nekünk Kṛṣṇát. Bár befedett tudatunkkal hallgatunk, látunk vagy olvasunk téged, de még így is (a mi kis szintünkön) elérhetővé válik a Legfelsőbb Úr és az Ő örök társai. Ha te nem lennél, nem tudnám ki Kṛṣṇa. Ha te nem lennél, elvesznék a világban. Ha te nem lennél, örült lennék. Nagyon hálás vagyok azért, hogy vagy. És nem csupán csak vagy, hanem az egész életed, az idő minden percét

Rādhā-Śyāmával kapcsolatban foglald le. Fel sem tudom fogni, hogy ez neked milyen nagy teher, munka, felelősség és kihívás. Főleg úgy, hogy ha akarnál, akkor már most visszamehetnél a lelki világba. De te mégis itt maradsz velünk, terelsz minket. Azt hiszem, (többek között) ezt hívják indokolatlan kegynek.

Örülök, hogy megkapom az indokolatlan kegyed, és örülök, hogy lehetőséget teremtesz számomra a fejlődésre, a társulásra és a szolgálatra.

Fényed Kṛṣṇa fényét tükrözi vissza, így eloszlatod a tudatlanságot a világban. Köszönöm neked mindezt!

Továbbra is maradok jelentéktelen szolgád:

Bhakta Medvegy Gergely

MEGHĀMBARĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your lotus feet.

As always, I am very happy to celebrate your Vyāsa-pūjā this year. Each year I get excited about what I will write and each year I feel that what I write is never enough.

Guru Mahārāja, you nourish us with wonderful books and kirtans, you travel to see us, even though we do nothing to deserve it.

It's still not enough, even if I follow in your footsteps for many lifetimes. Since you have given Kṛṣṇa to me, whatever I do in return will never be enough.

In one case, when a disciple prayed to Śrīla Prabhupāda, "Please give me your mercy that I may follow your instructions." Śrīla Prabhupāda replied, "It is like a man who has fallen to the bottom of a well. I come and send down a rope to pull him out, and the man at the bottom prays, 'Please give me your mercy. Please make my fingers curl around the rope.'" And with that, Śrīla Prabhupāda made such a face of disgust. The person gives you his mercy by lowering the rope. All you have to do is hold on to it and he will lift you up, and yet you are praying, "Please give me your mercy that my fingers will curl around the rope."

So, the spiritual master comes and sends down the rope of his instructions, and all you have to do is follow those instructions and he'll lift you out of the deep, dark well of material existence and situate you at the lotus feet of Kṛṣṇa. But you must, at the very least, hold on to the rope. You have to follow the instructions—not even perfectly,—and he will lift you up.

As Śrīla Prabhupāda said, I try to at least follow my Guru's instructions, although I am not perfect. Thank you for supporting me in all circumstances and for blessing me with your beautiful smile.

A loyal follower of your lotus feet,
Meghāmbarī Devī Dāsī

BHAKTA MOHAMED

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisance. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

4 years ago, I left home. I didn't have a home nor a purpose to live life for. By the mercy of Śrīla Prabhupāda, I came into contact with devotees and it was wonderful. But still there seemed to be an element of something missing in my existence.

We understand that our spiritual existence commences in truth from when we find a bona-fide guru and submit ourselves to him, ready to inquire and to serve him which has been what I've attempted to do in my small capacity ways.

Through your *saṅga*, your books, your disciples and the home you built for the pleasure of Śrīla Prabhupāda, New Vraja-dhāma, you have given us a strong sense of shelter but personally for me also a strong sense of purpose in my life.

That purpose being, as it is and has always been your desire and pleasure to imbibe, live and share the teachings of Śrīla Prabhupāda.

I'm incredibly grateful to be in this spiritual family, where we have your loving guidance and compassion to make this life a success. Therefore, with everything you have given us due to your causeless mercy, bless me that I may

in return be able to give you more and more of my action and consciousness with complete absorption in how I can always please you.

You live and breathe a life that is entirely dedicated to the instructions of Śrīla Prabhupāda. I pray to live and breathe a life dedicated to your instruction.

For you are a torchlight of knowledge that has opened my eyes which has been for life after life blinded by the darkness of ignorance. Therefore I offer my respectful obeisance unto you, dear Gurudeva.

Thank you and I pray that I can continue to be in your service life after life.

Your insignificant servant
Bhakta Mohamed

MOHANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Śrīla Prabhupāda oly módon állította össze a reggeli *sādhana*-programot, hogy a nap első meditációjaként a *Gurv-aṣṭaka*-imákat énekeljük, és a lelki tanító-meterre emlékezünk, majd két órával később, a *guru-pūjā* során a *guru-vandana* imákkal folytatjuk ezt. Én személyesen a *guru-pūjāt* Śrīla Prabhupādának énekelem, míg a *Gurv-aṣṭaka* során rajtad és a veled kapcsolatos emlékeimen meditálok.

Vyāsa-pūjād alkalmából idén e meditációból szeretnék néhányat megosztani veled, ezzel dicsőítve Isteni kegyelmedet!

Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka

(1)

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdő-tűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzeit. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Az első személyes találkozásom veled 2002-ben, egy vallásközi párbeszéd alkalmával történt a Zsidó Bálint Házban. Más vallási vezetők mellett te is részt vettél a pódiumbeszélgetésen. Sosem felejttem el, amikor ezt mondtad: „Isten szolgálai vagyunk”, majd elmondtad a *mahā-mantrát*. Ezzel az egyszerű, de mindent magában foglaló tanítással és a szent név transzcendentális hangvibrációjával mentettél ki az anyagi lét erdőtüzeiből. Akkor és ott szívem mélyén éreztem, hogy te vagy a tökéletes lelki tanítómester, és hogy hozzád tartozom. Bár még kellett egy kis idő, hogy valóban elfogadjam a Kṛṣṇa-tudatot és a tanítványod legyek, ez az impulzus örökre megváltoztatta az életemet! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a lótuszlábaidnál!

Budapesten történt, a Zsidó Bálint Házban,
hogy ragyogó formádat először megláttam.
Tanításaid és *kīrtanádnak* hangja
létem erdőtüzeit, mint eső kioltotta.

(2)

mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta
vāditra-māḍyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

„A lelki tanítómester szüntelenül örömet merít az Úr Caitanya Mahāprabhu *sa-kīrtana*-mozgalmából: a szent nevek énekléséből, az eksztatikus táncból, az énekből és a zenéből. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezzi, a haja olykor égne áll, a teste remeg, és könny patakszik a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

Az évek során volt szerencsém látni téged a *kīrtana*-ekstázis legkülönbözőbb hangulataiban elmerülni. *Kīrtanád* olykor lágy, elmélyült könnyörgés, máskor az univerzumot megrengető, mindent elsőprő öröme.

Volt mikor mozdulatlanra dermedve, elcsukló hangon, könnyek között énekeltél, máskor fülig érő mosollyal, huncut tekintettel elektrik bugiztál

a *kīrtanában*. Egy biztos: veled *kīrtanázni* az élet tökéletessége, teljesen túlvilági tapasztalat, örök hálával tartozom minden ilyen pillanatáért. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom extázisban táncoló lótuszlábaidnak!

Néha lágy és édes, mint csorgó aranyló méz
máskor tombol, akár a pusztító szélvész
Minden rosszat elűz, minden széppel megáld,
boldog, aki hallja isteni *kīrtanád*!

(3)

*śrī-vīgrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādaḥ
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik, s tanítványait is ezzel foglalja le. Gyönyörű ruhákat és ékszereket ad a *mūrtikra*, kitakarítja templomukat, és még sok másféle módon imádja az Urat. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

Te magad a tökéletes példája vagy a *mūrti*-imádatnak, és ezt a tökéletességet adtad át tanítványaidnak is. Rādhā-Śyāmasundara a három világ legszebb *mūrtijai*, akik a te szívedből jelentek meg, hogy elfogadják a szolgálatodat, és megáldják a *hūnák* földjét, és annak lakóit isteni jelenlétükkel. A bolygó minden tájáról érkeznek *bhakták*, hogy a csodájukra járjanak, és te mindenkit igyekszel bevonni az imádatukba. Rādhā-Śyāma imádata iránti példátlan elkötelezettséged ékes bizonyítéka az egész ISKCON-ban egyedülálló *nitya-sevā* program, amit azért hoztál létre, hogy biztosítsd az Urak szolgálatát a következő tízezer évre. A te Rādhā-Śyāmának végzett szolgálatod olyan csodálatos, hogy több száz *bhakta* érzett inspirációt a világ legtávolabbi pontjairól arra, hogy a *nitya-sevā* által része lehessen ennek a szolgálatnak. Végtelen hálával tartozom, hogy bár minden szempontból méltatlan vagyok rá, mégis megtaláltad a módját, hogy lefoglald a szolgálatukban, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a lótuszlábaidnak.

Tribhuvana Sundara, Śrī Śrī Rādhā-Śyāma
szíved Vrajából jöttek kishazánkba.

Az imádat, mit végzel mindenkinek példa:
a tízezer évre biztosított *sevā*.

(4)

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tṛptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester mindig négyféle [nyalható, rágható, iható és szívható] ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedetten eszik a *bhagavat-prasādát*, ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

A magyar *yātrā* egyik fő küldetése a *prasāda*-osztás, ezt a tevékenységünket az országban mindenki ismeri, és nagyra értékeli. Amellett, hogy mindez neked köszönhető, a kezdetektől személyesen is rendszeresen részt veszel a karácsonyi ételosztáson, példát mutatva ezzel mindannyiunknak. Amikor ezt a verset éneklek, mindig két személyes élményre gondolok. Az egyik az első Prabhupāda-maratonom során történt. Az utolsó nap reggelén, december 23-án kora hajnalban indultunk osztani. Előző nap arra utasítottál, duplazzam meg az aznapi eredményt. Reggel végtelen izgalommal készülődtem, amikor behívtál magadhoz a szobába, és egy *mahā soan papdit* adtál nekem mondván: „Ha nagyon fázol, ezt edd meg, ez felmelegít.” Természetesen a kegyedből és a *mahā-prasāda* kegyéből meg is lett a duplázás!

A másik *prasāda*-meditáció életem egyik legszebb emléke. 2016-ban egy csodálatos *parikramára* vitted az ország összes *saṅkīrtana-bhaktáját*. Surabhi-kuñjába látogatva egy fergeteges, eksztatikus Nitāi-kīrtanát vezettél, majd egy lakoma következett. Megkértél, hogy segítsek a *prasāda*-osztásban. Amint a *bhakták* jóízűen falatoztak, te váratlanul elkiáltottad magad: „Nézzétek, Mohanának nem marad *prasāda*. Mindenki hagyjon neki valami maradékot a tányérján! Nézzétek, én is hagytam! Ne legyetek fukarok, szegény éhes marad!” Majd, amikor mindenki befejezte, utasítottál, hogy szedjem össze a tányérokat, vonuljak egy magányos helyre, és fogyasszam el a *mahā-bhagavat-prasādát*. Máig nem tudom felfogni hogyan lehettem ilyen szerencsés, hogy megkaphattam az összes szent *bhakta mahājāt*, a te isteni ajkad nektárjával együtt. Mit is mondhatnék mást, mint hogy tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaidnak.

Megáldá a magyart a kegyes Úr Caitanya,
hisz elküldött téged e szenvedő országba.
A szerencsétlen *hūnák* szerencsések lesznek,
hiszen a kegyedből *prasādát* esznek.

(5)

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāram
ādhurya-līlā guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester mindig arra vágyik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava végtelenül változatos szeretői kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. Leghőbb vágya, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

Ennek a versnek a kapcsán úgy gondolok rád, ahogy Új Vraja-dhāmában, a házadban ülsz, Rādhā-Dāmodara templomában, és a Gosvāmik nyomdokait követve elmélyülten írsz Rādhā-Śyāma kedvteléseiről. A Rādhā-Dāmodara-templom Jīva Gosvāmī, a *tattva-ācāryánk* temploma. Itt gyűltek össze a Gosvāmik, hogy a könyveikről beszélgessenek, itt készült Śrīla Prabhupāda is a nagy misszióra, itt írta a *Bhāgavatam* első köteteinek magyarázatát, itt kapta meg Śrīla Rūpa Gosvāmī *darśanáját* és személyes utasítását, hogy induljon nyugatra, és örök lakhelyének nevezte e helyet. Rādhā-Dāmodhara temploma. Svarūpa Dāmodara imádott urait imádod itt. Svarūpa Dāmodarát, aki Lalitā Devī inkarnációja, aki az Úr Caitanya legmeghittebb társa. És az én szeretett Guru Mahārājám itt ül ezen a legszentebb helyen, és szívének legértékesebb kincseit feltárva könyveket ír a világ lakóinak legnagyobb áldására. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaidnak, melyek azon a párnán nyugodtak, melyet nekem ajándékoztál, hogy fejpárnának használjam.

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmád öröme vágyva,
dicső *ācāryáink* nyomdokiban járva,
szívednek kincseit kegyesen feltárva,
könyveidet írod, világ áldására.

(6)

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester nagyon becses, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik mindig másként rendezik be Vṛndāvana ligeteit, hogy ezzel is hozzájáruljanak Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéhez. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

Ez a vers számomra elsősorban a *saṅkīrtanáról* szól, különösen mióta egyszer egy maratoni smsben ezt írtad: „Ez a prédikálás, könyvosztás és Śyāma dicsőítése nem más, mint a *prakaṭa*-aspektusa az *aprakaṭa kuñja-sevātoknak*.”

Bár a könyvosztás ilyen magasztos dimenzióiról nincs megvalósításom, kegyedből volt szerencsém megtapasztalni, hogy az anyagi világban a legmagasabb rendű boldogság könyvosztás során élhető át. Tőled személyesen is sokszor hallottam, hogy bár minden szolgálatnak megvan a maga íze, számodra mindig a könyvosztás marad a legkedvesebb szolgálat.

Csodálatos az a mindent elsőprő lelkesedés és elkötelezettség, amit a könyvosztás iránt tanúsítasz, és az a lenyűgöző eredmény, amit ezen a téren elértél itt, Magyarországon: a jóvoltodból minden otthonban jelen vannak Śrīla Prabhupāda könyvei, és inspirációra a könyvosztás egyre növekszik, aminek a legutóbbi Śrīla Prabhupāda maraton ékes bizonyítéka.

Köszönöm, hogy kegyedből 15 boldog éven át teljes időben végezhettem a „*prakaṭa kuñja-sevāt*”. Azóta is igazán odakint vagyok önmagam, odakint érzem a legközelebb magamat ahhoz, amit Kṛṣṇa-tudatnak neveznek. Mindemellett végtelenül hálás vagyok, hogy az elmúlt öt évben lehetőséget adsz rá, hogy a *nitya-sevā* szolgálaton keresztül a magam jelentéktelen módján, de hozzájárulhassak a te Rādhā-Śyāmasundarának végzett *kuñja-sevādhoz*. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a *saṅkīrtana kuñja*-porától ékes lótuszlábaidnak.

A könyvosztás a *bhakti* magasiskolája,
s eme iskolának te vagy a dékánja.
Kegyedből dübörög a *bṛhad-mṛdaṅga*,
szívem oda vágyik a *saṅkīrtana kuñjba*!

(7)

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt az összes kinyilatkoztatott szentírás megerősíti, és az összes tekintély követi. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom hát az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, Śrī Hari [Kṛṣṇa] hiteles képviselőjének.”

Egyszer egy leckédben azt mondtad, hogy Kṛṣṇa minden tulajdonsága közül a feltételekhez kötött lelkek iránti együttérzése a legcsodálatosabb. Így fogalmaztál: „A *rāsa-līlā* kétségkívül végtelenül csodálatos. De mindenki tudja szeretni azt, aki őt szereti. Ám ahhoz, hogy valaki azt szeresse, aki elutasítja és megtagadja őt, ahhoz Istennek kell lenni.” Kétség sem fér hozzá, hogy minden szempontból Kṛṣṇa tökéletes képviselője, *sākṣād-hari* vagy, számomra azonban a legközvetlenebb bizonyíték isteni mivoltodra nem más, mint az irántam táplált szereteted. Senki sem szeret úgy engem ezen a világon, ahogy te, Guru Mahārāja, és senki sem ismer úgy, mint te. Mivel ismersz, tudod, milyen méltatlan vagyok a szeretetedre. Oly sokszor tagadtalak meg azzal, hogy figyelmen kívül hagytam utasításaidat a gyengeségem, önzőségem, egoizmusom miatt. Te mégis szeretsz. Ha elesek felsegítesz, megölelsz. A szereteted éltet, a szereteted az, amiért érdemes élnem, ez az egyetlen kincsem, és az egyetlen célom, hogy egyszer méltóvá válhassak rá. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom szerető lótuszlábaidnál.

Kṛṣṇa a szeretet, nektár óceánja
s te pedig az Úrnak szerető szolgája.
Szeretetre vágytam, s te szeretetet adtál,
bár méltatlan vagyok rá, szívedbe fogadtál.

(8)

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengenem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.”

Tavaly nyáron ezt írtad nekem: „Mohana, never stop trying and never leave me. Remain a sincere servant, and I promise I will convince Rādhā-Śyāma to take you back to Godhead.”

Sajnos, bár már húsz év telt el amióta elkezdtem a Kṛṣṇa-tudatot, de nem sok fejlődést és lelki megvalósítást tudok felmutatni. Ha azonban valamit megértettem, az a *Gurv-aṣṭaka* utolsó verse. Lelki életem elejétől fogva minden racionalitást nélkülöző módon, a zsigereimig meg voltam róla győződve, hogy jó *bhakta* vagyok, hogy értem a Kṛṣṇa-tudatot, sőt, mindenki másnál jobban értem. Te éveken át minden eszközzel próbálkoztál, hogy összetörd ezt a hamis önképet, hogy megszabadíts a hamis egóm áthatolhatatlan börtönéből, de sajnos nem hagytam magam. Ám az elmúlt évek kudarcai hatására, valami mélyen megváltozott bennem. Azt hiszem fáradozásod végre gyümölcsöt hozott. Mostanra megvalósításból tudom, hogy semmi lelki intelligenciám és odaadásom nincs. Tudom, hogy fogalmam sincs arról, mi a Kṛṣṇa-tudat, vagy hogy hogyan lehetne elérni, tudom, hogy bármit teszek úgynevezett „szolgálat” gyanánt, az mind bűzlik az önzéstől, és így abszolút szempontból valójában értéktelen. Teljes meggyőződéssel, tisztán látom, hogy milyen reménytelen a helyzetem, hogy nincs lelki erőm felülemelkedni az *anartháimon*, nincs őszinte vágyam sem megtisztulni. Már látom, végre látom a szálnalmas, förtelmes helyzetemet.

Ugyanakkor teljes szívvel hiszem a neked írt soraidat. Tudom, hogy legyen a szolgálatom bármilyen tökéletlen, haszontalan, jelentéktelen, ha te ajánlod fel Rādhā-Śyāmának, Ők elfogadják azt. Ha te kéred, hogy emeljenek fel, tisztítsanak meg, úgy megteszik. Te meg tudod és meg is fogod győzni Őket, hogy vigyenek haza Istenhez. Ezt tudva még fájdalmasabb minden perc, amit nem a szolgálatoddal töltök.

„Mohana, never stop trying and never leave me. Remain a sincere servant, and I promise I will convince Rādhā-Śyāma to take you back to Godhead.” Ezekbe a sorokba, ebbe az ígértedbe és utasításodba kapaszkodok, ez a gondolat, ez a hit az egyetlen remény az életemben, a boldogságom egyetlen igaz forrása.

Bár sok csalódást okoztam neked a múltban, és némi önismeret birtokában nem ígérhetem, hogy nem fogok még többet okozni, de egyben biztos lehetsz,

Guru Mahārāja: örökké próbálkozni fogok, örökké szolgálni foglak, és sosem hagylak el! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaidnál!

Bár fogalmam sincs róla mi a Kṛṣṇa-tudat,
s *māyā* dzsungeléből nem látok kiutat.
De bármi is történjen, soha nem hagylak el,
s tudom, ahová mész, engem is elviszel.

Végtelenül elesett, de örökké hálás szolgád:
Mohana Dāsa

MUKUNDA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legmélyebb hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-
pādának! Minden dicsőséget neked!

Ahogy ülök és azon gondolkozom, miről is írnak, figyelem csapongó elmém –
a kötőerőkkel még van munka bőven – állapítom meg.

A jóságban élni kihívás – habár a környezetemben minden azt segíti, hogy
könnyű legyen. Csak élni kell vele. Az jár a fejemben, hogyan jöhetett létre
mindez, hogyan élhetem most azt az életet, amit élek. A mindennapok maguk alá
temetnek, de ha megállok egy lélegzetvételre, teret tudok engedni a hálámnak.

Új Vraja-dhāma egy álom. Rādhā-Śyāma pedig még csodálatosabbak. Hihe-
tetlen nap mint nap megtapasztalni az elevenségüket, a létezésüket, azt, hogy
mennyire személyesek mindenkivel. Eljöttek a hívásodra, s ontják ránk szerető
pillantásaikat. Sokszor nem tudom megfelelően értékelni Őket, de ezt Ők nem
veszik zokon. Bármikor újra feléjük fordulok, elárasztanak a kedvességükkel.
Milyen végtelenül szerencsés vagyok!

Ezt a szerencsémet neked köszönhetem, kedves Guru Mahārāja, a te kegye-
den, a te közvetítéseden keresztül kerülhetek Velük kapcsolatba.

Nehéz igazán kifejezni a hálámat, amit érzek, de azt hiszem, erre valók a tet-
tek. A te példád ezt tökéletesen mutatja.

Szeretnék valamit én is visszaadni. Vissza- és továbbadni is. Próbálok olyan mértékben és módon részt venni a prédikálásban, ahogy csak tudok. Nem egyszerű sokszor (legtöbbször), de tényleg akarom, hogy mások is megkaphassák, amit én kaptam. Az életnek nincs értelme Kṛṣṇa nélkül.

Habár nem érzem magamat semmilyen módon sem alkalmasnak rá, mégis kapok lehetőséget, hogy felajánljam az időmet, az energiámat, az elmémet és a testemet a Legfelsőbb Úrnak. Azáltal, hogy ezt te lehetővé teszed, még a magamfajták is képesek előre haladni, és az isteni pár kedvében járni. Köszönöm!

Az elmúlt egy év nagy változása, hogy elkezdhettem *pujārība* járni. Rendkívüli tapasztalat. Nem hiszem, hogy képes lennék szavakba önteni, milyen érzés *mūrtik* közelében lenni, és a személyes szolgálatukban részt venni.

Egy pár hónapja elkezdtem virágfüzéreket is fűzni. Gyönyörű szolgálat. Az eredménnyel sosem vagyok elégedett, de mindig különleges boldogságot tapasztalok miközben fűzök, ahogy belegondolok, hogy a Legfelsőbb Személy, mindenek eredete az általam fűzött füzért viseli a testén. Az *Odaadás nektárjában* olvashatjuk, hogy ez Śrī Kṛṣṇa egyik tulajdonsága: végtelenül nagylelkű. Habár nap mint nap részem van ebben a nagylelkűségben, még mindig nehéz feldolgoznom, hogy valójában mennyire is az.

Kedves Guru Mahārāja! Lassan haladok, de tudom, jó az irány. Ez az út *cintāmaṇival* van kirakva. Te kövezted ki személyesen. Minden lépésnél, ha figyelmes az ember, megláthatja a kezed munkáját, és ez lenyűgöz. Mindez a te erőfeszítésed eredménye, te mégis mindezt az egészet lelki tanítómesterednek tulajdonítod és ajánlod. Milyen fantasztikus vagy!

Bárcsak egyszer én is ilyen kiváló tanítványoddá válhatnék, mint amilyen te vagy Śrīla Prabhupādának!

Végtelenül jelentéktelen szolgád:
Mukunda Dāsa

BHAKTA MURAT

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you and your lotus feet.

I know no one can advance in spiritual life and get Kṛṣṇa's mercy without getting guru's mercy. If you had not come to Istanbul and showered your mercy, I would not have known about Kṛṣṇa.

In the first Bhakti Camp I met you and you gave me a hug. You let me touch your lotus feet in the previous *bhakti* camp in Istanbul and my life completely changed to a different dimension.

Even though you have so many well-qualified students, you are magnanimous enough to accept an unqualified person like me as a disciple.

It is said the spiritual master should be glorified as much as the Supreme Lord, because he is the Lord's most trusted servant. I am unqualified to glorify you. I need your blessings to serve you better.

Your insignificant servant,
Bhakta Murat

MURLI-MANOHARA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you on this special day, the day of your appearance in this world.

I wrote this en-route to London from Kolkata. We had just heard the news of the departure of one of Lord Caitanya's storm troopers, H. H. Kadamba Kānana Mahārāja. Another name added to the list of servants of the Lord who gave their lives to serving Śrīla Prabhupāda's mission.

Lord Caitanya showed us by example what it means to be one hundred percent devoted to the Lord. He in turn was followed by others who inspired countless generations of devotees, including Śrīla Prabhupāda--nor does it stop there. We are blessed to have the association of the many followers of Śrīla Prabhupāda, who by their own examples show us what it means to be Kṛṣṇa conscious.

You, Guru Mahārāja, are an exemplary follower of Śrīla Prabhupāda. Please excuse my boldness, but you do show us perfection, the perfection of love. In the *Nectar of Devotion (Bhakti-rasāmṛta-sindhu)* Śrīla Rūpa Gosvāmī, in discerning the real from the fake, lists nine symptoms of *bhāva* that cannot be imitated and cannot be hidden. You embody each of these symptoms. You have many times mentioned in your books, quoting our *ācāryas*, that even if one has crossed into the realm of ecstatic love, he should still act like an ordinary devotee aspiring to perfection.

In *Bhakti-rasāmṛta-sindhu* Chapter 31 by Rūpa Gosvāmī, we find the following:

“The heart of one who is highly elevated and grave is compared to gold. If one’s heart is soft and gentle, his heart is compared to a cotton swab. When there is an ecstatic sensation within the mind, the golden heart or grave heart is not agitated, but the soft heart immediately becomes agitated.”

In this context I might be bold enough to say that you have a heart of ‘gold,’ and a heart that can be compared to a ‘cotton swab.’

I was recently relearning verses from the eleventh canto and was happy again to go over the following verse, and while doing so I kept thinking of you.

*evam-vrataḥ sva-priya-nāma-kīrtiyā
jātānurāgo druta-citta uccaiḥ
hasaty atho roditi rauti gāyaty
unmāda-van nṛtyati loka-bāhyaḥ*

“By chanting the holy name of the Supreme Lord, one comes to the stage of love of Godhead. Then the devotee is fixed in his vow as an eternal servant of the Lord, and he gradually becomes very much attached to a particular name and form of the Supreme Personality of Godhead. As his heart melts with ecstatic love, he laughs very loudly or cries or shouts. Sometimes

he sings and dances like a madman, for he is indifferent to public opinion.”
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.2.40)

Yes, you have a golden heart, yet during the *saṅkīrtana* of the holy names, that golden heart gives way to a festival of ecstatic symptoms, as described above.

We need examples of devotees who have attained love. Guru Mahārāja, you are one such and I feel blessed that as your disciple you are even aware of this insignificant soul. That you know me as your servant is my only hope.

I was recently blessed to read the diary written by Rādhā-kuṇḍa Mātājī. I had heard about it, along with some small details of what it contained, and was intrigued. Unfortunately, it was only available in Hungarian. When I finally received a translated copy, it seemed at first to be a standard type of diary, one in which a devotee gives an account of their devotional life, until suddenly everything changed.

I was astounded by what I was reading, and it set in me a fiery determination to obtain a grain of mercy, which rained down on this fortunate soul. I also understood what it meant to please you in the full the sense of the term.

I too would like to title a day in my diary as “total turning point,” and I too would like to then have the same questions as Rādhā-kuṇḍa Mātājī had. You have long reached this “turning point” and are waiting for your disciples to join you, after having been told how to do so; sharing with us your own journey to that “total turning point” and beyond.

It is no secret and something that you consistently remind us of. That perfection in Kṛṣṇa consciousness is not just something to read about, it is something that should, through sincere determined effort, become our rightful inherited claim. Yet in *San̥klapa-kaumudī*, you also write that “the *saṅkalpa* for Divine Grace” is an essential element that crowns our efforts for perfection in love, and so this beggar awaits at your door.

Yes, this tiny *jīva* wants to catch the moon. But I am confident because I am your initiated disciple. As written by Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura:

*kṛṣṇa se tomāra, kṛṣṇa dīte pāro,
tomāra śakati āche
āmi to' kāṅgāla, 'kṛṣṇa' 'kṛṣṇa' boli',
dhāi tava pāche pāche*

“Kṛṣṇa is yours. You have the power to give Him to me. I am simply your servant who is running behind you, shouting ‘Kṛṣṇa! Kṛṣṇa!’”

Your beggar of a servant,
Murli-manohara Dāsa

Guru Mahārāja, I am especially thankful for your latest book Vilāpa-kusmāṅjali. This jewel hidden within your Nava-vraja-mahimā I had read countless times and this jewel has now manifest from your heart into a great forest of bejewelled desire trees whose fragrance has revealed a sweetness that without your grace I could never have even imagined.

NĀMA-CINTĀMAṆI DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day of your appearance. Please allow me to make an effort to honor you.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma- svāminn iti nāmine*

I am not a qualified student, my only consolation is to take shelter in your lotus feet as I try to progress in Kṛṣṇa consciousness. We better understand how difficult and deceptive the material world is via the events we experience. In an instant we can lose our family, our home, and even the country we live in. We saw this in the great earthquake recently experienced in Turkey. We expect that the material world will last forever and that we will always have enough time, but in an instant everything can end. Our only consolation is in knowing that we have an eternal family on the other side, one that will never leave us. Through you, dear Guru Mahārāja, we are able to come a little closer to our eternal family, Kṛṣṇa. You are an endless ocean of mercy.

I am not qualified to offer you my gratitude and praise. I am grateful to the Lord Kṛṣṇa for giving me this chance to glorify a great spiritual master. I have to work hard to be a good student. I want to thank you for your mercy, guidance, and instruction. You are the ocean of Kṛṣṇa's mercy. On this holy day I pray to you, Guru Mahārāja,

Please help me to be the qualified student you want me to be.

Your unworthy servant,
Nāma-cintāmaṇi Devī Dāsī

ṆANDINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

„A Kṛṣṇa-tudat mozgalma nélkülözhetetlen az emberi társadalomban, mert az élet legteljesebb tökéletességét teszi elérhetővé” – írja Śrīla Prabhupāda a *Bhagavad-gītā* előszavában. Hogy mi is ez a tökéletesség? Az eredeti szeretetteljes kapcsolatunk visszaállítása az Istenség Legfelsőbb Személyiségével, Kṛṣṇával.

Śrīla Prabhupāda nagyon tudatos volt, amikor létrehozta az ISKCON intézményét, hogy így segítse az Indián kívül élő *bhakták* lelki életét. Ezzel nemzetközi szinten megadta a Kṛṣṇa-tudatú hívők számára az egymás közti társulás lehetőségét, illetve Śyāmasundara és a *bhaktái* szolgálatát.

Ő Isteni Kegyelme tudta, hogy aki egyszer megszületik ebben az anyagi világban, annak idővel el is kell hagynia a testét. Tisztában volt azzal, hogy ideje véges, nem tud minden útkereső emberrel ő személyesen találkozni, ezért nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy lefordítsa a *vaiṣṇava* irodalom legfontosabb könyveit angol nyelvre, s így a könyvein keresztül mégis tudott találkozni és üzenni a jövő nemzedéke számára.

Szeretett lelki tanítómestered, gondoskodó apaként képezte a tanítványait, hogy ha majd ő már nem lesz fizikailag jelen, akkor is tudjanak az Úr Caitanya

mozgalmához csatlakozó személyek tanult, lelkileg fejlett, képesített lelki tanítómesterekkel találkozni.

Mi nagyon szerencsések vagyunk, hogy itt Magyarországon veled találkozhattunk, kedves Guru Mahārāja. Te nagyon szép példát mutatsz számunkra a *vaiṣṇava* kultúra összes területén, mint például a szent név éneklése, a *mūrti*-imádat, a transzcendentális *vaiṣṇava* irodalom olvasása és tanulmányozása, a transzcendentális könyvek írása az utókor számára, a szent helyek megnyilvánítása, Śrīla Prabhupáda könyveinek terjesztése, a prédikálás, a tanítás, a *kīrtanák*, *bhajanák* vezetése, a tanítványok elfogadása és képzése.

Gyakran halljuk, hogy a lelki élet ösvénye olyan keskeny, mint a borotvapenge éle. Láthatjuk, hogy vannak más idősebb *bhakták*, akik hibákat követnek el a lelki folyamatok gyakorlása során, s már nem tudnak szeplőtlen példák lenni a *vaiṣṇava* társadalom számára.

Te, kedves Guru Mahārāja azonban egy olyan szép *vaiṣṇava* vagy, aki nagyon eltökélt és szilárd a lelki gyakorlataiban, emelkedett *vaiṣṇava* barátokkal veszed körül magad, és egy követhető példa vagy mindannyiunk számára. Köszönjük szépen, hogy vagy nekünk, hogy ismerhetünk, hogy szolgálhatunk.

Jelentéktelen szolgád és lányod:

Nandinī Devī Dāsī

ṆADULĀLA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Régóta nem írtam neked megjelenési napod alkalmából, most újra megpróbálkoznék veled, hogy tudd, nagyon hálás vagyok neked és mindig a szívemben tartom, hogy gondoltál rám és írtál nekem anno, az infarktusom idején.

A baj az, hogy egy ilyen veszélyes eseménynek kellett történnie ahhoz, hogy interakcióba lépjünk. Természetesen, erről nem te, hanem én tehetek. Inspiráltál és bátorítottál leveleddel, hogy – mint az eset is mutatja – nincs idő, vállaljak

felelősséget és több szolgálatot Kṛṣṇáért. De én annyira elesett vagyok, hogy hiába fogadom meg az Úr Kṛṣṇának és neked a templomi és az itthoni oltár előtt, valamint magamnak is, hogy követni fogom az instrukciót, sajnós elsodor az élet, a napi tevékenységek, a családi élet.

Sose felejttem el, amit még fiatal *bhakta* koromban mondtál nekem, hogy bármit el tudnék érni, de lusta vagyok. 53 évesen, kellő önismerettel rendelkezve, igen Guru Mahārāja, már akkor tökéletesen láttál engem, lusta vagyok. Jó lenne ebből a negatív tulajdonságból egyszerűen kilépni, vagy csak enyhíteni, de nem könnyű. Egyéb dolgaimban is jellemző ez a mentalitás rám, és sajnós a lelki törekvéseimben sincs máshogy. Mindig azt gondolom, majd később, ráérek még. És ez sajnós az egész életemre jellemző. Soha nem terveztem az életem. Csak csináltam a dolgom, ha vágytam valamire, csak Kṛṣṇára bíztam magam, hogy elérem-e az adott dolgot. Nem volt terv, nem volt koncepció, hogy lépésről lépésre menjek előre, legyen az lelki vagy anyagi dolog. Magammal kapcsolatban mindig is kishitű voltam, nem hittem benne, hogy bármit is elérhetek. Nem jó ez a mentalitás, én is elszenvedem ezt. Kérlek, ne haragudj rám ezért, így vagyok hangolva, és ebből nehéz kilépni, de próbálkozom.

Mérhetetlen büntudatom és lelkiismeret-furdalásom van amiatt, hogy nem vagyok veled szoros vagy egyáltalán bármilyen kapcsolatban, valamint nem aszerint élek, amit avatáskor ígértem neked. Kérlek, bocsásd meg nekem ezen a sértéseimet. Emiatt jogosan haragudhatsz rám. Szégyenérzetem emiatt nem feléd, hanem épp az ellenkező irányba terel. Ilyen a lelkiismeret-furdalás természetete. Szégyellek a szemed elé kerülni. Borzasztó rossz érzés, és tudom, ezen csak én változtathatok.

De gondolataimban és álmaimban jelen vagy, és sokszor ébredek könnyezve, amikor veled álmodom, olyan nagy hatásúak ezek az álmok. Feltöltenek hosszú időre, és nagyon szeretem, amikor ebben a formában lefoglalsz különböző szolgálatokban. Ilyenkor olyan mélyen szántasz a szívemben, hogy azt nem is tudom szavakba önteni. Bárcsak valósággá nőnének ezen álmok, és beépülnének a hétköznapiakba is. Mindenesetre végtelenül hálás vagyok neked azért, hogy imádkozhatok hozzád a napi *japa*-köreimben.

Kedves Guru Mahārāja, Kṛṣṇa éltesse sokáig, és még nagyon sok születésnapot és jó egészséget kívánok neked!

Szolgád:

Nadulāla Dāsa

NĀTHAJĪ DĀSA

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az elmúlt év során sajnos sok barátunktól kellett búcsút vennünk. Fájdalmas, de egyben inspiráló tapasztalatok voltak ezek számomra. Fájdalmas, hiszen nem társulhatunk már e csodálatos *vaiṣṇavákkal*, de azzal, hogy láthattuk dicsőséges eltávozásukat, példát állítottak számunkra, mit kell cselekedni a halál közeledtével. A halál mindannyiunk számára elkerülhetetlen, és az élet fájdalmasan rövid, ezért ahogyan szoktad mondani, nem szabad az időnket pazarolni.

Szerencsés voltam, hogy jelen lehettem Prabhākara Prabhu eltávozásakor és hallhattam végső utasításaidat számára, majd pedig kegyesen feltártad, milyen helyzetbe került teste elhagyása után. Akkor megfogalmazódott bennem, hogy bárcsak tudnám követni az ilyen kiváló *vaiṣṇavák* nyomdokait.

Vagy az olyan *bhaktákét*, mint Vanamālī Prabhu, aki életében is olyan sok vendéget hívott meg Krisna-völgybe és vendégtelt meg *prasādával*, a búcsúztató szertartására pedig közel kétszáz barátja jött el, akiket a nevében megkínálhattunk süteménnyel. Milyen nagyszerű prédikátor volt ő!

Kedves Śrīla Guru Mahārāja! E világban való megjelenésed kedvező ünnepén szeretnék a kegyedért imádkozni, hogy hozzájuk hasonlóan követni tudjam utasításaidat, és élhessek a *vaiṣṇavák* társaságában, Rādhā-Śyāma menedékében. Meggyőződéselem, ha így teszek, az életem sikeressé válhat.

Köszönöm, hogy lefoglalod e jelentéktelen szolgálodat az isteni pár szolgálatában, remélem, egy napon igazán, tiszta szívből hálás tudok érte lenni.

Elesett szolgád:

Nāthaji Dāsa

NAVA-KIŚORA DĀSA ÉS CSALÁDJA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Gyakran olvashatjuk a különböző szentírásokban az Úr dicsőségéről, hogy végtelen, kimeríthetetlen, és ez az Úr meghódolt *bhaktáira* is érvényes. A *Śrīmad-Bhāgavatam*ban azt mondja az Úr a teremtésben lévő első tanítványnak:

*etāvad eva jijñāsyam tattva-jijñāsunātmanah
anvaya-vyatiṛekābhyām yat syāt sarvatra sarvadā*

„Annak, aki a Legfelsőbb Abszolút Igazság, az Istenség Személyisége után kutat, minden bizonnyal eddig a pontig kell folytatnia a keresést, minden körülmények között, mindig és mindenhol, közvetlenül és közvetve.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 2.9.36)

Épp ezért egy ilyen magamfajta korlátolt személy egy fő dolgot szeretne kiemelni, amiért nagyon hálás vagyok, mégpedig, hogy segítesz oly sok módon fenntartani a lelkesedést ebben a keresésben.

Köszönjük, kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgálid:

Nava-kiśora Dāsa és családja

NAVA-NĪTA-CORA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Szeretném neked idén is megköszönni, hogy nem múló fáradtsággal terjesztetted a Kṛṣṇa-tudatot. Nem tudok eléggé hálás lenni, amiért megismerhettem, az életemet mentetted meg velem. Sokszor eszembe jut, hova jutottam volna Kṛṣṇa-tudat nélkül, és olyankor csak félelmet érzek. Remélem, egész életemben és ha kell a következőkben is szolgálhatlak téged és a *bhaktákat*, hogy csak egy töredékét visszaadhassam annak a szeretetnek és erőfeszítésnek, amit adsz mindenkinek.

Alázatos szolgád:

Nava-nīta-cora Devī Dāśī

BHAKTA NÉMETH NIMÁJ

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Köszönöm, hogy a szüleimet *bhaktákká* tetted és így én is lehetőséget kaptam arra, hogy gyakorolhassam a Kṛṣṇa-tudatot. Szeretném kérni a kegyedet ahhoz, hogy kiaknázhassam a *bhakta*-családba születésem adta lehetőségeket, és hogy mihamarabb közelebb kerülhessek Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* szolgálatához.

Szolgád:

Bhakta Németh Nimáj

NIKUÑJA-DEVĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

On this very auspicious day of your appearance, I would like to make a modest attempt to glorify You and express my gratitude to you.

My eternal spiritual master, you saved me from the ocean of material existence and gave me the chance to return to Godhead. I can never pay you back. Where would I be now if I had not met you during the Ukrainian Bhakti Saṅga festival in 2015? Kṛṣṇa was merciful to me. He gave me a spiritual master at a time when I did not know what that meant. I left my job and tried to get a sense of my life: what I live for and what is the main goal of this life.

You stole my heart from the moment I first heard your amazing *kīrtana*, which was followed by your seminar, “Twenty-one qualities of a good person.” Your words resonated in my soul. It was love from the first vibration. I immediately felt a deep connection with you and a strong desire to follow you everywhere. I began to listen to your classes, *kīrtanas*, and podcasts, and tried to find your disciples in Ukraine. I took every opportunity to be near to you. And you were always so merciful to allow me to come to New Vraja-dhāma and to Māyāpur Dhāma to serve you. With great patience you accepted my unskilled attempts to serve you and my burning desire to be close to you and to satisfy you.

I am so grateful that you allowed me to come to Śrī Māyāpur Dhāma in 2022, and be a part of your crew for these unforgettable months. Months full of your unlimited mercy, sweet ecstatic *kīrtanas*, *darśanas*, and your smiles. When you were happy and smiling, so was I!

When you heard that I had broken my right hand, you invited me for *darśana*, and allowed me to chant *gāyatrī* and take *prasāda* with my left hand. You told me, “Rest, read and chant.” But I couldn’t miss a day without service, and without seeing you at lunch. You accepted my clumsy service in the kitchen during these weeks when my hand was still in plaster. I am very grateful to you for your compassion and patience.

By your unlimited mercy, I have had the rare opportunity to attend almost all your lunches, and to observe how you express your love and respect to

prasāda, to your God brothers, and to Devotees. I have studied how the devotees cooked for you: Mātājī Yaśasvinī, Divya-keli, Dīpti Rādhikā, Ratnāvalī Mātājī, Kīrti and her Mother, Rāmānuja Prabhu.

I tried to understand your tastes, your favorite dishes, and I was so happy when you complimented my sweet rice, *dāl* and *kadhi*. I would like to continue my journey in the Vedic art of cooking and in Bengali cuisine. I would like to cook the most delicious *prasāda* in all three worlds, for both you and Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara, and I kindly ask your blessings for this.

I celebrated my Birthday by cooking for you in Māyāpur Dhāma. And you were so kind that you gave me the most important blessings - you sang: “May you never taken birth again.” I could not stop the tears of happiness. I will always cherish this moment. I will do my best to fulfill your desire. Thank you so much for this invaluable gift.

Dear Guru Mahārāja, over the past ten years I felt that time has gone so quickly! That is why I sought your shelter; I wanted to be close to you and serve you as much as possible. I have a deep inner fear of failing when it comes to doing something important, a fear of wasting my time and my life. And you began to speak about it more often. It was the main theme of your February, 11, 2023 disciple conference. Your words resonated in my heart: You highlighted that *vāñī* is unlimited service, but that *vapu* is limited. We must use any opportunity to be close to the spiritual master to serve him. I took your message deep into my heart. Thank you for sharing the story about Śrīla Prabhupāda’s departure and how he was waiting for his disciples. I was impressed.

Dear Guru Mahārāja, it is my soul’s wish to always be close to you and to serve you. I want to give this life to you, Śrīla Prabhupāda, and Śrī Caitanya Mahāprabhu. I beg your mercy and your blessings and pray to serve you; to chant the Holy Names with love, and to get *kṛṣṇa-prema bhakti*. Please take me back to Kṛṣṇa after this life.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Your eternal servant,
Nikuñja-devī Devī Dāsī

ÑĪLAMANI DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet, on your auspicious Vyāsa-pūjā day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As you know I lost my mum in July. H. H. Kadamba Kānana Swami just left his body, while in New Vraja-dhāma H. G. Prabhākara Prabhu left recently. I didn't know him, but I had heard about his wonderful qualities. These devotees have shown us how to continue amidst challenges, how to accept the situation, and, despite limitations, have immersed themselves in Kṛṣṇa consciousness as much as possible.

It is so starkly apparent that we do not belong here; this is not our home. You have been training and preparing us for that the whole time. I am grateful that you try to keep me focussed on what is important, though I have little insight.

Like a kind, patient, and loving father you give us chance after chance to reach the proper standard, and still, I fall short.

You have given us your magical and analytical books, portals into the spiritual realm, as well as New Vraja-dhāma and the service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. We also have your lectures, podcasts, kirtans, and articles. You've given us everything we need to go back to Godhead. You put your heart into every offering to The Divine couple, Gaura-Nitāi, and your beloved Śrīla Prabhupāda.

You encourage us to read Śrīla Prabhupāda's books and to hear from him. You connect us to him seamlessly. You answer our questions and give us a chance to serve you in so many ways, whether we are near or far away. Most of all, by your wonderful example you teach us how to be a perfect disciple. As well as being meticulous in your own *sādhana* and service, you have carried the weight of responsibility for the movement from a young age, along with others. You've sacrificed so much for Śrīla Prabhupāda. I feel few could have taken on so much, and continued doing so over many decades.

When I think of you as the wonderful disciple you are, I realise I am just at the very beginning; I am unsteady, like a child who takes a few steps and falls. I pray that with your blessings and the mercy of the Vaiṣṇavas I can re-dedicate myself to becoming a true disciple.

As I get older, I see that time is running out; there is always something else that seems more important, but that is an illusion: Cultivation of Kṛṣṇa Consciousness can't wait, it's too urgent. Looking back, I see how I could have tried to apply myself more earnestly. I pray that my regret will act as an impetus to improvement.

This verse comes to mind from *Śrīmad-Bhāgavatam* 11.2.35:

*yān āsthāya naro rājan
na pramādyeta karhicit
dhāvan nimīlya vā netre
na skhalen na pated iha*

“O King, one who accepts this process of devotional service to the Supreme Personality of Godhead will never blunder on his path in this world. Even while running with eyes closed, he will never trip or fall.”

In the purport Śrīla Prabhupāda explains, “Closing one's eyes' refers to being in ignorance” [of standard Vedic literatures]. As it is said, “The *śruti* and *smṛti* scriptures are the two eyes of the *brāhmaṇas*. Lacking one of them, a *brāhmaṇa* is half blind; deprived of both he is considered completely blind.”

Śrīla Prabhupāda also contrasts the surrendered devotee, who is protected by Kṛṣṇa, despite his own failings, with other processes in which the practitioner depends on his own ‘flimsy, limited potency.’

After reading this I am hopeful and I will continue to apply myself to this wonderful process: *pratyakṣāvagamaṁ dharmyaṁ susukhaṁ kartum avyayam*, The process of devotional service to the Supreme Personality of Godhead is eternal, and it is very joyfully and naturally performed. (*Bhagavad-gītā* 9.2)

Please always give me shelter and bless me to be able to understand *śāstra* and the best way to serve you. Jīva Gosvāmī explains that by being attentive to the holy name and Vaiṣṇava dealings one can make swift progress on this path: Please bless me in this regard.

On this auspicious day, please be kind and forgive my many offenses and mistakes.

Begging to remain somewhere in the dust of your moonshine lotus feet.

Your aspiring servant,
Nīlamaṇi Devī Dāsī

ÑILĀMBARĪ-GOPĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

You have said a number of times that you did not have many personal meetings with your spiritual master when he was on the planet. And yet, after almost forty-six years since Śrīla Prabhupāda's departure, every moment of your life is devoted to serving His mission.

I often wonder what the source of your determination and inspiration to follow the instructions of your spiritual master is. Reflecting on this question, I turned to the instructions given by Śrīla Prabhupāda and You about the relationship between the spiritual master and the disciple.

These words touched my heart the most. Śrīla Prabhupāda says, "The Spiritual Master is beside you in his words. Although my spiritual master is not physically present, I associate with him through his words." (Lecture on 18 August 1971)

And in one place you write about Śrīla Prabhupāda as follows:

"Śrīla Prabhupāda should be sought in his instructions, his books and your heart. Gradually I get used to the idea that the eternal connection with him that I have to resort to is *vāñī*." (from a Letter to Śrīmatī Mālinī-kānta, 31 March 1988)

I, like many of your disciples, do not have the opportunity to receive your direct association regularly. But you, as a loving and caring spiritual father, following the instructions of your dear spiritual master, Śrīla Prabhupāda, give your association and guidance through your books. And thousands of kilometres, war, and other circumstances are not an obstacle to this association.

You are very sensitive and attentive to the process of writing and publishing each new book! And those books are truly amazing! They are like precious caskets, pleasing to the eye with a beautiful and elegant design, and their inner contents are real jewels of spiritual knowledge, spiritual experience and nectar pastimes of Kṛṣṇa, which you lovingly offer to your disciples and indeed all sincere devotees.

Against the backdrop of pandemics, the outbreak of war, and natural disasters, one begins to realise even more clearly the value of printed books, in which spiritual knowledge, the instructions of the *ācāryas*, the spiritual master,

and the amazing energy of love and service of those who write them and those who prepare them for publication are manifested.

I offer my humble obeisances to your selfless service of writing and publishing books! And I want to finish the offering to you with the words of a prayer that I say before I begin serving the Deities:

“By nature I am an eternal servant of Kṛṣṇa, but unfortunately, because of hostility to Him from time immemorial, I identify myself with the body and constantly rotate in the cycle of birth and death in the material world, burning in the fire of threefold suffering. Now, as a result of some unimaginable luck, by the grace of my spiritual master, I know that I am the eternal servant of Kṛṣṇa, that I am the smallest spiritual being, completely different from the gross and subtle body. Now, by the order of my spiritual master, following in his footsteps, I have found a good destiny, being able to serve His lotus feet and the lotus feet of Lord Caitanya Mahāprabhu, Lord Nityānanda and Śrī Jagannātha, Śrī Baladeva, Śrī Subhadrā.”

Dear Guru Mahārāja, I have hope that the time will come, by Your grace, and thus the words of this prayer will fully manifest in my heart.

Your disciple

Nilāmbarī-gopī Devī Dāsī

Russia

BHAKTIN NIŚĀ

Hare Kṛṣṇa, kedves Śivarāma Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Boldog születésnapot kívánok!

Nagyon sok mindenért hálás lehetek, ami Śrīla Prabhupāda és a te kegyedből jött létre. Egy békés, lelki helyen élhetek Rādhā-Śyāma közelében. Ide járhatok iskolába, vagyis most már gimnáziumba. Nélküled nem tanulhatnék Krisna-völgyben, egy csodálatos környezetben, *vaiṣṇavák* között, és nem is fogyaszthatnám Rādhā-Śyāma *mahā-prasādáját*.

Köszönöm, hogy mindezt lehetővé tette számomra! Ezek nélkül céltalanul élnék a világban egy értelmetlen életet.

Remélem, hogy még sok-sok éven keresztül vigyázhatsz ránk és fürdethetsz minket a kegyedben.

Arra kérlek, add az áldásodat, hogy figyelmesen tudjak *japázni*, és ezzel elégedetté tudjam tenni Śrīla Prabhupādát!

Elesett szolgád:

Bhaktin Niśā

NIŚĀNTA-LĪLĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You were merciful enough to share your realisations with us these past years as you focused more on your *bhajana* – your writing. Alone among all religious traditions, Kṛṣṇa-consciousness possesses the deepest philosophy, defining the precise goal of human life, as introduced to us in Śrīla Prabhupāda’s books. He was a genius whose books were meant for all audiences, and he could write about the most confidential topics in an innocent way. Devotees, however, must have the intelligence and courage to find such hidden gems and know what to do with them. Even the most qualified and intelligent devotees sometimes fail in that.

From the beginning I saw you as a pioneer. Your concepts and the projects you started were often without precedent, yet deeply rooted in Śrīla Prabhupāda’s instructions and desires. You find what is missing. You endeavour to guide your followers in the deeper waters of *bhakti*, another manifestation of your revolutionary nature. You intend to take us all the way and are ready to take the risk. Coupled with your deep learning that is a powerful combination. I compare hearing about these topics to the experience I had when first getting to know the teachings of Śrīla Prabhupāda. I read a lot of new information, and a lot that I already believed in, that could not yet find a place in my life.

His books helped me to slowly put the pieces of the puzzle together. Because of you whatever I could not figure out over the past twenty years is slowly finding its place in the vast jigsaw, whose pieces are the building blocks of the road to Rādhā-Śyāma.

However, Kṛṣṇa consciousness is not just information. It must be applied and absorbed, and I am not ready. Standing at the shore of that ocean, I keep looking back, clinging to attachments instead of taking the leap. It is not just one decision, not like jumping from a cliff and no turning back. Instead, it is walking into the ocean, making a decision at every step to not turn back, even as the water gets deeper, deep enough to start swimming.

You are here now and you give us everything we need. Even though I am not ready, I try to absorb as much as I can so that I am prepared for when the time is ripe. Thank you for keeping me in your mercy.

Your servant,
Niśānta-lilā Devī Dāsī

ṆITĀI-BHĀVANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nemrég olvastam a *Bhāgavatamban* azt a történetet, amikor Dakṣa megátkozta Nārādát, mert tizenegyezer gyermekét arra tanította, hogy ne bonyolódjanak bele a materialista életbe, hanem csak egyszerűen menjenek vissza Kṛṣṇához. Az átok az volt, hogy Nārada mindig csak utazzon az univerzumban, sehol ne találjon otthonra. Prabhupāda azt mondja a magyarázatában, hogy őt is Nārada-hoz hasonlóan megátkozták a tanítványai szülei, mert egyetlen szülő sem örül annak, ha a gyermekét kivezetik az – általuk egyedül ismert – anyagi felfogásból. Nārada és Prabhupāda is örömmel fogadták ezt az átkot, s bár Prabhupāda nem bánta, hogy többször is körbe kellett utaznia a világot, emiatt kevesebb energiája maradt a *Śrīmad-Bhāgavatam* fordítására.

Prabhupādának az volt a vágya, hogy a tanítványai folytassák a *paramparānk-nak* ezt a tradícióját, és amikor majd látja, hogy ők hogyan prédikálnak, akkor több időt szentelhet majd az írásnak.

Guru Mahārāja, a te életedben is látható ez a gondolkodás. Fokozatosan minden szervezeti ügygel felhatalmazod az arra alkalmas tanítványaidat, te pedig egyre több energiát fordítasz arra, hogy mélyítsd a tanítványaid Kṛṣṇa-tudatát. Az elmúlt évtizedekben kiadott könyveid felbecsülhetetlen értékűek azoknak a tanítványaidnak, akik valóban el szeretnék érni Kṛṣṇát és örök társait.

*janma karma ca me divyam evaṁ yo vetti tattvataḥ
tyaktvā dehaṁ punar janma naiti mām eti so 'rjuna*
(*Bhagavad-gītā* 4.9)

E mély, transzcendentális témájú írásaid mellett még mindig találsz időt arra is, hogy személyesen vagy online kapcsolatba hozz emberekkel a Kṛṣṇa-tudattal, és hogy a tanítványaidnak lehetőséget adj arra, hogy személyesen társulhassanak veled.

Az a bő két hét, amit eltölthettem a közeledben Māyāpuraban, úgy érzem, nagyon meghatározza a Kṛṣṇa-tudatom alakulását. Egyre jobban értem, hogy te vagy az egyedüli kapcsolatom a Kṛṣṇához vezető úton. Minden, amit kapok, az rajtad keresztül érkezik hozzám. Minden, amit képes leszek megérteni, csakis a te áldásoddal lehetséges.

Guru Mahārāja! Továbbra is nagyon nagy szükségem van az áldásaidra.

A szeretet írával bekent szemű *bhakta* mindig láthatja a szívében az isteni párt. Nagyon köszönöm, hogy folyamatosan csöpögtetsz nekem is ebből a szeretetből, így joggal reménykedhetek abban, hogy egyszer képes leszek belépni abba a transzcendentális valóságba, amit te örökké a szívedben hordasz.

Szolgád:

Nitāi-bhāvana Dāsa

NITYA-LĪLĀ DEVĪ DĀSĪ

My Dearest Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories unto the dust of your lotus feet.

Another year has passed by, giving us the opportunity to glorify you, a great Vaiṣṇava who came to Hungary to save us, conditioned souls that we were. I sometimes wonder what my life would be like if I had never met your disciples in Szeged. I am sure my life would be rather useless, full of misery and pain, and that my existence would have no real goal.

Last year I began to help Kata Fodor's elderly parents clean their house. I was interested to meet a devotee's mother and father who, because of the calamities they faced during their lives, became atheists. After a few months it came to light that the mother's pancreatic cancer, which had been operated on earlier, had recurred. Week by week I saw her becoming thinner and thinner, until I was certain she could not win. I met her the week before she gave up her body. She was in extreme pain. During the time I was alone with her, holding her hand and chanting *japa*, I knew she might leave her body at any time. She was skin and bones by then. A week later she died, with Kata chanting by her bedside, and Śrīla Prabhupāda chanting *japa*.

These events made me think about death. I don't know how I could have faced a situation like this without my small amount of understanding of body and soul. Had you never come to Hungary, I would be a woman totally ignorant of the most important topics in life. Words cannot express the sacrifice you made for us, by bringing us the torch light of knowledge and opening our eyes.

I must give thanks to you with all I have: the temples I may visit, the festivals I may attend, the books I may read, the association of devotees, the *prasāda* I may take, the mantra I chant. Thank you for your endless mercy, though I know I will never be able to repay my debt. Perhaps one day I will truly evaluate my good fortune.

Your insignificant servant,
Nitya-līlā Devī Dāśī
(Budapest)

NṚSIMHA KṚṢṆA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine service.

I was in Māyāpur in 2006, and very inspired by the holy *dhāma*, our temple, devotees, and the entire atmosphere. I was chanting and dancing every day, as I felt I had found my place after a long time of searching. Devotees asked me where I was from; when I told them Turkey some looked shocked. One day, a devotee advised me to meet you. He said you were the GBC for Turkey. Until then, I had no idea what GBC meant, but the devotee insisted, so I decided to meet with you. I had no idea where to find you. On the day I visited the Jagannātha Mandira in Rajapur, you were in front of the Mandir entrance, along with B. B. Govinda Swami Mahārāja. Devotees were paying obeisances to both of you. When I heard the name “Śivarāma Swami”, I immediately ran towards you. I introduced myself and said I was from Turkey. Your eyes widened and you told me that you did not know of any devotees in Turkey. It was our first meeting. I had no clue as to my good fortune. Soon after I returned to Turkey, you sent devotees from Hungary and then ISKCON Turkey became a reality.

I was in Māyāpur a month ago, along with other Turkish devotees in Rādhā-Dāmodara’s temple room. After *kīrtana* you entered the room with Yadubara Prabhu. Only Turkish devotees were supposed to be there, but everyone stayed in the room. You started your talk by glorifying the Turkish preaching. How our devotees are doing this service and that service. You told Yadubara Prabhu about the difficulties of this area, but added that devotees still managed to do many things. At the end Yadubara Prabhu got inspired: “I want to go to Turkey,” he said. I could not stop myself and told Guru Mahārāja that it was all due to his preaching. He said to me, “Now, it is all yours.” I said, “No, Guru Mahārāja, it is also yours.” And I am saying again: “It is all yours Guru Mahārāja.” Whatever good happens here with the spreading of Kṛṣṇa consciousness, it is always yours and will always be yours. I know this to be a fact and I want the whole world to know this fact!

You said in our first meeting in Māyāpur, “Oh, I did not know there was any devotee in Turkey.” From that time, seventeen years ago, to now, it is all

your mercy, blessings, desire to preach, and dedication to Śrīla Prabhupāda's mission. I just try to serve you to the best of my ability and my service is made possible only by your oceanic mercy.

Your ever grateful servant,
Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa

BHAKTIN OSZLÁNYI TÜNDE

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget önnek!

Megjelenési napja alkalmából, kérem, fogadja újra őszinte jókívánságaimat!

Eltelt egy újabb év, melyben nem múlt el úgy nap, hogy ne töltöttek volna be a Kṛṣṇa-tudat gondolatai, az ön tanításai, szavai, szelíd, mégis határozott terelgetése, irányunkban megnyilvánuló szeretete.

Valahányszor a budapesti templomba tartok, mindig előnti szívemet a szeretet, amelyet a templommal szemközti telken álló fának a látványa ébreszt, amelynek hús árnyékában legelső alkalommal beszélgettem önnel. Minden alkalommal elmondok egy imát, és megköszönöm az ön akkori figyelmét, türelmét, áldását, hogy segített újjászületnem.

Képesítetlenségem okán még nem tudom a megfelelő szavakba önteni, hogy mennyire hálás vagyok személyes jelenléteért ebben az életemben, példamutatósaért, nyugalmaért, figyelméért, energiájának kiterjesztéséért, mert mindezek segítenek fejlődésemben.

Töreksem arra, hogy érdemessé váljak a tanulásra, hogy megkapjam a megértés képességét.

Eleget teszek ugyan anyagi világbeli kötelezettségeimnek, de a szívem Kṛṣṇaé. Az évek múlásával már csak ennyi a vágyam. Az odaadó szolgálat.

Kívánok önnek erőt a következő évhez is, jó egészséget, és mélységes hálával köszönöm az elmúlt év tanításait is!

Szeretettel, örök szolgája: Bhaktin Oszlányi Tünde

PADA-KAMALA DĀSA ÈS ĀMALA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A tanítvány úgy tud fejlődni a lelki életben, ha elégedetté tudja tenni a guruját és örömet tud szerezni neki. Szeretnék örömet szerezni neked azzal, hogy most megosztom veled azt, hogy milyen változásokon megyek keresztül mostanában.

Későn érő típus vagyok, de szerencsére mostanra sikerült megértenem a *sādhana-bhakti* folyamatának fontosságát. Rájöttem, illetve el tudom fogadni Kṛṣṇa, Prabhupāda és a te kegyedből, hogy úgy kell csinálni a dolgokat ahogy ti mondjátok, mert akkor biztosan működni fognak. Elkezdtem átértékelni az életemet, és úgy szervezni mindent, hogy reggel ott tudjak lenni a teljes reggeli programon. Miután 16 kört *japázok* kezdem el a szolgálatot. Jut idő olvasásra, a könyveink tanulmányozására és prédikálásra is. A szolgálatot is összeszedettedben, nyugodtabban tudom csinálni. Jut idő a családdal szeretetben lenni, és az otthoni dolgokat is szépen elvégezni. Prabhupāda és te is annyira hangsúlyozzátok, hogy ha szigorúan betartjuk a koránkelést, részt veszünk a reggeli programokon, 16 kört *japázunk*, rendszeresen olvasunk és követjük a négy szabályt, akkor minden sikeres lesz. Nekem ez most óriási élmény, hogy végre el tudtam kezdeni, úgy érzem, hogy sikerült végre elkapni a fonalat. És nem leszek rest tenni mindezért, meghozni az áldozatot Kṛṣṇáért, Prabhupādáért, érted, a feleségemért, Amaláért, a közösségért és minden élőlényért, hogy fejlődjek a lelki életben, és hogy jobb szolgálatot tudjak felajánlani nektek, és végül hazamehessek, és a családomat is visszavihessem Kṛṣṇához. De ehhez kérem szépen a te segítségedet, a kegyedet és az áldásaidat, hogy sikerre vihessem a Kṛṣṇa-tudatban.

Tudom, hogy a te kegyedből minden lehetséges. Nagyra értékelek mindent, amit értünk tettél és szeretném maximálisan megérteni, elsajátítani és szolgálni az Isteni vágyaidat! Kérlek, alázatosan tégy szeretett szolgáloddá, alkalmassá a missziód szolgálatára!

Képzeld, két éve prédikálok egy csepeli 33 éves fiúnak, aki idén májusban beköltözik Krisna-völgybe, nyáron szeretné elvégezni a *bhakta*-programot, majd szeretne itt maradni szolgálni a goshalában. Kérlek szépen, add a kegye-

det, hogy meg tudjuk valósítani azt a *gośālās* működési szintet, ami maradéktalanul elégedetté tud tenni téged és Rādhā-Śyāmát!

Egy extra kegy kérésével is szeretnék még hozzád fordulni, kérlek szépen, áldd meg a kisfiúkat, Amalát, hogy sikeres és boldog, tiszta *bhakta* lehessen belőle! Szeretnénk majd menni hozzád szolgálni közösen, ha hazajöttél Új Vraja-dhāmába. Már nagyon várjuk.

Kérlek szépen, add a kegyedet, hogy tudjunk megfelelően szolgálni téged, és örömet szerezni neked!

Jelentéktelen szolgálid:

Pada-kamala Dāsa és Amala

PADYĀVALĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances at your lotus feet.

On the most auspicious day of your Vyāsa-pūjā, please accept my humble offering of words of glorification at your lotus feet.

This past year, I had the good fortune to personally witness some of your qualities.

A member of the God-family was in tears while speaking with you, relating the struggles and difficulties in their life. You listened patiently and advised this person in a comforting and reassuring way, and then tapped the devotee on the head. A devotee commented that Guru Mahārāja helps anyone who comes to him for help, and that he has a heart of gold. Truly well said. It was sweet, sublime, affectionate, and amazing to watch.

The scene left a lasting impression on me. That night I thought of it again. You are the caring father who corrects, advises, guides, and instructs. At the same time, you remain calm, tolerant, peaceful, and detached. I sometimes marvel at the unalloyed love you have for your disciples. I pray at your lotus feet to be able to serve you wholeheartedly and to be kind to others.

When a disciple meeting was held to clear misunderstandings that had disturbed some devotees, you very humbly offered your apologies. That experience

made my heart shrink: little me sitting there and you apologising. Please forgive my existence for being present at that moment. In that instance, you taught us how to deal with challenging situations, such as when one's character is being questioned. You showed us how to behave rightly and to follow proper codes of conduct. Your humility is exemplary, revealing your nature as a Vaiṣṇava *sādhū*, ready to forgive others and to be truthful under any circumstances. I pray at your lotus feet to be able to follow your example to be truthful, humble, and forgiving.

A genuine Guru is one who speaks only of God, and teaches others to become servants of God. You are Guru Mahārāja; the bona fide Guru Śrīla Prabhupāda describes in his purports. I pray that my faith in your lotus feet grows and blossoms and that I develop an unflinching faith that will assist you in service.

In the past few years, you have been emphasising, again and again, how important it is to study Śrīla Prabhupāda's books, especially his four most significant ones. You also gave classes about our goal and the process by which we can achieve that goal and realise the depth of *bhakti*. I pray that my efforts to read and assimilate these teachings will give me the correct realisation and understanding of the process of *bhakti*.

You deliver a deep and complex topic of pure love in a very practical way. It is inconceivable that my tiny brain can absorb it all. But your mercy is unlimited. I pray that one day I will be able to decipher all the messages you have arduously and graciously written.

The lotus feet of the spiritual master offer shelter to the disciple. I pray that I may remain absorbed in thinking of your lotus feet and that I may tune into the right frequency to receive the mercy that you so kindly distribute to all of us.

Your association is glorious
Your personality is glorious
Your service is glorious
Your master is most glorious
You are glorious Guru Mahārāja
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Please accept my few words, and I beg forgiveness for any mistake or offence.

All glories to your lotus feet Gurudeva.
All glories to you Guru Mahārāja.

All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda.

I remain indebted and forever grateful to you, Guru Mahārāja.

I offer you all my sincere efforts, all my appreciation and all my respects on this journey.

Your insignificant disciple,

Padyāvalī Devī Dāsī

PĀLIKĀ-SAKHĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you!

As I write this offering, there are so many things going through my head. I recently read a devastating letter written by an older Gurukuli, who described the abuse he and many others endured within ISKCON. I feel as if my world has been shattered and it has been hard for me to recover. Nonetheless, I am trying my best to hold on tight to your lotus feet, as time and time again you have saved me and guided me. I know your shelter is my only refuge and I pray with all my strength that I never forget it.

Right now, within ISKCON, I see the faith of so many devotees being tested, mine included. However, I feel even more grateful to be your disciple currently. Your example is inspiring and ever soothing. The love and kindness you have shown me, by engaging me in service and shining your mercy upon me, has left a deep impression of the importance of ISKCON. I see first-hand how the experiences of service created deep impressions that saved me during times when my faith was challenged. You are merciful Guru Mahārāja, you save the undeserving, including myself. You flood us with mercy and allow us to serve your beloved Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. I pray I never let go of this mercy, never take it for granted, and always take full advantage of it.

This has been the longest time in which I have not seen you in person, and it has been challenging. I have missed your personal association so much, and

at times it has been painful. I have tried my hardest to connect through your *vāṇī* Guru Mahārāja. I pray for your mercy that I never forget a single moment of my time with you, and that these moments replay in my mind over and over. They are my saving grace and guidance in life.

Thank you for all you have given me. I try to live my life in Alachua in a way that will please you. I hope that I do please you in some way. I am sorry that I fall short so often, even though you have given me so much.

I pray my green card comes soon so I can fly to wherever you are! Until then I will try my best to follow all your instructions and serve you from afar!
Jaya Guru Mahārāja!

Your undeserving disciple,
Pālikā-sakhī Devī Dāsī

BHAKTA PÁLVÖLGYI FERENC

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, kedves Gurudeva! Minden dicsőséget az ISKCON-*bhaktáknak*!

Szeretném hálámat kifejezni azért, hogy Śrīla Prabhupāda tanításait átadtad a magyarországi hívőtársaimnak, akik által lehetőségem nyílt arra, hogy gyakorolhatom Śrī Kṛṣṇa lótluszlába iránti szolgálatomat. Hálás vagyok még többek között azért is, hogy kegyedben részesítesz és elfogadsz tanítványodnak. Szeretném a bocsánatodat kérni, ha valaha megsértettem a te vagy a kedves tanítványaid lótluszlábát. Kérlek, add a kegyedet, hogy még nagyon sokáig tudjam szolgálni Kṛṣṇát és az Ő kedves *bhaktáit*.

Ezúton szeretnék még nagyon sok boldog megjelenési napot és jó egészséget kívánni magasztos szolgálatodban!

Maradok hűséges szolgád, szeretettel:
Bhakta Pálvölgyi Ferenc

PAÑCA-TATTVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked!

Az irántad érzett hálám jeléül kérlek, fogadj el néhány gondolatot tőlem. Arról a pillanatról szeretnék írni, amikor felbukkantál az életemben. 2018-ban a maraton alatt jártam először a Budapesti Templomban. Amikor jöttem kifelé a templomból, Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből találkozhattam veled. December volt, ragyogóan sütött a nap. Te fenségesen, mint egy igazi úr, rám tekintettél. Kedvesen, hívó szóval azt kérdezted tőlem: jössz hozzánk? Majd tova haladtál, végtelen nyugalmat és békét árasztva. Én balga módon, földbe gyökerezett lábakkal, egy tétova igennel válaszoltam csupán. A pillanatnak számomra óriási jelentősége volt. Akkor sajnos még nem tudtam a *vaiṣṇava* etikettet és nem borultam le előtted. Manapság szóban, gondolatban és cselekedetben többször is megteszem. Várom azt a pillanatot, amikor az igazi tanítványoddá válhatok. Próbálom fejleszteni a lelki gyakorlataimat és egyre jobban végezni a szolgálatomat, bár sok hiányosságom van. Kérem a kegyedet, hogy jó eszközökké válhassak a kezedben. Remélem, hogy valamikor a jövőben elégedetté tudlak majd tenni, mert ha te elégedett vagy, akkor minden biztonnyal Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrīla Prabhupāda és minden *vaiṣṇava* is elégedetté válik.

Jelentéktelen szolgád:

Pañca-tattva Dāsa

PARAMĀNANDA DĀSA

Dearest Guru Mahārāja,

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāminn iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedante svāminn iti nāmine*

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains.

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānāṁ pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

All glories to you Guru Mahārāja and to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda. I am unqualified to glorify you. I am a hopeless and undeserving fool who is asking for your mercy! Even so, dear Guru Mahārāja, please bless me as I try to understand my fallen condition, and to further understand that the only way to reach salvation is by being attached to your lotus feet and hearing the exalted instructions from your lotus mouth.

You are my life and soul, a shining gem in this dark world. I can never repay you for your patience and kind understanding, and for lifting me up from *māyā* and giving me the opportunity to serve you and Śrīla Prabhupāda's mission.

Thank you, dear Guru Mahārāja.

Your most fallen, undeserving, and aspiring disciple,
Paramānanda Dāsa
(Kent, UK)

BHAKTIN PARUL

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

This is my first Vyāsa-pūjā offering. It is early days for me, but I am grateful for the mercy of Vaiṣṇavas. I am fortunate to have your association through your lectures and books.

However, in your recent visit to UK (Sept 2022) I felt truly blessed to have a short interaction with you. I felt divine connection during your ecstatic *kīrtana*. I kept listening to your *Yugalāṣṭaka* prayers you sang in *kīrtana*. As a result of this, I had a spiritual experience which made me realize the potency of association with a pure devotee.

‘sādhū-saṅga’, ‘sādhū-saṅga’ — *sarva-śāstre kaya*
lava-mātra sādhū-saṅge sarva-siddhi haya

With Kṛṣṇa’s mercy, I am also reading *Nava-vraja-mahimā* book every day and relishing the nectar.

Guru Mahārāja, please bless me so that I can continue to progress in my *sādhana* and service. I pray that I can continue serving ISKCON and Śrīla Prabhupāda’s mission. Kindly have mercy on this conditioned soul and take me out of this illusion, so that I can follow your teachings and go back to Kṛṣṇa, back to Godhead.

Please forgive me for any offences I might have committed in my ignorance.

Your insignificant servant,
Bhaktin Parul
(Cambridge, UK)

PATITA-PĀVANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrī Caitanya Mahāprabhu és Śrīla Prabhupāda kegyes áldásának köszönhetően elnyertem egy ilyen nagy *bhaktának* a társaságát mint te, aki örökké az Úr Kṛṣṇa transzcendentális szerető szolgálatát végzi, mint a folyó állandóan hömpölygő hullámai! Az ilyen transzcendentális *bhakta* élete tökéletesen tiszta. Az odaadó szolgálat folyamatának segítségével minden bizonnyal képes leszek átkelni az anyagi lét tudatlanság-óceánján, melyen a veszedelem lángoló, tüzes hullámai tombolnak. Számomra ez nagyon könnyű lesz, hiszen lótuszlábaidat szolgálva fokozatosan kifejlődik bennem a vágy, hogy örülteként, szünet nélkül örökké az Úr Kṛṣṇa transzcendentális tulajdonságairól és kedvteléseiről halljak.

Köszönöm!

Jelentéktelen szolgád:

Patita-pāvana Dāsa

BHAKTIN PÉTER ÉVA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON guruknak, minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy köszöntselek téged ezen a napon. Sokat gondolkodtam, hogyan tudnám megköszönni azt a rengeteg fáradságot, amit idődet nem kímélve arra fordítottál, hogy segítsd a lelki megértésünket, és minden *bhakta* javára az írásra fordítottál. Végiggondoltam az elmúlt éveket. Amikor covidos voltál, akkor is minden energiáddal arra törekedtél, hogy helyes irányba haladjunk Kṛṣṇa felé az odaadó, szeretető szolgálaton keresztül! Külön köszönöm,

hogy amikor nekem volt nehéz időszakom, és úgy éreztem magam, mint egy teljesen elesett, magatehetetlen lélek, s így magam alatt voltam, tudtam, hogy rád számíthatok! Köszönöm, hogy mindig erőt meríthettem a tanításaidból. Csakis a te kegyedből és *bhaktáid* társaságát keresve tudtam felállni. Erőt meríteni mindabból, amit írtál, amit a leckéken elmondtál, s mindenből, amit tőled tanultam. Nem tudom, mi lenne velem nélküled. Olyan lennék, mint egy szál virág víz nélkül a tűző napon.

Kérlek, engedd meg, hogy még egyszer köszönetet mondjak mindazért, amit tettél és teszel értünk, *bhaktákért!* Kérlek, add a kegyedet, hogy továbbra is szolgálhassalak téged, Śrīla Prabhupādát és a tanítványaidat.

Kérlek, add a kegyedet, hogy tiszteletteljes hódolatomat ajánlva, lótuszlábad előtt meghódolva, örökké jelentéktelen, alázatos szolgád tudjak maradni.

Hare Kṛṣṇa!
Bhaktin Péter Éva

BHAKTA PETTER

Dear Śivarāma Swami Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Being bewildered and lost, I sent a prayer into the unknown not expecting a response, but you, being the most merciful Vaiṣṇava and like a wish-fulfilling tree, have responded and fulfilled my wishes in ways beyond any expectations. Kṛṣṇa consciousness has provided more shelter, happiness and spiritual advancement than one could ever imagine.

I am forever grateful to you for sanctioning/sending a couple of *saṅkīrtana* devotees (Gaurāṅga Gopāla Prabhu from Wales and Ānanda Caitanya Prabhu) to Sweden in the 2020 winter marathon and for training Tārakānātha Prabhu who is now reflecting your light on us in ISKCON Wales. Without this light I would still be drowning in the darkest of ignorance with no hope of getting out. Now I just have to take advantage of this wonderful opportunity to perfect my life.

Having recently been accepted as your aspiring disciple, I pray for your shelter and blessings so I may advance rapidly in Krishna consciousness and be an instrument in spreading the mercy.

Your servant
Bhakta Petter

PRABHU NITYĀNANDA DĀSA AND RĀGĀTMIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept our humble and respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your wonderful service to our Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara!

*sādhūnām sama-cittānām
sutarām mat-kṛtātmanām
darśanān no bhaved bandhaḥ
pumso 'kṣṇoḥ savitur yathā*

“When one is face to face with the sun, there is no longer darkness for one’s eyes. Similarly, when one is face to face with a sadhu, a devotee, who is fully determined and surrendered to the Supreme Personality of Godhead, one will no longer be subject to material bondage.” (Śrīmad-Bhāgavatam 10.10.41)

Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura cites another reading of this verse, which states that “until” one is face to face with a *sādhū*, liberation remains out of one’s reach and material bondage must continue. The only conclusion is that we are not worthy of glorifying your holiness, because we are small and petty and still attached to these bodies.

Dear spiritual father, we will probably never be able to express our deep appreciation and thankfulness for all that you have done for us. We cannot repay a morsel of our debt, but allow us to show our gratefulness to you from

the bottom of our hearts. We pray we may be able to fulfil your instructions and please you. Thank you for your continuous guidance and compassion. We are trying to learn from you, observing your holiness serving Lord Caitanya's *saṅkīrtana* mission.

We remain always conscious of our great fortune to have you as our spiritual master! Bless us! For we are too weak to walk the path of *bhakti* without your holiness. Enormously needing you and always begging to remain at your lotus feet.

Your unqualified servants,
Prabhu Nityānanda Dāsa
Rāgātmikā Devī Dāsī

PRABHUPĀDĀNUGA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi–Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Mostanában sok *vaiṣṇava* távozott el, és ez eléggé megviselt engem. Azt tanítottad, hogy egyrészt örülnünk kell annak, ha egy *bhakta* visszamegy Kṛṣṇához, de másfelől szomorúak vagyunk, mert elvesztettük a társaságát. Próbálom ezt megérteni, megvalósítani, de nehéz. Talán azért is, mert folyamatosan jön a figyelmeztetés, hogy én is meg fogok halni. Valamikor el kell hagynom ezt a nyomorult testet. Tudom, hogy nem állok még készen erre. Annyi hibám van, és rengeteg szennyet kell még kitisztítanom a szívemből.

Ezek a *bhakták* olyan szép példát mutattak nekünk. Mi a fontos az utolsó időkben, mit szükséges tenni, és hogyan lehet túrni a megpróbáltatásokat. Ezeket mind hősieken bemutatták. Mikor leszek képes erre? Mikor fog végre jelentéktelenné válni számomra a testem? Mikor tudom majd kontrollálni az elmémet, hogy ne vágyjon érzékielégítésre? Csak imádkozni tudok e csodálatos *bhaktákhoz*, hogy legyenek kegyesek hozzám, egyszer hagy jussak el én is erre

a szintre. Én is tudjak majd Kṛṣṇára gondolni az utolsó pillanatban és a szent nevet énekelni. Rendkívüli tanítványaid csak a te kegyedből érhatték el ezeket az eredményeket, Guru Mahārāja. Kérlek, add a kegyedet, hogy fejlődhessek a lelki életben, hogy komolyan és elszántan gyakoroljam a Kṛṣṇa-tudatot, az utasításaidat pedig tegyem az életemmé és a lelkemmé.

Jelentéktelen szolgáló:
Prabhupādānuga Dāsa

PRĀṆA-VALLABHA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādānak és neked!

Az egyik zoomos *varṇāśrama* megbeszélésünkkel éppen vendégségben voltam. A házigazda és gyerekei rokonlátogatóba mentek, és én egyedül maradtam a kutájukkal, amit addig rám bízta. Mivel a védikus rendszerben a kutya érinthetetlennek számít, és mivel nem akartam, hogy megzavarja a gyűlésünket, megpróbáltam a négy lábút a webkamerám elől elrejteni. Hát nem sikerült. Akaratom ellenére megláttad, ahogy játszani kezd, ugrál és bele is vakkantgat a megbeszélésbe. Rendkívül kellemetlenül éreztem magam, de te nagyon kedvesen viszonyultál az állathoz.

Ekkor eszembe jutott a híres vers (*Bhagavad-gītā* 5.18):

*vidyā-vinaya-sampanne brāhmaṇe gavi hastini
śuni caiva śva-pāke ca paṇḍitāḥ sama-darśinaḥ*

Ezzel magyaráztam a kedvességet, hiszen te is, mint az alázatos bölcsek: igaz tudásotok révén egyenlőnek láttok minden élőlényt. Ez a szemlélet pedig további jó tulajdonságok alapja:

titikṣavaḥ kārūṇikāḥ suhrdaḥ sarva-dehinām

„Egy *sādhura* az jellemző, hogy türelmes, kegyes és barátságos minden élőlény-nyel szemben.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.25.21) És te *sādhuként* viselkedsz, erre volt példa az említett történet is.

Annyira büszke vagyok arra, hogy ilyen kiváló lelki tanítómesterem van! Biztos vagyok benne, hogy Śrīla Prabhupādát is nagyon elégedetté teszed szolgálataiddal és személyiségeddel. Megemlítettem néhány tulajdonságod, de te számtalan kiváló jellemvonással rendelkezel! A 21 jó tulajdonság megvalósításán felül példát mutattál az odaadó szolgálatban az elmúlt fél évszázadban. Kṛṣṇa iránt érzett odaadásod és transzcendentális tudásod évről-évre növekszik és mélyül.

Bár a *vāṇī* a fontosabb, mint a *vapu*, fizikai jelenléted is mindenki számára vonzó! Mivel *sādhū* vagy, társaságodban transzcendentális vágy ébred Kṛṣṇa szeretete és szolgálata iránt.

„Śivānanda Sena egy kutyát szabadított fel azzal, hogy transzcendentálisan bánt vele. Majd, amikor az Úr Caitanya találkozott ezzel a kutyával, az állat már megszabadult az anyagi feltételektől.

Számtalan eset van, amikor egy kutya amiatt, hogy egy *sādhū* társául szegődött, elnyerte a felszabadulást, mert a *sādhū* a legmagasabb szintű jótékony tevékenységet végzi, minden élőlény javát szolgálva.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.25.21, magyarázat)

Ezért hát Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura énekét idézve: *tumi ta’ ṭhākura, tomāra kukkura, baliyā jānaha more* (*Śaraṇāgati* 19) szeretném kifejezni vágyam, hogy olyan lehessen, mint egy kutya: hűségesen követhesselek és szolgálhassalak életről-életre!

Megjelenési napod alkalmából a legjobbakat kívánom!

Áldásaid kérve, maradok örökké hű kutyád:
Prāṇa-vallabha Dāsa

PREMA-KELI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon őszinte leszek hozzád, Guru Mahārāja. Egyáltalán nem panaszkodásnak szánom, de bármennyire is próbálom, úgy érzem, a jelenlegi élethelyzetemben, egész nap egy kisgyerekekkel, aki jelenlegi életkorából kifolyólag leginkább egy kis majomra emlékeztet, teljesen kizártnak érzem, hogy elmélyülten tudjak meditálni bármin is. (Tudom, régen sem voltam valami nagy jógi.) Annyira szerettem volna sok, minőségi időt eltölteni azzal, hogy leülök és rád gondolok, a lelki tanítómesteremre, örök jóakarómra, arra a személyre, akinek mindent köszönhetek az életemben.

Nem sikerült, de rengeteget imádkoztam Śrīla Prabhupādához, hogy segítsen nekem, hogy ennek ellenére képes legyek megfelelően dicsőíteni téged és írni neked egy szép Vyāsa-pūjā felajánlást.

Bizonyos értelemben, azt hiszem, hogy még sosem voltam ilyen távol tőled, mióta a tanítványod vagyok. A könyveid rengeteget jelentenek nekem, de mostanában nincs lehetőségem olvasni, vagy legalábbis nagyon keveset. Pedig rajtuk keresztül tudok igazán kapcsolódni hozzád, próbálom megismerni a hangulatodat, a személyiségedet. Így lehetek tanúja annak a leírhatatlanul páratlan odaadásnak, ami Rādhā-Śyāmához fűz téged, így ébresztesz vágyat arra, hogy megtanuljak imádkozni, elmerülni az isteni pár szolgálatában. Egyfolytában azon medítálok, hogy mikor jön el a nap, amikor végre elolvashatom a *Śaṅkalpa-kaumudī*t, és a *Vilāpa-kusumāñjalī*t. Aztán pedig újra a *Nava-vraja-mahimāt* és a *Kṛṣṇa Vṛndāvanā*ban többi részét és a kisebb könyveket is. Na jó, a *Nava-vraja-mahimāt* néha szoktam együtt olvasni Āśā-latā *mātājīval*. Minden alkalommal megbeszéljük, hogy felfoghatatlan, hogy ezeket a könyveket megírtad és elérhetővé tetted a számunkra. Úgy szoktuk csinálni, hogy mindketten három-három bekezdést olvasunk felváltva és nagyon sokszor nem tudjuk folytatni, nem tudjuk, hol tart a másik, mert annyira belemerülünk a hallottakba, hogy teljesen megszűnik a külvilág. Annyira gyönyörű, és annyira bensőséges, ahogy írsz, teljesen elmeríti az elmét Kṛṣṇában és az Ő kedvteléseiben. Én rettenetesen feltételekhez kötött vagyok, de még számomra is egyszerűen megszűnik az anyagi világ erre a kis időre, amíg velem vagy a könyveiden keresztül. Nem tudok betelni az írásaiddal és nem tudom eléggé dicsőíteni az emberfeletti erőfeszítéset, amit ezeknek a megírásába fektetsz. Hogyan fogom tudni valaha is meghálálni, hogy ennyi lemondást vállalsz csak azért, hogy még egy ilyen jelentéktelen személyt is, mint én, beengedj Kṛṣṇa, a *gopik* és a lelki világ megannyi csodájának legbensőségebb birodalmába.

De most elszakítva érzem magam ettől a páratlan ajándéktól, és igazából azt érzem, hogy nagyon nagy elkülönülésben kell végeznem a kötelességemet. Más szinteken kell megtalálnom a módját annak, hogy gyakoroljam, éljem a Kṛṣṇa-tudatot, egy olyan módon, ami elégedettséget okoz neked.

És még ebben a lelki élet szempontjából ideálisnak nem nevezhető helyzetben is a te kegyed az, ami az úton tart. Hiszen vannak dolgok, amiket nem lehet elfelejteni, amikből erőt meríthetek akkor is, ha a személyes társaságot, vagy a társulás egyéb formáit nélkülözni kell mostanában. Hiszen ott vannak az emlékeim, amikre igazából bármikor visszagondolhatok, nincs szükség hozzá sok időre. Hiszen hogyan felejtethném el a csodálatos személyiségedet, a humorodat, az erődet, azt a rengeteg tulajdonságot, ami miatt annyira hálás vagyok, hogy a tanítványod lehetek.

Az elkülönülés fájdalmas, de a szentírásokból tudjuk, hogy ez az, ami meg fogja tisztítani a szívünket, és végül elvezet a tökéletességhez. Śrīla Prabhupāda így ír (*Caitanya-caritāmṛta*, Ādi-līlā 4.108): „Akiket Śrī Caitanya Mahāprabhu lótu-szlába oltalmaz, azok megérthetik, hogy ahogyan Ő imádta elkülönülésben a Legfelsőbb Urat, Kṛṣṇát, az az imádat valódi módja. Amikor a távollét érzései nagyon hevessé válnak, az ember eléri azt a szintet, ahol találkozik Śrī Kṛṣṇával.”

Ha belenézek a szívembe, sajnos nem érzek elkülönülést Kṛṣṇától, mert még nem tudom tapasztalni az Ő jelenlétét, de mivel te ilyen kedvesen lehetővé teszed, hogy a társaságodban lehessünk, rajtad keresztül szép lassan megismerkedhetünk ezekkel a lelki érzelmekkel. *Sādhavo hṛdayaṁ mahyam* Kṛṣṇa ott van a szívemben, te pedig az Ő szívében, és Ő teljesíti a tiszta *bhaktái* vágyát. Így alázatosan reménykedem, hogy a kegyedből, a hátad mögül egyszer majd megtapasztalhatom ezeket a mindennél csodálatosabb lelki ízeket.

Kérlek, Guru Mahārāja, soha ne engedj el lótu-szlábad menedékéből.

Lányod és szolgád:

Prema-keli Devī Dāsī

PREMAMOYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Idén ünneplünk egy jeles évfordulót: 30 évvel ezelőtt megalapítottad Krisna-völgyet. Ez az esemény nagyon jelentős változásokat hozott az egész magyar *yātrā* életében.

A *Nava-vraja-mahimā* elején azt írod, hogy a budapesti templom után egy farm elindítása is szerepelt a haditervedben, aminek területét 1993-ban sikerült is megtalálni. Ananta-śeṣa elhelyezésekor említetted, hogy a célod a *varṇāśrama* társadalmi rendszer megalapítása, és az egyszerű életmód, emelkedett gondolkodás bemutatása a mindennapokban.

Emlékszem, amikor 1994 nyarán segítettem a templom falainak döngölésében, nap mint nap jöttél és megnézted, hogyan halad az építkezés, miközben lelkesítettél bennünket. Akkor még nem tudtam, hogy a kegyedből egyszer majd itt élhetek.

Életre szóló emlék, amikor tiszta odaadásod révén meghívtad Rādhā-Śyāmát ide, és habár még nem voltak beavatva, de lehetőségünk volt fogadni Őket miközben ránk záporozták kegyes pillantásukat, amikor a templom előtt végig néztek a *dhāma* lankáin és az Őket ünneplő *bhakták* seregén. Szem nem maradt szárazon azon a felejthetetlen napon.

1995-ben csatlakoztam az egykori szolnoki templom csapatához, hogy a *saṅkīrtanából* befolyó adományokkal segítsük az építkezést. A beavatás rákövetkező évében 13 maratonunk volt, amin keresztül a hatalmas megpróbáltatások mellett gyakran megkaphattuk a lehetőséget, hogy személyesen is találkozzunk veled. Kitörölhetetlen emlék, amikor a *mūrtik* beavatása kapcsán megpillanthattuk Őket immár a templomszoba oltárán! Ezzel együtt megnyilvánították lelki lakhelyüket, Vṛndāvana-dhāma másolatát. Akkor aláírtuk a Rādhā-Śyāma szerződést, amelyben tízezer évre elköteleztük magunkat az Urak szolgálatában.

Nagyon kiemelkedő *mūrti*-imádatot vezettél be, ami immár világhírű, és amit azóta is egyre fejlesztesz. Ezáltal az isteni pár még vonzóbban és csodálatosabban válik láthatóvá mindenki számára, nap mint nap.

Néhány évig a fesztiválok jelentették számomra a közvetlen kapcsolatot Rādhā-Śyāmával, miközben nyomon kísértük, hogyan fejlődik a mezőgazdaság, a tehénvédelem, az oktatás a *gurukulában* és sok minden más, ami a *varṇāśrama* társadalomépítési részét képezte.

Aztán 2003-ban immár családotól lehetőségünk nyílt leköltözni előbb a faluba, majd két és fél év múlva Krisna-völgybe. Rendszeresen megköszönöm, hogy itt élhetek és szolgálhatok, habár nem vagyok méltó rá, de kegyedből szeretném megvalósítani.

Hatalmas változás volt, amikor a Vraja-projekt keretében hatalmasombok emelkedtek, tavak teltek meg nektári vízzel, s pavilonok koronázták meg Rādhā-Śyāma addig is gyönyörű lakhelyét.

Egy újabb csodálatos fordulatot jelentett, amikor feltártad szíved rejtett titkát, és írott formában is közkinccsé tetted mindannyiunk számára a *Nava-vraja-mahimāt*. A *dhāma* általad immár nekünk is láthatóvá vált, és ha jártunkban-keltünkben emlékezünk a szent helyeken történő kedvtelésekre, akkor a *smaraṇa* nektáróceánjában találjuk magunkat. Azok a *parikramák*, amiket itt vezettél, szintén mind felejthetetlen élmények.

Azóta sem lankadt ez a folyamat, szentélyek jelzik az épületek előtt, hogy milyen lelki hely található ott, legutóbb pedig az egyik legbensőségesebb kedvtelés színtere, a Sevā-kuñja vált láthatóvá számunkra.

Az ISKCON-ban egyedülálló módon úgy kiépítetted a *varṇāśramát*, ahogyan azt Śrīla Prabhupāda elindította. Nem csak *brahmacārik*, hanem családostok is tudnak önkéntes vagy misszionárius életet követve itt élni, s közben nevelni a jövő nemzedéket.

Odaadásod révén mindenhol ismerik Krisna-völgy és a magyar *yātrā* eredményeit, minden nap csodálják Rādhā-Śyāmasundara gyönyörű formáját, messzi országokból látogatnak el ide *bhakták*, hogy élőben is láthassák ezt a gyönyörű helyet, amit 30 éve megalapítottál.

Örökké hálás vagyok érte, hogy részese lehetek ennek a csodának, amit most a 30 éves Krisna-völgyként ünnepel a világ.

Guru Maharaja, *ki jaya!*

Szolgád:

Premamoya Dāsa

PR̥THVĪ-PATĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

Ebben az anyagi létben ritka nagy kincs, hogy valakinek lelki tanítómestere legyen. Egy olyan lelki tanítómester menedékében élni, aki a *gaṇḍīya vaiṣṇava* vonalat képviseli, még ritkább.

Az viszont igazán egyedi és különleges, hogy a te társaságodban lehetünk, Guru Mahārāja. A közeledben lenni olyan, mintha a lelki világban lennénk.

Sokan keresik, kutatják vagy üldözik a boldogságot, de nem találják sehol. Sajnos sokszor én is ebben a csapdában vergődöm. Amikor azonban meghalok a hangod, vagy olvasom az általad írottakat, akkor nagyon gyorsan eloszlik a félelmem. Megnyugtat az, hogy a tanítványod vagyok és az, hogy te vagy a lelki tanítómesterem!

Köszönök mindent!

Boldog születésnapot!

Szolgád:

Pr̥thvī-patī Dāsa

PRIYA-BHĀṢINĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Isteni megjelenésednek!

*siddhir bhavati vā neti saṁśayo 'cyuta sevinām
niḥsaṁśayas tu tad bhakta paricaryāratātmanām
kevalam bhagavat-pāda-sevayā vimalam manaḥ
na jāyate yathā nityam tad bhakta-caraṇārcanāt*

„Kétkedhetünk abban, hogy az Istenség Legfelsőbb Személyiségének szolgálja eléri-e a tökéletességet, de egyáltalán nem kétséges, hogy azok, akik ragaszkodnak *bhaktái* szolgálatához el fogják érni a tökéletességet. Az ember elméje nem tisztul meg annyira, ha a Legfelsőbb Úr lótuszlábait szolgálja, mintha *bhaktái* lótuszlábait szolgálja.” (*Caitanya-bhāgavata*, Ādi-khaṇḍa 1.10, magyarázat)

Amikor Mādhavānanda Prabhutól hallottam ezt a verset, nagyon örültem, és szomorú is lettem. Örültem a hatalmas jó szerencsémnek, amit fel sem tudok fogni, hogy egy ilyen különleges, tiszta *bhaktája* az Úrnak, mint te, jelen van ebben az univerzumban, ezen a bolygón, a kis Magyarországon és az életemben is. Nagyon hálás és boldog vagyok, amiért elfogadtál tanítványodnak, és mindig törekedni fogok, hogy egyszer majd azzá is válhassak!

Annyira szép látni és tapasztalni, mennyire tökéletesen követed Śrīla Prabhupādát, és ez engem is erre inspirál, hogy így tegyek. Nem csak hűen követed, de az a méltóság, ahogy jársz, ahogy ülsz, ahogy beszélsz, énekelsz, vagy csak nézel, ahogy *prasādát* tisztelsz, az a tisztaság, ami sugárzik belőled, és az eltökéltség, hogy számodra nincs lehetetlen... Mindenben annyira hasonlítasz Śrīla Prabhupádára! Olyan, mintha Śrīla Prabhupāda rajtad keresztül is megnyilvánulna.

Nagyon egyszerűen csak ragaszkodni kell lótuszlábad szolgálatához, nagyon komolyan, mint még semmi máshoz ezen a világon.

Ó, jaj, milyen szerencsétlen is vagyok, hogy nem tudlak megfelelően értékelni! Imádkozom az édes Uraimhoz, áldjanak meg, hogy igazán, teljes figyelmemmel tudjalak hallani, értékelni, tisztelni, szolgálni és szeretni!

Törekvő szolgád:

Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī

BHAKTIN PRIYANKA SINGH

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-
pracāriṇenirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

Hare Kṛṣṇa Dearest Beloved Guru Mahārāja!!

Please accept my humble obeisances onto the dust of your divine lotus feet! All glories onto you on your most auspicious appearance day of Vyāsa-pūjā! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your divine grace!

Guru Mahārāja, I am fortunate to say that my day begins and ends with my paying obeisances to you, along with chanting your *praṇāma-mantra*. I have a photo of you in my living room, as well as on my altar, and the memory of you in my heart. I think of your instructions all the time and endeavour to follow them.

My chanting has become much better, and more meaningful. Your causeless mercy upon this fallen soul has made it so. In most of your lectures you mention the importance of reading Śrīla Prabhupāda's books. I read the *Bhagavad-gītā* on a regular basis. In addition, I started reading Vyāsadeva's *Śrīmad-Bhāgavatam* in my local *saṅga*. I am also reading your vlogs, compiled in the book *The Swami on Life in a Faltering World*. Thank you Guru Mahārāja for this compilation. I have now made a practice of reading one vlog every day, and follow up by meditating on it. I love all your vlogs, lectures, and ecstatic *kīrtanas*. My life would have been meaningless and stressful without them. In addition, I listen to Śrīla Prabhupāda's lectures as a part of your instruction.

In our most recent disciple meeting your instructions were, 'Don't waste time'. Birth is rare, and most rare is to become a devotee. This message is now engraved on this most fallen soul. With your mercy, I have started to reflect on my time management, as I wish to progress in my spiritual journey.

Your mercy is immense. You not only take care of the disciple, but also of the disciple's family.

I am the mother of three-year-old twins, Rādhikā, and Pārtha. The first time I brought my children to you at Bhaktivedanta Manor, your words were:

“Don’t send them to a normal school, send them to Kṛṣṇa-Avanti, and be an example to your children.” You also mentioned that my children will learn from my devotional practice at home.

By your grace and blessings, through my own practice I am endeavouring to bring them into a Kṛṣṇa conscious atmosphere. Every Sunday, I take them to Coventry’s ISKCON temple. I was reading The Art of Kṛṣṇa Consciousness Parenting, and that was a ray of light, showing me what parenting should be. I am now focusing 100% on my children. I want them to understand the purpose of this life, and with your unlimited compassion and blessings I am trying to give them something which will not die, and that is *kṛṣṇa-prema*.

Only by your blessings do my children know the mahā-mantra, which they chant a few times a day. They love dancing in kirtans, and have memorised the bhajana – *nādīyā-godrume nityānanda mahājana*, just by listening to it a few times. They have also memorised a few lines of Nṛsimha-mantra. Both do daṇḍavats to Vaiṣṇavas when they see them in *dhotī* and *kūrta* with *tilaka* on, although I do need to prompt them sometimes.

Only by your mercy did my brother Santoṣa from Wales start chanting sixteen rounds. He only met you once, with his daughter, Tanīśā. It is by your presence and grace that he reformed, so much so that he got the taste for the holy name.

My children, my brother, and myself are not worthy of anything. Only by your grace and causeless mercy, Guru Mahārāja, could we do what we are doing. We are nothing to even talk about your grace. It is you, Guru Mahārāja, who has given us the opportunity to say something about you.

No matter how much I thank you, it is not enough. I am eternally indebted to you for your blessings and the causeless mercy showered on me and my family.

I look forward to doing more, but in my current situation with two little ones, my focus is on my children and myself. I come from Redditch, Worcestershire, and I feel fortunate that you served as president at Caitanya College, Worcester. Please bless me Guru Mahārāja, so that with the help of my children and other Vaiṣṇavas nearby I may spread the mission of Śrīla Prabhupāda in Worcestershire.

I hope to serve you in any way I am able during your next visit to the UK, and I will continue serving you as you spread the mission of Śrīla Prabhupāda.

Please forgive me for any offences made in this offering, and for not glorifying you anywhere near enough.

Once again, on your appearance day, I would like to sincerely express my gratitude to you. I must beg you to continue bestowing your unlimited and causeless mercy upon this very fallen soul.

Your insignificant servant,
Bhaktin Priyanka Singh

PUNḌARĪKA DĀSA

Priya and Pūjya Gurudeva

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to your bhajana, all glories to your service, and all glories to your nurture of and support for Śrīla Prabhupāda's family.

It was incredibly special this year to have the opportunity to meet you in Watford and thank you for the time and care with which you continue to water our flimsy devotional creeper. One drop of your mercy goes a long way especially when your personal spiritual family continues to expand and develop under your expert umbrella.

I am more encouraged than ever in chanting, reading, studying, discussing and writing. You are the source of all that encouragement, without which I would never make any progress and stand no chance of becoming Kṛṣṇa conscious.

The peaks and troughs of time here are still infrequently turbulent; so things are generally steadier. Fortunately, this creates a more stable environment for maintaining progress.

The regular study of your books has been the success of the past year and I will not be alone to bow down in gratitude and respect for the 'Himalayan' task that you undertook in preparing these books for our education and understanding. I am particularly grateful having started writing, which has allowed me to appreciate the sincerity, depth and focus required.

You have seen the truth and I beg that you always be there to guide me.

Your servant,
Puṇḍarīka Dāsa

PUŠKARIṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor e sorokat írom neked, már hónapok óta messze vagy, Māyāpurban. Hozzászokhattam volna ehhez, hiszen minden évben ellátogatsz Indiába, de mindig olyan más az élet nélküled. Tudom, hogy a lelki tanítómester sosem hagyja el a tanítványát, ha az követi az utasításait, és azt is, hogy a *vāṇī*, a tanítások betartása fontosabb, mint a *vapu*, a fizikai társulás.

Nagyon szerencsés vagyok, hogy az elmúlt évek alatt annyi időt eltölthettem a közeledben, és olyan sok lehetőségem volt személyesen hallani tőled és szolgálatot végezni. Sok *bhakta* van, akinek nem adatik meg, hogy a lelki tanítómesterével személyesen társulhasson. A ti generációtoknak, Śrīla Prabhupāda tanítványainak gyakran csak néhány alkalommal volt lehetőségetek találkozni mesteretekkel. Mégis, megértve az ő vágyát, tiszta odaadásotokkal képesek voltatok szolgálni a vágyát és terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot minden nehézség és akadály ellenére. Számomra felfoghatatlan és lenyűgöző ez a hűség és elkötelezettség.

Śrīla Prabhupāda tanítványai közül a legtöbben ilyen tisztaszívű tanítványok. Ebben a korábbi vélekedésemben megerősített, amikor tavaly volt szerencsém többekkel találkozni. Ugyanakkor ezek a beszélgetések azt is megmutatták, hogy milyen kiemelkedő a te elhivatottságod és eltökéltséged, mellyel Kṛṣṇát és Śrīla Prabhupādát szeretnéd adni az embereknek.

Minden tanítvány egy kicsit elfogult a lelki tanítómesterével szemben, és saját mesterét tekinti a legkülönlegesebbnek. Nekem is nagy boldogság volt hallanom, ahogyan istentestvéreid dicsőítenek, mosolyogva vagy éppen könnyes szemmel mesélnek rólad. De tudtam, hogy ez nem nekem, a tanítványnak szól, hanem ők valóban ilyen különlegesnek, Prabhupāda igazán odaadó, meghódolt és vizionárius tanítványának látnak téged. Mivel azok a *bhakták* mondják ezt, akik évtizedek óta ismernek, biztosan igazuk van.

Rūpa és Sanātana Gosvāmī szavai jutnak az eszembe, amit Śrī Caitanya Mahāprabhunak mondtak az első találkozáskor: „Nagyon bánkódunk amiatt, hogy alkalmatlanok vagyunk kegyed elnyerésére. Mégis végtelenül vonzódunk

Hozzád, mert hallottunk transzcendentális tulajdonságaidról. Valóban olyanok vagyunk, mint a törpe, aki a holdat akarja megkaparintani. Noha teljesen alkalmatlanok vagyunk rá, elménkben már ébred a vágy, hogy kegyedben részesüljünk.” (*Caitanya-caritāmṛta*, Madhya-lilā 1.204–205)

Rūpa és Sanātana Gosvāmī vágynak arra, hogy elnyerjék az Úr kegyét – én azonban úgy érzem, hogy már eddig is olyan sok kegyet kaptam, és ezt nem érdemeltem meg. Köszönöm, hogy eljöttél és kimentettél az anyagi létezésből. Köszönöm, hogy Śrīla Prabhupāda nyomdokait követve megmutatod az élet legmagasabb rendű tökéletességét és elvezetsz hozzá. Köszönöm a könyveidet, a tanításaidat, a nektári *bhajanákat*, a szent *dhāmát*, a *mahā-mantrát*, az Urak elhívását, a türelmedet, a bizalmadat. Tudom, hogy minden tettered csak azt célozza, hogy minél többen részesüljenek ezekben a kincsekben.

Kérlek, bocsáss meg a sértéseimért és hogy nincs mit felajánlanom. Még mindig az útban állok, de remélem, egy napon képes leszek félreállni és hasznos tagja leszek a *vaiṣṇavák* közösségének. Boldog születésnapot és jó egészséget kívánok neked.

Szolgád:

Puṣkariṇī Devī Dāsī

RĀDHĀ-DĀMODARA DĀSA

*etad eva hi sac-chiṣyaiḥ
kartavyaṁ guru-niṣkṛtam
yad vai viśuddha-bhāvena
sarvārthātmārpaṇaṁ gurau*

“In order to repay the debt to the divine master (guru), the only thing a sincere disciple should do is offer everything he has, including his very being, favourably in the eternal service of his guru.” (*Bhāg* 10.80.41)

Dearest Śrīla Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, Jaya Śrīla Prabhupāda!

Guru Mahārāja, in your divine presence, I feel the supreme personality of Godhead, Śrī Kṛṣṇa. When I leave your company, that transcendental connection begins to evaporate. I feel dull, dirty and depressed. Yet despite *māyā*'s alluring efforts, I try to stay affixed, meditating on your immaterial physical presence. I try to hang on to the scent of sandalwood that imbues the air around you. I try to lose myself in the olive complexion of your soft shining skin decorated with *candana* and *tilaka*. My mind sees the glistening of your flowing cloth, reflecting a hue of saffron to everything around. I close my eyes and try to hear your soothing sonorous voice which pierces through the thick coating of ignorance around my heart. The fatherly combination of your raised eyebrows and softening smile brings an overwhelming comfort that your shelter will keep me fixed on the path of *bhakti*. Lastly I envision you walking, hand in cane, noble, at peace, realised — the world around you stopping to notice and paying their respects. The whole picture brings me comfort, security and an instant connection to the eternal. Our acharyas tell us *vāṇī* is more important than *vapu*. It's what you tell us. But I must confess, I am utterly attached to your physical presence and when deprived of it, any taste for *bhakti* I have accrued dries to dust. I know this is not what you want to hear. But it's the truth. I need to be with you, for the sake of my soul. For the sake of my Kṛṣṇa Consciousness.

You once said we are not just Vaiṣṇavas, we are Gauḍīya Vaiṣṇavas — Vaiṣṇavas who know Kṛṣṇa through Mahāprabhu. You elaborated — we are not *just* Gauḍīya Vaiṣṇavas but we are *prabhupādānugas* — receiving the culture and practise of Gauḍīya Vaiṣṇavism through the way in which His Divine Grace has packaged it for us. And I humbly add, your followers are further blessed Guru Mahārāja, to receive all that has come before us, encased in the most beautiful way, cooked by Śrīla Prabhupāda and seasoned by you. It is only *that* Kṛṣṇa Consciousness that I want to taste.

I quote a line from your own Vyāsa-pūjā offering of 1987: “Haunted by my own ghosts, tears in my eyes, the only one hope, that you have not given up on me.”

My hope is similar — that you haven't given up on me. Despite my lack of qualification, lack of sincerity and lack of humility, you continue to give me your mercy. This is my greatest wealth and all I have to live for.

Begging at your lotus feet to remain your follower both in spirit and in person,

Your servant and son, Rādhā-Dāmodara Dāsa

RĀDHĀ-GOVINDA DĀSA

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

During your 2022 September visit to Bucharest, I told you about the dream of one of our lady disciples here who saw Śrīla Prabhupāda directing her to finding us and helping us in our preaching activities. You were so inspired by that wonderful story that you recorded a separate podcast. At the airport when you were leaving back to Budapest, I told you that I also once had a dream about Śrīla Prabhupāda, a dream that changed and revived my spiritual life. I had no time to tell you all the details, but you said that I should write these dreams down in order to not forget them. So, not only to fulfil this order but also to express my gratitude to you and to Śrīla Prabhupāda, I feel that it will be appropriate to briefly describe this dream and its consequences upon my spiritual development, here in this Vyāsa-pūjā offering.

In 2003 I had to deal with the greatest crisis of my life – the fall-down of my former spiritual master. I felt like a street dog, an abandoned orphan, a homeless and shelter-less, lonely person... One night during that extremely difficult time I had a dream. I saw how my former guru who instead of his devotional attire was wearing non-devotional clothes, was chasing me away from him, and at the same time he was indicating with his hand to turn and look back. While crying, I finally looked back and to my surprise, I saw you. Shining in your beautiful *sannyāsa* clothes and smiling, you extended both of your hands towards me, and were gesturing for me to come to you. That dream was one of those vivid dreams in which you feel the temperature, colours, sounds – it was very real.

That morning after getting up from bed, I felt a need to urgently check my email. In my email box I saw a forwarded resignation letter from my former guru to the GBC. That letter was accompanied by a short personal message in which he wrote: “You were one of my dear disciples, but because of some of the problems you are aware of, I will not be able to serve you anymore as your spiritual master. Your service to me was not useless, but from now on you should take shelter of Śrīla Prabhupāda and develop your relationship with one of his true representatives...”

Before the above happened, I already met you a few times at the Russian Sādhū-saṅga festivals. I was enchanted by your deep lectures, inspiring books and by the fact that you were very kind and personal with devotees. This led me to develop some trust in you and with this little faith some hope sprouted in my heart. Still, the pain of being betrayed and abandoned by my former *dikṣā-guru* made my days dark, gloomy, and uncertain.

Beside the above happening, around the same time I had to confront another challenge. One of the leaders of the Russian Gauḍīya Maṭha sent me a message in which he invited me to join his organisation. He assured me that if I leave ISKCON and officially accept membership in their institution, they would give me a *sannyāsī* position, will provide me with financial resources, a team of assistants, and a zone to preach in.

For a few months I felt tempted to accept this proposal and I was thinking back and forth about what direction I should take. Of course, I understood well enough that I was not yet ready to take *sannyāsa*. But besides the pain caused by my guru's fall-down, ISKCON gave me many other reasons and justifications for leaving. Our local and worldwide ISKCON movement gave me numerous reasons to constantly question and re-evaluate my role and my relationship with our organisation. So, the pain and subsequently my doubts in ISKCON were too profound, and I was practically on the verge of leaving and cancelling my affiliation with Śrīla Prabhupāda's movement.

Then, one night, by Kṛṣṇa's mercy I had another dream. This time I saw Śrīla Prabhupāda smiling and shining in a dark room. Śrīla Prabhupāda kindly looked at me and softly told me that from now on he will personally guide and protect me. So, I should not abandon him. He promised that very soon the situation would change and that I would find some consolation...

Then shortly after that dream, I received a call from you. To my great surprise you said that you remembered me since our last meeting at the Russian Sādhū-saṅga festival, and that being worried about me you asked your servant to find out my phone number. So, you wanted to talk to me and find out how I was doing. I was frank with you and admitted that I was not spiritually well and that I was currently dealing with a lot of doubts, uncertainties, and consequently choices that needed to be made.

You started to call me from time to time. Step by step because of your calls, concern and kindness, and also the care of other senior Vaiṣṇavas like H. H.

Nirañjana Swami, and most importantly because Śrīla Prabhupāda personally promised to guide me, I decided to stay.

Actually, that vivid dream about Śrīla Prabhupāda made me understand that my relationship with ISKCON is not based so much on my affiliation to an organisation, but that it is based on a personal relationship with Śrīla Prabhupāda. Since then, because of my re-evaluation of things, Śrīla Prabhupāda was not any longer just a picture or a name starting with “His Divine Grace” -- he became alive, a real person, one with whom I can have a heart-to-heart relationship.

Then I had to pass another test. During another Russian Sādhū-saṅga festival, I asked you to kindly accept me by reinitiating me and giving me again the holy name and the *dīkṣā-mantras*. You responded with a firm “no”, and explained that you did not want to initiate devotees from countries you do not visit on a regular basis.

I was horrified and devastated. I felt again like a homeless vagabond... All those talks from our senior ISKCON leaders saying that there is no real need for re-initiation and that it is sufficient to build a *śikṣā* relationship with Śrīla Prabhupāda, did not sound convincing or consoling to me. I felt that without officially accepting the *anugāya* of Śrī Guru, and without recommitting myself and reconfirming my vows, I would probably transform from an active aspiring *sādhaka* to a pious, passive householder in our movement.

I thank my lucky stars that one day, seeing me depressed and devastated, H. H. Nirañjana Swami asked what was happening with me. I told him that you did not want to accept me as your initiated disciple. Nirañjana Mahārāja took me by the hand and said: “Okay, let us go together to Śivarāma Swami’s house and I will talk with him on your behalf.” We came to your house, where I was told to wait at the entrance. After two hours or so the both of you came out of the room laughing and talking, and then seeing me you casually and compassionately said: “All right, I will give you initiation.”

Some years later, some devotees asked me why I did not take re-initiation from H. H. Nirañjana Swami, since he was always very kind to me and knew me from the first days of my joining the movement. My reply to them was that H. H. Nirañjana Swami will always remain a beloved senior Vaiṣṇava *śikṣā-guru*, who like a loving mother is always able to listen to me and console me. But I felt that I needed the guidance of a loving father who, with his weight and

authority, would be able to cut through my false ego, and who will train me to become accountable, submissive, obedient, disciplined, and self-controlled.

So, after your talk with Nirañjana Swami, in 2005 you gave me my new name, my new beads, and the *gāyatrī-mantras*. One day, feeling inspired that I was no longer an abandoned orphan, in my overwhelming enthusiasm I decided to express my gratitude and appreciation to your disciples – my new wonderful godbrothers and godsisters. So, I told you:

“Dear Guru Mahārāja, thank you so much for educating such beautiful devotees. I am so happy to be a part of my new family of so many intelligent, creative and devoted godbrothers and godsisters.” You looked at me sternly. Perhaps perceiving some seeds of pride, arrogance and a separatist mentality (*prthag-bhāva*), you kindly decided to remove those *anarthas* right on the spot. After a pause with a calm but deep voice you firmly said: “All the devotees in ISKCON are your godbrothers and godsisters.”

In the following years, as a result of your timely surgical operations, I completely revitalised my perception of our movement and developed a balanced feeling of appreciation for my godbrothers and godsisters as well as for all the devotees in our movement, for whom Śrīla Prabhupāda is our common grandfather.

Then after some time, once visiting Budapest temple, I asked you another question: “Guru Mahārāja, there are so many projects in ISKCON, so many programs, and different devotees around the world are using different styles of preaching. Which of them is the most efficient and important?”

You again gave me one of those compassionate and stern glances and said: “All projects are important and to be efficient in spreading our movement we should use all possible preaching styles and strategies!”

Your kind reply again smashed my tendency to perceive duality of black and white, good and bad, “my” and “theirs”, “me” and “them” etc.

As a result, I understood that in my humble attempt to serve Śrīla Prabhupāda’s mission, I will have to find an intelligent balance between different approaches according to *kāla*, *deśa*, *pātra*, and that I have to use all the weapons that Śrīla Prabhupāda left us in his arsenal such as book distribution, food for life, street chanting, counselling and taking care of devotees, “bridge” preaching, communications, community building, etc. Every project and preaching style, be it traditional or not, is important, and when we keep it all in proper balance it will contribute to the spreading of Śrīla Prabhupāda’s preaching mission.

In his wonderful book *Śrī Bhaktisiddhānta Vaibhava*, H. H. Bhakti Vikāśa Swami describes how despite Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī's full involvement in preaching, and his striving to keep his followers united, at some point, a serious misunderstanding arose between some of his leading disciples, from which two groups emerged. One centered around Kuñja-bihārī Prabhu, the main manager of the Gauḍīya Maṭha, and the other aligned with Ananta Vāsudeva Prabhu.

Kuñja-bihārī was ever busy with financial, legal, and other administrative concerns, and despite being well versed in Gauḍīya *siddhānta*, he did not appear as spiritual as Vāsudeva Prabhu, who was constantly rapt in *kīrtana*, writing, studying, and explaining *śāstra*. Kuñja-bihārī Prabhu and Ananta Vāsudeva Prabhu had significantly different perspectives on how to best serve the mission. Vāsudeva Prabhu's associates, mostly intellectuals producing publications, emphasized purity through intensive *bhajana*. Kuñja-bihārī's supporters dealt primarily with matters such as innovative preaching, collecting funds and establishing *maṭhas*, tended to consider the other group as mere theoreticians doing little of practical value.

These different approaches led to considerable strain, yet the differing parties remained united and mutually respectful on the platform of service to their master. Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura explained, "the scholarly group was serving his *vāñī* (instructions) and the worldly-active group his *vapuḥ* (body); although both were required, *vāñī* was paramount, for *vapuḥ* was meant to facilitate *vāñī*."

Reading this passage from the above-mentioned book I was thinking about you. For me you will ever remain the best example of a broadminded preacher who is able to combine both these approaches. From one side you remain constantly rapt in your internal *rāgānuga-bhajana* - singing *kīrtanas* in deep prayerful moods, writing devotional books describing Rādhā-Śyāma's pastimes, studying, worshipping the deities and giving many wonderful seminars in which you teach *tattva-siddhānta*.

On the other hand you are one of the most gifted managers in our movement, a spiritual visionary and leader who is efficiently spreading Kṛṣṇa consciousness using all possible innovative modern methods.

Our teachers at the GBC College often repeated to us the idea that a spiritual organisation which is not able to do a constant environment scan, which is not able to adjust according to the new time, place and circumstance, will

be doomed to stagnation and extinction. This ability to adjust the form but to maintain the essence is described in *Śrīmad-Bhāgavatam* as the quality of *deśa-kāla-vibhāgavit*. Śrīla Prabhupāda explained the essence of this quality in his purport to *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.9.9 as follows:

“All the great *ācāryas* or religious preachers or reformers of the world executed their mission by adjustment of religious principles in terms of time and place. There are different climates and situations in different parts of the world, and if one has to discharge his duties to preach the message of the Lord, he must be expert in adjusting things in terms of the time and place.”

I also appreciate very much your ability to keep a proper balance between being soft and caring and at the same time when necessary, to chastise and discipline your disciples. This fine balance is described by Cāṇakya Paṇḍita in his *Nīti-śāstra* as the balance between *lālayet* and *tādayet*

*lālayet pañca-varṣāṇi
daśa-varṣāṇi tādayet
prāpte tu ṣoḍaśe varṣe
putraṁ mitravad ācaret*

In the first years of his education a student receives a lot of *lālayet* – care, love, hugs, and appreciation for whatever little progress he does. And then after maturing in their education, the teacher applies the *tādayet* by being strict and demanding with his disciples. In this way, the students learn accountability, submission, obedience, cooperation, discipline, obedience, self-control and all other good qualities.

I remember on one occasion in New Vraja-dhāma’s temple room seeing you alone before the Deities of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. With your right hand you were chanting *japa* and from time to time you were looking at a small notebook that you kept in your left hand. I had the audacity to quietly approach you and ask, “What is that notebook that you are looking at during your *japa*?” You told me that this is your sloka /prayer book, which helps you to remember, meditate on and pray to Rādhā-Śyāma. I then proceeded to ask you if I too should learn some slokas like that. You said: “Yes, but for the time being your main meditation sloka should be: *trṇād api sunīcena taror api sahiṣṇunā*.”

Dear Guru Mahārāja, joining my palms, feeling myself lower than a blade of grass, trying to be as forbearing as a tree and one who gives due honour

to others without desiring honour for himself, as well as meditating on your image of a courageous British soldier with the kind heart of a Bengali mother, I bow down to you, my eternal master and pray:

O dearest servant of the servant of the lover of Varṣaṇā's princess! You have opened my eyes with transcendental knowledge, you uprooted my heart's impurities and anxieties, you balanced my extremist mind, you pointed the way to Goloka, and have given me the lotus feet of Rādhā and Śyāmasundara as my goal in life. To you I offer my heartfelt obeisances. May the philosophers' stone of your mercy transform my journey through the hills and vales of this world into a divine passage from the jungle of conditional life to the blossoming groves of eternal Vraja.

There is no friend, guide, father or deity superior to Śrī Guru and no gain better than Śrī Śrī Guru and Gaurāṅga's grace.

śrī śrī guru-carāṇebhyaḥ namaḥ

śrī śrī gaura-candrāya namaḥ

śrī śrī rādhā-kṛṣṇābhyām namaḥ

Your humble servant

Rādhā-Govinda Dāsa

RĀDHĀ-KĀNTA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Ez az év egy jelentős évforduló a magyar *yātrā* életében, ugyanis idén fogjuk ünnepelni Új Vraja-dhāma megalapításának 30. évfordulóját. Amikor még szinte minden *bhakta brahmacārī* volt a *yātrāban*, arról beszéltél, hogy kell egy farmközösség, ahol a *grhasta bhakták* élhetnek. Ekkor még nem sokan gondoltuk, hogy erre szükség lenne, úgyis mindenki *saṅkīrtanázni* fog. Te előre láttad, hogy mire lesz szükségünk ahhoz, hogy mind a *yātrā*, mind a *bhakták* fejlődni

tudjanak. Krisna-völgy a magyar *yātrā* legfontosabb projektjévé, „lelki fővárosává” nőtte ki magát, Rādhā-Śyāmasundarával a középpontban. A *bhakták* számára is a legnagyobb közösségé nőtte ki magát Krisna-völgy.

Előrelátásoddal fokozatosan építetted fel Krisna-völgyet egy birkalegelőből és szántóföldekből induló helyből, ahová 30 éve három *bhakta* költözött először, mára az egész világon elismert közösséget építettél. Krisna-völgy nemcsak egy farmközösség, hanem egy zárandokhely, egy prédikáló központ és egy templom egyszerre. Itt minden tevékenység, ami történik nagyon magas szinten zajlik. Ez mind azért tudott megvalósulni, mert arra tanítod a *bhaktákat*, hogyan végezzék tökéletesen a szolgálatukat Rādhā-Śyāmasundarának. Személyes példáddal tanítod nekünk, hogy hogyan végezzük a lelki gyakorlatainkat és a szolgálatunkat. Mára Krisna-völgy egy olyan helyé vált, ahol a bölcsőtől a koporsóig mindenki tudja végezni a szolgálatát Rādhā-Śyāmának.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy itt lehetek és szolgálhatom lótuszlábadat. Köszönöm, hogy vezetsz a lelki élet rögzös útján, és kérlek, nézd el a hiányosságaimat. Szeretném, ha továbbra is szolgálhatnám lótuszlábadat.

Szolgád:

Rādhā-kānta Dāsa

RĀDHĀ-KṚṢṆA DĀSA

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year has passed by. You wrote books, made videos, gave lectures, took care of your health, and continued your *sādhana*, which you have followed for decades. You did all this and more. What did I do? Oh, there is one thing: you got older and so did I.

*yad yad ācarati śreṣṭhas
tat tad evetaro janah*

*sa yat pramāṇam kurute
lokaś tad anuvartate*

“Whatever action a great man performs, common men follow. And whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues.” (*Bhagavad-gītā* 3.21)

Last year was challenging, eventful and interesting. We are post COVID, but caught in the middle of the Ukraine-Russia war, with energy prices and inflation sky rocketing. Elections took place in Hungary, an earthquake shook Turkey, and devotees, even my generation of devotees, fell sick and left their bodies. Moreover, ISKCON has never been more divided. I tried to cope as your successor in the GBC role, but when I was diagnosed with cancer I had to go through all sorts of medical procedures. In the middle of such a crisis, most of us wish for one thing--a fixed point, a pole star, stability no matter what. For me that is Śrīla Prabhupāda’s teachings.

But we also need something else. To cross the ocean of material existence we need the guru; while he is the captain of the ship we boarded, the ship itself is the guru. The anchor is the guru’s character, through which he shows how to stay fixed in place, even in stormy weather; the rudder is his care for disciples, by which he navigates a person through troubled waters; the sail is his spiritual practice, by which he moves the ship towards the desired destination; the “crow’s nest” is his vision, by which he observes the way, directs the disciple, and warns him of possible drifts and their subsequent effects.

To me, you are this guru. Your ship has anchor, rudder, sail, and crow’s nest. Your eyes are always on the pole star, on Śrīla Prabhupāda’s teachings, and thus we, who are on this ship, can trust that we are travelling in the right direction.

Thank you, Mahārāja, and thank you for allowing me to be your *śikṣā* disciple.

Your servant,
Rādhā-Kṛṣṇa Dāsa

RĀDHĀ-DYUTI DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances unto your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you!

How rare it is for a fallen soul to meet a pure devotee in his life? There is almost no chance.

As Śrīla Prabhupāda says there is no scarcity of fallen souls in this age, but the same cannot be said about pure devotees of the Lord.

By causeless mercy I got this opportunity. And I am so happy, yet so sad at the same time.

As years go by, I see how difficult it is to overcome my material conditioning; to live by the standards Śrīla Prabhupāda gave us. It seems almost impossible for fallen Kali-yuga people.

At the same time, I see how my consciousness does change by associating with personalities like you. Even though most of this association comes from audio recordings and books, the result is obvious. Your devotion leaves an imprint in the heart of every person you come in touch with. These recordings and writings are the *bṛhad-mṛdaṅga* Śrīla Prabhupāda speaks about.

Life cannot be the same after one meets a Vaiṣṇava. This gives me hope that one day by your benediction, I will be able to give my life to Kṛṣṇa fully as you do.

May all living entities come in touch with you whilst you are still with us and thus go back to Godhead.

All glories to you and your endless dedication to Śrīla Prabhupāda! All glories to His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda!

Your aspiring servant,
Rādhā-dyuti Devī Dāśī

RĀDHĀ-NĀMA DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteltjes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked e csodálatos napon!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„Tiszteletteltjes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fénylő lámpásával megvilágította a tudatlanság sötétségétől elvakított szememet.”

Szeretném neked végtelen hálámat kifejezni azért, hogy a mai napig a szolgálodban tartasz. Amikor azon gondolkodtam, mivel fejezhetném ki a hálámat feléd, elmémben megjelent a *Mahābhāratából* egy jelenet. Több olyan esemény is van, mely a guru-tanítvány kapcsolatot elemzi, például az Ekalavyával történtek, én mégis azt a helyzetet emelném ki, amikor Bhīṣma nagyatyának a saját lelki tanítómesterével kellett harcolnia. Ezzel kellett bebizonyítania az igazát. Először nem tudta elfogadni a helyzetet. Nem akart harcolni Paraśurāmával, a gurujával. Viszont ahhoz, hogy bebizonyosodjon a tisztasága, mégis harcba kellett vele szállnia, amit Bhīṣma nagyatyá nem tett meg az elején. De Paraśurāma, a guruja utasította, hogy harcoljon ellene. Egy tanítvány magától nem támadja meg a guruját, mert szereti, tiszteli és hálás mindazért, amit kapott tőle. Ez egy nagyon nehéz téma. Bhīṣmadevának mégis követnie kellett a guruja utasítását. Ezt meg is tette, és sikert aratott. Paraśurāma sem volt könnyű helyzetben, mert Amba vádolta a tanítványát. Muszáj volt a dolgokat ilyen módon rendezni. Paraśurāmának teljes hite volt a tanítványa tisztaságában. Biztosra veszem, hogy azzal is tisztában volt, hogy a tanítványa tisztasága akkor lesz elfogadott, ha legyőzi a guruját. S mint tanító felvállalta az ezzel járó minden kellemetlenséget.

Ebből a helyzetből sok mindent lehetett tanulni. Legfőképpen azt, hogy minden, ami a gurutól jön, az egy tanítás a számunkra. Megragadott az a mély kapcsolat, mely Bhīṣmadeva és Paraśurāma között volt. Emellett pedig a guruk szolgálatának a nehézsége is példaértékű volt számomra. Mindenkit tisztelni kell, minden élőlényt. De az élőlények között kiemelt tiszteletben kell részesí-

teni azokat, akik másokért önzetlenül működnek, akiknek ebben a világban az a szolgálatuk, hogy mások lelki fejlődését segítsék.

Bhīṣma nagyapa a tudását később átadta a Pāṇḍaváknak, amikor a Pāṇḍaváknak meg kellett őt ölniük. A tanítványi láncolat tagjaként továbbadta a fiataloknak a tudását, amit a guruja által tapasztalt meg. A Pāṇḍavák nem tudtak ellene harcolni, mert ragaszkodtak hozzá és szerették. Bhīṣmadeva továbbadta a gurujától tanultakat, s a nehéz helyzetben utasította a Pāṇḍavákat arra, hogy harcoljanak ellene, öljék meg. Az önzetlenség, az ahogy valaki átadja magát Istennek, olyan magasztos és tiszta dolog ebben a tisztátalan világban, hogy mindenki, aki ezen az úton jár, tiszteletre és imádatra méltó.

Guru Mahārāja! Köszönjük neked azt a sok jót, amit velünk tettél, azt a tudást is köszönjük, melyet igyekszel nap mint nap átadni önzetlenül a tanítványaidnak. Én egy kiváló lelki kapitánynak tartalak, aki mindig próbálja a kedvező szelet kifogni az anyagi óceánban. S próbálja a hajóját egyensúlyban tartani a háborgó anyagi óceán hullámain. Hajód célja a lelki világ, ahol örökké szolgálhatjuk Rādhā-Śyāmát. Bizony nem könnyű ez az utazás. S a hajóról sokszor potyognak le a megmentésre szoruló lelkek, mert az anyagi világ hullámai elragadják őket.

Én az elmúlt 25 évem alatt próbáltam a hajón maradni, s azzal viszonzni a kegyedet, hogy próbálok mindig támogatni a törekvéseidet, a missziódat. Szoktam imádkozni Śrīmatī Rādhikához, hogy segítse a prédikálásodat és őszinte törekvéseidet.

Minden dicsőséget neked!

Minden dicsőséget az Úr Caitanya missziójának és minden követőjének!

Szolgád:

Rādhā-nāma Devī Dāsī

RĀDHĀ-PRIYA DEVĪ DĀSĪ

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, dicsőséges lelki tanítómesterednek! Minden dicsőséget neked!

Minden dicsőséget, csodás virágosőt neked, nagyszerű tanítónknak, aki nemcsak minket, avatott és avatás előtt álló tanítványait, hanem ország-világ népét tanítasz kristálytisztá tengerszem mélységű könyveiddel, sziporkázó, tanulságos, szépséges vlogjaiddal, szemináriumaidal, nagyszerű példamutatásoddal.

Hatalmas, szakadatlan erőfeszítésed páratlanul bőven gyümölcsözik lelki tanítómestered kegyéből, jutalmul, amiért oly tökéletesen követed.

A *Bhagavad-gīta* 16.24. vers magyarázata végén Śrīla Prabhupāda ezt írja: „Ha azonban valaki képes követni egy megfelelő, hiteles lelki tanítómester utasításait, aki a felemelkedés útjára tudja vezetni, élete sikeressé válik.” A te életed igazán sikeres, mert a tökéletes példája vagy ennek, és rengeteg törekvő tanítványod követi nagyszerű példádat számtalan elesett feltételekhez kötött lélek végtelen szerencséjére.

Indokolatlan kegyedből — porszemnyi haszontalan lényemmel, korlátolt értelmemmel — igyekszem én is minél több szenvedő léleknek átadni, amit képes vagyok megérteni abból a mérhetetlen lelki tudásból, amit kifogyhatatlan energiával, fáradhatatlanul, nagylelkűen és gyönyörűségeen igyekszel átadni nekünk.

Jaya Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara!
Jaya Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara!
Jaya Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga!
Jaya Śrī Śrī Gaura-Hari!
Jaya Śrīla Prabhupāda!
Jaya Śrīla Guru Mahārāja!

Jelentéktelen, szerető örök szolgád:
Rādhā-priya Devī Dāsī

RĀDHĀRĀDHYA DĀSA

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I did not have the great fortune to meet Śrīla Prabhupāda. For a while I thought I missed something unique. And no question I did. I heard from you and your godbrothers, that nobody is like Śrīla Prabhupāda, not even coming close.

So, I did not meet him – at least not in my present body – but by your mercy I got the chance to serve him; to serve his preaching mission and to serve his “simple living, high thinking” mission.

Thanks to you I feel Śrīla Prabhupāda’s presence in my life. Thanks to you I know what he wants from us, and thus he paved the way for us to have a successful life.

Śrīla Prabhupāda often said he did not add anything, he did not change anything. That was his perfection.

Your perfection is being an ideal example in everything: *sādhana*, *mūrti-sevā*, studying, *kīrtana*, service, association. We are fortunate to see you do these as you lead your life in such an exemplary manner.

Thank you for being an ideal example for all of us, thank you for engaging us in Śrīla Prabhupāda’s mission.

Your insignificant servant,
Rādhārādhya Dāsa

RAJINI

Hare Kṛṣṇa
Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

From the bottom of my heart, I am grateful. I am blessed by you, despite how fallen I am, and allowed to meet you in person in Śrī Māyāpur Dhāma (Feb 2022). You were also merciful to my family and spent so much time showering your blessings on us.

Before meeting you, I had imagined what it would be like to be in Śrīla Prabhupāda's presence. When I met you, that surge of energy, along with your magnanimous aura, completely humbled me. Only when I spent time with you did I understand a guru's love...like a father's love, but thousands of times more so. The love and kindness you showed is unmatched. But I am both fallen and proud, and as an aspiring disciple did not use my time to beg for your mercy and acceptance. I am working hard on improving my quality of *japa*, making it my top priority by reading your book *Chant More*, as you had advised me.

I am indebted to you for all the love, guidance, and strength you have given me. I do not feel able to pay you back, and that pricks me. I pray that I will always remain under the shelter of your lotus feet, and that soon I will be initiated and able to serve you more and more.

Your voice is as soothing as that of a loving father, reassuring us that you and Śrīla Prabhupāda are there to protect us as we follow the path back to Kṛṣṇa. I hope to follow all your valuable instructions and make my life and the lives of those around me increasingly woven around Kṛṣṇa.

My prayers for your good health to Lord Nṛsimhadeva on this Vyāsa-pūjā day. Thank you again from the depths of my heart. Please accept my humble obeisances unto your lotus feet.

Since I was instructed by you, I no longer pay obeisances without chanting the respective *praṇāma-mantras*:

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāyabhūtale
śrīmate bhaktivedānta-svāmīn iti nāmine
namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Hare Kṛṣṇa.

Your servant,
Rajini
(Bangalore)

RĀMABHADRA DĀSA

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at your lotus feet! All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda! Allow me to attempt to honor you with the following words.

Each time I read your books, I am so impressed with the content, logic, and structure that your divine grace is offering us. This is the result of hard work and deep study. The book-covers, pages, and paper quality instill in the reader a sense of gratitude, appreciation, and meditation on the quality of such service. Each book is an invitation to becoming a better devotee, a better Vaiṣṇava, to becoming Kṛṣṇa conscious.

Last year I heard about this wonderful book that your divine grace was writing. It was the commentary on *Śrī Vilāpa-kusumāñjali* by Raghunātha Dāsa Gosvāmī. I even read those 39 excerpt pages available on the internet. But what an experience it was when in November 2022, the book arrived at my door. I remember holding the book in my hands and being amazed with the drawings, the softness of the pages, and the mix of colours. Even the text has different colours! What a piece of art! Just holding it made an impression on my heart.

And then when I started reading it, I could not let it go. I could hardly wait for the next day to continue my reading. At moments, I stopped and felt the softness of the pages. I wondered about the colours again and again. This is a very special book. Thank you, dear Guru Mahārāja, for giving me the hope that the spiritual world is like you presented it in the book. That amidst life's challenges, your book made me think: "I have an alternative that Guru Mahārāja is giving me: the realm of *Śrī Vilāpa-kusumāñjali*; it is there that I put my hope! It is that world that I aspire to go to!"

Dear Guru Mahārāja, I pray at your lotus feet to bless me to become an avid reader of your books, Śrīla Prabhupāda's books and the books of our *ācāryas*. What a privilege to read your *Śrī Vilāpa-kusumāñjali*!

Thank you, dear Guru Mahārāja!

Your aspiring servant, Rāmabhadra Dāsa

RĀMA-KṚṢṆA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megint eltelt egy esztendő, de ez a bolygó nemhogy jobb, csak rosszabb planéta lett. Nem is taglalnám, felesleges is lenne, hiszen *kali-yuga* van. Bármit is próbálna jobban csinálni az emberiség, amíg ilyen rohamléptekben távolodik Istentől, esélytelen.

Én végtelen szerencsésnek érzem magam, mert azon kevesek közé tartozom, akik már menedékben vannak. Ez a te kegyedből vált valósággá. Így örökre adósod maradok. Ez az egyetlen jó adóság az ember életében. Mivel nem vagyok a szavak embere, egy örök klasszikus verset szeretnék idézni, amiben minden benne van, és ennél jobban nem is írható le egy tanítvány életének értelme.

„Kedves Uram, ó, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.9.28)

Maradok ostoba tanítványod:

Rāma-Kṛṣṇa Dāsa

RĀMĀNUJA DĀSA

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Today is the most auspicious day of your Vyāsa-pūjā, one of the most important *utsava* for us, your disciples, aspiring disciples, and well-wishers.

In *Caitanya-caritāmṛta* Ādi-līlā 1.45 it is said:

*guru kṛṣṇa-rūpa hana śāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā karena bhakta-gaṇe*

“According to the deliberate opinion of all revealed scriptures, the spiritual master is non-different from Kṛṣṇa. Lord Kṛṣṇa in the form of the spiritual master delivers His devotees.”

I have been fortunate to have had the opportunity to stay at your *āśrama* for months at a time, and to render menial service at your lotus feet. In the *Bhakti-rasāmṛta-sindhu*, Śrīla Rūpa Gosvāmī states that the three most important aspects of devotional service are to take shelter, to take initiation of the spiritual master, and to serve the spiritual master. By your unlimited mercy, you kindly allowed me to do all three while staying in your *āśrama*.

Guru Mahārāja, it is said that spiritual knowledge manifests in the heart of a seeker, *divya-jñāna hṛde prakāśito*. However, without your mercy and blessings I could not have begun my spiritual life. Since I met you, I have been inspired to mould my life according to Śrīla Prabhupāda’s principles.

An opportunity to cook for you is the greatest achievement in my insignificant life. To witness your worship of Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara while immersed in meditation on Them, is what I desire to experience eternally.

Śrīla Prabhupāda has time and again explained to his followers and disciples the importance of accepting the Guru as the direct representative of Kṛṣṇ, and of taking his shelter. By your mercy I have experienced the nectar drops of the spiritual world. You are the embodiment of all spiritual experiences combined. Guru Mahārāja, your presence makes everything auspicious. Even Śrīdhāma Māyāpur feels enlivened and full of life when you, are here. Your absence leaves me with an unexplainable emptiness. I pray to Kṛṣṇa that I may be your menial servant for eternity.

What you have given me, Guru Mahārāja, is indescribable and I am unable to express my feelings. I thank you from my heart for accepting me and giving me your shelter.

Your humble servant,
Rāmānuja Dāsa
(Kolkata)

RĀMAPRIYA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Vyāsa-pūjā celebrations.

To glorify the Guru, where do I start?

You have everything. Your love for Kṛṣṇa, your dedication to Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya's mission, is beyond everything that I aim for.

Your steadfastness in your writing is immense, and long may it be so.

Somewhere just beyond my reach, there is someone reaching back for me, I always feel your support and encouragement, and even more so as I get older.

Guru Mahārāja thank you for everything.

Your Servant,

Love

Rāmapriya Dāsa

RĀNGIṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd a tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hálás vagyok neked, hogy értelmet adtál az életemnek, és ezt minden alkalommal meg is erősítet: amikor olyan szerencsében részesülök, hogy hallhatlak a tanításaidon át, amikor *bhaktákkal* beszélgethetek a könyveidről és a leckéidről, nem is beszélve arról, amikor a közeledben lehetek, és lényed minden aspektusa tanít.

Szerencsés vagyok, hogy a te inspirációdra létrejött Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolán a *bhaktákkal* szoros együttműködésben végezhetem a szolgálatomat, így nem felejttem el, miért is tesszük nap mint nap az erőfeszítést,

hogy mi a közösen elérendő cél. Sőt, egymást lelkesítve ötletelünk azon, hogyan lehetne még közelebb hozni az élet értelmét mások számára.

Kivételes értéknek tartom, hogy folyamatosan lehetőségem van emlékezni rád, hogy megélhetem, fejleszthetem és kifejezhetem azt a hálát, amit irántad érzek. A te hatásod, hogy vágyom a lelki életre, és ezt fejezi ki és erősíti meg számomra a *Śrīmad-Bhāgavatam* 4. Énekének 20. fejezetében Pṛthu Mahārāja imái között a 25. vers:

*sa uttamaśloka mahan-mukha-cyuto
bhavat-padāmbhoja-sudhā kaṇānilaḥ
smṛtiṁ punar vismṛta-tattva-vartmanām
kuyoginām no vitaraty alaṁ varaiḥ*

„Drága Uram! Jeles személyiségek dicsőítenek Téged a legcsodálatosabb versekkel, s lótuszlábad magasztalása olyan, akár a sáfránypor. Amikor a nagy *bhakták* ajkairól áradó transzcendentális vibráció tovaröppenti lótuszlábad sáfrányporának illatát, a feledékeny élőlény lassanként emlékezni kezd az örök kapcsolatra, amely Hozzád fűzi őt. Híveid így fokozatosan helyes végkövetkeztetésre jutnak az élet értékéről. Drága Uram! Nincs szükségem hát más áldásra, csupán arra a lehetőségre vágyom, hogy tiszta hívedet hallhassam.”

Köszönöm, hogy örök inspirációja vagy az igazi életemnek. Remélem, hogy imáim célba érnek, és megtanulom, hogyan szolgáljalak téged és a szolgáládat.

Lótuszlábad menedékére vágyva maradok szolgálod:
Raṅgiṇī Devī Dāsī

RAṢAMAYĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Boldog Vyāsa-pūjāt! Mire ezeket a sorokat hallod, lehet már jóval elmúlt

a napja, de mindenképpen szeretném elmondani, milyen különleges a számomra, hogy lelki tanítómesteremnek nevezhetlek!

Valóban a lelki apám vagy, kiskoromtól kezdve vigyáztál rám és felneveltél. Jobban mondva még mindig nevelsz, tanítasz, mutatod az utat amerre menjek. Soha nem fogom tudni visszafizetni neked! Ez az adósságom napról napra csak nő, egyre több van, amiért hálás lehetek és vagyok.

Azzal, hogy év elején kimehettem szolgálni téged Māyāpurban, ismét hatalmas kegyben részesítettél. Megtapasztalhattam egy olyan szent hely erejét, ahol az Úr személyesen végezte kedvteléseit. De a te gondoskodásodnak is részese lehettem! Ügyeltél a Kṛṣṇa-tudatunkra, a *sādhanaṅkra*, hogy olvassunk és tanuljunk rendszeresen, és lefoglaltál minket Rādhā-Dāmodara szolgálatában. És minden elfoglaltságod ellenére személyesen is tanítottál minket, nap mint nap időt szakítva arra, hogy az *ācāryák* könyveiből olvass nekünk.

*jñānam astī tulitaṁ ca tulāyām
prema naiva tulitaṁ tu tulāyām
siddhir eva tulitātra tulāyām
kṛṣṇa-nāma tulitaṁ na tulāyām*

„Dry knowledge devoid of devotion for Kṛṣṇa and mystic perfections can be placed on a scale to determine their weight. But *prema* for Bhagavān and *śrī-kṛṣṇa-nāma* are beyond material measure; their value can never be calculated.” (*Padyāvalī* 15)

Emlékszem, milyen ragyogó arccal olvastad újra és újra ezt a verset! Másnap pedig visszatértél rá és ismét felolvastad. Néhány versnél felnéztél és megkérdezted, tudjuk-e ezt. Néhányat pedig el is küldtél, hogy tanuljuk meg. Helyenként pedig a fordítást elemezted mélyebben.

Köszönöm, hogy elfogadtál a tanítványodnak, hogy tanítasz és vezetsz a Kṛṣṇa-tudatban! Valóban soha nem leszek képes ezt visszafizetni neked. Éppen ezért mindent megteszek, hogy legalább parányi mértékben viszonzni tudjam! Olyan tanítványoddá szeretnék válni, akiről az jut eszedbe: „Ő tényleg törekszik, ezért tovább akarom tanítani.” Azonban ehhez is a te áldásaidra van szükségem. Kérlek, adj örök menedéket lótuszlábaid árnyékában!

Szolgád:

Rasamayī Devī Dāsī

RĀSA-VILĀSINĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

Nagyon sok minden történt, mióta 2018 tavaszán egy könyvosztófiú a kezembe nyomta a Bhagavad-gītā-t a Vörösmarty téren. Rögtön elkezdtem olvasni, s az addig sem lassú életem magasabb fokozatra kapcsolt. Majd jött a főiskola és a sok tanulás, éreztem, hogy valami elindult, de nem tudtam, hogy a családom hogyan fogja ezt viselni. Csak annyit tudtam akkor, hogy túl kell élnem a fiam elvesztését, mert van egy másik is, aki itt van, és felelős vagyok érte. Egyre fogyott az erőm, de amikor idekerültem az iskolába és a templomba, éreztem, hogy a felhők felett még mindig ott bujkál a nap, akkor is, ha most nem érzem, hogy felmelegítene. Tudtam, hogy ezen az úton kell mennem, és tudtam, hogy semmi mást nem tehetek egyelőre azon kívül, hogy imádkozok az Úrhoz, hogy segítsen, áldjon meg megfelelő megértéssel, hogy a helyzetemet el tudjam fogadni.

Aztán elkezdtem *japázni*, mert mindent elhittem a tanárainknak, imádkoztam, és egy reggel a férjem úgy ébredt, hogy szinte egy másik ember lett. Ő hamarabb találkozott veled személyesen mint én, és te szó szerint beölelted őt a Kṛṣṇa-tudatba. Ez volt a te kegyed neki, és persze nekem is. A legnagyobb. Ott rögtön megértettem, hogy Kṛṣṇa valóban sosem egy dolgot csinál egyszerre, és hogy téged valóban Ő küldött.

Amikor már nagyon kimerültem a nagyfiamtól való elkülönülésben, és úgy éreztem, nem tudom megérteni, nem tudom elengedni ezt a fájdalmat, akkor volt a Govinda klubban egy előadásod, ahova elmentem, és a végén odahívtál magadhoz. Olyan jelentős pillanat volt, hogy még Kuñja is megörököltette. Kicsit beszélgettünk, és egyetlen mondatod megoldotta az összes problémámat. Kigyulladt a fény az elmémben, és megértettem, mit és hogyan kell tennem. Azt mondtad: „Az anya, aki elveszíti a fiát, az nem gyászol, hanem fogyatékkal él tovább.”

Ez a mondat a mindennapi meditációm része lett, mai napig is az, és megértettem, miért ez az első gondolatom, ha éjjel felkelek, ha reggel kinyitom a szemem, hogy a Regő nincs itt. Hiszen, ha fogyatékkal élsz, akkor mikor fel

akarsz állni, el akarsz indulni, előbb meg kell fogni a mankóidat, mert különben elesel. De ahhoz először tudatosítanod kell magadban a hiányosságodat. De nekem most már a következő gondolatom Kṛṣṇa, és a mankóim a *japám*, Śrīla Prabhupāda könyvei, te és a *bhakták* társasága. Amikor elmegyek futni, közben hallgatom az új lemezedet, ami olyan gyönyörű és felemelő lett, hogy néha futás közben elsirom magam és olyan boldogságot érzek, amelyet még soha előtte, még a nehéz napjaimon is.

A Dāmodara hónapban a *Śrī Dāmodara-jananīt* olvasva újra éltem és értékeltem a megélt anyaságomat. Csodálatos élmény volt, teljesen beszippantott, és mindamellet, hogy nagyon jól szórakoztam, nevettem, sírtam egyszerre, csodáltam az írói képességedet, a humort, miközben a filozófiát is igyekeztem megérteni. Szinte a hangodon olvastam a könyvet, és láttam közben a mosolyodat, s bár tudom, hogy a fájdalmam még nagyobb, mint az Isten iránti szeretet a szívemben, de ezek az élmények érzem, ahogy bontják ezt a súlyos páncélt.

Nem vagyok eléggé képesített a dicsőítésedre, és nem is tudom szavakkal eléggé kifejezni, milyen hálával, köszönettel és csodálattal van tele a szívem irántad, kedves Guru Mahārāja! A telefonomra, amikor ránézek, mindig téged látlak meg először. Onnan is bízatsz és támogatasz engem, és remélem, hogy valamilyen indokolatlan kegy által jó tanítványoddá válhatok, és talán adhatok neked valamit viszonzásul.

Megjelenési napodon, és persze minden más napon is, nagy szeretettel kívánok sok erőt és egészséget neked. Önző módon azt kívánom, hogy még nagyon sokáig legyél itt nekünk, hogy erőt meríthessünk a társaságodból, pillantásodból, hogy emberré válhassunk és megértsük helyzetünket.

Örökké szeretettel, jelentéktelen szolgád:
Rāsa-vilāsinī Devī Dāsī

RASEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Minden évben amikor közeledik a születnapod, szeretnék egy szép felajánlással köszönteni. Csak mindig olyan nehezen kezdek neki. De miért – kérdezem magamtól –, miért nehéz dicsőíteni a gurumat? Próbálok mindig szép szavakat keresni és szépen megfogalmazni, de nem vagyok elég ékesszóló, erre mindig rájövök, de biztos ott van a hála hiánya is, hiszen minden, ami a lelki életemmel kapcsolatos azt neked köszönhetem, és ezt nem lehet pár szóval kifejezni. Szóval kérlek, Guru Mahārāja, bocsáss meg a képesítetlenségemért, hogy nem tudlak megfelelőképpen dicsőíteni, de ami szép gondolatok eszembe jutnak, azt próbálom kifejezni.

Ami eszembe jut, és az elmúlt évhez köthető, hogy a kegyeddel felhatalmaztál *pujārī* szolgálatra. Ez egy csodálatos dolog volt számomra, hiszen én tudom, milyen kegy ez.

Szeptembertől a *gurukulában* van szolgálatom, ami szintén nagy kegy, hogy foglalkozhatok a jövő nemzedékkel, és próbálok nekik példát mutatni, és átadni nekik azt a tudást, amit tőled kaptam.

Igazából nélküled semmi sem működni, tudom, hogy ha messze is vagy tőlünk a fizikai valóságban, akkor is itt vagy velünk a gondolatainkban, a lelkéiden keresztül és az utasításaidon át.

Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy felavattál engem és befogadtál Śrīla Prabhupāda családjába, és elviseled a botladozásaimat. Szeretnék neked örömet szerezni a szolgálataimmal, kérem továbbra is a felhatalmazásodat, mert anélkül semmi nem sikerül.

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Raseśvarī Devī Dāsī

RAŚIKĀNANDA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You! All glories to Your most auspicious Appearance Day!

Since Your last Vyāsa-pūjā ceremony, I have been meditating on my relationship with You. How can I better serve You, how can I better understand You, how can I better connect to You, how can I better follow You. How can I become a better disciple who pleases You and properly follows Your instructions? What is the best way to really know what You want from me, how can I take on Your mood, how can I add value to Your mission?

We had several meetings over the years and You gave me some very specific instructions. One of those instructions was to take my family to Māyāpur and put my son Hari Nārāyaṇa into the Gurukula. It was very specific and easy to understand.

You also gave instructions through podcasts. In one of Your podcasts, You asked Your disciples not to send their kids into *karmī* schools and elaborated on the risks such *karmī* schools have on the kids' spiritual development. As a result of this podcast, my wife and I decided to change our family tradition of sending our kids to schools based on academic credentials and participated in the establishment of the devotee school in Budapest. Our kids, Hari Nārāyaṇa and Śyāma Gaurī became the first students of that school.

In another podcast, You suggested to Your disciples to live close to the temple, so, after returning from the UK, we did not move back to our own apartment but rented out another apartment close to the temple. Still another podcast emphasised the importance of avoiding milk and milk products that are not coming from ahimsa sources. There are also other examples.

These were all very important and clear instructions having an enormous impact on my life. On the other hand, they do not cover all aspects of my life. They do not deal with all the details. So I have been meditating on how I could study Your teachings and Your instructions in more detail without the necessity of spending a lot of time with You.

Śrīla Prabhupāda's example gave me some encouragement. He did not spend too much time with His spiritual master, and yet was able to understand Him,

take on His mood, and serve and please His spiritual master in a big way. Of course, I cannot compare with Śrīla Prabhupāda's abilities in any way but I can try to follow in his footsteps, take encouragement from His example and try to apply His teachings to my situation.

Śrīla Prabhupāda emphasised that he had written everything we need to know in His books and - although He gave so many classes and wrote so many letters, gave so many interviews, - the most elaborate description of transcendental knowledge and Śrīla Prabhupāda's intentions was to be found in His books.

Although I am not aware of You making a similar statement and I have had ample opportunity to directly turn to You for advice, I decided to look for further advice in Your books. You wrote many books on important spiritual topics, so I have started reading Your books again, now with the purpose of finding out what You are saying that applies specifically to my life. And when I "hear" You saying something, I make a note and later read those notes when I have an opportunity.

Reading Your books also became a response to another question that I had been meditating on for many years, probably from the very beginning of my journey in Kṛṣṇa consciousness. How can I learn the science of Kṛṣṇa? How can I learn Kṛṣṇa consciousness?

I grew up in a Western culture and attended several universities. My educational experience made me familiar with studying according to the Western method, focusing always on one subject matter. That means if I want to learn something, whatever it may be, I should find a book that contains information regarding that subject matter.

Śrīla Prabhupāda has presented a great majority of His knowledge in purports to verses of the *Bhagavad-gītā*, *Śrīmad-Bhāgavatam* or *Caitanya-caritāmṛta*. He did not only explain those verses but also added a lot of knowledge in his purports, many times repeating what had already been said. These purports are wonderful readings but they are connected to the particular verse they are explaining.

I was really missing books that were organised around an important subject matter, that go deep into analysis and present information in a very structured way.

So reading Your books served two purposes: go deeper in the science of Kṛṣṇa consciousness and find thoughts, feelings and messages that are genuinely You, and especially to hear when You are saying something specifically to me. I very much appreciate all the analyses, all the quotes and all the great science coming from previous acaryas, but I am really thrilled when something

comes that is Your own opinion or realisation, when I can hear Your voice saying it and when I feel that now I understand a little more about You, Your thoughts, Your mood, Your intentions.

So, I would like to thank You for investing your time and energy to write these books, for giving those books to me. I pray to be able to dedicate as much time and energy into studying Your books as You put into writing them. I pray to have the ability to understand the vast knowledge contained in them and to be able to hear Your message and apply it to my life. I pray that through reading Your books I may better understand You, become more Kṛṣṇa conscious and serve You in a meaningful way that is pleasing to You.

Your servant,
Rasikānanda Dāsa

RATI-MAÑJARĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

It's that special and auspicious day again, when I think about your transcendental qualities even more deeply than on ordinary days, especially in *maṅgala-āratis*. But once a year I am able to express it to you in this very nice way of glorifying you.

Unfortunately, this past year I didn't have your personal association as much as when you spent time in New Vraja-dhāma during Covid. Though that was a lovely time, when I knew that you were close physically. But now I am able to connect with you through your *vāñī*, by listening to your podcasts and classes, and by reading your books. It is a good experience. Before I was depending on your *vapu* much more, but I know that I need to learn how to get nourished more by your *vāñī*, which is important for a disciple.

I had an experience recently of the importance of *vāñī* for us. My Prabhu's Guru, HH Kadamba Kānana Swami, left his body recently. I saw how much

his disciples, (as well as Gokula-rañjana), had to take his *vāṇī* more seriously, which has been inspiring for me. This way they can associate with their Guru, and he'll always be with them. Until now I always avoided the thought of what would happen when you are no longer with us physically. I still don't want to think about it, but it made me appreciate your *vāṇī* more. I'm reading more of *Nava-vraja-mahimā*, and just by reading, even a fallen soul like me can connect with the Divine Couple. You've written about Them and Their pastimes in such a poetic way that I'd like to be part of it one day, it's just that attractive...

Because of recent events, I feel how lucky I am to have an authentic spiritual master such as you, and that I can have full faith in your words and actions. Until now, I wasn't aware that it's not so self-evident to everyone, and that I shouldn't take it for granted. I now feel even more fortunate as I feel safe under your guidance. Just by seeing what you've done for Śrīla Prabhupāda, creating a place such as New Vraja-dhāma, I realise how special you are. Your love for Rādhā-Śyāma is indescribable; anyone who sees Them falls in love and is offered a glimpse of the spiritual world. My desire to one day serve Them from even closer is getting stronger...

Thank you Guru Mahārāja for the treasures you have given me! I pray that I will be a good disciple one day, and until then please give me your mercy, so that I may be able to do so!

Your fallen servant,
Rati-mañjarī Devī Dāsī

RĀVAṆĀRI DĀSA

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának. Minden dicsőséget lótuszlábadnak.

Újra eljött ez a dicsőséges nap, újra ünnepelhetjük megjelenésedet, Guru Mahārāja.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
chakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Szeretném megköszönni újra és újra, kedves Guru Mahārāja, hogy a tudás fáklyalángjával felnyitottad a sötétségben szenvedő tudatomat. Hálás vagyok mindazért, amit létrehoztál itt, Magyarországon. Ezt nem lehet elégszer hangsúlyozni. A minap egy megbeszélésen hallottam, ahogy Gaura-maṇi Prabhu említette Bhaktivinoda Ṭhākura jövendölését a TOVP-ről, ahogy állt az ott-hona erkélyen. És megtörtént. Ugyanígy Śrīla Prabhupāda egyszer egy embernek mondta tényként egy utazása során amikor még nem volt elterjedve a Kṛṣṇa-tudat a nyugati világban, hogy mennyi temploma és mennyi tanítványa van. És megtörtént. Ugyanígy, Guru Mahārāja, eljöttél Magyarországra egy vízióval, hogy létrehozol egy farmot. Elképzelted, hogy lesz egy saját templomunk sok *bhaktával*. És megtörtént. Tudom még sok más vágyad és elképzelésed van, ami a jövőt illeti, de ezek is biztosan megtörténnek majd. Ahogy Bhaktivinoda Ṭhākura vágya is beteljesült, ahogy Śrīla Prabhupāda vágya is, úgy a tiéd is, Guru Mahārāja. Remélem, ebben a misszióban lehetek egy kicsi fogaskerék, egy kis csavar vagy egy alátét, ami jelentéktelennek tűnik, de kell a sikerhez. Köszönöm, hogy itt lehetek a kegyedből, Guru Mahārāja.

Tavaly is leírtam, de szeretném újra hangsúlyozni, hogy azok a nagyszerű *bhakták* is, akik a közösségben vannak, a te sikered és kegyed megnyilvánulásai. Köszönet és hála érte, hihetetlen nagy kegy velük és veled társulni. Sajnos nem mindig vagyok ennek tudatában, ezért kérlek, bocsásd meg a sértéseket, amit velük szemben elkövettem. Ne haragudj kérlek, ha legtöbbször egy használhatatlan tanítványod vagyok, de köszönöm a kínálkozó lehetőségeket a bizonyításra.

Hihetetlen, hogy mennyi kiváló *bhakta* van a közösségben, akik követik a lótuszlábad nyomdokait. Csak elszégyellem magamat, amikor látom, hogy milyen odaadással szolgálnak téged és Śrīla Prabhupāda misszióját. Kérlek, add a kegyedet Guru Mahārāja, hogy tudjam őket fenntartások nélkül követni és szolgálni, és ezáltal téged is.

*vāñchā-kalpa-tarubhyaś ca
kṛpā-sindhubhya eva ca*

*patitānām pāvanebhyo
vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

„Tisztelettel borulok le az Úr összes *vaiṣṇava* híve előtt, akik mindenki óhaját teljesíteni tudják, akár a kívánságteljesítő fák, s végtelenül könyörületesek a bűnös lelkekhez.”

Végül kérlek, add a kegyed kérlek szépen, Guru Mahārāja, hogy tudjam szolgálni Śrīla Prabhupāda misszióját egy életen át, és hálásan köszönöm az ő hagyatékát, ami rajtad keresztül nyilvánult meg és folytatódik itt Magyarországon.

Jelentéktelen szolgád:
Rāvaṇāri Dāsa

RĀYA-RĀMA DĀSA

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Amikor ezeket a sorokat írom, már el is múltam 50 éves, és ez elgondolkodtatja az embert arról, hogy milyen gyorsan rohan az idő. A világ nagyot változott eme 50 év alatt, de bizonyos dolgok nem változnak meg. Például a születés, öregkor, betegség és halál – jönnek mindig újra, minden évben. Nem lehet ezt megállítani semmilyen technikai vagy társadalmi fejlődéssel. És habár az idő rohanását és a vele érkező problémákat nem lehet megállítani, mégis mindenki próbál valamilyen állandó és mindig jó helyzetet elérni. Vagyis bár reménytelen, de próbáljuk. Ez valószínűleg az örök lélek természete, talán mert eredetileg egy állandó és jó helyzetben voltunk, így ezt keressük újra az anyagi világban, anyagi testben élve is. Valójában az egyetlen jó dolog az anyagi világban, hogy felismerjük: ez nem a mi igazi otthonunk és kell hozzá egy folyamat, egy lelki út követése, hogy kijussunk innen. A lelki tanítómesterek ezt magyarázzák el a tanítványoknak. Śrīla Prabhupāda elmagyarázta neked, te pedig a saját

tanítványaidnak adtad ezt tovább. Gondolom, hogy nem lehet könnyű vállalni ezt a felelősséget. A nagy lelkek – mint amilyen te is vagy – azonban vállalják a nehézségeket. Éppen ezért kell hálásnak lennünk neked, mert bár nehéz, de mégis vállaltad. Így lettél a megmentője sok-sok léleknek, akik már szeretnének visszajutni a lelki világba. Köszönjük az áldozatvállalásodat

További áldásaidat kéri egy jelentéktelen tanítványod:

Rāya-Rāma Dāsa

REVATĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Let me offer you written flowers on this auspicious day. Śrīla Prabhupāda said: “Flowers are the smile of Kṛṣṇa.” I wish my flower words could grant you that smile. Śrīla Prabhupāda also said that “flowers are the jewels of Kali-yuga” – and so this is my chance to give you a handful of jewels.

Actually, the jewels I am offering you make Kṛṣṇa smile. These flower-jewels describe Śrīmatī Rādhikā and come from Prabodhānanda Sarasvatī Ṭhākura. May these flowers bloom in your heart forever so that their scent would reach your disciple one day.

Lord Kṛṣṇa said:

“[O Vṛndāvana forest] The beautiful hair of My beloved resides in the splendor of your peacock feathers. I see Her curling locks of hair in your swarms of black bumble-bees. The moon of Her smiling face rises in the whorls of your golden lotus flowers. The eyes of your frightened does are the resting place of the sweetness found in the corners of Her eyes.

“Her beautiful nose shines in your beautiful sesame flowers. The beauty of Her lips shines in your red *bandhu-jīva* flowers. Her beautiful teeth shine in your jasmine flowers. Her charming smile shines in your white lotus flowers. Her peerless form shines in your blossoming vines. The beauty of Her breasts shines in your splendid flower-buds. Her arms shine in your lotus stems.

“Her broad hips shine in your wide river banks. Her delicate thighs shine in your plantain trees. The beauty of Her hands and feet shines in your red lotuses. O Vṛndāvana forest, the beautiful form of My beloved resides within you. That beautiful form also shines in my fortunate heart.” (*Vṛndāvana-mahimāmṛta*, Śataka 11.16–18)

Your insignificant servant,
Revatī Devī Dāsī
Hungary

ṚSIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján is!

Az elmúlt évek során annyi minden változott az életemben és természetesen bennem is. Egy valaminek mindeközben mégis biztosan, tántoríthatatlanul helye volt a szívemben: a hitnek és az ahhoz való ragaszkodásnak. Ez a hit számtalanszor próbatételek elé volt állítva, de Kṛṣṇa sosem hagyott ebben egyedül. Mindig megteremtette számomra a körülményeket ahhoz, hogy megugorjam az akadályokat, és kitartva mellette tovább küzdjek a felé vezető utamon. Eddigi éveim legfőbb tanulsága az, hogy akármilyen nehéz is, akármennyi önvizsgálatot, látszólagos lemondást és változást igényel is ez az irány, valójában ez az én legnagyobb kincsem, amit tőled kaptam, Guru Mahārāja!

Śrīla Prabhupāda élete, példája elindított engem Kṛṣṇa megismerésének az útján, de ha nincs az én lelki tanítómesterem, aki áttetsző közegként képviseli Śrīla Prabhupādát, az ő vágyait és erőfeszítéseit, nem tudok kitartani. Idén tíz éve, hogy először virágszirmot ajánlottam lótuszlábaid elé, farmerban és pólóban, mit sem sejtve. A nővéremet kísértem el a Vyāsa-pūjā ünnepségedre, de most már tudom, hogy valójában ő kísért el engem.

Ahogy te Prabhupādát, úgy tiszta tanítványaid téged képviselnek számomra,

mentőövet biztosítva az anyagi világ örületében. Tanításaikkal, tanácsaikkal, személyiségükkel, szeretetükkel megtöltik a lelki életem.

Szolgád:

Rṣikā Devī Dāsī

ROHIṆĪ-NANDANA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

Recently I sent you a letter and you gave a brief and instructive response. Any onlooker without Kṛṣṇa Consciousness would not make a big deal of it, but to me it meant a lot: it snapped me out of a world of anxiety brought about by material considerations and put me back onto the right track of Kṛṣṇa Consciousness. In this way, you gave me mercy. In fact, you are giving us mercy all the time by your instructions, books and your very presence. I would like to thank you from the bottom of my heart for being such a conduit of mercy. I cannot even imagine the depth of surrender required to be such a transparent via medium, so all I can do is offer my homage unto you and hope you will accept my service and these simple words of gratitude.

Servant of your servants,
Rohiṇī-nandana Dāsa

ROMANIAN GRANDDISCIPLES

Dear Parama Gurudeva,

Please accept our most humble obeisances at your lotus feet! All glories to your Divine Grace! All glories to His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda!

It is difficult for us to try and glorify such an exalted personality, as we lack even the qualification to perceive your greatness in full, but due to our deep affection and gratitude towards Your Divine Grace, we feel the need to make this humble attempt.

We feel most fortunate to receive your mercy in the form of your qualified and beloved disciple, Rādhā-Govinda Prabhu, as well as the blessing of your wisdom which you invested in him tirelessly and selflessly.

Your words are as powerful as Lord Balarāma's mace, and sweet as Śrīmatī Rādhārāṇī's grace. Whoever has the chance to hear them is the most favored soul, for their material life is over, and their place in Goloka Vṛndāvana is already reserved.

Your regal demeanor and compassion for all conditioned souls give us a picture of what Śrīla Prabhupāda meant by the word "gentleman", and your lion-like ferocity in both your preaching and ecstatic *kīrtanas* show us how a fearless *sādhū* acts and behaves.

In *Śrī Caitanya-caritāmṛta*, Antya-līlā, Chapter 7, verse 11, it is stated that unless one is empowered by Kṛṣṇa himself, he cannot spread the *saṅkīrtana* movement. And again, in chapter 2, verse 14, it is stated that such exalted personalities are invested with so much devotion, that people from all around the world become devotees just by seeing them.

If performing such wonderful feats such as spreading the holy names through *saṅkīrtana* is a clear indication that someone is empowered by Kṛṣṇa, what then can be said about the exalted personality who manifests His abode, New Vraja-dhāma, for the benefit of all living entities.

Powerful words full of transcendental vibration change one's heart, but through immense dedication, effort and surrender, Your Divine Grace created something beyond trivial words or mundane perception:

A living, breathing spiritual paradise, a radiant community of devotees

working together demonstrating an outstanding example of how human life should be lived.

Your life is the bright example which lights up our world, and opens our eyes to what it means to make Śrīla Prabhupāda's mission one's life and soul. You are a true well-wisher for all fallen souls, and we thank you from the bottom of our hearts for the endless mercy you bestow upon us.

Our words can only say so much when trying to describe the infinite ocean of qualities which is your magnanimous character, but we vow to do everything in our power to keep glorifying you by our humble service toward our beloved Gurudeva.

Bowing again and again at your lotus feet, we humbly beg for your blessings, so we may be able to follow in their footsteps. If we are able to dedicate our lives and make an infinitesimal sacrifice compared to the one you made for Śrīla Prabhupāda's mission, we would consider our lives most successful.

Your humble granddisciples, and aspiring granddisciples:

Bāla Kṛṣṇa Dāsa Adhikārī,
Karuna Kṛṣṇa Dāsa Adhikārī,
Baladeva Dāsa Adhikārī,
Arjuna Dāsa Adhikārī,
Śyāmasundara Dāsa Adhikārī,
Amṛta Gaṅgā Devī Dāsī,
Yamunā Devī Dāsī,
Vimalā Devī Dāsī,
Alakanandā Devī Dāsī,
Nārāyaṇī Devī,
Trailokya-Sundarī Devī Dāsī,
Karunārāsa Devī Dāsī.
Bhakta Constantin,
Bhakta Andrei,
Bhakta Maxim,
Bhakta Viktor,
Bhakta Dmitrii,
Bhakta Vlad,
Bhakta Catalin,
Bhaktin Delia,
Bhaktin Andrea.

RUKMINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves szeretett lelki tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked a megjelenési napod alkalmából!

Ma van *vasanta-pañcamī*. A gyönyörű sárga ruhába öltöztetett Rādhā és Kṛṣṇa képeit lehet látni világszerte. Ezek a napok, ezek a *darśanák* akkor is léteztek, amikor még az anyagi világban céltalanul kószálva hajszoltam az érzékeim kielégítését. Neked köszönhetően ma már olyan szerencsés vagyok, hogy ezen a kedvező napon a *bhakták* társaságában lehetek.

Hallottam egy frappáns hasonlatot arról, hogy mennyire lehetetlen a boldogságot megtalálni az anyagi világban. Lehet, hogy sok jómódú embernek annyi pénze van, mint egy óceán. Az ilyen ember bármit megvehet magának, de mivel ez az óceán sós vizű, így hiába gyötri szomjúság a hatalmas és forró sivatagban, nem tud belőle inni, mert a vize nem oltja a szomját. Kútvízre van szüksége, ami tiszta, amivel valóban életben maradhat.

Ebben az anyagi világban bízni a legnehezebb, mert mire felnövünk, annyi szörnyűséggel találkozunk, hogy már nem hisszük, hogy valaki tényleg jót akar nekünk. Te néhány csepp kútvíz elfogadására bátorítottál Guru Mahārāja, és mondtad, hogy ez jót fog tenni nekem. Én meghoztam életem legjobb döntését és megbíztam benned, és szeretnék józan maradni és bízni az utolsó lélegzetemig.

Jógás körökben sokszor mondják, hogy nekünk nem is kell lelki tanítómester, mi annyira okosak vagyunk, hogy guru nélkül el tudjuk érni az élet célját, és felkészültnek érezzük magunkat arra, hogy megközelítsük Istent. De nem tudunk kapcsolódni Kṛṣṇával a guru nélkül, ez lehetetlen.

Ahogy a *paśupavanai* kedvtelésben is írod, amikor Kṛṣṇa és Balarāma elbújik a tehénpásztor fiúk elől, akkor is a tehenek kiváló szaglásának köszönhetően, őket követve találtak rájuk. Mi is csak olyan nagy lelkek nyomában ismerhetjük meg a Legfelsőbbet, akik már tudják, hogy hol keressék.

Hallunk a transzcendentális világról és hallunk az isteni párról, de őket csak a guru segítségével érhetjük el. Sőt, lehet valaki olyan érett, hogy vágyik vissza a lelki világba, de annak az ajtaja belülről nyílik, és csak ajánlással lehet bejutni, majd ott a szolgálatunkat is úgy kapjuk, ha valaki javasol minket Śrīmatī Rād-

hārāṇī egyik szolgálójának. A guru szerepe olyan fontos számunkra, mint a lélegzet, nem tudunk élni nélküle, nem tudunk semmi értékeset elérni nélküle.

Ezért az Úr Caitanyacandrát imádom, a határtalanul független kegyőceánt, ki együttérzésének kötelékeivel hirtelen kihúzott engem a családos élet tengernyi szenvedéssel és áthághatatlan akadályokkal teli kiszáradt kútjából. Oltalmat nyújtott mennyei lótuszoknál is szépségesebb lábánál, és Śivarāma Swami gondjaira bízott engem (Śrī Vilāpa-kusumāṇjali 5. verse alapján).

Köszönetet szeretnék mondani, mert mióta találkoztunk, menedékben érzem magam, Guru Mahārāja, ami egyre intenzívebb, és azért imádkozom, hogy tarts engem mindig a lótuszlábad árnyékában (*rākha rāṅgā caraṇera pāśa*), mert próbállak követni, még ha csak így, a magam tökéletlen módján is.

Szolgád:

Rukmiṇī Devī Dāśī

RŪPA-MANOHARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, neked és az ISKCON-guruknak!

Már több felajánlásomban is leírtam azokat a tulajdonságaidat, amelyek annyira kiemelkedő *vaiṣṇavává* és hiteles lelki tanítómesterré tesznek téged. Ezek a legékeesebb díszeid: a Śrīla Prabhupādába vetett megingathatatlan bizalmad, illetve az ő utasításainak rendkívül mély megértése és precíz követése. Most azonban egy egészen másfajta, szemmel láthatóbb, és emiatt az egyszerű lelkek számára is könnyen értékelhető jellemződnél fogva szeretnék dicsőíteni. Ezt a tulajdonságodat talán a következő szavakkal tudom leginkább megragadni: emberség, személyesség, együttérzés. Nyilván mindig is birtokában voltál ennek a képességnek, de az elmúlt egy-két évben különösen szembeötlő volt számomra, olyan markánsan nyilvánult meg a környezetemben.

A *bhakták* iránti aggodalmad és személyes törődésed nyilvánult meg abban, hogy finanszíroztad az étterem és a nagykonyha átépítését, valamint számos

bhakta lakásának szigetelését. Mindezek nem a lelki tanítómester, főleg nem egy *sannyāsī* dolgai, mégis, a *bhakták* iránti szeretettedben és aggodalmadban így cselekszel. Minden létező eszközzel azon vagy, hogy nem csak lelki, de ha arra van szükség, akár úgymond anyagi módon is segítsd a közösségünket.

Személyes törődésedet közvetlenül is megtapasztalhattam, amikor több isten-testvéremmel együtt második avatásban részesítettél minket. Meglepődtem, miután közölték velem, hogy te magad szeretnél beavatni a *gāyatrī-mantrákba*. Úgy fogalmaztál, hogy nem akartad, hogy azt érezzük, elfeledkeztek rólunk. Gondoltál ránk, és indokolatlan kegyedben részesítettél minket.

Ügyetlen megfogalmazásommal csak dicsőíteni szeretném ezt a megkapó tulajdonságodat, a személyes, aggódó figyelmességedet, amely minden tiszta *bhakta* természetes dísze. Bár olykor szigort kell nyilvánítanod a tanítványaid fejlődése érdekében, olyan gyengéd érzelmek és kifinomult hangulat húzódik meg a tetteid mögött, amelyről valószínűleg csak halvány sejtésem lehet. Imádkozom, hogy a sértéseim ne akadályozzák ragyogó tulajdonságaid érzékelését, és a lelki fejlődés útján haladva minél világosabban láthassam, ki is az én imádkott lelki tanítómesterem.

Szolgád:

Rūpa-manohara Dāsa

RŪPAMATĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, today, the holy day of your appearance, is when I express my gratitude to you in words.

Although words are not enough to express deep emotions, and I do not know how to speak expressively, by taking lessons in the wisdom of holy men I will try to do so.

A verse in *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.29.6), spoken by Uddhava, who says to Lord Kṛṣṇa:

“My dear Lord, even if someone lives as long as Brahmā, he would still be unable to express his gratitude to You for the benefits derived from remembering You. Out of Your causeless mercy You drive away all inauspicious conditions for Your devotee, expressing Yourself from outside as the spiritual master and from inside as the Supersoul.”

Peter Dunov, a popular spiritual leader in Bulgaria, had said: “Use the word ‘THANK YOU’ often. You will be amazed at the change in your life! The law of gratitude doesn’t work if you live with negative emotions: fear, anger, hate, inferiority complex, resentment, criticism, worry.

When you give thanks, good will remain good, and evil will become good.”

Reading your books, Guru Mahārāja, I have got into the habit of looking at certain words in detail, and studying their origin and deep meaning. I have tried to do this for the word “Thank you”, which I look at in Bulgarian because it is my mother tongue and I understand it naturally.

It sounds like this- Blagodarya Vi!

According to the dictionary it means gratitude and appreciation.

The etymology of the word comes from the compound “blago”- welfare, goodness, kindness, and “darya” - bestow. (“Vi”- to you.)

But what can I, a pauper, offer to you, Guru Mahārāja, as welfare?

As far as I understand, for a person who loves God and has given his life to teach others to love Him, his welfare is in the welfare of others.

Therefore, I replace “Thank You” with “I am happy!”

Around us the world is falling apart...

I open and read *Vilāpa-kusumāñjali* for the second time, as if for the first! So amazing and all-absorbing...! And I am happy!

My inner world, in the last almost 60 years, is disintegrating gradually and surely...

I remember the last bhajans of 2020, in front of Gaura-Nitāi, and with a mask over my mouth, due to Covid. The only occasion in which that mask turned out to be so appropriate! The tears were secretly soaking into it... And I am happy ...

Anxiety is all around...What is the next thing to fall upon us...and more specifically, upon whom?

I listened to the eight-hours lecture you gave on Rādhāṣṭamī, that year. One of my favourite lectures, and, as you said, your favourite pastime of bashing academics ...And I am happy!

Sometimes, it seems as if ISKCON is also shaking, crashing our utopia and hope for a good life here...

I watch the video *On Vaiṣṇavī Dikṣā-Gurus* and carefully study what it means to be humble, and how to be respectful to an opponent... ..And I am happy!

Sometimes I lose hope of attaining my goal, feeling that my spiritual life is a failure...

Then I look at Vijaya-Gaurāṅga and pray to Him, and listen to the series of lectures on the traveling of Lord Caitanya, absorbed in the description of His beauty, or I read in *Vilāpa-kusumāñjali* of the magnanimous mercy of Him and His followers...And I am even happier!

In other words, the only thing that keeps me alive in this degrading world is you, Guru Mahārāja, your words, your glance, your chanting... and by remembering you throughout the day I feel your presence almost constantly and that makes me happy.

I offer this happiness to you as an expression of gratitude. Just as with a handful of water from the sacred Ganges, a faithful follower offers her *pūjā*.

For my part, I take the responsibility of preserving and nurturing that happiness in the same way, by continuing to remember you all day, every day, every moment, with every breath.

Please, Guru Mahārāja, accept my happiness as an expression of my most heartfelt gratitude for all that I receive from you!

This happiness is my only wealth.

Thank you, oh bestower of happiness!

Your servant,

Rūpamatī Devī Dāsī

RUPĀŚRAYĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napodon szeretném hálámat kifejezni azért a sok szeretetért és gondoskodásért, amit tőled kaptunk. Férjemet abban a kegyben részesítetd, hogy személyesen is szolgálhat téged, és segítetted abban, hogy Indiába is eljusson életében először. Bár én sajnos nem tudtam vele tartani, de ez a három hét a szent Māyāpur-dhāmában jelentős változásokat hozott mindkettőnk lelki életében. A pandémia alatt sajnos fokozatosan megszokottá vált, hogy nem személyesen, hanem főleg online követtük a templomi programokat. A szent *dhāma* inspiráló hatására újra fontosnak érezzük, hogy a *sādhana*inkat a *bhakták* felemelő társaságában végezzük, akik nélkül lehetetlen a lelki fejlődés. Amiben még nagyobb megértésre tettünk szert az indiai élmények által, hogy mennyire csodálatos és fontos dolog a guru szolgálata. Köszönjük, kedves Guru Mahārāja, hogy mindezt a te kegyedből megélhettük!

Számomra az elmúlt év nagyon nehéz volt, mert szeptemberben apukám elhagyta a testét. Mellette voltam utolsó óráiban, s szomorú volt látni, ahogy egyre elesettebb lett. Férjemmel igyekeztünk a lehető legjobb körülményeket biztosítani számára az eltávozáshoz, de mivel az Alzheimer-kór miatt már régóta nem volt képes felfogni az őt körülvevő világot, kétségek gyötörnek amiatt, vajon hová kerülhetett. Végignézve az utolsó, szenvedésekkel teli időszakát, egyre Prabhupāda szavai csengenek a fülemben: „Ne gondold, hogy veled ez nem fog megtörténni!” Amikor ez eszembe jut, csak a jószerencsém tudom áldani, Kṛṣṇa kegyét, hogy megismerhettelek téged és csodálatos tanításaidon keresztül a Kṛṣṇa-tudatot. Hisz mi más reményem lenne ebben az anyagi világban nélküled? Te a guruk között is olyan különleges vagy! Fáradhatatlanul törekszel elégedetté tenni Śrīla Prabhupādát, és testi fájdalmaidat is félretéve írod könyveidet, törödsz tanítványaid lelki fejlődésével! Hogyan tudnánk ezt valaha is meghálálni neked?

Szeretett lelki tanítómesterem! Hálásan köszönöm végtelen jószágodat! Kérlek, tarts örökké lótuszlábad menedékében!

Jelentéktelen szolgád: Rupāśrayā Devī Dāsī

SADĀŚIVA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your mercy, and all glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you deeply, for your steadiness and continuous example of living Śrīla Prabhupāda's wishes and instructions.

At these uneasy times you are always steadfast to guide us through the cold winds of uncertainty... Reminding us not to be lazy, and try and work hard on our chanting and hearing... because Kṛṣṇa wants to see our real sincere endeavour...

You seem to be like Dharmarāja Yudhiṣṭhira, kind, concerned, with a deep knowing look behind your soft eyes, and in another part of you, you have a Yamarāja mood, to make sure everything is up to the mark and in order...

It would be nice to say many more words, but I remember you saying that love is shown by actions, much more than any words... I feel very fortunate to be your disciple, as I am lowly and not very qualified... but you are very fair and I need this more than I know.

When I think of you, I feel inspired to make more effort...

Your lowly servant
Sadāśiva Dāsa

SĀDHU-PRIYA DĀSA,

BHAKTIN OTTÍLIA ÉS DĪNA-BANDHU

Drága Guru Mahārājánk!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Látva, hogy mi történik a világban, hogy minden nappal közelebb kerülünk egy világháborúhoz, ami bármelyik pillanatban kitörhet, még az általános emberek is felteszik a kérdést, hogy hova menekülhetünk a háború és a vele járó borzalmak elől, és hol vehetünk menedéket. Mi, akik olyan szerencsések vagyunk, hogy megkaptuk a Kṛṣṇa-tudatot és a szent nevet tőled, akárhol is vagyunk, egy igazi örök menedékre leltünk, és tudjuk, hogy az nem itt van. Az anyagi energia soha nem ad igazi menedéket és otthont az élőlényeknek, és ha a jelenlegi helyzetet vagy a történelmet vizsgáljuk, akkor megérthetjük, hogy ez a világ nem az otthonunk, hanem egy igazi pokol. Az a fajta tiszta, érthető transzcendentális tudás, amit te adtál nekünk, az képes visszavinni minket Kṛṣṇához, az örök eredeti otthonunkba. Szeretném kifejezni őszinte hálámat azért, hogy mindenről lemondva minket választottál és a prédikálásnak szentelted az életed, ami azt jelenti, hogy nekünk, akik tőled tanulhatunk.

Mindig csodálom a tanítványaidat, hogy nemrégén még semmit sem tudtak a Kṛṣṇa-tudatról, most meg többen nagy lelki tudósok vagy komoly lelki gyakorlatok lettek a veled való társulás által. Számomra egy nagyon „kibuktató” eset volt, amikor az ex BVPS ügy miatt célkeresztbe kerültél, és többen kritikusan és vádaskodóan léptek fel veled szemben. Nagyon rossz volt látni, hogy téged, aki azért jöttél a mozgalomba, hogy Kṛṣṇát és Śrīla Prabhupādát elégedetté tedd, olyanokért vádoltak, amiket valaki más rontott el (finoman fogalmazva). Nagyon bízok benne, hogy senki nem bántott meg és nem sértett meg az indulatos viselkedésével, te nagyon nem ezt érdemled. Kissé könnyes szemmel néztelek, ahogy fogadod az alaptalan kritikát. Akkor is tanítottál minket, hisz az életben sokszor ezt kapjuk. Nagyon-nagyon büszke vagyok rád, kedves Guru Mahārāja, hogy ilyen példamutatóan kezeled ezeket az abszurd helyzeteket is, amikor olyanért kapsz kritikát, ami ellen Új Vraja-dhāmában már évtizedek óta küzdesz. Én meg (jó értelemben) nagyon büszke vagyok, hogy a tanítványod lehettek, és próbálok megfelelni ennek.

Most is, mint minden évben, azzal a kéréssel szeretnék hozzád fordulni, hogy tudjam mindig a tanításaidat hallgatni és megosztani másokkal, akár milyen életkörülmények közé is kerülök. Tiszta szívből köszönöm a podcast-jaidat, a vlogjaidat és a könyveidet. Szeretném az itt kinyilatkoztatott tudást a szívembe fogadni és megvalósítani mielőtt elhagyom a testem. Amikor ezt

olvasod akkorra már kiderül, hogy találkoztunk-e a Vyāsa-pūjā ünnepségeden, de nagyon bízom benne, hogy igen.

Remélem, mielőbb találkozunk!

Szolgáid:

Sādhū-priya Dāsa, Bhaktin Ottília és Dīna-bandhu

SAHACĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

All Glories to Śrīla Prabhupāda. Please accept my humble and heartfelt obeisances at your lotus feet on this most auspicious day of your appearance.

Although I am an unworthy disciple, full of faults, I approach you with great appreciation and utmost respect, for you are the greatest spiritual ambassador to spread Kṛṣṇa consciousness all over the world.

In spite of my short comings you gave me shelter at your lotus feet and also initiated me. You have been my teacher, spiritual master and above all my well-wisher.

It is your causeless mercy that you remain as a pillar of support to your disciples. I realise you never left me. A daughter may leave the shelter of her father, but you never cease to be the father of that daughter. In the most difficult and dark phase of my life you were there like a pole star guiding the lost mariners.

Family, friends, and relatives have come and exited and the only solace I have are your lotus feet Guru Mahārāja. Thank you for accepting me unconditionally and I hope to be a worthy disciple serving to the best of my ability and to never let you down.

On this most blessed day I sincerely pray to Śrīmatī Rādhārāṇī that I may someday become a worthy disciple. Thank you, Guru Mahārāja.

JAYA GURUDEVA!

Your humble servant,

Sahacārī Devī Dāsī

SĀKṢI-GOPĀLA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának. Minden dicsőséget neked.

A lelki tudás és az Isten iránti odaadás a megoldás minden problémára és szenvedésre. A világ tele van problémákkal és szenvedéssel. Kevesen vannak azok, akik tudják, hogy mi a megoldás, a csalók viszont sokan vannak. Nagyon szerencsés az, aki a sok csaló között talál egy hiteles forrást, egy igazi lelki tanítómestert, aki áttetsző közegként tudja átadni, közvetíteni a lelki tudást és odaadást azoknak, akik érdeklődnek, akik valóban meg akarják találni a kiutat az illúzió útvesztőjéből.

Goparāja Prabhu, aki a relatív világban az én édesapám volt, ilyen szerencsés volt. Ő megtalált téged, kedves Guru Mahārāja, és indokolatlan kegyedből megkapta tőled ezeket a lelki kincseket, mert – a jelek szerint – valóban ki akart jutni az illúzió útvesztőjéből. Közvetlen közelről tapasztalhattam meg indokolatlan kegyednek és szeretetednek a megnyilvánulását Goparāja Prabhu utolsó perceiben, melyeket még ebben a világban töltött. Olyan szerencsés volt, hogy ezekben az utolsó pillanatokban közvetlenül tőled hallhatta a lelki tanítást, közvetlenül tőled hallhatott Kṛṣṇáról és ily módon úgy hagyhatta el ezt a világot, hogy Kṛṣṇára gondolt. Mi lehet ennél csodálatosabb? Kegyedből elérte az élet tökéletességét. Nincs rá szó, nincs rá mód, amivel ezt megfelelően megköszönhetné neked az, aki szerette őt, vagy amivel ő maga megköszönhetné neked. A tanítvány örökre lekötölezetté válik a lelki tanítómesternek.

Kedves Guru Mahārāja! Kegyednek ezt az áramlását tapasztalhatjuk nem csak Goparāja Prabhu, hanem minden tanítványod, sőt mindenki felé, aki őszintén érdeklődik a lelki tudás iránt. Tudom, hogy kész vagy még akár nekem is megadni, csak nekem is késznek kell állnom arra, hogy elfogadjam. Én is felfoghatatlanul szerencsés vagyok, hogy találkozhattam a *bhaktákkal*, Śrīla Prabhupāda könyveivel és hogy a te tanítványod lehetek. Goparāja Prabhu apai kötelességének is tökéletesen eleget tett és szép példát mutatott arra, hogy hogyan kell hallani a lelki tanítómestertől és hogyan kell elhagyni ezt a világot. Most már csak nekem is követnem kell a példáját...

Szolgád: Sākṣi-gopāla Dāsa

ŚĀLINĪ-PRIYĀ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you. Please accept this small humble offering.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur-unmilitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

All glories to you on the most auspicious occasion of your appearance! I will attempt to glorify you, but will only scratch the surface of your most divine personality and your service to the world and beyond. I am still indebted to you for this lifetime and beyond; I hope to please you one day at a time.

Like the bright and brilliant sun, you spread the rays of knowledge and inspire many lost souls. Like the wind, you are strong and tolerant, overcoming obstacles with grace and perseverance. Like the rain, you water the seeds of bhakti in our hearts, sown by your ever-loving acceptance and boundless compassion and love.

Śrīla Prabhupāda once said, “The prayers of Narottama Dāsa Ṭhākura...this sound is above the material platform...there is no need of understanding the language. It is just like a thunder burst; everyone can hear the thunder.” Like the thunderbolt in the sky, “there is no misunderstanding...these songs are above the material platform, and they crack like thunder within your heart.”

You present absolute knowledge from your spiritual master with full faith and conviction, like thunder and lightning, your mercy shoots straight into the heart, descending directly from the *paramparā*. How fortunate am I to be under your shelter? Like the monsoon-blue Śyāma cloud, you protect our spiritual creeper from the harsh heat of material temptations and offer the shade of inspiration and constant instruction.

I will be forever grateful to you for sacrificing so much in the service of Śrīla Prabhupāda, all glories to you! Please accept my *daṇḍavat praṇāmas* at your beautiful lotus feet.

Your fallen servant,
Śālinī-priyā Devī Dāsī

SAMĀDHIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

What matters to a woman is what kind of husband she chooses. But even more important is the guru she chooses. There is a saying: “That all rivers flow into the sea, but not all roads lead to the same destination.” So, it is very important to choose the right spiritual master, who is part of the *paramparā*, who strictly follows his spiritual master. It is you who are an example of such a spiritual master for me, an example of how a disciple should serve his guru.

In this turbulent world, things are constantly changing. There are constant wars, earthquakes, conflicts, pandemics, etc. In this world we will be disappointed in everything, but you are an island of support for me, an island of stability.

I like your qualities. I see how sincerely you serve Śrīla Prabhupāda, how devoted you are to him. His instructions have become your life and soul. I am inspired by your seriousness, discipline, punctuality, orderliness, and cleanliness in devotional service. I am inspired by your cleverness and intelligence, by your deep study of knowledge and writing books. I am inspired by your sincere desire to become a servant of the Divine Couple.

Thank you for that! It gives me protection, makes me stronger, more confident, more peaceful on my way back home to Godhead. There is still a lot to learn, but most importantly, the first step has been taken. I have chosen the right spiritual master. Thank you!

Trying to become a servant,
Samādhikā Devī Dāsī

SANĀTANA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, you have showered unlimited blessings upon my family and myself for over 30 years, and for this we are eternally grateful. Despite your extremely busy schedule, you found time to help Śyāmasundarī in her difficulty, and paid so much energy and attention to Rasamayī.

In my last offering I wrote how wonderful it is that those who are trained by you will be the initiating spiritual masters of the future, those who have entered the order of *sannyāsa*. You not only engaged us in service to Kṛṣṇa, you also raised a generation of devotees who will carry on this responsibility. It's now time for me to grow up and to make Kṛṣṇa conscious decisions. Dear Guru Mahārāja, please give me your blessings as I wish to go deeper into the wonders of transcendental literature, and deeper into the science and art of Kṛṣṇa consciousness.

On this most auspicious day of your appearance, I would like to thank you from the bottom of my heart: You have saved me and created the perfect conditions for me to serve. I will never be able to pay you back.

Your eternal servant,
Sanātana Dāsa

SAṄGINĪ DEVĪ DĀSĪ.

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja.

All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you! Please accept my humble obeisances.

Please accept my humble Vyāsa-pūjā offering on this auspicious occasion. As I am not an expert in writing or ideas, please forgive me in advance.

Guru Mahārāja, I had the fortune to stay in Budapest for around five weeks. For a long time, my dream had been to stay in the temple and because of your mercy, I had that opportunity.

In the temple I felt your presence everywhere. The temple is well organised and everything runs like clockwork. I also had the association of devotees who are kind, serious in their devotion, and helpful. There were all kinds of devotees, from the very elevated to the very new. All the senior devotees helped new or junior devotees become more serious in their devotion, and at the same time made them feel comfortable and settled. All devotees seemed happy, satisfied, and learning fast.

The temple is kept very clean, and deity worship and other programmes are done in a first-class way. Everything seemed and felt perfect. I felt as if I had come to the spiritual world, but since nothing is perfect in the material world how is it so nice here? Due to your graciousness and mercy everything was happening.

Last year, we finally had our initiation *havana*, which had been delayed due to COVID. Since we had our *havana*, I feel your mercy is flowing to me and my family. I want to thank you for it and to request that you keep sending your mercy to us as we still need to improve in our spiritual path.

I also want to thank you for all the programmes, classes, and podcasts created for our benefit, regardless of where you are in the world. We cannot grasp all the gems of spiritual knowledge you give us. You are always inspiring and teaching us. I salute you for your endless service. I hope I can also serve and please you in some way. Please bless me.

Your servant, daughter, and devotee,
Saṅginī Devī Dāsī

SAṆKĪRTANA DĀSA

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget neked!

Śrīla Prabhupāda a *Bhagavad-gītā*ban azt mondja, hogy a lelki megvalósítás útja kétségtelenül nehéz, ezért az Úr azt tanácsolja, hogy forduljunk egy hiteles lelki tanítómesterhez, aki tagja a magától az Úrtól eredő tanítványi láncolatnak.

Az Úr az eredeti lelki tanítómester, így a Tőle eredő tanítványi láncolat tagja képes az Úr üzenetét változtatás nélkül átadni a tanítványnak.

A lelki életben tett fejlődés titka az önmegvalósítást elért lelki tanítómester elégedettsége. Śrīla Prabhupāda tanítványaként te tökéletes tagja vagy a tanítványi láncolatnak. Kṛṣṇa és lelki tanítómestered üzenetét változtatás nélkül adod át minden léleknek, akivel kapcsolatba kerülsz. Ennek és hatalmas saját lelki potenciádnak köszönhetően mindenkit a lelki megvalósítás útjára terelsz. Te vagy nekünk a jó szerencsénk, te vagy a megmentőnk, és te vagy a tökéletes példa is.

Kérlek, tarts meg a társaságodban!

Elesett szolgád:

Saṅkīrtana Dāsa

ŚANTANU DĀSA

Dearest Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

Your appearance day is the time of the spring equinox. The time of year when the days get lighter and warmer rather than cold and dark, and so you similarly appear to bestow your light and warmth on the dark conditioned souls, like myself. Without you fools like me would have no chance of happiness, not to mention eternal bliss.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ*

“By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master one cannot make any advancement.”

*dhyāna-mūlaṁ guru-mūrtiḥ
pūjā-mūlaṁ gurur padaṁ,
mantra-mūlaṁ gurur vakyaṁ,
mokṣa-mūlaṁ gurur kṛpā*

The Guru’s form is the best to meditate upon; the Guru’s feet are the best for worship; the Guru’s word is the mantra; the Guru’s Grace is the root of liberation.

Guru-gītā - *Skanda Purāṇa* Dialogue between Śiva and Umā (Śakti)

Throughout Śrīla Prabhupāda’s books we find emphatically stated that the center of spiritual life is the acceptance of the order of the spiritual master.

The disciple is therefore eternally indebted to the spiritual master for taking him out of the material ocean and accepting him into his fold as worthy recipient of the mercy of the previous spiritual masters.

When I saw you at the Manor recently and you invited me to come and see you in Hungary I was overwhelmed. Later on I thought, at that moment, my life had become perfect. I can’t force my way into the spiritual world, only by the invitation of a pure soul like yourself can such a conditioned soul like me have any chance of going home.

I have been thinking about what to say for some time but ultimately I just want to say thank you over and over again for accepting me as one of your disciples.

Please accept this offering as a small gesture of love towards you.

Your eternal servant and well wisher.

Śantanu Dāsa

SANTOṢA DĀSA

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances unto the dust of your lotus feet. All glories to yourself. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I do wonder how every bit of you is so inspired by Śrīla Prabhupāda's life and teachings. Like him you have dedicated your life to service, to transforming people's lives so that they can return home to Godhead, an inconceivable prize to most on this planet.

You, with your selfless service, have burdened yourself with the sins of an absolutely fallen soul, such as myself. You live a life of continuous transcendence, articulating the transcendental knowledge in the form of *śāstra*, constructing and maintaining a Dhāma of the highest standards, using the latest forms of media to communicate and inspire both the novice and the *pukka* devotees, living the life of *Bhagavad-gītā*, *Śrīmad-Bhāgavatam* (*vede gāy jāhāra carito*), and genuinely following the footsteps of Śrīla Prabhupāda. These are just a few observations I made.

With my musical inclination, I truly feel that whenever you do your *kīrtana*, it is pure and transcendental, so much so that I feel totally secure and at peace. When we visited NVD for the first time, during the Christmas of 2022, I noticed how everything is organised and practiced according to your instructions. There is such a transcendental ambience there. After noticing that only Śrīla Prabhupāda's *bhajan*s are played in Rādhā-Śyāmsundara's kitchen, I guessed this must also have been on your instructions. I started playing Prabhupāda's sound bites in my home kitchen while cooking. May your fame be spread over all the three worlds – *ebe jaśa ghuṣuk tribhuvana*.

I sincerely pray to you for your mercy, so I may win my own war against my adamant, contaminated senses. I humbly bow down unto you and seek your blessings, that I may engage all my senses in the service of your lotus feet, in the service of pure Vaishnavas and ultimately in the service of the Divine Couple. Let all my ignorance be destroyed, so that my gullible senses do not interfere in my journey of Kṛṣṇa consciousness. I pray that I am not only able to study and realise the teachings of the *Bhagavad-gītā*, *Śrīmad-Bhāgavatam*, *Cc.* and *NoD*, but that I can also study all the books you are putting so much effort into writing. I hope to someday come to a realisation of your eternal relationship with Rādhā and Kṛṣṇa. I sincerely pray that I can inspire a few souls to Kṛṣṇa consciousness while in the process of purifying my own soul. I pray unto you that I can do all this in "this one life."

Your achievements and your sacrifices are so much greater than my meagre two-word gesture - thank you. You've accepted me as your disciple. I sincerely express my deepest gratitude unto you for all your mercy, *śrī-guru kārūṇa-sindhu*.

Thank you very much. We plan to visit NVD during Vyāsa-pūjā 2023, and I hope to get the opportunity to serve the devotees and yourself.

*Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare
Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare*

Your fallen servant of a servant of a servant, Santoṣa Dāsa

SANTOṢĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

„El kell fogadnunk egy lelki tanítómestert, nagy odaadással és hittel kell szolgálnunk őt, s mindenünket fel kell ajánlanunk neki. A szentek és a *bhakták* társaságában imádnunk kell az Urat, hittel kell hallanunk dicsőségét, magasztalnunk kell transzcendentális jellemét és cselekedeteit, mindig meditálnunk kell lótuszlábán, valamint a *śāstra* és a guru utasításait betartva imádnunk kell a *mūrtiját*.” (Śrīmad-Bhagavatam 7.7.30–31)

A tavalyi Vyāsa-pūjā felajánlásom óta édesanyám kicsit jobban van már. De sok mindenben segítségre szorul még. Édesapám és én sokat segítünk neki. Továbbá, az állásomat is elvesztettem július 31-én nagyszabású leépítés miatt. December 1-től van újra állásom, de még nem tudom meddig. Ezekén kívül több kisebb és nagyobb feladat, nehézség akadt, jött utamba. Bár nem is tudom, hogy mi lenne velem, ha nem lennék az avatott tanítványod, mégis van bennem egy hiányérzet. Valahogy nem kerek az életem. Ez az érzés az én hiányosságaimból fakad. Csupán a te kegyedből juthatok át ezen a helyzetemen. A te kegyedből tudok csak helytállni az élethelyzetekben, ebben teljesen biztos vagyok. Többször álmodtam veled az elmúlt év során: mindig ráérezel a Felsőlelken keresztül, hogy mikor szorulok nagyobb mentális támogatásra.

Lett új kinyomtatott fényképem rólad 18 x 13cm nagyságban. Az oltáramra került a kép, mert nagyon megérintett a kép hangulata: szívemben ilyen módon látlak a legszívesebben téged, mint lelki tanítómesteremet. Fesztiválok, ünnepek alatt többször személyesen is láthattalak Krisna-völgyben. Jó videókat és fényképeket is készíthettem rólad. Könyveiden, leckéiden, vlogjaidon keresztül is tanítasz. Köszönöm ezeket a megnyilvánulásaidat. Hálás vagyok, hogy ennyire szíveden viseled a sorsomat. Szeretnék tovább fejlődni a *guru-niṣṭhā* és *pūrṇa-śraddhā* területein is. Szeretnék teljesebb hitet, jobban meghódolni és végérvényesen menedéket venni nálad, a *bhaktáknál*, Śrīla Prabhupādánál, Kṛṣṇa-Balarāmánál. Nélküled teljesen elveszett lennék. De nem csak nekem vagy az életem fénypontja. Mindenki sorsa fontos neked. Ezt transzcendentális missziódon keresztül láthatjuk minden nap. Szeretném jobban szolgálni a te missziódat. Bárcsak elégedett lehetnél velem.

Szolgád:

Santoṣā Devī Dāsī

ŚĀRADĪYĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az utóbbi évek eseményei egyre kevésbé engedik, hogy az illúzióban éljünk azzal kapcsolatban, hogy létezik boldogság, nyugalom ebben az anyagi létezésben. Nem szoktam azon gondolkozni, hogy vajon hol lennék, ha nem találkoztam volna a *bhaktákkal*, ha nem találkoztam volna veled. Kirángattatok abból az életből és mára már megértettem, hogy Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábai menedékéből nincs értelmű visszafordulni. De olyan apró vagyok és törékeny, hogy soha nem lehetek biztos benne, hogy az értelmemet semmi nem fogja befedni a még hátralevő éveimben.

Amikor látom, hogy te hogyan élsz, cselekszel, mit mondasz vagy írsz, akkor látom a reményt magam számára is. A te megértésed és elmélyülésed

a Kṛṣṇa-tudatban a példa számomra. A legtörekenyebb, legelesettebb lelkeket is felkarolod, és csak az a fontos, hogy mindenki tudjon közeledni Kṛṣṇához. Mindent megadtál nekünk, ami ahhoz kell, hogy el tudjuk érni az életünk tökéletességét. Amikor pedig azt látod, hogy még mindig nem megy, még mindig csak toporgunk egyhelyben, nem tudjuk mit kezdjünk a sok áldással és kegygyel, akkor még többet és többet adsz belőle. Soha nem fogysz ki a mosolyból, a Kṛṣṇáról szóló szavakból.

Amióta ismét utazol, sokszor hiányzol, de szerencsés vagyok, mert manapság a technika segítségével mindennap tudok veled társulni még így is. Köszönöm, hogy a könyvek írása mellett válaszolsz a kérdéseinkre, podcastokat készítesz, leckéket tartasz, felkészítesz bennünket arra, hogy erősek és kitartóak legyünk a lelki életben.

Bárcsak ki tudnám nyitni a szívemet és be tudnám fogadni mindazt, amit adni próbálsz! Kérlek, soha ne add fel a harcot értem. Köszönöm, hogy vagy nekem.

Örök szolgád:

Śāradyā Devī Dāsī

SĀRA-GRĀHĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja.

Kérlek, fogadd el szívből jövő alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget megjelenési napod páratlan fenségének!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa presthāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából. Ez az a csodálatos nap az évben, amikor tanítványaid, jóakaróid ünnepélyesebben is kifejezik feléd legmélyebb hálájukat és csodálatukat. Én személy szerint is végtelenül hálás vagyok neked, hogy továbbra is töretlen intenzitással vezetsz minket

a lelki úton és szórod ránk indokolatlan kegyedet. Sajnos képesítetlen és elesett vagyok, hogy igazán a megfelelő szavakkal és cselekedetekkel tudjam kifejezni hálámat irányodba és hogy méltóképpen dicsőítselek téged. Kérlek, bocsájtsd ezt meg nekem. Igyekszem a fejlett tanítványaid nyomdokaiba lépni.

Az elmúlt egy év továbbra sem kímélte az anyagi világban szenvedő lelkeket. A *kali-yuga* teljes erővel érezteti hatását. Ezzel párhuzamosan viszont az Úr Caitanya mozgalma is töretlen energiával terjed az olyan csodálatos *bhakták* vezetése alatt, mint amilyen te is vagy, kedves Guru Mahārāja.

Sajnos tapasztaljuk, hogy mozgalmunkat is próbára teszi időnként Kali pusztító hatása és bizony a kritikák is megerősödnek ilyenkor. Ennek ellenére én mégis azt tapasztalom, ha bármikor is a *bhakták* társaságában vagyok, a lelki atmoszféra egyre erőteljesebben növekszik közösségünkben.

Tiszta, szeretetteljes és együttműködő hangulatra való törekvés jellemzi *yātrānkát*, abban a szellemiségben, amit Śrīla Prabhupāda bemutatott nekünk. Meggyőződésem, hogy ennek a szeretetteljes hangulatnak a megformálásában is nagyon komoly szereped volt és van lelki társadalmunkban. Többek között ezért is hálás vagyok neked és csodálatos vezető tanítványaidnak.

Még egy vonzó, transzcendentális tulajdonságodról szeretnék írni a sok közül.

Ez pedig a tanítványaidról való gondoskodás, a végső időkben. Az utóbbi években egyre gyakrabban fordul elő tanítványaiddal, hogy az utolsó vizsga elé járulnak és készülnek elhagyni ezt a világot, vissza Golokára, Kṛṣṇához, közvetve vagy közvetlenül. Egyrésztől szomorú, hogy elveszítjük ezeknek a páratlan lelkeknek a társaságát, de csodálatos azt is látni, hogy ezek a *bhakták* irányításod alatt elérik a lelki tökéletességet. Példamutatásuk inspiráló mindenki számára. Megnyugtató és lelkesítő érezni és látni, hogy a Kṛṣṇa-tudat folyamata milyen csodálatosan működik az irányításod alatt. Mint ahogy az is, hogy minderről betekintést nyerhetünk podcastjaidon keresztül, amin medítálva mi is felkészülhetünk az előttünk álló eseményekre, hiszen velünk is ez fog történni a jövőben. Nagyszerű látni, ahogy a folyamatunk működik, úgy, ahogy azt Śrīla Prabhupāda megígérte.

Kedves Guru Mahārāja, hálásan köszönök neked mindent, amit értünk teszel és mindent, amit tőled kapunk!

Jaya Rādhā-Śyāma!

Maradok továbbra is törekvő szolgád:

Sāra-grāhī Dāsa

ŚARAT-BIHĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmának!

Bár továbbra sem tudom felmérni nagyságodat és odaadásodat Śrīla Prabhu-pāda iránt, és bár alkalmatlan vagyok, mégis pár gondolatomat szeretném megosztani veled.

Az eltelt sok év alatt láthattam milyen szigorú és kitartó vagy a lelki életben, milyen hűségesen követed Śrīla Prabhupādát, és erőn felül törekszel vágyait beteljesíteni.

Komoly felelősséget vállaltál azzal is, hogy bevonjál másokat is a missziód végrehajtásába, és tanítványokat is elfogadtál.

Ez a világ nem igazán értékeli és segíti a lelki életet, ezt a magam életében is tapasztaltam. A magam módján, a kapott tehetséggel próbállok segíteni és kitartani lábnymaidat követve.

Mivel a lelki tanítómesterem adta az új életet nekem, hogyan is adhatnám fel az ő szolgálatát.

Hálás szívvel köszöntelek megjelenésed napján.

Hű szolgád:

Śarat-bihārī Devī Dāsī

SĀRATHI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Feltételekhez kötött helyzetemből és nem ideális mentalitásomból fakadóan türelemre és támogatásra van szükségem. Te minden támogatást megadsz

a tanítványaidnak, és türelmed is végtelennek tűnik. Védelmed és gondoskodásod állandó biztonságot nyújt lelki fejlődésemnek, legyek bármilyen esetben is.

Nincs olyan mély felelősségérzetem, ami téged jellemez és garantálja a lelki fejlődés töretlenségét. Mégis bízom benne, hogy támogatásoddal én is elérhetem a lelki élet célját és hasznos tagja lehetek a közösségnek.

Köszönöm törődésedet irányomba és igyekszem minél jobban megbecsülni és megvalósítani a tanításaidat. Terveid megvalósulása áldást hoz nemcsak a tanítványidra és az egyházra, hanem az egész emberi társadalomra, legyen az bármilyen elesett.

Számomra te jelented az örök sikert és minden eredményt a lelki életben. Köszönöm, hogy részese lehetek magasztos tevékenységednek.

Kegyelmedben bízva:

Sārathi Dāsa

ŚAŚIKALĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Thank you my dear Gurudeva for your teachings, for your precious books, for your ecstatic *bhajanas*, for your mercy that melted my heart, and for giving me a beautiful name.

Thank you for inspiring Péter to come to the path of Kṛṣṇa consciousness. Now he not only watches me eating delicious food, but also tastes it himself! Your mercy made Bhakti Devī come for him.

I miss you very much. In these stormy times, you are my only shelter, the place where I feel hope and joy in this dark material world.

Thank you very much for your mercy and thank you for loving us even though we are not always worthy of it.

Your servant Śaśikalā Devī Dāsī

SATYA-SAṆKALPA DĀSA

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Your Lotus Feet!

Thank You for showing us how to stay firm and stable in pure life and devotion in all circumstances.

Your lotus feet are our shelter and I hope that I will always be able to serve them.

This is the way which guarantees us happiness and the right path in our lives.

Thank You for having mercy on us and being our spiritual master, teaching us right and wrong.

I wish You every success in Śrīla Prabhupāda's mission. I will always try to do my best to help You in this mission.

Your humble servant
Satya-saṅkalpa Dāsa

ŚAURI DĀSA

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye, az ő kegyéből jutunk át ezen az anyagi léten, és érhetjük el Kṛṣṇát. Anélkül, hogy az ember menedéket venne egy lelki tanítómester lótuszlábánál, nem érheti el a hőn áhított boldogságot és a boldogság forrását, Kṛṣṇát.

Ahogy a sivatagban vándorló, víz után kutató embert vezeti félre a délibáb, úgy csapja be *māyā* is az élőlényt a boldogság délibábjával. Bárhová jusson is el az élőlény ebben az anyagi világban, mindenhol csak ezt a hamis boldogságot találja.

Ha viszont menedéket vesz egy lelki tanítómester lótuszlábánál, akkor az ő kegyéből szertefoszlik ez a délibáb, és elérheti Kṛṣṇát.

Te példát mutattál nekünk, hogy mit jelent menedéket venni egy lelki tanítómester lótuszlábánál, és hogy hogyan kell az ő lótuszszájából származó tanítást egygé tenni a szívünkkel, és nem vágni semmi másra. Śrīla Prabhupāda vágyát követve prédikálsz, elfogadva az ezzel járó veszélyeket nehézségeket.

Kérlek, add a kegyedet, hogy egygé tudjam tenni a szívemmel az utasításaidat, és ne legyen semmi más vágyam, mint téged elégedetté tenni.

Semmirekellő szolgád:

Śauri Dāsa

SĀVITRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretném kifejezni köszönetemet azért, hogy törekvő tanítványodként megteremtetted számomra a lehetőséget, hogy énekelhessem a szent nevet, hogy lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda és más *ācāryák* tanításait megérthessem és megvalósíthassam, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya Gaurāṅgát, valamint a híveiket szolgálhassam.

Végtelenül hálás vagyok azért, mert minden hiányosságom ellenére lehetőséget adtál arra, hogy szolgálatomat a Főiskolán végezhessem. Még ha néha el is felejttem, szilárd a meggyőződésemm abban, hogy az élet bármely területén felmerülő nehézségeket le tudom küzdeni, ha követem az utasításaidat. Az elmúlt közel három évtizedben bennem nem voltak kétségek, hogy lelki tanítómesteremként te vagy „az én uram születésről születésre”, és hogy kegyedből képes lehetek legyőzni a tudatlanságot és elérni a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetet.

Jelentéktelen szolgád: Sāvitṛī Devī Dāsī

SAVYASĀCIN DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked csodálatos megjelenésed napján!

A napokban azt olvastam a *Śrīla Prabhupāda-līlāmṛtāban*: „A Kṛṣṇa lótuszlábánál menedéket kereső *vaiṣṇava sannyāsī* átszeli a tudatlanság óceánját, miközben másokat is magával visz.” Ez annyira szép ebben a mai embertelen világban. Ebben a világban ez az, ami annyira hiányzik. Együttérezni másokkal, mások szenvedését látva e tudatlan anyagi birodalomban, ahol mindenki csak magával törődik, a saját érzéki-elégítéséért él, nem másokért, pláne nem Isten önzetlen és tiszta szolgálatáért.

Ezt még mi is látjuk, érezzük, gyakorló *bhakták*. Mit láthattok és érezhettek akkor ti, az Urat tiszta szívvel szolgáló, igaz hívei, kedves Guru Mahārāja. Milyen fájdalmas és rossz érzés lehet látni neked azt a tudatlan, materialista életet, amit az emberek életnek neveznek. Látni ezt az életet, ami nem élet, csak halál, önzések sorozata a bűnös érzékielégítésért, az érzékek rablancán.

Ezt látta és érezte az Úr Kṛṣṇa Caitanya is, amikor eljött, és rajtatok, Śrīla Prabhupāda tiszta szívű követőin keresztül, bemutatta nekünk azt, hogy mi az igazi élet. Az igazi élet, ami a valóság, és hogy lehet együttérezni, másokért élni úgy, hogy közben megtanuljuk újra szeretni Istent, Kṛṣṇát.

Kedves Guru Mahārāja, eljöttél ide Magyarországra és az Úr Caitanya együttérzését hoztad el és közvetítéd felénk, bemutatod azt, hogyan kell képviselni, szolgálni a Legfelsőbb Urat. Egy tiszta *bhakta* attól és akkor kezd el élni, amikor rendíthetetlen bizalommal szolgálja lelki tanítója utasítását, szavait.

Mikor ébredek fel, mikor kezdek én is újra igazán élni, mikor leszek én is abban a lelkes helyzetben, hogy a te lelki tanítómestered, a mi Śrīla Prabhupādánk szolgálatát egy parányi mértékben is, de igazi odaadással segíthessem, ahogy te teszed, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, kedves Guru Mahārāja, mivel eddig is a te óvó védőszárnyaid adták nekem az életet, ezek jelentik nekem a lelki erőt és a lelkesedést, add, hogy még inkább védelmed alatt lehessenek, úgy, hogy mindinkább emlékezni tudjak, és a gyakorlatba is tudjam ültetni mindazt a személyed nyújtotta példát, amivel mindig inspirálsz.

Szolgád: Savyasācin Dāsa

SEVITĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Először is szeretném megköszönni, hogy itt lehetek a *bhakták* társaságában és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara menedékében. Az életem így teljes lehet. Végtelen odaadásod Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa felé mindenhol megnyilvánul. A gyönyörű farm színes virágaival, zöldellő fáival, boldog teheneivel, szorgos *bhaktáival*, étellel teli iskolájával és az elbűvölő Rādhā-Śyāmasundarával az idelátogató vendégeket is mindig lenyűgözi. Bepillantást nyerhetnek a lelki világba, és ez a lehetőség megérinti a szívüket. Hatalmas kegy!

Eljön az idő amikor készen állnak majd rá, hogy beengedjék újra Kṛṣṇát az életükbe, akit olyan régóta elfeledek. Sokan olvassák is a könyveket, amit a *bhaktáktól* kaptak, és itt a farmon vagy a Budapesti Templomban megtapasztalhatják a lelki élet színeit, illatát, dallamait.

Remélem az élet végén kegyedből lehetünk olyan szerencsések, hogy Kṛṣṇa szolgálatát válasszuk az anyagi energia csábítása helyett.

Szolgád:

Sevitā Devī Dāsī

SIDDHA-MUNI DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja, amikor ezt a felajánlást írom, Sumukhī Devī Dāsī még közöttünk van, azt azonban nem tudni, hogy a Vyāsa-pūjā ünnepséged idején is így lesz-e. Amikor az egészségi állapotával kapcsolatban írtam neked,

kedvesen válaszoltál egy üzenettel, ami nagyon bátorító és előremutató volt számára. Ugyanakkor egy következő üzenetben nekem is írtál, hogy most már úgy viszonyuljak hozzá, mint egy *vaiṣṇavához*, ne úgy, mint egy fiú az anyához.

Amikor Sumukhīra gondolok, akkor olyasvalakire gondolok, aki egész életében a jóakaróm volt, aki minden tetteivel, szavával és gondolatával csak a javamat akarta. Egy anya Kṛṣṇa táplálás, gondoskodás, támogatás energiáját nyilvánítja meg itt az anyagi világban, de korlátozott időben és feltételes módon. Mindenesetre az anya Kṛṣṇát képviseli – és ez csodálatos. Hiszen Kṛṣṇa mindig csodálatos!

Kṛṣṇának a számtalan különböző csodálatos energiája között az egyik legkülönlegesebb mégis az, ami a lelki tanítómester személyén keresztül tárul fel. A *guru-tattva* felfoghatatlan: annak lehetünk tanúi, hogyan cselekszik a Legfelsőbb a lelki tanítómester áttetsző közegén keresztül. A lelki tanítómester az a különleges személy, aki örök jóakarónkként, örök lelki jólétünket szolgálja tetteivel, szavaival és gondolataival.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy minden körülmények között megadod nekem ezt a támogatást, még akkor is, amikor az anyagi energia sötétségében való tévelygésem miatt épp elveszőben vagyok. Mindig a helyes irányba vezetsz és megadod azt a kegyet, aminek a méltatására nincsen megfelelő kifejezés. Igazából mindig, minden időben, mindenhol, minden tanítvány számára elérhetővé teszed Kṛṣṇának ezt a különleges lelki potenciálját, ugyanakkor mindent a te személyes varázsoddal és személyiségeddel teszed. Újra és újra rá kell csodálkoznom arra, hogy micsoda kincs a társaságodban lenni, micsoda kincs az utasításaidhoz igazodni, micsoda kincs a követődné lenni. Ebből a végelethetetlen kincsesbányából mindannyian meríthetünk a képességeink szerint, azaz, hogy mennyit vagyunk képesek abból elfogadni. A lelki fejlődés a követő hozzáállásán múlik.

Én a magam részéről egy korlátozott, feltételekhez kötött lélek vagyok, aki még *bhaktának* sem igen nevezhető, de éltet a remény, hogy egyszer valamikor a jövőben én is egy őszinte személlyé válhatok, aki tiszta *bhaktaként*, a te elégedettségedre és dicsőségedre, tiszta odaadó szolgálatot végez.

Minden dicsőséget a lótuszlábaidnak!

Örök szolgád:

Siddha-muni Dāsa

SIDDHĀRTHA DĀSA

Respectful Gurudeva,

please accept my obeisances at your lotus feet and my attempt to present an offering to you on this Vyāsa-pūjā day. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I am grateful to you and the society of your disciples for the opportunity to communicate with you as my spiritual master and learn the science of devotion from you. Thank you so much!

Please forgive me for not keeping sufficiently in touch with you. I do not wish to disturb you from your bhajan of writing books. Though it is not easy, I force myself to not trouble you. But so merciful are you that you accept them and spend your time listening to our offerings.

Despite a disciple's duty to open his heart to his master, I still shy away. It is only by your grace that you call us to do this through the yearly Vyāsa-pūjā book offerings.

For half a year I have been yearning to do *vapu sevā* for you. Suddenly, during the last disciple meeting, you called us by showing the example of Śrīla Prabhupāda inviting his disciples to visit him in Vṛndāvana during his last days. It was enlivening to hear! So, I immediately started my preparations, though it is very difficult in my present situation!

As it is stated in *Baul Saṅgītā*, by chanting the holy name all our sinful reactions and material miseries will be cast away. This world will become full of wonderful meaning, there will be no fear, and we will be immersed in an ocean of pure joy. You have given us this chanting, and also presented us with the wonderful meaning of this world as a result of *dīkṣā* ceremony. I am eager to reveal it to you during our meeting.

You act as a bona fide Guru by creating these wonderful meanings: You destroy doubts and as a result clarify and prove the goal and its genuineness, as stated in *ŚBh.* 11.3.21:

*tasmād guruṁ prapadyeta
jijñāsuḥ śreya uttamam
śābde pare ca niṣṇātām
brahmaṇy upaśamāśrayam*

“Therefore, any person who seriously desires real happiness must seek a bona fide spiritual master and take shelter of him by initiation. The qualification of the bona fide guru is that he has realized the conclusions of the scriptures by deliberation and is able to convince others of these conclusions. Such great personalities, who have taken shelter of the Supreme Godhead, leaving aside all material considerations, should be understood to be bona fide spiritual masters.”

You have sacrificed to write your many books, acting in accord with statements of Śrīla Prabhupāda in *ŚBh.* 2.2.5. Where it is stated: “The first duty of a person in the renounced order of life is to contribute some literary work for the benefit of the human being in order to give him realized direction toward self-realization”. This act is in accord with ISKCON mission number seven: “With a view towards achieving the aforementioned purposes, to publish and distribute periodicals, magazines, books and other writings.”

The best farm in Europe created by you is in accord with ISKCON mission number five: “To build for the members, and for society at large, a holy place of transcendental pastimes, dedicated to the personality of Kṛṣṇa.” In New Vraja-dhāma, you have shown to the world ISKCON’s mission number six: “To bring members closer together for the purpose of teaching a simpler and more natural way of life.”

I do not want to make my paper too long. So, please, continue to create much mercy for all society for as long as possible!

Trying my best to be your sincere disciple,
Siddhārtha Dāsa

ŚIROMAṆI DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Önnek!

A mai rohanó világban mintha az idő még gyorsabban haladna előre, és csak kapkodom a fejem, hogy újra eltelt egy év. S ebben a gyorsuló tempóban kellene

helyt állni, ami egyedül lehetetlen lenne, bármennyire is szilárd és erős a hite az embernek. A mostani világban még nagyobb jelentősége van, hogy menedéket vegyünk egy biztos pontnál, egy lelki tanítómesternél, mert láthatólag egyre lejjebb és lejjebb süllyed a világ.

Hálával tartozom azért Önnek, hogy menedéket adott nekem, s így az életemnek legalább egy szilárd pontja van. Igyekszem a tanítványigyűlései, a leckéi, a podcastjai, a vlogjai és a könyvei által ebben a menedékben lenni, de ahogy Ön is fogalmazott a legutóbbi gyűlésen, a személyes társulás és szolgálat lehetőségét is ki kell használni. Sajnos erre az elmúlt években a sors elrendezéséből nemigen volt lehetőségem, így csak bízni tudok abban, hogy a jövőben, amíg Magyarországon fog tartózkodni, lesz alkalmam, mert én is érzem, hogy ez mennyire fontos. Van, hogy az ember akkor veszi észre egy-egy dolog jelentőségét, amikor már elszalasztotta, és soha többé nem nyílik már alkalma rá. A személyes társulás/szolgálat jelentőségével tisztában vagyok, és remélem, a vágyam elegendő lesz ahhoz, hogy ez megvalósulhasson.

Addig is bár ilyenformán nem tudom szolgálni, de igyekszem a missziójában és Prabhupāda missziójában segédkezni. Igyekszem minél több embernek átadni a Kṛṣṇa-tudatot, segíteni a helyi közösséget, hogy parányi mértékben, de kifejezhessem hálámat Önnek, hiszen bár Prabhupāda volt, aki elhozta nyugatra a Kṛṣṇa-tudatot, de Önnek köszönhető, hogy Magyarországon gyökeret vert a Kṛṣṇa-tudat, és az Ön eltökéltsége és szilárd hite megnyilvánította nekünk Krisna-völgyet, Rādhā-Śyāmát, s megadta a *bhakták* társaságát.

Hálásan köszönök mindent, amit értem/értünk tett.

Szolgája:

Śiromaṇi Devī Dāsī

SĪTĀ-RĀMA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Śrīla Prabhupāda's loyalty to Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura knew no bounds:

“You have rightly observed that I am simply trying to execute the order of my Spiritual Master. Whatever is being done it is not on account of my intelligence or endeavour because I am simply an instrument in the hands of my Spiritual Master. I do not know how far I have got the capacity to carry His order, but I may say that I have a sincere desire to do it. This is *paramparā* system. If a student tries to satisfy his immediate *ācārya* or the Spiritual Master, that is the only qualification for advancing in Kṛṣṇa consciousness. This is explained in the *Gurv-aṣṭaka – yasya prasādād bhagavat-prasādaḥ*.” (Śrīla Prabhupāda Letter, June 17, 1970)

Similarly Guru Mahārāja, your loyalty to Śrīla Prabhupāda also knows no bounds, it is absolute and untainted. This qualifies for making the impossible possible.

Thank you Guru Mahārāja for all that you do and all that you inspire,

Your servant,
Sītā-Rāma Dāsa

SMARA HARI DĀSA

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you

This year I had the great fortune to spend some time with you in Śrīdhāma Māyāpur. During my stay, the experience that left the deepest impression on me was the ashes ceremony for Prabhākara Prabhu. To see the love you have for your disciple and his family truly moved me. It was his great fortune to give his life to such a guru, a guru who genuinely cares and is qualified to guide one throughout the Kṛṣṇa consciousness journey, all the way to Vraja. Indeed, we are all so very fortunate.

During the *kīrtana* on the boat, I meditated on Prabhākara Prabhu’s great fortune, and I prayed to him that I may have a similar fortune, to dedicate my life to you, to please you with my service and *sādhana*, and to receive the same sort of guidance on my path to Kṛṣṇa.

You told us all that we have been sent by Prabhupāda to fulfil a certain mission. Prabhākara Prabhu's was complete, so Kṛṣṇa took him back. You told us that the way to know if we are in line with the mission we were sent for, is if we are following the instructions of the spiritual master. Prabhākara Prabhu was completely chaste to your instructions and desires. Guru Mahārāja, I pray I can also develop and maintain my chastity to you and keep your instructions close to my heart. I pray I can deeply understand your mood and be a dedicated servant of Śrīla Prabhupāda's mission which is your heart and soul.

Your servant always
Smara Hari Dāsa

SMṚTI-PĀLIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteltteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Mily nagy a boldogságom
Ha az arcodon elégedettség ül
Mily nagy az örömöm
Ha a szíved tetteimen derül

Mily nagy a csodálat
Ha a tanításod a fülembé kerül
Mily nagy a kincs
Ha az elmém benne elmerül

Mily nagy a bánatom
Ha a szemedben szomorúság ül
Mily nagy a fájdalom
Ha a társaságod elkerül

Mily üres a szív
Ha téged befogadni nem képes
Ó, de bolond a lélek
Ki téged szívből nem szeret

Mily ostoba az ember
Ha téged nem követ
Mily érthetetlen az értelem
Ha elfogadni nem képes
S mily gyarló, ki ellened sértést elkövet

Mily fénytelen az út
Melyen ellenségek küzdenek
Mily sötét a múlt
Melyből bárkit kivezetsz

Hisz mily magasztos a cél
Mit nélküled elérni nem lehet
S oly csodás az ösvény
melyen kézen fogva elvezetsz

Oly fenséges az érzés
Mit átadsz nekünk
Oly magasrendű az imádat
Mit bemutatasz nekünk
Oly emelkedett a hangulat
Ha az éneked felzendül
Oly varázslatos a hely
Melyet létrehoztál nekünk

Oly pazar az élet
Amit te adtál nekünk
Oly pompázatos az idő
Mit veled tölthetünk

Oly bámulatos az erőd
Amivel a szent nevet hirdeted
S oly lenyűgöző a hatás
Ahogyan a lelkeket megmented

Oly dicső a nap
Mikor megismertelek
S mily nagy a szerencse
Hogy a tanítványod lehetek

Ezért a te lótuszlábadnál imádkozom, hogy vigyél át az anyagi lét óceánján, s
itasd meg Kṛṣṇa lótuszlábadnak nektárját velem.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-pālikā Devī Dāśī

ŚRĪ GOKULA DEVĪ DĀŚĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom! Minden dicsőséget neked és a napnak
amikor találkozhattam veled!

A világ jólétéért teszem!

Miután felöltöztetted Rādhā-Śyāmát, haza sétálsz közeli otthonod szentélyébe. Hogy lehet az, hogy Új Vraja-dhāma nem repes az örömtől? Házad ajtaja lassan kinyílik, s megjelenik aranyló alakod melynek sugárzó ragyogása ellopta a nap növekvő dicsőségét, sáfrány ruhád pedig a nap sugarainak csodáját. Lótuszarcod odaadást, békét és mindenekelőtt eltökéltséget tükröz. Mint már annyiszor, most is átléped a küszöböt, *praṇāmāidat* ajánlod Rādhā-Śyāma otthonának! Még egyszer körbe nézel Új Vraja-dhāmán, s piros ajkad alig észrevehetően mozog: Hare Kṛṣṇa! Hare Kṛṣṇa! Az utat nézed melyen begördül az autó. Elmész!

A világ jólétéért teszem!

Miközben magad előtt látod a *bhakták* szomorú arcát, egy hirtelen elhatározással beülsz az autóba és útnak indulsz. Mindenütt csönd! Csönd volt, mert senki nem érezte a fájdalmat, amit egy apa érez amikor elhagyja gyermekeit.

A világ jólétéért teszem!

Mert az életed teljesen Kṛṣṇa szolgálatának szenteled. Ahogy Śrīla Prabhupāda a tanítványai és az emberiség hasznára utazta körbe oly sokszor a világot, írta és hagyta ránk a könyveket, úgy te is ezt teszed. Páratlan csodálatos transzcendentális tulajdonságaid tárházából, mely a kegy elixírje, mindenki annyit ihat, amennyit szeretete lehetővé tesz.

Bátorítson e szép jellem, hisz Śrīla Prabhupāda után te is ekképp éled az életed.

A világ jólétéért teszem!

Minden dicsőséget Śrīla Guru Mahārāja!

Szeretettel szolgád:

Śrī Gokula Devī Dāsī

ŚRĪMATĪ DEVĪ DĀSĪ, VĀRUṆĪ REVATĪ DEVĪ DĀSĪ AND NĪTĀI CANDRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on this most auspicious day of your appearance. All glories to our most beloved Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, I feel very fortunate that I got to spend some time with you last year. After such a long time, to finally be in your association again was necessary for my spiritual life -- it was truly wonderful to be in your presence again. My darshan with you allowed me to ask questions and get realized answers.

I do not know many whom I have faith in and are related with Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda through a heart connection like you.

Watching you dress Śrī Rādhā on the altar was special to me. Seeing your devoted focus in serving Her was such a spiritual experience for me. I never knew it took two and a half hours to put the gold and rouge colours on Her transcendental form. However, when one is absorbed in service like yourself Guru Mahārāja, only the best will do and time does not mean a thing.

Guru Mahārāja, you are a very saintly devotee and your association is sought after by many.

As Lord Caitanya said to Haridāsa Ṭhākura, “That some people know how to preach but do not know how to act and some know how to act but do not know how to preach, but Haridāsa was the perfect example of both.” I see this in you Guru Mahārāja -- you know how to preach and you are the perfect gentleman and Vaiṣṇava.

You give so much of yourself and you are constantly endeavouring to please your beloved Śrīla Prabhupāda. You sometimes give yourself to others at the expense of your health; but for the mission, you are prepared to do anything. I have seen this over the past 40 years, although many others have seen you do this sacrifice for longer.

I would like to come and spend time with you again this year Guru Mahārāja. I wish I could spend hours with you, but I know there is always someone knocking on your door. I miss you and I look forward to meeting again dear Guru Mahārāja.

Your eternal servants
Śrīmatī Devī Dāsī
Vāruṇī Revatī Devī Dāsī
Nitāi Candra Dāsa

ŚRĪ-PATĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget lótu-szlábaid Isteni menedékének!

Kedves Guru Mahārāja, te olyan végtelenül kedves, finom és törődő vagy. Úgy gondolom, hogy mindannyiunk millió és millió dolgot köszönhet meg neked, ezért a megjelenésed e csodálatos napján az alábbi gondolatokkal szeretnék dicsőíteni téged.

Kedves Guru Mahārāja, ismét egy új és nagyon mozgalmas év telt el itt Krisna-völgyben, amely során nagyon szerencsésnek mondhatom magam, hogy a leckéiden, a szemináriumaidon, a fesztiválokon, a szolgálati megbeszéléseken, a dolgos hétköznapiakon, valamint a könyveid által, továbbá a videó és audió podcast felvételeid segítségével a lehető legtöbbet társulhattam veled, ahol természetesen sok-sok lehetőség adódott arra, hogy figyelmesen meghallgassam az utasításaidat és folyamatosan megpróbáljam maradéktalanul követni azokat! Köszönöm szépen!

Kedves Guru Mahārāja, az év során úgy tapasztaltam, hogy a kegyed egyetlen cseppjével a fűszálnál is alázatosabbá teszel, ezért erről Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura Gurudeva dala jutott eszembe:

gurudeva!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse ṭṛṇāpekḥā ati hīna
sakala saḥane, bala diyā koro'nija-māne sprḥā-hīna...

„Gurudeva! Kegyed egyetlen cseppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgálodat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.

Ó, Uram és Mesterem! Add meg nekem az erőt, hogy megfelelően tisztelhessek minden élőlényt. Csak akkor leszek képes nagy eksztázisban énekelni a Szent Nevet, és akkor fog minden sértésem megszűnni.

Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Ostoba vagyok, gyenge és elesett. Kérlek, tégy szeretett szolgálóddá!

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Csak a kegyed révén létezem. Ha Te nem vagy kegyes hozzám, egyfolytában sírok, és lassan elszáll belőlem az élet.”

Kedves Guru Mahārāja, millió és millió hiábavaló születés után, ebben az életben indokolatlan kegyedből találkoztam veled, és számomra még mindig teljesen felfoghatatlan, mekkora kegy az, hogy személyesen gondoskodsz a lelki életemről, a lelki gyakorlataim minőségéről, valamint rendszeresen és hatékonyan inspirálsz a fejlődésre!

Gyakran elgondolkodom azon, mekkora kegy az, hogy lefoglalsz az odaadó szolgálatban! Mekkora kegy, hogy a Krisna-völgyi *bhaktákkal* – itt, Új Vraja-dhāmában, a szent nevet énekelve és szolgálva őket, – együtt élhettek! Mekkora kegy, hogy az egyre csodálatosabban tündöklő Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát nap mint nap láthatom, sőt a beléjük valóban szerelmes tanítványaiddal akár a reggeli programok során is rendszeresen társulhatok.

De mindezek megértése, hogy mekkora kegy is ez, kizárólag csak a te különleges áldásaiddal kikövezett úton járva érhető el, ezért kérlek, záporozd rám az áldásaid, hiszen az élet problémáira, az állandó születésre és halálra, melyben a jelenlegi anyagi vágyaim szerint leledzek, nincs más valódi megoldás, mint a hiteles lelki tanítómester szolgálata, ahogy a *Bhagavad-gītā* 2.8. versének magyarázatában írja Śrīla Prabhupāda: „Ezeket a bonyodalmakat lehetetlen volt megoldania egy olyan lelki tanítómester segítségével nélkül, mint az Úr Kṛṣṇa. Akadémikus tudás, humanista műveltség, magas rang — mind-mind hasznavehetetlenek az élet problémáinak megoldásában. Segítséget csakis egy olyan lelki tanítómester nyújthat, mint Kṛṣṇa. Ebből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy hiteles lelki tanítómester az, aki száz százalékosan Kṛṣṇa-tudatú, mert egyedül ő képes megoldani az élet problémáit.”

Kedves Guru Mahārāja, mi mindannyian tudhatjuk, hogy te ilyen csodálatos lelki tanítómester vagy!

Feltételekhez kötött természetem működését – amely a gyümölcsöző cselekedetekhez és az érzékielégítéshez kötődik – megváltoztatandó, egyre komolyabbá teszel, fennkölt hitet, lelki értelmet és szilárd határozottságot adsz, úgy, ahogy a *Bhagavad-gītā* 2. fejezetének 41. versében és annak magyarázatában olvasható:

*vyavasāyātmikā buddhir ekeha kuru-nandana
bahu-śākhā hy anantās ca buddhayo 'vyavasāyinām*

„Akik ezt az utat járják, szilárdak elhatározásukban, és csak egyetlen céljuk van. Ó, Kuruk szeretett gyermeke, a határozatlanok szétszórt értelműek.”

Magyarázat: A megingathatatlan hitet abban, hogy a Kṛṣṇa-tudat által az ember elérheti az élet legtökéletesebb szintjét, *vyavasāyātmikā* értelemnek nevezik. [...] A hit valamilyen magasztos dologba vetett rendíthetetlen bizalmat jelent. [...] A Kṛṣṇa-tudatú szolgálatot azonban legjobban egy lelki tanítómester hozzáértő vezetésével végezhetjük, aki Kṛṣṇa hiteles képviselője, aki ismeri tanítványa természetét, s aki képes útmutatást adni neki, hogyan cselekedjen Kṛṣṇa-tudatosan. Ahhoz, hogy valaki szert tegyen a Kṛṣṇa-tudat tudományára, eltökélten kell cselekednie. Engedelmeskednie kell Kṛṣṇa képviselőjének, a hiteles lelki tanítómesternek, s utasítását élete küldetésévé kell tennie. Śrīla Viśvanātha Cakravartī ṇhākura a következőképpen tanít bennünket a lelki tanítómesterhez írt híres imáiban:

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

»Ha a lelki tanítómester elégedett, az elégedettséget okoz az Istenség Legfelsőbb Személyiségének is, ám ha nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert, semmi esélyünk nem lesz arra, hogy eljussunk a Kṛṣṇa-tudat síkjára. Hadd meditáljak ezért naponta háromszor lelki tanítómesteremen, hadd fohászkodjam kegyéért, s hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat neki!«”

Kedves Guru Mahārāja, számodra oly kedves és komoly feladattal bízod meg a tanítványaidat, köztük engem is, ezért kérlek, add a kegyedet, hogy mindannyian alkalmassá válhassunk csodálatos lelki vágyaid beteljesítésére Krisna-völgyel, Rādhā-Śyāmával és *bhaktáikkal* kapcsolatban is!

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy vagy nekünk, köszönöm a kegyedet, és köszönöm az áldásaidat!

Śrīla Guru Mahārāja ki jaya!
Śrīla Prabhupāda ki jaya!
Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara ki jaya!

Szolgád: Śrī-pati Dāsa

ŚUCIRĀṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for the many ways in which you have touched my life. In moments of darkness and despair, your words and kind heartfelt prayers bring layer upon layer of clarity, which propel me to strive forward in devotional service, against the odds presented by my own mind.

While going onto the altar at Innis Rath I recited the mantra:

*śrī-guro paramānanda premānanda-phala-prada
vrajānanda-pradānanda-sevāyām mām niyojaya*

My dear spiritual master, who gives the fruit of the highest bliss—the bliss of love of Godhead—please engage me in the blissful service of Śrī Kṛṣṇa, who bestows bliss upon the land of Vraja.

I had recited this same verse at other times but this time it went in so deeply. I felt immediate impostor syndrome: my own lack of qualification dawning on me. I felt very small yet very privileged and protected that somehow, I have been given permission by your divine self to perform some service. I envisioned being led by you onto the altar and in your shadow, under your direction, worshipping the Lord. I pray that I am able to stay at the shelter of your lotus feet.

Your grateful servant,
Śucirāṇī Devī Dāsī

SUDĀMANĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sajnos szavakkal és tettekkel sem tudom úgy kifejezni a hálámat feléd, mint ahogy megérdemelnéd! Kérlek, bocsáss meg nekem érte!

Kívánok sok erőt, egészséget, hogy még sokáig tudd továbbra is végezni ezt a csodálatos szolgálatot, amit kaptál, ilyen csodálatos módon, ahogy eddig is végezted.

Köszönöm, hogy vagy nekünk!

Köszönöm, hogy vagy nekem!

Szolgád:

Sudāmanī Devī Dāsī

SUKHAYANTI DEVĪ DĀSĪ

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am not a great writer, how to write an offering to an author such as yourself? I am not a disciple, how to express myself amongst so many other, more deserving Vaiṣṇavas?

Somehow, by Kṛṣṇa's mercy I was placed under your shelter. It is like magic, how Kṛṣṇa directs our lives. Things that were unimaginable become reality. Things that we didn't even know about become the main aspect of our lives. I never thought I would live in Hungary. I never thought that I could receive the mercy of such a great Vaiṣṇava such as yourself.

From the first time we ever spoke, you have always showed me nothing but kindness and love. It is not due to anything from my part; I did not do

anything extraordinary. It is only due to your great mercy. Somehow I feel like you adopted me and accepted me into your family, even though I never really belonged. You trusted me and empowered me. You made me feel that I am a part of your project, you made me feel sheltered and protected. You entrusted me with service, you gave me a home to live in, you provided a community for my girls to grow in. I keep wondering why? What was it that granted me this great fortune which I did not deserve. Why would you even speak to me? Let alone care for my wellbeing and be there to support me if the need arises?

I will never forget your kindness and care and I will be forever in your debt.

On your Vyāsa-pūjā day please allow me to approach you with a prayer. May you bless me, my husband and my daughters with eternal service to Kṛṣṇa, and may we never leave His loving shelter.

I hope to be able to continue serving you and your project. I wish that my service will be an assistance to you and the devotees serving you. Please forgive me for my faults, mistakes and shortcomings and allow me to continue in this purificatory process under your shelter and guidance.

Your servant,
Sukhayanti Devī Dāsī

SULALITĀ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mielőtt elkezdtem írni a felajánlásomat, elolvastam az Ön legutóbbi felajánlását, amit Śrīla Prabhupādának írt, hogy inspirációt nyerjek belőle. És rájöttem, hogy én is hasonlóan érzek, csak nem az akkori korral kapcsolatban, amikor Önök voltak fiatalok, hanem a tíz évvel ezelőtti Krisna-völgy hiányzik. Az az időszak, amikor az volt a fontos, hogy Ön mit szeretne, amikor sokkal egyszerűbben éltünk. Nem volt a gyerekek kezében mobil, videójáték és hasonló dolgok. Amikor arról szólt az iskola, hogy mit szeretne Śrīla Prabhupāda, és

feketén fehérén láttuk, hogy mi a helyes. Amikor nem volt kérdés, hogy a reggeli program az életünk része. Akkoriban is hiányzott Guru Mahārāja személyes jelenléte, de most még jobban hiányzik. Az ad megnyugvást szívemnek, amikor azokkal a *bhaktákkal* beszélhetek, akik Ön mellett nőttek fel és továbbra sem kérdéses számukra, hogy mit kell tenni, és hogy mi teszi Önt boldoggá. Sajnos most ők vannak kisebbségben és keveset lehetek velük. Viszont végtelenül hálás vagyok azért, hogy ők vannak. És Önnek még hálásabb vagyok, hiszen ők azért ilyenek, mert Ön formálta őket tiszta szívű *vaiṣṇavákká*. Mindig azt mondom magamnak, hogy amíg ezek a szentek itt vannak a közelemben, addig biztonságban vagyok. Ha ők nem lennének, talán már én sem lennék itt. Imádkozom azért, hogy találjunk vissza Önhöz és az Ön kérései legyenek újra a legfontosabbak. Épp egy szenttel beszélgettem tegnap, aki azt mondta, hogy efféle krízishelyzetbe, amiben vagyunk, más farmok belebuktak, de szerinte ez a farm nem fog. Ha ez valóban így lesz, az csakis azért van, mert végtelen elesettségünk ellenére Ön még mindig szeret minket és folyamatosan adja az áldását. Ön nélkül semmik vagyunk. Nagyon szépen köszönöm Guru Mahārāja, hogy végtelen szeretetéből megnyilvánította Krisna-völgyet! Ez a transzcendentális szeretet újra és újra erőt ad nekünk a folytatáshoz.

Hű szolgálja:

Sulalitā Devī Dāsī

SUNDARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked, végtelenül kegyes lelki tanítómesteremnek!

Gaura Pūrṇimāt ünnepeljük holnap és három hét múlva pedig a te dicsőséges megjelenési napod lesz. Rajtad, Srīla Prabhupadán és az Úr Caitanya Mahāp-rabhu lótuszlábán meditálok, akiknek a kegyéből egy boldog és igazi lelki családnak a tagja lehetek, és a *bhakti-yoga* egyedülálló folyamatát gyakorolhatom. Mindez a te indokolatlan kegyedből lehetséges, hogy az Úr Caitanya Mahāp-

rabhu és Śrīla Prabhupāda vágyát beteljesítve 36 éve elhozta Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, és az Irántuk való mély hitedből, valamint fáradhatatlan odaadásából létrehozta a gyorsan fejlődő magyar *yātrāt*, a mi valódi családunkat. Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy te vagy a mi lelki tanítómesterünk, egy ilyen csodálatos, páratlan személy, aki tiszta, megvalósított tudással, különleges, transzcendentális könyveid által is tanítasz minket, és örökké ragyogó tiszta szeretetteddel táplálsz a szívünket, hogy visszavigyél minket végső lelki otthonunkba, Rādhā-Śyāma örök szolgálatába. Szavakban kifejezhetetlen hálát érzek irántad, és szeretném nagyon szépen megköszönni mindazt, amit értünk, jelentéktelen és elesett lelkekért rendíthetetlenül teszel, hűségesen szolgálva és követve Śrīla Prabhupādát immár 50 éve.

Az elmúlt évben is számos lelki tanításban, társulásban és fejlődésben lehetett részünk a te kegyedből. Kedves és szeretett barátoddal, Govinda Mahārājával együtt felejthetetlen élményt adtatok nekünk a fesztiválok során a végtelenül édes *bhajanák* és *kīrtanák* által, melyek hömpölygő nektárócéánként a ti *rādhā-premátokból*, *kṛṣṇa-premátokból* ered, és a kegyetekből bennünket is megérint. Újra a hálámat szeretném kifejezni neked, nektek ezért a sok lelki, felemelő tapasztalatért.

Egy másik, örökké emlékezetes és számunkra nagyon fontos lelki megvalósítást is hozott az elmúlt év Prabhākara Prabhu dicsőséges eltávozása következtében. Rendkívül különleges és inspiráló példa nekem Prabhākara Prabhu személyisége és a te kedves és kegyes vezetésed általi hazatérése Kṛṣṇához. Prabhākara Prabhu mindig nagyon alázatos volt, semmire nem panaszkodott és teljesen meghódolva követte a te tanításaidat, instrukcióidat. Óriási türelemmel fogadott el mindent, amit a sorsa hozott, beleértve a súlyos agydaganatos betegségét is. Nagyon hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy egy olyan emelkedett *bhaktát*, mint Prabhākara Prabhu ismerhettem, és evilági életének utolsó szakaszában szolgálhattam őt. Felemelő érzés volt tapasztalni a *bhakták* áldozatos segítségnyújtását, ahogyan Prabhākara Prabhut és a családját szépen együttműködve segítettük a nehéz időszakban.

Ő nagyon szép példája annak, hogy milyen egy tökéletes lelki tanítómester tökéletes tanítványa, aki a guruját követve elérte az élete végső célját. Nagyon sok lelki erőt és hitet adott számomra az ő élete és eltávozása, hogyan kell a megfelelő hangulatban szolgálni a *bhaktákat*, a lelki tanítómestert és Rādhā-Śyāmát. Szívmegindító, könnyeket fakasztó volt látni és tapasztalni azt a csodát, hogy aki átadja magát és teljesen meghódol a lelki tanítómestere vágyának és ezál-

tal elégedetté teszi gurut és Kṛṣṇát, annak mindent a lehető legkedvezőbben és legtökéletesebben rendez el a mi szeretett Rādhā-Śyāmasundaránk. Prabhākara Prabhu eltávozása is egy ilyen csoda volt a te kegyedből. Nem voltak komoly fájdalmai vagy egyéb az agydaganatra jellemző súlyos tünetei, Új Vraja-dhāmában, otthonában, szerető *bhakták* gondoskodó társaságában töltötte az utolsó heteit is, miközben te rendszeresen beszéltél hozzá telefonon keresztül az utolsó napokon és az eltávozásakor is. Girirāja érintette a testét, *mahā-pavitra*, *mahā-virágfüzerek* és szép *tilaka*-jelek díszítették a mellkasát és a homlokát, szent folyók vizeivel locsolták a fejét, *tulasī*-levél volt a szájában és a szent nevet éneklő *bhakták* vették őt körül folyamatosan. Életem fontos és különleges megvalósítását adtad azáltal, ahogyan Prabhākara Prabhu tanítottad és vezetted egyre közelebb örök otthonába, örök helyzetébe és Rādhā-Śyāma örök szolgálatába. A Prabhākara Prabhu mellett jelenlévő *bhakták* mindannyian tapasztaltuk, hogy a te kegyedből ő megkapta az egész *guru-paramparā* áldását, és az ő lelki sikere a te dicsőségedet még ragyogóbbá tette.

Most elmémbe a hódolatomat ajánlom és leborulok Prabhākara Prabhu lótuszlábaihoz, kérve az ő áldását, hogy én is tudjak olyan szépen és alázatosan követni és szolgálni téged és a többi *bhaktát*, ahogyan ő tette. Ezen a legkedvezőbb napon, az isteni megjelenéseden meditálva, imádkozom hozzád, drága Guru Mahārāja, hogy kérlek, légy kegyes hozzám, elesett tanítványodhoz és tarts mindig a lótuszlábaid menedékében.

Jelentéktelen szolgád:

Sundarī Devī Dāsī

BHAKTA SUVRATA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Szeretnék köszönteni megjelenési napod alkalmából!

Szeretném megköszönni a rengeteg inspirációt és társulást, amiben részem lehet! Olvasom a csodálatos könyveidet, elsősorban pedig Śrīla Prabhupāda

könyveit, most a *Caitanya-caritāmṛtāt*, melynek nagyon különleges hangulata van. Lehetőséget kaptam tőled a szolgálatra, és még a *kaṇṭha-mālādat* is megkaptam, ami páratlan ajándék.

Indokolatlan kegyedből elfogadtál tanítványodnak, amire remélem méltóvá tudok válni és hozzá tudok járulni Śrīla Prabhupāda missziójához!

Szolgád:

Bhakta Suvrata

SVAYAM-RŪPA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy köszöntselek ezen a dicsőséges napon, csodálatos megjelenési napodon!

Amikor először láttalak, már éreztem, hogy nem közönséges személy vagy, és bár kezdő *bhakta* vagyok, de úgy érzem, hogy ahogy olvasom a könyveidet, hallgatom a podcastjaidat, *bhajanáidat*, úgy egyre jobban megértem és egyre jobban feltárul előttem, hogy milyen dicsőséges személy vagy valójában, és mennyi csodálatos megvalósításod van, Guru Mahārāja.

Nem tudom elégszer megköszönni Gaura-Nitāinak, hogy a tanítványod lehetek, és neked sem tudom elégszer hálámat és köszönetemet kifejezni, hogy még egy ilyen személyt is mint én, tanítványodnak fogadtál és avatást is kaphattam tőled. Ez is a te indokolatlan, hatalmas kegyességedről árulkodik.

Kibontakozó lelki életemnek egyértelműen a te kegyed ad életet, és 100%-os a meggyőződése, hogy a te kegyedből visszajuthatok Kṛṣṇához.

Kérlek, engedd meg, hogy a szolgálataimat és a dicséreteket, amiket kapok és bármi kedvezőt, amit teszek, vagy amim van, igazából az egész életemet, felajánlhassam neked.

Ha személyesen nem is tehetem gyakran, de az utasításaidat követve szeretnék örökre szolgálni, kedves Guru Mahārāja!

Köszönöm a kegyességedet és hogy ilyen szép példát mutatsz az egész világnak!

Te vagy az igazi hiteles és tökéletes guru!

Guru Mahārāja *kiii jayaaa!*

Boldog megjelenési napot kívánok!

Elesett és örök szolgád:

Svayam-rūpa Dāsa

BHAKTA ŚYĀMA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Szeretném megköszönni neked, hogy még Indiából is küldöd a podcastokat, amiket meg szoktam hallgatni. Köszönöm szépen!

Nagyon boldog születésnapot kívánok és várunk vissza Krisna-völgybe!

Szolgád:

Bhakta Śyāma

ŚYĀMA GAURĪ DEVĪ DĀSĪ

My most Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble and respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You, and Your divine lotus feet! All glories to Your wonderful qualities, which melt the hearts of Your loving disciples.

Your appearance day is a very special day for us, or in fact the most special. Meeting a pure devotee is so rare in this world, but somehow or other, by

Kṛṣṇa's inconceivable mercy, I became so fortunate that I met You. I have often wondered: what are the chances that out of all the countless universes, different times of creation, out of all planets, and out of all the countries of the world, I could take birth in Hungary as a child of Your sincere devotees, and receive the special gift of Your association and service? From Your books, *kīrtanas*, sweet words, presence and divine qualities, it is very apparent that You are so close to Rādhā and Kṛṣṇa. What You experience from chanting their Holy names and hearing about them, is far beyond my conception and understanding. I cannot even try to imagine what You feel in Your heart. You stun me with wonder every time You speak, and just leave me speechless, amazed, and humbled. You are the most unique and perfect person I have ever known, and the main inspiration of my life. Yet You are so kind, that You accept my insignificant service, which is very much flawed. You have accepted me into Your wonderful spiritual family, and I can only thank my lucky stars that I have become so fortunate. Please my dear Guru Mahārāja, mercifully keep me always under the shelter of Your lotus feet even if I may be undeserving, and never leave me alone. This is my humble prayer.

Year by year, my realisation of Your unlimited glories reaches new levels, as well as my love for You. Each time I go deeper I think this is the highest, there cannot be anything better than this, but You never fail to prove me wrong. Over this past year Kṛṣṇa helped me to realise Your value even more deeply than before. Last year's Nṛsiṃha Caturdaśī and Vyāsa-pūjā festival was one truly defining experience of my life. I can confidently say it was the most memorable festival for me, and some of the best days of my life so far. In your Vyāsa-pūjā class You were speaking about being determined, giving your life, taking responsibility, having unflinching devotion to Guru, and complete faith in His words. You were telling us about the unique mood that Your generation had, how Śrīla Prabhupāda's word was everything, and how You were able to carry out His wondrous and seemingly impossible instructions for His pleasure.

On the Sunday evening, after Govinda Mahārāja's *kīrtana*, You began singing *Yugalāṣṭaka*, which You sang relatively often at that time. But this *kīrtana* was somehow different to the others. It was so breathtakingly beautiful, I still think about it almost every day. Your love for Rādhā-Śyāma flooded the entire temple room, and created the sweetest, most extraordinary atmosphere I have ever felt. It was so spontaneous and special, I was convinced that we were

transported to the spiritual world. Everyone was dancing and singing with love, and my heart completely melted away. I could barely believe what was happening, and wished it could continue on forever. For a few days afterwards, I could not think of anything else; if I closed my eyes, I just saw the *kīrtana* in my mind, and at night, it continued in my dream. This powerful experience was what started a thought sequence in me, that resulted in writing a letter to You. I am eternally grateful to Kṛṣṇa for mercifully helping me realise more deeply, that You are truly someone very special. People may say that I am biased or a fanatic, but I strongly stand by my opinion, that You are one of the most wonderful devotees of Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, Your purity and surrender to Your spiritual master is very much evident, simply by looking at what You have created here in Hungary. Having grown up in this community, I have become very attached to this Yātrā. I know that things are not always simple in a community, and there may be problems. I understand that there are still many things to work on and establish. However, looking past the externals, I feel that there is something inexplicably deep about the Hungarian Yātrā. I have never been to a place that feels like New Vraja-dhāma, nor met deities so kind and special as are Rādhā-Śyāma and Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga. Whenever Your *bhajan*s enter my ears, a new world opens up in my heart. Or better to say, transports me to a world which we all already know, love, and are attached to: New Vraja-dhāma. A family, where everyone has one goal and mission. A place, where sweetness and familiarity permeate the atmosphere. A place which I think of as my deepest meaning of 'Home.' In my experience, this feeling of home manifests wherever disciples follow You with all their hearts, and maintain Your mood, regardless of where we are situated in the world. After all, Rādhā and Śyāma are the queen and king of Hungary, so naturally Their presence is felt throughout the country. Yet still, there is no place like home. And in this home You are the father, as well as the central most important person in our lives. We are attached to Your association and service, and will keep You as the heart of this community for generations to come. We love You more than our very lives.

Dear Guru Mahārāja, Your glories are far beyond my understanding, and my attempt to put it into words is like trying to count the drops of the ocean. I know nothing of Your value in its reality. All I know is that somehow, in this

big world, I have met You. You saved my life by giving me to Kṛṣṇa, and showed me the path of reality. This is just one life of many previously, but I humbly pray again and again that I can continue to serve You now and in the lives to come, wherever You may be, by the desire of the Lord. I am eternally grateful for Your association, and constantly dread the thought of losing it. Therefore, dearest Guru Mahārāja, please be merciful to me, this insignificant disciple. Please keep me under Your shelter, and mercifully look past my mistakes and disqualifications. Please continue to guide me on my path back to Kṛṣṇa, and help me to always remember Him. Kindly give me Your mercy, so I can become a strong and dedicated devotee of our most beloved Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, thank You for everything.

Your forever servant, life after life,
Śyāma Gaurī Devī Dāsī

ŚYĀMA-KUNḌA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-
pādának és neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāminn iti nāmine*

Köszöntelek téged a 74. születésnapodon, a 2023-as Vyāsa-pūjā alkalmával! Most értem vissza a szent *dhāmából*, Māyāpurból. Nagyon boldog vagyok, hogy láthatlak és egy keveset társulhattam veled! Sokat jelentett, mert tudom és érzem, hogy mennyit segítettél nekem, milyen sokat segítettél rajtam. És biztos, hogy annál még sokkalta többet! Hálás vagyok neked azért, hogy úgy rendezed az életemet, hogy a Kṛṣṇa felé vezető utat mutatod és tisztítod nekem. Nélküled elbuktam volna! Ez tény. De úgy rendezed a sorsomat, hogy az a legmegfelelőbb legyen a számomra! Bár a hamis egómnak néha fáj, de mindent értem teszel és mindig szeretettel! Kétségem sincsen efelől, kedves Guru Mahārāja! Biztos

vagyok abban is, hogy minden tanítványoddal ugyanezt teszed. Micsoda erő, szépség, együttérzés és szeretet lakozik benned! Te vagy a valós, hiteles lelki tanítómester! Fogadd hálámat és megbecsülésemet!

Szolgád:

Śyāma-kunḍa Dāsa

ŚYĀMA-BIHĀRĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja, már 74 éves vagy. 58 éves korod óta veled vagyok, és láttam, látom, mennyi mindenben mentél és mérsz keresztül, és nagyon sajnálom, hogy a tested egyre több korlátot kezd szabni számodra abban, hogy minőségibb táruulást tudj biztosítani a *bhaktáknak*. Hogy *kīrtanázn*i tudj velük, *japázni*, *hari-nāmára* menni, vagy csak beszélgetni velük. De ugyanakkor azt is látom, hogy akarod adni a társaságot a könyveiden keresztül, amelyek tele vannak mély megvalósításaiddal. Ezért, Guru Mahārāja te olyan vagy számomra, mint egy kincsesláda, ami tele van Śrīmatī Rādhārāṇīről és Kṛṣṇáról szóló kincsekkel. E kincsesládához a kulcs a könyveid olvasása. Minél többet olvasunk a könyveidből, annál közelebb érezzük magunkat Kṛṣṇához, és nem csak Kṛṣṇához, de hozzád is. Köszönöm, hogy megadod ezt a lehetőséget nekem. Számomra te egy tökéletes tanító vagy, mert mindent úgy adsz át, hogy teljesen érthető és átlátható. Amikor hallgatlak, mindig csak arra az egy konklúzióra jutok, hogy Kṛṣṇát akarom, az anyagi világot pedig nem. Ez nagyon jó érzés, olyan, mintha minden köteléket elválnál, ami ideköt ehhez a világhoz, és ez elégedettséggel tölt el.

Sajnos fizikailag nagy árat fizetsz, a napi 6-7 óra üléstől a hátad fokozatosan

tönkremegy, de kompenzálod úszással, tornával, hogy minél többet és hosszabb ideig adhasd megvalósításodat az isteni párról, akiknek az elérése a te és a mi célunk is. A különbség az, hogy te már elérted, én pedig a te kegyed által érhetem el Őket, amire nagyon nagy szükségem van. Sajnos nem emlékszem, hogy ki, de valaki, aki rendszeresen olvassa a könyveidet azt mondta egyszer rólad, hogy olyan vagy, mint az ISKCON Rūpa Gosvāmīja. Tudom, hogy kényelmetlen hallani ezt neked, de engem büszkeséggel tölt el, hogy valaki ilyen szépen meg tudja fogalmazni a személyiségedet és a hatásodat más *bhakták* szívére, csupán azáltal, hogy olvassa a könyveidet. Rūpa Gosvāmīról az a kép van mindig előttem, ami a budapesti templomszobában látható a *vyāsāsana* felett: ahogy ül egy szál *gamchāban* a fa alatt egy stylus tollal a kezében, amint egy pálmalevéltre ír és csak az írandójában van elmerülve. Sokszor ez a kép jut az eszembe amikor bemegyek a szobádba és látlak írni. Sajnálom, hogy én vagyok az a személy, aki folyton megtöri ezt a csodálatos meditációt akár kopogással vagy általános kérdésekkel, ezért is elnézést szeretnék kérni.

Egy másik alkalom, amikor a *bhakták* mély hálájukat fejezik ki feléd, azok a leckéid utáni pillanatok, amikor nagyon elégedett tekintettel néznek rád és azt mondják neked: „Köszönjük, Mahārāja ezt a gyönyörű leckét, ami olyan inspiráló a számunkra, hogy nagyban növeli a hitünket a folyamatban és Śrīla Prabhupādában.” Amikor ezt hallom, akkor mindig arra gondolok, hogy igen, ez vagy te, kedves Guru Mahārāja, mindig növelni akarsz valamit, vagy a hitünket a *bhakti* folyamatában, vagy hogy egyre jobban és jobban önellátók legyünk, éljünk egyszerűen és elégedetten, vagy növeljük a *saṅkīrtana*-eredményeket, vagy növeljük az egy százalékot. Nem is beszélve arról, hogy még az úszásban is folyamatosan növelni akarod a sebességet és a plusz kilométerek számát. Megjegyzem, én ebbe 40 évesen, sportolói háttérrel belehalok... De örömmel teszem, mert tudom, hogy téged boldoggá tesz.

Nagyon boldog vagyok, hogy elfogadtál, és hogy a társaságodban lehetek, mert számomra te vagy az a személy, aki a kapcsolatot jelenti Śrīla Prabhupādához és Kṛṣṇához, és 100%-ig meg vagyok győződve róla, hogy amíg kapaszkodok a transzcendentális *dhotīdba* és utasításaidba, addig van esélyem a legmagasztosabb dologra, amit egy élőlény elérhet ebben a világban.

Śrīla Parabhupāda azt mondta, minden intelligens embernek Prahlāda Mahārāját kell követnie. Én nem vagyok sem ügyes, sem intelligens, de szilárdan hiszek abban, amit Śrīla Prabhupāda kér. Prahlāda Mahārāja nem kért az anyagi kincsek három típusából. Nem kért a *bhuktiből*, az anyagi érzékkielégítés

élvezetéből. Nem kért a *muktiból*, vagyis, hogy eggyé váljon a Legfelsőbbel. És nem kért a *siddhikből*, a nyolc féle misztikus tökéletességből. Csak annyit kért az Úrtól: „Kedves Uram, arra kérlek, segíts, hogy társulhassak tiszta *bhaktáddal*, s engedd, hogy őszinte szolgaként szolgáljam Őt!”

Köszönöm szépen, hogy húzol, vonszolsz magaddal az isteni pár felé, még ha be is fékezek, amivel nehezítem az utadat, de te rettenthetetlen erővel csak sétálsz tovább a célod felé és biztatsz, hogy engedjem ki a féket, mert az mindkettőnknek könnyebb lesz. Köszönöm, hogy mindig emlékeztetsz erre.

Azért imádkozom, hogy mindig tarts meg a szolgálatodban, és adj egy darabot a *dhotīdból*, amibe mindig hű szolgaként kapaszkodhatok, és hogy ezáltal sértés nélkül követhessem lótu szlábaid nyomát.

Nem utolsó sorban pedig végtelenül halás vagyok, hogy egy házban lakhatok veled, és hogy magad mellé fogadtál, mert kóbor kutyaként bolyongtam ebben az anyagi világban, de te befogadtál, ételmet adtál, van nagyon szép „kutyaólam”, és ami a legfontosabb, most már van egy csodálatos gazdám, akinek folyamatosan lehetőségem van látni a lelki cselekedeteit, és lehetőségem van valami pici szolgálatot végezni neki. Persze ezzel nem tudom visszafizetni a megfizethetlent, hogy megmentettél.

*nāhaṁ brahmāpi bhūyāsaṁ
tvad-bhakti-rahito hare
tvayi bhaktas tu kīto 'pi
bhūyāsaṁ janma-janmasu*

„Nem szeretnék Brahmaként a világra jönni, ha ez a Brahmā nem az úr *bhaktája*. Ha azonban lehetőségem nyílik arra, hogy egy *bhakta* házában éljek, akkor pusztán azzal megelégszem, hogy rovarként születek meg.” (*Nārāyaṇa-vyūha-stava*)

Kérlek, mindig tarts a menedékedben a lótu szlábaidnál, és akkor tudom, hogy sikeres lesz ez a jelentéktelen életem.

Jaya Guru Mahārāja!

Szolgád:

Śyāma-bihārī Dāsa

ŚYĀMAJIU DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* azt mondja, hogy a hála a tudás alcsoportjába tartozik. Számomra ez azt jelenti, hogy nincs hála tudás nélkül, és amennyiben van tudás, akkor hálának is kell lennie. Tudom, hogy önzetlenséged miatt te nem vársz senkitől sem hálát, mégis, csak az ostobák hálátlanok a jótevőikkel szemben. Nehéz lenne mindent felsorolni, amiért hálás vagyok neked, ezért kiragadok néhányat.

Hálás vagyok, hogy bármit is csinálsz, először átgondolod, hogy mit csinálna Śrīla Prabhupāda, ez biztosítja számomra, hogy mindig a megfelelő irányba vezeted az életemet.

Hálás vagyok, hogy bármit is csinálsz, azt átbeszéled az Istentestvéreiddel, ez biztonságot ad és erősíti az egyenlő társulás fontosságát számomra.

Hálás vagyok, hogy kíváncsi vagy a véleményünkre, utat mutatsz és engedsz a következő generációnak, ez bizalomra tanít engem.

Hálás vagyok, hogy bárhol is vagy, érdeklődsz a tanítványaid iránt, ez személyességre tanít engem.

Hálás vagyok, hogy bár rengeteg felelősséged, feladatod van, mégis minden nap hallgatod a lelki tanítómestered tanításait, tanulmányozod a szentírásokat, ezzel példát mutatsz nekem, hogyan rakjam úgy össze a napomat, hogy ezek mindig beleférjenek.

Hálás vagyok a sok erőfeszítésért, szolgálatért, amit a magyar *yātrā* létrehozásába és fejlesztésébe befektettél, s bár sokszor csalódtál bennünk, megbocsájtottál és kitartottál mellettünk. Ez lemondásra és önfegyelmezésre tanít.

Hálás vagyok, mert minden körülmények között a helyes utat választod, ezzel félelemnélküliségre tanítasz.

Minden, ami ma Magyarországon tiszta Kṛṣṇa-tudat van, az miattad van. Mert megvalósítottad Śrīla Prabhupāda szavait, mert hallod Rādhā-Śyāma útmutatását. S bár mindez a te érdemed, mégis szerény vagy, mentes minden haragtól, becsvágytól. Hálás vagyok ezért a példamutatásért.

Szolgád: Śyāmajiu Dāśī

ŚYĀMASUNDARA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

A year has passed and now I am writing again to thank you for the opportunity to be part of the *acyuta-gotra*, the family of the Lord. I have heard many times that the best way is to thank the spiritual master's mercy is serving his instructions and helping him in the service of his spiritual master.

I recently finished writing the penultimate chapter of my dissertation. This writing is the activity I see as my main service to you in the last few years. I wanted to finish the whole work by now, but my lack of knowledge has slowed me down considerably. I have learnt a lot and also understood what I still need to learn in order to be successful in my service as a lecturer of the Bhaktivedanta College. I hope to finish this thesis in the near future, and by placing it at your feet, I hope to express my gratitude in a more practical way than a mere thank you.

Your eternal servant
Śyāmasundara Dāsa

BHAKTIN SZAKÁCS BEÁTA

Hare Kṛṣṇa, kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánlhassam tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad előtt! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Ő Isteni Kegyelmének, A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából kérlek, fogadd sok szeretettel a szívem kertjében

lévő virágokat, amiket csokorba kötöttem, és a lótuszlábad elé helyezem őket.

Szeretném kifejezni őszinte hálámat azért a sok jóért, ami értünk, *bhaktákért* és az egész világ érdekében teszel. Te vagy az, aki elhozta az isteni szeretet kincsét, és aki tele van folyamatos együttérzéssel és irgalommal az emberek iránt.

Felfoghatatlanul szerencsés vagyok amiatt, hogy ismerhetlek. Egy olyan hatalmas személyiséget, akinek a szívében az egész világ benne van. Akinek a legfőbb vágya, hogy minden egyes lelket visszavezessen Kṛṣṇához. És mindközben annyira alázatos, jóságos, szolgálatkész, szeretetteljes, mint te! Hihetetlen az erőd, energiád, elszántságod, amivel ezt véghez viszed.

Köszönök neked minden szolgálatot. Köszönöm, hogy annyi mindent adtál nekünk! Hálás a szívem, hogy már csak a hangodat hallva is tisztulhat! A *bhajanáidat* hallgatva most is a kegy óceánon ringatózok.

Mindig elbűvöl, amikor látom, hogy a *bhaktákat* vezeted a hazafelé tartó úton, ahogy Jananī Devī Dāsival is tetted. Örökre a lekötelezettek leszek. Én is próbálom követni a kijelölt utat, de néha elvesztem a nyomokat és csak körbe-körbe rohangálok. Pedig oly egyszerűnek és tisztának látszik a folyamat, de hajlamos vagyok túlbonyolítani a dolgokat. Viszont oly megnyugtató tudni, hogy rád mindig számíthatunk, hisz te mindig itt vagy nekünk, és világítótoronyként segítesz a bajba jutott hajósoknak, akik még a kedvező széljárásban is vakon bolyonganak a háborgó óceánon.

Rendkívüli érezni és tapasztalni, ahogy minden feltétel nélkül adod nekünk Kṛṣṇát és vele együtt a kegyedet, a feltétel nélküli szeretetedet és az idődet.

Nagyon köszönöm, hogy itt vagy nekünk, kedves Mahārāja, és önző módon még azt kívánom, hogy még sokáig élvezhessük a társaságodat és ihassuk nektárjaidat, ahogy a szomjas őz issza a reggeli harmatot.

Továbbra is imádkozom Rādhā-Śyāmához, hogy tartson jó erőben és egészségben!

Örök szolgája egy örök jóakarónak:

Bhaktin Szakács Beáta

BHAKTA SZAKÁCS ZOLTÁN

Hare Kṛṣṇa, kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Kérem, engedje meg, hogy ismét köszönthessem születésnapja alkalmából. Kívánom, hogy Kṛṣṇa tartsa jó egészségben és jó erőben, minél tovább.

Szeretném, ha tudná, hogy sosem fogom elfelejteni a feleségemnek, Jananī Devī Dāsīnak nyújtott támogatását.

Hare Kṛṣṇa!

Köszönettel:

Bhakta Szakács Zoltán

(Jananī Devī Dāsī férje)

BHAKTA TÁNCICS ZSOLT

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Ez a legelső felajánlásom számodra, és őszintén izgulok, hogy milyen lesz. Jelenleg két éve vagyok a Kṛṣṇa-tudatban, és ezalatt az idő alatt volt szerencsém többször is a társaságodban lenni, és mindegyik valamilyen szempontból különleges volt. Szeretnék megosztani egy történetet ezzel kapcsolatban, hogy milyen is volt egy rövid kis találkozásunk Krisna-völgyben.

Templomi szolgálatban voltam egy nagyon meleg nyári napon, kint a *tulasī*-ház körül volt a szolgálatom, és emlékeztem, hogy ma itt vagy, mivel voltak aznap programok vendégeknek, és tartottál nekik leckéket, beszélgetéseket. Emlékszem, amikor kimentem, hogy végezzem a szolgálatomat a következő gondolat volt a fejemben: „Bárcsak erre jönnél pont és mondanál pár jó szót

nekem.” Amikor éppen kiértem, akkor láttam, hogy a távolban jössz, és megörültem, hogy a vágy első fele teljesült. Aztán közelebb értél, leborultam és mondtad, hogy sokkal jobban nézek ki így *śikhāval*, mint a hosszú hajammal, amit még hosszú ideig nem vágattam le a Kṛṣṇa-tudatos gyakorlataim kezdete után.

Ez ismét bizonyította azt, hogy Kṛṣṇa mindenkinek ott van a szívében, és teljesíti a *bhakta* vágyát a gurun, illetve a *bhaktákon* keresztül. Ez egy nagyon meghatározó pont volt a Kṛṣṇa-tudatos életemben, és ezzel a felajánlásommal szeretném megköszönni, hogy itt lehetek a mozgalomban.

Szolgád:

Bhakta Táncsics Zsolt

TARALĀKṢĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances, All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to Rādhā-Śyāma!

We cannot imagine how lucky we are.

I remember when you asked me to write the verses of *Gītā Govinda* in pearl letters into your notebook, on a speeding train, in India... The rocking train was not even that big of an obstacle, but you said I should copy the text without reading it, because the verses of *Gītā Govinda* are only for elevated devotees.

I feel the same way now. I read your commentaries on *Vilāpa-kusumāñjali*. The more I read the more I feel unqualified, I feel like I should not be reading it; at the same time, it is such nectar that I cannot get enough of it. Through your commentaries we can get insight into the secret, private moments of Rādhārāṇī. It is so intimate and sweet that it surpasses any transcendental reading we have ever had. This is your very heart, your personal meditation, your treasure chest which you have opened for us, as Rādhā has opened Hers to Devī-Kṛṣṇa.

And more than that, this special *darśana* of your heart is the key to enchant our earthbound minds too, to lure our impure heart to the ultimate pure reality despite our incompetence.

We cannot comprehend how lucky we are.

To use your own analogies, the more devotees are churning the nectar of the pastimes of Kṛṣṇa and Rādhārāṇī, the sweeter they become. You are churning the nectar in a special way, opening the gate to the inner world of Raghunātha Dāsa Gosvāmī for us; *Vilāpa-kusumāñjali*'s commentaries are becoming a thousand times sweeter than just reading Dāsa Gosvāmī's verses on their own.

By Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura's blessing, Śrīla Prabhupāda achieved even more than his spiritual master. He crossed the seas and he converted the westerners, the *mlecchas*, into devotees and opened far more temples, than Sarasvatī Ṭhākura himself did.

Similarly, Prabhupāda wrote many books, but he asked his disciples to write too. What he did not have time to describe, his followers continue writing, further uncovering the depths of the spiritual world, further churning the nectar. A true disciple can achieve more than his spiritual master by his divine mercy.

We need to cherish being so lucky.

Rati Mañjarī has promised Rādhārāṇī, that nothing goes beyond the walls of the dressing room. But you, like Gaurāṅga Mahāprabhu, who offered the highest love to the lowest classes of humanity, you make the most personal moments of Rādhārāṇī available to all. Compassion knows no boundaries; it knows no limitations.

Your causeless mercy is our only hope.

The more you open your heart to us, the more I feel how unfit I am for the service you are graciously giving me. It is my greatest desire that, despite my inadequacy, I may be useful to you in your mission due to your causeless mercy.

My only hope is that by reading *Vilāpa-kusumāñjali*'s commentary and making drawings for them, one day my mind will settle once and for all on Śrīmatī Rādhārāṇī's soft lotus feet.

I hope that despite my conditioned nature you will draw me out of the ocean of material existence with the bait of the treasure of your heart.

Thank you for making us so lucky.

There are not enough words to thank you for what you have given us. In the material world, the greatest thanks go to those who save lives. But you are trying to save our souls, and on top of that, you are offering us the sweetest place. Direct service to Rādhārāṇī is the most sublime thing one can achieve, and that is what you are offering us.

Thank you for not giving up on us and helping us. Thank you for your teachings, your example, the endless nectar.

Glorious is this day when we celebrate your Vyāsa-pūjā ceremony, a dear servant of Śrīmatī Rādhārāṇī. Let every day be a festival glorifying the love between Rādhā and Kṛṣṇa, multiplied a hundredfold by the love of their servants.

Jaya Guru Mahārāja!

Jaya Śrī Rādhā-Śyāma!

In the dust of your lotus feet, your insignificant servant,
Taraṅgī Devī Dāsī

TARAṄGINĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Although my poetry neither penetrates the heart nor causes the head to spin, it is written with a childlike desire to glorify you. Please accept it as my offering for the day of your Vyāsa-pūjā.

My lord, my master, my retreat,
My heart with gratitude replete,
I wish to praise your lotus feet,
Albeit my skill is incomplete.

Your words, your life go in one line
To bring the message of the Divine
For sleeping souls who struggle while
Looking for the reason “why?”.

And I was one of countless souls
Who lived in darkness and remorse,
But by the mercy of your own
I'm on the way to my eternal home.

You gave us shelter of the Abode
Where youthful couple are the Lords
Whose smiling faces and the names
Go far beyond the mundane fame.

To those who struggle to behold
The truths which meant to stay untold,
You opened courtyard of your heart
Where love and beauty are the bards.

My lord, my master, my retreat,
My heart is love-starved and concrete,
My soul with eagerness replete
Sobs for the dust of your lotus feet.

Your servant,
Taraṅginī Devī Dāsī

TARUṆA KṚṢṆA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Who could be a better example of a spiritual master than you? You have unswervingly lead armies of devotees over the last fifty years into battle with maya's representatives. You have demonstrated what deity worship means at the highest level. You have established self-sufficiency and a *grhastha* community

unequalled in the world. You write *rasika* books for the edification of advanced devotees. You have taken a lead role in our highest international leadership body. You have pioneered preaching in new *yātrās*, even in the Islamic world, whilst also supporting older, struggling *yātrās* and worship of their installed deities. You also encourage devotees to support Māyāpur, the home of our movement. What have you not done? For me what is truly amazing however, is that you have also taken the time to look after an insignificant soul such as I. You have taken care of my mother's travel arrangements. You have encouraged, corrected, and supported me during various challenges; answered my questions, allowed me to worship Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, empowered me to take some responsibility. You are the greatest and you also take care of the smallest. Your glories are unlimited. Please be merciful to me.

Your humble servant,
Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa

TARUṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, minden dicsőséget neked!

Szeretném kifejezni őszinte hálámat neked!

Mostanában annyi negatív hatás éri az alapból bizalmatlan és gyakran hitetlen elmémet, hogy a gyenge kis hitem Istenben még jobban megrendül. Sok *bhakta* elmegy a mozgalomból, a guruokról is kiderül, hogy *māyā* hatása alá kerülnek, és még folytathatnám a sort.

Amiért végtelenül hálás és szerencsés vagyok, hogy te egy ragyogó sziklaszilárd erődként állsz előttem a Kṛṣṇa felé vezető úton! Töretlen odaadásod és hited segít legyőzni és lecsillapítani háborgó és kétkedő elmémet. Nagyon köszönöm a példamutatásodat!

Kérlek, bocsásd meg tudatlanságomból elkövetett sértéseimet, és kérlek, add a kegyedet, hogy egyszer én is *bhakta* lehessek!

Elesett szolgád:
Taruṇī Devī Dāsī

BHAKTIN TATIANA

Dear Gurudeva,

Hare Kṛṣṇa! Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

I am nervous because of the opportunity given to me to write on this special day. Usually, all communication was done through my husband, but now, that I am writing you directly, it leaves me speechless.

To glorify a Vaiṣṇava is very hard, especially a spiritual master. I thank you for not abandoning me when I was wrong; you showed me your endless compassion. I thank you for giving me the opportunity to chant your *praṇāma-mantra*, despite not have the required merits. On the day I received it, I understood I needed to grow up.

I miss you, and I think how fortunate the Romanian devotees are having their spiritual master close by. In your podcasts, you mention that affection is shown through action, not only speech. I hope that one day you will be proud of our family.

I pray with all my heart to of Śrīmatī Rādhārāṇī and Śrī Kṛṣṇa to keep you in good health and to illuminate your heart's desire.

My humble obeisances,

Your servant,
Bhaktin Tatiana

TĪRTHARĀJA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked 74. megjelenési napod alkalmából!

Nagyon hálás vagyok neked, kedves Guru Mahārāja, amiért a sok kellemetlenség ellenére folyamatosan lefoglalsz az odaadó szolgálatban és ösztönzöl a fejlődésre. Köszönöm szépen, hogy közvetlen közletről tapasztalatom, hogy hogyan néz ki a gyakorlatban az, amikor valaki az egész életét adja Kṛṣṇa szolgálatában. Látom, ahogy reggel korán kelsz, hallhatom ahogy felkelés után a személyes imáidat recitálsz, a *japa*-meditációd végzed. Látom, hogy egész délelőtt írsz. Az írást csak egy rövid tornára szakítod meg, hogy a testedet karbantartsd a szolgálatodhoz. Vendégeket fogadsz, prédikálsz, majd ebéd után pihensz egy kicsit. Délután a *yātrā* vezetőivel beszélsz, Rādhā-Śyāma imádatával vagy Új Vraja-dhāma építésével, szépítésével foglalkozol.

Nagyon hálás vagyok neked a példamutatásodért és a képzésért, amit Śyāma-bihārī Prabhun keresztül biztosítasz a számomra. Lélegzetelállító az a tudatosság, ami körülvesz téged, a környezetedet és a *bhaktáidat*: mindenki stabil Kṛṣṇa-tudatban van.

*rādhā-kṛṣṇa prāṇa mora jugala-kīśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora*

Kérlek szépen, ne engedd, hogy valaha is eltávolodjak az ISKCON-tól. Úgy gondolom, hogy azt a sok tapasztalatot és tudást, amit tőled kaptam, képtelen leszek bármikor is visszafizetni. Egyetlen módja az, ha hozzád hasonlóan én is adom az életemet Śrīla Prabhupāda mozgalmának.

Kérlek, foglalj le szolgálatban.

Kérlek, fogadj el szolgálként.

Köszönettel, jelentéktelen szolgád:

Tīrtharāja Dāsa

BHAKTA TOM BENTHAM

Dear Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine grace.

My thoughts and prayers are with you as I have not seen you since September 2021, at Bhaktivedanta Manor Haveli. Currently, by your blessings, I am moving to Leeds to work as a Construction Project Manager. I will live with my girlfriend whom I introduced to Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī Mātājī and Puṇḍarīka Dāsa Prabhu.

Yourself and my mentors were my best friends while living on the Isle of Man for the past three years. I am fulfilled by your association coming through cherished classes, podcasts, and continual care from my mentors - it has been lifesaving.

I take *śikṣā* from my mentors and try to keep in touch with devotees. I pray that I can serve you one day in Hungary. As I began accelerating my spiritual life, I realised I have a long journey ahead of me. My progress continues, and I chant regularly.

I aspire to have your devotional attitude. I have contemplated your ability to make me calm and stress-free; spreading love and happiness everywhere you visit. I have not forgotten your instruction to wake up at 4am to perform spiritual activities, rather than in the evening.

I pray to be able to achieve these early morning spiritual practices. I also pray you are keeping well and that I can see you again soon.

Forever in your debt,

Your aspiring humble servant,
Bhakta Tom Bentham
(From the Isle of Man)

BHAKTA TÖRÖK ZOLTÁN

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egyre mélyebb meggyőződéssel és kötődéssel fordulok szent lótuszlábad porához, és imádkozok, hogy a könnyörületesség és a jóindulat elérje célját, és az összes eddigi Kṛṣṇának végzett szolgálatunk összeadódjon, és az emberek békeségben tudjanak élni, és mindenki képes legyen gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot.

A te lótuszlábad porához nincsen hasonló, amerre jársz a föld szentté válik, és az embereknek, akik rád pillantanak megtisztul a szívük és elindulnak az odaadás útján. Egy tiszta *bhakta* látványa egy szempillantás alatt megtisztítja a szívüket.

Köszönöm, hogy itt vagy velünk és segíted lelki életünk rögzös útját.

Az a mély eltökéltség, amellyel példát mutatsz, az a töméntelen mennyiségű könyv, amit írsz és a szilárd lelkigyakorlataid annyira inspirálóak, hogy soha, de soha nem fogom elhagyni ezt a mozgalmat.

Köszönjük, hogy adtad nekünk ezt a tudást. Köszönjük, hogy biztosítottad számunkra a körülményeket, ahol gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa-tudatot.

Köszönjük, hogy adtad a könyvosztást, köszönjük, hogy adtad a szent nevet. Köszönjük, hogy adtál mindent. Szó szerint mindent kaptunk tőled. Minden boldogság a lótaszlábaitól származik.

Köszönjük, köszönjük, köszönjük.

Nincs más út, nincs más út, nincs más út.

Örök szolgád:

Bhakta Török Zoltán

TRIKĀLAJŊA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni kegyelmednek!

A szívem megtelik örömmel, amikor látlak, minden gond, bánat és probléma eltűnik, amikor olvasom könyveidet, semmissé válnak az anyagi dolgok és kitérül egy másik világ, ami anyagi világunkban nem tapasztalható.

Ahol te vagy, ott még a legnagyobb materialistáknak is megváltozik a szíve. Ahogy minden szavad Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szeretetével van átítatva, elülteted bennük a Kṛṣṇa iránti ragaszkodást.

Kezedből folynak ki a lelki világot leíró mondatok, és sorra ontod a transzcendentális könyveket, melyeken keresztül betekintést nyerhetek Rādhā-Śyāma birodalmába és kedvteléseibe.

Szeretném megköszönni ezt a szünet nélküli törődést és kegyet, amit azzal adsz nekünk, hogy ezeket a hihetetlen részletes és magas szintű témákat tanítod nekünk könyveidben és a leckesorozatokban.

Köszönöm indokolatlan kegyedet, ahogy ontod rám leporolva, szikrát gyűjtva a szívemben, hogy egyszer megteljen szeretettel és egyre többet értek, lássak és érezzek az igazi valóságból.

Imádkozom hozzád, hogy kegyedből egyszer megteljen szívem azzal a Rādhā és Kṛṣṇa iránti tiszta szeretettel, amit Śrīla Prabhupāda adott neked. Szilárd hitem van benne, hogy csak rajtad keresztül kaphatom meg ezt a nagyon ritka drágakövet.

Végtelen hálát érzek Kṛṣṇa felé, amiért elküldött hozzám és a tanítványod lehetek.

Bízom benne, hogy Kṛṣṇa jó egészségben tart téged hosszú évekig még közöttünk!

Reménykedem, hogy megkapom egyszer az áldásodat, és szépen tudlak majd szolgálni téged, Śrīla Prabhupādát, és a mozgalmat.

Köszönöm szépen, kedves Guru Mahārāja!

Boldog születésnapot kívánok!

Jelentéktelen szolgád:

Trikālajña Dāsa

TRILOKĀTMĀ DĀSA

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As you know by now, I am not much of a writer. There is so much in my heart that I would like to express, but it comes out as a jumble. I trust that you know its contents better than I. And as you often say, words are so limited. I feel like they put me in a straightjacket.

You left Budapest in October 2022, almost 5 months ago. It's a long time, and your absence is sorely felt. I listen to all your podcasts, hear your *kīrtanas*, and regularly read the books you have gifted us with. They are amazing ways to connect with you and to feel your presence. They are like a soothing balm on the heart, curing the affliction caused by separation from you.

Furthermore, I am finding great shelter in your devotees, in the disciples you have so carefully moulded and maintained for so many years. I spend a lot of time with materialists as I run the businesses; their lifestyles, walking and talking are far from spiritually energising. But when I attend the morning program, and spend time with the devotees at the temple, I feel myself in an entirely different world. Everything about them is so different compared to the average man in Budapest. They are functioning on a different plane. They are almost other worldly. Sometimes I am in awe. And they often remind me that the glory is all yours Guru Mahārāja. You are the architect of our lives.

They say that you can tell a lot about a guru based on his disciples. I definitely see the truth in this. And through them, I can get to know you more, understand you more, and share in increasing my love and attachment to you. I am eternally grateful.

Your servant
Trilokātmā Dāsa

TUKĀRĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget a tanítványi láncolatnak, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked, minden dicsőséged az Űr összes *bhaktájának*!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

Drága lelki tanítómesterem! Amit gondolok rólad, ahogyan jellemezni szeretnék, amit írni akarok rólad, azt az Önmegvalósítás tudományában találtam meg nagyon kifejezően. „A lelki tanítómester olyan kegyes, hogy ajtóról ajtóra, országról országra, városról városra járva könyörög: „Kedves hölgyeim, uraim, kedves fiúk és lányok, kérem, fogadják el a Kṛṣṇa-tudatot!” Így nagyon bensőséges szolgálatot végez Kṛṣṇának. Kṛṣṇa a Legfelsőbb Űr, aki utasításokat ad, a lelki tanítómester pedig végrehajtja ezeket az utasításokat. Ezért a lelki tanítómester nagyon kedves Kṛṣṇának. Kṛṣṇa akár a mennyországba, akár a pokolba küldi, számára nem jelent különbséget. A lelki tanítómester számára, mivel tiszta *bhakta*, a mennyország és a pokol ugyanaz, ha ott nincs Kṛṣṇa-tudat. A pokolban sokféleképpen szenvednek az emberek, a mennyországban pedig sokféleképpen elégítik ki az érzékeiket, de az Űr tiszta *bhaktája* bárhol élhet, ahol van Kṛṣṇa-tudat, és mivel magával hordja ezt a tudatot, mindig önmagában elégedett. Ha a pokolba küldik őt, a Hare Kṛṣṇa vibrálása akkor is elégedetté teszi. Valójában nem a pokolban hisz, hanem Kṛṣṇában. Hasonlóan, ha a mennyországba kerül, ahol nagyon sok lehetőség van az érzékkielégítésre, akkor is távol tartja magát ezektől, mert az ő érzékeit Kṛṣṇa maga teszi elégedetté. Így az Űr szolgálatáért a *bhakta* készen áll arra, hogy bárhová elmenjen, ezért olyan kedves Kṛṣṇának.”

Te nemcsak, hogy nagyon kedves vagy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrīla Prabhupādának, de számomra teljes mértékben hitelesen képviseled Őket. Ez az én nagy szerencsém, hogy kegyesen elfogadtál szolgádnak, annak ellenére, hogy saját gyengeségeim, rossz tulajdonságaim nem képesítenek arra, hogy jó tanítványod legyek. Amikor érzek magamban egy kis fejlődést az őszinteségemben, alázatomban, odaadásomban, akkor tudom, hogy azért van, mert egy

picit elégedetté tettelek téged, és a felém irányított jóakarodat az Úr komolyan veszi és követi azt. Ez a misztériuma a tanítvány fejlődésének. A lelki tanítómester elégedetté tétele a kulcs. Te olyan szakértően, számunkra inspirálóan, példamutatóan csinálod ezt Śrīla Prabhupāda felé.

Így halad a Legfelsőbb Személy kegye a tanítványi láncolaton keresztül a tanítványhoz. Ez egy személyes lelki kultúra, ahol mindenki személy, Isten pedig a Legfelsőbb Személy. Személyek alkotják a láncolatot, amelyen keresztül eljutunk a személyes Istenhez! Ez nagyon természetes a lélek számára. Örök-kévalóság, teljes tudás, önzetlen szolgálat, lelki kapcsolatok, lelki interakciók, lelki érzelmek, tiszta szeretet. A természetellenesség korában kegyedből megkaphatjuk a lélek számára olyannyira vágyott természetes dolgokat. Ez a legnagyobb ajándék amit valaki kaphat ebben a világban.

Nagyon örülök, hogy ilyen csodálatos, isteni jellemű lelki tanítómesterem van.

Köszönöm szépen, hogy eljöttél értünk.

Guru Mahārāja ki! Jaya!

Tudatlan, semmirekellő szolgád, aki örökre lótuśzlábad szolgálatában szeretne maradni:

Tukārāma Dāśa

TULASĪ KṚṢṂA DĀSĪ

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sokszor gondolok mindazokra a tetteidre, amelyek miatt nagyon hálásak lehetünk neked. Én személy szerint nagyon szépen köszönöm, hogy minden erőfeszítésed eredményeként olyan csodálatos központok jöttek létre, mint Krisna-völgy, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga temploma, ami a prédikálás pompás központja, az Egri yātrā és a többi központ. A bhakták ezeken a nagyszerű helyeken tudnak összejönni, saṅkīrtanázni, vagyis közösen szol-

gálni az Urakat, és ennél a *bhakta* társulásnál nagyszerűbb dolog nem létezhet ebben az anyagi világban. Mindent alaposan átgondoltál, megterveztél, bevezettél Magyarországon. Mi megtanulhatjuk minden tettünket Kṛṣṇa-tudatban végezni. Olvashatjuk Śrīla Prabhupāda magyar nyelvű kiadványait, a többi nagy *ācārya* írásait és nem utolsó sorban az általad szépen megfogalmazott, gyönyörűen illusztrált könyveket. Felépítettél egy olyan rendszert, ami akkor is működik, amikor már „háttér energiáddal” támogatod mindazt.

Nagyon sok szép követőre tettél szert, akik lelkesen vesznek részt az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmában, és igyekezek Śrīla Prabhupāda vágyának megfelelően terjeszteni a szent nevet. Minden élőlény megkaphatja az Úr dicsőségét, akár a Food for life-on vagy a Govinda Éttermeken keresztül, a Gaurāṅga-kekszek által *prasāda*ként, vagy a könyvosztás, az 1% gyűjtés, a főiskolai tanulmányok, a *hari-nāmák*, a *pāda-yātrāk*, a Ratha-yātrāk, illetve a *bhakták* templomi tevékenységének kegye által. Fel sem tudom sorolni azt a sok-sok lehetőséget, amit bevezettél itt Magyarországon, és ami láthatóan kisugárzik Románia és Törökország felé is. Megtanítottál minket a *vaiṣṇava* etikett szerint viselkedni, megtanítottál az otthoni *mūrti*-imádatra, a *sādhana* végzésére és drága istentestvéreid kegye által is kaptunk avatást a szent névbe, illetve második avatást a *gāyatrī-mantrába*, valamint *sannyāsa*-avatást is adtál már kedves tanítványaidnak.

Mindezt összegezve, hihetetlen nagy kincseket adtál a kezünkbe. Már csak az a kérdés, hogy ki mennyit tud mindebből elfogadni és továbbadni.

Immár 28 éve vagyok ennek a mozgalomnak a tagja, sok mindenben mentem keresztül, hogy tisztuljon a szívem a ráakódott szennyeződéstől, és ezért is nagyon hálás vagyok neked, tanítványaidnak és az összes *bhaktának*.

Az általad alapított MKTHK nélkül ki tudja, hogy aludnánk annyian Māyā-devī ölében. Hogyan is értenénk meg Caitanya Mahāprabhu, azaz Rādhā-Kṛṣṇa vágyát, hogy tízezer évig aranykor legyen ezen a bolygón, ha Śrīla Prabhupāda olyan tökéletes *bhaktái*, mint amilyen te is vagy, nem segítenének ebben az emberiségnek?

Nagyon nagy hálával tartozunk és tartozom neked.

Köszönet mindenért.

Szolgád:

Tulasī Kṛṣṇa Dāsī

TULSĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmának.

A lelki élet, a lélek örök *dharmájának* gyakorlása csodálatos dolog. Egyszerre egyszerű és bonyolult, egyszerre statikus és dinamikus. Minden aspektusában és szintjén reménykeltő és vigasztaló. A szentírásokból sok-sok dolog megnyílvánul, de leginkább az, hogy mennyi mindent rejt még, mint az óceán, melynek a mélységét és nagyságát tudhatjuk szám szerint, de azt megtapasztalva tiszteletet ébreszt és csodálatot.

A folyamat legmarkánsabb része, ami igazán éles kontúrt képez a régi és az új, a múlt és a jövő közt, és egyben a legmeghatóbb része is, a lelki tanítómesterhez és a paramparához való kapcsolódás. Kinek-kinek több vagy kevesebb idő míg ráébred az anyagi élet sivárságára és kilátástalanságára. A reményvesztettség érzése olyan egyértelmű, mint a hatalmas tengeren hánykódó hajótörötté. Számára sincs remény a szenvedései enyhülésére. Csak abban bízhat, hogy megmentik. A guru ilyen személy. Fáradhatatlanul járja gyors hajóján az anyagi élet tengerét, megmentve, akit csak lehet. Felveszi és lefoglalja a hajó karbantartására, gondozására a hajótörötteket. Szorgalommal kitanulhat sok mindent a hajótörött, sőt néha még maga is egy másik hajó kapitányává válhat.

Azonban, ha valaki úgy tudja, hogy a tenger nem mély, és a part, a biztonság közel van, akkor nehéz rábeszélni, hogy jöjjön hajópadlót súrolni. Ahhoz is tudás kell, hogy értsük a helyzet kilátástalanságát. Fel kell mászni a hajóra és meg kell nézni a térképeket és könyveket, hogy megtudjuk a tenger nagyon mély, és a part végtelen messze van. Amikor erre ráébredünk még hálásabbak leszünk a hajó kapitányának és a legénységének.

A hála és a sok év együtt végzett szolgálat után a hajó legénysége lesz a családunk. A küzdelmek, a közös erőfeszítések, a tudat, hogy mennyi erőfeszítést tesznek a többiek, lassan átkovácsol. A családban az érzelmek nem üzleti alapúak, nem valamit akarunk és viszont kínálunk. Az érzelmek szereteten alapulnak. Azért szeretem mert ő az, aki, nem pedig azért, amit tett és én lekötelezett vagyok felé. Persze a hála kell épülnie, de túlmutat rajta. Látni, hogy ki-ki

hogyan küzd, hogy újabb hajótörötteket mentünk ki, hogyan része az egésznek, és hogyan változik át ő maga is, megváltoztatja a kapcsolatokat. A tisztelet a tettek tüzeiben megszabadul a salaktól és szeretetté válik.

Felsorolni is nehéz lenne kiválóságaidat, tetteidet és erőfeszítéseidet, és nem is vonnám bele okként az érzéseim közé, ezek inkább okozatok. Az ok, hogy mély szeretetet érzek irántad az, hogy látom (amennyire képességeim szerint láthatom) a te szeretetedet Śrīla Prabhupāda és Rādhā-Śyāma felé. Ez a tiszta szeretet, amit kifejlesztettél az Űr felé, olyan, mint egy érintőkö, bármi is kerül kapcsolatba vele transzformálódik. Ez az igazi alkímia, a *kṛṣṇa-prema* alkímiája. Az értéktelen anyagokat a legértékesebb anyagokká változtatod.

Azt váltod ki, hogy én is részévé akarok válni ennek a szolgálatnak, egy kis fogaskereke akarok lenni az Űr Caitanya prédikáló missziójának, a szolgálatot minőséggel átítani.

Az élet által felkínált dolgok elértéktelenednek, a szolgálat által megtapasztalt dolgok pedig egyre nagyobb értékkel bírnak. Társaságod hatása átformál, átalakít. Egy Śrīla Prabhupāda idézet jut eszembe, sajnos nem emlékszem a kontextusra, de egy *bhaktának* mondta, hogy bármi, ami jó történik, az az ő hatása, bármi, ami rossz, az pedig a *bhakta* saját törekvése. Nem szószerinti az idézet, de a lényeg, hogy bármi, ami pozitív történt velem, az a te hatásod. A te társaságod a legértékesebb számomra.

Soha nem voltam egy ragyogó állócsillag a *vaiṣṇavizmus* egén, és problémáim közepette, amitől a legjobban féltem, az az volt, hogy botorságaim révén elveszíthetem a társaságodat. Az ettől való félelem tartott meg. Mozgalmunk az indokolatlan kegyen alapszik. Rég ráébredtem, hogy saját erőfeszítéseimmel semmire nem jutok. Meggyőződésem, hogy gyakorlataim komolysága és tisztasága csak arra predesztinálhatja, hogy Parīkṣit Mahārāja elűzzön a birodalmából, mint Kali ügynökét. Tehát a valóság a teljes szegénység, és koldusként kell könyörögni indokolatlan kegyedért. A világ legértékesebb dolga a társaságod, kegyed.

A Praceták, amikor szemtől szemben álltak az Űrral tökéletes boldogságban, az Űr kérdésére, hogy mit szeretnének, válaszul azt mondták, hogy bármit is hoz az élet, bármennyi születést, bármelyik bolygón, csak azt az áldást kérték, hogy mindig legyen társaságuk olyan személy, aki az Űr kedvteléseiről beszél.

Felmérhetetlen a szerencsém, jósorsom, hogy most olyan személyek közt lehetek, akik az Űr Kṛṣṇa kedvteléseiről beszélnek. Ez a végső cél akár az anyagi, akár a lelki világban.

Szeretettel hálával köszönöm, hogy társaságodban és Kṛṣṇa *bhaktái* társaságában élhetek. Imádkozom, hogy szerencsém folytatódjon továbbra is.

Maradok örök szolgád:

Tulsī Dāsa

ÚJJVALA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak és neked.

Szeretném hálásan megköszönni neked, hogy a tanítványodként megkaphattam a Kṛṣṇa-tudat lehetőségét. Köszönöm azt, hogy a sok videón keresztül követhetem a leckéidet, *bhajanáidat*, melyek mindig nagyon inspirálóak. Bízom benne, hogy egyszer elérem, hogy megfelelően szolgáljalak.

Szolgád:

Ujjvala Dāsa

ŪRJEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

I want to thank you for your unlimited kindness in giving me shelter at your lotus feet. I have been devoted to Kṛṣṇa for most of my life, but as I have taken deeper and deeper shelter of you over the years, I have felt that devotion go on to a new level. Kṛṣṇa has taken on a new and deeper level of significance in my day-to-day life.

I also want to thank you for your personal example of going out to distribute books at such an advanced age. This has strengthened my inspiration to preach. Whilst I have always been sharing Kṛṣṇa with friends and family over the years, book distribution has always felt beyond my reach. But now, seeing your amazing example, I am filled with renewed enthusiasm to preach and in particular to distribute books.

As my connection grew with you over the recent years, I have also become more committed to chanting attentively and reading *Śrīmad-Bhāgavatam* carefully. I know these are the keys to advancing in spiritual life. So this mercy that you have bestowed upon me is particularly valuable. I am seeing that this process given by Śrīla Prabhupāda is really magical. Thank you for allowing me to be privy of that magic.

Your servant, always
Ūrjeśvarī Devī Dāsī

VAIDARBHĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-
pādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenésed alkalmából írom e sorokat. A Kṛṣṇa-tudat gyakorlásával eltöltött minden egyes évvel egyre elesettebbnek érzem magam. Remélem, ez annak az eredménye, hogy fejlődöm és egyre jobban megértem a helyzetemet. Azt gon-

dolom, az elesettségem növekedésével arányosan nő bennem az a hit, ragaszkodás és szeretet, amit feléd érzek.

Amikor szétnézek Krisna-völgyben, értem, hogy mennyire szeretsz minket. Adtál egy ilyen csodálatos helyet, ahol gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa-tudatot. Ahova meghívtad Rādhāt és Kṛṣṇát, hogy itt végezzék örök kedvteléseiket. Sajnos nem tisztulok elég gyorsan, sok anyagi vágyam van, így sokszor el kell gondolkodnom azon, hogy jó helyen vagyok-e. De pár nap után mindig sikerül az elmémnek megmagyaráznom, hogy sehol máshol nincs értelme lenni. Az a horgony az életemben, amit neked szeretnék adni, amiben neked szeretnék segíteni. Szeretnéd, hogy legyek misszionárius, igyekszem az maradni. Szeretnéd, hogy Krisna-völgy a vízió szerint fejlődjön, igyekszem ebben segíteni.

Amikor egy lelki tanítómester visszatér Kṛṣṇához, mindig megijedek, mi lesz velünk, ha te már nem leszel itt, nem vezetsz minket személyesen, nem mutatod az irányt, merre fejlődünk tovább, nem mondod, mit szeretne Rādhā-Śyāma. Nyilván, amikor elég szoros a kapcsolatunk és elég tiszták vagyunk, hogy a szívünkön keresztül vezess minket, akkor nem számít a fizikai kapcsolat. De amíg van rá mód, szeretnék még sok személyes szolgálatot végezni neked, szeretnélek minél jobban megismerni, hogy tudjam bármilyen helyzetben, te mit tennél. Kérlek, add a kegyed, hogy legyen erre alkalmam, lehetőségem.

És ezen a ponton észrevettem, hogy nem dicsőítettelek, pedig az a célja ennek a felajánlásnak. Sokszor elgondolkodom, mennyire szerencsés vagyok, hogy a te tanítványod lehetek. Nincs a lelki életnek olyan területe, amiben ne tudnál irányt mutatni, amiben ne lennél példa.

A legkiválóbb *kīrtanija* vagy a számomra, aki egy *bhajanával* bárkit a lelki világba tud röptetni. És akárhány zenészt képes vagy lefoglalni, bármilyen hangszerrel. A legkiválóbb karmesterként hangolod őket össze.

A legkiválóbb író vagy, aki a lelki élet komoly mélységeibe viszel bennünket. Még Istentestvéreid is nagy örömmel és mohósággal olvassák könyveidet.

A humorod is kiváló. Kifinomult humoroddal mosolyt csalsz az arcunkra komoly gyűlések alkalmával is.

A legkiválóbb *pūjāri* vagy. Śrīmatī Rādhārāṇī akkor a leggyönyörűbb, amikor te segítesz Neki felöltözni.

A legkiválóbb lelki tanítómester vagy. Sok külföldi barátom mondta már, hogy sehol máshol nem látott ilyen tisztaságot, rendszerességet és a sztenderdek magas fokát, mint itt Krisna-völgyben. Ha úgy látod, hogy nem vagy sikeres

a nevelésben, az csak is a mi elesettségünk miatt van. Te minden lehetőséget megadsz, hogy fejlődjünk.

A legkiválóbb építész vagy, akivel nagyszerű együtt gondolkodni és tervezni. Aki Krisna-völgybe újabb és újabb csodákat építesz, amik megnyilvánítják a szent *dhāmát*.

A legkiválóbb szakács vagy. Egyszer volt szerencsém enni a főztödből, mely felejthetetlen számomra.

A legkiválóbb tanítvány vagy. Śrīla Prabhupādāt követed mindenben, csak az ő vágyát szeretnéd teljesíteni.

És a legkiválóbb példakép vagy mindenben.

Köszönöm szépen, hogy új életet adtál, hogy értelmet adtál az életemnek.

Örök szolgád:

Vaidarbhī Devī Dāsī

VAIṢṆAVA-PRIYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

A napokban autóvezetés közben hallgattam egy régi felvételt, amin a Śrī *Nṛsimha-kavacát* énekled. Felidézett bennem olyan csodás emlékeket, melyekre mindig nagy szeretettel emlékszem vissza. A Krisna-völgyi templom építésének elején az akolban laktunk, én egy íróasztalon aludtam, és minden este kazettás diktafonról hallgattam ezt a felvételt. Természetesen a mantrák ereje felbecsülhetetlen, de ahogy a te transzcendentális hangodon hallhattam, olyan nyugalmat és biztonságot éreztem, tudtam, történjen bármi, Kṛṣṇa védelme alatt állok. Ez az érzés a mai napig is velem van ha csak meghallom azt a mély, szeretetleli lelki hangot, ami számomra az út, a segítő kötél, az egyetlen menedékem, hogy kimászhaszak az anyagi lét sötét verméből. Felfogni sem tudom,

hogy lehetünk ennyire szerencsések, hogy hallhatunk tőled a transzcendentális tudásról, a tiszta odaadó szolgálatról. Milyen páratlan ajándék ez a tiszta hangvibráció, mely az életem és a menedékem.

„Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé szíveddel, és ne vágyj semmi másra.” Köszönöm a sok útmutatást, a szemináriumokat, a *bhajanákat*, a leckéket és a csodálatos könyveidet, melyekbe oly sok időt és energiát fektettél azért, hogy mutasd nekünk az utat, melyet te már ismersz, és vezetsz bennünket, hogy kövessük lótuszlábaid nyomdokát.

„A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok le ezekhez a lótuszlábakhoz.” Kérlek, add áldásodat, hogy minden egyes nappal tisztább, őszintébb, szeretetteljesebb szolgálatot ajánlhaszak fel neked. Ez a biztos pont az életemben, ez az egyetlen menedékem!

Köszönettel, örök szolgád:

Vaiṣṇava-priya Dāsa

VĀRṢĀṆĀ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your merciful lotus feet. All glories to you on this auspicious day. All glories to Śrīla Prabhupāda, your magnanimous master.

New Vraja-dhāma, November 2022:

My heart raced as I stepped onto Rādhā-Śyāma's altar. Their Lordships stand on Their 'throne', from where They look mercifully on all those who come to be seen by Them. The kind but firm hand of a bona fide *sevaka* of Rādhā-Śyāma pushed me in front of the divine couple. I was an imposter, one who had no personal *adhikāra* to be there, but was now up close and personal. What mercy! Standing before Them with head low, I sneaked a peek and gasped at Their other-world beauty. I had no words to describe the vision in front of me. Was this the divine couple pretending to be deities? May this vision be eternally

seared into my heart. I left empty headed, but with a full, grateful heart and a smile on my face, a recipient of your mercy, knowing your grace had brought me to this precise place for this precise moment.

The mercy of the spiritual master, who has bound Rādhā-Śyāma in the innermost chamber of his heart, is unfathomable. His grace provides the only way for the darkness to be dispelled, and the veil to the spiritual world to be lifted, allowing the sunshine of Rādhā-Śyāma to bathe the suffering soul. May your mercy and the mercy of Their intimate servants in New Vraja-dhāma open a door and allow me to offer some small service. The most impossible is made possible by such powerful mercy.

I remember hearing you say: “You always meet your spiritual master in your devotional service.” Surely, you meet your spiritual masters in the pages of the books you write? This union in service is what makes your service your *bhajana*. The pages of your books are where we find you, where all your hopes and dreams lie and your aspirations flourish. Your books are windows into the spiritual world. What an extraordinary gift! What an extraordinary master you are! Will we ever know how to fully appreciate you? Possibly not, but I am committed to you, committed to giving this one life to your service.

On this auspicious day please bless me, so that I may be successful in making your order my life and soul. “As a man cannot separate his life from his body, a disciple cannot separate the order of the spiritual master from his life.” (ŚBh. 3.24.13, purport) Please allow me to be such a disciple, for your pleasure and the pleasure of Rādhā-Śyāma.

I pray that I can serve and glorify you and Their Divine Lordships with my body, mind, and words wherever They take me or keep me in this world.

All glories to you, all victory to you, my master, my friend, my life.

Your grateful servant and daughter,
Varṣāṇā Devī Dāsī

VEṆU-GĪTĀ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget a te fenséges lótuuszálaidnak!

Szeretettel köszöntelek Vyāsa-pūjād napján, amikor is a *bhakták* végtelen sokasága ünnepli megjelenésed és személyes kapcsolatát veled.

Felemelő érzés emlékezni mindazokra az időkre, amit a közvetlen társaságodban tölthettem. Fel sem fogtam, mekkora szerencsében volt részem. Igazából olyan gyorsan történtek körülöttem a dolgok, hogy esélyem sem volt felelősen mélni. Azt hiszem, ez a lelki energia egyik hatása. Vagy csak az én tompaságom eredménye. Olykor eszembe jutnak hihetetlen kalandok, amik mosolyt csálnak az arcomra és konstátálom, hogy a lelki világ egyáltalán nem unalmas.

Teljes szívemből hálás vagyok neked, amiért e csodálatos közösség része lehetek, akik a tanítványaidnak vallják magukat. Amikor felcsendül a neved, mindig hatalmas büszkeség tölt el. Újra és újra köszönettel tartozom az örökévalóságig.

Rādhā-Śyāma záporozza rád végtelen kegyét szüntelenül, én pedig egy por-szem szeretnék lenni a lábnyomaidban!

Örök szolgád:
Veṇu-gītā Dāsa

VĪBHĀVARĪ DEVĪ DĀSĪ

My Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

*śrī-guro paramānanda premānanda-phala-prada
vrajānanda-pradānanda-sevāyām mām niyojaya*

“My dear spiritual master, who gives the fruit of the highest bliss—the bliss of love of Godhead—please engage me in the blissful service of Śrī Kṛṣṇa, who bestows bliss upon the land of Vraja.”

Every Monday before *maṅgala-ārati* transfer service,
I read this prayer.

It is stuck on the wall
Together with other prayers
But this one always catches my eye
And I stop, reading it a little longer
Marvelling at the words on a small piece of paper.

It is not like other prayers which are longer;
Almost a little unassuming.

Yet, I read the words over and over,
Trying not to show any emotion.

What is this world you have opened for me?

Through your writing, your guidance, your insistence that we study Śrīla Prabhupāda’s books, my world has changed.

Whether reading the *Caitanya-caritāmṛta* and thinking I am in Purī watching the pastimes,
Or hearing your clear guidance on commitments we must make
Or delving into the sweet pastimes in your books,
My path became clearer,
Not less challenging, but clearer.

I need only hold onto your words
Follow your advice perfectly
No matter the challenge
And I will be fine.

So, I look at this prayer again
And tears well up in my eyes
For I have a debt to you which I can never repay.

Your servant always,
Vibhavarī Devī Dāsī

BHAKTIN VIG MÓNKA

Tiszteletteljes hódolatom, kedves Mahārāja,

minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak*!

Szeretném kérni az Ön és a *bhakták* kegyét, hogy tudjak valami értelmeset írni, mert ez az első alkalom, hogy felajánlást írok.

Láttam egy képet Önről, amelyen a tavalyi Vyāsa-pūjā könyvet lapozgatva széles mosoly ül az arcán, láthatóan elégedett, és örül, hogy a *bhakták* kifejezték szeretetüket ilyen módon is. Ez inspirált arra, hogy összeszedjem a bátorságomat, és megírjam a felajánlásomat én is.

Nehéz szavakba önteni a mély tiszteletet és hálát, mert úgy érzem a szavak nem adják vissza azt, amit érzek, és csak közhelyeket hangoztatok...

Számomra a Kṛṣṇa-tudat egyet jelent Śivarāma Swami személyével, Ön a példakép és a mérce abban, hogyan kell Kṛṣṇa-tudatosnak lenni. Sajnos én még az árnyékát sem érem el ennek a szintnek, de minden nap imádkozom Kṛṣṇához, hogy éltesse a szívemben az erre való törekvés vágyát és kitartást is adjon hozzá.

Csodálom és tisztetem Önt a munkásságáért, az elszántságáért, a kitartásáért és az odaadásáért Rādhā-Śyāma és Gaura-Nitāi iránt. Hálás vagyok az erőfeszítéseikért, amit a magyar *yātrā*ért és személyesen a *bhaktákért* tesz.

Nagyon inspirálónak találtam azt a leckesorozatot, amit a saját *saṅkīrtanás* tapasztalatairól tartott, már csak azért is, mert ezáltal bepillantást engedett és segített a személyisége és motivációi mélyebb megértéséhez. Nehéz úgy megismerni valakit, ha nincs közvetlen személyes kapcsolatunk az illetővel, ezért ez a közvetett mód nagyon fontos volt nekem.

Persze, azt sem gondolom, hogy egy-egy alkalmas személyes találkozás után azt mondhatnám, hogy „ismerem” a gurut. Az ő kegye nélkül ez nem lehetséges. A guru-tanítvány kapcsolatban a tanítvány feltétel nélküli hite és bizalma a guruban a legfontosabb.

Mahārājában hiszek és bízom, magammal kapcsolatban azonban már bizonytalan vagyok, hogy meg tudok-e felelni minden elvárásnak, ami egy jó tanítvány ismérve. Nagyon kezdő *bhakta* és feltételekhez kötött személy vagyok, sok ragaszkodással a családtagjaim felé. Sajnos biztos, hogy több ragaszkodás fűz hozzájuk, mint Kṛṣṇához...

Olvasmányaim, vagyis a tanítások nagy részét nem tudtam még gyakorlatba ültetni, bár minden nap ezen dolgozok, és csak reménykedem benne, hogy a guru, a *bhakták* és Kṛṣṇa kegyéből idővel elérhetek némi fejlődést.

Nagyon kevésnek érzem azt, amit felajánlhatok e kapcsolatban, ahhoz képest, hogy milyen hatalmas kincset kapok én a gurutól. A hitem, a törekvésem és a bizalmam a folyamatban, mindössze ennyim van, kedves Mahārāja. Kérem, nézze el nekem azt az önző vágyamat, hogy Kṛṣṇa tartsa meg Önt jó egészségben ebben az anyagi testében még sokáig, hogy a tanítványai megkapassák áldásos társaságát.

Hare Kṛṣṇa!

Őszinte szolgálja:

Bhaktin Vig Mónika

VĪJAYA GOVINDA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today on the auspicious day of your Vyāsa-pūjā my offering will be a simple offering of thanks for everything you have done for me.

As I have limited ability in writing, especially expressing my feelings, I will tell a short story that I hope will capture those feelings of gratitude in words.

I was raised in a quiet rural village in Ireland, where the nearest bus was

two miles away. However, that bus would only pass twice a day. Once in the morning and again in the evening. So as long as one was on time and on the right side of the road, it was relatively easy to get to your destination.

In the mid -1980's I moved to London which was quite a contrast. Culture shocks became my new learning experience. Learning to navigate London transport was a steep learning curve for me.

On one occasion I went to Victoria Coach Station to go to Bristol. I was simply mesmerised by its size and the volume of buses queuing to take off. I was met with panic.

After buying my ticket, I set about trying to find the right queue which was daunting, to say the least. After some questioning, I figured my way to the queue and asked other people if they were all waiting for the Bristol bus. As time passed, I was uncertain if I was in the right place, but I feared leaving the queue in case I would lose my place.

To my good fortune, after a while, a bus conductor passed by. I stopped him and asked, "Is this the queue for the Bristol bus?". With one simple important question, he saved me from missing my bus. He replied, "What time is your bus leaving?"

He informed me I was in the wrong queue and guided me to the right place as he could see I was lost. As I looked around more people had followed me, as they too made the same mistake.

It was a simple lesson - I should always listen to an informed or qualified person, and be grateful for their direct guidance.

So, in a similar way, I may have been attached to a spiritual organisation, standing in a queue, following the person in front of me. I was thinking I was doing things the right way, while inside I was still doubtful. My spiritual understanding was not strong. I had neglected your instruction to read daily. I simply maintained some basic principles of service which kept me enlivened. My understanding, however, was more akin to hope than faith. And then when life hit some hard bumps, I unfortunately, left that queue.

Despite my neglect and failings, your prayers eventually guided me back to your shelter. And over the past five years I have taken one instruction at a time, guiding me to the right queue. Your personal care for me has warmed my heart. You have opened my eyes and heart to what spiritual life is about. I will not list all the progressive stages, but from one instruction, to read, regardless if I understood what I was reading or not, it opened the door to

a sequence of wonderful insights. The power for me to fulfil your order was in the order itself.

A specific podcast turned the lights on for me. It illuminated much of what I had been missing. You helped me focus my desires in a most gentle and loving way. I often feel like the prodigal son, who was given all riches upon his return.

While I know I am still at the back of the queue and that there is a lot of work to be done, I feel grateful for your kind and merciful direction. My only qualification are your kind instructions. I am no longer discouraged about how far away I am, because I am in the right queue. If I simply do as you say, I will one day hold the greatest treasure of all.

guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

So, although I am some physical distance from you, you are ever-present in my life, offering me security and guidance.

Thank you so much.

Your grateful servant,
Vijaya Govinda Dāsa
(Ireland)

VĪLĀSINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śālākayā
cakṣurunmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāminn iti nāmine*

Szeretetteljes szívvel köszöntelek 74. születésnapod alkalmából, és köszönöm neked a sok-sok boldog évet, amióta ismerhetlek és tanítványodként szolgálhatlak téged.

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsina hitāvatāra
prasāda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó, lelki tanítómester, isteni tudás adományozója! Ó, bűnösök barátja, te a saját örömdet osztod szét, s a kegy óceánja egyes-egyedül te vagy. Noha Vṛndāvana az otthonod, alászálsz az elbukott lelkekért, amilyen jómagam is vagyok, s Rādhā Kṛṣṇa iránt érzett isteni szerelmét dicsőíted. Kérlek, légy kegyes hozzám!” (*Pañcarātra-pradīpa*)

Az elesett lélek legnagyobb szerencséje, életének legnagyobb, legfontosabb ajándéka, ha egy csodálatos, önmegvalósított lélek, egy könyörületes lelki tanítómester elfogadja őt tanítványának, menedéket ad neki lótoszlábainál, lefoglalja őt az édes Úr Kṛṣṇa szolgálatában, majd a tanítvány élete végén visszavezeti őt eredeti otthonába, a lelki világba.

Drága Guru Mahārāja! Te vagy ez a csodálatos, könyörületes szívű lelki tanítómester, aki ezt a legfontosabb ajándékot, kegyet adtad nekem. Imádkozom, hogy életem minden percében emlékezni tudjak rá, hogy mit köszönhetek neked, és hogy csekély képességeim ellenére is igyekezzek meghálálni neked, amit igazából lehetetlen meghálálni.

Elszorul a szívem, mert nagy-nagy szeretetet, hálát érzek irántad, de félek, hogy még ennyi sok-sok év után sem tudok olyan jó tanítványod lenni, mint a többi *bhakta*. Leborulok lótoszlábaid előtt és úgy köszönöm neked, hogy ennek ellenére megtartasz engem kegyes szíved menedékében.

Köszönöm neked azt a megnyugtató lelki biztonságérzetet, hogy hozzád tartozom, és hogy te sosem engeded el a kezemet, viszel engem egyre közelebb az édes isteni párhoz.

Drága lelki édesapám! Kérlek, fogadd szívem legmélyéről jövő hálámat és jókívánságaimat születésnapod alkalmából! Az édes isteni pár éltesse téged jó egészségben! Kérlek, maradj velünk még nagyon sokáig és taníts, vezess minket! Áraszd ránk csodálatos, könyörületes szíved szeretetét, áldását és indokolatlan kegyét!

Örök hála és dicsőség neked, drága, egyetlen, csodálatos, örök lelki édesapám!

Alázatos, elesett szolgád:

Vilāsinī Devī Dāsī

VĪRUDĀVALĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Az elmúlt évben a *bhakták* társaságában többet megérthettem szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda személyéről és küldetéséről, a Krisna-tudat és a transzcendentális irodalom elterjesztéséről. Ezt a vágyat, hogy a *bhakták* társaságában legyek, és a lehetőséget, hogy Śrīla Prabhupāda könyveit olvassam, mind neked köszönhetem.

Egy számomra új, belülről jövő inspiráció lett, hogy amikor szolgálatot próbálok ajánlani számodra, akkor a következő gondolatom, hogy Śrīla Prabhupāda miket kért tőlünk. Hiszen azt biztosan tudom, hogyha azt teszem, azzal téged is elégedetté tehetlek. És mit tehetek, amikor szolgálatot szeretnék ajánlani Śrīla Prabhupādának? Akkor arra gondolok, milyen utasításokat adsz nekünk ehhez, miket meséltél Úr Caitanyáról, Nityanandáról, a *saṅkīrtanáról*, Krisna-völgyről. Ezek az összekapcsolódó gondolathullámok a te kegyed a napjaimban. A te megelőlegezett kedvességed, türelmed és bizalmaid nélkül egy teljesen önző és céltalan életet élnék. Köszönöm, hogy minden erőfeszítésseddel összekapcsolsz minket Śrīla Prabhupādával, a leckéidben és a podcastokban megosztod velünk mély kapcsolatod lelki tanítómestereddel. Hálásan köszönöm, kedves Guru Mahārāja, hogy vonzzátok az elmémet és a szívemet a szent név menedéke felé az anyagi világból.

Kérlek, segíts tovább, hogy elhivatott tanítványaid közelében maradhassak,

mert így egyre jobban megérthetlek téged, a lelki tanítómesterünket. Köszönöm a folyamatos kapcsolatot a posdcastokon és könyveken keresztül, a figyelmességet, hogy előre gondoskodsz róla, hogy fokozatosan felnőhessünk a lelki életben. Legutóbb, amikor azt mondtad egy podcastban, hogy ezeket a hanganyagokat azért veszed fel nekünk, hogy amikor elutazol külföldre is kapcsolatban legyél a tanítványokkal, valamiért az a szomorúság jutott eszembe, hogy egyszer majd hosszabb időre utazol el. Amikor a nagymamám visszavonult a családi ügyektől, hasonlókat mondott nekünk már sok évvel korábban, mielőtt tényleg elment. Elkezdett felkészíteni, mint ahogy te is teszed, gondosan, jó előre.

Kerestem a születésnapodra Śrīla Prabhupādától egy költeményt, hogy örömdre váljak az esetlen soraim után. Köszönöm, hogy ezeket a szép műveket és Śrīla Prabhupāda könyveit elhozta nekünk Magyarországra. Részlet a felajánlásból, amit Śrīla Prabhupāda a lelki tanítómesterének írt 1958 decemberében:

(1) Az Űr Caitanya módszerét az odaadó szolgálatra nem lehet magányosan végezni. Folyton ismételted a követőidnek.

(2) Ahogy az Űr indokolatlan kegyéből megmentette Jagāi-t és Mādhāi-t, úgy te is mindenkinek elmagyaráztad, hogy ennek a prédikáló módszernek folytatódnia kell.

(3) Az egész világ megtelt már Jagāi-okkal és Mādhāi-okkal. Mindenki sóvárogva nézi az utat, várva, hogy Caitanya-Nitāi eljöjjenek megmenteni őket.

(4) Ó, ha most visszajönnél személyesen e világban, és még egyszer prédikálnál mindezekről, ahogy korábban tetted...

(5) Ha újra lennének lelkes prédikáló tevékenységek mindenfelé, akkor újra mindenki boldog izgatottságban örvendezne.

(6) Kiáltásaidtól a démonok és az ateisták elmenekülnének, és az Űr Caitanya üzenetéről szóló szavaid megtöltenék az ártatlan lelkek szívét.

(7) Az egész világ újra jó dolgoktól nyüzsögne, de most, hiányodban sehol sincs semminek semmi értéke.

(8) Ó, Śrīla Prabhupāda! Személyesen szenvedsz attól, hogy látod az elesett, feltételekhez kötött lelkek szenvedését.”

Hálával, szolgál:

Virudāvali Devī Dāsī

VIŚVAMBHARA DĀSA

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

On the day of your Vyāsa-pūjā, I would like to express my gratitude to you for your exemplary dedication to Śrīla Prabhupāda's mission and his teachings, for your logical and practical approach to philosophy and its presentation to the Vaiṣṇava community and those newcomers, who meet you for the first time. For provoking and inspiring a different way of thinking, that is in line with Lord Caitanya's movement. Inspiring people to make better decisions and therefore better actions.

It is also fascinating to see how masterfully you manage different roles in your life - as a spiritual leader, a dear friend in your peer group, a preacher, a researcher, a philosopher, and writer.

Thank you for tirelessly writing your books, thus revealing Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara's transcendental pastimes to this world. I personally find it extremely helpful when it comes to remembering and understanding the Lord, while developing even deeper feelings for Him and His devotees, strengthening my relationship with them.

These descriptions of transcendental pastimes are a treasure-well of insights for an artist. They are like colorful movie scenes playing on a large screen of the mind, with vivid drama, revealing the finest qualities, tastes and preferences of the Lord and His close associates, waiting to be painted.

I wish I could have a glimpse of your internal world too; your meditations, transcendental visions, and understandings. Although I am far away from being qualified, I pray for your permission to read about the transcendental pastimes in *Vilāpa-kusumāñjali*, opening windows to confidential parts of the spiritual realm, only to discover precious gems and establish even stronger spiritual connections.

Thank you!

Your servant,
Viśvambhara Dāsa

BHAKTA VLADIMIR ROZHNEV

Dear Guru Mahārāja, please accept my obeisances.

All glories to you and to His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda! Happy Vyāsa-pūjā day!

Thank you for the instructions I receive via your podcasts, lectures, and books. Thank you for your *kīrtanas*, which fill me with spiritual energy. Thank you for the opportunity to serve you in creating your video blogs in Russian, along with the team of Bhaktipāda Mahārāja, Mātājī Adhīśvarī, Mātājī Kristina, and my wife Maria.

I am inspired by your projects. My favourite one is Krishna Valley, an incredible project established by you! Krishna Valley has become as appealing to me as Vṛndāvana.

The year was not easy on my family, but your words always encouraged me. After watching the video on family values, I made a point of accepting my family members as they are, of remembering that there are no irreconcilable differences, barring various kinds of abuse. We need to take responsibility and move towards one goal: spiritual development. I am also thinking of your instruction—taking part in *saṅkīrtana*, and how I can be helpful in that. I like the idea of serving *prasāda* to people. In the future I would like to take part in the ‘Food for Life’ project.

Thank you very much for all you are doing, both for me and for all devotees. Strong health to you, and patience and good luck in realisation of all your projects.

With love and devotion,
Your insignificant servant,
Bhakta Vladimir Rozhnev
(Moscow)

VRAJA-KUMĀRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

“I never asked my Spiritual Master one question except one: “How shall I serve you?” So in this way, kindly inform the others that I may be relieved to give you so many more nice books—that is my real desire.” (Letter to Upendra, February 19, 1972)

Thank you so much, dear Guru Mahārāja, for your perfect representation of our guru-paramparā and for so kindly continuing to follow in the lotus footsteps of His Divine Grace Śrīla Prabhupāda, by being a perfect example of a Vaiṣṇava devotee in thought, words and actions. By continuing the divine legacy of he and the previous acaryas of writing books you are doing the top-most good for humanity at large and giving strength to his mission by reinforcing his foundation so that it will continue for many years to come.

All glories to you and to all your disciples who are a living legacy and the most respectable and honourable personalities I have ever had the good fortune to be associated with, although I am most certainly not worthy.

May Kṛṣṇa continue to shower His blessings upon you and your disciples to continue to spread His glories and illuminate this entire universe with pure *bhakti-yoga* and *kṛṣṇa-kathā*. The illumination of this effulgence is the panacea for all material sufferings and gives solace and joy to the suffering, conditioned living entities such as myself. By your guidance may we see the way out of this labyrinth of entanglement and steadily follow the path of enlightenment back home, back to Godhead, even in this lifetime.

All glories to your lotus feet on your divine appearance day.

Your humble servant,
Vraja-kumāra Dāsa

VRAJA-REṆU DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

„Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura kijelentette, hogy a lelki tanítómester utasítása a tanítványok élete és lelke. Ahogy az ember nem tudja elválasztani az életét a testétől, úgy egy tanítvány sem tudja elválasztani a lelki tanítómestere utasítását az életétől. Ha egy tanítvány ily módon követi a lelki tanítómestere utasítását, minden kétséget kizárólag eléri a tökéletességet.” (Śrīmad-Bhāgavatam 3.24.13, magyarázat)

Amikor ezeket a mondatokat olvastam Śrīla Prabhupāda magyarázatában, elgondolkodtam azon a tényen, hogy a te szíved minden egyes dobbanása mennyire mélyen összeforrt Śrīla Prabhupāda vágyával. Olyan *cintāmaṇi*-ékkő vagy nekünk, kedves Guru Mahārāja, kinek lábai porát megérintve és lábnyomait követve mi is olyan sikerre tehetünk majd szert, mint te magad. Ennek bizonyítékai azok a tisztaszívű tanítványaid, akik Kṛṣṇa kegyének hála, segítik a haladásomat a lelki életben. Szavaikban téged hallak, tetteikben téged látlak, nincs más vágyuk, csak a te vágyad és Śrīla Prabhupāda vágya. Olyan áttetsző közegek ők, mint amilyen te is vagy. Fejlett tanítványaid a te transzcendentális fényed ragyogó igazgyöngyei.

Boldog születésnapot, kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:

Vraja-reṇu Devī Dāsī

VRAJA-PATI DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Szokásomhoz híven az utolsó pillanatban fogok hozzá, hogy megpróbáljam szavakba önteni azt, amit irántad érzek, tisztelt lelki tanítómesterem, drága Guru Mahārāja! Ennek a levélnek a megírását nem azért halogattam, mert nem tartottam fontosnak, hanem azért, mert nehéz szavakba önteni azt, ami az elmúlt néhány évben történt/történik velem Kṛṣṇa és a te kegyedből.

Mindenki más indíttatásból kezdi el keresni az élet értelmét, és ha elég érzékeny és éber, hogy elfogadja az isteni útmutatást, akkor ebben a keresésben rátalál az igazi útra, és eljut a *bhakták* társaságába. Emlékszem, hogy engem anno minden alkalommal „elkaptak” Budapest utcáin a könyvosztó *bhakták*, de egyszer sem voltam olyan állapotban, hogy mélyebben megérintsen a prédikálásuk, a kedvességük.

Nekem az inspirációt Regő fiam korai halála adta, amit már azóta nem tragédiának, hanem Isteni elrendezésnek, Kṛṣṇa kegyének hiszek, és bármennyire is furcsán hangzik hálát adok érte a sorsnak. Hálát adok érte a sorsnak, mert már értem mi történt, és tudom, miért így és miért éppen velünk történt. Tudom, hogy ő már jó helyen van, és ez teljes megnyugvással tölt el, bár hiánya, az, hogy anyagi testét nem ölelhetem át, nem látom tiszta mosolyát, nagyon fáj.

2018-ban Marianna feleségem – ma már Rāsa-vilasīnī – javasolta, hogy menjek el a Kṛṣṇa-templomba, mert lesz egy jó program – Gītā-jayantī – és mert jó süтик is vannak a büfében.

Ott ültem magamban és elégedetten majszoltam a süteményem, és egyszer csak, drága Guru Mahārāja ott termettél mellettem és már beszélgettünk is. Oly sok ember közül „véletlenül” éppen mellém ültél le. Akkor ennek még nem tulajdonítottam nagy jelentőséget, de ma már tudom, hogy ez egy hatalmas kegy, nagyon hálás vagyok érte!

Aztán megint találkoztunk és hosszabban beszélgettünk. A beszélgetés végén hosszan magadhoz öleltél. Azt gondolom, hogy ezzel meg is pecsételődött a sorsom.

Elindultam a lelki úton a magam suta módján... Egyszer fent, egyszer lent, és te mindig a megfelelő pillanatban kedvesen, viccesen, mosolyogva vagy éppen szigorúan, de aztán megint szívet melengető kedvességgel visszapofozol a helyes irányba. Minden találkozásunkkor újabb és újabb inspirációt kapsz tőled, hogy a *sādhana*m megtartásán túl egyre mélyebben megmerítkezzem a Kṛṣṇa-tudatban. Szolgálatot vállallok, társulok a *bhaktákkal*. Megölelem őket, ők magukhoz szorítanak és rám mosolyognak, azzal a tisztsággal, ami Regő fiam emlékét idézi.

Drága lelki tanítómesterem! Kérlek, ne haragudj, ha egy kicsit szedett-vedett levelet írtam neked, és fogadd el hálás köszönetemet mindazért, amit értem és a lelki felemelkedésemért tettél és teszel! Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy elfogadtál tanítványodnak és bízol bennem.

Kedves Guru Mahārāja! Megjelenési napod alkalmából azt kívánom neked, hogy nagyon jó egészségben tudd még sokáig átadni Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda üzenetét és ezáltal felemelni a sok-sok lelkes *bhaktát*, minket, akik szeretettel és odaadással követünk téged!

Jelentéktelen szolgád:
Vraja-pati Dāsa

VRAJEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat áldott megjelenési napodon! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Ezen a dicső napon a te örömödre egy számomra nagy jelentőségű, közelmúltbeli öröömöt szeretném felajánlani neked. Ez az én örömöm, az én nagy kincsem, és szeretném, ha neked is részed lenne benne.

Az én kis jelentéktelen életemben ezt a nagy boldogságot az okozta, hogy Mukunda unokám – akinek négyéves korában te adtad a nevét – hosszú évek után újra vibrálja a *mahā-mantrát*, rendszeresen, nagy odaadással. Egész kiskorától tizennégyéves koráig folyamatosan részt vettem én is a lelki nevelésében és lelki kudarcként éltem meg eltávolodását. Ő volt az első farmos *gurukulás* kisfiú, kívülről megtanulta a *Bhagavad-gītā* mind a 700 versét magyarul és szakszritul két év alatt. Tanárai és a farm akkori vezetője is nagy reményeket fűztek várható lelki útjához.

Gurukulásként nagyon szeretett *mṛdangán* játszani, *karatālázni*, harmóniumozni és most ezeket is elővette. A Budapesti Hare Kṛṣṇa Templomba is elkezdett járni rendszeresen. Elhatározta, hogy a farmos fesztiválokra is rendszeresen el fog járni. Ezekre nem én vettem rá, ez az ő saját döntése volt, amikor én tizenhét év után már belenyugodtam, hogy – legalábbis ebben az életében – nem tér vissza a Kṛṣṇa-tudathoz.

Kedves Guru Mahārāja, mindig is adtad azoknak a *bhaktáknak* is továbbra is a kegyedet, akik eltávolodtak. Ez a kegy Mukunda *bhakta*-barátain keresztül tudott megnyilvánulni, akik itt éltek a farmon és kiskora óta ismerték őt, és mindig megajándékozták a társaságukkal, anélkül, hogy „nyomták” volna, mikor nálam járt.

Alázatosan kérlek, hogy továbbra se vond meg a kegyedet ettől a *bhaktától* a lelki útján, és méltatlan szolgálként kérlek, már nem túl hosszú hátralévő időmben továbbra is tudjam fogadni indokolatlan kegyedet.

Bár adna Kṛṣṇa neked hosszú életet és jó egészséget, hogy tovább tudd építeni dicső mozgalmadat az egész földgolyó javára.

Örök szolgád:

Vrajeśvari Devī Dāśī

VRNDĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

To non-devotees it is inconceivable how one can surrender one's life to someone with no apparent material reward. They have no idea of the value and potency that the holy name and the mission of Lord Caitanya possess.

These holy names and service to the mission have carried me through many trials and tribulations in my attempts for a life of devotion. Without them I dread to think where I would be now, probably somewhere very, very dark.

Your words can make my heart dance. Witnessing your devotion to Śrīla Prabhupāda can dispel all obstacles and empower me to do what would ordinarily, for me, appear impossible or risky. Your compassion enables me to continue the path despite my conditioned nature. Your divine gift to me of the holy names, a transcendental treasure, affords me so much shelter, so much relief from material existence. In this way, you are an ocean of causeless mercy.

Still, I have a long way to go. The goal of becoming an eligible candidate for that pure love that can purchase Kṛṣṇa seems so far away.

Thank you, Guru Mahārāja, for keeping me inspired. Thank you for giving me the faith that, however lowly I consider myself to be, I still have a chance.

Your insignificant servant,
Vṛndā Devī Dāsī

VRṢABHĀNU DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda.

“So, the Kṛṣṇa consciousness movement is meant for swanlike men, not for men who are like crows. But we can convert the crows into swans. That is our

philosophy. Those who were crows are now swimming like swans. That is the benefit of Kṛṣṇa consciousness”. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.5.10, purport)

By coming to the material world, we have become crows. Our quest has changed and we now look for pleasure in filthy places. We thought this world was a happy place. Life was good, or so we thought. We had no clue. Marching to hell with a smile on our face.

Saintly people, *paramahamsas*, are like swans. They are not interested in mingling with the crows, but they will teach them how to be swans again. Swan-like devotees like you, Guru Mahārāja, can turn crows into swans. You told us that this material world is not a happy place. This is *mṛtyu-loka*, and what we thought were fireworks is instead a forest fire. You enlightened us with knowledge about *sambandha*, *abhideya* and *prayojana*, and taught us everything by example. You are an *ācārya*, whose only concern is the loving service of the Lord—*āśraya-vigraha*, the manifestation of the Lord of whom one must take shelter.

Externally, it may seem that you walk among us crows, but you exist on the transcendental platform. You remain in the Lord’s heart and the Lord is eternally seated in your pure heart. We cannot understand the depth of your love for Their Lordships, but we can glimpse that love by reading your books, listening to your lectures, watching your disciples and proteges progress, and by looking at New Vraja-dhāma and the Budapest Temple, just to name a few. All these are the manifestation of your pure love, an expression of your loving devotion for Śrīla Prabhupāda, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijay-Gaurāṅga, and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. You are powerful enough to deliver an entire universe.

“Pure devotees are so absorbed in thought of Kṛṣṇa that they have no other engagement; although they may seem to think or act otherwise, they are always thinking of Kṛṣṇa. The smile of such a Kṛṣṇa conscious person is so attractive that simply by smiling he wins so many admirers, disciples, and followers.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.22.21, purport)

When I look at your wonderful disciples and those who are in your care, I no longer see crows that look for pleasure in filthy places. I see crows swimming like swans. They did not like being crows anymore and turned back into swans who took Kṛṣṇa consciousness as their life and soul.

Those who were crows are now swimming like swans. I pray that I can join you one day and never leave your lotus feet. Please keep me in your shelter.

Your aspiring servant, Vṛṣabhānu Dāsa

YAŚASVINĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Your Divine Grace!

On the day of Your Vyāsa-pūjā, I would like to thank You for inspiring me in spiritual life. Seeing Your kindness to the fallen conditioned souls, how You take care of the devotees, investing in them from year to year, my heart becomes softer and there is a desire to help You somehow.

I wish You good health and that Your body does not interfere with Your service. So that You can continue to give Your association to disciples through Your lectures, conferences, podcasts and books. Your books reveal to us the depth of Kṛṣṇa Consciousness and pose a great danger; the danger of drowning in the boundless ocean of *bhakti-rasa*. At the same time, they protect us from all kinds of philosophical deviations and give us the opportunity to sink in the right place. Each of your new books is like a jewel, which, one-by-one, you string on a necklace of books called “Kṛṣṇa in Vṛndāvana”. This beautiful necklace you offer to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, I am very grateful to You for giving me the opportunity to serve, even though I am not qualified. I know for sure that if sometimes I do something good, it's only by Your grace.

Dear Guru Mahārāja! Thank you so much for Your guidance on the path of *bhakti*! I always feel Your care and protection.

I pray to the dust of Your lotus feet to always have the opportunity to be useful to You in the service of Śrīla Prabhupāda and have the right mindset.

Trying to be Your servant

Yaśasvinī Devī Dāsī

YUGALA-PRIYĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Your lotus feet.

I do not know if I can see You this year. I do not know if I can serve You personally. Let me offer You my little effort in serving the mission of Lord Caitanya. I took responsibility in the Kaliningrad *yātrā* and I gather *mātājīs* in a unifying creative circle once a month. We sing *kīrtana*, read scripture together, and learn different types of creativity. I am always inspired by Your guidance and Your personal example of responsibility.

I congratulate You on the day of Your appearance. Let me wish You something for which I do not have the spiritual strength, but I do have a sincere desire; that Śrīmatī Rādhārāṇī be merciful to You and inspire You to write more and more Vaiṣṇava literature, and Lord Gaurāṅga bestow the mercy of distributing these books so that many seeds of *bhakti* will rise in the hearts of the people.

Hare Kṛṣṇa

Your servant

Yugala-priyā Devī Dāsī

YŪTHEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

My Dearest Guru Mahārāja!

On this auspicious day of Your appearance, with folded hands, a straw between my teeth, and with my heart overflowing with devotion, I beg You to please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, and all glories to You, the embodiment of devotion, wisdom and compassion, whose effulgent presence illuminates the darkest corners of the universe. All glories to Your lotus feet, which are like two shining stars in the firmament of the spiritual sky.

Expressing my gratitude to You is like trying to capture the beauty of a sunset with a photograph. No matter how stunning the image may be, it can never quite match the splendour of the real thing. As You have often said to me Guru Mahārāja, the camera cannot see what the eye can. Similarly, words cannot say what the heart feels. No matter how long I take to compose the choicest prose, words can never quite capture the boundless depth of my amazement for all that You are, and my gratitude for all that You have done for me.

And You truly are my sunset Guru Mahārāja. I feel blessed to witness Your existence, which just like a sunset, only becomes more and more amazing with each passing minute. One would think it cannot get any better, but time and time again I realise another aspect of Your glories, and then another, and another. I am so often awestruck. Furthermore, over time I have realised that it is not just my understanding of Your glories that increases, but Your glories themselves also expand, just like *prema*. Relatedly, just when I think my devotion to You cannot increase, it does, for it moves in line with my realisation of Your immense qualities. Your words and teachings are like the rays of the sun that touch my soul, warming it with their light and nourishing it with their wisdom. In Your presence, I feel a deep sense of peace and serenity, a calm that settles over the world at sunset. You bring a sense of awe and wonder to my life, and one can never get bored of You. And of course, when one watches You, one cannot help but automatically think of Kṛṣṇa.

But how can one live without a sunset? You have been in Māyāpur since October 2022; I have never been away from You for so long Guru Mahārāja, and as I wander aimlessly through the barren land of separation, my heart is thirsty with a longing I have no way to quench. The world around me is colourless and dull, devoid of the light and warmth that radiates from He who is more important to me than life itself. In these times, I cling to the memory of You like a lifeline. Kavi Karṇapura says that the way to always remember Kṛṣṇa is by “inscribing his form in your mind, like you would inscribe a mantra therein.” I find this practice aids my remembrance of You Guru Mahārāja. Such *smaraṇam* coupled with Your *vāṇī* when in separation, are the only things that sustain me, guiding me through the labyrinth of material existence.

As I close my eyes, I meditate on Your aristocratic movements, and thus I am filled with joy. The way You sometimes lean on Your walking stick with Your hips, making You bend in three places, *tribhaṅgī*, like Kṛṣṇa. How You throw a fisherman’s friend into Your mouth with one practiced movement.

The way Your second toe on Your right foot rests slightly elevated on Your other toes. The lack of curvature in Your soles, that make Your footprint wide and beautiful. The way You rest a handheld microphone on Your chin for support, and how You always show Your brightest smile whenever You give a book to a newcomer. The way You speak Hungarian with English grammar, or how You always greet the sun with folded hands when You first see it. It's all priceless and unique Guru Mahārāja.

When the residents of Kulina-grāma visit Caitanya Mahāprabhu in Purī for the annual Ratha-yātrā festival, as they bid leave of the Lord to return to Bengal, they question Him about their duty. Mahāprabhu instructs them to always chant the Holy Name of the Lord and associate with Vaiṣṇavas. When asked who is a Vaiṣṇava, the Lord gives a different answer every year. His answers delineate three different categories of Vaiṣṇavas: the *vaiṣṇava*, the *vaiṣṇavatara* (*madhyama-vaiṣṇava*), and the *vaiṣṇavatama* (topmost *vaiṣṇava*). The most elevated Vaiṣṇava is he whose mere presence inspires others to chant the Holy Names. I always experience that simply upon beholding You, I desire to chant like never before. Thus it is obvious to me that You are a *vaiṣṇavatama* extraordinaire.

In comparison to You I feel so insignificant, and wonder how I obtained the good fortune of coming in contact with You. I reflect on my life, and the weight of my mistakes is heavy upon my shoulders, the burden of my shortcomings crushes my spirit. I am lost in the wilderness of my own imperfections, yearning for a ray of hope to pierce through the darkness of my heart. I am nothing but a humble creature, frail and feeble, seeking Your mercy to lift me up from the depths of my despair. But that mercy is not just a concept or a string of nice words to me, rather You have made it a living reality that sustains me every moment of my life. It is the rope that pulls me out of the quicksand of my false ego, and the raft that carries me across the turbulent sea of my emotions. Your grace is the elixir that can cure me of my afflictions, and Your compassion is the balm that can soothe my troubled mind.

So, as I reflect, I owe You everything. But what can I give, what do I have? The gift of one's life is often viewed as the ultimate sacrifice, a supreme act of devotion and dedication. But when compared to the immeasurable value of Your guidance and grace, it becomes clear that even such a sacrifice is just like giving a candle to the Sun, or a grain of sand to a desert. For how can the finite and limited self ever hope to repay the infinite and causeless blessings that You have bestowed upon me, Guru Mahārāja?

So I offer to You not just my life, but my very being. May my every breath be a prayer, my every thought a meditation on You. I offer my heart and soul, surrendering all that I am to Your divine will, for in Your grace I find true peace and contentment, a liberation from the chains of my karma. May my life be a living testament to the transformative power of Your association.

Dearest Guru Mahārāja, I give You my heart and I ask You to place it at the lotus feet of the Divine Couple. Even though my heart is black and hard, I know that by Your touch it will not only be purified but also become as soft as a rose petal. And if You present it to Them, out of love for You, They will have no choice but to accept it. And thus my real service to You will begin.

Your eternally grateful, indebted servant,
and spiritual daughter,
life after life, always and forever,
Yūtheśvarī Devī Dāsī

CONTENTS

Śrī Gurv-aṣṭaka	3	Amita Kṛṣṇa Dāsa	53
The Meaning of Vyāsa-pūjā	7	Amṛta Devī Dāsī	54
Dear Śrīla Prabhupāda!	15	Amṛśu Dāsa	54
Śrīla Śivarama Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2023	17	Ānanda Caitanya Dāsa	57
Homages	21	Ānanda Vṛndāvana Dāsa	58
Bhaktipāda Gosvāmī	23	Ānanda Vṛndāvanī Devī Dāsī	60
Mahāprabhu Swami	25	Ānanda-var dhana Dāsa	61
Abhaya-caraṇa Dāsa	27	Ānandini Devī Dāsī	62
Abhinanda Dāsa	34	Aniśā Devī Dāsī	63
Abhisārikā Devī Dāsī	35	Antardhī Dāsa	64
Abhivanditā Devī Dāsī	36	Anucāriṇī Devī Dāsī	65
Ācārya Niṣṭha Dāsa	37	Anupamā Devī Dāsī	67
Ācārya-ratna Dāsa	39	Āśā-latā Devī Dāsī	68
Adhīśvarī Devī Dāsī	41	Aṣṭa-sakhī Devī Dāsī	70
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa	42	Audārya-śakti Devī Dāsī	71
Āḍhyā Rādhā Devī Dāsī	43	Avadhūta Rāya Dāsa	73
Ādi-guru Dāsa	44	Avatārī Dāsa	74
Ādi-rasa Devī Dāsī	45	Bhakta Bāba Zsolt	75
Ajita Gaurāṅga Dāsa	46	Balānuja Dāsa	77
Akhilāśraya Dāsa	48	Balarāma Dāsa	77
Akṣaya Dāsa and Anapāyinī Devī Dāsī	49	Bhakta Bārāny Richárd	78
Bhakta Alex	51	Bhakta Barcza László	79
Ambikā	51	Bhadrā Devī Dāsī	80
		Bhakta-rāja Dāsa	81
		Bhakta-rūpa Dāsa	82
		Bhaktāvatāra Dāsa	83
		Bhakti-devī Devī Dāsī	83

Bhakti-latā Devī Dāsī	85	Goloka-pati Dāsa	141
Bhakta Bogdányi Zsolt.	86	Gopa-gaṇa Dāsa	142
Bhakta Bordás Gergő.	88	Gopa-kumāra Dāsa	143
Braja Sevakī Devī Dāsī	89	Gopāla-nāyikā Devī Dāsī	145
Braja-latā Devī Dāsī.	89	Gopālī Devī Dāsī	147
Brijbāsī Devī Dāsī	90	Gopa-lilā-dhara Dāsa.	148
Bṛndāvaneśvarī Devī Dāsī	90	Gopī-bhāva Devī Dāsī, Śyāma Dāsa, and baby Śyāmī	150
Caitanya Candra Dāsa	92	Gopikā-sūta Dāsa.	151
Cakori Rādhā Devī Dāsī	93	Gopīnātha Dāsa	151
Cakravartinī Devī Dāsī	94	Gopī-prema Devī Dāsī	152
Campaka Devī Dāsī	95	Goṣṭheśvarī Devī Dāsī.	156
Candra Devī Dāsī.	96	Gosvāmīnī Devī Dāsī	157
Candra-śekhara Dāsa	96	Govinda Hari Dāsa	158
Candra-gupta Dāsa	98	Grantha-rāja Dāsa	160
Candramālā Devī Dāsī.	99	Bhaktin Gulyás Zsófia	160
Caraṇa-reṇu Devī Dāsī	100	Guṇa-grāhī Dāsa	161
Caritāmṛta Devī Dāsī	101	Gurūttama Dāsa.	162
Citta Hari Dāsa.	102	Bhaktin Györgyi.	164
Bhakta Csaplár Gyuri	104	Hala-dhara Dāsa.	165
Bhaktin Csizmadiáné Millye Ágnes.	105	Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī	165
Bhaktin Csujokné Dr. Kósa Júlia.	106	Hari Dharma Dāsa	167
Dāmodara-rati Devī Dāsī	106	Hari-kīrtana Dāsa	167
Dayāmaya Dāsa	110	Hari-dvārī Devī Dāsī.	168
Dayārāma Dāsa.	111	Hari Nārāyaṇa Dāsa.	169
Devakanyā Devī Dāsī.	112	Hira-gopī Devī Dāsī	171
Devarśī Dāsa.	113	Indra-nīla Dāsa és Mādhava-priyā Devī Dāsī.	172
Dharmātmā Dāsa	114	Indrapati Dāsa és Śuka-śārī Devī Dāsī.	173
Dharma-rāja Dāsa	114	Īśa-saṅgā Devī Dāsī	174
Dharma-setu Dāsa	115	Īśāvatāra Dāsa.	175
Dīna-bandhu Dāsa.	116	Īśvara Kṛṣṇa Dāsa	176
Divya-keli Devī Dāsī.	117	Jagannātha Dāsa.	178
Divya-nāma Dāsa.	119	Jagannātha-priya Devī Dāsī	179
Ekāvalī Devī Dāsī.	120	Javat-vāsī Dāsa	180
Eka-varṇa Dāsa	122	Jaya Caitanya Dāsa.	181
Bhaktin Elena.	123	Jaya Śrī Devī Dāsī	183
Gaura-ārati Devī Dāsī	125	Jayadeva Dāsa.	185
Gaura-candra Dāsa	125	Jayantī Devī Dāsī	186
Gaura-candrikā Devī Dāsī	126	Bhakta Jeney Máté.	188
Gaura-kīrtana Dāsa	128	Jitendriya Dāsa.	189
Gaura-Kṛṣṇa Dāsa, Nūpura Devī Dāsī, Nīla és Govinda	130	Bhaktin Juhász Zsuzsa	190
Gaura-maṇi Dāsa.	131	Julia, Ross, and Lauren Burroughs	191
Gaura-Nitāi Dāsa.	133	Kadamba-mālā Devī Dāsī.	191
Gaura-prema Devī Dāsī	136	Kalāvati Devī Dāsī.	192
Gaura-vigrahā Devī Dāsī	137	Kalyāṇī Devī Dāsī	196
Gayathri Kini	139	Kamalinī Devī Dāsī	197
Giriśa Dāsa	140		

Kanaka-mañjarī Devī Dāsī	198	Manodhara Devī Dāsī	256
Bhaktin Kārttika	199	Manojña Devī Dāsī	257
Kārttika-candra Dāsa	200	Mantramālā Devī Dāsī	258
Kathāmṛta Devī Dāsī	202	Mathureśvarī Devī Dāsī	259
Ketaki Rāi Devī Dāsī	203	Bhakta Matolcsi Gábor	261
Kiñkarī Devī Dāsī	204	Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix	262
Koda Nitāi Dāsa	205	Medhya Devī Dāsī	263
Koncz család	206	Bhakta Medvegy Gergely	264
Bhaktin Köhler Lili	207	Meghāmbarī Devī Dāsī	265
Kṛṣṇa-kiraṇa Dāsa	208	Bhakta Mohamed	266
Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī	209	Mohana Dāsa	267
Kṛṣṇa-mayī Devī Dāsī	210	Mukunda Dāsa	275
Kṛṣṇa-mitra Dāsa	213	Bhakta Murat	277
Kṛṣṇānanda Dāsa	214	Murli-manohara Dāsa	277
Kṛṣṇa-śaraṇa Dāsa	215	Nāma-cintāmaṇi Devī Dāsī	280
Kuṇḍalatā Devī Dāsī	217	Nandinī Devī Dāsī	281
Kundavāli Devī Dāsī	218	Nadulāla Dāsa	282
Kuñja-bihāriṇī Devī Dāsī	218	Nāthajī Dāsa	284
Bhaktin Kürti Havaska	219	Nava-kiśora Dāsa és családja	285
Kuru-śreṣṭha Dāsa	220	Nava-nīta-cora Devī Dāsī	286
Kusumāñjali Devī Dāsī	222	Bhakta Németh Nimáj	286
Lalita-lilā Devī Dāsī	224	Nikuñja-devī Devī Dāsī	287
Bhakta László Papp	225	Nilamaṇi Devī Dāsī	289
Lāvanya-keli Devī Dāsī	225	Nilāmbarī-gopī Devī Dāsī	291
Bhakta Lazar David	227	Bhaktin Niśā	292
Lilāmṛta Devī Dāsī	228	Niśānta-lilā Devī Dāsī	293
Lilā-nātha Dāsa	228	Nitāi-bhāvana Dāsa	294
Lilā-śakti Devī Dāsī	229	Nitya-lilā Devī Dāsī	296
Lilā-śuka Dāsa	230	Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa	297
Bhakta Lőrinczy Péter	232	Bhaktin Oszlányi Tünde	298
Bhakta Lukas	233	Pada-kamala Dāsa és Amala	299
Bhaktin Lupták Éva	234	Padyāvalī Devī Dāsī	300
Bhaktin Lyudmila	235	Pālikā-sakhī Devī Dāsī	302
Mādhava-dayitā Devī Dāsī	236	Bhakta Pálvölgyi Ferenc	303
Bhakta Mādhava-kānta	238	Pañca-tattva Dāsa	304
Madhupati Dāsa	239	Paramānanda Dāsa	305
Madhuvana Dāsa	240	Bhaktin Parul	306
Mahā Mantra Devī Dāsī	241	Patita-pāvana Dāsa	307
Mahābhāva Dāsa	242	Bhaktin Péter Éva	307
Mahārāṇī Devī Dāsī	244	Bhakta Petter	308
Mākhana-cora Dāsa	245	Prabhu Nityānanda Dāsa and	
Mālatī-mālā Devī Dāsī	246	Rāgātmikā Devī Dāsī	309
Mana-mohana Dāsa	247	Prabhupādānuga Dāsa	310
Manda-hāsā Devī Dāsī	248	Prāṇa-vallabha Dāsa	311
Maṅgala-gopī Devī Dāsī	250	Prema-keli Devī Dāsī	312
Mañjarī Devī Dāsī	252	Premamoya Dāsa	315
Mañjuvāli Devī Dāsī	255	Pṛthvī-pati Dāsa	317

Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī	317	Sāra-grāhī Dāsa	379
Bhaktin Priyanka Singh	318	Śarat-bihārī Devī Dāsī	381
Puṇḍarīka Dāsa	321	Sārathi Dāsa	381
Puṣkarīṇī Devī Dāsī	322	Śaśikalā Devī Dāsī	382
Rādhā-Dāmodara Dāsa	323	Satya-saṅkalpa Dāsa	383
Rādhā-Govinda Dāsa	325	Śauri Dāsa	383
Rādhā-kānta Dāsa	331	Sāvitrī Devī Dāsī	384
Rādhā-Kṛṣṇa Dāsa	332	Savyasācin Dāsa	385
Rādhā-dyuti Devī Dāsī	334	Sevitā Devī Dāsī	386
Rādhā-nāma Devī Dāsī	335	Siddha-muni Dāsa	386
Rādhā-priya Devī Dāsī	337	Siddhārtha Dāsa	388
Rādhārādhya Dāsa	338	Śiromaṇi Devī Dāsī	389
Rajini	338	Sitā-Rāma Dāsa	390
Rāmabhadra Dāsa	340	Smara Hari Dāsa	391
Rāma-Kṛṣṇa Dāsa	341	Smṛti-pālikā Devī Dāsī	392
Rāmānuja Dāsa	341	Śrī Gokula Devī Dāsī	394
Rāmapriya Dāsa	343	Śrīmatī Devī Dāsī, Vāruṇī Revatī Devī	
Raṅgiṇī Devī Dāsī	343	Dāsī and Nitāi Candra Dāsa	395
Rasamayī Devī Dāsī	344	Śrī-pati Dāsa	397
Rāsa-vilāsini Devī Dāsī	346	Śucirāṇī Devī Dāsī	400
Raseśvarī Devī Dāsī	348	Sudāmanī Devī Dāsī	401
Rasikānanda Dāsa	349	Sukhayanti Devī Dāsī	401
Rati-mañjari Devī Dāsī	351	Sulalitā Devī Dāsī	402
Rāvaṇārī Dāsa	352	Sundarī Devī Dāsī	403
Rāya-Rāma Dāsa	354	Bhakta Suvrata	405
Revatī Devī Dāsī	355	Svayam-rūpa Dāsa	406
Rṣikā Devī Dāsī	356	Bhakta Śyāma	407
Rohiṇī-nandana Dāsa	357	Śyāma Gaurī Devī Dāsī	407
Romanian Granddisciples	358	Śyāma-kuṇḍa Dāsa	410
Rukmiṇī Devī Dāsī	360	Śyāma-bihārī Dāsa	411
Rūpa-manohara Dāsa	361	Śyāmajiu Dāsī	414
Rūpamati Devī Dāsī	362	Śyāmasundara Dāsa	415
Rupāśrayā Devī Dāsī	365	Bhaktin Szakács Beáta	415
Sadāśiva Dāsa	366	Bhakta Szakács Zoltán	417
Sādhu-priya Dāsa,		Bhakta Táncsics Zsolt	417
Bhaktin Ottília és Dīna-bandhu	366	Taralākṣī Devī Dāsī	418
Sahacāri Devī Dāsī	368	Taraṅgiṇī Devī Dāsī	420
Sākṣi-gopāla Dāsa	369	Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa	421
Śalini-priyā Devī Dāsī	370	Taruṇī Devī Dāsī	422
Samādhikā Devī Dāsī	371	Bhaktin Tatiana	423
Sanātana Dāsa	372	Tīrtharāja Dāsa	424
Saṅgiṇī Devī Dāsī	372	Bhakta Tom Bentham	425
Saṅkīrtana Dāsa	373	Bhakta Török Zoltán	426
Śantanu Dāsa	374	Trikalajña Dāsa	427
Santoṣa Dāsa	375	Trilokātmā Dāsa	428
Santoṣā Devī Dāsī	377	Tukārāma Dāsa	429
Śaradiyā Devī Dāsī	378	Tulasī Kṛṣṇa Dāsī	430

Tulsī Dāsa	432	Viśvambhara Dāsa	449
Ujjvala Dāsa	434	Bhakta Vladimir Rozhnev	450
Ūrjeśvarī Devī Dāsī	434	Vraja-kumāra Dāsa	451
Vaidarbhī Devī Dāsī	435	Vraja-reṇu Devī Dāsī	452
Vaiṣṇava-priya Dāsa	437	Vraja-pati Dāsa	453
Varṣāṇā Devī Dāsī	438	Vrajeśvarī Devī Dāsī	454
Veṇu-gītā Dāsa	440	Vṛndā Devī Dāsī	456
Vibhāvarī Devī Dāsī	440	Vṛṣabhānu Dāsa	456
Bhaktin Vig Mónica	442	Yaśasvinī Devī Dāsī	458
Vijaya Govinda Dāsa	443	Yugala-priyā Devī Dāsī	459
Vilāsinī Devī Dāsī	445	Yūtheśvarī Devī Dāsī	459
Virudāvalī Devī Dāsī	447		

